ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ

LUCIANI SAMOSATENSIS OPERA

GRAECE ET LATINE

AD EDITIONEM

TIBERII HEMSTERHUSII

ET IOANNIS FREDERICI REITZII

ACCURATE EXPRESSA

ACCEDUNT

VARIAE LECTIONES

MSS. PARISIENSIUM

A IAC. NIC. BELIN DE BALLU COLLATORUM

CUM INDICIBUS

VOLUMEN DECIMUM

BIPONTI
EX TYPOGRAPHIA SOCIETATIS
CIƆIƆCCXCIII

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ.

ΠΟΔΑΓΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΔΑΓΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙ.

ΠΟΔ. Ὦ ΣΤΥΓΝΟΝ οὔνομ', ὦ θεοῖς στυγούμενον,
Ποδάγρα, πολυστένακτε, Κωκυτοῦ τέκνον,
Ἣν Ταρτάρου κευθμῶσιν ἐν βαθυσκίοις,
Μέγαιρ' Ἐριννὺς γαστρὸς ἐξεγείνατο,
Μαζοῖσί τ' ἐξέθρεψε, καὶ πικρῷ βρέφει
Εἰς χεῖλος ἐστάλαξεν Ἀληκτὼ γάλα,
Τίς τὴν δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα
Εἰς φῶς ἀνῆκεν; ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος.

TRAGOPODAGRA.

PODAGRICUS, CHORUS, PODAGRA, NUNTIUS, MEDICI, TORTORES.

Pod. HEU triste nomen, invisum nomen Diis,
Podagra lacrimosa, Cocyti genus,
Quam Tartari recessibus in abditis
Megaera Erinnys utero fudit suo,
Et ubere aluit, & amarae parvulae
Stillavit in labella Alecto lac *malum*.
Quis ergo te, male ominatam Daemonum
Emisit in lucem, labem mortalibus?

Εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἀμπλακημάτων τίσις
Βροτοῖς ὀπηδεῖ, τῶν ἔδρασαν ἐν φάει,
Οὐ Τάνταλον ποτοῖσιν, οὐδ' Ἰξίονα
Τροχῷ στροβητὸν, οὐδὲ Σίσυφον πέτρῳ
Ἔδει κολάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως·
Ἁπλῶς δὲ πάντας τοὺς κακῶς δεδρακότας
Τοῖς σοῖς προσάπτειν ἀρθροκηδέσιν πόνοις·
Ὡς μου τὸ λυπρὸν καὶ ταλαίπωρον δέμας,
Χειρῶν ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρας ποδῶν βάσεις,
Ἰχῶρι φαύλῳ, καὶ πικρῷ χυμῷ χολῆς
Πνεύματι βιαίῳ τῷδε διασφίγγον πόρους
Ἕστηκε, καὶ μεμυκὸς ἐπιτείνει πόνους.
Σπλάγχνων δ' ἐπ' αὐτῶν διάπυρον τρέχει κακὸν,
Δίναισι φλογμῶν σάρκα πυρπολούμενον,
Ὁποῖα κρητὴρ μεστὸς Αἰτναίου πυρὸς,

23 Ὁποῖα κρητὴρ) Κρατῆρας appellat ἐν τῷ περὶ τῆς Περεγρίνου τελευτῆς. (c. 4.) G.

Si namque poena peccatorum mortuos
Homines manet, quae vivi perpetrant:
Non unda Tantalum *fugiente*, aut Ixionem
Rota torquendum erat, neque ſaxo Siſyphum
Punire oportuit domo in Plutonia,
Omnes ad unum, ſed maleficii reos
Tuis aptare membrifragis cruciatibus.
Ut aridum atque aerumnabile corpus meum
Manibus a ſummis ad pedum veſtigia
Sanie mala atque amaro ſucco felleo
Violento ſpiritu clauſis meatibus
Conſtitit! ut clauſum dolores exacuit!
Quin viſcera per ipſa ignitum currit malum,
Vorticibus flammarum carnem populans meam.
Qualis crater Aetneis plenus ignibus,

Ἢ Σικελὸς αὐλῶν ἁλιπόρου διασφάγος,
Ὅπου δυσεξέλικτα κυματούμενος,
Σήραγξι πετρῶν σκολιὸς εἰλεῖται κλύδων.
Ὦ δυστέκμαρτον πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος,
Ὡς εἰς μάτην σε πάντες ἀμφιθάλπομεν,
Ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βουκολούμενοι.
ΧΟΡ. Ἀνὰ Δίνδυμον Κυβήβης
Φρύγες ἔνθεον ὀλολυγὴν
Ἁπαλῷ τελοῦσιν Ἄττει.
Καὶ πρὸς μέλος κεραύλου
Φρυγίου κατ' οὔρεα Τμώλου,
Κῶμον βοῶσι Λυδοί.
Παραπλῆγες δ' ἀμφὶ ῥόπτροις
Κελαδοῦσι Κρητὶ ῥυθμῷ
Νόμον εὐὰν Κορύβαντες.
Κλάζει δὲ βρίθουσα σάλπιγξ

36 Παραπλῆγες) Μαινόμενοι, ἔκφρονες. G.

Siculusve canalis fossae ponto perviae,
Ubi inexplicabilibus modis exaestuans
Cava per petrarum tortus fluctus volvitur.
Heu finis [*curatio mali*] nullius coniecturae patens!
Ut frustra omnes tibi fomenta apponimus!
Spe vana stultis lactati misere modis.
Chor. Per Dindymum Cybebes
Sacrum Phryges ululatum
Molli frequentant Atti.
Et ad cantum Ceraulae
Phrygii per ardua Tmoli
Comum Lydi celebrant.
Insani circum clavis
Numeris Creticis modulantur
Nomon Euan Corybantes.
Clangit pleno tuba ore

A 2

Ἄρει κρέκουσα θούρῳ
Πολεμηΐαν ἀϋτήν.
Ἡμεῖς δὲ σοὶ, Ποδάγρα,
Πρώταις ἔαρος ἐν ὥραις
Μύσται τελοῦμεν οἴκτους,
Ὅτε πᾶς χλοητόκοισι
Ποίαις τέθηλε λειμὼν,
Ζεφύρου δὲ δένδρεα πνοαῖς
Ἁπαλοῖς κομᾷ πετήλοις.
Ἁδὲ δύσγαμος κατ' οἴκους
Μερόπων θροεῖ χελιδὼν,
Καὶ νύκτερος καθ' ὕλαν
Τὸν Ἴτυν στένει δακρύοις
Ἀτθὶς γόοις ἀηδών.
ΠΟΔ. Ὤμοι πόνων ἀρωγὸν, ὦ τρίτου ποδὸς
Μοῖραν λελογχὸς βάκτρον, ἐξέρειδέ μου

Marti ſonans Gradivo
Belliſonum fragorem.
At nos tibi, Podagra,
Primas veris per horas
Agimus myſtae querelas,
Quando omne graminoſis
Effloruit pratum herbis,
Zephyrique a flatibus arbor
Molli folio frondeſcit:
Ac per domos male coniux
Noſtras hirundo ſtridit,
Nocturnaque per ſilvam
Ityn lacrimis frequentat
Atthis lugens aëdon.
Pod. Aiutor o laborum, o tertii pedis
Vicem ſortite, ſcipio, mihi fulcias

Βάσιν τρέμουσαν, καὶ κατίθυνον τρίβον,
Ἴχνος τε βαιὸν ὡς ἐπιστήσω πέδῳ.
Ἔγειρε τλῆμον γυῖα δεμνίων ἄπο.
Καὶ λεῖπε μελάθρων τὴν ὑπώροφον στέγην.
Σκέδασον δ' ἀπ' ὄσσων νύχιον ἀέρος βάθος,
Μολὼν θύραζε, καὶ πρὸς ἡλίου φάος
Ἀθόλωτον αὖραν, πνεύματος φαιδροῦ σπάσον.
Δέκατον γὰρ ἤδη τοῦτο πρὸς πέμπτῳ φάει,
Ἐξ οὗ ζόφῳ σύγκλειστος ἡλίου δίχα,
Εὐναῖς ἐν ἀστρώτοισι τείρομαι δέμας.
Ψυχὴ μὲν οὖν μοι, καὶ προθυμία πάρα,
Βάσεις ἀμείβειν ἐπὶ θύρας ὡρμημένῳ.
Δέμας δὲ νωθρὸν οὐχ ὑπηρετεῖ πόθοις.
Ὅμως δ' ἐπείγου, θυμὲ, γιγνώσκων ὅτι
Πτωχὸς ποδαγρῶν, περιπατεῖν μὲν ἂν θέλῃ,
Καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον ἐν νεκροῖς τίθει.

Gradum trementem, ſemitamque dirigas,
Veſtigium tenax ut inſigam ſolo.
Hem membra ſuſcita, miſer, de ſtragulis,
Latebraſque linque nigri tectas culminis.
Oculis deterge nocturnam aëris caliginem,
Foras egreſſus ad blandum ſolis iubar
Intemeratam auram ſpiritus laeti trahe.
Nam decima haec ſupra quintam lux, *ni fallor*, eſt,
Ex quo tenebris concluſus & Phoebo carens,
Cubilibus non ſtratis corpus macero.
Animus mihi quidem & voluntas praeſto adeſt
Conanti greſſus alternare ad ianuas.
Sed corpus ignavum haud ſervit cupidini.
Tamen urge animum, probe qui noveris,
Podager mendicus ambulare ſi velit,
Nec poſſit, eſſe eum ponendum in mortuis.

'Αλλ' εἶα.
Τίνες γὰρ οἵδε βάκτρα νομῶντες χεροῖν,
Κάρηνα φύλλοις ἀκτέας καταστεφεῖς·
Τίνα δαιμόνων ἄγουσι κωμαστὴν χορόν;
Μῶν, Φοῖβε Παιὰν, σὸν γεραίρουσιν σέβας;
Ἀλλ' οὐ στέφονται Δελφίδος φύλλῳ δάφνης.
Ἦ μή τις ὕμνος Βακχείων κωμάζεται;
Ἀλλ' οὐκ ἔπεστι κισσίνη σφραγὶς κόμαις.
Τίνες ποθ' ἡμῖν, ὦ ξένοι, βεβήκατε;
Αὐδᾶτε, καὶ πρόεσθε νημερτῆ λόγον.
Τίς δ' ἐστιν, ἣν ὑμνεῖτε, λέξατ', ὦ φίλοι.
ΧΟΡ. Σὺ δ' ὢν τίς, ἡμᾶς, καὶ τίνων, προσεννέπεις;
Ὡς γάρ σε βάκτρον, καὶ βάσις μηνύετον,
Μύστην ὁρῶμεν τῆς ἀνικήτου θεᾶς.
ΠΟΔ. Εἷς εἰμι κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος;
ΧΟΡ. Τὰν μὲν Κυπρίαν Ἀφροδίταν

Verum eia!
Etenim qui sunt isti baculis fulti manum,
Sambuci frondibus revincti tempora,
Cui nam Deorum agunt comissantem chorum?
Num, Phoebe Paean, numen hi colunt tuum?
Sed non cinguntur lauri folio Delphicae.
Hymnusne bacchantum comissatum venit?
At non inest insigne hederaceum comis.
Qui tandem nobis accessistis hospites?
Profamini, & veracem vocem emittite.
Quaenam est, quam canitis, amici, dicite.
Chor. Tu vero quis, quorumve, qui nos alloqueris?
Ut enim te baculus atque incessus indicant,
Mystam videmus insuperabilis Deae.
Pod. Egone & ipse dignus unus sum Dea?
Chor. Cypriam Venerem,

Σταγόνων προπεσοῦσαν ἀπ' αἰθέρος,
Ἀνεθρέψατο κόσμιον ἁρμογὰν
Ἅλιος ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
Τὰν δ' Ὠκεανοῦ παρὰ παγαῖς
Ζηνὸς παράκοιτιν Ὀλυμπίου,
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
Ἥραν ἐτιθήνατο Τηθύς.
Κορυφαῖσι δὲ κρατὸς ἐν ἀφθίτου
Ἐλόχευσε κόρης ἄτρομον φυὰν
Κρονίδας, μέγ' ἄριστος Ὀλυμπίων,
Τὰν ἐγρεκύδοιμον Ἀθάναν.
Τὰν δ' ἡμετέραν θεὰν ὀλβίαν
Ὁ γέρων λιπαραῖσιν ἐν ἀγκάλαις
Πρώταν ἐλόχευσεν Ὀφίων.
Ὅτ' ἐπαύσατο μὲν σκότιον φάος,
Ἀνέτειλέ τε λαμπέτις ἠώς,

98 Ἐγρεκύδοιμον) Ἐγείρουσαν. G.

Guttis delapſam ab aetheris,
Enutriit compage decentem
Marinus inter fluctus Nereus.
Oceani ad fontes
Iovis uxorem Olympii
Illam ulnis candidis, lato ſinu,
Iunonem lactavit Tethys.
De vertice capitis alterni
Peperit virginis imperterritam naturam
Saturnius, ſupremus coelitum,
Excitatricem belli Minervam.
Noſtram vero Deam beatam
Senex in mollibus ulnis
Primam generavit Ophion,
Cum deſineret tenebroſum Chaos,
Oreretur que fulgida Aurora,

Καὶ παμφαὲς ἀελίου σέλας,
Τότε καὶ Ποδάγρας ἐφάνη κράτος.
Ὅτε γὰρ λαγόνων σε τεκοῦσα
Μοῖρα Κλωθὼ τότ' ἔλουσεν,
Ἐγέλασσεν ἅπαν σέλας οὐρανοῦ,
Μέγα δ' ἔκτυπεν εὔδιος αἰθὴρ,
Τὴν δ' εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς,
Εὔολβος ἐθρέψατο Πλούτων.
ΠΟΔ. Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπέλους;
ΧΟΡ. Οὐχ αἷμα λάβρον προσχέομεν ἀπὸ στόματος· σιδάρου,
Οὐ τριχὸς ἀφέτου λυγίζεται στροφαῖσιν αὐχὴν,
Οὐδὲ πολυκρότοις ἀστραγάλοις πέπληγε νῶτα,
Οὐδ' ὠμὰ λακιστὰ κρέα σιτούμεθα ταύρων.
Ὅτε δὲ πτελέας ἔαρι βρύει τὸ λεπτὸν ἄνθος,
Καὶ πολυκέλαδος κόσσυφος ἐπὶ κλάδοισιν ᾄδει,

Et lucidum ſolis iubar:
Tunc Podagrae vis apparuit.
Cum enim ilibus te enixa
Parca Clotho deinde abluit,
Riſit omne iubar coeli,
Valdeque inſonuit ſerenus aether.
Eam vero de lacteſcentibus uberibus
Dives nutrivit Pluto.
Pod. Quibus at ſuos ſacris ſocios inaugurat?
Chor. Non ſanguinem impetuoſum affundimus de acie ferri:
Non crinis liberi nodis implectitur cervix:
Nec ſonantibus terga talis concrepant:
Neque crudis, laceris, taurorum carnibus veſcimur:
Sed quando ulmi vere tener flos abundat,
Et arguta cantat in ramis merula:

Τότε διὰ μελέων ὀξὺ βέλος πέπηγε μύσταις,
'Αφανὲς, κρύφιον, δεδυκὸς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων,
Πόδα, γόνυ, κοτύλην, ἀστραγάλους, ἰσχία, μηροὺς,
Χεῖρας, ὠμοπλάτας, βραχίονας, κόρωνα, καρποὺς,
'Εσθίει, νέμεται, φλέγει, κρατεῖ, πυροῖ, μαλάσσει,
Μέχρις ἂν ἡ θεὸς τὸν πόνον ἀποφυγεῖν κελεύσῃ.
ΠΟΔ. Εἶς ἄρα κἀγὼ τῶν κατωργιασμένων
῎Ελαθον ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἡκέτω πρευμενὴς
Δαίμων φανεῖσα, σὺν δ' ἐγὼ μύσταις ὁμοῦ
῞Υμνων κατάρξω, τὸ ποδαγρῶν ᾄδων μέλος.
ΧΟΡ. Σίγα μὲν, αἰθὴρ, καὶ νήνεμος ἔστω,
Καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω.
῎Ιδε πρὸς θυμέλας κλινοχαρὴς
Βαίνει δαίμων, σκίμπωνι βάσιν στηριζομένη.
Χαίροις μακάρων πολυπραοτάτη,
Καὶ σοῖς προπόλοις ἵλαος ἔλθοις,

Tunc per membra acutum telum haeret myſtis,
Obſcurum, latens, ſubiens receſſus artuum,
Pedem, genu, acetabulum, talos, coxendices, femora,
Manus, ſcapulas, brachia, roſtra, carpos,
Adedit, depaſcitur, urit, tenet, inflammat, coquit,
Donec Dea faceſſere dolorem iuſſerit.
Pod. Unum ergo initiatorum ego memet quoque
Eſſe, ignorabam. Igitur venito propitia
Dea apparens: tuis ego cum myſtis ſimul
Hymnos incipiam, podagrorum carmen canens.
Chor. Taceto, coelum, & tranquillum eſto,
Omnis podager linguis faveto.
En ad altaria lecto gaudens
Vadit Diva, ſcipione gradum
Sibi fulciens. Salve Divûm
Mitiſſima tu, famuliſque tuis

Ὄμματι Φαιδρῷ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκεῖαν,
Ταῖς δ' εἰαριναῖς ὥραις.

ΠΟΔ. Τίς τὴν ἀνίκητόν με δεσπότιν πόνων
Οὐκ οἶδε ποδάγραν, τῶν ἐπὶ χθονὸς βροτῶν;
Ἣν οὔτε λιβάνων ἀτμὶς ἐξιλάσκεται,
Οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἐμπύροις,
Οὐ ναὸς ὄλβου περικρεμὴς ἀγάλμασιν.
Ἣν οὔτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾷν σθένει,
Πάντων ἰατρὸς τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν,
Οὐ παῖς ὁ Φοίβου πολυμαθὴς Ἀσκληπιός.
Ἐξ οὗ γὰρ ἐφύη πρῶτον ἀνθρώποις γένος,
Τολμῶσι πάντες τοὐμὸν ἐκβαλεῖν σθένος,
Κυκῶντες ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
Ἄλλος γὰρ ἄλλην ἐπ' ἐμὲ πειράζει τέχνην·
Τρίβουσιν ἀρνόγλωσσα, καὶ σέλινά μοι,

Placida adeſto lumine blando.
Tribuaſque dolori finem celerem
His temporibus vernis.

Pod. Quis inſuperabilem dolorum me dominam
Podagram non novit in terra mortalium?
Quam nec vapor turis placare acrem poteſt,
Nec affuſus focis ardentibus cruor,
Non aedes ſigna divitum ſuſpenſa habens:
Quam nec Paean medicamentis ſuperare valet,
Cunctorum Coelitum medicus Deûm licet:
Non filius Phoebi peritus Aeſculapius.
Etenim qua primum aetate hominum genus exſtitit,
Meam volunt omnes eiicere potentiam,
Miſcentes ſemper pharmacorum artificia.
Alius enim aliam contra me tentat viam.
Terunt plantaginem, atque apia mihi *teruut*,

Καὶ φύλλα θριδάκων, καὶ νομαίαν ἀνδράχνην,
Ἄλλοι πράσιον, οἱ δὲ ποταμογείτονα,
Ἄλλοι κνίδας τρίβουσιν, ἄλλοι σύμφυτον,
Ἄλλοι φακοὺς φέρουσι τοὺς ἐκ τελμάτων,
Σταφυλῖνον ἑφθὸν, οἱ δὲ φύλλα Περσικῶν,
Ὑοσκύαμον, μήκωνα, βολβοὺς, σίδια,
Ψύλλιον, λίβανον, ῥίζαν ἐλλεβόρου, νίτρον,
Τῆλιν μετ' οἴνου, γυρίνην, κολλάμφακον,
Κυπαρισσίνην κικῖδα, γῦριν κριθίνην,
Κράμβης ἀπέφθου φύλλα, γύψον ἐκ Γάρου,
Σπυράθους ὀρείας αἰγὸς, ἀνθρώπου κόπρον,
Ἄλευρα κυάμων, ἄνθος Ἀσίου λίθου.
Ἕψουσι φρύνους, μυγαλᾶς, σαύρας, γαλᾶς,
Βατράχους, ὑαίνας, τραγελάφους, ἀλώπεκας.
Ποῖον μέταλλον οὐ πεπείραται βροτοῖς;
Τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ δένδρου δάκρυ;

Et folia lactucarum, & portulacam feram:
Hi marrubium, sed aquaticam hi plantaginem,
Alii urticas, alii consolidam conterunt:
Alii lentes ferunt natas paludibus,
Pastinacam coctam, folia isti Persici,
Hyoscyamum, papaver, bulbos, malicorium,
Pulicariam, tus, radicem hellebori, nitrum,
Siliquam cum vino, ranae sperma, collamphacon,
Cupressi pilam, pollinem hordeaceum,
Crambes folia crudae, garum e liquamine,
Globulos caprae montanae, hominis stercus *terunt*,
Farinam fabarum, lapidis florem Assii.
Coquunt rubetas, mustelas, lacertas & catos,
Ranas, hyaenas, hircocervos & vulpeculas.
Metallum quod non tentatum est mortalibus?
Quis non succus? quae non est lacrima arboris?

Ζώων ἁπάντων ὀστᾶ, νεῦρα, δέρματα,
Στέαρ, αἷμα, μυελὸς, οὖρον, ἀπόπατος, γάλα.
Πίνουσιν οἱ μὲν τὸ διὰ τεσσάρων ἄκος,
Οἱ δὲ τὸ δι' ὀκτώ· τὸ δὲ δι' ἑπτὰ πλείονες.
Ἄλλος δὲ πίνων τὴν ἱερὰν, καθαίρεται.
Ἄλλος ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν ἐμπαίζεται.
Ἰουδαῖος ἕτερον μῶρον ἐξάδει λαβών.
Ὁ δὲ θεραπείαν ἔλλαβε παρὰ τῆς κράνης.
Ἐγὼ δὲ τούτοις πᾶσιν οἰμώζειν λέγω,
Καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, καὶ πειρῶσί με,
Εἴωθ' ἀπαντᾷν μᾶλλον ὀργιλωτέρα.
Τοῖς δὲ φρονοῦσι μηδὲν ἀντίξουν ἐμοὶ,
Ἤπιον ἔχω νοῦν, εὐμενής τε γίγνομαι.
Ὁ γὰρ μεταλαβὼν τῶν ἐμῶν μυστηρίων,
Πρῶτον μὲν εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκεται,
Τέρπων ἅπαντας, εὐτραπέλους λέγων λόγους.

Animalium omnium oſſa, nervi, coria,
Pingue, cruor, ſtercus, medulla, urina, lac.
Bibunt alii quatuor de rebus pharmacum,
Sed octuplex alii, ſeptemplex plurimi.
Alius ſacro epoto purgatur pharmaco.
Carminibus alius impoſtorum luditur.
Iudaeus nactus ſtultum excantat alterum.
Alius medicinam capit e nido hirundinis.
Ego vero dico plorare his omnibus,
Facientibuſque talia, & me tentantibus,
Conſuevi tanto occurrere iracundior.
Sed qui nihil ſapiunt mihi contrarium,
Animam gero mitem, & fio placabilis.
Myſteriorum namque factus particeps,
Primo ſtatim linguae moderari inſtituitur,
Omnes oblectans, & lepidos dicens iocos,

Πᾶσιν δ' ὁρᾶται μετὰ γέλωτος, καὶ κρότου,
῞Οτε ἐπὶ λουτρὰ φερόμενος βαστάζεται.
῎Ατην γὰρ, ἣν ῞Ομηρος εἶπεν, εἰμ' ἐγὼ,
Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδρῶν κρᾶτα, καὶ βάσεις ποδῶν
῾Απαλὰς ἔχουσα, παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς βροτῶν
Ποδάγρα καλοῦμαι, γιγνομένη ποδῶν ἄγρα.
᾿Αλλ' εἶα μύσται πάντες ὀργίων ἐμῶν,
Γεραίρεθ' ὕμνοις τὴν ἀνίκητον θεάν.
ΧΟΡ. ᾿Αδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα,
Πουλυσθενὲς, ὀβριμόθυμε θεὰ,
Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπὰς,
Μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Ποδάγρα.
Τὰν καὶ Διὸς ὠκὺ πέφρικε βέλος,
Τρομέει δέ σε κύμαθ' ἁλὸς βαθείης,
Τρομέει βασιλεὺς ἐνέρων ἀΐδας,
᾿Επιδεσμοχαρὲς, κατακλινοβατὲς,

Ab omnibus cum risu & plausu cernitur,
Dum defertur gestatione ad balneas.
Aten etenim quam dixit Homerus, ipsa sum.
Per capita iens virûm, pedum vestigia
Habens tenera: verum vulgo mortalium
Podagra vocor, quasi pedum captura sim.
Verum eia mystae cuncti nostrorum orgiûm
Honorate hymnis insuperabilem Deam.
Chor. Adamantina pectora habens puera,
Fortis, graviterque animosa Dea,
Audi sanctorum tibi voces hominum.
Tua magna vis est, opum amans Podagra,
Quam tela Iovis quoque torta timent:
Tremuntque te fluctus profundi maris,
Tremitque tyrannus Pluto inferûm.
Gaudens ligamentis, lectos obiens,

Κωλυσοδρόμα, βασαναστραγάλα,
Σφυροπρησιπύρα, μογισαψεδάφα,
Δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγρύπνα,
Περικονδυλοπωροφίλα,
Γονυκαμψεπίκυρτε Ποδάγρα.
ΑΓ. Δέσποινα, καιρίῳ γὰρ ἤντησας ποδὶ,
Ἄκουε, ἔπος γὰρ οὐκ ἐτώσιον φέρω.
Ἀλλ' ἔστι πρᾶξις τῶν λόγων συνέμπορος.
Ἐγὼ γὰρ, ὡς ἔταξας, ἠρέμῳ ποδὶ,
Πόλεις ἰχνεύων, πάντας ἠρευνῶν δόμους,
Μαθεῖν ποθῶν, εἴ τις σὸν οὐ τιμᾷ κράτος·
Καὶ τῶν μὲν ἄλλων εἶδον ἥσυχον φρένα,
Νικωμένων, ἄνασσα, σαῖν βίᾳ χεροῖν.
Δύω δὲ τώδε φῶτε τολμηρῷ θράσει,
Ἐφραζέτην λαοῖσι, καὶ κατωμνύτην,
Ὡς οὐκ ἔτ' ἐστι σὸν κράτος σεβάσμιον,

Curſum prohibes, talos crucias,
Malleolos uris, vix tangis humum:
Piſtilli timens, genufraga pernox,
Callum articulis inducere amans,
Genua inflectens incurva Podagra.
Nunt. Domina, opportuno enim venis obviam pede
Audi, ſermonem namque non vanum affero.
Sed res aequo paſſu cum verbis ambulat.
Ego nimirum, uti iuſſeras, placido pede,
Urbes veſtigans, omnes ſcrutabar domos,
Videre volens, ſi quis tuam vim negligat:
Et reliquorum tranquilla vidi pectora,
Superatorum, regina, tui vi roboris.
Verum duo viri iſti, freti audacia,
Populis dicebant, addito periurio,
Non eſſe vim tuam venerabilem amplius,

Ἀλλ' ἔκβολον βροτῶν σε θήσουσιν βίου.
Διόπερ κραταιῶς συνοχμάσας δεσμῷ πόδα
Πεμπταῖος ἥκω, στάδια διανύσας δύο.
ΠΟΔ. Ὡς κραιπνὸς ἔπτης, ἀγγέλων ὤκιστέ μοι.
Τίνος δὲ καὶ γῆς ὅρια δυσβάτου λιπὼν
Ἥκεις; σαφῶς μήνυσον, ὡς ἴδω τάχος.
ΑΓ. Πρῶτον μὲν ἔλιπον πέντε βαθμῶν κλίμακα,
Ξύλων τρέμουσαν διαλύτοισιν ἁρμογαῖς,
Ὅθεν με δέχεται κορδυβαλλῶδες πέδον,
Σκληροῖσι ταρσοῖς ἀντερεῖδον κρούμασιν.
Ὅπερ διανύσας ἴχνεσιν ἀλγεινοῖς ἐγὼ,
Ἐστρωμένην χάλιξιν εἰσέβην ὁδὸν,
Καὶ δυσπάτητον ὀξέσιν κέντροις λίθων.
Μεθ' ἣν ὀλίσθῳ περιπεσὼν λείας ὁδοῦ,
Ἔσπευδον εἰς τὸ πρόσθε, διάλυτος δέ μου
Ἔσυρεν ὀπίσω πηλὸς ἀσθενῆ σφυρὰ,

Hominum de vita ſe facturos exſulem.
Adſtrictis ergo fortiter vinclis pedum
Quinto venio die duûm ſtadiûm via.
Pod. Agilis volaſti, nuntiorum mi celerrime,
Cuius ſed terrae linquens fines aſperos
Venis? dilucide indica, quo mox ſciam.
Nunt. Primo reliqui quinorum ſcalas graduum,
Trabium trementes luxatis compagibus.
Hinc accepit me fuſtibus ſtratum ſolum,
Pulſu talis renitens *aegris* aſpero.
Quod emenſus dolentibus veſtigiis
Stratam ſilicibus intravi viam,
Stimuliſque lapidum acutis incalcabilem.
Poſt in labem delapſus lubricae viae,
Nitebar antrorſus, ſolutum ſed mihi
Talos retro trahebat infirmos lutum.

Δι' ἧς περῶντι, νότιος ἐκ μελῶν ἱδρὼς
Ἔῤῥει, βάσιν μου σαθρὰν ἐκλυομένῳ.
Ὅθεν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
Πλατεῖα μὲν κέλευθος, ἀλλ' οὐκ ἀσφαλής·
Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τά δε ἐκεῖθεν ὀχήματα
Ἤπειγεν, ἠνάγκαζεν, ἔσπερχεν τρέχειν.
Ἐγὼ δὲ νωθρὸν ἐλαφρὰ κουφίζων πόδα,
Δόγμιος ἔβαινον εἰσόδου πέζαν στενὴν,
Ἕως ἀπήνη παραδράμῃ τροχήλατος.
Μύστης γὰρ ὢν σὸς, ταχὺ τρέχειν οὐκ ἔσθενον.
ΠΟΔ. Οὐκ εἰς μάτην, βέλτιστε, πρᾶξις ἥδε σοι
Ὀρθῶς πέπρακται, τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
Ἴσαισι τιμαῖς ἀντισηκώσω χάριν.
Ἔστω δέ σοι δώρημα θυμῆρες τόδε,
Ἑξῆς τριετίας πειράσῃ κούφων πόνων.
Ὑμεῖς δὲ μιαροὶ, καὶ θεοῖς ἐχθίστατοι,

Hac tranſeunti ſudor membris humidus
Fluit, per inceſſum ſoluto putridum.
Toto fatigatum me corpore excipit
Satis lata illa, ſed non tuta nimis via.
Haec hinc, at illinc iſta nam vehicula
Urgentque, coguntque, imperantque currere.
Ego vero tardos levans cito pedes
Obliquus arctam ſemitam viae peto,
Dum plauſtrum praetereat ſuis actum rotis.
Myſtes enim tuus nequibam currere.
Pod. Non fruſtra, amice noſter, illa res tibi
Bene adminiſtrata eſt. Verum ſtudio tuo
Dignis honoribus rependam gratiam.
Iſtuc animo placens habe munus tibi,
Abhinc triennio leves dolores ſenties.
At vos impuri, vos Dîs inviſiſſimi,

Τίνες πότ' ὄντες, καὶ τίνων πεφυκότες,
Τολμᾶτε Ποδάγρας ἀνθαμιλλᾶσθαι κράτει;
Τῆς οὐδ' ὁ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν.
Λέγετ', ὦ κάκιστοι, καὶ γὰρ ἡρώων ἐγὼ
Ἐδάμασα πλείστους, καὶ γ' ἐπίστανται σοφοί.
Πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὤν, ἐκληΐζετο.
Ἔθανε δ' Ἀχιλλεὺς ποδαγρὸς ὤν, ὁ Πηλέως.
Ὁ Βελλεροφόντης, ποδαγρὸς ὤν, ἐκαρτέρει.
Θηβῶν δυνάστης Οἰδίπους ποδαγρὸς ἦν.
Ἐκ τῶν Πελοπιδῶν ποδαγρὸς ἦν ὁ Πλεισθένης.
Ποίαντος υἱὸς ποδαγρὸς ὤν, ἦρχε στόλου.
Ἄλλος Ποδάρκης Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών·
Ὃς ἐπείπερ ἔπεσε Πρωτεσίλαος ἐν μάχῃ,
Ὅμως ποδαγρὸς ὤν, καὶ πονῶν, ἦρχε στόλου.
Ἰθάκης ἄνακτα Λαερτιάδην Ὀδυσσέα
Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄκανθα τρυγόνος.

Quinam? quibus nati parentibus,
Audetis obniti podagrae viribus?
Cuius viciſſe vim neſcit Saturnius.
Quin dicitis, exſecrabiles! Heroum namque ego
Subegi plurimos. Docti vates ſciunt.
Priamus Podarces dictus a vitio pedum.
Periit pede captus Achilles Peleo ſatus.
Bellerophontes pedum dolores pertulit.
Thebanus Oedipus captus pedibus fuit.
Pelopidas inter Pliſthenes podagricus.
Podager claſſem duxit Poeantis filius.
Alius Podarces Theſſalorum dux erat,
Qui, cum cecidiſſet Proteſilaus proelio,
Pede captus & laborans claſſi praefuit.
Ithacae tyrannum Ulyſſem Lartium
Peremi ego, non *marini* ſpina turturis.

Ὡς οὔτι χαιρήσοντες, ὦ δυσδαίμονες,
Ἴσην πάθησθε κόλασιν· οἷς δεδράκατε.
ΙΑΤ. Σύροι μέν ἐσμεν, ἐκ Δαμασκοῦ τῷ γένει,
Λιμῷ δὲ πολλῷ καὶ πενίᾳ κρατούμενοι,
Γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέπομεν πλανώμενοι.
Ἔχομεν δὲ χρίσμα πατροδώρητον τόδε,
Ἐν ᾧ παρηγοροῦμεν ἀλγούντων πόνους.
ΠΟΔ. Τί δὴ τὸ χρίσμα, καὶ τίς ἡ σκευή; Φράσον.
ΙΑΤ. Μύστης με σιγᾷν ὅρκος, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
Καὶ λοίσθια θνήσκοντος ἐντολὴ πατρός.
Ὃς ἔταξε κεύθειν φαρμάκου μέγα σθένος,
Ὃ καὶ σὲ παύειν οἶδεν ἠγριωμένην.
ΠΟΔ. Εἶτ', ὦ κατάρατοι, καὶ κακῶς ὀλούμενοι,
Ἔστιν τις ἐν γῇ φαρμάκου δρᾶσις τόση,
Ὃ χρισθὲν οἶδε τὴν ἐμὴν παῦσαι βίαν;
Ἀλλ' εἶα, τήνδε σύμβασιν συνθώμεθα,

Nihil érgo gáviſuri, infeliciſſimi,
Aequam ſubite poenam veſtris actibus.
Med. Syri ſumus, Damaſco ducimus genus,
Fame ſubacti, multa victi inopia,
Terram pererramus totam vagi, & mare:
Habemus hoc unguentum acceptum a patribus,
Solamur hoc poenas dolentium *pedes.*
Pod. Quod iſtud eſt unguentum? quae paratio?
Med. Iurata fides tacere, non loqui ſinit,
Et ultimum morientis praeceptum patris.
Qui iuſſit occultare nos vim pharmaci,
Quod ſaevientem te quoque ſcit compeſcere.
Pod. Ergo, exſecrabiles, maleque perditi,
Supereſt in orbe tanta pharmaci potentia,
Quod poſſit inunctum vim meam compeſcere?
Sed eia paciſcamur pactum eiuſmodi:

Καὶ πειράσωμεν, εἴτε φαρμάκου σθένος
Ὑπέρτερον πέφυκεν, εἴτ᾽ ἐμαὶ φλόγες.
Δεῦτ᾽, ὦ σκυθρωπαὶ, πάντοθεν ποτώμεναι
Βάσανοι, πάρεδροι τῶν ἐμῶν βακχευμάτων,
Πελάζετ᾽ ἆσσον. καὶ σὺ μὲν ποδῶν ἄκρους
Φλέγμαινε ταρσοὺς δακτύλων ποδῶν ἄχρι.
Σὺ δὲ σφυροῖς ἔμβαινε. σὺ δὲ μηρῶν ἄπο
Ἐς γόνατα λεῖβε πικρὸν ἰχώρων βάθος.
Ὑμεῖς δὲ χειρῶν δακτύλους λυγίζετε.
ΠΟΝ. Ἴδ᾽, ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν,
Κεῖνται βοῶντες οἱ ταλαίπωροι μέγα,
Ἅπαντα γυῖα προσβολῇ στρεβλούμενοι.
ΠΟΔ. Φέρετ᾽, ὦ ξένοι, μάθωμεν ἀτρεκέστατον,
Εἰ χρισθὲν ὑμᾶς φάρμακον τόδ᾽ ὠφελεῖ.
Εἰ γὰρ σαφῶς τόδ᾽ ἐστιν ἀντίξουν ἐμοὶ,
Λιποῦσα γαῖαν, εἰς μυχοὺς εἶμι χθονός.

Tentemus, utrum pharmaci potentia
Natura ſit valentior, an meae faces?
Huc, o ſeverae, huc convolantes undique
Poenae, comites meorum bacchanalium,
Propius venite. Tu quidem pedum extimas
Soleas adurito digitos ad uſque pedum.
Tu malleolos invade. Tuque a femoribus
Ad genua ſtilla amaram in intima ſaniem.
Sed vos manuum digitos, *agite*, conſtringite.
Poen. En omnia, ut iuſſiſti, tibi peregimus.
Iacent, voces edunt miſeri miſerabiles,
Per membra torti cuncta noſtro ab impetu.
Pod. Agite, hoſpites, diſcamus iam veriſſime,
Inunctum vos veſtrum iuvetne pharmacum?
Nam ſi liquido illud eſt mihi contrarium,
Terra relicta abeo telluris in ſinus,

Ἀΐστος, ἀφανὴς, πύματα Ταρτάρου βάθη.
ΙΑΤ. Ἰδοὺ, κέχρισται, κοὺ χαλᾷ φλογμὸν πόνων.
ΠΟΔ. Οἴ μοι, παπαί γε, τείρομαι, διόλλυμαι,
Ἅπαν πέπαρμαι γυῖον ἀσκόπῳ κακῷ·
Οὐ Ζεὺς κεραυνοῦ τοῖον αἰωρεῖ βέλος,
Οὐδεὶς θαλάσσης τοῖα μαίνεται κλύδων,
Οὐδὲ στροβητὴ λαίλαπος τόση βία.
Μὴ κάρχαρον πορθεῖ με δῆγμα Κερβέρου;
Μή τις ἐχίδνης ἰὸς ἀμφιβόσκεται;
Ἢ διαβρεχὴς ἰχῶρι Κενταύρου πέπλος;
Ἐλέαιρ᾽, ἄνασσα, φάρμακον γὰρ οὔτ᾽ ἐμὸν,
Οὔτ᾽ ἄλλο, δύναται σὸν ἀναχαιτίσαι δρόμον,
Ψήφοις δὲ πάσαις πᾶν ἔθνος νικᾷς βροτῶν.
ΠΟΔ. Παύσασθε, βάσανοι, καὶ πόνους μειώσατε
Τῶν μετανοούντων εἰς ἐμὴν ἔριν μολεῖν·
Γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡς μόνη θεῶν

Ignota, invisa, profunda in ima Tartari.
Med. En est inunctum: nec poenae minuit faces.
Pod. Hei, hei! Papae! *perii*, consumor, occidi!
Caeco per omnia membra fixus sum malo.
Fulminis haud tale telum vibrat Iuppiter,
Maris nec ullus tantundem fluctus furit:
Nec torta tanta est turbinis vehementia.
Asperne me populatur morsus Cerberi?
Num viperae venenum me depascitur?
Saniene Centauri madet mihi pallium?
Miserere, Diva, pharmacum nam nec meum,
Nec ullum, inhibere tuum cursum potest.
Punctisque cunctis omne genus superas hominum.
Pod. Cessate, Poenae, & his dolores minuite,
Quos contendisse rixa mecum poenitet.
Cognoscat unusquisque, me solam Deûm

Ἄτεγκτος οὖσα, φαρμάκοις οὐ πείθομαι.
ΧΟΡ. Οὔτε Διὸς βρονταῖς, Σαλμωνέος ἤρισε βία,
Ἀλλ' ἔθανε ψολόεντι δαμεῖσα θεοῦ φρένα βέλει.
Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας,
Ἀλλὰ λιγὺ ψαίρει κείνου περὶ δέρμα πίτυς.
Πένθος ἀείμνηστον δι' ἔριν τοκὰς ἔσχε Νιόβη,
Ἀλλ' ἔτι μυρομένη, προχέει πολὺ δάκρυ Σιπύλῳ.
Μαιονία δ' Ἀράχνη Τριτωνίδος ἦλθεν ἐς ἔριν·
Ἀλλ' ὀλέσασα τύπον, καὶ νῦν ἔτι νήματα πλέκει·
Οὐ γὰρ ἴσον μακάρων ὀργαῖς θράσος ἐστὶ μερόπων,
Ὡς Διὸς, ὡς Λητοῦς, ὡς Παλλάδος, ὡς Πυθίου.
Ἤπιον, ὦ πάνδημε, φέροις ἄλγημα Ποδάγρα,
Κοῦφον, ἐλαφρὸν, ἄδριμυ, βραχυβλαβὲς, ἀνώδυνον,
Εὔφορον, εὔληκτον, ὀλιγοδρανὲς, εὐπερίπατον.
Πολλαὶ μορφαὶ τῶν ἀτυχούντων,
Μελέται δὲ πόνων, καὶ τὸ σύνηθες

317 Μαιονί δ' ἀράχνης) Μαιονίς. *Guy.*

Non deliniri pharmacis, non obſequi.
Chor. Nec Iovis Salmonei contendit vis tonitrui.
Sed periit fumante Dei cor fixa iaculo.
Nec rixa gaudet Phoebi Satyrus Marſyas,
Sed cutis ad pinum ſuſpenſa arguta reſonat.
Luctum habet aeternum ob lites foecunda Niobe,
Lamentatur adhuc, lacrimas funditque Sipylo.
Maeonis auſa Arachne contendere Tritonidi:
Perdidit at formam, ſua nunc quoque ſtamina plicat.
Impar eſt iris ſuperorum audacia hominum,
Ut Iovis, ut Latonae, ut Palladis, ut Pythii.
Mitem ferto crucem, popularis Diva, Podagra,
Atque levemque brevemque; acrique dolore careat:
Pauca nocens ceſſet, tolerabilis, ireque ſinat.
Multae formae infortunatorum.
Meditatio poenae & conſuetudo

Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθείσθω.
Ὅθεν εὐθύμως, ὦ συνναύκληροι, λήσεσθε
Πόνων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τοῖς δ' ἀδοκήτοις πόρον εὗρεν θεός,
Πᾶς ἀνεχέσθω τῶν πασχόντων,
Ἐμπαιζόμενος, καὶ σκωπτόμενος,
Τοῖον γὰρ ἔφυ τόδε πρᾶγμα.

Podagros miſeros conſolentur.
Unde alacriter, o conſortes, deponetis
Dolores, ſi ſperata non peragantur,
Inſperatiſque det eſſe Deus.
Sufferat unuſquiſque aegrorum
Illudi ſe & derideri:
Haec eſt natura negoti.

Ω Κ Υ Π Ο Υ Σ.

'ΟΚΥΠΟΥΣ Ποδαλειρίου καὶ 'Ασταςίας υἱὸς ἐγένετο, κάλλει καὶ δυνάμει διαφέρων, γυμνασίων τε καὶ κυνηγεσίων μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ θεωρῶν τοὺς ἐχομένους ὑπὸ τῆς ἀτέγκτου Ποδάγρας, κατεγέλα, φάσκων, μηδὲν ὅλως εἶναι τὸ πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγανακτεῖ, καὶ διὰ ποδῶν εἰστρέχει. τοῦ δ' εὐτόνως φέροντος, καὶ ἀρνουμένου, ὕπτιον ὅλως τίθησιν ἡ θεός. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις. Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων ποδαγρῶν, συνελεγχόντων τὸν 'Ωκύπουν. Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν πάνυ ἀστείων. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ποδάγρα, 'Ωκύπους, Τροφεὺς, Ἰατρὸς, Πόνος, Ἄγγελος. Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάγρα.

O C Y P U S
SIVE CELERIPES.

OCYPUS Podalirii & Aſtaſiae filius fuit, pulchritudine & viribus praeſtans, qui Gymnaſia & venatus non negligeret. Saepe cum videret eos, qui ab implacabili podagra tenerentur, deridebat, dicens, plane nihil eſſe illum morbum. Indignatur ergo Dea, & per pedes irruit. Illo vero fortiter ferente, ac negante, ſupinum omnino Dea abiicit. Scena dramatis ponitur eſſe Thebis. Chorus conſtat podagris eius regionis, Ocypodem convincentibus. Eſt autem drama valde lepidorum unum. Perſonae dramatis Podagra, Ocypus, Educator, Medicus, Dolor, Nuntius. Prologum agit Podagra.

ΠΟΔΑΓΡΑ, ΩΚΥΠΟΥΣ, ΤΡΟΦΕΥΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΟΔ. ΔΕΙΝΗ μὲν ἐν βροτοῖσι, καὶ δυσώνυμος
Ποδάγρα κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις πάθος,
Δεσμῶ δὲ νευρίνοισι τοὺς πόδας βρόχοις,
Ἄρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοουμένη.
Γελῶ δὲ τοὺς πληγέντας ὑπ' ἐμοῦ,
Καὶ μὴ λέγοντας ἀτρεκῆ τῆς συμφορᾶς,
Ἀλλ' εἰς ματαίαν πρόφασιν ἐξησκημένους.
Ἅπας γὰρ αὐτὸν βουκολεῖ ψευδοστομῶν,
Ὡς ἐνσεσεικὼς ἢ προκόψας ποι βάσιν,
Λέγει φίλοισι, μὴ φράσας τὴν αἰτίαν·
Ὃ μὴ λέγει γὰρ, ὡς δοκῶν λαθεῖν τινας,
Χρόνος δέ γ' ἕρπων μηνύει, κἂν μὴ θέλῃ.
Καὶ τότε δαμασθεὶς, ὀνομάσας μου τοὔνομα,

PODAGRA, OCYPUS, EDUCATOR, MEDICUS, DOLOR, ET NUNTIUS.

Pod. DIRA hominibus, & inauſpicati nominis
Podagra vocor, ſaevum mortalibus malum,
Pedeſque nerveis conſtringo reſtibus,
Animadvertente nullo incurrens artubus.
Ultra mea percuſſos plaga rideo,
Nec vera de ſuo fateor auſos malo,
Sed vana cauſari nonnulla exercitos.
Ipſum nam quiſque ſe lactat mendaciis:
Quaſi convellerit aut offenderit pedem,
Loquitur amicis, veram cauſam reticet.
Quod enim non dicit, ut latere ſe ratus,
Etiamſi nolit ipſe, tempus indicat.
Ac tum ſubactus, & fatus nomen meum,

Πᾶσι θρίαμβος ἐμβεβάστακται φίλοις.
Πόνος δέ μοι συνεργός ἐστι τῶν κακῶν·
Ἐγὼ γὰρ οὐδέν εἰμι τούτου δίχα μόνη.
Τοῦτ᾽ οὖν δάκνει με, καὶ φρενῶν καθάπτεται,
Ὅτι τὸν ἅπασιν αἴτιον πόνον κακῶν,
Οὐδεὶς κακούργοις λοιδορεῖ βλασφημίαις,
Ἀλλὰ κατ᾽ ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμους ἀρὰς,
Ὡς δεσμὸν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
Τί ταῦτα φλυαρῶ, κοὐ λέγω τίνος χάριν
Πάρειμι, μὴ φέρουσα τὴν ἐμὴν χολήν;
Ὁ γὰρ Δόλων γενναῖος, ὁ θρασὺς Ὠκύπους,
Φρονεῖ καθ᾽ ἡμῶν, μηδὲν εἶναί μέ τι λέγων.
Ἐγὼ δ᾽ ὑπ᾽ ὀργῆς, ὡς γυνὴ δεδηγμένη,
Ἀντέδακα τοῦτον ἀθεράπευτον εὐστόχως,
Ὡς ἦν ἔθος μοι κονδύλου ποδὸς τυχεῖν.
Ἤδη δ᾽ ὁ δεινὸς πόνος ἔχει λεπτὸν τόπον,

Ab amicis omnibus in triumpho ducitur.
Verum dolor mihi malorum adiutor eſt.
Nihil ego namque ſum, ſi ab hoc relicta ſim.
Hoc ergo mordet, hoc animum ſubigit meum,
Dolorem quod malorum originem omnium
Maleficis maledictis haud quiſquam ſauciat;
Sed contra me laxant vocem exſecrabilem,
Mea ſperantes evitare vincula.
Quid iſta nugor? nec dico, qua gratia
Adſim, ferendae non par iracundiae.
Dolo generoſus iſte, fortis, Ocypus,
Contra me ſentit, eſſe me nihil ferens.
Ego, quam mordet ira, (quidni, feminam?)
Morſu hunc remordi certo & inſanabili,
Ut eſt ſolemne mihi ferire artum pedis.
Et iam dolor dirus parvum tenet locum,

Καὶ τὴν βάσιν νυγμοῖσι τρυπᾷ τὴν κάτω.
Ὁ δ' ὡς δρόμοισιν ἢ πάλῃ πλήξας ἴχνος,
Πλανᾷ γέροντα παιδαγωγὸν ἄθλιον.
Καὶ κλεψίχωλον πόδα τιθεὶς ἰχνευμένον,
Δύστηνος αὐτὸς ἐκ δόμων προσέρχεται.
ΩΚΥΠ. Πόθεν δ' ὁ δεινὸς κατὰ ποδῶν οὗτος παρῆν,
Ἀτραυμάτιστος, ἄβατος, ἄστατος πόνος;
Τείνω δὲ νεῦρον οἷα τοξότης ἀνὴρ,
Βέλος προπέμπων, καὶ λέγειν βιάζεται.
Τὸ τῶν πονούντων ἔσχατον, στοιχεῖ χρόνῳ.
ΤΡΟΦ. Ἔπαιρε σαυτὸν, ὦ τέκνον, καὶ κούφισον,
Μή πως με πίπτων, καταβάλῃς σὺ χωλὸς ὤν.
ΩΚΥΠ. Ἰδοὺ κρατῶ σε δίχα βάρους, καὶ πείθομαι,
Καὶ τὸν πονοῦντα πόδα τιθῶ, καὶ καρτερῶ.
Νεωτέρῳ γὰρ αἶσχος ἐν παισὶν ἀεὶ,
Ὑπηρέτης ἀδύνατος γογγύζων γέρων.

Soleamque terebrat imam punctionibus.
At ille ut curſu vel lucta laeſo pede,
Imponit educatori miſero ſeni.
Furtim claudum pedem, viſco captum meo,
Infelix efferens huc accedit, domo.
Ocyp. At unde dirus in pedes hic ingruit,
Sine vulnere, ſtare, incedere impediens dolor?
Nervumque tendit, vir ſagittator velut
Telum emiſſurus, & ſubigit me dicere
Quae ſunt dolentum extrema, parvo tempore.
Educ. Ipſum te ſuſtine, mi fili, & alleva;
Ne qua, dum claudicas, cadens me proruas.
Ocyp. En teneo te ſine pondere, & tibi obſequor,
Laborantemque pedem pono, & ſuſtento me.
Nam iuniori turpe, aequales inter, eſt
Miniſter invalidus, querulus ſemper ſenex.

ΤΡΟΦ. Μὴ, μή τι ταῦτα, μωρὲ, μή με κερτόμει·
Μή μ' ὡς νέος κόμπαζε, τοῦτ' εἰδὼς, ὅτι
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς γέρων ἐστὶν νέος.
Πείθου λέγοντι· τὸ πέρας ἂν ὑποσπάσω,
Ἔστην ὁ πρέσβυς, σύ δ' ὁ νέος πίπτεις χαμαί.
ΩΚΥΠ. Σὺ δ' ἂν σφαλῇς, πέπτωκας ἄπονος ὢν γέρων.
Προθυμία γὰρ ἐν γέρουσι παρέπεται·
Πρᾶξις δὲ τούτοις οὐκέτ' ἐστιν εὔτονος.
ΤΡΟΦ. Τί μοι σοφίζῃ, κοὐ λέγεις οἵῳ τρόπῳ
Πόνος προῆλθε σοῦ ποδὸς κοίλην βάσιν;
ΩΚΥΠ. Δρόμοισιν ἀσκῶν, κοῦφον ὡς τιθῶ πόδα,
Τρέχων ἔστειλα, καὶ συνεμίχθην πόνῳ.
ΤΡΟΦ. Πάλιν τρέχ' ὅς τις εἶπεν, ἢ καθήμενος,
Πώγωνα τίλλει κουρέων ὑπ' ὠλέναις.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν παλαίων ὡς θέλων παρεμβολὴν
Βαλεῖν, ἐπλήγην. τοῦτο δὴ πίστευέ μοι.

Educ. Ne, ne quid horum, ſtulte! aufer convicia.
Ne gloriare aetate: at illud noveris,
Neceſſitatibus iuvenis quiſque eſt ſenex.
Audi monentem. Denique, ſi me ſubtraham,
Stabo ſenex ego, iuvenis iacebis humi.
Ocyp. Tu ſi cadas, dolore carens, ſenex cades.
Etenim voluntas promta ſenes ſequitur viros.
Nervis ſed illorum caret omnis actio.
Educ. Quid argutare? nec dicis mihi, quomodo
Dolor intrarit ſoleam pedis cavam tui?
Ocyp. Dum curſu exerceor, levem ut ponam pedem,
Currens contraxi, & in dolores incidi.
Educ. Iterum curre, ut non nemo dixit, qui ſedens
Barbam vellebat, ille ſub alis hiſpidus.
Ocyp. Luctatus ergo, dum volo inſerto pede
Ferire, ſum percuſſus: illud crede mi.

ΤΡΟΦ. Ποῖος στρατιώτης γέγονας, ἵνα παρεμβολὴν
Βάλλων σὺ πληγῆς; περικυκλοῖς ψευδηλογῶν.
Τὸν αὐτὸν ἡμεῖς εἴχομεν λόγον ποτὲ,
Μηδενὶ λέγοντες τὴν ἀλήθειαν φίλων.
Νῦν δ' εἰσορᾷς ἅπαντα ἐξ.
Ὁ πόνος δ' ἐλελίξας ἐμμελῶς διαστρέφει.
ΙΑΤ. Ποῖ ποῖ καθεύρω κλεινὸν Ὠκύπουν, φίλοι,
Τὸν πόδα πονοῦντα, καὶ βάσιν παρειμένον;
Ἰατρὸς γὰρ ὢν, ἔκλυον ὑπὸ φίλου τινὸς,
Πάσχοντα δεινὰ τοῦτον ἀστάτῳ πάθει·
Ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
Κεῖται κατ' εὐνῆς ὕπτιος βεβλημένος.
Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν, καὶ σὸν,
Τί τοῦτο; λέξον, Ὠκύπου, τάχα,
Εἰ γὰρ μάθοιμι, τυχὸν ἴσως ἰάσομαι
Τὸ δεινὸν ἄλγος, τοῦ πάθους τὴν συμφοράν.

Educ. Qualis fuiſti athleta, ut inſerto pede
Feriens ferireris? Vagus es mendaciis.
Eoſdem nos quondam ſermones habuimus,
Amicorum dicentes vera nemini.
Nunc vero cuncta vides....
Verum volutans ad numeros torquet dolor.
Med. Ubi nobilem invenio, ſodales, Ocypum
Laborantem pede, & ſolutis greſſibus?
Etenim medico mihi ſodalis retulit,
Hunc dira, morbo non conſtante, perpeti.
Quin ipſe noſtros ante oculos in proximo
Iacet, ſupinus abiectus in lectulo.
Iubeo ſalvere per Deos te. Sed mali
Quid illud? Ocypu, dic ocius, ut ſciam.
Si ſcire contingat, forſan curavero
Dirum dolorem, & illud, quidquid eſt, mali.

ΩΚΥΠ. Ὁρᾷς με, σωτὴρ, καὶ πάλιν σωτήριχε,
Σάλπιγγος αὐτῆς οὔνομ' ἔχων σωτήριχε,
Δεινὸς πόνος με τοῦ ποδὸς δάκνει κακῶς,
Δειλὸν δὲ βῆμα, κοὐχ ἁπλοῦν τιθῶ ποδί.
ΙΑΤ. Πόθεν; τί παθών; μήνυσον, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Μαθὼν γὰρ ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς ἀσφαλῶς,
Κρεῖττον πρόσεισι, σφάλλεται δὲ μὴ μαθών.
ΩΚΥΠ. Δρόμον τίν' ἀσκῶν, καὶ τέχνην γυμναστικὴν,
Δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.
ΙΑΤ. Πῶς οὖν ἀηδὴς οὐ πάρεστι φλεγμονὴ
Τόπου κατ' αὐτοῦ, κοὐκ' ἔχεις τίν' ἐμβροχήν;
ΩΚΥΠ. Οὐ γὰρ στέγω τὰ δεσμὰ τῶν ἐριδίων,
Εὐμορφίαν ἄχρηστον εἰς πολλοὺς καλήν.
ΙΑΤ. Τί οὖν δοκεῖ σοι; κατακνήσω σου τὸν πόδα;
Ἂν γὰρ παράσχῃς μοι, γιγνώσκειν σε χρὴ,
Ὡς ταῖς τομαῖσι πλεῖστον αἷμά σου κενῶ.

Ocyp. Vides me, Soter, & rurſus Soteriche,
Cognominis Salpingis, o Soteriche.
Dirus dolor pedis me mordet peſſime,
Timidum pede, non ſimplex pono veſtigium.
Med. Unde? ecquid paſſus? indica, vel quomodo?
Nam vera ſi medico per omnia dixeris,
Salubrior venit: non doctus labitur.
Ocyp. Curſum meditatus & quandam artem gymnicam,
Ab amicis graviter vapulavi aequalibus.
Med. Cur non adeſt ergo gravis inflammatio
Ipſo in loco, nec humidum fomentum habes?
Ocyp. Nec enim fero facile lanarum vincula,
Inutile ornamentum, quod multis placet.
Med. Quid ergo tibi placet? Scariphabo pedem?
Nam ſi mihi praebeas, illud bene noveris,
Secando exhauſturum multum me ſanguinis.

ΩΚΥΠ. Ποίησον εἴ τι καινὸν ἐξευρεῖν ἔχεις,
Ἵν' εὐθὺ δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον.
ΙΑΤ. Ἰδοὺ σιδηρόχαλκον ἐπιφέρω τομὴν,
Ὀξεῖαν, αἱμόδιψον, ἡμιστρόγγυλον.
ΩΚΥΠ. Ἔα, ἔα.
ΤΡΟΦ. Σῶτερ, τί ποιεῖς; μὴ τύχοις σωτηρίας.
Τολμᾷς σιδηρόσπαρτον ἐπιβαλεῖν πόνον;
Μηδὲν κατειδὼς, προσφέρεις κακὸν ποσί.
Ψευδῆς γὰρ ἔκλυες, ὧν ἀκήκοας ἔργων.
Οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισι, ὡς λέγει,
Ἀσκῶν ἐπλήγη. τοῦτο γοῦν ἄκουέ μου.
Ἦλθεν μὲν οὖν τὸ πρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις,
Φαγὼν δὲ πολλὰ, καὶ πιὼν ὁ δυστυχὴς,
Κλίνης ὕπερθε καταπεσὼν, ὑπνοῖ μόνος·
Ἔπειτα νυκτὸς ἐξυπνίσας, ἐκραύγασεν,
Ὡς δαίμονι πληγεὶς, καὶ πάντα φόβον λαβεῖν.

Ocyp. Fac ergo, si quid invenire novi potes,
Quo mox dolores diros e pede exigas.
Med. En iam parata ferri & aeris sectio,
Sitiens cruoris, acuta, & semiteres.
Ocyp. Omitte, omitte...
Educ. Soter, quid occipis? Sic te fugiat salus!
Audes quaesitas ferro poenas addere?
Ignarus omnium, malum admoves pedi.
Mendacia tibi dicta, quaeque dicta sunt.
Nec enim luctamve seu cursum, quod indicat,
Exercens ictus est: at hoc mi credito:
Probe quidem valens primo venit domum,
Bene tum saturatus, affatim potus, miser
In lectulo iacens somnum solus capit.
Tum nocte somno excussus exclamat subito
Divinitus velut ictus: & cuncti timent:

Ἔλεξε δ᾽, οἴμοι, πόθεν ἔχω κακὴν τύχην,
Δαίμων τάχα κρατῶν ἔξω ποδός·
Πρὸς ταῦτα νυκτὸς ἀνακαθήμενος μόνος,
Ὁποῖα κῆρυξ ἐξεθρήνει τὸν πόδα.
Ἐπεὶ δ᾽ ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν,
Οὗτος προσῆλθε, χεῖρα θεὶς ἐμοὶ πικρὰν,
Θρηνῶν, πυρέσσων, ἐπ᾽ ἐμοὶ βάζων.
Ἃ πρὶν δέ σοι κατεῖπε, πάντ᾽ ἐψεύσατο,
Τὰ δεινὰ κρύπτων τῆς νόσου μυστήρια.
ΩΚΥΠ. Γέρων μὲν αἰεὶ τοῖς λόγοις ὁπλίζεται,
Καυχώμενος τὰ πάντα, μηδὲ ἐν σθένων.
Ὁ γὰρ πονῶν τε, καὶ φίλοις ψευδῆ λέγων,
Πεινῶντ᾽ ἔοικε μαστίχην μασσωμένῳ.
ΙΑΤ. Πλανᾷς ἅπαντας, ἄλλα δ᾽ ἐξ ἄλλων λέγεις,
Λέγων, πονεῖν μὲν, ὃ δὲ πονεῖς, οὔπω λέγεις.

Dixitque, vae mihi! unde tanta vis mali?
Deuſne quis pedem tenens extra *rapit?*
Ad haec, quam longa eſt, nocte ſolus reſidens
Velut praeconis voce deplorat pedem.
Cum vix diem tuba gallus ſignaverat,
Ad me venit, triſtem manum mihi iniicit
Plorans, febrienſque, meque nixus ambulans.
Sed quae modo dicebat, finxit omnia,
Dum dira morbi diſſimulat myſteria.
Ocyp. Verbis quidem ſemper ſenex armatus eſt,
Et gloriatur, cum poſſit nihil, omnia.
Morbo laborans, mentiens ſodalibus
Famelico ſimilis mandenti maſtichen.
Med. Imponis omnibus, diverſa adeo loquens.
Aegrotus eſſe dicis: quo labores, nondum ais.

ΩΚΥΠ. Πῶς οὖν φράσω σοι τοῦ πάθους τὴν συμ-
φοράν;
Πάσχων γὰρ, οὐδὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.
ΙΑΤ. Ὅταν ἀφορμῆς δίχα πονῇ τις τὸν πόδα,
Πλάσσει τὸ λοιπὸν οὓς θέλει κενοὺς λόγους,
Εἰδὼς τὸ δεινὸν ᾧ συνέζευκται κακῷ.
Καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν εἷς.
Ἐπὰν δὲ καὶ τὸν ἕτερον ἀλγήσῃς πόδα,
Στένων, δακρύσεις, ἓν δέ σοι φράσαι θέλω.
Τοῦτ' ἐστ' ἐκεῖνο, κἂν θέλῃς, κἂν μὴ θέλῃς.
ΩΚΥΠ. Τίδ' ἐστ' ἐκεῖνό γ', εἰπὲ, καὶ τί κλήζεται;
ΤΡΟΦ. Ἔχει μὲν ὄνομα συμφορᾶς γέμον διπλῆς.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. τί τοῦτο; λέξον, ὦ, δέομαι, γέρον.
ΤΡΟΦ. Ἐκ τοῦ τόπου μὲν, οὗ πονεῖς, ἀρχὴν ἔχει.
ΩΚΥΠ. Ποδὸς μὲν ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὼς λέγεις;
ΤΡΟΦ. Τούτῳ σὺ πρόσθες ἐπὶ τέλει δεινὴν ἄγραν.

Ocyp. Et quomodo rationes explicem mali?
Male cum ſit, nil ſcio, niſi hoc, male eſſe mi.
Med. Occaſionem praeter ſi cui pes dolet,
Is quaelibet tum vana comminiſcitur,
Haud inſcius diri, cui iunctus eſt, mali.
Et nunc modo unus eſt...
At cum pedem dein dolebis alterum,
Gemes cum lacrimis. Unum edico tibi:
Hoc illud eſt ipſum, ſeu nolis, ſeu velis.
Ocyp. Quid illud ipſum? dic, quo nomine cluit?
Educ. Habet malo repletum nomen duplici.
Ocyp. Eheu! Quid iſtuc? dic, o obſecro, ſenex.
Educ. Ex quo doles loco, caput habet nominis.
Ocyp. Ut dicis, a Pede principium nomen trahit.
Educ. Huic tu dirum Agrae nomen in fine adiice.

ΩΚΥΠ. Καὶ πῶς με τὸν δύστηνον ἔτι;
ΤΡΟΦ. Δεινήπερ οὖσα, φείδεται γὰρ οὐδενός.
ΩΚΥΠ. Σωτὴρ, τί λέγεις; τί δέ με;
ΙΑΤ. Ἄφες με μικρὸν, ἠλόγημαι σοῦ χάριν.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἐστι δεινὸν, ἢ τί συμβέβηκέ μοι;
ΙΑΤ. Εἰς δεινὸν κἀχώριστον πόνον ἦλθες ποδός.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν με δεῖ πρόχωλον ἐξαντλεῖν πόνον;
ΙΑΤ. Χωλὸς μὲν ἂν ᾖς, οὐδέν ἐστι, μὴ φόβου.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἐστι χεῖρον;
ΙΑΤ. Ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδισθῆναι μένει.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. πόθεν μοι καινὸς εἰσῆλθεν πόνος
Ποδὸς δι' ἄλλου, καί μοι συμπάσχει κακῶς;
Ἢ πῶς ὅλος πέπηγα, μεταβῆναι θέλων;
Δειλαίνομαι δὲ πολλὰ μεταστῆσαι πόδα,
Νήπιος, ὁποῖα βρέφος ἄφνω φοβούμενος.

Ocyp. Et quî miserum sat insuper *ludos facis?*
Educ. Est sane dira: namque parcit nemini.
Ocyp. Soter, quid ais? quid me...
Med. Sine me parum: tua peregrinor gratia.
Ocyp. Quid est igitur mali? aut mihi quid accidit?
Med. Pedis es nactus dolorem dirum, inseparabilem.
Ocyp. Sic ergo claudicans malum exantlandum erit?
Med. Modo claudus esses! Hoc nihil: hunc aufer metum.
Ocyp. Quid ergo peius?
Med. Superest utroque te pede impedirier.
Ocyp. Heu, heu mihi! novus unde morbus ingruit
Pedem per alterum, qui me vexat male?
Quam fixus haereo, discedere cum velim!
Metuoque valde, pes cum transferendus est,
Incautus, ut puer subito perterritus.

Ἀλλ᾽ ἄντομαί σε πρὸς θεῶν, Σωτήριχε,
Εἴπερ τέχνη σὴ δύναται, μηδὲν φθονῶν
Θεράπευσον ἡμᾶς, εἰ δὲ μὴ, διοίχομαι.
Πάσχω γὰρ ἀφανῶς, κατὰ ποδῶν τοξεύομαι.

ΙΑΤ. Τοὺς μὲν πλανῆτας περιελὼν λόγους ἐγὼ,
Τοὺς τῶν ἰατρῶν τῶν ὁμιλούντων μόνον,
Ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
Τὰ πάντα σοι πάσχοντι, συντόμως φράσω.
Ἄφευκτον ἦλθες πρῶτον ἐς πάθος κακόν.
Οὐ γὰρ σιδηρόπλαστον ὑπεδύσω βάσιν,
Ὃ τοῖς κακούργοις εὑρέθη τεκμήριον·
Δεινὴν δὲ καὶ κρυφαίαν εἰς πάντας κάκην,
Ἧς οὐκ ἂν ἄροιτ᾽ ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.

ΩΚΥΠ. Αἲ, αἲ, αἲ, αἲ, οἴμοι, οἴμοι.
Πόθεν μοι τρυπᾷ τὸν πόδα κρυπτὸς πόνος;

Sed obſecro te per Deos, Soteriche,
Ars ſi poteſt quidquam tua, nil mihi invidens
Sanato me: quod ſi minus, plane occidi.
Occulta enim patior, telis pedes petor.

Med. Verba equidem foecunda fraudis amputans
Medicorum, qui nihil niſi alloqui ſolent,
Reapſe ſed ſalubre nil quidquam ſciunt,
Aegro tibi compendio dicam omnia.
Primo in malum incidiſti inevitabile.
Nec murices enim induiſti ferreos,
Inventum maleficis capiendis decipulam:
Sed diram & abditam crucem omnibus malam,
Cuius natura hominum non ſuſtulerit onus.

Ocyp. Hei hei! vae vae! hei hei! vae vae!
Hei unde mi terebrat pedem abditus dolor?

Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸ τοῦ πεσεῖν,
Ὁποῖα Σάτυροι Βακχίους ὑπ᾽ ὠλένας.
ΤΡΟΦ. Γέρων μέν εἰμι, πλὴν ἰδού σοι πείθομαι,
Καὶ τὸν νέον σε χειραγωγῶ πρέσβυς ὤν.

Prehendite, antequam cadam, meas manus!
Satyri ut ſolent Bacchum fulcire brachiis.
Educ. Senex licet, tamen tibi en! obtempero,
Provectus annis te iuvenem duco manu.

EPIGRAMMATA LUCIANI.

I.

Λουκιανοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδὼς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδόν ἐστι νόημα.
'Αλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

Lucianus in ſuum ipſius librum.

LUCIANUS ſcripſi haec, antiquaque ſtultaque doctus:
Id quoque enim ſtultum eſt, quod tibi forte ſapit.
Nil homini certum eſt, nec voto vivitur uno:
Sed ridens eadem hic elevat, ille probat.

II.

Εἰς ἀσώτους.

ΤΟΝ πατρικὸν πλοῦτον νέος ὢν Θήρων ὁ Μενίππου
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.

In Theronem prodigum.
Interprete *GROTIO.*

LUXURIA marcens iuvenili more Menippi
Theron cum patrias dilaniaſſet opes:

Ἀλλά μιν Εὐκτήμων πατρικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέῃ τειρόμενον πενίῃ,
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πόλλ' ἐπὶ μείλια δούς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἤλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν, οὐ κατὰ κόσμον,
Τῇ θ' ὑπὸ τὴν μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ.
Οὕτω μὲν Θήρωνα τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιῤῥόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον,
Ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς προῖκά τε καὶ θάλαμον.
Ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

Euctemon doluit quondam genitoris amicus,
In misera iuvenem vivere pauperie.
Quin dedit & lacrimas: atque in sua tecta recepto,
Noster eris, dixit, non sine dote gener.
Ille sed, adspecto quod non speraverat auro,
Ad veteres sumtus notaque damna redit:
Dilapidat census, concedens omnia ventri,
Et quae sub ventrem deteriora latent.
Atque ita Theronem miserum mala rursus egestas
Absorpsit reflui gurgitis illuvie:
Iamque flet Euctemon non hunc, quem fleverat ante,
Sed dotem & natae flebile coniugium;
Doctus ab exemplo, quam, qui sua perdidit, illi
Non sit in alterius rebus habenda fides.

III.

Εἰς αὐτάρκειαν.

ΩΣ τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε·
'Ως δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
'Εστὶ δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

In ſufficientiam.

MORS quaſi ſit vicina tibi, ſic utere rebus:
Et quaſi mors longe ſit tibi, parce tuis.
Ille vir eſt ſapiens, haec qui duo cogitat, & ſic
Sumens & retinens ſervat utrinque modum.

IV.

Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον.

ΘΝΗΤΑ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·
Ἢν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

In vitam humanam.

OMNIA mortali mortalia: praetereunt res,
Aut homo. Res vita praetereunte fugit.

V.

Εἰς μικρὸν βίον.

ΤΟΙΣΙ μὲν εὖ πράττουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι·
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος.

In breve aevum.

QUANTUM vita patet, brevis eſt felicibus: una
Nox miſeris ingens temporis eſt ſpatium.

VI.

Εἰς ἔρωτα.

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ ἔρως πρόφασις.

In Amorem.

Non Veneris puer eſt, laedit qui corda, ſed illum
Praeſcribit vitiis mens male ſana ſuis.

VII.

Εἰς χάριτας.

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

In Gratias.

Quae properat, grata eſt ea gratia: ſi qua moratur,
Languida, nec tanto nomine digna venit.

VIII.

Εἰς ἀχαρίστους.

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς ὃν ἁπάσας
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

In Ingratos.

Pertusus cadus eſt homo non probus: omnis in illum
Quae collata fuit gratia, vana perit.

IX.

Εἰς Θεούς.

ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας·
Οὐ λήσεις δὲ θεοὺς, οὐδὲ λογιζόμενος.

In Deos.

TURPE aliquid faciens homines fortaſſe latebis:
Sed fallunt nec quae mente putata, Deos.

X.

Εἰς κόλακας.

ΟΥΔΕΝ ἐν ἀνθρώποισι Φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένου Φιλίην.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς Φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

In adulatores.

REBUS in humanis nihil eſt crudelius illo,
Qui ſub perſona fallit amicitiae.
Nam quia ſecuri nos non ut ab hoſte tuemur,
Bis nocet, atque habitam vertit in arma fidem.

XI.

Εἰς μυστήριον.

ΑΡΡΗΤΩΝ ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπικείσθω·
Κρείσσων γὰρ μύθων ἢ κτεάνων Φυλακή.

In myſterium.

HIS, quae dicta nocent, linguam tibi pone ſigillum:
Plus voces, minus eſt res retinere ſuas.

XII.

Εἰς πλοῦτον.

ΠΛΟΥΤΟΣ ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθὴς,
Τ' ἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
Τόνδε πολυκτέανον καὶ πλούσιόν ἐστι δίκαιον
Κλῄζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατατήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος·
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις
Μοχθήσει, ἑτέρων δρεψομένων τὸ μέλι.

In divitias.

DIVITIAS animi ſolas hoc nomine dignas
Eſſe puta: cenſus ad bona tanta nihil.
Ille mihi demum locuples diveſque vocetur,
Qui superûm norit commoditate frui.
At qui perpetuo numerando pallet in aere,
Atque alias aliis ſemper acervat opes,
Talis erit, quales per cerea caſtra laborant,
Sic ut non ipſae melle fruantur apes.

XIII.

Εἰς τύχην.

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.

In Fortunam.

RUS quod Achaemenidae fueram, nunc ecce Menippi:
Ex aliis alios mox adipiſcar heros.

Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με ποτ᾽ ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος
Οἴεται, εἰμὶ δ᾽ ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ τύχης.

Credidit ille ſuum quondam; nunc credit & iſte:
Sed ſum fortunae res ego, non hominum.

XIV.

Εἰς εὐτυχεῖς.

ΜΗ πταίων, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρεσσι,
Καί σου ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένου.
Ἂν πταίσῃς, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ᾽ ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, τύχης τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

In felices.

DONEC eris felix, homines tibi ſemper amicos
Et precibus faciles experiere Deos.
Si ſecus acciderit, iam nullus amicus, & hoſtes
Undique: fortunae motus & iſta trahit.

XV.

Εἰς τύχην.

ΠΟΛΛΑ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ᾖ παράδοξα·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει.

In Fortunam.

MULTA poteſt necopina Dei ſuprema poteſtas:
Deprimit elatos haec, humileſque levat.

Καὶ σοῦ τὴν ὀφρῦν, καὶ τὸν τῦφον καταπαύσει,
Κἂν ποταμὸς χρυσοῦ νάματά σοι παρέχῃ.
Οὐ θρύον, οὐ μαλάχην ἄνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
Ἢ δρύας ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ κατάγειν.

In tua rura fluant quamvis Pactolus & Hermus,
Grande ſupercilium detrahet illa tibi.
Non malvas ſternit Boreas, iuncoſve paluſtres,
Sed veteris ſilvae robora, ſed platanos.

XVI.

Εἰς φρόνησιν.

Ἡ βραδύπους βουλὴ, μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

In prudentiam.

CONSILIUM melius, tarde quod ſumitur: illud
Quod properat, poſt ſe poenituiſſe trahit.

XVII.

Εἰς βίον.

Ἓξ ὧραι μόχθοις ἱκανώταται, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

In vitam.

SEX horas habeat, ſatis eſt, labor: ecce quod ultra eſt,
Suggerit in Graeco gnomone, *vive*, tibi.

XVIII.

Εἰς βόρον.

Ἐι ταχὺς ἐς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσί σου τρῶγε, καὶ τρέχε τῷ στόματι.

In edacem.

MANDUCARE celer cum ſis, & currere tardus,
Manduca pedibus, curre ſed ore tuo.

XIX.

Εἰς ἀδύνατον.

ἘΙΣ τί μάτην νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης,
Οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι.

In impoſſibile.

QUID lavis Aethiopem? perituro parce labori:
Noctis enim tenebras irradiare nequis.

XX.

Εἰς ἀγωνιστάς.

ὉΙ συναγωνισταὶ τὸν πύγμαχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν, οὐδένα γὰρ πώποτ' ἐτραυμάτισεν.

In pugiles.

HEIC Apim pugilem pugiles poſuere, quibuſcum
Certavit, ſic ut vulnera nulla daret.

XXI.

Εἰς τὸ αὐτό.

ΠΑΣΑΝ ὅσην Ἕλληνες ἀγωνοτεθοῦσιν ἅμιλλαν
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν ἀγωνισάμην.
Ἔσχον δ' ἐν Πίσσῃ μὲν ἓν ὠτίον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἓν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ ἐκορύσσετο σὺν πολιήταις,
Ἆραί μ' ἐκ σταδίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

In idem.

GRAECIA quot validae celebrat certamina luctae,
Androleos horum pars aliquanta fui:
Auriculam mihi Pisa, superciliumque Plataeae
Abstulerunt: Delphis efferor exanimis:
Damoteles mihi praeco pater, cum plebe quiritans;
Ut mutilus, si non mortuus, eriperer.

XXII.

Εἰς γραμματικούς.

ἽΛΑΘΙ γραμματικὴ φυσίζοε, ἵλαθι μοῦσα,
Φάρμακον εὑρομένη, μῆνιν ἄειδε θεά.
Ἐχρῆν γάρ καὶ σοὶ περικαλλέα δωρήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δευόμενον.

In Grammaticos.

GRAMMATICA o salve, donatrix Musa salutis:
Iram, Diva, refer; nam medicina tua est.
Et tibi debuerunt poni fulgentia templa,
Araque perpetuo turis honore calens.

Καὶ γὰρ σοῦ μεσταὶ μὲν ὁδοὶ, μεστὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες, πάντων δέκτρια γραμματική.

Nam fora plena tui, plenae sunt aequoris undae,
Et portus, altrix optima Grammatica.

XXIII.

Εἰς δυσώδεις.

ΔΑΙΜΟΝΑ πολλὰ λαλῶν ὀζοστόμος ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ' οὐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

In foetidos.

EXORCISTA olidus fugitat dum daemona, verbis
Eiicit haud illum, sed feritate gulae.

XXIV.

Εἰς δυσώδεις.

ΟΥΤΕ χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἡ καθ' Ὅμηρον,
Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυρίπνους,
Οὐ Λῆμνος σύμπασ', οὐχ ἁρπυιῶν τὰ περισσὰ,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου ποῦς ἀποσηπόμενος.
Ὥστε σε παμψηφεὶ νικᾶν, Τελέσιλλα, χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

In foetidos.

NON oluit peius Smyrnaeo nota Chimaera
Carmine, nec flammas qui vomuere boves.
Nec Poeantiadae putre crus, nec foetida Lemni
Ora, nec, Harpyiae quas tetigere, dapes.
Iudice sub quovis vincis, Telesilla, Chimaeras,
Et pariter tauros, Lemnidas, ulcus, aves.

XXV.

In *Antholog.* L. II, c. 40,

Luciano & hoc adſcriptum.

Ποιητης ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τὸν ἀγῶνα,
Εὑρὼν ποιητὰς, εἶπε παρίσθμι' ἔχειν.
Μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· κἂν πάλιν εὕρῃ,
Εἰπεῖν οὐ δύναται, καὶ παραπύθι' ἔχω.

Interprete I. F. REITZIO.

ISTHMIA delatus miſer ad certamina vates
Inveniens ſocios, dixiſſe *pariſthmia*, fertur,
Praecludunt fauces. Ad Pythia devenit idem,
Dicere non habuit, *parapythia* me male vexant.

XXVI.

Ex *Anthol.* L. II, c. 43.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέδυνε
Λολλιανοῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
Θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν
Ἤθελε· φεῦ, κείνου καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

Interprete eodem.

QUAESO hoc quaerenti mihi dic, Cyllenie, qualis
Lolliadae Stygiam venerit umbra domum?
Mirum ſi ſiluit, te nil voluitque docere,
Miror nil, hanc ſi quaelibet umbra fugit.

XXVII.

Ex *Anthol.* L. II, c. 47, 37.

Τον τοῦ δειπναρίου νόμον οἴδατε· σήμερον ὑμᾶς,
  Αὖλε, καλῶ καινοῖς δόγμασι συμποσίου.
Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ κατακείμενος· οὔτε παρέξεις,
  Οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Interprete eodem.

Si cupitis coenae leges cognoſcere noſtrae,
  Vos hodie invito legibus, Aule, novis.
Non recubans lecto cantabit carmina vates,
  Grammaticis nugis nemo moleſtus erit.

XXVIII.

Εἰς βρέφη.

Παιδα με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
  Νηλειὴς ἀΐδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. καὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
  Παύρου, καὶ παύρων τῶν βιότοιο κακῶν.

In Infantes. Interp. *Grotio.*

Me puerum nullis oneratum pectora curis
  Quinquennem rapuit mors fera Callimachum.
Ne me flete tamen: fluxit mihi tempore parvo
  Vita: ſed & vitae ſunt mala parva meae.

XXIX.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχοῦς, ὡς παρὰ τοῦ Πανός.

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ᾀδομένην,
Παντοίων στομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

In ſtatuam Echûs, tanquam a Pane.

Saxa colens Echo datur hic tibi, Panos amica,
Extremos tantum docta referre ſonos.
Gaudia paſtorum, cuiuslibet oris imago,
Audito, quantum voce ſonabis, abi.

XXX.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης, τῆς ἐν Κνίδῳ.

Τὴν Παφίην γυμνὴν οὐδεὶς ἴδεν, εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὗτος ὁ τὴν γυμνὴν στησάμενος Παφίην.

In ſtatuam Veneris, quae eſt in Cnido.

Nulli nuda Venus viſa eſt, puto. Si tamen ulli,
Viſa viro, nudam qui dedit hanc Venerem.

XXXI.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς περικαλλὲς ἄγαλμα,
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

In idem.

Alma Venus, tibi ſacro tuam ſub imagine formam:
Pulchrius hac potuit nil tibi, Diva, dari.

XXXII.

Ex *Anthol.* L. IV, 12, N. 90.

Εἰς ἕτερον Πρίηπον.

ΕΙΣ τὸ κενόν με τέθεικε νόμου χάριν ὧδε Πρίηπον
  Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Καὶ περιβέβλημαι κρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
  Οὐδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

Interprete I. F. REITZIO.

IN caſſum Eutychides poſuit me ex more Priapum,
  Palmitibus ſiccis invigilare iubens.
Alto ſum cinctus barathro. Qui venerit hucce,
  Me vigilem abſtulerit, praetereaque nihil.

XXXIII.

Ἀπὸ γυναικῶν.

ἙΛΛΑΔΑ νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων,
  Λαῒς θῆκεν ἑῷ κάλλεϊ ληϊδίην.
Μούνῳ ἐνικήθη ὑπὸ γήραϊ, καὶ τὸν ἔλεγχον
  Ἄνθετό σοι, Παφίη, τὸν νεότητι φίλον.
Ἧς γὰρ ἰδεῖν στυγέει πολιῆς παναληθέα μορφὴν,
  Τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.

De Mulieribus. Interp. *GROTIO.*

QUAE fera ſcutiferi devicerat agmina Medi,
  Laïdi formoſae Graecia praeda fuit.
Hanc quoque devicit ſenium: nunc dat tibi, Cypri,
  Iudicium hoc, facies quod iuvenilis amat.
Quippe ſuos adeo formidat viſere canos,
  Ipſa facit, vitro quae datur, umbra metum.

XXXIV.

Ἀπὸ ναυηγῶν.

ΓΛΑΥΚΩ, καὶ Νηρεῖ, καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ,
Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ καὶ Σαμόθρῃξι θεοῖς,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λουκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

De Naufragis.

GLAUCE, tibi & Nereu, Matutaeque & Melicertae,
Saturnoque, Sami Threïciaeque Deis,
Sofpes ab infano Lucillius aequore, crines
Tondeor hic: aliud quippe ego nil habeo.

EPIGRAMMATA
LUCIANI OMISSA

Ex Anthologia, quae e Codicibus ipsi nunc primum vindicantur.

I.

Ex *Anthol.* L. II, p. 129 ed. *Steph.*

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τοὔνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

Ita hoc & sequentia vertit *H.* GROTIUS.

SOBRIUS in potis dum quaerit Acyndinus esse,
Solus ab his potus cur habeatur, habet.

II.

Ibidem.

Ἔσβεσε τὸν λύχνον μῶρος ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, Οὐκ ἔτι με βλέπετε.

LUMEN ut exstinxit vexatus pulice multo
Morio, Iam me non invenietis, ait.

III.

Ibidem.

Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
Μηδὲν ἐρωτήσῃς, μωρὸν ὁρᾷς φαλακρόν.

Si caput absque pilis, humerosque & pectora cernas,
Dicere ne dubites, calvus hic & fatuus.

IV.

Anthol. L. II, p. 135.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, γῆρας δὲ σὸν οὔποτε βάψεις,
Οὐδὲ παρειάων ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
Ὥστε προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ἐστί. τί μαίνεαι; οὔποτε φῦκος
Καὶ ψίμυθος τεύξει τὴν Ἑκάβην Ἑλένην.

Tinge comas, si vis: tingi negat ipsa senectus;
Nec dabitur rugas explicuisse genis.
Parce, precor, vetulum cerussa pingere vultum:
Personam videor cernere, non faciem.
Stulta, labor totus perit hic tibi: fucus, & omne
Hoc genus ex Hecuba non facient Helenam.

V.

Anthol. L. II, p. 142.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης ἐμβαίνει,
Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.

Navi nil opus est Diophanto, ut transeat amnem,
Implet enim turgens hernia navis opus.

Τῆς κήλης δ' ἐπάνωθι τὰ φορτία πάντα τεθεικὼς,
Καὶ τὸν ὄνον, διαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
Ὥστε μάτην Τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
Εἰ καὶ κηλήτης ταὐτὸ ποιεῖν δύναται.

Huic nam ſarcinulas ipſumque imponit aſellum,
Et ſinuoſa levans lintea tranſit aquas.
Fruſtra ſe iactant igitur Tritones in undis,
Cum Diophas magno ramice praeſtet idem.

VI.

Ibidem.

Ὁ γρυπὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου ἄριστα,
Οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.
Ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θεριναῖς μόλις αἰσθάνετ' αὐτὸς,
Ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα διακοσίων.
Ὢ μεγάλου μυκτῆρος, ὅτ' ἂν ποταμὸν διαβαίνῃ,
Θηρεύει τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

OLFACIT egregie naſatus pocula Nicon,
Sed cito ſit vinum dicere quale nequit.
Nam tribus aeſtivis vix ipſe id percipit horis,
Bis centum quoniam naſus it in cubitos.
Egregius naſus, qui ſi quem forte per amnem
Ducat iter, piſces non ſemel ipſe capit.

VII.

Anthol. L. II, p. 146.

ΖΩΓΡΑΦΕ, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· οὐ δύνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι χρώματι πειθομένην.

SURRIPIS, o pictor, formam: at vox ſola recuſat
Artificis dextram victa colore ſequi.

VIII.

Anthol. L. II, p. 171.

ΘΑΥΜΑΖΕΙΝ μοι ἔπεισιν, ὅπως Βύτος ἐστὶ σοφιστής,
Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

MIRAMUR, rhetor qui factus sit Bytus, is quem
Communis sensus deficit & ratio.

IX.

Ibidem.

ΘΑΤΤΟΝ ἔην λευκοὺς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας
Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην.

ALBUS erit corvus prius, & testudo volabit,
Quam doctum videas rhetora Cappadocem.

X.

Anthol. L. II, p. 186.

ΠΟΛΛΑΣ μυριάδας ψηφίζει Ἀρτεμίδωρος,
Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων,
Πολλάκις αἳ χρυσοῦ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι
Πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον.

ARTEMIDORUS habet, decies quod computet, & nil
Erogat: haud aliter vivere mula solet,
Baiula quae multo cum sudet pressa sub auro,
Tam pretiosa gerens pondera, gramen edit.

XI.

Anthol. L. II, p. 188.

Ἐι τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖ σοφίαν περιποιεῖν,
  Καὶ τράγος εὐπώγων, εὔστολός ἐστι Πλάτων.

Si promiſſa poteſt ſapientem reddere barba,
  Barbatus poterit iam caper eſſe Plato.

XII.

Anthol. L. II fin. ſ. p. 189.

ΤΟΥ πωγωνοφόρου κυνικοῦ τοῦ βακτροπροσαίτου
  Εἴδομεν ἐν δείπνῳ τὴν μεγάλην σοφίην.
Θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀπέσχετο καὶ ῥαφανίδων,
  Μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετήν.
Εὖτε δ᾽ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βολβὸν
  Στρυφνὴν, οὐ πινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον·
Ἤτησεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
  Κοὐδὲν ἔφη βολβὸν τὴν ἀρετὴν ἀδικεῖν.

Mendici quae ſit Cynici ſapientia, (barba
  Quid facit aut baculus,) coena videre dedit.
Caulibus abſtinuit primo tenuique lupino:
  Nam virtus ventri non famulatur, ait.
At poſtquam vulvam vidit niveamque bonamque,
  Clam vires animi noluit eſſe ſui.
Nam nec opinato petiit, vereque comedit:
  Virtuti vulvam poſſe nocere negans.

XIII.

Ibidem.

Μισοπτωχε θεὰ, μούνη πλούτου δαμάτειρα,
Ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ἐπισταμένη.
Εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιϊζομένη ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεται.
Τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ Αὐσονίου πόμα Βάκχου.
Ταῦτα παρὰ πτωχοῖς γίγνεται οὐδέποτε.
Τοὔνεκα καὶ φεύγεις πενίης τὸν χάλκεον οὐδὸν,
Τέρπῃ δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Mendicos fugiens, domitrix Dea divitiarum,
Exemplum vitae quae potes esse bonae.
Alterius pedibus nam quamquam incedere gaudes,
Sunt unguenta tuis crinibus, arma manu.
Serta nec, Ausonii nec desit copia Bacchi,
Mendici praebet qualia nulla domus.
Unde & egestatis furiosum limen abhorres,
Ad dominique venis in lare dite pedes.

XIV.

Ex Cod. *Vaticano.*

Πολλακις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, καὶ πολλάκις ἔγνων
Σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενος.

Sic vertit D'Orvillius.

Saepe merum mihi misisti, gratesque peregi,
Sparsus nectarei pectora rore meri.

Νῦν δ' εἴπερ με φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· οὐ δέομαι γὰρ
Οἴνου τοιούτου, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

At mihi ne mittas poſthac, rogo. Quo mihi acetum?
Lactucis & qui caulibus abſtineam.

Eſt etiam aliud Epigramma ineditum, Luciano adſcriptum; ſed quo chartam conſpurcari nolim. Sic primum diſtichon ſe habet:

Αἱ τρίσσαι τοι ταῦτα τὰ παίγνια θῆκαν ἑταῖραι,
Κύπρι μάκαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

VARIAE LECTIONES

ET

ANNOTATIONES

VARIAE LECTIONES

IN TRAGOPODAGRAM.

Pag. 2. *v.* 10. Βροτοῖς) *Fl.* uti Boiv. em. Βροτῶν cett. *v.* 18. Ἰχῶρι &c.) ἰχὼρ ὁ φαυλὸς καὶ πικρὸς χυμὸς Pell. *v.* 19. Πνεύματι) πνεῦμά τε βίαιον τό δε Pell. *ibid.* Τῶδε) τό δε Guy. *v.* 20. Ἕστηκε) ἔτηξε, καὶ δεδυκὸς Pell. *ibid.* Μεμυκὸς) μεμυκὼς *Fr.* *Pag.* 3. *v.* 24. Σικελὸς) Σικελικὸς *Fl.* *v.* 25. Κυματούμενος) πυματ- male *P.* *v.* 26. Σήραγξι) Sic Guy. & *B* 1. recte. Σήραξι cett. *v.* 30. Κυβήβης) Ex *V* 2. receptum. Κυβήλης *P. S. Amst.* Κυβήσης *I. H. Fl. B. Fr.* peius. *v.* 32. Ἄττει) Ἄττη *Fl.* *v.* 34. Οὔρεα) ὄρεα *Fl.* *v.* 36. Δ') Delet Guy. recte. *v.* 38. Εὐὰν) ἐὸν Guy. *v.* 39. Βρίθουσα) An βριμοῦ; Pell. *Pag.* 4. *v.* 41. Αὔτὴν) ἄτην edd. *v.* 47. Δένδρεα) δένδρα Guy. *ibid.* Πνοαῖς) πνοιαῖς corrigit Gavel. recte. *v.* 49. Ἀδὲ) ὅτε Guy. *v.* 51. Νύκτερος) νυκτέροις Guy. *v.* 53. Γόοις) γοῶσ' Guy. *v.* 55. Λελογχὸς) λελογχὼς male *Fl.* *Pag.* 5. *v.* 57. Τε βαιὸν) βέβαιον Guy. & Pell. *v.* 59. Λεῖπε) λίπε Guyet. *v.* 63. Φάει) φάος Guyet. *Pag.* 6. *v.* 73. Νομῶντες) νωμῶντες *S.* & *B.* 4. *v.* 75. Τίνα) τίνι Pell. *v.* 76. Γεραίρουσιν) Bene Pell. Γεραίρουσι edd. *v.* 78. Βακχείων) Βακχέων Guyet. Βακχείῳ *Fl.* Βάκχιον marg. *A* 1. *v.* 83. ΧΟΡ.) Omisit *I.* & *V* 2. Habent *Fl. P.* aliaeque. *Pag.* 7. *v.* 88. Ἄπ') ἀπ' edd. sine accentu. *v.* 90. Ἅλιος) ἁλίοις Pell. *v.* 102. Φάος) χάος Boiv. *Pag.* 8. *v.* 108. Ἐγέλασσεν) ἐγέλασεν edd. priores. *v.* 111. Εὔολβος) Guyet. Pell. & Schmid. Ἔνολβος edd. male. *v.* 113. Λάβρον προσχέομεν) πρόσχομεν Guyet. *v.* 115. Πολυκρότοις) πολυκρότοισιν Guyet. male. *v.* 116. Σιτούμεθα) σιτούμετα *I.* σιτούμεσθα Guyet. Quod edidimus, est in *Fl. P.* &c. *v.* 117. Ὅτε) ὁπότε *G.* *Pag.* 9. *v.* 119. Τότε) τότε τότε. Guyet. recte coniicit. *v.* 120. Δεδυκὸς) διαδεδυκὸς Guyet. *v.* 121. Μηροὺς) ἠδὲ μηροὺς Guyet. & Pell. *v.* 122. Κόρωνα) κόχωνα Guyet. *v.* 124. Ἀποφυγεῖν) ἀπεκφυγεῖν vel ὑπεκφ— Guyet. *v.* 125. Ἆρα) ἄρα edd. *v.* 126. Τοι γὰρ ἡκέτω) ἥκετο τοι γὰρ Guyet. & Pell. invertunt.

v. 129. Μὲν) Delet Guyet. *v.* 131. Ἴδε) ἤδη Guyet. Nil mutat *Fl.* *ibid.* Κλινοχαρὴς) ἡ κλιν. Pell. *v.* 132. Στηριζομένη) Novum hic versum incipit Pell. vid. not. *Pag.* 10. *v.* 139. Ἀτμὶς) ἀτμὸς *Fl.* *v.* 147. Ἀεὶ) αἰεὶ Iens. recte. Nihil mut. *Fl.* *Pag.* 11. *v.* 154. Ἑφθὸν) ἑφθὸν *Iunt.* *v.* 155. Βολβοὺς) βώλβους eadem. *ibid.* Σίδια) σίβδια Guyet. *v.* 158. Κικῖδα) κηκίδα Guyet. *v.* 159. Ἀπέφθου) ὑπέφθου male *Fl.* *Pag.* 12. *v.* 166. Ὀστᾶ) Lege ὀστέα. *v.* 169. Ὀκτὼ) ἑπτὰ τὸ δὲ δι' ὀκτὼ, vult Guyet. & Solan. Etsi nihil mutat. *Fl.* *v.* 171. Ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν) An ἐπαοιδαῖς περιάπτων; Guyet. *v.* 172. Μῶρον) μωρὸν *B*1. 2. & 4. *v.* 173. Ἔλλαβε) Recepi ex Guyet. & Iens. Ἔλαβε edd. *ibid.* Κράνης) κρανείας *G.* male, si ἔλλαβε recepefis. Ὠράνης Schmid. *v.* 174. Οἰμώζειν) οἰμόζειν *I.* male. *v.* 178. Ἤπιον) ἤππιον male *P. H.* *Pag.* 13. *v.* 183. Ὅτε) ὅταν *Fl.* ad versum elegantius. Ὅτ' ἐπὶ τὰ λ. Guyet. *v.* 184. Ὅμηρος εἶπεν) Sic restitui. Εἶπεν Ὅμ. inverse edd. Εἶπ' ἤδ' Guyet. (Ἦν εἶπεν Ὅμηρος, ἤδ' εἴμ' ἐγὼ *S.* & *B.* 4.) *v.* 191. Πουλυσθενὲς) Guyet. recte. Πολυσθ. edd. *v.* 192. Κλύε) Sic Guyet. & Schmid. Κλῦε edd. Nam prima est brevis. *v.* 195. Βαθείης) βαθέης Guyet. *Pag.* 14. *v.* 198. Κωλυσοδρόμα) κωλυσιδρόμα Guyet. *v.* 200. Δοιδυκοφάβα) Sic Guyet. & Pell. Δοιδυκωφόβα, media longa *I. Fl. H. P. S.* &c. Δοιδοκοφόβα *Amst.* *v.* 201. Περικονδυλ.) πυρικονδυλ. Guyet. *v.* 211. Τώδε) Omisit *Fl.* *v.* 213. Οὐκ ἔτ' ἐστι) Ex emendatione Solani. Οὐκ ἔστι edd. plurimae. Οὐκ ἔτι *Fl.* at omisso ἐστι. Οὐκέτ' ἐ. Guyet. *Pag.* 15. *v.* 215. Συνοχμάσας) Recte pleraeque. Συνογμ. male *I.* *v.* 221. Ξύλων) ξύλον *I.* *v.* 226. Ὀξέσιν) Restitui ex Pell. Ὀξέσι edd. *ibid.* Λίθων) Bene *I. B. H. S.* Λίθον *P.* *Pag.* 16. *v.* 231. Ἐκλυομένῳ) ἐκλελυμ. I. Gav. *v.* 234. Ἔνθεν) ἔνθενδε Guyet. *ibid.* Δε ἐκεῖθεν) Sic Solan. cum Iens. Δ' ἐκεῖθεν edd. Τὰ κακεῖθ' Pell. *v.* 235. Ἔσπερχεν) Recepi ex Pell. pro vulgato ἔσπερχε. *v.* 237. Εἰσόδου) Εἰς ὁδοῦ Pell. Εἰς ὁδὸν Guyet. Vulgato favet *Fl.* *ibid.* Πέζαν) Et sic *Fl.* cum *I. P.* &c. *v.* 241. Τῇ δὲ) Ita bene *P. B*1. aliaeque vett. Τῆδε aliae minus accurate. *v.* 243. Ἔστω) ἔσται malit I. Gavel. *Pag.* 17. *v.* 251. Ἐκλήϊζετο) κληΐζετο Guyet. recte. Nil mut. *Fl.* *v.* 255. Πλεισθένης) Πλησθένης edd. hac priores. *v.* 260. Λαερτιάδην Ὀδ.) Λάρτιον τὸν Ὀδυσσέα Boiv. *Pag.* 18. *v.* 264. Σύροι) Ἰατροὶ Guyet. *v.* 267. Τόδε) Δε tantum *Fl.* male. *v.* 271. Λοίσθια) Λοισθία Guyet. *Pag.* 19. *v.* 285. Πικρὸν) Recepi ex Boiv. Πικρῶν edd. *ibid.* Βάθος) πάθος Guyet. bene, & in-

vitis edd. recipiendum. *v.* 287. ΠΟΝ.) ΠΟ. edd. male. BA. B1. 2. (& 4.) *Pag.* 20. *v.* 302. Τις) Sic edd. male. Τῆς Guyet. Τῆς μ' Gavel. *Pag.* 21. *v.* 311. Ἤρισε) Recte Guyet. Ἤρισεν edd. priores prave. *v.* 314. Ψαίρει) ψάλλει *S.* & *Amst.* solae. *ibid.* Πίτυς) Sic *Fl. I. V*2. *Ald. Fr. P. B*1. 2. 4. *H.* Πύθιος *S.* & *Amst.* *v.* 317. Μαιονία δ' Ἀρ.) Μαιονίδ' ἀρ. Schol. *ibid.* Ἐς) Restitui cum Guyet. Εἰς edd. pessime. *v.* 321. Φέροις) φέρεις *Fl.* *v.* 322. Ἀνώδυνον) ἠδ' ἀνωδ. Guyet. male, nisi tum ἀνόδυνον scribas. *v.* 323. Εὔληκτον) Lego εὔλεκτοντ'. Er. Schmid. *v.* 325. Μελέται) μελέτη Boiv. *Pag.* 22. *v.* 327. Συνναύκληροι) σύγκληροι Guyet. & Pell. & λήσεσθε initium faciunt versus sequentis. *v.* 329. Εὗρεν) εὗρε Pell. Sed & sic versus claudicat, nisi θεὸς monosyllabum fiat.

IN OCYPUM.

Pag. 23. *l.* 14. Δὲ) Abest a *B.* 4. *Pag.* 24. *v.* 5. Ὑπ' ἐμοῦ) ἡμείων ὕπο Guyet. *v.* 6. Ἀτρεκῆ) ἀτρεκεῖ *I.* Τ' ἀτρεκῆ Guyet. *v.* 9. Ἐνσεσεικὼς ἢ) ἐνσεσεικὼς, ἢ edd. sine sensu. Rationem emendationis vid. in notis. *ibid.* Προκόψας) προσκόψας Guyet. Ἤγε προσκ. Boiv. *v.* 13. Καὶ τότε) καί τοι Pell. *Pag.* 25. *v.* 16. Εἰμι τούτου) τοῦ δ' εἶμι Pell. *v.* 24. Δόλων) Δόλον Guyet. ut cohaereat δόλον φρονεῖ. *v.* 25. Μέ τι) μ' ἔτι Guyet. Nihil mut. *Fl. I. Fr. P.* Εἶν' ἡμᾶς Pell. *Pag.* 26. *v.* 33. Κλεψίχωλον) Emendavi ex Guyet. & *Fl.* Κλεψίχολον male cett. *ibid.* Ἰχνευμένον) ἱκνευμένον Guyet. Ἰζευμένον Schmid. *v.* 34. Προσέρχεται) προέρχ. Guyet. *v.* 37. Τείνω) τείνει Guyet. Sed & τείνων legi posset. *v.* 38. Λέγειν) στένειν Guyet. *v.* 42. ΩΚΥΠ.) In *Fl.* spatium est. In *I.* omissum etiam. Additum in *P. H. B*1. &c. *v.* 44. Παισὶν) παῖς ἐστ' Guyet. *Pag.* 27. *v.* 46. Μωρὲ) Sic *B*1. 2. (& 4.) Μῶρε *I. Fl. Ald. Fr. H. P. S.* *ibid.* Με) μοι *Fl.* *v.* 48. Ἐστὶν) Recepi ex *Fl.* Ἐστὶ cett. *v.* 49. Πείθου) Recte sic *B*1. 2. *V*2. *P. S.* Personam ΩΚ. male praefigunt *I. Ald. Fr. H.* In *Fl.* spatium est, quo personar. nomina designantur. *ibid.* Τὸ πέρας) Τὰς χέρας Guyet. Τὼ χεῖρ' ἂν Pell. Τὸ γῆρας Boiv. *v.* 50. Ὁ νέος) ὡς νέος male *Fl.* *v.* 55. Προῆλθε) προσῆλθε Guyet. & Pell. *v.* 57. Ἔστειλα) ἔσφηλα Guyet. Forf. ἔτεινα, vel ἔτειλα. *v.* 58. Ὅς τις) Ita *Fr. P. B*1. 2. *H.* Ὥς τις *Fl. I. Ald. S.* *ibid.* Εἶπον, ἢ) εἶπεν, ὃς Pell. (cum

S.) *v.* 61. Βαλεῖν) βάλλειν Guyet. & Pell. *Pag.* 28. *v.* 62. Ἵνα) ἦν Guyet. *v.* 63. Ψευδηλογῶν) Bene *S. Ald.* cum *Fl.* Ψευδολογὼν *I. B*1. *H.* Ψευδολογῶν male ad quantitatem *P.* *v.* 66. Ἄπαντα) ἅπαντας *Fl.* *v.* 67. Ἐλελίξας) ἐλίξας Guyet. *v.* 70. Γὰρ ὤν) ὢν γὰρ Guyet. *Pag.* 29. *v.* 79. Οὔνομ') ὄνομ' Pell. melius. *v.* 81. Κοὐχ) Bene *Fl. P.* aliaeque. Κοὐκ male *I.* *v.* 82. Παθών;) μαθών; *Fl.* *v.* 83. Γὰρ) Delet Boiv. *v.* 91. Κατακνήσω) κατακνίσω corrigit Gavel. *v.* 92. Μοι) τοῦτο Guyet. omisso μοί. Μοι τόδε Pell. *Pag.* 30. *v.* 96. ΙΑΤ.) Omisit *I.* non *Fr. P. B*1. &c. In *Fl.* spatium est. *v.* 99. ΤΡΟΦ.) ΊΑΤ. *B*1. male. At *B*2. Τρο. cum *Fr. I. P. H.* &c. recte. *v.* 100. Σιδηρόσπαρτον) σιδηρόκαρτον Guyet. *v.* 102. Ἀκήκοας ἔργων) Sic *B. P. Fl.* Ἔργων ἀκήκοας Pell. aliaeque edd. *v.* 105. Ἦλθεν) ἦλθε *Fl.* *v.* 107. Κλίνης) Ita *Fl.* cum *I. P. H. B*1. &c. Κλίνην *Amst.* & *S.* *v.* 109. Πάντα φόβον λαβεῖν) πάντας φόβος λάβεν Guyet. *Pag.* 31. *v.* 116. Βάζων) βάζων ὧδέ πως Pell. *v.* 119. Αἰεὶ) Ex emendat. I. Gavel. Ἀεὶ male edd. pristinae. *Pag.* 32. *v.* 130. Ἀκμὴν) ἀκμῆς Pell. *ibid.* Εἶς) εἷς, ἴσως L. *v.* 132. Δακρύσεις) Pell. ita recte. Δακρύεις edd. *v.* 134. Κλήζεται) Sic Guyet. recte. Κλιΐζεται edd. ante. *v.* 136. Γέρον) γέρων *B*1. 2. (& 4.) *Pag.* 33. *v.* 144. Μοι) Restitui ex *I.* & *Fl.* Σοι cett. male. *v.* 145. Κἀχώριστον π. ἦλθες) ἦλθες ἀχ- πόνον Guyet. Ἦλθες πόνον ἀχ— Boiv. *v.* 146. Πόνον) βίου *Fl.* Si βίον haberet, reciperem. (Πόνων *B.* 4.) *v.* 147. Ἧς) *I.* ἧς male. Ἦν Guyet. abiecto ἄν. *v.* 150. Εἰσῆλθεν) εἰσῆλθε *Fl.* non recte. *v.* 151. Μοι) Ita correxit Solan. Με edd. priores. *v.* 152. Ὅλος) Sic *P. Fl. H*1. Ὅλως *I. B*1. 2. (4.) *Ald. Fr. S. Amst.* *Pag.* 34. *v.* 166. Κάκην) κακὴν edd. priores. *v.* 168. Αἵ, αἵ) αἳ, αἳ accentu gravi *Fl.* Dubie *H. Ald. B*1. cum acuto *I. P. Fr. S.* *Pag.* 35. *v.* 172. Ἰδού σοι) Ita *Fl. Fr. H. P. Ald.* Ἰδοῦσι *I.* Ἰδού, σοι *B*1. 2. (4.) interposito commate.

IN EPIGRAMMATA.

II. *v.* 1. Θήρων) Bene edd. Anthol. & *S.* ed. Luciani (cum *B.* 4.) Τήρων male *P.* *v.* 4. Τειρόμενον) Sic *P.* (*B.* 4.) & Anth. Τεινόμενον ed. *S.* Luciani male. *v.* 7. Ἐλπίδας) Sic quatuor edd. (& *B.* 4.) Anthol. Ἐλπίδα edd. Luciani. *v.* 11. Τὸ δεύτερον) τοδεύτερον Anthol. hic & mox.

VII. *v.* 2. Λέγοιτο) γένοιτο Cod. alter.

IX. *v.* 2. Θεοὺς) Θεὸν Vatic. & alii Codd. Anthol.

X. *v.* 4. Πλείονα βλαπτόμεθα) πλείονας· βλάπτομεν Cod. Vat. corrupte.

XI. *v.* 2. Μύθων) λόγων Codd. quidam ex glossa.

XII. *v.* 3. Τόνδε) τὸν δὲ Anthol. ed. *Fr.* & *Steph.* *v.* 5. Ἐν) Rescripsi ex Anthol. pro εὖ, quod *P.* Luciani ed. cum *S.* (& *B.* 4.) habet. *v.* 6. Αἰεὶ) ἀεὶ ante lectum male. Αἰεὶ Cod. Vat. recte. *v.* 7. Σίμβλοις) Ita reposui ex Anthol. pro σύμβλοις, quod Luciani ed. *P.S.* (& *B.* 4.) male occupat. Ἐν pro ἐνὶ male Vat. In quo σίμβλοις tamen recte. *v.* 8. Δρεψομένων) δρεπομένων male Vat.

XIV. *v.* 1. Μὴ πταίων) εὖ πράττων Vat. *v.* 2. Σου) σευ Anthol. ed. *Fr.* p. 163, & Vat. Cod. melius. *v.* 3. Ἄν) ἦν alii, & Vat. *ibid.* Οὐδεὶς) οὐδ' εἷς quidam Codd. *v.* 4. Τε) Abest in nonnullis Codd. vid. nott.

XV. *v.* 3. Καταπαύσει) καταπαύει Vat. male.

XVI. *v.* 1. Μέγ') Restitui ex Anthol. I, c. 87. Μετ' *P.* male cum *S.* (& *B.* 4.) *v.* 2. Ἐφελκομένην) ἐφελκομένη Vat. Ἐφελκομένων alii.

XIX. *v.* 1. Νίπτεις) νίπτοις Codex unus.

XX. *v.* 2. Οὐδένα) μηδένα emendat I. P. D'Orv.

XXI. *v.* 1. Ὅσην) ὅσαν Vat. aliique. *v.* 2. Ἀγωνισάμην) ἀγανισάμαν Vat. *v.* 3. Πίσση) Πίσῃ in Cod. Vat. & aliis. *v.* 5. Ἐκορύσσετο) Sic & edd. Anthol. Sed lege καρύσσετο cum Cod. Vat. *v.* 6. Μ' ἐκ) με, omisso ἐκ, optime Vat.

XXII. *v.* 1. Φυσίζοε) Bene Anthol. ed. Steph. & Codd. Φυσίζωε male edd. Luciani & quaedam Anthol. *v.* 2. Εὑρομένη) εὑρομένα Cod. Vat. *v.* 3. Ἐχρῆν) Aliter Anthol. vid. nott. *ibid.* Δωρήσασθαι) δωμήσασθαι Anthol. *Ald.* & *Steph.* (& *B.* 4.) vid. nott. *v.* 6. Δέκτρια) γράφεται καὶ λέκτρια, marg. Anthol. (Λέκτρια etiam *B.* 4.)

XXIV. *v.* 3. Σύμπασ') σύμπας male edd. Luciani. (excepta tamen *B.* 4. quae recte.) In Vaticano σύμπασα καὶ, quod cum D'Orvill. iam praeferrem.

XXV. *v.* 2. Ἔχειν) Forsan ἔχω, adscriptum in marg. Anthol. non male, etsi vulgatum tolerabile.

XXVI. *v.* 3. Μὲν εἰ) μένει *Ald.* male.

XXXII. Εἰς ἕτερον Πρίηπον) Πριήπου Codd. quidam.

XXXIII. *v.* 6. Τῆσδε) Ita reposui ex Anthol. VI, c. 8, & ed. *S.* Luciani. Τῆς δὲ ed. *P.* (& *B.* 4.) cum Anthol. ed. maiore.

XXXIV. *v.* 1. Νηρεῖ) Νιρεῖ Cod. Vat.

IN EPIGRAMMATA OMISSA.

I. *v.* 2. Ἔδοξε) ἤθελε Cod. Vat. male.

II. *v.* 1. Ψυλλῶν) ψύλλων Vat.

III. *v.* 2. Ἐρωτήσης) ἐρωτήσεις Cod. quidam.

IV. *v.* 1. Γῆρας δὲ σὸν) Codd. & edd. quaedam male τὸ δὲ γῆρας. - *v.* 2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας) Edd. vulgo male ῥυτίδας ἐκτανύσεις.

V. *v.* 1. Ἐμβαίνει) In ora *Wech.* Γρ. ἐμβαίνειν Μέλλων εἰς τὸ περ᾽ ἀπίναι, adscriptum manu Drakenborch. *v.* 3. Ἐπάνωθι) ἐπάνωθε Vat. *ibid.* Πάντα) Male omittit Vat. *v.* 6. Ποιεῖν) Bene edd. Πιεῖν alicubi invenerat Brod. Sed ποιεῖν legend. monuit.

VI. *v.* 1. Νίκων) Sic *Wech.* Νικῶν *Steph.* *v.* 6. Τούτῳ) τούτου Vat. Sed cum Salmasio τούτῳ recte praetulit D'Orv.

VIII. *v.* 1. Βύτος) Βίτος alius Cod.

X. *v.* 1. Ψηφίζει) ψηφίζων Vat. melius.

XI. *v.* 1. Δοκεῖ) δοκεῖς Vat.

XII. *v.* 2. Εἴδομεν) εἴδωμεν male Vat. *ibid.* Σοφίην) σοφίαν Vat. *v.* 5. Βωλβὸν) βόλβαν hic & v. 8 in Vatic. *v.* 6. Οὐ) Abest a Vat. aliisque Codd.

XIII. *v.* 3. Εἰ δὲ) Sic Vat. Cod. aliique & ed. prima. Ἐν δὲ edd. cett. *v.* 4. Τ᾽) Abest a Vat. & aliis membranis ac prima ed. Adest in ed. *Steph.* & *Fr.* *v.* 7. Καὶ) νῦν Vat. *ibid.* Χάλκεον) ἀχάλκεον Vat. *v.* 8. Δ᾽ εἰς) δ᾽ ἄν τι Vat. Γρ. ἀντὶ, adleverat Drakenb.

ANNOTATIONES

IN TRAGOPODAGRAM.

Pag. 1. *l.* 1. ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ) Non solus Podagrae encomium scripsit Noster. Audi iuvenem apud Philostrat. in vita Apoll. IV, p. 170: Ποδάγρας ἐγκώμιόν τί μοι ξυντέτακται καὶ τοῦ τυφλόν τινα ἢ κωφὸν εἶναι. Sed an ob hunc lusum Tragicis accenseri mereatur, viderint, qui post Fabricium novum eorum nobis Catalogum contexent. Sic *Thersitae laudes quaesivit Favorinus*, teste A. Gellio XVII, 12, & *febrim quartis diebus recurrentem* laudavit. SOLAN. Moliebar paulo ampliores in hunc libellum annotationes, quibus intexturus eram bonam partem Commentarii in hunc libellum ab Erasmo Schmidio Witebergae praelecti 1631, qui beneficio Iulii Caroli Schlaegeri ad me pervenerat. Sed tempestive monitus contraxi vela, & Schmidianum Commentarium, tuae, doctissime Reitzi, fidei commendo, ut quae ferre videbitur numerus chartarum, volumini huic destinatus, inde in usum lectorum decerpas. De interpretatione mea hoc solum praedico, me non praestare bonos versus, sed qui singuli singulis Lucianicis respondeant, & sententiam eorum, quantum potuit a nobis fieri, exprimant. In choris praesertim & metrum, & sententiam singulorum versuum, assequi nobis datum non fuit. Sed neque diu torquere ingenium tanti putabamus. Claudicare igitur in podagra versus, quam sententiam, malebamus. GESN. Quia variis coniecturis metrum horum versuum emendari potest, potissimas variantt. lectt. quidem inserui, parum tamen in contextu propter Codicum inopiam mutavi, etsi metrum saepe apparet corruptissimum. *Scopus huius dramatis est exponere malignitatem ac pertinaciam podagrae, quae medicamentis magis exasperatur, quam sanatur, secundum tritum illud Ovid. I Pont. El.* 4, Tollere nodosam nescit medicina podagram. *Praeterea ludibrio habere medicastros vana promittentes, aeque ac podagricorum mores, eosque ad patientiam hor-*

tari. Quod & Sennertus c. 8 de Arthridite fatetur, aitque, eum causam tempusque invadendi melius expressisse, quam nonnullos medicos. Haec posteriora ex Erasm. Schmidii praelectt. MSS. a Gesnero mecum communicatis, unde potissima quaeque deinceps quoque delibabimus, plurimis ethicis & medicis ratiociniis omissis. REITZ.

vers. 3. Ταρτάρου κευθμῶσιν) Materia podagrae est ichor, i. e. humor acris, &, ut Chymici vocant, tartareus. Hunc foetum dicit produci in ταρτάρου κευθμῶσι βαθυσκίοις, h. est, in intimis penetralibus corporis; ubi *tartari* non inepte mentionem fecit, quod non tantum *infernum* notet, sed & materiem calculosam, tartaream, articulorum iuncturis se insinuantem, & cruciatus intolerabiles efficientem. Nutricem τὴν Ἀληκτὼ, unam Furiarum, facit, quo notatur mala concupiscentia & pravus appetitus naturae noxius: ἡ Ἀληκτὼ enim ab α privativo, & λήγω *desino*, nomen habet. Omnino enim huic morbo alimonia suppeditatur, quando causae οὐ λήγουσι, *non cessant.* Crescit enim indulgens sibi, ut dirus hydrops. SCHMID.

v. 4. Ἐξεγείνατο) Simpliciter pro τίκτειν satis notum. At Hesych. Ἐξεγένετο exponit, ἐξεπονήσατο. Si legas ἐξεγείνατο, significabit τὸ ἐξεπονήσατο, *aegre ac multo cum labore seu dolore peperit*, uno verbo, *enixa est.* Quae expositio quam apte huic loco conveniat, nemo non videt. Fuerit igitur hoc ominis instar futurorum cruciatuum, quibus adulta Podagra homines torqueret. Si cui autem videatur ἐξεγένετο non a capite scribendum apud Hesych. sed cum praecedentibus connectendum hoc pacto: Ἐξέβλω (l. ἐξέβλωσεν) ἐξέτρωσεν, ἐξεγείνατο, ἐξεπονήσατο· significatio erit, *partum abegit*, vel medicamentis, vel alio quocunque modo; cuius detestandae consuetudinis mentio apud vett. passim. Ovid. Am. II, El. 14. Cic. pr. Clu. cap. 32. Clem. Alex. Paed. II, p. 1, 3. Haec doctiss. I. Gavel in Animadv. ad hunc Dial. vid. Misc. Obs. anni 1739, p. 417. Cui de mutatione in Hesychio non contradico; sed posteriorem expositionem de *partu abigendo* ad hunc Tragopodagrae locum non pertinere dico, (quod nec ipse voluit:) nam qui partus mox dicitur uberibus matris alitus, is certe abortus non est, qualem si quae mulieres sibi procurant, occidendi foetus, non alendi causa id faciunt. REITZ.

v. 5. Πικρῷ βρέφει) *Amarulento infanti*, propter cruciatus, quos efficit. Forte leg. πικρὸν βρέφει, ut ad γάλα re-

feratur. Poſſet etiam legi μικρῷ βρέφει, cum initia huius morbi ſint exilia, iiſque facile occurri poſſet, niſi cauſae eſſent ἄληκτοι, & continuatione parvum hunc foetum alerent. Βρέφος autem modo eſt foetus in alvo latitans, ut apud Dioſc. V, c. 74. Et Luc. I, 41 & 44, modo nuper natus; 1 Petr. II, 2, modo infans alicuius aetatis, ſed minoris, ut in ὑποθέσει III Iſthm. Pind. & Epiſt. ad Timoth. III &c. SCHMID. Idem I. Gavel editioni Iſingrinianae (id eſt Baſilienſi primae) adſcriptum ait, forte legendum πικρὸν βρέφει. Sed nullam eſſe cauſam, cur a vulgato recedamus, bene exiſtimat. REITZ.

v. 8. Εἰς φῶς) Indignatur, Podagram in initimis penetralibus corporis genitam in apertum produci, & in membris externis evidenter ſentiri; cauſamque ad infelicem Genium refert: innuens, cauſam eſſe occultam. SCHMID.

v. 9. Τεθνεῶσιν) In edit. Iſingr. adſcriptum, Εἰ τεθνεῶσι δ' ἀμπλ. teſtatur modo laudatus Gavel; ſed malle ſe εἰ γὰρ τεθνῶσιν legere, per ſynizeſin. At poteſt id in dimetiendo verſu tamen fieri, etſi vulgatum retinemus, ut in verſu primo Il. Hom. — Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. Et ut θέοισιν ſaepiſſime fit diſyllabum apud Theognidem, ut v. 358 &c. Item θεοῖς & θεῶν monoſyllabum, ib. v. 171: Θεοῖς εὔχου, οἷς ἐστι μέγα κράτος οὔτι ἄτερ θεῶν. Iterum v. 202, atque alibi. Sic Θεόγνιδος triſyllabum v. 22. Quin & anapaeſtus hic poteſt manere in ſecunda ſede; etſi id durius. REITZ.

v. 10. Βροτῶν) Malim βροτοῖς. BOIVIN. Ceteras eius ac Guyeti coniecturas in his notis non comparentes, variantibus lectt. inſerui, ne quid omiſſum credas; niſi forte eiuſmodi notulas, ubi Guyet. unicum verbum Latine reddidit, quod in verſione nunc comparet. Omitto & hic, quia iam nimis eſt notarum, Ienſii obſervata in Lectt. Luc. pag. 384 ſeq. ubi nimis multis probat, τοῖς τεθνεῶσι βροτῶν vulgarem eſſe Graeciſmum, adeoque non opus eſſe βροτοῖς· quod ut concedo, ita *Fl.* lectionem tamen praefero, quae propter praemiſſum ἀμβλακημάτων magis perſpicua eſt: nam etſi & Latine aeque dicas *multi mortalium*, ac *multi mortales*, accedente tamen novo genitivo, intricatior fieret oratio, ſi dixeris *multos mortalium criminum poena manet.* Etſi duplicem illum genitiv. analogis quoque exemplis probari poſſe ſcio, quid tamen opus eſt obſcuriora ſequi, quando meliora editio princeps exhibet? REITZ.

ibid. Ἐν φάει) I. e. in vita, dum fruerentur lumine vitali. SCHMID.

v. 12. Στροβητὸν) Hanc vocem aliasque ad sexdecim ex hoc Dial. collectas, Lexicis ignotas vid. in iisdem Miscell. pag. 419. REITZ.

v. 15. Προσάπτειν) Scil. ἔδει, ἀπὸ κοινοῦ, ex v. 13. Nempe τοὺς δικαστὰς Aeacum & Rhadamanthum. Alias passive dicendum fuisset προσάπτεσθαι. Sicut paulo ante etiam pro κολάζειν, κολάζεσθαι locum habuisset, si ad subiectum patiens referatur. SCHMID.

v. 16. Ὡς μου τὸ λυπρὸν) *Squalidum, squalens.* GUYET. Syntaxis est: ὡς τὸ δέμας μου λυπρὸν καὶ ταλαίπωρον χειρῶν ἀπ' ἄκρων &c. ἕστηκε, καὶ μεμυκὸς ἐπιτείνει πόνους, ἰχῶρι φαύλῳ &c. τόδε διασφίγγον πόρους πνεύματι βιαίῳ. Ἰχῶρι φαύλῳ, i. e. διὰ τοῦ ἰχῶρος φαύλου. Τόδε διάσφιγγον, i. τοῦδε διασφίγγοντος. Accusativus absolutus, cuiusmodi passim exempla occurrunt. *Ea re poros stringente* ob spiritus inclusi vim &c. Pro τῷδε itaque legendum est τόδε cum Guyeto, qui tamen non τόδε scripsit, sed τοδὲ, calami puto, ac manus lapsu. BOIV.

ibid. Ταλαίπωρον) Est misere cruciatum. Proprie ταλαίπωρος est τάλας κατὰ πῶρον, miser circa vel propter ingentes lapides in lapicidinis, ubi laborantes gravi vexabantur labore, & segnes flagris caedebantur. Postea in genere est quocunque modo valde miser. Τὸ δέμας denique a δέδεμαι *ligatus sum*, semper corpus vivum notat, cui anima adhuc colligata est; cum τὸ σῶμα non tantum de vivo, sed & de mortuo corpore dicatur. Vid. Plutarch. de Homer. SCHMID.

v. 20. Ἕστηκε) *Distentum est.* GUYET. Variis modis hunc & sequentem versum invertendo tentat Gavel in Miscell. pag. 419. REITZ.

ibid. Καὶ μεμυκὸς) Potest hic legi δεδυκὸς, ut v. 120, — δεδυκὸς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων. Longe maiorem curam poscebant Tragopodagra & Ocypus, sed & maius otium. In nullis Codd. reliquum dramatis Ocypi comparuit. BOURD. Τὸ βλάβος τῆς ποδάγρης dicitur μεμυκὸς, non quod mugitum edat, sed quod talis eius materia, ut exitum sibi per poros quaerat, & partim propter topositatem materiae, partim propter διάσφιγξιν τῶν πόρων ὑπὸ πνεύματος non facile viam inveniat; ideoque cum cute & membranis luctetur, ut vapor intra viscera terrae conclusus cum terrae

parietibus & ſuperficie luctatur, adeo ut in terrae motu ſaepe mugitum edat; unde ſpecies quaedam terrae motus *μυκετίας* vocatur Ariſtoteli de mundo c. 4. Cuiuſmodi *μυκιτμὸν* etiam hic edere poſſet materia illa luctans, ſi cutis & membranarum ratio pateretur. SCHMID.

v. 21. Σπλάγχνων) A cauſa efficiente, quae eſt mala diſpoſitio *τῶν σπλάγχνων*, maxime hepatis & lienis: haec enim per *σπλάγχνα* hic potiſſimum intelliguntur. Sicut & Plin. per utrumque viſcus *κατ' ἐξοχὴν* lienem & hepar intelligit. Pro *ἐπ' αὐτῶν* legi etiam poſſet *ἀπ' αὐτῶν*, ab ipſis viſceribus; ab illis enim *σπλάγχνοις* ipſum prodit malum in exteriorem carnem. SCHMID.

v. 24. Ἢ Σικελὸς) Intelligit fretum Siculum anguſtum vix VII ſtadia latum iuxta Strab. l. II. Unde & hic *αὐλὼν* nominatur ob longitud. anguſtiorem inſtar fiſtulae. SCHMID.

ibid. Αὐλὼν ἁλιπόρου) I. e. fretum Siculum Mamertinum, in quo Scylla & Charybdis. GUYET.

v. 27. Δυστέκμαρτον) Inveſtigatu, cautu & obſervatu difficile, & cuius inſultuum tempora non ſatis praevideri poſſunt. SCHMID.

ibid. Τέλος) I. e. *χρῆμα*, *res*, podagra ſcil. GUYET. Τὸ *τέλος* hic non eſt finis, ſed effectus, ita ut res effecta & ad perfectionem perducta ſit. Iliad. T, 107. SCHMID. Τέλος hic non capiendum eſſe pro *πράγματι*, uti Guyeto viſum, ſed proprie pro *fine*, *exitu*, ſuadent non ſolum adiectivum *δυστέκμαρτον*, ſed & ſequentia, praecipue vero iſta: *ἐλπίδι ματαίᾳ μωρᾷ βουκολούμενοι.* GAVEL.

v. 30. Κυβήβης) Conf. ſupra Ἀποφρ. c. 11. Recepi autem Κυβήβης, quia Κυβέλης alioqui ſcribendum foret, idque verſus reſpueret. Vidit etiam I. Gavel, qui plura de hoc nomine in Miſcell. Obſ. anni 1739, p. 420. REITZ.

v. 34. Φρυγίου κατ' οὔρεα Τμώλου) Omnes alii Lydiae Tmolum montem adiudicant, & iure: fuit enim vicinus Sardibus ad meridiem; Sardes vero fuiſſe Lydiae metropolin, inter omnes Geographos & Hiſtoricos conſtat. Ut tamen aliquid pro Luciano dicam, uſus eſt Phrygiae nomine latiſſime ſumto, cuius confinia cum Lydia nunquam fuerunt certa & ſtabiliter conſtituta. Nam ſic Strabo L. XIII: *τὰ δὲ ἑξῆς εἰς τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὰς ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ὥς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ καὶ ἔτι τὰ τῶν Μύσων δυσδιακριτὰ εἶναι, παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα.* Eum vide, ubi plures rationes red-

dit talis confusionis; & patet, Lucianum promiscue Phrygiae & Lydiae nomina sumsisse, quando subiungit in sequenti versu *κῶμον βοῶσι Λυδοί*. PALM.

v. 36. Παραπλῆγες) Παραπλήσσειν est perperam pulsare instrumentum musicum. Inde ὁ παραπλὴξ, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est. Aliud notat Homero Od, E, 415 & 440, nempe obliquis fluctibus undarum percussa litora. SCHMID.

ibid. Δ' ἀμφὶ) Τὸ δ' delendum videtur. Ῥόπτροις, *clavis.* Ἀμφὶ *circum*, adverbium sine casu. GUYET.

v. 37. Κρητὶ ῥυθμῷ) Pro Κρητικῷ, ut v. 53, δακρύοις γόοις pro γοεροῖς, similiumque ex aliis exemplorum copiam vid, apud modo laudatum Gavel p. 421. Habuimusque in Luciano non semel: quare hic non repetam. REITZ.

v. 38. Νόμον εὐὰν Κορύβαντες) Ut versus constet, legendum omnino, Νόμον Κορύβαντες εὐάν. Neque τὸ εὐὰν mutandum existimo; vid. Clem. Alex. Admon. ad Gent. p. 7. Conf. p. 9. Basil. orat. ad iuv. p. 25 ed. Pott. ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν κορυβαντιῶσι καὶ ἐκβακχεύονται. Κορυβαντιᾶν habet & Noster in Tim. Long. περὶ ὕψους Sect. IV, p. 19. Vid, Eust. ad Dionys. v. 524. GAVEL.

v. 39. Βρίθουσα) I. e. *Plena*, *gravida*. GUYET.

v. 41. Ἀΰτὴν) Cur ἀΰτὴν rescribi velim, & ita interpretatus sim, non opus est multis indicare. Proprium & Homericum est ἀϋτὴ, cum de bellico clamore agitur. Ab ἄτην illo etiam versus fit podagricus. GESN.

v. 45. Χλοητόκοισι) I. e. χλωροτόκοις. GUYET. Ἡ χλόη non tantum est gramen virens, sed & viriditas, foliaque virentia, unde hic ποίαι χλοητόκοι dicuntur herbae viriditatem producentes. Ceterum Grammaticorum regula est: nomina paroxytona in όα, quando assumunt iota, fieri oxytona, ut tradit Etymologus in ῥοιά. Ut ἡ πόα, ῥόα, ψόα, χρόα, πτόα. Ita ergo sic legendum esset ποιαῖς. Sed Hom. hoc non observavit, qui non ποιὴ aut ποιὰ pro herba, sed ποίη scripsit. Ut Il, Ξ, 347, Od. I, 449, Ψ, 367, 369, 371. Et in Hymno Mercur. v. 27 & 232, & in Pana 26, & in Terram matrem 15; sicut etiam Eustath. huius discriminis non meminit. Relinquendum ergo παροξυτόνως, ποίαις. Sinapius epitheton hoc χλοητόκοισι ad λειμὼν retulit, *graminifera prata*, sensu quidem per se satis bono, sed a textus verbis alieniore, cum non λειμὼν, sed αἱ ποίαι hic χλοητόκοι dicantur. SCHMID.

v. 47. Δένδρεα πνοαῖς) Si legas δένδρα cum Guyet. legendum etiam erit πνοιαῖς, non πνοαῖς. Non ita poſcit ratio verſus Anacreontici ſeu dimetri catalectici. Sed fortaſſe nihil hic mutandum, ut ſit tribrachys pro iambo pede. BOIV. Sunt hic verſus Anacreontici. Legit Guyetus δένδρα. Itaque & πνοιαῖς legendum eſſe, ait Boivin. *Sed fortaſſe nihil eſſe mutandum, ut ſit tribrachys pro iambo.* Immo nihil mutandum, nec, ut tribrachys ſit pro iambo, opus eſt. Ultima in δένδρεα ob ſequentis vocis primas conſonas, producitur; & πνοαῖς per συνίζησιν, quales συνιζήσεις poëtis ſunt frequentiſſimae, eſt monoſyllabum. IENS. Quid ſi πνοιαῖς legamus, ut δένδρεα trochaeum per ſynecphoneſin conſtituat, quemadmodum οὔρεα v. 34, ait I. Gavel. in Obſ. iam laudatis pag. 422; ad quae clariſſ. editor tamen recte animadvertit, ita prolatas ſyllabas unam ſaltem longam efficere, adeoque hic ſpondeum non trochaeum fore. Ego nihil muto, etſi δένδρα πνοίαις magis placet. REITZ.

v. 49. Δύσγαμος) Reſpicit ad fabulam Prognes, quae infeliciter nupta fuit Tereo regi Thraciae, & poſtea in hirundinem mutata fingitur Ovid. 6 Met. SCHMID.

v. 51. Καὶ νύκτερος — γόοις) Iterum Guyet. pro νύκτερος legit νυκτέροις, & γοῶσ' pro γόοις. Neutrius mutationis cauſam perſpicio. Nec ſenſus, nec metrum alterutram requirit. Quidni Aëdon poteſt dici νύκτερος, quia nocte quaſi flet, ut νύκτερος μήνη, *Luna noctivaga*, apud Aeſchylum? De nocturnis Aëdonis, ſive Philomelae, queſtibus vid. Virgil. IV Georgic. 515 ſeqq. Deinde τοῦ γόοις mutandi nulla cauſa. Commodiſſimo epitheto δάκρυα dicuntur γόα. Ceterum obſervo, hic Lucianum producere mediam in δακρύοις, ut facere etiam in δακρύω Moſchum alibi oſtendi; cui nunc addo Bionem, cuius in Idyl. I hic verſus eſt 34: Καὶ παγαὶ τὸν Ἀδώνιν ἐν ὤρεσι δακρύοντι. Dorice pro δακρύουσι. Addo & Ariſtoph. in Veſp. v. 973: Αἰτεῖτε· κἀντιβολεῖτε· καὶ δακρύετε. Infra quoque in Noſtri Ocypode v. 132: Στένων, δακρύεις· ἓν δέ σοι φράσαι θέλω. Iterum Noſter in epigrammate in Theronem prodigum: Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον. Patet ergo, non unicum eſſe iſtum Moſchi locum, ubi id fit. IENS.

v. 54. Ὤμοι) An ὦ μοι; ait Gavel. Probo coniecturam: nam etſi οἴμοι quoque coniicere poſſis, tamen alterum praeſtat, quia invocantis hic eſt, non eiurantis adeo. Quod vero ad-

dit, ſic animal tripes ſenex dicitur in notiſſimo Sphingis aenigmate, non repeto. REITZ.

v. 59. Λεῖπε) Solanus adleverat, λίπε Guyet. male. Sed in notis Guyeti Mſſ. invenio: An λίπε; ſic verſus rotundior. Non igitur adeo male rem hic gerit, licet emendatione non opus ſit, ubi vulgatum ſanum. REITZ.

ibid. Ὑπώροφον στέγην) *Inferius conclave.* Podagri enim cubicula amant in infimis contignationibus, cum aſcendere ſcalas iis difficile ſit. SCHMID.

v. 67. Βάσεις ἀμείβειν) I. e. *pedes alternos ponere.* GUYET.

v. 69. Ὅμως δ' ἐπείγου) Syntaxis, γιγνώσκων ὅτι ἂν πτωχὸς ποδαγρῶν περιπατεῖν θέλῃ, καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον τίθει ἐν νεκροῖς. Nota φράσεως inſolentiam, τίθει pro δεῖ θεῖναι. Ea eſt vis adverbii ὅτι, quod abundat ſaepe, ut in Evang. Ioan. c. 18, ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι &c. pro, ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο, ἐγώ εἰμι &c. Sic hoc Luciani loco videtur τὸ γιγνώσκων ὅτι τίθει ἐν νεκροῖς dictum pro γιγνώσκων τοῦτο (ſupple τὸ παροιμιαζόμενον) τίθει ἐν νεκροῖς τὸν ποδαγρῶντα &c. BOIVIN.

v. 73. Τίνες γὰρ οἶδε) Male haec reddidit interpres, cum ibi ἀκτέα ſit ἀκτὴ, i. e. *ſambucus*, cuius foliis podagrici finguntur caput cingere, quia ſambuci folia ποδαγρικοῖς βοηθεῖ μετὰ στέατος ταυρείου, ἢ τραγείου. Ita Dioſcorides: nec multo aliter Plin. & Sammonic. in cap. de podagra pellenda: *parva ſambucus item hircino collita ſevo.* Bochart. de animal. S. S. part. II, l. 2, c. 6. ALMEL.

v. 74. Κάρηνα φύλλοις) Optime Bochart. animadvertit, hic *ſambucum* eſſe interpretandum: nam praeter adductos ab eo auctores confirmat id Marcellus de Medicina c. 36: *Ad podagram frigidam ſambucum quoque cum axungia, & braſſicae cinis cum axungia impoſitus plurimum iuvat.* Iiſdem paene verbis Scribonius Largus de compoſit. medic. c. 41, *de podagra frigida.* ALMEL.

ibid. Ἀκτέας) Ἡ ἀκτέα, item ἡ ἀκτὴ, vel ἀκτὶς, vel ἀκτέος, etiam Theophraſto L. III Hiſt. Plant. c. 6, (niſi forte menda ſubeſt) *ſambucus* eſt, frutex gravi foliorum odore, folia ante alios frutices & arbores fere primus emittens. Ideo hic Podagricis ſub veris initium, quo plerumque morbus invadit, numini ſuo ſacra peragentibus corona ex ſambuco tribuitur. Adde, quod & ſambuci folia cum ſevo taurino & hircino impoſita podagram mitigare credantur, ut ait Dioſcor. IV, c. 168. Et ſambuci tenerrima

folia, cum pari pondere radicum plantaginis, suillaeque axungiae veteris, contrita subactaque podagricos dolores praesentaneo auxilio mulcere scribuntur a Matthiolo XIV, c. 168. SCHMID. Ἀκτέα, ἀκτῆ, Sambucus. Glossae habent ἀκταία, male. GAVEL.

v. 75. Τίνα δαιμόνων) Quid si legeretur τίνι δαιμόνων; SCHMID. Idem observavit I. Gavel. REITZ.

v. 78. Βακχείων) Lege Βακχίων. GUYET.

v. 82. Ἣν) Ὃν requiri, si quantitas pateretur, quia nondum resciverat, essetne Deus, an Dea, cuius festum agebant, monet Gavel in Obs. Misc. an. 1739, p. 423. Quid si ergo sic, bis addita interrogandi nota, Τίς δ' ἐστιν; ὃν δ' ὑμνεῖτε; REITZ.

v. 86. Εἷς εἰμι κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος) Interpres vertit, *Unus quidem sum: sed Deam non dedecens.* Dum vult & ipse ποιητίζειν, stultissime perdit sensum. Ego existimo, Podagrum, ubi audiret se vocari mystam Deae inexpugnabilis & inexorabilis, quasi mirabundum interrogasse, *Egone quoque* (qui tam miser sum) *sum unus Dea dignus?* Necdum enim noverat Podager noster, esse quampiam Deam, cui hos dolores suos deberet, cuiusque sacris esset ipse quoque initiatus. Quare & in Graecis signum interrogandi est ponendum. Eundem in modum rogat idem v. 125:

Εἷς ἄρα κἀγὼ κατωργιασμένων
Ἔλαθον ὑπάρχων;
Itane sane & ego unus sum ex initiatis; idque adhuc ipsemet ignoravi?

In priori versu, nempe Εἷς εἰμι κἀγὼ &c. videtur παρέλκειν τὸ εἷς, vel sumi pro τίς. *Unus* apud Latinos aliquando eodem modo sumi, docuerunt iam eruditi. Idem quoque fit apud Graecos, ut ex hoc loco liquet. Sic & apud Aelianum X Ποικιλ. 18: Βουκολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ νύμφη μία, καὶ ὡμίλησε καλῷ ὄντι καὶ νέῳ. Hic μία valet τίς. *Nympha quaedam.* IENS.

v. 88. Ἀπ') Etsi leve est, monendum hic tamen, quia neglexere priores. Structura est ἀπὸ σταγόνων αἰθέρος, adeoque anastrophe σταγόνων ἄπο scribenda, unde ἀπ' etiam retinebit accentum vulgo omissum. REITZ.

v. 92. Ζηνὸς) Quidni Ζανὸς legendum, & v. 99. ἁμετέραν, 110 τὰν δ' εὐγλ. Bene monet I. Gavel l. d. REITZ.

v. 98. Ἐγρεκύδοιμον) Epitheton Minervae, Deae belli, sed prudenter fortiterque gesti, ab ἐγείρω *excito*, & ἐγεί-

ρομαι med. pro quo per syncopen ἔγρομαι. Ὁ κυδοιμὸς *tumultus*, maxime bellicus. Inde ἐγρεκύδοιμος, tumultum bellicum excitans. Hesiod. Theog. 925 Minervam appellat ἀγροκύδοιμον, quasi agros vastantem, (ut quidam libri habent) sed videtur ἐγρεκύδοιμον praeferendum; quod tamen non satis attendenti videri posset compositum ex ἐγείρω, & κῦδος *gloria*, quasi *gloriae excitatrix* sit Minerva, uti & Sinapius reddidit, *Virtute claram Palladem*: quem in versione huius dramatis subitanea secutus *gloriae excitatricem* reddidi, cum debuissem *belli* vel *tumultus excitatricem* exponere. Idque vel ex sola quantitate cognoscere licet: nam ὁ κυδοιμὸς *turba* corripit primam, ut passim ex Hom. liquet. At κῦδος *gloria* cum derivatis primam producit. Praeterea diphthongus οι in ἐγρεκύδοιμος, magis ad originem κυδοιμὸς adducit, quam ex ὁ κύδιμος. SCHMID.

v. 101. Ἐλόχευσεν) Hesych. λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. GUYET. Ἐλόχευσεν Ὀφίων) Non quod Ὀφίων hic pepererit podragram, ut mater, quam mox nominat Μοῖραν, sed quod ille antiquissimus Ὀφίων ante Saturnum, Iovem, Iunonem & Minervam iamdudum podagram habuerit, & in ulnis suis quasi foverit. Commendat ergo Chorus hic podagram ab antiquitate. Ὀφίων autem unus putatur e sociis Cadmi e dentibus Draconis nati, Ovid. III Met. accipitque nomen ab ὄφει, *serpente*. Aliis tamen verius hic Ὀφίων unus Titanum putatur, de quibus Hesiod. Theog. 207. Hic cum Eurynome Oceani filia ex Thethye, ut habet Hesiodus Theog. 358, rerum potitus fingitur ante Saturnum, a quo & a Rhea coeli gubernaculis deiectus dicitur. Meminit huius rei Lycophr. in Cass. v. 1192. SCHMID.

v. 107. Μοῖρα) Genitricem podagrae. Supra Podager ex impatientia loquens Μέγαιραν pronuntiavit, ob furorem & carnificinam morbi. Hic Chorus non tam ex impatientia, quam ex assuetudine, loquens, matrem facit unam Parcarum, quam in genere nominat Μοῖραν, i. e. *Fatum*. Dein Κλωθὼ in specie, i. e. decretoria vis naturae, a κλώθειν decernere. SCHMID.

v. 108. Ἐγέλασσεν) Haec iocose fingit poëta, ut ludibria in podagricos ab amicis iacta excuset, cum merito, exorta apud aliquem podagra, ridere videantur amici, quandoquidem ipsum coelum in primo eius ortu riserit, & cum serenitate, in signum laetitiae, tonuerit. SCHMID. Lepide sane dictum, ut non immerito pro Dea habeatur

Podagra. Solent enim fingere poëtae, nascente Deo aliquo omnia ridere quasi, & laetitia perfundi. Dionys. Perieg. v. 939 seqq. Theogn. v. 5 seqq. GAVEL.

v. 110. Εὐγλαγέτοις) Εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς foetus bene crescit & pinguescit: sic podagra, alimonia large subministrata, crescit & cito adolescit. Γλάγος poët. pro γάλα· hinc εὐγλαγὴς, *lacte abundans*. Sed pro εὐγλάγετος, Lycophr. Cass. 307 εὔγλαγος. Hom. εὐγλαγὴς Il. Π, 642. Ceterum ἐνὶ μαζοῖς pleonasmus Atticis non infrequens, & frustra hebraismi suspectus in Matth. III, 11. Marc. I, 8. Ioan. I, 26 & 31. Eurip. in Suppl. 593, στρατηλατήσω κλυτὸς ἐν κλυτῷ δόρει. Musaeus 158, παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις, *seducens verbis*. Haec Schmid. Nec infrequens Luciano. Vid. nos ad Philops. cap. 33, ad Herodot. c. 5, & Hemst. ad Dial. Mort. XXIII f. Conf. infra ad v. 268, ubi rursus alia similia afferuntur. REITZ.

v. 111. Πλούτων) Absurde Pluto nutrix fit. SOLAN. Minus absurdam nobis reddit hanc fictionem Schmidius, qui notat: *Supra Podager nutricem fecit* τὴν Ἀλεκτὼ, *ad causas internas respiciens. Hic autem Chorus ad causas externas adiuvantes & augentes, quas tribuit* Plutoni, *i. e. divitiis ac diaetae lautae, dum pauper a podagra fere immunis degit.* Probo antistrophen; sed & fateor durum, tribuere mammas lactantes Plutoni. REITZ.

v. 112. Τίσι) Hic versus senarius videtur. Ὀργιάζει, *initiat*. GUYET. Claudicat versus. Non dubito, quin exciderit ἥδ', & legendum sit, Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ἥδ' ὀργιάζει προσπόλους; *Quibus vero sacris illa antistites initiat?* Ἥδ', *illa*, scilicet Dea. Posset etiam legi κατοργιάζει. Sed alterum illud magis arridet. IENS.

v. 113. Οὐχ αἷμα) Non videtur illa effusio sanguinis in alieno subiecto accipienda, sed in proprio initiandorum, cuiusmodi fuit caerimonia Baalitarum, qui cultellis membra lancinare solebant, ut sanguis largiter efflueret; vid. 1 Reg. VIII, 28. Quae caerimonia Luciano incognita non fuit, cum initio Christianus & verbi divini praeco fuerit. SCHMID. Οὐχ αἷμα) Et sequentes σωταδικὰ metra. *Guyet.* Idem in nott. Mss. aliter tentabat, quam in variantt. notarat Solan. nempe: Οὐχ αἷμα προχέομεν λάβρον ἀπὸ στ. &c. Deinde ad verbum προσχέομεν adscripsit: forsan προχέομεν, i. e. non acie gladii sanguinem profundimus. Ideo aut Solan. in excerpendis schedis Guyeti aberravit, aut alias ha-

buit. Superior illa inversio magis arrideret; sed vulgata stare potest. His ante a me notatis, video iam etiam Gavellium fateri, sensum Guyetiana emendatione aptiorem fieri, sed metrum impugnari; ideo vulgato verbor. ordine servato mallet προχεύομεν. Fortasse tamen nihil mutandum est, ut subaudiatur βωμῷ vel βωμοῖς· sensus tunc erit, *aris non affundimus sanguinem.* Mox v. 140 ipsa Dea Podagra οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἐμπύροις placare se posse affirmat. REITZ.

ibid. Ἀπὸ στόματος σιδάρου) Os ferri *acies* est: inde μάχαιρα δίστομος Hebr. IV, 12. Et Apoc. I, 16 &c. apud Euripid. in Suppl. ὀξύστομος μάχαιρα. SCHMID.

v. 114. Οὐ τριχὸς ἀφέτοιο) Sic Schmid. Additque, non *evulsionem setarum* esse, ut vertitur, sed flexum, collectionem, unde λιγύζω, in nodum colligo, vimine necto. Adeoque contorsiones capillorum ipsorum mystarum intelligi, non caedendarum victimarum. Probo. REITZ.

v. 115. Ἀστραγάλοις) Glandes ac tali scuticis innecti solebant ad vehementiorem ictum. Sic μάστιγες ἀστραγαλωταὶ, vid. Plut. adv. Colot. & Eustath. Il. Ξ, & Ψ, qui etiam σκορπίοι. I Reg. XII, 11 & 14. SCHMID.

v. 116. Λακιστὰ) *Discerpta.* Hesych. λακίζει, ῥηγνύει, ῥήσσει &c. GUYET.

ibid. Κρέα) Recte hic α producitur, quia crasis ex κρέατα, κρέαα, κρέα. Ap. Hom. Od. Α corripitur. Sed ibi ἀποκοπὴ est ex κρέατα. Nam contractum α semper longum, ut γέρα apud Sophocl. El. A. I, Sc. 4. SCHMID.

v. 120. Δεδυκὸς) Nondum video versum sanatum, si cum Guyeto διαδεδυκὸς legas. REITZ.

v. 121. Ἰσχία, μηροὺς) Non satis accurate in variis lectt. notavit Solan. emendationem Guyeti, quae sic habet: Lege, ἴσχι' ἠδὲ μηρούς· tumque versus constabit. REITZ.

v. 122. Κόρωνα) Forf. κόχωνα. Hesych. κόχωνα τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὅμοια, i. ε. τὰ ἄρθρα. GUYET. Sed vide de voce κορωνὰ Poll. L. II, p. 141. GAVEL. Ἡ κορώνη, vel τὸ κόρωνον, est ossis apophysis sic dicta, quia rostro τῆς κορώνης seu cornicis similis est: praecipue ἡ κορώνη in cubito est. Τὸ κόρωνον vero, acuta maxillae inferioris productio, Hippocr. de artic. SCHMID. Κόρωνα) Pollux vero aliique κορωνὰ, adscripsit frater. REITZ.

v. 125. Ἐσθίει) Lege ἔσθει, recte ait GAVEL.

v. 126. Ἔλαθον, ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἥκέτω πρευμενὴς) In

hoc versu, qui revera vitiosus est, κατὰ τὸ μέτρον, pro τοὶ γὰρ ἡκέτω Guyetus ἡκέτω τοι rescribit. Si cui haec transpositio, & eiectio τοῦ γὰρ, nimia videtur, potest vel ἜΕλαθον ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἥκε πρευμενὴς &c. ut alloquatur Podager Podagram Deam; vel pro πρευμενὴς legere εὐμενής. IENS.

ibid. Ἡκέτω) Quidni ἱκέτω; GAVEL. Recte; & minore negotio, quam cum Guyeto invertendo, & ἥκετο etiam tempore imperfecto scribendo. REITZ.

ibid. Πρευμενὴς) Quasi πραευμενὴς, ex πρᾶος & εὐμενής. Signif. *mitem*, *clementem*. Exstat haec vox etiam apud Lycophr. Cass. 537 & 1055. SCHMID.

v. 129. Σίγα μὲν) Anapaesti. Lege itaque, Σίγ' αἴθηρ &c. GUYET. Τὸ σίγα adverbium est. Et tamen phrasis usitata σίγα εἶναι, *tacitum esse*. Euripid. Hecub. Σίγα πᾶς ἔστω λεώς. — Aristoph. κάθιζε σίγα. SCHMID.

v. 132. Στηριζομένη) In Pell. versus sic distinguuntur:

Στηριζομένη· χαίροις μακάρων
Πολυπραοτάτη, καὶ σοῖς προπόλοις.
Ἵλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῷ·
Δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκεῖαν.

Idem habet Guyet. Melius, quam vulgo; nondum tamen recipere ausus sum. REITZ.

v. 137. Τίς τὴν) Τίς βροτῶν τῶν ἐπὶ χθονὸς &c. GUYET. Quibus verbis constructionem tantum indicare voluit. REITZ.

v. 141. Οὐ ναὸς ὄλβου περικρεμὴς ἀγάλμασιν) Hypallage, pro ὄλβος ναοῦ περικρεμοῦς ἀγάλμασιν, i. e. ἀναθήμασι. Notanda vox περικρεμὴς, qua carent Lexica. Iosephi locus in Archeol. L. XV, c. 11, huic non absimilis, τοῦ δὲ ἱεροῦ παντὸς, inquit, ἦν ἐν κύκλῳ πεπηγμένα σκῦλα βαρβαρικά. Haec I. Gavel in Miscel. Obs. saepe laudatis pag. 425. Sed non satis similis mihi locus Iosephi videtur, qui vulgari modo ita construi posset, ἐν κύκλῳ παντὸς ἱεροῦ, & ad verbum ita accipi, *in orbe*, (i. e. ambitu, peripheria) *totius templi arma barbarica erant fixa, suspensa*. REITZ.

v. 145. Ἐφύη) Ἔφυ coniicit I. Gavel l. d. Frustra, ut bene monet clar. Miscellan. Obs. editor. REITZ. Antiquitatem suam Podagra iactitat. Cui ex parte contradicit Plin. XXVI, 10, *Podagrae morbus*, inquiens, *rarior solebat esse, non modo patrum avorumque memoria, verum etiam nostra peregrinus & ipse. Nam si Italiae fuisset, antiquitus Latinum nomen invenisset*. SCHMID. Verum opponi posset, sic omnes

fere morbos Latinis peregrinos, cum omnium fere nomina sint Graeca. Sed causa est in eo, quod Graeci primi & artem Romam invexerint, & Hippocr. medicinam primus in artis formam redegerit. Licet res vera videatur, quod Romani vett. milites, rustici, laboriosi ac temperantes a podagra fuerint immunes, idque & hodie locum haberet, nisi ubi malum est hereditarium. REITZ.

v. 149. Ἀρνόγλωσσα) Hanc & seqq. herbas, radices &c. etiam a Plinio ac Dioscoride laudari ac describi, additis ad singula testimoniis eorum, notarat Schmidius; sed ea addere spatium non sinit. REITZ.

v. 151. Πράσιον) Nota mediam hic productam; sed vide mox ad ψύλλιον dicta. REITZ.

v. 153. Φακοὺς — ἐκ τελμάτων) Hoc Schmidii tamen omittere non possum. Τὸ τέλμα, ait, locus coenosus, aut palustris. Οἱ φακοὶ ἐκ τελμάτων sunt lentes palustres per se nascentes in superficie aquae non fluentis, refrigeratoriae naturae, propter quod collectionibus illinuntur, & maxime podagris, & per se, & cum polenta. Diosc. L. II, c. 100, & IV, c. 83. Plin. XXII, c. 25. Haec meliora, quam versio pristina, *Lentes de stercore lectos*. REITZ.

v. 156. Ψύλλιον) I. Gavel ait: ψύλλιον in versu stare non potest, cum primam habeat productam. An igitur altera liquida elisa legendum ψύλιον; (Sed clar. Observationum editor animadvertit: licet hoc admittatur, versui pedes non constabunt; nullum remedium video, nisi si legatur ψύλλια, & media producta sit, ut modo in πράσιον.) At quis dicet, quid sibi indulserit poëta in tot herbarum nominibus in versum cogendis? REITZ.

v. 157. Γυρίνην) Sperma ranarum exponit Er. Schmid; cuius emplastrum refrigerans esse, notum. Et γυρῖνοι sunt informes ranarum foetus. Quod & mihi non improbabile, etsi ι in γυρῖνοι producitur, hic vero corripitur; nisi alia lectio inveniatur. REITZ.

ibid. Κολλάμφακον) Quid sit, plane incertum. Cognatus e κόλλα *gluten*, & φακὸς *lens*, conflatum putat, pultemque glutinosum inde confectum. Mihi non videtur. Nam unde illud μ; cum potius dicendum esset φακοκόλλα, ut χρυσοκόλλα. Quare depravatum credo. SCHMID.

v. 159. Κράμβης ἀπέφθου φύλλα) Quidquid sit de χρυσῷ ἀπέφθῳ, quod aurum ex coctione purgatum volunt, ego non video, quidni significare possit etiam aurum nativum,

quod ſtatim ante coctionem ſui metalli eſt: ſed quidquid ſtatuas de auro ἀπέφθω, braſſicam hic non decoctam, ſed *crudam*, intelligere ſuadet Cato R. R. 157, 7. Gesn. Sinapius *braſſicae crudae*, quaſi eſſet ἀνέφθου. Verte *decoctae*. Schmid. Recte, credo: nam & χρυσὸς ἄπεφθος eſt πολλάκις ἑψηθεὶς Polluci III, c. 11; ubi vid. Iungerm. Sed quia ἀπεψία tamen medicis eſt vitium non concoquentis ventriculi, facile haec confunduntur. Reitz.

v. 161. Ἄνθος Ἀσίου λίθου) Ἄσιος λίθος, quod in Aſia inveniatur: alias Ἄσσιος λίθος, quod, ut Plin. ſcribit L. II, cap. 96, & L. XXXVI, c. 17, ad Aſſum Troadis urbem, quae alias Apollonia dicta fuit, ut idem L. V, c. 30, habet, multus fiſſili vena ſcinditur: innutritur in eo quiddam guſtu ſalſum, tenuiſſimae farinae ſimile, qualis in piſtrinorum parietibus viſitur. Illud ἄνθος Ἀσίου vel Ἀσσίου λίθου vocatur. Dioſc. L. V, c. 85. Ex Aſio lapide fit podagris cataplaſma cum fabae lomento. — Ipſe lapis Aſius autem & σαρκοφάγος dicitur, quod demortuorum corpora in eo condita intra XL dies tota abſumantur, dentibus exceptis: veſtes autem, calceamenta, & ſimilia, illata lapidea fieri Plin. XXXVI, 17, ſcribit. Schmid.

v. 170. Ἱερὰν) Ἡ ἱερὰ generale nomen antiquarum certarum confectionum ſelectiſſimarum, & in arcanis olim habitarum, quas ἱερὰς dixere propter miranda & prope divina effecta, & quia propalandae non erant. Sic ἱερὰ πικρὰ Galeni, ἱερὰ πικρὰ Nicolai, a Nicolao quodam Medico Alexandrino &c. Πίνων autem dicit, quia eiuſmodi electuaria liquoribus convenientibus diſſolvi & potabiles purgandis propinari ſolent. Etſi vero ἱερὰ ſubſtantive ponitur, intelligitur tamen ἡ ἀντίδοτος. Haec Er. Schmid. additque, alios πικρὰν propter verſum, intellecto ἱερὰν, legi malle. Sed non prorſus opus credo, quia ἱερὰν anapaeſtus tolerari poteſt, primam enim habet communem. Sed ἱρὰν contractum longam. Non ſpernerem πικρὰν, ſi quis Cod. accederet, tumque ἱερὰν ex interpretatione natum dicerem. Reitz.

v. 171. Ἄλλος ἐπ') Ἄλλος uſque ad ὁ δὲ nothi. Guyet. Ἰατρικὴν δι' ἐπῳδῆς vett. quibuſdam in uſu fuiſſe, paſſim liquet. Ita de Aeſculapio ſcribit Pindarus Pyth. Γ, quod aegrotos ſanaverit, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων, τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας ἢ γυίοις περιάπτων πάντοθεν φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς. Sic Odyſſ. Τ, 457, Ulyſſis ab apro

vulnerati ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν ἔσχεθον. Et Athen. L. XIV scribit ex Theophrasto de Ἐνθουσιασμῷ, ischiadicos harmoniae musicae beneficio doloribus suis levari. Videatur Malchus in vita Pythag. & notae Rittershusii in eundem, & Etymol. in v. ἐπαοιδή. Exstat inter scripta Galeni hac de re opusculum; quod tamen nothum multis videtur. Et sunt adhuc hodie, qui eiusmodi ἰατρικὴν exercent. SCHMID.

ibid. Ἐπ' ἀοιδαῖς) An ἐπαοιδαῖς; i. e. ἐπῳδαῖς. Et pro ἐπιθετῶν, περιάπτων *amuletorum.* GUYET. Prius recte, nimis audacter posterius: atque si spurii sunt, quid opus est emendatione? sed ἐπιθέτων saltem scribendum erat, si ab adiectivo ἐπίθετος formatum est. At si substantivum ἐπιθέτης in usu est, recte ἐπιθετῶν & scriberetur, & optimus sensus prodiret, *alius cantationibus impostorum deluditur.* Haec olim adleveram: iam video, I. Gavel p. 425 f. Obs. Misc. anni 1739, ex Glossis afferre ἐπιθέτης *impostor,* & versum eodem modo exponere. Licet haud neget, ἐπιθέτων exponi posse ξένων τινῶν καὶ βαρβάρων ὀνομάτων, quorum praecipuum usum in incantationibus fuisse, exemplis probat. REITZ.

v. 172. Ἰουδαῖος) Erant ergo inter Iudaeos plani, qui Christianorum vera miracula imitari tentabant. SOLAN.

v. 173. Ἔλαβε) Lege ἔλλαβε. Sed versus spurius videtur. An τῆς κρανείας; an a *calva.* Hesych. κράνη, κεφαλή. GUYET. Κρανείας non patitur versus. Κράνης coniicit I. Gavel l. d. p. 426. Exponitque arborem *cornum,* monetque, interpretem de fonte accepisse, quasi esset pro κρήνης, quod etsi hic non verum, tamen non esse absurdum, cum & Xiphil. in Claud. p. 164 fontis ad podagram salubris in Campania meminerit. Clariss. editor P. d'Orville assentitur Guyeto, versus 170, 171, 172, 173, spurios esse, & absurdam repetitionem τοῦ λαβὼν & ἔλαβε, ac Ἰουδαῖος tribus syllabis enuntiatum minus sincerum; & cum v. 173 deberet ex sententiae nexu sequi, *Hic vero remedium capit ab aliis praestigiis vel impostoribus*, tentat an talis sententia inde exire queat legendo: Ὁ δὲ θεράπειαν ἔλαβε παρὰ τῆς Κουράνης, i. e. Hic vero remedium cepit ab Alcorano. *Aptissime*, ait, *duae gentes superstitiosae & fallaces iunguntur. Notum autem, quae magna vis Alcorani Suratis & versibus & singulis sententiis ab Mahumetanis adscribatur, qui tamen non soli ex ritualibus suis libris remedium vel primi quaesivere; cum id iidem illi Iudaei olim, & Graeci Latinique ex poëtis praestare conati fuerint. Alcoranus autem Graecis varie effertur.* Κουράνιον, κόῤῥαν, κουρα-

νὶς, *& forte sex aliis modis; & κράνης & κουράνης sono non adeo diversa.* Ingeniose. Idque si receperis, ἔλαβε, non ἔλλαβε, revocandum. REITZ.

ibid. Παρὰ τῆς κράνης) Probabilis admodum videtur coniectura Er. Schmid. παρὰ τῆς ὠράνης pro vulgato κράνης, quam proinde interpretando expressi. Κουράνη, i. e. Alcoranus, quam somniavit aliquis in Miscell. Obs. Vol. X, p. 428, aliquot seculis iunior est Luciano. GESN. Sed dum spurii habentur, possunt satis recentes esse. REITZ. Bene fecisti, quod in viam me reduxisti, Reitzi humanissime. Non debebam somnium impingere ei, qui hic *Alcoranum* memorari vult; etsi tum nescierim esse virum, quem merito suo magni facio. GESN. *in Addend.* Παρὰ τῆς κράνης) A *fontibus*, a *thermis* explicatur vulgo; eas vero adhibitas podagris, docet Matthiol. L. V, c. 14. Horat. I, Ep. 15. Sed esset ita κράνης Doricum pro κρήνης· at sic laborat versus, quia prior in κράνης perperam corriperetur, cum α Doricum pro η extra finem longum maneat, licet in fine corripiatur, ut φᾶμα pro φήμη. Sic κρᾶνα pro κρήνη. Adde, quod Dorismo hic locus nullus, quod nusquam alibi eo utatur. Restitui itaque παρὰ τῆς ὠράνης. Est autem ἡ ὠράνη, notante Hesychio, χελιδόνων ὀροφὴ, *tectum* vel *nidus hirundinum*. Nam, ut Ant. Schneberger de medicam. contr. artic. dolores meminit ex Alex. Tralliano, hirundinum sanguis podagricos dolores mirifice lenit. Et ex Aëtio, urticae semen & hirundinis nidus cum sapa trita & illita fere idem praestant. SCHMID. Sed ordo videtur praestigias, non medicamentum requirere, & Dorismos habemus v. 98, 99, 101, & 194. REITZ.

v. 184. Ἄτην) Hom. Il. T, 91. SOLAN. Idem notarat I. Gavel, addens etiam Nostrum in Imag. p. 19 ed. Graev. ubi καὶ μὴ κατὰ τὴν Ὁμήρου Ἄτην ἐκείνην, ἔπ' ἀνδρῶν κράατα βεβηκότα. Si cum Guyeto ponas εἶπ' post Ὅμηρος, scribendum εἶφ' propter spiritum δασὺν, qui sequitur, quod Guyet. non animadvertit. BOIV. In edd. erat — ἣν εἶπεν Ὅμηρος, ἤδ' εἶμ' ἐγὼ, cumque Guyetum secutus semel invertissem illud εἶπ. Ὅμ. etiam ἤδ' omisi, iamque versus est iambicus purus. REITZ.

v. 185. Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδρῶν κρᾶτα) Plane ad imitationem Homeri, Il. T, 91:

Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,

Οὐλομένη, τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει. SCHMID.

ibid. Βάσεις — ἁπαλὰς) Quia ἐπ' οὔδει οὐ πίλναται, non acquirit callum pedum. Exprimit ſimul mores cum ſuos, quod opulentis cohabitat; tum ſuorum myſtarum, qui quam molliſſime incedunt, &, ne inceſſu lapides offendant, maxime cavent. SCHMID.

v. 188. Εἶα) Hic eſt hortandi adverbium. Supra Act. II, Sc. 1, fuit interiectio dolentis. Infra A. IV, Sc. 2, adverbium concedendi, *ſed eſto*. SCHMID.

v. 190. Ἀδαμάντινον) I. e. *mentem invictam*, naturam medicamentis inexpugnabilem. SCHMID.

ibid. Κόρα) Blandiendo ſic iam eam compellat, cum ipſa ſe ſatis annoſam profeſſa fuerit. Perinde eſt, ac ſi quis vetulam blandiens iuvenculam nominat. SCHMID.

v. 193. Ὀλβιόφρον) Non quod opulentos faciat Podagra, ſed quod opulentis cohabitet. Sic Iuven. Sat. XIII *Locuples podagra* nominatur. SCHMID.

v. 197. Ἐπιδεσμοχαρὲς) Ἐπίδεσμος, ligamen, id quo vulnus obligatur. GUYET. Ἐπιδεσμοχαρὲς, gaudens faſciis obligari. Sinap. minus commode: gaudens nodis. Συναδροισμὸς dictionum Dithyrambicarum πολυπλόκων, h. e. multiplicium compoſitionum ſine exemplo antiquiorum audacius factarum, ioci cauſa more ebriorum prolatarum: quod Horat. IV, Od. 2, *per audaces nova Dithyrambos verba devolvere* appellat. SCHMID.

ibid. Κατακλινοβατὲς) *Humiles lectos conſcendens*, quales Podagrici praecipue amant. SCHMID.

v. 200. Δοιδυκοφόβα) Quia tinnitus ex piſtilli in mortario colliſione podagris permoleſtus. Sinapius *oſſitremenda*, minus recte. SCHMID.

ibid. Γονυκλαυσαγρύπνα) Ita omnia, quae vidi, exempla habent, quaſi a κλαίω, *ploro*, κλαύσω. Sed quid ploratui cum genibus? Lege γονυκλασαγρύπνα, a κλάω *frango*, quod genua tantum non frangere videatur, & inſomniam faciat ob dolores. Hinc Sinap. bene reddit, *Genufragapernox*. SCHMID.

v. 201. Περικονδυλοπωροφίλα) An πυρικονδυλοπ. &c. Supra σφυροπρησιπύρα. Πῶρος, humor craſſus in articulis, tophus. GUYET.

v. 204. Ἄκουε, ἔπος γὰρ) Mallem, Ἄκου', ἔπος γὰρ, bene monet I. Gavel. REITZ.

v. 209. Εἶδον ἥσυχον) Edd. priores inverse ἥσυχον εἶδον, contra omnem metri rationem; quod cum levi hac transpositione bene mutarit idem I. Gavel, lubens admisi. REITZ.

v. 211. Τῶδε) An Syri medici? de quibus infra. GUYET.

v. 213. Ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον) Guyetus recte vidit, οὐκέτ' pro οὐκ legendum esse. Editio Florentina habet, ὡς οὐκ ἔτι σὸν &c. Integrum ergo erit, Ὡς οὐκ ἔτ' ἐστι σὸν κράτος σεβάσμιον. IENS.

v. 215. Διόπερ) Εἰρωνικῶς. GUYET.

ibid. Κραταιῶς) Κραταιῷ coniicit I. Gavel. ut iungatur cum δεσμῷ, me non improbante: nam etsi vulgatum non absurdum, facile tamen ob sequens σ error nasci potuit. Sed quia non tanta mutandi necessitas, quanta versu 209, nihil in contextu mutavi. REITZ.

v. 216. Πεμπταῖος) *Quintanus;* (quo vocab. Plin. utitur: sicut πεμπταῖος πυρετὸς, febris quintana, quae quinto die recurrit.) Sic h. l. *quintanus venio*, est: quinto die post egressum redeo. SCHMID.

v. 222. Κορδυβαλλῶδες) Ἡ κορδύλη clava est vel fustis. Hinc κορδυβαλλῶδες πέδον pro κορδυλοβαλλῶδες, solum clavis coactum, pavimentum, a paviendo, i. e. percutiendo. SCHMID.

v. 223. Σκληροῖσι) Sic interpunge. Σκληροῖσι, ταρσοῖς ἀντερεῖδον, κρούμασιν. Ordo πέδον ἀντερεῖδον τοῖς ταρσοῖς, σκληροῖσι κρούμασι. GUYET. Σκληροῖσι non ad ταρσοῖς pertinet, sed ad κρούμασιν. Suntque σκληροῖσι κρούμασι casus sexti, *quo:* ταρσοῖς autem dativus, *cui.* Sic Matth. V, 39, μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, casus sextus est, non dativus. SCHMID.

v. 224. Ἴχνεσιν) Ἴχνεσ' coniicit I. Gavel. Quod tamen minus necessarium credo. Sed quod v. 226 ὀξέσιν restituit, bene habet; idque ex Pell. iam receperam. Sed quod & λίθων eod. versu legendum monet, pro λίθον, id pleraeque edd. iam recte habebant. REITZ.

v. 230. Δι' ἧς) Subaudi ὁδοῦ. GUYET.

v. 231. Ἐκλυομένῳ) Ad emendationem doct. Gavellii, clar. d'Orville notat: *ἐκλυομένῳ aperte in metri legem peccat.* Ἐκλελυμένος abit ab Homerica prosodia: sed affertur ex Athenaei L. IX, c. 5, Τὸ δεῖπνον, ὁρμῆς μεστὸς, ἐκλελυμένος. Adscripsit & Er. Schmid. Ἐκλυομένῳ suspectum, cum nec metro satis respondeat, nec praesens hic videatur requiri. Quid si legeretur ἐκλελυμένῳ; Quare non vererer hoc admittere. REITZ.

v. 234. Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τάδ' ἐκεῖθεν ὀχήματα) Guyetus ἔνθενδε. Ego, omisso in τάδ' apostropho, lego, Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν τάδε ἐκεῖθεν ὀχήματα &c. IENS.

ibid. Ἔνθεν) Si ἔνθενδε cum Guyeto recipias, bene habebit metrum, nec opus fuerit emendatione Iensiana, cui tamen locum dedimus, quia minima mutatione a vulgato abit. I Gavel in Miscell. Obs. an. 1739, p. 429, sic tentat — ἔνθεν, κ' αὖ τὰ δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, vel ἔνθεν, τὰ δὲ μ' ἐκεῖθεν ὀχ. REITZ.

v. 237. Εἰσόδου πέζαν) Ad viam adiecta angusta semita, forte aliquantum elatior, in quam conferre se potest, qui plaustra in ipsa via vult evitare. Hanc πέζαν dictam puto, ut Germanis *Fussteig*. Εἴσοδον hic non intelligebam, sed πέζαν ὁδοῦ. Itaque verti, ac si legeretur εἰς ὁδοῦ πέζαν στενήν: GESN.

ibid. Πέζαν) Habebant omnia, quae vidi, exempla, πέραν. Verum cum nullum nomen Graecis sit ἡ πέρα, substitui πέζαν. Est autem ἡ πέζα, *pes, planta pedis;* item *fimbria vestis;* item *extremitas, margo, limen*, ut hoc loco: ascendebam angustum limen introitus. SCHMID. Qualia exemplaria habuerit nescio; nostrae edd. πεζαν exhibent. REITZ.

ibid. Δόγμιος ἔβαινον εἰσόδου) Εἰς ὁδὸν πέζαν στενὴν forte. Πέζαν, i. e. qua pedibus tantum iri potest. GUYET. Guyetus legit εἰς ὁδόν. Atqui sensus sine correctione apertus est. Interim inquit, dum transirent currus, gressus oblique flexi, per angustum solum aditus cuiusdam. Nam πέζα est nomen substantivum, quo praeter cetera significatur solum, plaga, regio. Nec vero verbum βαίνειν exigit post se praepositionem: quippe eleganter dicitur βαίνειν ὁδὸν &c. BOIVIN.

v. 242. Ἀντισηκώσω) Ἀντισηκῶσαι est *ad aequilibrium rependere, paria facere.* Τὸ σήκωμα aequilibrium, vel potius id, quod librae apponitur ad aequilibrium faciendum. Vitruv. IX, 3, more Doriensium *Sacoma* nominat. Etsi autem & verbale τὸ σήκωμα in usu est, ut & composita, ἀνασηκόω, addo ponderi, quod deest; διασηκόω, pondus manu aestimo; & hoc ἀντισηκόω *rependo:* simplex tamen σηκόω nondum a quoquam, quod sciam, inventum fuit. SCHMID.

v. 244. Ἑξῆς τριετίας) Sic τριῶν ἡμερῶν ἑξῆς. GUYET.

v. 251. Πρίαμος ποδάρκης) Hunc Podagra podagricum fuisse contendit, alludens ad nomen ποδάρκης pedibus celer, (unde ποδαρκεῖν apud Pind. Pyth. στ.) quasi per antiphra-

sin sit dictus fuisset. Est autem duplex huius versus explicatio: una, Πρίαμος ποδάρκης, ut sit appositio, κλῄζετο ποδαγρὸς ὤν, h. e. Priamus alias Podarces dictus celebratur, quod fuerit podagricus. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν sequatur verbum κλῄζετο· ποδάρκης autem idem praecedat. Altera, Πρίαμος ποδαγρὸς ὤν, κλῄζετο ποδάρκης, h. e. Priamus, cum podagricus esset, vocatur Podarces, sc. κατ' ἀντίφρασιν, ut dictum. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν praecedat verbum κλη— idque sequatur nomen ποδάρκης. Quae utraque expositio satis commoda; cum κλῄζειν non tantum sit *celebrare*, sed & *appellare*. Etsi autem contra priorem excipi possit, Priami nomen demum inditum fuisse, quando a sorore Hesione ἐπρίατο· ποδάρκης autem a prima pueritia dictus fuerit, antequam adeo ullum podagrae signum in eo apparuerit; & ita podarcae nomen fuerit prius nomine Priami, non contra: nil tamen obstat; Podagra enim suae caussae inserviens potius ad nomen ποδάρκης alludit, quam historiae veritatem respicit. Vix enim dabitur ullus scriptor, qui Priamum podagricum affirmet. SCHMID.

ibid. Ἐκλῄζετο) Vel κλῄζετο, abiecto augmento, vel, quod praetulerim, ἐκλῄζετο scribendum, aut certe per synecphonesin efferendum. Idem statue de κλῄζεται in Ocyp. v. 134. GAVEL.

v. 252. Ἀχιλλεὺς) Alludit ad fabulam. Achilles Stygis aqua mersus inviolabilis undique, nisi qua parte pede prehensum tenuerat mater Thetis. Hic adacta sagitta interfectus a Paride: sic *pede captus*. GESN.

ibid. Ἀχιλλεὺς ποδαγρὸς) An quod vulneratus sit in talo? GUYET. Sine dubio illuc respicit. REITZ.

v. 253. Βελλεροφόντης ποδαγρὸς) An quia a Pegaso excussus, crus fortasse fregit? BOIVIN. Ex hoc casu claudum factum & caecum, vitamque melancholicam miserrime finiisse, addit Schmid. videndumque Hom. Iliad. Z, & Pind. Isth. Z. REITZ.

v. 255. Πελοπιδῶν) Sex Pelopis filii celebrantur a Pind. Ol. A. Sed nomina eorum alii aliter produnt, ut ibi indicat Scholiast. SCHMID.

ibid. Πλεισθένης) Qui ex Aërope Agamemnonem & Menelaum secundum quosdam suscepit. Vid. Apollod. III, p. 68. Prave autem antea scriptum erat Πλησθένης. Inter Pelopidas tamen ab Apollodoro non recensetur. SOLAN.

v. 256. Ποίαντος υἱὸς) Φιλοκτήτης. GUYET.

v. 257. Ἄλλος) Tres hi versus suspecti. GUYET. Non sunt Schmidio, qui ait: Fuit hic Podarces alter XL navium ad Troiam dux, de quo, ut & Protesilao, Hom. Il. B, 695 seqq. REITZ.

v. 260. Ἰθάκης ἄνακτα Λαερτιάδην Ὀδυσσέα) *Metrum non constare, nisi legamus Λάρτιον τὸν Ὀδυσσέα, aut aliquid simile,* ait Boivin. Sed priores duae in Λαερτιάδην per συνίζησιν sunt una syllaba. IENS.

ibid. Λαερτιάδην Ὀδυσσέα) Contradicit igitur recentioribus poëtis de morte Ulyssis, & confirmat, quae Tiresias illi praedicit Odyss. Λ, 135, Γήρᾳ ὕπαι λιπαρῷ moriturum. De spina turturis marini, s. pastinacae piscis, qua interfecerit Telegonus patrem Ulyssem v. Graeci interpretes ad l. c. & laudati Barnesio. GESN. Λαερτιάδην) Metrum non constat, nisi legamus Λάρτιον τὸν Ὀδυσσέα, aut aliquid simile. Λάρτιος dicitur aliquando pro Λαέρτιος. Sophocl. in Aiace μαστιγοφ. Ἀεὶ μὲν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε. BOIVIN. Λαρτίδην) Ita potius lego, quam Λαερτίδην, ad exemplum Sophocl. in Ai. Ὦ παῖ Λαρτίου. SCHMID. Parum abest, quin hoc in textum recipiam. REITZ.

v. 261. Ἄκανθα τρυγόνος) Τρυγὼν *turtur marinus* ob similitudinem alarum expansarum, quem Plin. IX, 48, pastinacam vocari ait, ob colorem & figuram caudae: estque, ut idem IX, c. 24, 20 & 48, habet, piscis planus & latus, pinnas non habens, sed latitudine sua natans, pro spina habens cartilaginem, & super caudam eminentem radium acutum utrinque serratum quincuncialem, (i. e. quinque uncias de magnitudine pedis humani habentem) quo nihil est inter venena marina usquam exsecrabilius. Arbores enim, infixus, radicitus necat, armaque ut telum perforat vi ferri & veneni malum. Videatur & Rondeletius de piscibus XII, 1 & 2. Tali radio τρυγόνος Ulyssem interfectum scribunt historici. Podagra negat, & a se vi podagrica interemtum affirmat. SCHMID.

ibid. Τρυγόνος) Piscis. GUYET.

v. 262. Ὡς οὔτι χαιρήσοντες) *Formulam loquendi paucis verbis egregie exposuit vir doctiss. T. S. H. S.* (i. e. Tiberius Hemsterhusius) *ad Xenoph. Ephes. Obs. Misc. Vol. VI, T. I, p. 343. Noster v. 313,* Οὐκ ἔρισας ἐχάρη· aliaque hic non repetenda habet in iisdem Misc. Vol. X, I, pag. 430, I. Gavel. REITZ.

v. 264. IAT.) I. e. ἰατροί. GUYET.

ibid. Σύροι μέν ἐσμεν) Fingit ex Syria oriundos duos illos medicos Damascenos: praecipue ut Iudaeos perstringat, quorum multi medicinam temere profiteri iam auctoris tempore fuere soliti. SCHMID.

v. 268. Ἐν ᾧ) I. e. δι' οὗ. Nota phrasin. GUYET. Ἐν ᾧ, pro δι' οὗ. Phrasis Hebraica. Dicunt enim Hebraei *in*, pro *per*. *Conteres eos* in *virga* ferrea, Psalm. 2. BOIVIN. Non tamen est phrasis Atticis insolita, de qua I. Gavel l. d. ait: Ἐν ᾧ. Ist est, δι' οὗ. Sic in Asin. p. m. 122, (c. 44) ψεύδεται, ὡς τεθνηκὼς ἐν ταῖς πληγαῖς. Anthol. I, c. 37, Epig. 14, Κάτθανεν — οὐδ' ἐν βέλει, ἀλλ' ἐνὶ σύκῳ. Poëta de viribus herbar. v. 66, Ἐκ κεφαλῆς πόνος ἐν ταύτῃ παραχρῆμα μειοῦται. Ubi forte legendum καὶ κεφαλῆς, ut v. 87. Nisi dictum sit ut in Ocyp. v. 95, δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον. Haec ille. Sed ut ἐν hic bonum, ita ἐκ in altero minime tentandum, quod Medicis proprium. De ἐν vid. si opus est, supra ad v. 110, ἐθρέψατο ἐνὶ μαζοῖς. Adde Diod. Sic. XIII, c. 37, ἐν δ' εὐγενείᾳ καὶ πλούτῳ πρῶτος Ἀθηναίων. Nisi tamen ibi malis ἦν δ' εὐγ— legere, ut sit anaphora, cum paulo ante praecesserit, ἦν γὰρ καὶ λόγῳ δυνατώτατος. REITZ.

v. 275. Δρᾶσις) Notanda vox, quam ut dubia auctoritate nixam citat H. Steph. GAVEL.

v. 282. Πελάζετε) Πελάζω est *facio appropinquare*: ergo πελάζετε h. l. facite appropinquare, sc. vos ipsos. SCHMID.

v. 285. Πικρῶν ἰχώρων βάθος) Per πικροὺς ἰχώρας intelligit eos, qui sunt τῆς ὀξείας χολῆς, ideoque πικρὴν de natura bilis flavae vel acutae, & quem supra vocavit πικρὸν χυμὸν χολῆς. Τὸ βάθος h. l. *copia*. Copiosi enim acervi profunditas magna esse solet. SCHMID. Nos πικρὸν ob versum recepimus. REITZ.

v. 287. ΠΟΝ.) Aut ita scribendum, ut distinguatur a Podagra, cui iam illud ΠΟ. assignatum est, aut Βάσανοι reponendum, quo nomine eos compellat Podagra. Hoc autem sola fecit *B*. 2. In reliquis enim est ΠΟ. SOLAN. Βάσανοι adscripserat Guyet. deleto ΠΟ. Sic legi volens, quod supra praemissum erat: Δεῦτε — Βάσανοι. Sed cum Πόνοι idem sit, & minus abeat ab scriptura edd. hoc praetuli. REITZ.

v. 293. Λιποῦσα γαῖαν) Per γαῖαν intelligit conversationem cum hominibus in terra. SCHMID.

v. 302. Μή τις ἐχίδνης) Sic Horat. in Epod. de allio, *Num viperinus hic cruor?* inde etiam desumsisse videtur Lu-

cianus, quod de Centauri veste ait. Nam ibidem scripsit Horatius: *Nec munus humeris efficacis Herculis Inarsit aestuosius.* BOIVIN.

ibid. Τῆς ἐχίδνης) Τῆς pro τις reciperem, monente in schedis Guyeto, quia sic versus erit restitutus; primam autem in ἴος recte longam fieri, vid. apud Hom. Il. Λ, 377. Sed cum & aliter possit emendari versus, legendo, Μή τις μ' ἐχίδνης, vel Ἤ μήτις, ut v. 78, Ἤ μή τις ὕμνος &c. cum Gavel. ideo nihil potius mutavi. Addit idem, respexisse Nostrum ad loc. Sophocl. in Trach. Ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο. REITZ.

v. 303. Κενταύρου) Τοῦ Νέσσου. GUYET.

v. 304. Ἐλέαιρ', ἄνασσα) Iam ad misericordiam & gratiam confugiunt supplices Podagrae, quam iam reginam suam gratiosissimam agnoscunt, i. e. medicamentis insuperabilem fatentur, ideoque ei se subiiciunt, & ad solam eius misericordiam confugiunt. SCHMID.

v. 310. Ἄτεγκτος) Τέγγειν *irrigare* est: hinc ἄτεγκτος, non illinendus medicamentis. Sinapius reddit illacrimabilem, quae lacrimis non tingatur, s. ad misericordiam non flectatur. Minus bene, cum modo poenitentiam medicorum misertam viderimus. SCHMID.

v. 311. Οὔτε Διὸς) Hexametra μείουρα. GUYET. Bene monet, ne quis tentet posteriorem pedem emendare. REITZ.

ibid. Βρονταῖς Σαλμωνέος) De hoc Iovis fulminum imitatore vid. Strab. VIII, Eusttath. ad Od. Λ, Serv. ad Virg. VI Aen. REITZ.

v. 312. Ψολόεντι — βέλει) I. e. fulminis fuliginosi genere; vid. Aristot. L. III Meteor. 1; quod non incendit, sed atra tantum fuligine inficit. Sed Homerus has fulminum distinctiones confundit (Odyss. Γ, 405, non invenio) Η, 249, Ψ, 330. SCHMID.

v. 313. Σάτυρος Μαρσύας) Spondaicus μείουρος. GUYET.

v. 314. Λιγὺ ψαίρει) Stridule agitatur. Ψαίρειν enim inter alia etiam agitari signif. Est autem hypallage: pinus agitatur circa cutem, pro cutis Marsyae suspensa ad pinum agitatur circa eam, nempe in exemplum. SCHMID.

ibid. Πύθιος) Τὸ πυ in Πύθιος hic corripitur. GUYET. Πίτυς) Parisina, licet πίτυς, *pinus*, cum vett. in textu servarit, cuius arboris in fabula Marsyae fit mentio, tamen *Pythius* Latine dedit, & inde *Salm.* id hausisse, Graecumque immutasse, fit verosimile; sed πίτυϊ cum Iensio in epist.

ect. Luc. p. 391 inserta, omnino legendum, ubi & ψαίειν *radere* tentat, etsi ψαίρειν non improbat; quem vide. REITZ.

v. 317. Μαιονία δ' Ἀράχνη) Quia prima in Ἀράχνη brevis est, non recepi lectionem Scholiastae. Posset itaque vulgato succurri, apostrophum in δ' tollendo, & δὲ rescribendo; tumque, si postremum α in Μαιονία pro longo acceperis, quia ortum ex antiquo η, (quippe Μαιονίη Ionice & antiqua Attica dialecto scribitur) sanatus erit versus. Addit Schmid. utraque scriptio ἡ Μαιονία & ἡ Μηονία in usu est, teste Strab. L. XII & XIII, ac licet in Μηονία sub τῷ η inveniatur iota subscriptum, quiescens tamen illud iota est, ideoque Latinis etiam per e simplex exprimitur, parumque refert, scribasne *Meonia*, an *Maeonia*. REITZ.

v. 319. Ὀργαῖς) Ἡ ὀργὴ non tantum ira est, sed & τρόπος, mos, item propositum, impetus, ut h. l. SCHMID.

v. 320. Πυθίου) Spondaeus μείουρος, τὸ πυ in Πύθιος hic producitur. GUYET.

v. 322. Βραχυβλαβὲς, ἀνώδυνον) Lego βραχυβλαβὲς ἠδ' ἀνήδυνον. Ἡ ὀδύνη dolor, inde ὁ ἡ ἀνόδυνος & ἀνώδυνος, ab ὀδύνης *immunis*. Scriptio utraque in usu: quam & vetus Lexicographon probat, & locus praesens metri vi hanc pe o postulat; tametsi Stephanus eam reiiciat. SCHMID. Si ἀνώδυνον secunda brevi scribere licet, quod quidem cum Schmidio credo, non male Guyeti coniectura haberet; nunc vero pessime. Sed forsan est oblivio describentium, & ipse ἀνόδυνον quoque dedit. At quid opus est spondaeum quinta sede eiicere, quemque ipse agnovit v. 113, quique Homero aliisque frequentatur? α privativum autem plurimum esse longum in ἀθάνατος ac similibus, notissimum. REITZ.

v 324. Πολλαὶ) Imitatio finis Tragoediarum Euripidis mularum; vid. Med. SOLAN.

ibd. Πολλαὶ μορφαὶ) Ἀνάπαιστοι. GUYET. Sumtum ex Euripidis Androm. (ait Gavel in Misc. saepe laudatis, pag. 431, ubi sic ille:

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
Τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Vid. etiam Alcest. & Bacch. in fin. Hinc seqq. versus, eiecta voce συνναύκληροι, hoc pacto restitui possent:

Τοὺς ποδαγροῦντας παραμυθείσθω.
Ὅθεν εὐθύμως λήσεσθε πόνων.

Vel ſi hoc nimis audax, aliter dirimendo ſeptem poſtremos verſus tentatos; vid. ibid. REITZ.

v. 327. Συνναύκληροι) Eiuſdem navis ſocii. Metaph. I. e. eidem morbo obnoxii. SCHMID.

v. 329. Εὗρεν) Lego εὗρε propter metrum. Εὗρε, *invenit* i. e. invenire ſolet. SCHMID.

IN OCYPUM.

Pag. 23. *l.* 1. ΩΚΥΠΟΥΣ) Frigidum poëma, & Luciano indignum. GUYET. Lucianum non agnoſco. Inficetum & abſurdum totum quantum eſt. SOLAN. Non puto eſſe Luciani, ſed ab aliquo imitatore Tragopodagrae ſcriptum libellum. Certe argumentum non magis videtur hic praemiſſurus fuiſſe Lucianus, quam in Tragopodagra. GESN.

Pag. 24. *v.* 1. Δεινὴ) Vid. Eurip. Hipp. 1 & ſeqq. SOLAN.

v. 6. Καὶ μὴ λεγ. ἀτρεκῆ) Podagricos initio morbi nolle fateri morbum, ſed vel talum diſtorſiſſe, vel aliud quid praetexere, donec ambo pedes affecti confeſſionem extorqueant, belle etiam teſtatur Seneca, Epiſt. 53, p. m. 433. Ubi pro (*morbo*) *qui utroſque pedes* DEXTROS *fecit*, Vaviſſor Obſ. pag. 36 legit PEDES AEGROS. Poſſis & *deteriores*, quod propius ad literas accedit: ſed forſan nihil mutandum; nam cum illico addatur, *neceſſe eſt morbum fateri*, pedes dextri poterunt intelligi *ſinceri*, non amplius mendaces. REITZ.

v. 9. Προκόψας) Προσκόψας legendum omnino, ſi ratio ſenſus habeatur. GUYET. Guyetus ſenſui medetur, non metro, cum legit προσκόψας. Quid ſi legamus, ἤγε προσκόψας βάσιν; BOIVIN. Quis cum Guyeto προσκόψας legerit? Id enim eſſet verſum corrumpere, non corrigere: nam προκόψας iambum quarta ſede, ut debet, efficit, & licet *alliſum pedem* Micyllus verterit, unde forſan προσκόψας in mentem venit Guyeto, nihilo tamen ad ſenſum deterius eſt προκόψας, *promoveris gradum*, modo non ἐυσεσεικὼς, ἢ cum edd. legas, ſed ἐνσεσεικὼς ἢ iunctim, & periphraſi uſitata cuius poſterioris emendationis me admonuit doctiſſ. amicinus F. L. Abreſch. eamque ita plane neceſſariam duxi, ut reciperem. REITZ.

v. 14. *Θρίαμβος ἐμβεβάσταχται*) I. e. quasi in triumpho gestatur, deridetur. GUYET.

v. 15. *Τῶν κακῶν*) Malorum, quae facio. GUYET.

v. 17. *Φρενῶν καθάπτεται*) *Haec molestia me tantopere urit, ut prae ira mentis vix compos sim.* Vid. Foes. in Oecon. Hippocr. v. Ἅπτεσθαι. Conf. hic v. 23 & 26. GAVEL.

v. 24. *Δόλων*) Guyet. legit *δόλον*. Vulgata lectio magis placet. Notum omnibus, Dolonem fuisse *πόδας ὠκύτατον*. BOIVIN. Recte Guyet. *δόλον*, ceu *δόλον φρονεῖν γενναῖος*, quippe qui egregie erat *εἰς προφάσεις ἐξησκημένος*, uti ex seqq. apparet. Neque enim nota persona hic in scenam producitur, sed omnino ficta, unde merito Ὠκύπους nominis proprii vicem sustinet. GAVEL.

v. 25. *Μέ τι*) Hocce *τι* Guyeto forsan suspectum visum, quod *μηδὲν* praemissum id non admitteret. Frustra. Diod. Sic. XI, c. 45, *ἄλλο μὲν μηδὲν — τι*. Herodian. II, 5, 7, *οὐδέν τι κατεπτηχότος*. Sic *εἷς τις* frequens Nostro aliisque. Vid. supr. Alex. c. 36 &c. & F. L. Abresch. animadv. ad Aeschyl. p. 190. REITZ.

v. 33. *Ἰχνευμένον*) Ἱκνεύμενον legend. forf. i. e. *νοσοῦντα*. Hesych. *ἱκνεῖται, ἔρχεται, νοσεῖ, καθάπτεται* &c. *ἱκνεύμενον* pro *ἱκνούμενον* Aeolice, i. e. a morbo petitum, tentatum. GUYET. Optime hunc versum restituit Guyetus, sed pro *ἱκνεύμενον* mallem *ἱκνούμενον*, si quidem Dorismo hic locus nullus est. GAVEL. Bene, sed cur etiam cum Guyeto accentu mutato ter scribat *ἰχνεύμενον*, &c. cum edd. *ἰχνευμένον*, causam non addit. Sed praestat Er. Schmidii observationem audisse: Hic locus, ait, in plerisque libris depravatus est, Κλεψίχολον πόδα τιθεὶς ἰχνευμένον, redditurque, *& biliosum aegre movens captum pedem*; quasi esset a *χολὴ bilis*, cum sit ex *χωλὸς claudus*. Tum pro *ἰχν*— leg. *ἰξευμένον*, *claudicationes celantem*, praecipue sub primos insultus podagrae; cum tamen trahant pedem *ἰξευμένον*, visco captum. Ὁ *ἰξὸς viscum*, inde *ἰξεύω visco capio*, aves proprie: postea quocunque modo aucupor. Hinc *ποὺς ἰξευμένος* est pes visco captus, h. e. metaphorice, tarde & lente progrediens. Quis hoc non probaret? Cum in ipso podagrae etymo idem insit, a *ποῦς* & *ἄγρα captura* formato, quod pedes ut laqueo captet. REITZ.

v. 37. *Τείνω*) Praeter *τείνω* nihil cum Guyeto mutaverim, punctum ponendum post *βιάζεται*. GAVEL. Illud punctum iam addidi. REITZ.

v. 38. Λέγειν) Στένειν leg. videtur, subaudito ὁ πόνος. GUYET. Μένειν vult cl. Bel. de Ball.

v. 39. Τὸ τῶν πονούντων ἔσχατον) Dolores extremi, i. e. acerrimi cum tempore veniunt, s. processu temporis dolores intenduntur. GUYET.

ibid. Στοιχεῖ χρόνῳ) Non intelligi a me istum versiculum, fateor. Interpretatus sum, ac si legeretur βραχεῖ χρόνῳ, quod quidem sententiae convenire, apparet. Alia quaestio est, an ita auctor dederit. GESN.

v. 45. Γογγύζων) Participium γογγύζων metrum aperte vitiat. Num ὄγκυλος γέρων, i. e. σεμνὸς, γαῦρος, teste Hesych. Senex dicitur v. 120, Καυχόμενος τὰ πάντα, μηδὲ ἓν σθένων. An potius τὸ γογγύζων glossema habendum τοῦ ὀγκολογῶν, quod hic olim lectum fuerit? Sane Hesychius, ὀγκολογῆσαι exponit γογγῦσαι. GAVEL. Sed editor observ. Misc. anni 1739, p. 433, adiicit, forte ἀδύνατα γογγύζων γέρων· quo quidem versui minore negotio consulitur, sensus tamen mihi melior videtur in ἀδύνατος. REITZ.

v. 46. Μή τι) Μὴ σὺ forsan. GUYET.

v. 48. Ἐν ταῖς) Euripideum esse opinor. SOLAN.

ibid. Ἐν ταῖς ἀνάγκαις) Videtur interpres non intellexisse hunc versum. Sensus est: *morbo subactus iuvenis, instar est senis.* Per ἀνάγκας hic intellige τὰς τῶν νόσων ἀνάγκας. Ἀμφιβολίαν autem sic resolve: πᾶς νέος γέρων ἐστὶ, omnis iuvenis instar senis est. Est tamen & alius sensus: nempe, cogente necessitate, senes fungi iuvenum vice. BOIVIN.

ibid. Ἐστὶ νεὸς) Lege ἐστὶν, recte ait I. Gavel. Sed id ex *Fl.* iam receperam. REITZ.

v. 49. Τὸ πέρας ἂν) Legend. videtur, τὰς χέρας ἂν ὑποσπάσω. Quid si, τὼ χέρ' ἢν ὑποσπάσω, vel τὴν χέρα &c. GUYET. Τὸ πέρας ferri non potest. Addi posset Guyeti coniecturis, γῆρας ἂν ὑποσπάσω, si senectutem meam, id est, senecturis meae opem tibi subtraxero; vel τὸν γέροντ' ἂν &c. BOIVIN. Omnino cum Guyet. legendum existimo τὰς χέρας, ex versu 170, Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς &c. GAVEL.

v. 52. Παρέπεται) Παρέσπεται mallet I. Gavel, vel προθυμία γὰρ γέρουσ' ἀεὶ παρέσπεται, nisi nimis a vulgato abiret. Sed recte earum observatt. editor animadvertit: *Παρέπεται deterius non videtur τῷ παρέσπεται, nec tribrachys deterior anapaesto. Secunda emendatio vim versui videtur illatura, nisi ultimam in προθυμία corripi posse ostendatur.* Certe α in προθυμία longum est, aeque ac in φιλία similibusque,

quia id α ortum ex η· antiquitus enim erat προθυμίη, φιλίη. REITZ.

v. 57. Ἔστειλα) Ἔσφηλα legendum videtur, pro ἐσφάλην autem usurpatum. Τὸ ἔστειλα hic locum non habet. GUYET. Versus duplici mendo laborat. Prima enim in ἔστειλα contra metrum corripitur, secunda vero in συνεμίχθεν producitur. Ita dedisse credo doctissimum l. Gavel, licet inverso ordine excusa in Observatt. sint verba. Additque: Guyetus corrigit ἔσφηλα, quod sensum quidem expeditiorem facit, sed eodem tamen vitio laborat. Coniiciebam ἐνέσεισα, ex v. 9, vel, si liceret, σέσεικα, simplici pro composito. Pro συνεμίχθην legendum videtur συνεμμίχθην, sine augmento. Ad quae clar. editor rursus bene monet: *Commode pro συμμίγνυσθαι videtur subiici decompositum συνεμμίγνυσθαι. Sed cur sine augm. legeretur, nescio. Συνενεμίχθην pari quartaque sede tribrachyn legitime efficiet, & solemne est librariis Latinis Graecisque secundam praepositionem negligere. Consulantur addenda ad Liban. Epist. DCCCXXVII, p. 864.* Sed pro ἔστειλα tentat vir cl. ἔτεινα, quod & mihi in mentem venerat. Exemplisque id illustratum vid. in Obs. p. 434. At Abresch. in animadv. ad Aeschyl. p. 242, emendat ἔτειλα. Ac τέλλειν valere ἀνύεσθαι, τελειοῦν, auctoritatibus probat; quare hoc forsan praestat. REITZ.

v. 58. Πάλιν τρέχ') Proverbiale videtur, quasi remedium sit in simili malo iterum currere. Vid. Erasm. prov. *denuo currere.* GUYET. Interpretatus sum hanc lectionem, πάλιν τρέχ', ὥς τις εἶπεν, ὃς καθήμενος πώγωνα τίλλει, κουριῶν ὑπ' ὠλένης. Monet alumnum suum de praecepto in tonstrina illi dato, qui pedem inter currendum luxaverat; auctoremque ridicule signat. Hoc autem indicat, se tergiversationem illius sentire. GESN.

v. 59. Πώγωνα) De hoc versu Muretum legere operae pretium est Var. Lect. XII, 17, qui in editione Proverbiorum Florentiae facta comparere eum ait. SOLAN.

v. 60. Παρεμβολὴν) *Le croq en jambe*, i. e. pedis interiectus. GUYET.

v. 62. Ἶνα) Ἦν legendum. Ordo: Ποῖος στρατιώτης γέγονας, ἣν σὺ πληγῆς βάλλων παρεμβολήν. GUYET.

v. 74. Ἀσπάζομαι) Non disputo, quid fuerit in autographo; sed sic reddidi, quasi fuisset, Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν. Καὶ σὸν πάθος τί τοῦτο; λέξον, Ὠκύπου, τάχ' ὡς μά-

θω. Εἰ γὰρ τύχοιμι μαθὼν κ. τ. λ. GESN. Quid si binos hos versus hoc pacto legamus & distinguamus?

Ἀσπάζομαί σε, πρὸς θεῶν καὶ σὸν πάθος
Ποῖόν τι τοῦτο; λέξον, Ὠκύπου, τάχα.

Vel τί ἐστι τοῦτο, &, λέξον Ὠκύπου σαφὰ, ut id respondeat sequentibus, εἰ γὰρ μάθοιμι, & μαθὼν γὰρ ἀλήθειαν. GAVEL.

v. 76. Τυχὸν, ἴσως) Male distinctio commatica ponitur inter duo adverbia τυχὸν ἴσως, quae coniungenda sunt, & πλεοναστικῶς poni solent, non secus atque αὖ πάλιν. GAVEL. Cui obsecundavi, comma, quod post τυχὸν erat, ante id collocans. REITZ.

v. 78. Σωτὴρ) V. Spanhem. 417. De Soteriche Asita ἐποποιῷ legimus apud Suidam (v.) qui carmine epico Pantheam laudavit; consule Suidam. SOLAN.

v. 79. Σάλπιγγος) Quasi τὸ, Σωτήριχος, σάλπιγγα notet; sit σάλπιγγος εἶδος. GUYET. Cur hic Soterichos Salpingis, id est, tubae, nomen habere dicatur, divinatu non admodum facile est. Mihi in mentem venit Minerva Σάλπιγξ apud Pausan. Corinth. p. 122, 43. Est autem Minerva etiam ὑγεία s. sospita, v. g. Pausan. Att. p. 40, 11, & p. 60, 12. Ὑγεία denique eadem, quae σώτειρα. Meliora lubens discam. Versionis interea rationem reddidi. GESN.

ibid. Σωτήριχε) Sic λέμβος σωτήριχος in Anthol. L. II, c. 41, Ep. 4. Σωτήριχος est nomen proprium ap. Cinnam L. IV. p. 192. At σάλπιγξ quod eo nomine insigniatur, referendum fortasse ad τὸ ἀνακλητικόν. Max. Tyr. Serm. VI, καὶ καλὸν μὲν ἐν διώξει τὸ ἐγκελευστικὸν, καλὸν δὲ ἐν φυγῇ τὸ ἀνακλητικόν. GAVEL.

v. 88. Ἐμβροχὴν) Irrigationem partis affectae, quae fit appositione lanae aut lini, liquore aliquo medicali tincti. GUYET.

v. 89. Οὐ γὰρ στέγω) I. e. ferre non possum. GUYET.

v. 90. Εὐμορφίαν) Ἀμορφίαν legit interpres, (*deformitatem* reddens) sed τὸ εὐμορφίαν placet. Ordo, οὐ στέγω τὰ δεσμὰ, εὐμορφίαν ἄχρηστον &c. appositive. I. e. οὐ στέγω τὰ δεσμὰ τῶν ἐριδίων, ὅ ἐστιν εὐμορφίαν εἰς πολλοὺς καλήν. τὸ μὴ στέγειν scil. i. e. τὸ μὴ ἔχειν, ἐστὶν εὐμορφία, καὶ τὸ ἔχειν δεσμὰ ἀμορφία, vulgi opinione. Sed fortasse τοῦ τροφέως verba sunt, non Ocypodis aegroti. GUYET.

ibid. Εἰς πολλοὺς καλὴν) Εἰς πόδας κακὴν coniicit I. Ga-

vel, quod fasciis istis caput ornare decorum sit, pedes non item. Haud inepte profecto. REITZ.

v. 92. Γιγνώσκειν σε χρὴ) An γιγνώσκειν εὖ σε χρή; GAVEL. Non. Nam longa est prima in γιγνώσκω, ut bene animadvertit observatt. editor, (nec iuvat, si γινώσκειν substituas, quia & hoc primam habet longam) putatque σε semel excidisse, legendumque: Ἂν γὰρ παράσχῃς μοί σε, γιγνώσκειν σε χρή. Παρέχειν σε τινὶ obviam locutionem esse. Sed confer Guyeti & Pelleti Codicis emendationem in variantt. notatam, & elige. REITZ.

v. 97. Ἡμιστρόγγυλον) An semicircularem? GUYET.

v. 98. Ἔα, ἔα) Interiectio, non verbum, ut interpres. GUYET.

v. 102. Ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων) Versus hicce misere est corruptus, omnique sensu destitutus. Ed. *Bas.* princeps & Isingrin. postrema verba ita ordinant, ὧν ἀκήκοας ἔργων· neque dubito, quin hic ordo sit verus, adeoque praeferendus. Sed neque ita consultum est metro. Equidem existimo legendum: Ψευσθεὶς γὰρ ἔκλυες ὧν ἀκήκοας λόγων. Sic versus optime & sensus constat; idem enim est, ac si dixisset, ἐψεύσθης γὰρ κλύων τῶν λόγων, ὧν ἀκήκοας. Vel pro ψευδὴς legend. ψευδεῖς, aut ψευδῆ, si pro λόγων malueris ἐπῶν. GAVEL.

v. 109. Καὶ πάντα φόβον λαβεῖν) Coniicit Guyet. καὶ πάντας φόβος λάβεν, quibus subdit Boivin. Si metri ratio habeatur, legendum esse πάντα. At ne sic quidem metrum constat, si quidem καὶ corripi nequit, quod vir cl. existimasse videtur. Mallem scripsisset Guyetus, καὶ φόβος πάντας λάβεν, vel Boivin. πάντα καὶ φόβος λάβεν. Videndum tamen, possitne retineri φόβον & λαβεῖν, ita ut haec pendeat structura a duplici potestate particulae ὡς. GAVEL.

v. 111. Κρατῶν ἔξω) Legere possemus ex notissimo Graecae ling. idiotismo Δαίμων τάχα τις ἔξω κρατῶν ποδός μ' ἔχει. Verum haec mera est coniectura. GAVEL.

v. 112. Ἀνακαθήμενος) Non male legeretur ἀγκαθήμενος μόνος. GAVEL. Sed sine necessitate tamen. REITZ.

v. 115. Προσῆλθε) Προῆλθε. GUYET.

v. 116. Ἐπ' ἐμοὶ) Θρηνῶν, πυρέσσων, εἶτ' ἐπ' ἐμοὶ αὐτὸν βάλεν, tentat I. Gavel. id tamen meram esse coniecturam professus. Sed d'Orville liberiore coniectura: Θρηνῶν, πυρέσσων (τ' ἀτρεκῆ) βάζων ἐμοί. At uni illi pedi posset quidem consuli, pro ἐπ' legendo ἐπί. Sed quinque tum mo-

do pedes erunt. Ideoque vox quaedam ſupplenda. Reitz.

v. 130. Καὶ νῦν &c.) Καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν εἰς ποδῶν δεινῶς ἔχει legi poſſe proponit I. Gavel. Reitz.

v. 132. Δακρύσεις) Ita etiam reſtitui iuſſerat I. Gavel; cumque Pell. id habeat, facile obſecutus ſum. Reitz.

v. 136. Ὦ, δέομαι) Ἄντομαι ſubſtituit I. Gavel, quo verbo etiam uſus eſt v. 155. Sed nulla urgente neceſſitate; cum nec tribrachys nec anapaeſtus hic gnaros legis iamborum offendent, ut editor obſervatt. pag. 437 recte monet. Reitz.

v. 145. Εἰς δεινὸν &c.) Εἰς δεινὸν ἦλθες ἀχώριστον πόνον ποδὸς Guyet. legit, ut metrum reſtituat. At ne ſic quidem metrum conſtat. Spondeum enim in quarto pede eiuſmodi iambi ſtare non patiuntur. Legendum itaque: Εἰς δει | νὸν ἦλ | θες πόνον, | ἀχώ | ριστον | ποδός. Boivin.

v. 146. Προχωλὸν) Geſnerus refert ad πόνον. Sed quid ſi ad *me* referatur? addit frater. Reitz.

v. 149. Μένει) I. e. manet te τὸ συμποδισθῆναι. Guyet.

v. 151. Μοι συμπάσχει) Lege μοι pro με, quod in libris noſtris erat. Solan. An legend. καί με συμπασχεῖν κακῶς; (συμπάσχειν voluit, credo) vel καὶ κακῶς μοι συμπαθεῖ, aut tandem, ὥς με συμπασχεῖν κακῶς; quo pertinet Amphidis dictum, quod refert Apoſtolius Cent. XIV, N°. 74, Ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει, ait I. Gavel. p. Obſ. ſaepe allegatar. 438. Verum Solani correctionem ſervavi, etſi licentia in μοι corripiendo tum ſtatuenda. Reitz.

v. 152. Πῶς ὅλως) Lege ὅλος, ait I. Gavel. An quia πῶς praeceſſit? Sed aliis non videbitur ſatis gravis cauſa. Et ὅλος ac ὅλως in Luciano tam crebro promiſcue habuimus, ut pigeat alibi dicta repetere. Interim non male ſenſit; nam ὅλος erat in *Fl.* ac *P. H.* quod ſervavi. Reitz.

v. 156. Εἴπερ τέχνη σὴ δύναται) Criticorum oculos effugit hic verſ. licet laboret defectu ſemipedis, quod δύναται primam corripiat, probe monet editor Obſerv. Miſc. an. 1739, p. 438, legique poſſe docet, vel Εἴπερ τέχνη ἡ σὴ &c. vel Εἴπερ τι τέχνη, vel Εἴπερ τέχνη τι σὴ δύναται. Parum abeſt, quin illud τι τέχνη edi curem, ita ſe commendat. Reitz.

v. 163. Ἄφευκτον) Eſt aſyndeton pro πάθος κακὸν καὶ ἄφευκτον· vel lege ἐς πάθους κακόν. Gavel.

v. 164. Οὐ γὰρ) Ludit in duplici ſignif. vocis ποδάγρα.

Sumitur enim, ut notum est, vel, quemadmodum hoc versu, pro pedicula ferrea, quae hodieque maleficis hominibus occulte tendi solet, & feris bestiis. Suid. in v. Vel pro morbo articulari, uti versu ab hoc secundo, Δεινὴν δὲ καὶ κρυφαίαν (alludit iterum hoc vocabulo ad priorem vocis podagra significationem) εἰς πάντας κακὴν, quod nimirum non iam maleficos tantum, sed omnes sine ullo discrimine corripit. GAVEL.

v. 167. Ἧς οὐκ) Versus Euripidis. V. Orest. p. 1 & seqq. SOLAN. Ex Eurip. Or. init. & Iov. Trag. sub init. GAVEL.

v. 168. Αἴ, αἴ &c.) Verissime emendat frater, scribendum αἶ, αἶ, αἶ, αἶ, per diaeresin, & sic erit senarius, ut ceteri. REITZ. Ita igitur edi curavimus.

v. 169. Πόθεν μοι τρυπᾷ) Τρυπᾷ πόθεν μοι necessario corrigit I. Gavel. Sed mallem mutatione minore & structura faciliore, πόθεν τρυπᾷ μοι &c. Nam prima in τρυπᾷ communis videtur; brevis Aristophani in τρύπημα. Εἰρ. 1233. longa Homero in τρυπῶ & in τρυπάνω, Odyss. I, 384 — 5. REITZ.

v. 171. Βακχίους ὑπ' ὠλένας) Βακχείους ἐπ' ὠλένας vult doct. I. Gavel. Sed Βακχίους, in quo edd. nostrae consentiunt, defendit d'Orville ex Eurip. Cycl. 445, item 155, 428, 517, 519, aliisque etiam Latinis. De ὑπ' autem in ἐπ' mutando ego non contradicerem Gavellio, recte ibid. dicenti, praepositiones ὑπὸ, ἀπὸ, ἐπὶ perinde ac παρὰ saepissime permutari. Quod autem addit, supra in Asino c. 47 idem factum esse, ac pro vulgato κᾀγὼ σφόδρα ἠχθόμην ἐπὶ τοῦ δεσπότου, κλέπτης ἅμα καὶ λίχνος ἑαλωκὼς, legendum ac distinguendum, κᾀγὼ σφόδρα ἠχθόμην, ὑπὸ τοῦ δεσπότου — ἑαλωκὼς, disquiram in Addendis. Certe mutata distinctio placet; utrum vero ἐπὶ non aeque valere possit *coram domino*, ut alibi Luciano aliisque valet, videbimus. At ὑπ' hic stare potest, si novum subeundi verbum intelligas. REITZ.

IN EPIGRAMMATA.

I. *v.* 1. Ἔγραψε) I. P. d'Orville, cuius liberali beneficio nonnulla Luciani Epigrammata inedita sum nactus, quae deinde subiiciam, versionemque Grotii singulorum, (exce-

pto primo & ultimo) quam hic exhibemus, observationes etiam quasdam addiderat; quarum haec est prima: *Si Luciani hoc Epigramma, ut verosimile sit, maluerim* ἔγραψα, *ut de se Theocritus:*

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
Εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων.

Varietates Codicis Vaticani & aliorum ab eodem excerptas mecumque communicatas addidi. Ordinem autem Epigrammatum in edd. Luciani admodum perturbatum, ad Anthologiae seriem revocavi. REITZ.

v. 3. Διακριδόν ἐστι) Scribendum videtur διάκριτον a διάκριτος, unde compos. ἀδιάκριτος. A κρίνομαι κριτὸς *selectus*, Homero Il. A, διακρίνομαι, διάκριτος & ἀδιάκριτος. GUYET. Emendatio τοῦ, διάκριτον etiam adscribitur Menagio in ed. Graev. Verum adverbia interdum pro adiectivis poni, vidimus supra Philopf. cap. 6, quibus addere possem Diod. Sic. XI, c. 7, συστάδην γὰρ οὔσης, aliaque similia, unde vulgatum διακριδὸν defendi queat. Adleverat & d'Orville: Menagius διάκριτον scribendum autumat. Sed διακριδὸν recte se habet. REITZ.

II. Εἰς ἀσώτους) In Cod. Vaticano & aliis: Λουκιανοῦ Σαμοσατέως τὸ ἐπίκλην ἀθέου. D'ORVILL.

v. 1. Τὸν πατρικὸν) Totum hoc eodem modo legitur in Anthol. I, c. 9, p. 28. In *Fr.* f. *Wech.* p. 22, *Steph.* p. 13, exceptis tribus verbis, quae in variantt. notavi. Quae autem Brodaeus atque Obsopoeus in ed. Francofurtana ad haec epigrammata exponenda adiecere, non semper eius sunt momenti, ut hic repetantur. E. c. quando addunt: *Thero. Menippi filius.* ἑῆς *suae.* γαστρί. *Plutarch. de Alexandro loquens:* ἦν δὲ καὶ γαστρὸς ἐγκρατέστατος. *Gregor.* ὥστε μὴ σχολάζειν γαστρὶ, μηδὲ τοῖς ὑπὸ γαστέρα πάθεσιν. Μαργοσύνη. *Venereae libidini.* Πενίης κῦμα. *a naufragiis translatum.* ἰδίοις. *bonis.* Haec pro specimine. Brodaei tamen omnia, Obsopoei potissima deinde addemus. REITZ.

v. 4. Τειρόμενον) Τεινόμενον, typogr. vitium, pro τειρόμενον. Verum cum plura sint, ea non notabimus: satius est, ut non Luciani editionis, sed Anthologiae ex Stephani editione ratio habeatur. D'ORVILL. Ego tres alias Anthol. edd. iam ante contuli, & vitia nonnulla inde emendavi, ut ex adiectis variantt. lectr. apparet: iam tandem Stephani ed. quoque nactus beneficio eruditissimi C. de Pauw, ad eam cetera typothetarum vitia castigabo, quae

non ſemper operae eſt in variantibus meminiſſe. REITZ.

v. 6. Ἐπιμείλια) Lege ἐπὶ μείλια. GUYET. Et ſic *Ald.* Itaque ſic edi curavi, probante etiam Stephano in Theſ. atque oſtendente, Homeri imitationem eſſe, pro ἐπίδους μείλια, & deſiderari auctoritatem certam, qua ἐπιμείλια iunctim ſcribendum demonſtres. REITZ.

v. 7. Παρ' ἐλπίδας) Sic in melioribus edd. Sed in Cod. Vatic. περὶ φρένας, quod forte ex παρὰ φρένας· ſed tutius ſequi vulgatam lectionem παρ' ἐλπίδας. D'ORVILL.

v. 11. Οὕτω) Οὕτως Cod. Vat. In hoc Cod. adiicitur ſaepe haec & aliae literae, quae ſecundum canonas abeſſe ſolent. D'ORVILL.

v. 13. Ἐδάκρυε) Sic & Anthol. edd. omnes. Lege ἐδάκρυσε. REITZ.

III. *v.* 1. Ὡς τεθνηξόμενος) Anthol. I, *Lubin.* p. 33, *Franc.* 26, *Steph.* 15, quatuor hos verſ. eod. modo. Ut autem ſupra, in Soloec. § 7, τεθνήξει improbabatur propter ambiguitatem, qua dubium eſſet, ſecundaene ſit perſonae a τεθνήξομαι, Attice formatae pro τεθνήξῃ, an vero tertiae a τεθνήξει, ut bene advertit etiam Abreſch. anim. ad Aeſchyl. p. 382; ita hoc τεθνηξόμενος non tam eſt paulo poſt fut. paſſivum, cui in verbo abſoluto locus non eſt, ſed medium, a τεθνήκω. REITZ.

IV. *v.* 1. Θνητὰ) In uno Cod. Λουκυλίου, non Λυκιανοῦ eſſe perhibetur. In alio perhibetur Palladae, & ſequens Epigramma:

Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ; γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος.

Utrumque ego hoc diſtichon propter in verbis luſum cenſeo Lucilio vel Pallada dignius, quam Luciano. In primo autem ex ἀλλ' ἡμεῖς prior vox male omittitur in Vaticano. D'ORVILL. Θνητὰ &c.) Sic & Anthol. I, c. 13. Deinde ſequitur eod. lib. p. 44 ed. *Lubini*, p. 32 ed. *Francof.* p. 20 *Steph.* aliud incerti, Ἄχρις ἂν ἧς ἄγαμος, Νουμήνιε, — quod Luciani eſſe, viri cuiuſdam docti manus appinxit; ſed cum neſciam, quo argumento, id hic non addidi. Si tamen interea cognovero, id ex Cod. eſſe, poſtea etiam adiiciam. REITZ.

V. *v.* 1. Τοῖσι μὲν) Anthol. I, c. 24, p. 70, *Fr.* 49, *Steph.* 32. REITZ.

ibid. Πᾶς) Ita & Cod. Vat. Sed ἅπας correxi in Vanno critica, p. 328. D'ORVILL.

VI. *v.* 1. Οὐχ ὁ ἔρως) Anthol. I, cap. 26, pag. 80, *Fr.* 55. Reitz.

VII. *v.* 1. Ὠκεῖαι χάριτες &c.) Dixi in hunc sensum in poëmatiis meis Graecis, Epigrammate ad Guillelmum Lamonium, principem Senatus Parisiensis:

Ἡ χάρις ἐν καιρῷ μικρὴ χάρις ἐστὶ μεγίστη.
Καὶ ταχέως δοῦναι, ἐστὶ χάρις χάριτος. Menag.

Eodem modo est in exemplari utroque Anthol. I, c. 30, p. 84, (al. 58) *Steph.* 39, nisi quod κενὴ duobus inclusum commatibus, quod imitatus sum. Reitz. In membrana Vaticana duobus locis hoc epigramma ceu ἄδηλον, s. sine certo auctore exhibetur. In vers. secundo in Cod. quodam μηδὲ γένοιτο χάρις. d'Orvill.

VIII. *v.* 1. Φαῦλος) Anthol. I, p. 85, in maiore, p. 58, *Steph.* 40. Reitz.

IX. *v.* 1. Ἀνθρώπους) Anthol. p. 117, mai. 79, *Steph.* 55.

ibid. Ποιήσας) Ποήσας in Cod. Vatic. quod ferri potest. Sic passim Codd. & vett. Inscriptt. apud Muratorium, pag. MCCXXXII, 8, Gruter. MLXXXIX, ἐπόησε. d'Orvill.

X. *v.* 1. Οὐδὲν &c.) Anthol. 132, mai. s. *Francof.* 91, *Steph.* 63. Reitz.

XI. *v.* 1. Ἀῤῥήτων &c.) Vid. I Anthol. c. 51. (maior. p. 103, *Steph.* 70.) Et Rittersh. p. 56, addidit Solanus consulendum. Reitz.

ibid. Σφρηγὶς ἐπικείσθω) Theognis: Κύρνε, σοφιζομένῳ μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω Τοῖς ἔπεσι —. Herodot. Καὶ τῆς Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσιν, καὶ ταύτης μοι πέρι εὔστομα κείσθω. εὐφήμως εἰρήσθω. Brod.

XII. *v.* 1. Πλοῦτος —) I Anthol. 67, 1. (ed. maior. pag. 131, *Steph.* 89.) Ubi duobus verbis rectius, quam hic, legebatur; ideoque sic restitui. Versu 6 autem ἀεὶ aeque vitiose habebat, atque edd. Luciani, quod emendare nihil sum veritus. Reitz.

v. 2. Αὐτὴ) Αὐτὴν Vat. & alius Cod. & edd. quaedam, male. Vir doctus volebat Ἄτην. d'Orvill. (Vid. Rittersh. in Porph. pag. 43.)

XIII. Εἰς τύχην) In Vat. ἀδέσποτον εἴς τινα ἀγρὸν Ἀχαιμενίδου ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μετερχόμενον. Bourdel. ad Nigrin. c. 26 dubitabundus Luciano adscribit. d'Orvill.

v. 1. Ἀγρὸς) In Anthol. I, cap. 80, p. 231, *Steph.* 110, haec quidem eodem ordine leguntur. Sed in fin. eiusdem cap. & hoc eidem tribuitur: Θεοῦ μὲν ἐκτὸς οὐδεὶς εὐτυχεῖ

βροτός. Sed verſus non erit, niſi inverſe legas οὐδεὶς ἐκτὸς, tumque ſenarium habebis. In ed. Anthol. maiore legas idem p. 165. Ibidemque adiunctum hoc Scholion: ſive Homericum ex Od. 6, Οὐκ ἄθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκει. Sed merito videtur in Luciani editt. omiſſus, quia Euripidis eſt, cum tribus ibi ſeq. teſte Cod. Vaticano, ut video ex ſchedis d'Orville; qui etiam notarat, Salmaſium quoque legiſſe inverſe, οὐδεὶς ἐκτὸς, vel οὔτις pro οὐδείς. REITZ.

v. 4. Ὅλως οὐδενὸς) Natura quidem nulli patriam eſſe, nec domum, nec agrum, oſtendit Plutarchus in commentario de exſilio. BROD.

XIV. *v.* 1. Μὴ πταίων) Anthol. I, 234, *Fr.* 163, *Steph.* 112. REITZ. Εὖ πράττων pro μὴ πταίων Cod. Vat. Illud praetulerim: ſi Luciani, non Lucilii ſit Epigramma. D'ORV.

v. 4. Τύχης τε) A tribus Codd. inter quos Vaticanus, abeſt τε ante ῥοπαῖς. Licet autem ῥοπαὶ τύχης recte dicantur, praeferenda tamen lectio, quae in unius Codicis contextu, in alterius Codicis margine conſpicitur, τύχης ῥιπαῖς. D'ORVILL.

XV. Εἰς τύχην) Et hoc Epigramma Lucillii, non Luciani, eiuſdem teſtimonio Codicis. Ab alio nomen Luciani abeſt. D'ORVILL.

v. 1. Πολλὰ τὸ) Alio ordine hoc collocatur in Anthol. I, c. 80 f. in *Fr.* p. 165, *Steph.* 114. Nempe ante ſex praecedentia Epigrammata; ſed nihil refert, verba ipſa conveniunt. In Anth. *Francof.* adſcriptum hoc Scholion: Μαιονίη δ' ἐπὶ τοῦτον· ἐπ' ἀντολίην τετανύσθαι Τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι· ὅθεν Πακτωλὸς ὁδεύων Χρυσὸν ὁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενος κελαρύζει. Sed pertinent ad verba κἂν ποταμὸς, quibus Brod. etiam adſcripſit: ut Pactolus Croeſo, tametſi auriferi amnes. REITZ.

v. 2. Τοὺς μικροὺς ἀνάγει) Heſiod. Ἐργ. 5, Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει. In hoc occupatum Deum Aeſopus protulit. BROD.

v. 4. Ποταμὸς χρυσοῦ) In Anthol. *Fr.* l. d. additum hoc Schol. Ὥσπερ καὶ τῷ Κροίσῳ· ὃς ὑπὸ τοῦ Κύρου νικηθεὶς πάντων ἐλεεινότατος γέγονεν.

XVI. *v.* 2. Ἐφελκομένην) Ἐφελκομένη in Cod. Vaticano. In alio Cod. ἐφελκομένων. Vulgata ſatis recte ſe habet: quamvis etiam Vaticana poſſet defendi. Immo a Salmaſio praefertur; nam ἐφέλκεσθαι poſt ſe trahere. Potuiſſet etiam ſcribi ἐφεσπομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει. D'ORVILL. Vid. Anthol. *Lub.* 252. *Steph.* 120. At in *Fr.* p. 174 Brod. adſcri-

psit: Ὑφελκομένην, eam statim a tergo sequentem. Non male; sed vulgatum stare potest. REITZ.

XVII. *v.* 1. Ἓξ ὧραι) In Anthol. L. I, p. 256 ed. Ien. incerto auctori hoc adscribitur: sed quia in edd. Luciani dudum comparuit, omittere nolui. Allusio ad literam ζ, septimam quasi horam indicantem, facile intelligitur cuivis: sed satis frigida tamen erit, nisi notaveris literas numerales sequentes ζ. η. ϑ. ι. tumque aliquid salis habebit. His scriptis video, & clar. d'Orville de inscriptione haec notasse: "Ἄδηλον *non solummodo in edd. verum etiam Codicibus: ut nesciam, quo iure inter Lucianea locum sibi vindicarit. Videatur Salmas. in Plinian. Exerc. p.* 447. Ubi is literas solarii indicat, ac ζῆθι *vive*, i. e. *genio indulge*, exponit, pro more veterum, qui sex horas usque ad meridiem rebus agendis, reliquas post meridiem corpori curando impendebant. REITZ.

XVIII. *v.* 1. Εἰ ταχὺς) Anthol. L. II, p. 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128.

v. 2. Τοῖς ποσί σου) Τοῖς σοῦ τρῶγε ποσὶν cum Salmasio malim. D'ORVILL.

XIX. Εἰς ἀδύνατον) In Vaticano lemma est εἰς Ἰνδόν. A Cod. quodam Luciani nomen abest, in quo etiam νίπτοις. D'ORVILL.

v. 1. Δέμας Ἰνδικὸν) Anthol. mai. pag. 186, ubi Brod. addit: *Indum & Aethiopem lavas vel dealbas*, proverbialiter operam inanem signamus. Erasmus in adagione, *Aethiopem dealbas.* Idem repetit Obsop. Sed haec pueris nota. REITZ.

XX. *v.* 1. Οἱ συναγωνισταὶ) De Apide Pygmacho, qui neminem adversariorum unquam vulneravit. OBSOP. Hoc Epigramma abiudicat Luciano Cod. Vat. & Lucilio tribuit, me non invito. Vers. 2 cur non scripsit μηδένα; sic saltem versui consuleretur. D'ORVILL.

v. 2. Ἆπιν) Ex Anth. L. II, *Lub.* 267, *Steph.* 128, *Fr.* 185, ubi hoc Scholion additur: Ἐνταῦθα Ἆπιν ἀντὶ τοῦ ἀθλητοῦ ἀστόχου ληπτέον, καὶ μηδένα ποτὲ καταπυγμαχήσαντα, ἅτε δὴ ἀμαθῆ τῆς τέχνης καὶ τῆς πυγμῆς οὐκ εὖ ἥκοντα. Ἄλλως δὲ Ἆπις ἐστὶ θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις τῇ σελήνῃ ἀνακείμενος. Ὦχος δὲ τοῦτον ἀπέκτεινεν. Ad ἔθηκαν autem Brod. notarat: *statuam posuerunt.* Et ad οὐδένα, *Imbellem Apim mordet Lucianus.* REITZ.

XXI. *v.* 1. Πᾶσαν) Nec hoc Lucianum, sed Lucilium agno-

ſcit parentem, auctoritate eiuſdem membranae Vat. D'ORVILL. Vid. Anth. 267, *Fr.* 185, *Steph.* 128. REITZ.

v. 3. Ἔσχον) Vix retinui. Ἐν Πίσῃ, Olympiae. BROD.

ibid. Πλαταιαῖς) In Anthol. l. d. legas hoc Schol. Μεταξὺ Κυθαιρῶνος καὶ Θηβῶν, ἐν ὁδῷ τῇ εἰς Ἀθήνας καὶ Μέγαρα παραῤῥεῖ δ' αὐτὰς Ἄσωπος· ἔνθα Μαρδόνιον καὶ τὰς λ' μυριάδας Ἕλληνες ῥίψαντες ἱδρύσαντο Ἐλευθερίου Διὸς ἱερόν· καὶ τοὺς ἐν μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες ἀγῶνα γυμνικὸν στεφανίτην ἀπέδειξαν τὰ Ἐλευθέρια. Ad idem verbum Brod. haec habet: ad Plataeas Boeotiae urbem, quam a Thebanis bello Peloponneſiaco everſam reparavit Alexander, erat certamen gymnicum Eleutheria nuncupatum, quod illic Graecorum Mardonium cum trecentis Perſarum millibus ad internecionem deleviſſent. Strabo lib. IX, Plutarch. in Ariſtide, & Pindari Scholiaſtes in 3 Olymp. hymno. Quae etſi vulgaria, propter auctoritates additas apponere tamen placuit. REITZ.

v. 5. Ἐκορύσσετο) Ad hoc ſe cum civibus paravit. BROD. Ἐκορύσσετο nullum ſenſum fundit. Legendum ex Cod. Vaticano, καρύσσετο, per praeconem indicabat, flagitabat. Heſych. κάρυξ. κήρυξ ἢ καυλός. καρύσσωσι. κηρύσσωσι. Praecones enim proelio occiſos ad ſepulturam poſcebant: praeconum quoque uſus varius in ludis. Planudes mutavit, non intelligens Doricum καρύσσετο. Ἐκορύσσετο alii *contentione ferebatur*, alii *ſe parabat* interpretantur fruſtra. D'ORVILL. Tam neceſſaria mihi videtur haec emendatio, ut in contextum recipienda ſit, ſed & tum ὅσαν ac Πίσᾳ Dorice quoque reponendum. REITZ.

v. 6. Ἆραι μ' ἐκ σταδ.) Αἶραί με σταδίων, bene Cod. Vat. Illud ἐκ fruſtra adeſt. Αἶραι, id eſt, ἆραι. D'ORVILL.

XXII. *v.* 1. Γραμματικὴ φυσίζοε) Anth. p. 286. *Steph.* 138. In *Fr.* p. 200 additur hoc Scholion: ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα φύουσα. Brodaeus etiam ibidem: victui hodie omnibus neceſſaria ſuppeditans. Hom. Il. Φ, γῆ φυσίζοος ἥτε κατὰ κρατερὸν περ ἐρύκει. REITZ.

v. 2. Φάρμακον) Φάρμακον inopiae. BROD.

ibid. Μῆνιν ἄειδε θεὰ) Homeri praelectionem, (i. e. Iliados initium.) BROD.

v. 3. Ἐχρῆν γὰρ καὶ σοὶ) In utroque Anthol. exemplari, L. II, c. 10, N. 8, hic verſus ita legitur: Νηὸν ἐχρῆν καὶ σοὶ περικαλλέα δωμήσασθαι, i. e. *templum oportebat & tibi perpulchrum exſtrui.* Eamque lectionem credo meliorem, cui

Obſop. recte adiecit: precatur Grammaticam, ut ei ſit propitia, dignamque putat, cui templum condatur & ara. Sed cum Luciani edd. alteram ſervent, nihil mutavi. REITZ.

v. 5. Καὶ γὰρ σοῦ μεσταὶ) Haec de Iove in exordio Phaenomenon Aratus. BROD.

ibid. Μεστὴ δὲ θάλασσα) Anthol. l. d. addit in marg. Παρὰ τὸ Ἀράτου· μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί· πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. Idem repetit Obſop. addens tantum, Virgilium hoc imitatum in ecl. *Iovis omnia plena*. REITZ.

v. 6. Δέκτρια) Vatic. & alii Codd. & varia lect. Wechelianae ed. λέκτρια. Henr. tamen Steph. & in ſuis ad hoc epigramma notis, & in Lexico, in voce λέκτρια, pro δέκτρια ſtat; quam lectionem omnino ſtabilit Archilochi diſtichon in Plangonem, quod exſtat apud Athenaeum L. XIII, p. 594, unde hic locus expreſſus:

Συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
Εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

Ubi H. Stephanus memoriae vitio laudat πάντων pro ξείνων, in voce δέκτρια. Mox δωρήσασθαι vitioſe poſitum pro δωμήσασθαι, quae vera lectio. D'ORVILL. Δέκτρια) Omnes ſuſcipiens atque alens. Archiloch. εὐήθης ξείνων δέκτρια πᾶσι φίλη. *Brod.* Favet huic lectioni etiam Vinc. Obſop. addens: pro λέκτρια, dicax, melius legitur δέκτρια ſuſceptrix; ſic enim in vetuſtis legitur exemplaribus. Sed & H. Steph. ait: in al. edd. legitur λέκτρια pro δέκτρια, poſito λ pro δ, quem errorem frequenter occurrere, in meis in Xenophontem annott. docui. REITZ.

XXIII. *v.* 1. Δαίμονα &c.) Anthol. p. 298, maior. 207, *Steph.* 143.

v. 2. Κόπρων δυνάμει) In Anthol. mai. p. 207, additur hoc Schol. Τῇ γὰρ ἀηδίᾳ τῆς ὀσμῆς ἐξέφυγεν ὁ δαίμων. REITZ.

XXIV. Εἰς δυσώδεις) Λουκίλλου non Λουκιανοῦ in Vat. lib. D'ORVILL.

v. 1. Οὔτε χίμαιρα) Cum in Anthol. L. II, p. 207, & p. 298, *Ald.* p. 83, hoc epigramma Luciano adſcriberetur, docta manus adiecit, Lucilii eſſe, qua auctoritate, neſcio. Scholion autem in marg. etiam hoc additur: Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα, Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος. (Il. Z, 181.) Idem allegat Brod. additque haec: Pindarus, καὶ χίμαιραν πῦρ πνείουσαν. Plin. L. 2, Solin. c. 42. Chimaeram Amiſodori filiam, quae in Lycia cum leone & dracone filiis latronibus graſſaretur, fuiſſe, perhibent

nonnulli: dissentit Plutarch. in libello, cui titulus γυναικῶν ἀρεταί. Palaephatus in Bellerophonte, & Serv. Aeneid. VI. REITZ.

v. 2. Ἀγέλη — πυρίπνους) Eurip. in Medea, πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ἐπιστάτην. Pindarus, καὶ βόας οἱ φλόγ' ἀπὸ ξανθῶν γεννύων πνέων. Hos Iason Medeae pharmacis sub iugum misit. Ovid. Metam. 7. Diod. 5. Valer. Flacc. 7. Et Apollon. post Orpheum Argonaut. 3. BROD.

v. 3. Σύμπασ') In utraque Anthol. p. 207, & p. 299, recte legas σύμπασ' cum apostropho, ac femin. gen. quod in Luciani edd. male σύμπας, gen. masculino erat; quare id emendavi, quod vel sine auctoritate fuisset emendandum. Brodaeus ib. addit: *non Lemniarum oris foetor.* Adeat lector Zenobium, Apollodor. L. IV, Euripidis in Hecuba super hoc versu, καὶ λῆμνον ἄρσην ἀρσένων ἐξῴκισαν, Pindari hymno Pythiorum 4, & Apollonii Argonaut. 1, commentarios. Nam Erasmus in Paroemia, *Lemnium malum*, confitetur, se hoc anxie non vestigasse. Quam enucleavit Eustathius non longe a fine primae Iliados rhapsodiae post Herodotum in Erato, ex superioribus Philostratus in Neoptolemo. Hoc Orphei carmen Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ τόθι περ κακὰ ἔργα μεμήλει θηλυτέραις. Calaber lib. 9, Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, & Aeschylus in Agamemnone, τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασι, enarrabantur. REITZ.

ibid. Οὐχ ἁρπυιῶν τὰ περισσὰ) Palaephatus in Phineo. Harpyiae in Phinei mensam involantes cibos partim corripiebant, partim, cum ingluviem saginassent, foeda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. Ista literis commendavit Valer. Flac. lib. IV, Apollonius Argonaut. II, τὰ περισσὰ, λείψανα δαιτὸς vocans. Unde Oppianus Cyneg. II, καὶ γλυκερὴν μελίεσσι δόσαν στομάτεσσιν ἐδητύν. BROD.

v. 4. Φιλοκτήτου πούς) Sophocl. in Philoctete, Pausan. in Arcad. Philostr. in Imagg. Dictys L. II. Philocteten sanatum terra Lemnia sphragide fama disseminavit. Ceterum in velo ea pars, quae acutior & inferior ad navis latus religatur, aut potius funis; sic enim iudico; huic veli parti annexus, qui modo contrahitur, modo relaxatur, pes est Latinis, Graecis πούς. Λέγεται δ' (inquit Euripidis interpres) οὕτω τὸ σχοινίον τὸ κάτωθεν τοῦ ἱστίου. Aristophanis Scholia: πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκατέρα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδημένους τῆς ὀθόνης. Homeri: οἱ πόδες, οἱ κά-

τωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνην. Apollonii: οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μεσουρίας λέγουσιν, οἷς δὲ ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τὴν πρώραν προτόνους, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. Fatetur Euſtathius Od. E. Q. Calab. L. IX: ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι. Seneca tragoedus: *Nunc praelato pede transverſos captare notos.* Seneca philoſophus: *Quia pedem & noſtrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis.* Catull. *Sive utrumque Iuppiter ſimul ſecundus incidiſſet in pedem*, i. e. in velum, per ſynecdochen. Subit hac parte mirari, Eraſmum in Adagio, *duobus pedibus fugere*, gubernaculum, navis pedem appellari, ſcripſiſſe. Eundem in paroemia, *omiſſa hypera pedem inſequeris*, pedem imam partem clavi vocaſſe; eundem ipſum in proverbio, *pervicacia ſtultitiae dat poenas*, πόδα *clavum* vertiſſe. Ego homo nondum octo & viginti annos natus Eraſmum reprehenſum minime velim, cui praeſertim ſubſidio ſunt Homericae annotationes hoc in metrum, 'Aεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, qui a Porphyrio & Simplicio ſublevatur. Καὶ κλίνης δὲ καὶ τραπέζης τὰ βαστάζοντα πόδες καλοῦνται, καὶ τῆς νεὼς τὸ πηδάλιον. Tametſi tribus his in locis pedem funem eſſe, quo tenditur velum, exiſtimem. BROD.

v. 5. Παμψηφεὶ) *Omnibus ſuffragiis.* BROD.

v. 6. Ὄρνεα) Harpyias. BROD.

XXV. v. 1. Ποιητὴς) Vid. Anthol. p. 344, *Fr.* p. 239, *Steph.* 165. Quia verſu tertio in verſione omittere coactus ſum κἂν πάλιν εὕρῃ, ecce verſionem ſolutam: *Poëta veniens in Iſthmia ad certamen, inveniensque poëtas*, (i. e. bonos poëtas, ſe ſuperiores) *ait, ſaucium tumore pariſthmia dicto ſe laborare. Aditurus vero Pythia, & ubi rurſus invenerit* (antagoniſtas meliores), *non potuit dicere etiam: parapythio morbo laboro.* Illuſtr. Grotius ſic verterat, ut ex chartis d'Orvillii didici:

Iſthmia conſpexit, ſed habere pariſthmia dixit,
Quando alios illic eſſe poëta videt.
Numquid & hic ſeſe parapythia dicet habere,
Si vates alios Pythia ſacra dabunt?

Adſcripſit d'Orville: *Omiſſum ab collectore Epigrammatum Luciani; licet eius nomen praeferat. In Cod. tamen Vat. non* Λουκιανοῦ, *ſed* Κεραλίου, *ſive* Κερεαλίου *potius, eſſe perhibetur: cuius Cerealis exſtat aliud Epigramma p. 169. In Cod. quodam v. 4 pro* ἔχω *ſcribitur* ἔχειν. *Senſus & acumen horum verſuum talis videtur. Poëta quidam ineptus cum ad certamina Iſthmia*

accessisset, una cum aliis poëtis certaturus, se excusavit frigido ioco, negans se certare posse, ut qui laboraret tonsillis, quae παρίσθμια *vocantur: earumque inflammationes eodem nomine veniunt. Lusit, dico, in vocibus* ἴσθμια *&* παρίσθμια, *& putida hac syllabarum captatione tum quidem evasisse sibi visus fuit. At Lucianus impune hoc non abire sivit, & rogavit: an, si ad Pythia certamina accessisset, & iterum excusationis praetextu indigeret, diceret se habere* παραπύθια; *quod negat eum facere posse, quia Graeca lingua tale vocabulum ignorat, simul forte respiciens ad vocem* πύθειν, *eumque & argutias tales putere innuens.* REITZ.

ibid. Ἴσθμια) In Anthol. *Fr.* l. d. additur hoc Schol. Ἀριστοτέλης περὶ ζώων α', κεφ. ιστ', ἐντὸς τοῦ αὐχένος ὅ, τε οἰσοφάγος (ἰσοφάγος male legebatur) καλούμενος ἐστὶ τὴν ἐπωνυμίαν, ἀπὸ τοῦ μήκους καὶ τῆς στενότητος. Πολυδ. ἰσθμοῦ δὲ διὰ τὴν στενότητα τῆς φάρυγγος κληθείσης. τὰ ἑκατέρωθεν εἰκότως παρίσθμια ἐκλήθη. Παρίσθμια νόσος ἐν τῷ φάρυγγι φυομένη. REITZ.

v. 2. Εἶπε παρίσθμι' ἔχειν) Quae Graeci παρίσθμια vel ἀντιάδας, Latini tonsillas vocant, h. e. faucium tumores, qui non facile discuti possunt: in sue glaudulae nominantur. Cels. L. VI, cap. 10. Haec I. Brod. & plura, quae omitto, quia nimis multa, & vulgaria. REITZ.

XXVI. *v.* 1. Εἰπέ μοι) Ex Anthol. L. II, pag. 351, *Fr.* 244, *Steph.* p. 168. Versio Grotiana haec est:

Dic mihi quaerenti, Maia sate, ductus ad orcum
Lollianus tecum quomodo fecit iter?
Mirum si tacuit: quin te quid, credo, docere
Gestiit; o comitem post quoque fata malum. REITZ.

Εἰπέ μοι) Etiam neglectum, licet auctoris nostri nomen in edd. & Codd. conspiciatur. In Cod. Vat. v. 1 κατέβαινεν pro κατέδυνε. Auctoritas membranae omnium vetustissimae me in illam vocem propendere facit. D'ORVILL.

ibid. Κυλλήνιε) Mercurius Cyllenius appellatur a monte Arcadiae Cyllene altissimo, rectius, quam ab urbe, ubi ei templum constructum est. Monti nomen imposuit Cyllenus, aut Nympha Cyllene, quae illic Mercurium educavit, aut ex Iove peperit. Diversa Festus in voce Cyllenius. BROD.

v. 2. Λολλιανοῦ ψυχή) Suidas. Is est fortassis, cuius vitam conscripsit Philostratus. BROD. Videtur antea lectum Λουκιλλιανοῦ, cum Vinc. Obsop. adscripserit: Pro Λουκιλ-

λιανοῦ lege Λουκιλίου, si vis versum legitimis pedibus currere. Sed Λολλιανοῦ iam verius editum inveniens id servo. Reitz.

v. 3. Μένει σιγῶσα) Unumquemque olim sugillans. Malim tamen, θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα, non μένει. Brod. Ego μὲν, εἰ iam bene editum inveni, quod sane recte nunc habet. Reitz.

ibid. Καὶ σὲ διδάσκειν) Sic enim docere solebat Lollianus, aut tacens, aut alicui maledicens. Brod.

XXVII. *v.* 1. Τὸν τοῦ δειπναρίου) Transmissum, licet Luciani nomen praescriptum, revera tamen in Cod. saepe laudato Λουκιλλίου esse perhibetur. Primo versu male Cod. quidam ἡμᾶς pro ὑμᾶς. d'Orvill. Interdicit convivis, ne qua grammatica altercatione convivioli suavitatem conturbent, ita inquiens:

Prandioli nostri leges cognoscite, nam vos,
Aule, nova ad coenam conditione voco.
Carminibus nemo nobis velit esse molestus,
Nec turbet nostras ars literata dapes. Obsop.

Δειπναρίου) Frugalis & tenuis coenae, id est, Grammaticorum. Brod. Vid. Anthol. *Fr.* pag. 262, *Steph.* 179. Versio Grotiana sic habet:

Si quid nostra placet tibi coenula, vespere nobis,
Sed conviva novis legibus, Aule, veni.
Non volumus recitat qui carmina: nulla movebit
De re Grammatica iurgia nemo tibi.

Sed quia mea aeque ac superiorum iam erat confecta, eam Graecis subiicere non dubitavi. Reitz.

v. 2. Καινοῖς δόγμασι) Hoc explicat οὐ μελοποιοὺς ἐρεῖ. In hunc sensum Martialis, libro XI: *Plus ego polliceor, nil recitabo tibi;* & V, *Nec crassum dominus leget volumen.* Brod.

XXVIII. Εἰς βρέφη) Inscriptio in Cod. Vat. Λουκιανοῦ. εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνους ζήσαντα. Χρόνοι posteriorum temporum Graecis annos significant. d'Orvill.

v. 1. Παῖδα) Anth. 460. Maior. 321. Steph. 221.

XXIX. *v.* 1. Ἠχὼ &c.) In Anthol. L. IV, p. 677, in altera, p. 460, *Steph.* 321, *Ald.* 189, hoc Epigr. non ita certo tribuitur Luciano, quin inscribatur: ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, οἱ δὲ, ἈΡΧΙΟΥ. Ego etsi diiudicare non valeo, cuius sit, omittere tamen nolui, quamvis non multum iacturae passura fuisset res literaria, si lucem non adspexisset. Reitz. Quam incerto adscribatur Luciano, vulgati libri ostendunt. Ego

magis Archiae arguto ſtilo, quam Luciani naſo, convenire tales luſus cenſuerim. D'ORVILL.

v. 2. Ἀσομένην) In quibuſdam edd. legitur ᾀδομένην. Sed aptius eſt ſenſui futurum, cui etiam potius, quam praeſenti, activa ſignificatio dari ſolet. STEPH. Codd. quidam & edd. quaedam, inter eas prima, ᾀδομένην, quod praetulerim, licet Stephanus aliter ſentiat. D'ORVILL.

XXX. *v.* 1. Τὴν Παφίην) Anthol. L. IV, 683, *Fr.* 463, *Steph.* 323. REITZ.

v. 2. Οὗτος) Praxiteles. BROD. Quia ſcilicet eius mentio facta in Antholog. epigr. proxime praemiſſo, quod Veneris imagini quoque adſcriptum. REITZ.

XXXI. *v.* 1. Σοὶ μορφῆς) Anthol. IV, c. 12, *Fr.* p. 463, *Steph.* 323. REITZ. In Cod. Palat. & in aliis nullus auctor laudatur. D'ORVILL.

XXXII. *v.* 1. Εἰς τὸ κενὸν) Anthol. IV, 712, *Fr.* 477, *Steph.* 338. Ne fruſtra verſio Grotiana mecum communicata ſit, ecce illam:

Arida me poſuit propter ſarmenta Priapum,
Ut mori morem ſic gerat Eutychides.
Ambior & foſſa; ſi quis tamen adveniat fur,
Nil ſit, cuſtodem me niſi, quod rapiat.

Lector eligat, quod velit. D'Orville adiecerat: Luciani eſt, Codd. teſtibus. Duo ultimi verſus a Codice abſunt. In inſcriptione vero habetur: εἰς ἕτερον Πριήπου, ſcil. ἄγαλμα. REITZ.

XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν) Remove illud ἀπὸ γυναικῶν, & repone: ἐπὶ τῷ κατόπτρῳ τῆς Λαΐδος ἀνατεθέντι τῇ Ἀφροδίτῃ. Licet autem hoc Epigramma ſit omnino dignum Luciano, dubitandi anſam praebet, quod in Cod. Vat. habeatur τοῦ αὐτοῦ· quaſi non Λουκιανοῦ, ſed Ἰουλιανοῦ eſſet. D'ORVILL.

v. 1. Ἑλλάδα &c.) Poſtremo ferme loco hoc epigr. collocatur in Anthol. nempe L. VI, c. 8, vel p. 556 *Francof.* *Steph.* 421. Cumque in omnibus Luciano adſcribatur, in *Fr.* tamen addit Drakenb. nomen ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, pro ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. REITZ.

v. 6. Σκιόεντα) I. e. ſpeculum. GUYET. Immo umbratilis in ſpeculo effigies. REITZ.

XXXIV. Ἀπὸ ναυηγῶν) In Vaticano eſt Λουκιανοῦ ἀνάθημα Λουκιλλίου. Non ſolum I. Brodaeus ad hoc Epigramma putat auctorem eſſe non Lucianum, verum Lucillium,

cuius quam plurima habemus epigrammata in Anthologia; ſed etiam ſic cenſuit F. Urſinus in Virgilio cum Graecis collato, pag. 113. Fraudi fuit viris eruditis, quod Lucillii nomen in ipſo Epigrammate occurrit, ſed non ut auctoris verſuum, ſed uti dedicantis. Nomen Λουκίλλιος ſaepius in Vaticano Λούκιλλος & Λούκυλλος exaratur; ſed Λουκίλλιος aſſeritur ex L. II, c. 13, Epigr. 2. Porro primum verſum eſſe Parthenii, conſtat ex A. Gellio L. XIII, cap. 25. Qui obſervat, Virgilianum verſiculum ex L. I Georg. 437, deſumtum fuiſſe ex iſto poëta: *Glauco & Panopeae & Inoo Melicertae.* Parthenii autem verſus apud Noct. Att. ſcriptorem ſic ſe habet: Γλαύκῳ καὶ Νηρεῖ καὶ εἰναλίῳ Μελικέρτῃ. Uti adeo, quemadmodum Gellius animadvertit, Virgilius pro Νηρεῖ ſubſtituerit *Panopeae*: pro εἰναλίῳ, *Inoo.* Sane utrumque magno iudicio; cum ſit *Panopea* longe ſonantius vocabulum, quam *Nereus*; & elegantius patronymicum a matre repetitum exornet Melicertam. Verum enimvero dubitare licet, utrum mutatio illa ſecundo loco facta debeatur Virgilio: an vero re vera ſic ipſe dederit Parthenius, quo magiſtro in Graecis uſus fuit Virgilius, & Gellius corruptis uſus ſit Codicibus, εἰναλίῳ pro Ἰνώῳ exhibentibus; nimirum apud Macrob. in Saturn. L. V, cap. 17, ſic plane legitur: Γλαύκῳ καὶ Νηρεῖ καὶ Ἰνώῳ Μελικέρτῃ. Quin etiam huius tituli noſtri auctor ſic, vel non multum diverſo modo legiſſe videtur, quam hic exaratum ſit: Νηρεῖ καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ. Quam tamen lectionem minime ex tribus probo. Scriptum praeterea puto Parthenio & Luciano: Γλαύκῳ καὶ Νηρῆϊ καὶ Ἰνώῳ Μελικέρτῃ. Νηρῆϊ dubito, an non in Codice quodam inveniatur. In Cod. autem Vaticano Νιρεῖ conſpicitur. Sed Nireo inter marinos Deos nullus locus. Secundo verſiculo Σαμόθρᾳξι membrana Vaticana ſiſtit, quae forma placuit quoque Automedonti, L. II Anthol. 15, 3. Miror autem, Grotium τὸν βύθιον Κρονίδην reddidiſſe Saturnum, cum ſit Marinus Saturnius, ſive *Neptunus*; & procul dubio ita in animo ſcribere habuit virorum maximus. D'ORVILL.

v. 1. Γλαύκῳ &c.) Vid. Anth. 919, *Steph.* 439. In notis *Francof.* L. VI, p. 572, monetur, Λουκιλλίου reponendum pro Λουκιανοῦ. At Drakenb. huius epigrammatis titulo appoſuit, Parthenii eſſe, videndumque Abram. ad Cic. pro Coel. N°. 53. Is autem ad verba Ciceronis, quae occurrunt c. 14, *ex barbatis illis, non hac barbula*, multa de co-

ma barbaque Diis consecranda commentatus p. 435 ed. Cic. Parif. ait: *Hos versus Luciano vulgo attributos, arbitror esse Parthenii, quo Grammatico Virgilius usus est; primus enim nomine citatur a Macrobio L. V Sat. c. 17.* REITZ.

v. 2. Βυθίῳ Κρονίδῃ) Neptuno Saturni filio, maris Deo; addunt notae *Francof.* ed. Et Σαμόθρηξι θεοῖς, exponunt, *Cabiris.* Horum meminit Herodotus in Euterpe, Varro libro de L. Lat. IV, Pausanias in Boeoticis, & Apollonii primo Argonaut. Scholiastes: *τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ἃς εἴ τις μυηθείη, ἐν τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι διασώζεται·* quae exscribere non sum veritus. REITZ.

v. 3. Ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας) Artemidorus Oneirocr. α. *ναυαγήσαντες μὲν ἢ ἐκ μεγάλης σωθέντες νόσου ξηρῶνται οἱ ἄνθρωποι*, legas ibid. (sed ξυρῶνται a ξυράω *rado*, non ξηρῶνται ibi legendum, res ipsa clamat). Lucian. *περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων· καθάπερ ναυαγίαν τινὰ, καὶ σωτηρίαν παράλογον διηγουμένων, οἷοί εἰσιν οἱ πρὸς τοῖς ἱεροῖς ἐξυρημένοι.* Idem in Hermotimo apertius circa finem. Iuvenal. Sat. 12: — *ibi vertice raso Garrula securi narrare pericula nautae.* REITZ.

Sequebatur in edd. Luciani *P. S.* & *Amst.* totum primum Eidyllium Moschi, Ἁ Κύπρις &c. quod cum nullo iure huc irrepserit, removimus.

IN EPIGRAMMATA OMISSA.

I. *v.* 1. Ἐν πᾶσιν) In *Wech.* additur hoc Schol. *Διαβάλλει τοὺς ἐν συμποσίῳ ὑποκρινομένους, καὶ τὸ Ἰσοκράτους ὑπόμνημα παραβαίνοντας, πρὸς δὲ καὶ ἀντιθέους μηδὲν ἔχειν τὸ συμπόσιον ἡδονὴν λέγοντος ἄνευ ὁμιλίας· ὥσπερ καὶ πλοῦτον ἄνευ ἀρετῆς. Οἱ οὖν τοιοῦτοι βουλόμενοι δοκεῖν δεινοὶ καὶ σοφοὶ τοῖς συμπόταις μόνοι μεθύειν δοκοῦσιν, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀκίνδυνος. μέθη δέ ἐστιν ἀκράτου χρῆσις σφοδροτάτη· παροινία δὲ ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἀκοσμία· κραιπάλη δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ ἀηδεία καὶ δυσαρέστησις, ἀπὸ τοῦ κάρα πάλλειν ὠνομασμένη.* (Pro *ἀντιθέους* I. I. Wetst. coniicit leg. *Ἀντισθένους.*)

Ἐν πᾶσιν) Luciano asserit Cod. Vat. in quo vitiose pro ἔδοξε scribitur ἤθελε. D'ORVILL.

Ei πᾶσι μεθύουσιν) Legendum & corrigendum est *ἐν πᾶσιν.* Praepostera est eius sapientia & sobrietas, qui ceteris

compotationi indulgentibus, solus sobrietatem colit, nec ei in mentem venit veteris proverbii, *aut bibendum*, *aut abeundum esse*. Itaque merito tales hic damnantur stultitiae. Quod ipsum Theognis quoque stultum & ineptum factu iudicavit, ita scribens: Αἰσχρόν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφους εἶναι, Αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένει. OBSOP. ('Εν edd. nostrae iam recte habebant.) In edd. Theognidis legitur vers. 1, νήφουσ' cum apostropho; & recte, pro νήφουσι. In 2, μένῃ pro μένει. At hoc parvi. Sententia interim Luciani satis declaratur ab Obsopoeo. Sed non indiget nostra iuventus praecepto Theognidis priori, eique, ut pentametro eius potius obsecundet, auctor essem. REITZ.

v. 2. Καὶ μεθύειν) Nec loci, nec temporis rationem habens. BROD.

II. *v.* 1. Ἔσβεσε) Eidem imputat Cod. idem. Et pro ψυλλῶν habet ψύλλων, quod eodem redit. D'ORVILL.

III. *v.* 1. Ἦν ἐσίδῃς) Vult omnes calvos esse stultos, & ceteris hebetiores: quod tamen Synesius in encomio calvitii docte & scite refellit. OBSOP. Eundem auctorem habet, eodem teste. D'ORVILL.

ibid. Μαδαρὰν) Cuiusdam nomini parcit poëta: quem ut opinor Thersitae comparat. Homer. Il. B, Τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε. αὐτὰρ ὕπερθε Φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. BROD.

IV. *v.* 1. Τὴν κεφαλὴν) Luciani est, si fidem Cod. Vat. habeamus: nec sane eo indignum. In edd. tribuitur Lucilio. D'ORVILL.

v. 2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας) Ita inverti, cum ante legeretur ῥυτ. ἐκταν. admonitus a d'Orv. qui adscripserat: In ora ed. *Wechel.* γράφεται καὶ, ἐκτανύσεις ῥυτίδας· ita certo reponendum; nam constans usus primam corripit in hoc vocabulo. L. III, p. 232: Ἃς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἕζετ' ἔρως. Quem versiculum Athenaeus L. XIII, p. 589, scribit πικρὸς ἔπεστιν ἔρως. L. VI, 421, Γηραλέων στυγέει μαρτυρίην ῥυτίδων. L. VI, pag. 430, Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον. L. VII, p. 468, Καὶ χρὼς ἀρρυτίδωτος· ἔτ' ἀμβροσίην, ἔτι πειθώ. Vid. Aristoph. Plut. v. 1052. Epigrammate superiore dixit τεῖνε παρειήν. Duo Scholia in eadem ed. apposita, manu Arsenii, Monembasiae Archiepiscopi, qui etiam Aristobulus dicitur, exarata vidi. Legendum ibi κίσηριν. στρόφιον. ὀπισθοσφενδόνην. ὀπισθοκάλυμμα. ex Cod. Ms. Confer Pollucem L. VII, c. XXII, § 95. Haec d'Orvill. REITZ.

v. 4. Ὥστε προσωπεῖον) In *Wech.* hoc legas Schol. Πολυδ. ε. κατὰ τὸ λοκρὸν, οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ προσωπεῖον φέρει.

v. 5. Φῦκος) Ὧ καλλωπίζουσι τὴν ὄψιν αἱ γυναῖκες. Καὶ Μένανδρος δὲ διαβάλλων αὐτὰς, φησὶ, νῦν δ' ἀπ' οἴκων τὴν γυναῖκα τὴν σώφρονα οὐ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν, καὶ οὐδὲ τὰς παρειὰς φυκοῦν, οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφεσθαι. Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις ἐπιλέγων τὸν γυναικεῖον κόσμον φησί· μίτρας ἀναδόμεθα, νίτρον καὶ σιδήριον, καὶ κηρινστρόφιον. ὄπισθεν σφενδόνην, ὀπισθοκάλυμμα, φῦκος περιδέρραια.

V. *v*. 1. Οὐδέποτ') Luciano reſtituendum, iubente Cod. Vat. ex quo malam quoque Planudis manum hic graſſatam fuiſſe conſtat. Primum enim diſtichum ſic legendum:

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
Ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπίναι.

Scilicet non cepit homo vocem ἀπίναι, idemque totum diſtichon corrupit. D'ORVILL. Διόφαντος eſſe hoc Epigr. pro varia lectione adſcriptum in exemplari *Wech.* manu Drakenborchii. In edd. eſt Incerti. REITZ.

v. 4. Σινδόν' ἐπαρ.) Velum faciens & pandens. BROD.

v. 5. Τρίτωνες) In *Fr.* p. 206, additur hoc Scholion: Περὶ τοῦ σχήματος τῶν τριτώνων πολλὰ διηγεῖται Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ δ. καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ. D'Orville autem addit: Hoc Schol. manu Arſenii quoque ſcriptum in quodam libro. REITZ.

VI. *v*. 1. Ὁ γρυπὸς) De naſuto quodam, qui quidem vinum cito ſubodorabatur: interrogatus tamen cuiuſmodi fuiſſet, cito & promte propter naſi longitudinem reſpondere non poterat, quod vini odor vix in tribus horis, idque aeſtivis, ad nares ſe quibat diffundere. Ultimum verſum hic reſtituere non potuimus. OBSOP. Et hoc Epigramma debetur Luciano, ſi Cod. Vat. credimus. Sed miſere adhuc truncatum circumferri, at ſic ſupplendum, ut iam fecimus, docuit I. P. d'Orv. Nempe tres tantum priores verſus comparebant in edd. REITZ.

v. 2. Ταχέως) Propter naſi longitudinem. BROD.

v. 3. Ὥραις — θεριναῖς) Has Vitruvius ſolſtitiales vocat in cancri ſigno & circa ſolſtitium ampliſſimas, ſcil. aeſtivas. Martial. L. XII, *Hora nec aeſtiva eſt.* Hinc quidam Virgilium magnos menſes Iunium & Iulium ibi, *& incipiant magni procedere menſes*, dixiſſe exiſtimant. Aſconius Pedianus Quin-

H 2

tilem & Sextilem, quia nomina de Imperatoribus Iulio Caesare & Augusto sumserunt, magnos nominatos ab eo credit. Idem Vitruv. brumales horarum brevitates appellat, & Plaut. in Pseudol. hibernam horam pro brevissima, cum angusta lux est, posuit. Cum vero aequalia sunt spatia in Ariete & Libra, aequinoctiales vocantur horae. Lege Manilium L. Astron. III, 32. At cum horas absque adiectione audio, (quomodo loquitur saepe Galenus, *ἰσημερινὰς* minime addens, uti cum tradit *τριταῖον πυρετὸν ἐντὸς τῶν δώδεκα ὡρῶν παύεσθαι*) has ipsas aequinoctiales sumendas reor, id est, partem totius diei vigesimam quartam. Porro horarum originem, quarum tempus cum luce augeri vel decrescere iam contexuimus, narrat Victorinus in Ciceronis rhetor. Vol. I. BROD. Ἐν τρισὶ γὰρ θεριναῖς ὥραις cum I. I. Wetstenio malim. REITZ.

VII. *v.* 1. Ζωγράφε) Forma pingi, vox pingi non potest. OBSOP. Cod. Vat. Lucianum facit auctorem, & exhibet *χρώματι πειθόμενος·* bene, Salmasio consentiente. D'ORVILL. Τὸ *κλέπτειν* & *συλῆσαι* hic respondent Gallico *attraper*, quo & hi de pictoribus formam probe imitantibus utuntur. REITZ.

VIII. *v.* 1. Θαυμάζειν) Luciani esse Cod. Vat. indicat, qui exhibet v. 2, Οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμόν. Planudes timuit ultimae syllabae in *κοινόν*. D'ORVILL. In edd. Ammiano tribuitur. REITZ.

ibid. Ὅπως Βύτος) Proverbium est *Buthus obambulat*, ad hoc forte nil pertinens. BROD.

IX. *v.* 1. Θᾶττον ἐνν λευκοὺς) Ab impossibili, negat ullum spectatum & laude dignum oratorem Cappadocem unquam reperiri posse. Suffragatur huius poëtae sententiae & Philostratus L. II de Sophistis, in vita Pausaniae. De cuius pronuntiatione inter cetera haec quoque refert: *πολλὰ δὲ ἀναφέρων τῶν Ἡρώδου πλεονεκτημάτων, καὶ μάλιστα τὸ αὐτοσχεδιάζειν· ἀπήγγειλε δὲ αὐτὰ παχείᾳ τῇ γλώττῃ, καὶ ὡς Καππαδόκαις ξύνηθες, ξυγκρούων μὲν τὰ σύμφωνα τῶν στοιχείων, συστέλλων δὲ τὰ μηκυνόμενα, καὶ μηκύνων τὰ βραχέα. ὅθεν ἐκάλουν αὐτὸν οἱ πολλοὶ μάγειρον, πολυτελῆ ὄψα πονηρῶς ἀρτύοντα.* OBSOP. Et hoc Luciani est, teste eodem libro. Alius Mſ. haec duo Epigrammata sine auctore sistit. D'ORVILL.

ibid. Λευκοὺς κόρακας) Proverbium est de raris inventu. BROD. At hoc nisi puerile, nihil puerile erit. Addidi tamen,

ut rursus appareat; male ne fecerim, talia omittens, ubi Obsop. similia dedit. REITZ.

v. 2. Ῥήτορα Καππαδόκην) Rhetorem Cappadocem sugillat Lucillius, Pausaniam fortasse, cuius vitam perstringit Philostratus, vel Basilium & Gregorium. Sozomenus, simulque Basilius & Gregorius Cappadoces illius temporis rhetores Christiani. BROD.

X. v. 1. Πολλὰς) Luciani esse, e Cod. Vat. constat, in quo bene ψηφίζων pro ψηφίζει. Pro αἱ versu 3, αἳ scribendum, *quae*, uti in aliis editur. D'ORVILL. Itaque sic iam edi curavimus. Vincentii Obsop. notam, qua versionem solutam exhibet, rursus omitto; addit tamen & hanc ligatam:

Vivens ut muli, dum sumtus praecavet omnes,
Supputat innumeras Artemidorus opes.
Auri saepe gerunt ingentia pondera dorso
Muli: sed siccum non nisi gramen edunt. REITZ.

XI. v. 1. Εἰ τὸ τρέφειν) Luciani Epigrammatibus adiungitur in eodem libro, qui non male habet δοκεῖς. Sed ridicule pro εὔστολος exhibet αἰπόλος. Platonis enim nitor in vestitu usque ad reprehensionem celebratus est. D'ORVILL.

Εἰ τὸ τρέφειν) Morus:

Si promissa facit sapientem barba, quid obstat,
Barbatus possit quin caper esse Plato? OBSOP.

v. 2. Καὶ τράγος) Et hircus barbatus Plato esse poterit. BROD.

ibid. Εὔστολος) Εὔστολος ornatum significat. OBSOP.

XII. v. 1. Τοῦ πωγωνοφόρου) In Cynicum abstinentem a lupinis & raphanis in convivio, quod virtuti obessent, sed bulbos esitantem. OBSOP. Nostrum quoque parentem habet secundum testem saepe productum. In Cod. alio ἄδηλον vocatur. Vs. 2 Vat. habet εἴδωμεν & σοφίαν. Sed illud vitiosum, licet & in alio Codice; hoc leve. D'ORVILL.

ibid. Βακτροπροσαίτου) Cum baculo mendicantis. BROD.

v. 3. Θέρμων) A lupinis abstinebat. Γαστρὶ, ventri, gulae. Χιονώδεα, album. BROD.

v. 5. Βολβὸν) Bulbum, Venerem stimulantem. BROD. Hic, & vs. 8, maioris momenti occurrit varietas: ubi enim nunc legitur (procul dubio interpolatore Planude) βολβὸν, reponendum est βόλβαν. Vox ex Latinitate in Graeciam translata est: apud Romanos enim *suilla vulva, Volva*, βόλβα. In primis deliciis fuisse, illud Horatii probat Ep. I, 15, 41:

Nil melius turdo, nil vulva pulchrius ampla. Et ſic emendavit dudum magnus Salmaſius, paene puer, ut ait ad Ael. Lamprid. Ant. Heliogabalum c. 21. Ipſum audi: *Vide, lector, & ride ſimul patientiam eruditorum interpretum, qui hactenus tam bono ſtomacho fuere, ut concoquerent illum βολβὸν, cum adiecto generis ſequioris (βολβὸν στρυφνήν). Tanti non erat bulbus, ut omiſſis lupinis & rapulis repente ad illius occurſum aſſurgeret cynicus ille φρονηματίας, & repente gulam ſuam proderet. At vulva ſane tanti, quam in delicatiſſimis cibis poſuere veteres gulones.* Neceſſe autem fuit, cum haec ſcriberet Salmaſius, ut ipſi non ad manus fuerit collatio Codicis Heidelbergenſis; alioquin enim coniecturam auctoritate membranae huius ſuffulſiſſet, quod inde quoque fit probabilius, quia ſcribit: Epigramma eſt Palladae, ne quis miretur Graecum ſcriptorem in verſu Latinam vocem poſuiſſe. At Luciano idem Heidelbergenſis, poſtea in Vaticanum ablatus, Codex vindicat; nec magis incongruum, ut Lucianus voce Latina uſus fuerit, cum apud alios ſcriptores voces tot Latinae, neceſſitate & uſu cogente, occurrant. In Hakkiana autem Aug. Hiſt. Scriptorum editione male vſ. ultimo publicatum βόλβας pro βόλβαν. Quamvis vero haec ſcriptura omnino ſe probare poſſit, neſcio qui ſcrupulus haeret, quod illa βόλβα, illa *vulva* ornetur epithero στρυφνὴ, *auſtera, adſtringens.* Quod an laudatum ſit in *vulva ſuilla*, dubito. In bulbis inerat ſaporis acrimonia. Praeterea aliquid hic latere ſuſpicor, quia non ſolum in Cod. Vaticano, verum & in aliis deſideretur vocula οὐ poſt στρυφνήν. Quid quod θέρμων & ῥαφανίδων comes non ineptus ſit *bulbus.* Quin ita Stoici occulta libido taxari poſſet videri, cum bulbi ad Venerem incitandam faciant. Sed haec accuratiore indagine indigent. D'ORVILL. Si *bulbi* nomen retineas, non ſatisfactum erit difficultati generis, cur femininum ſcil. fiat, quod hic tamen in στρυφνὸν mutare non licet; etſi mox τὸ ον in πινυτὸν ob caeſuram producitur. Nec στρυφνὴ rurſus aptum eſt *vulvae* epitheton, niſi *denſam* exponere liceat. quod non credo. Quare ἐπέχω. REITZ.

v. 6. Στρυφνὴν) Marg. *Wech.* στερεὴν, ἰσχυρὴν, αὐστηρὴν, πυκνήν. Drakenborch in eod. marg. bene monuerat adeundum Salmaſ. ad Lamprid. Elagab. c. 22. REITZ.

Στρυφνὴν) Στρυφνὴν νόον rigidum, acerbum. BROD. Vix credo bene typis expreſſa haec Brodaei verba in ed. *Wech.* Qui enim potuit haec iungere? An ergo non ſcivit τὸν

νοῦν masculinum esse? Reitz. Lego στρυφνόν τ'. Athenaeus. II, p. 64 B. βόλβοι λευκοί. E. βόλβος πικρός. Wetst.

ibid. Ἔκλεπτε νόον) Occultavit animum: non potuit amplius dissimulare suam hypocrisin. Obsop. Immo οὐκ ἔκλεπτε non occultavit amplius, connectendum. Qui enim, quaeso, cohaeret? occultavit, i. e. aperuit, s. non dissimulavit. Reitz.

XIII. *v.* 1. Μισόπτωχε θεὰ) Podagra. Brod. In Vaticana membrana auctor Lucianus comparet, qui toto poëmate podagricos defricuit. d'Orvill.

v. 3. Ἀλλοτρίοις — ποσὶ) A servis vecta, aut eis ambulando insistens, aut utrinque sustinentibus pendens. Brod.

v. 4. Ὁπλοφορεῖν) Baculos ferunt podagrici, quibus sustentantur. Lucian. Tragop. Ὦ τρίτου ποδὸς μοῖραν λελογχὸς βάκτρου. Quidam ὁπλοφορεῖν ἀντὶ τοῦ ὁπλοφορεῖσθαι enarrant. Brod.

v. 5. Αὐσονίου) Italici. Brod.

v. 7. Τοὔνεκα καὶ) Sic exaratur Romae: Τοὔνεκα νῦν φεύγεις πενίης τὸν ἀχάλκεον οὐδόν· quae scriptura merito arrisit Salmasio. Ἀχαλκεῖν & ἄχαλκος dicitur de pauperibus, de carentibus aere, numis. Eleganter igitur paupertatis limen vocatur ἀχάλκεον, non ex aere factum; cum alioquin aerati postes memorentur, aliasque domus partes apud divites hoc ex metallo fieri non insolitum esset. Simul Homero saepe celebratus χάλκεος οὐδὸς respicitur. d'Orvill.

ibid. Πενίης — οὐδὸν) Podagram hodie divitum morbum vulgus quoque nostrum appellat: qua tamen eorum divitiae domantur, cum, quibus abundent, frui nequeunt. Brod.

v. 8. Τέρπῃ δ' εἰς) In Cod. primario τέρπῃ δ' ἄν τι πλούτου. In alio Codice ῃ in τέρπῃ in rasura cubat. Εἰς πλούτου corruptum videtur. Sed varia illa lectio parum iuvat, nisi quod indicet ulcus. An legendum: Τέρπῃ δ' εὐπλούτου εἰς πόδας ἐρχομένη; In collatione quadam habetur: Γρ. πρόποδες. At qui πρόποδες vel sensui vel metro congruant, non perspicio. Sequens Epigramma Εἰς τὸ κενὸν — (quod supra iam exhibuimus) in prima ed. male cum hoc coaluit. d'Orvill.

ibid. Εἰς πλούτου) Ἐν τῷ τοῦ πλούτου, οἴκῳ subaudi. Ἐρχομένη πρὸς πόδας ἐκείνου τοῦ πλούτου. Aut sic: τέρπῃ δ' εἰσερχομένη πλούτου (locupletis cuiusdam) πρὸς πόδας, quos dolore infestas. Brod. Verum propemodum vidit ille, & simplex expositio τέρπῃ ἐρχομένη εἰς πλούτου (scil. οἶκον, quod ita

frequenter omitti, non ſemel in Luciano vidimus) πρὸς πόδας ſcil. αὐτοῦ, mihi nihil difficultatis relinquere videtur. Πλούτου autem pro πλουσίου luſus eſt haud inficetus. Obſop. hic multis narrat, quomodo divites podagram commereantur, & ad Nic. Gerbelli fabulam de podagra & aranea remittens, ὁπλοφορεῖν ſignificare putat, quod podagrici ſemper ſint in armis, i. e. rixae & iracundiae pleni, indigne ferentes vel muſcam praetervolantem pedibus inſidere. Ego ad baculum podagricorum tantum reſpici crediderim, quo ſemper utentes, eodem etiam minantur irati. REITZ.

ibid. Πρὸς πόδας) In *Wech.* hoc Scholion legas: Ποδάγραν λέγει. οἱ γὰρ πλούσιοι ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἀσελγείας ποδαγρῶσι. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. παρ' αὐτῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες καὶ γαστρώδεις, καὶ παχύκνημοι, καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς. REITZ.

VARIAE LECTIONES

MSS. PARISIENSIUM

VARIAE LECTIONES

MSS. PARISIENSIUM.

ABSOLUTO textu Lucianeo, in eumque virorum doctiſſimorum commentariis, placet hoc loco ſubiungere varias lectiones MSS. Pariſienſium, a clariſſimo Belino de Ballu collatorum; partim notis, noviſſimae Luciani verſioni Franco-Gallicae, ab eodem Belino factae [1], ſubiectis, inſertas, indeque a nobis excerptas, partim ſeparato volumine ad calcem eiuſdem adiectas. Sunt autem MSti hi numero ſex:

Cod. I. (N°. 1428) ſec. XIV. Fuit olim *Huralti Boiſtalleri.* Inſunt: 1) *Dialogi Deorum.* 2) *Somnium* ſ. *Gallus.* 3) *Timon.* 4) *Phalaris prior. Phalaris alter.* 5) *Hippias* ſ. *Balneum.* 6) *Charon* ſ. *Contemplantes.* 7) *Prometheus* ſ. *Caucaſus.* 8) *Menippus* ſ. *Necyomantia.*

Cod. II. (N°. 2954) e duobus conſtans MStis a diverſa manu profectis, quorum quidem prius videtur ſec. XIV; poſterius autem, idque praeſtantioris notae, ſec. XIII. Continentur hoc Codice omnia Luciani opuſcula, excepto *Philopatri.* Inſunt & Scholia, editis partim pleniora, partim adhuc inedita.

Cod. III. (N°. 2955) optimae notae, ex bibliotheca Colbertina in Regiam translatus. Complectitur hoſce Luciani libellos: *Iovem Tragoedum*, *Icaromenippum*, *Sympoſium*, *Gallum* & *Hippiam.* Scriptus eſt ſec. XIII.

1 *Oeuvres de Lucien, traduites du Grec, d'après une copie vérifiée & revue ſur ſix Manuſcrits de la Bibliotheque du Roi; avec des Notes hiſtoriques & littéraires, & des Remarques critiques ſur le texte de cet Auteur. A Paris, chés Iean François Baſtien, 1788* & *1789.* VI voll. 8.

Cod. IV. (N°. 2956) cuius prior pars, quamvis recentioris aevi, quippe ſec. XV exarata, inſignis tamen eſt lectionis bonitate, videturque ex vetuſtiſſimo exemplari derivata. Inſunt ei: *Tragopodagra*, *Ocypus*, *Dialogi meretricii*, *Dialogi Deorum*, *Dialogi marini*, & *Dialogi mortuorum*. — Altera parte continentur: *Amores*, *Lucius* ſ. *Aſinus*, *De mercede conductis*, *Toxaris*, *Quomodo hiſtoria conſcribenda ſit*, *Tyrannicida*, *Abdicatus*, *Pro imaginibus*, *Deorum concilium*, *Demoſthenis encomium*. Sed haec omnia admodum mendoſe exarata ſunt manu imperiti librarii, qui vixit ſec. XIV.

Cod. V. (N°. 2957) ſec. XVI, elegantiſſime ſcriptus, omnia fere habet Luciani opuſcula. Parum ex hoc Codice ſe profeciſſe, neque adeo eum integrum ſe contuliſſe, fatetur Belinus.

Cod. VI. (N°. 3011) ſec. XIII, paucis exceptis omnia Luciani opera continens. Permultae in eo reperiuntur praeclarae lectiones, quibus ceterorum Codicum varietas ſubinde confirmatur.

Quid, quantumve boni, ſuſcepta hac collatione, in Lucianum contulerit vir doctiſſimus, non eſt quod moneamus. Non pauca loca, quae non niſi mutilata adhuc legebantur, integriora in his MStis habentur; alia vel corrupta emendantur, vel interpolata a librariis, nativo ſuo nitori reſtituuntur; multae tandem lectiones in illis exhibentur, vulgatis omnino praeſtantiores. Atque utinam licuiſſet nobis lectionis iſta varietate ad adornandam univerſam noſtram Luciani editionem uti, diverſum ab eo, quod initio ceperamus, ſane tum conſilium inituris! Sed tria priora editionis noſtrae volumina typis iam exſcripta erant, cum in manus noſtras veniret Belini interpretatio, impreſſa quidem, ut titulus indicat, an. 1788 & 89, at an. 1790 demum, ut videtur, publici iuris facta. Interim quam opem univerſo operi inde tribuere haud potuimus, eam illius certe parti, eique non minimae, adferre religioni fuit. A quarto igitur editionis noſtrae volumine exorſi, quaecunque inter illas Codicum lectiones prae vulgatis maxime ſe nobis probarent, eas inter corrigenda ſpecimina in contextum recepimus, reddita de ſingulis ratione in Annotationibus. Neque vero diffitemur, pluribus locis, eorundem auctoritate librorum, medicinam a nobis adhiberi po-

tuisse; sed id propositum fuit, ut nihil mutaremus, nisi ubi vel vulgata lectio aperte corrupta esset, vel sensus aliquid lucraretur, vel oratio tersissimi auctoris, admissa nova lectione, eaque extra controversiam posita, rotundior prodiret. Si quo loco dubii haereremus, quaenam inter discrepantes lectiones praeferenda esset, in vulgata acquiescere, optionemque sagacioribus permittere maluimus; suntque, de quibus, ad linguae Graecae rationes pertinentibus, adhuc non omnino consentiant viri docti. Atqui verendum erat, ne mutationis libidini nimium indulgentes, arrogantiores videremur in refingendo libri textu, cuius titulus aliorum editorum nomina praefert. Adhibuimus vero etiam in consilium ed. Salmuriensem & Basileensem nobis quartam: quarum illam negligentius a Reitzio collatam fuisse, statim experientia docuit; haec nulli adhuc editorum innotuit. Profuit haec opera & ad id, ut textus noster emendatior prodiret, sublatis a nobis erroribus typographicis, quos haud paucos eosque graviores offert Reitziana editio. Subinde etiam contigit, ut earundem editionum ope interpunctionem in melius dirigeremus. Utriusque libri diversas lectiones, tum a Reitzio neglectas, tum novas a nobis inventas, lectionis varietati, singulis voluminibus annexae, suis quasque locis inseruimus. Belini Collationem integram in hunc locum servare visum est, missa tamen Scholiorum ea parte, cuius copiam in Annotationibus iam fecimus. De singulis autem lectionibus quid senserit vir doctissimus, plerumque adscribere non gravati sumus, interdum & ipsi qualecunque nostrum iudicium interposuimus, iusta tamen brevitate adhibita: quippe modus erat tenendus, ut locus relinqueretur Indicibus, qui volumen hoc claudent.

In Somnium.

Pag. 3. *c.* 1. *l.* 2. Ἤδη τὴν ἡλικίαν πρόσηβος ὢν) Belinus Lucianum scripsisse putat πρωθήβης ὤν· uti Dial. mort. V. fin. ἀντὶ γέροντος αὖθις πρωθήβης γενόμενος.

Pag. 5. *l.* 2. Φύσεώς γε — ἔχων δεξιῶς) MS. 2957: ἔχων δεξιᾶς.

ead. l. 7. Εἰς τὴν εὐφυΐαν) Idem: ἐς τὴν εὐφ. Attice.

Pag. 7. *l.* 3. Φιληκόων ἀκροατῶν) MS. 2954: φιληκόων ἀνδρῶν.

Pag. 17. *l.* 5. Καὶ πρὸς τὰ ἥττω) Idem: καὶ πρὸς τὴν ἥττω, int. ὁδόν. Perinde sit.

In Prometheum.

Pag. 23. *l.* 2. Θαυμάζωσι) MS. 2954: θαυμάζουσι. Sic & ed. Baf. 4.

Pag. 24. *l.* 12. Ψυλλῶν πηδήματα) Belinus coni. ὑποδήματα. Conf. Ariſtoph. Νεφ. v. 150 ſq.

In Nigrinum.

Pag. 26. *l.* 6. Εἴ τις ἐκεῖ κομίζει) MS. 2954: κομίζοι, probante Belino.

Pag. 28. *l.* 14. Οἶδα τούτων ἕκαστα) Idem: ἕκαστον.

Pag. 29. *l.* 8. Καὶ σφαῖρα καλάμου) In eodem interpretationis cauſa ſupra ſcriptum: ἢ ἀπὸ καλάμου.

ead. l. 14. Ὦ ἑταῖρε, περὶ τούτων) Idem: ὦ ἑταῖρε, καὶ περὶ τούτων.

Pag. 31. *l.* 13. Ἔνθεος) Idem: ἔνθους, per contractionem.

Pag. 37. *l.* 14. Ἀλλ' εἰ καί τις ἀφίκηται) Belinus vult ἀφίκοιτο· vel legendum, ἀλλ' ἢν καί τις ἀφίκηται.

Pag. 40. *l.* 14. Ταύτῃ μόνῃ λατρεύειν) MS. 2954: δουλεύειν, quod interpretamentum puta.

Pag. 43. *l.* 15. Καὶ τῶν τῆς τύχης ἀγαθῶν καταφρονεῖν) Idem: καὶ τῶν τῆς ψυχῆς ἀγ. καταφρονεῖν· & in margine, μὴ καταφρονεῖν. Minus bene.

Pag. 45. *l.* 3. Καὶ πόρρωθεν τὴν ψυχὴν ταπεινώσαντα) Cum πόρρωθεν proxime antecedat, neque ſenſum commodum h. l. fundat, Belinus pro eo iubet reſcribi πάντοθεν.

Pag. 46. *l.* 7. Τὸ καινότατον) Belinus malit: δεινότατον. Sed mutatione non opus.

Pag. 47. *l.* 9. Ἐπιτειχίσαντα) MS. 2954: ἐπιτειχίσαντες. Unde cum Solano legas ἐπιτειχίσαντας.

Pag. 48. *l.* 7. Τίνι τῶν κολάκων εἰκάσομεν;) Idem: τίνι τῶν καλῶν εἰκ. Quam lectionem, ut veriſſimam, amplectitur Belinus. Conf. Quom. Hiſt. cap. 4: τίνι τῶν καλῶν ἔοικεν;

Pag. 50. *l.* 1. Νόμῳ δὲ καὶ διαδοχῇ τὴν χρῆσιν) Idem Cod. eraſa vetere ſcriptura, pro τὴν χρῆσιν vitioſe habet τὸ χρήσιμον.

ead. l. ult. Τοῦτο μὲν δεῖν) Idem ante δεῖν addit οὖν· quod placet Belino.

Pag. 52. *l.* 9. Προήχθην) Idem προήχθη. Vulgatum rectius.

ead. l. 15. Εἰκάζειν οὖν ἠξίου) Vorstii hanc emendationem, ab Hemsterhusio receptam, confirmat MS. 2954.

Pag. 53. *l.* 13. Ἐκάλει τὸ τοιοῦτο) Idem MS. τὸ τοιοῦτον, Attice.

Pag. 54. *l.* 11. Ὑπέφαινε) Ἀπέφαινε legit Belinus cum marg. *A.* 1 *W.*

ead. l. 12. Εἵνεκα) MS. 2954: εἶναι, mendose.

Pag. 58. *l.* 1. Ἐπ' ἰσχυρᾶς) Idem: ἀπ' ἰσχυρᾶς, uti iam voluerat Hemsterhusius.

ead. l. 7. Καθάπερ τὰ Σκυθῶν χρίεται) Conf. omnino ad h. l. Aristot. de mir. Ausc. c. 153.

Pag. 60. *l.* 4. Οὐκοῦν καὶ αὐτὸς ἡμῖν ἐρᾷν ὁμολογεῖς) In hac lect. quamvis corrupta, conspirant MSS. Regg. Lennep ad Phalaridis Epp. T. I, p. 36, col. 2, pro ἐρᾷν legit οἰστρᾷν.

In Iudicium vocalium.

Pag. 62. *l.* 10. Τάξεως εἰς ἀλλοτρίαν) MS. 2954: τάξεως ἐς ἀλλοτρ. & mox l. 14 ἐς τοσοῦτον.

Pag. 63. *l.* 6. Κεφαλαλγίας) Idem: κεφαλαργίας, Attice.

Pag. 64. *l.* 9. Ἡμιφώνοις δὲ τὴν ἐφεξῆς) Idem: ἡμιφώνοις δὲ τοῖς ἐφεξῆς. Male.

Pag. 65. *l.* 1. Ἐτόλμησεν ἀδικεῖν με πλείω τῶν πώποτε βιασάμενον) Idem: βιασαμένων, quod praeplacet Belino.

Pag. 67. *l.* 5. Πᾶσαν ἀποκέκλεικέ μοι τὴν θάλασσαν) Idem: ἀποκεκλεισμένον τὴν θάλατταν.

Pag. 69. *l.* 14. Ὦ καὶ γῆν καὶ θάλασσαν) Idem: καὶ θάλατταν.

In Timonem.

Pag. 72. *l.* 1. Τὸ δὲ ἀοίδιμόν σου) MS. 2954: τὸ δὲ ἀοίδιμόν σοι, tertio casu pro secundo; de quo schemate vid. Belin. ad Oppian. T. I, p. 263.

ead. l. 9. Ἀναπλησθήσονται τῆς ἀσβόλου) MS. 1428: τῆς ἀσβόλης. Sed vid. Moer. Atticist. pag. 11.

ead. l. 11. Οὐ πάνυ τοι ἀπίθανος) MS. 2957: οὐ πάντη ἀπίθ. quod minime spernit Belin.

ead. l. 13. Ὑπὸ μανδραγόρα) MS. 1428: ὑπὸ μανδραγόρᾳ.

ead. l. 15. Λημᾷς δὲ) Idem: λημᾷς γάρ· & mox γινόμενα pro γιγνόμενα.

Pag. 74. *l.* 9. Ἐπιβεβλήκασι) Idem: ἀποβεβλήκασι, mendose.

Pag. 75. *l.* 4. Ἢ πότε κολάσεις) Idem: ἢ πότε κολάσῃ.

ead. l. 9. Ἐς εὐεργεσίαν τῶν φίλων ἐκχέας) Idem: εἰσχέας.

ead. l. 11. Οὐκ ἔτι γνωρίζομαι) Suspicamur excidisse operarum peccato in ed. Hemst. οὐδὲ ante γνωρίζομαι· certe edd. quas vidimus, (ut *Bas.* 2. & 4. *Salm.* ed. Tim. Lugd. B. 1652.) illud habent. MSS. 1428 & 2957 etiam exhibent οὐκ ἔτι οὐδὲ γνωρ.

Pag. 79. *l.* 11. Ἐπεὶ καὶ ὅμοια ποιήσομεν) Belinus malit ποιήσοιμεν.

ead. l. 12. Ἐπιλελησμένοι) MS. 1428: ἐπιλελησμένοις.

ead. l. 14. Ἐν ταῖς ῥισὶ) Idem: ἐν τοῖς, mendose.

ead. l. 15. Ἔχω) Idem: ἔχων.

Pag. 80. *l.* 13. Ἄπιθι παρ' αὐτὸν) Idem: πρὸς αὐτόν.

Pag. 81. *l.* 11. Συνετρίβη περὶ τῇ πέτρᾳ) Omnino revocanda videtur Belino editionum ante Hemst. lectio παρὰ τὴν πέτραν. De περὶ cum casu tertio videndus Viger. de Idiot. p. 587 ed. Hoogeveen. 1766.

ead. l. 12. Εἰ ὑπερπλουτοῦντα τὸν Τίμωνα ὁρῶσιν) Exquisitior est MSti 1428 lectio: ὑπερπλουτοῦντα τὸν Τίμωνα ὁρῶσι. — Τὸ εἰ forte a Scholiaste profectum.

Pag. 82. *l.* 10. Ὅτι νὴ Δία ὕβριζεν εἰς ἐμὲ — καὶ εἰς πολλὰ κατεμ.) MS. modo laudatum: — ἐς ἐμὲ — καὶ ἐς πολλὰ &c.

ead. l. 12. Δικράνοις) Idem: δικράνης, mendose.

Pag. 84. *l.* 1. Καὶ σημείων ἐπιβολαῖς) Idem: ἐπιβολῇ.

ead. l. 5. Συλλογισμῶν) Idem: λογισμῶν.

ead. l. 8. Ἢ σιδηρῷ θαλάμῳ) Idem ante θαλάμῳ insertum habet art. τῷ, qua additione non opus.

ead. l. 12. Εἰς ὑπερβολὴν) Idem: ἐς ὑπερβολήν.

ead. l. 14. Ἀλλὰ φυλάττειν) Idem: ἀλλὰ καὶ φυλάττων.

Pag. 85. *l.* 6. Ἢ παιδότριψ ὑπεισιὼν) Idem: ὑπεισελθὼν, quod glossam redolet.

ead. l. 10. Πῶς οὖν οὐκ ἄδικον, πάλαι μέν σου ταῦτα αἰτιᾶσθαι, νῦν δὲ τῷ Τίμωνι τὰ ἐναντία ἐπικαλεῖν) Loco corrupto succurrit MS. 2957, legendo: πῶς οὖν οὐκ ἄδικα ταῦτά σου, πάλαι μὲν ἐκεῖνα αἰτιᾶσθαι, νῦν δὲ τῷ Τίμωνι ἐναντία ἐπικαλεῖν;

Pag. 86. *l.* 3. Εἰς τὸ φῶς) MS. 1428: ἐς τὸ φῶς.

ead. l. 5. Οὐδὲν ἀδικοῦντά με) Idem: καὶ οὐδὲν ἀδικοῦντά με. Haud male.

Pag. 87. *l*. 1. Μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἀπάγοι) Idem: ἀπάγων, mendose.

Pag. 89. *l*. 2. Τοῦ κύτους μὴ στέγοντος) Idem: τοῦ κύματος μὴ στέγ.

ead. *l*. 6. Εἰ μὴ ἐμφράξηται) Idem: ἐμφράξεται.

ead. *l*. 7. Καὶ εἰς τὸ ἅπαξ) MSS. 1428 & 2957: καὶ ἐς τὸ ἅπαξ.

Pag. 90. *l*. 3. Ὡς μόλις) MS. 1428: ὡς μόγις.

ead. *l*. 9. Ἐγὼ δὲ καὶ πολλοὺς) Idem: ἐγὼ δέ τοι πολλούς. Et sic scripsisse Lucianum censet Belinus.

Pag. 92. *l*. 1. Τετριγότες) Idem: τετρυγότες, male.

ead. *l*. 10. Μεγάβυζος) Idem: Μεγάβυζης.

ead. *l*. 11. Εἰς ἀλλήλους) Idem: ἐς ἀλλήλους.

ead. *l*. 13. Οἷος αὐτοὺς) MS. 2957: οἷος αὐτοῖς.

Pag. 93. *l*. 11. Κροίσων ἑκκαίδεκα) Pro ἑκκαίδεκα MS. 1428 habet notam numeralem ς, *sex* significantem.

Pag. 94. *l*. 11. Περιτύχῃ) MS. 2957: περιτύχοι, quod vulgato praefert Belinus.

ibid. Ἀπαγαγὼν ἔχει) Idem Cod. addit παρ᾽ αὐτόν· unde Belinus coni. ἀπαγαγὼν, παρ᾽ αὐτοῦ ἔχει.

Pag. 95. *l*. 10. Ὀξυδερκὴς τότε πῶς) Idem: ὀξυδερκὴς τότε που, melius quam vulgatum.

ead. *l*. 14. Τοσούτους ἐραστὰς ἔχοις) Idem: ἔχεις. Recte. Agnoscit eandem lectionem ed. *Bas*. 4.

Pag. 96. *l*. 3. Εἰς βαθυκήτεα πόντον) Idem: ἐς βαθυκήτεα πόντον.

Pag. 98. *l*. 1. Ἐπειδάν τις — εἰσδέχεται) Idem: εἰσδέχηται.

Pag. 99. *l*. 1. Ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐγχέλεις) Idem: ἀλλ᾽ ὥσπερ αἱ ἐγχέλεις, cum art.

Pag. 102. *l*. 5. Ἀφαιρεῖσθε) Idem: ἀφαιρεῖσθαι.

Pag. 103. *l*. 5. Τίνες ἐστὲ) Idem: τίνες δὲ ἐστὲ, minus bene.

Pag. 108. *l*. 8. Ξυνδιάτριβε) MS. 1428: ξυνδιατρίβου.

Pag. 110. *l*. 7. Τίς γὰρ οὐκ ἂν παρθένος — ὑποδέξαιτο) MS. 2954: ὑπεδέξατο. Vulgatum melius.

ead. *l*. 12. Οὐδὲ βασιλεὺς ὁ Περσῶν) Belinus ex eodem Cod. rescribi iubet οὐδὲ ὁ βασιλεὺς ὁ Περσ.

Pag. 111. *l*. 10. Καὶ εἴ τινα ἴδω) Vel leg. καὶ ἤν τινα ἴδω, cum MS. 2957; vel καὶ εἴ τινα ἴδοιμι, ut cap. 44, recte annotat Belinus.

Pag. 112. *l.* 13. Εἰ δέ τινα ἴδοιμι ἐν πυρὶ διαφθειρόμενον) MS. 1428: ἐν πυρὶ καταδιαφθειρόμενον.

Pag. 113. *l.* 2. Οὕτω γὰρ ἂν τὴν ἴσην ἀπολάβοιεν) Idem: ἀπολαύοιεν. Sed β & υ in MSS. saepe commutantur.

ead. l. 14. Ἀνιῶντο παρορώμενοι) Idem: ἀνιῶντο ὑπερορώμενοι, quod praeplacet Belino.

Pag. 114. *l.* 6. Οὐκ ἐγὼ ἔλεγον) MS. 2957: οὐκ ἐγὼ 'λεγον, Attice.

ead. l. 9. Γυπῶν ἁπάντων βορώτατε) Idem: σηπῶν ἀπ. βορώτατε.

Pag. 115. *l.* 8. Ἔτι μένεις) MS. 1428: εἰ ἔτι μένεις, ἑτέραν λήψῃ.

Pag. 116. *l.* 6. Οὗτος ἀχάριστος ὢν) Idem: οὕτως ἀχ. ὤν. Placet Belino.

ead. l. 10. Τὰ ἄλλα δὲ) Belinus malit, euphoniae causa: τὰ δ' ἄλλα.

Pag. 119. *l.* 5. Οὐδὲ προεγράφην) MS. 1428: οὐδὲ προσεγράφην, uti iam voluerat Marcilius.

Pag. 120. *l.* 6. Ὁπόσα ἂν ἐθέλοι) Idem: ἐθέλῃ. Perinde fit.

Pag. 121. *l.* 2. Οὐδ' ἀστὸς ὢν) Idem: οὐδ' αὐτὸς ὤν.

Pag. 122. *l.* 8. Οἵους ὁ Ζεῦξις ἔγραφεν) MS. 2957: ἔγραψεν. Rectius vulgato.

Pag. 124. *l.* 5. Καὶ ἡ γοητεία προηγεῖται, καὶ ἡ ἀναισχυντία παρομαρτεῖ) MS. 1428 mutato verborum ordine: καὶ ἡ γοητεία παρομαρτεῖ, καὶ ἡ ἀναισχυντία προηγεῖται. Probat Belinus.

Pag. 125. *l.* 9. Εἰς τὴν θάλατταν) Idem: ἐς τὴν θάλ.

ead. l. 13. Πρὸ τῆς κυματωγῆς) Idem: πρὸ τῆς κυματόδους γῆς.

Pag. 126. *l.* 5. Εἰ ταύτην τὴν πήραν) MS. 2957: εἰ ταυτηνὶ τὴν πήραν, Attice.

In Halcyonem.

Pag. 130. *l.* 8. Τῷ ποτε) MS. 2954: πῶς πώποτε.

Pag. 131. *l.* 13. Οἴει μεῖζον) Idem: οἴει ἀμήχανον.

Pag. 132. *l.* 1. Ἀναγαγεῖν) Idem: ἀγαγεῖν.

ead. l. 6. Τῷ δαιμονίῳ δὴ) Idem: τῷ δαιμονίῳ δέ.

ead. l. 14. Ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους) Idem: εἰς πρὸς &c. Alterum abundat.

Pag. 133. *l.* 5. Καὶ ὅσα διὰ τῶν τεχνῶν) Idem: καὶ ὅσα διὰ τῶν τειχῶν· & in margine χειρῶν.

Pag. 134. *l.* 12. Καὶ ἄπτερον) Idem: καὶ ἄχειρον.

Pag. 135. *l.* 5. Οὔτ' οὖν τὰ σμικρὰ) Idem: οὔτ' αὐτὰ σμ.

In Prometheum.

Pag. 138. *l.* 3. Ἀπότομοί τε γὰρ αἱ πέτραι) Belinus mavult ἀπόξυροι, ut est in Codd. A. P. L.

Pag. 139. *l.* 11. Ὑπεξελέσθαι) MSS. 1428 & 2954: ἐξελέσθαι.

Pag. 143. *l.* 3. Ἐπὶ τοῖς τηλικούτοις) MS. 2954: ἐπὶ τούτοις.

Pag. 145. *l.* 5. Εἰ διανέμων τις κρέα, παιδιάν τινα ἔπαιζε) Idem ante παιδιὰν addit κατὰ, quod pro glossa sit.

ead. l. 14. Ἀγένειαν) Idem: ἀγέννειαν.

Pag. 146. *l.* 1. Τί ἂν ἐποίησεν) Idem: ἢ τί γὰρ ἂν ἐποίησεν, melius vulgato.

ead. l. 2. Τηλικαῦτα ὀργίζεται) Idem: τοιαῦτα ἐργάζεται.

Pag. 147. *l.* 10. Συνέβαινε τὴν γῆν μένειν) Idem: τὴν γῆν εἶναι, suprascripto μένειν.

Pag. 148. *l.* 9. Ἐξέτασις γιγνομένη) Idem: ἐξέτασις γινομένη.

Pag. 149. *l.* 11. Καὶ δίκαια ἔσομαι πεπονθὼς) Abreschius Lectt. Aristaenet. pag. 18 legit: καὶ δίκαια εἴσομαι πεπ. MSS. conspirant in vulg.

ead. l. 14. Καὶ ἀκαλλῆ οὖσαν) MS. 2954: ἀκόσμητον οὖσαν. Sed vulg. bene habet.

Pag. 150. *l.* 14. Μὴ γιγνομένων τῶν ἀνθρώπων) Idem: μὴ γενομένων.

Pag. 152. *l.* 14. Ὃ πάντως καλὸν) Ad haec verba in eodem Cod. legitur hoc Scholion: Λείπει τὸ, ἀλλ' ἢ; ἵν' ᾖ, ἀλλ' ἢ ὃ πάντως.

In Dialogos Deorum.

Pag. 1. ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ) Auctiorem exhibet inscriptionem MS. 2956: Διάλογοι Θεῶν οὐρανίων.

I.

ead. l. 5. Ἀνθ' ὧν τοιαῦθ' ἡμῖν ζῶα ἀνθρώπους ἔπλασας) Amplectimur cum Belino lectionem MS. 2956: ἀνθ' ὧν ἡμῖν τοιαῦτα ζῶα τοὺς ἀνθρώπους ἔπλασας.

ead. l. 8. Ἐν τῇ διανομῇ) Idem MS. habet: ἐν τῇ νομῇ.

Pag. 2. *l.* 3. Ἀετὸν τρέφων) Idem: αἰετὸν, Attice.

ead. l. 7. Ἀλλά σοι μηνύσω πάνυ ἀναγκαῖον) In hac phrasi

desideratur voc. τι, ex eodem Cod. sic restituenda: ἀλλά σοι μ. τι πάνυ ἀναγκ.

ead. l. 12. Εἰπὲ πρότερον ὅν τινα μισθὸν) Idem omittit ὅν.

Pag. 3. *l.* 6. Οἷα καὶ σὺ ἔδρασας τὸν Κρόνον) Idem non agnoscit verba τὸν Κρόνον, quae prudentius forte reticuerit Prometheus. Possint a glossa quadam adiecta esse.

ead. l. 8. Πλὴν τοιοῦτό τι) Idem: πλὴν τοιοῦτό γε.

II.

ead. l. 2. Καὶ ἔτι ἄφρων) Desiderantur haec in MS. 1428.

Pag. 4. *l.* 1. Ὦ Ἔρως, ὃς ἀρχαιότερος εἶ) In eodem est: ὦ Ἔρως, ἀρχαιότερος ὤν, quod vulgatae merito praefert Belinus.

ead. l. 5. Τί δέ σε ἠδίκησα) MSS. 1428 & 2954: τί δέ σε μέγα ἠδίκησα.

ead. l. 8. Ὥστε μηδέν ἐστιν) MS. 1428: ὥστε οὐδέν ἐστ.

ead. l. 9. Ἀετὸν) Idem: αἰετόν.

ead. l. 10. Οὐδὲ συνῆκα ἡδὺς) MS. 2954: οὐδὲ συνῆλθον, *neque concubui*. Probat Belinus.

ead. l. 13. Ἢν ἴδωσι) Idem: ἐὰν ἴδωσι.

ead. l. 16. Τὴν πρόσοψιν) MS. 1428: τὴν σὴν πρόσοψιν, quod recipiendum putamus cum Belino.

Pag. 5. *l.* 5. Ἀλλ' ὡς ἥδιστον ποίει σεαυτὸν, ἑκατέρωθε καθειμένος βοστρύχους, τῇ μίτρᾳ τούτους ἀνειλημμένος) Locum fractum & mutilum omnes edd. sic exhibent. Sed MS. 2954 habet: ἀλλ' ὡς ἥδιστον ποίει σεαυτὸν, ἁπαλὸν ὀφθῆναι, ἑκατέρωθε καθειμένον βοστρύχους, τῇ μίτρᾳ τούτους ἀνειλημμένους. MS. 1428: ἀλλ' ὡς ἥδιστον ποίει σεαυτὸν, ἁπαλὸν καὶ καλὸν ὀφθῆναι, ἑκατέρωθε καθειμένον βοστρύχους, τῇ μίτρᾳ τούτους ἀνειλημμένος. Posteriorem lect. amplectitur Belinus, mutato ἀνειλημμένος in ἀνειλημμένον.

ead. l. 8. Ὑποδέου χρυσίδας) MS. 1428: ὑποδύου χρ.

ead. l. 9. Ὅτι πλείους) Idem: ὅτι πλεῖον.

ead. l. 13. Οὐκοῦν, ὦ Ζεῦ) Idem: τί οὖν, ὦ Ζ.

ead. l. 16. Αὐτοῦ ἐπιτυγχάνειν) MSS. 1428 & 2954: αὐτῶν, uti Clericus coniecerat. Sed Belinus αὐτοῦ vel omnino deleri vult, ut superfluum; vel pro eo substitui ἐρώτων.

III.

Pag. 6. *l.* 3. Ναί. τὴν Ἰὼ λέγεις) MS. 2954: μὴ τὴν Ἰὼ λέγ. quod nihili est. Forte μῶν voluit librarius, monente Belino.

ead. l. 7. Ἀλλὰ καὶ καινὸν ἄλλο τι δεινὸν) Idem: ἀλλὰ καὶ νῦν ἄλλο τι δεινόν. Lectio non contemnenda.

ead. l. 11. Ἐς τὴν Νέμεαν) MS. 2956: Νέμαιαν, mendose.

ead. l. 13. Ἀπαγαγὼν) MSS. 2954 & 2956: ἀγαγών.

IV.

Pag. 7. *l.* 1. Ἄγε, ὦ Γαν.) MSS. 1428 & 2954: εὖγε, ὦ Γαν. Sed vulg. bene habet.

ead. l. 2. Ὅπως εἰδῇς) Iidem: ὅπως ἰδῇς.

ead. l. 3. Οὐ πτερὰ) Iidem: οὐδὲ πτερά. Recte. Respondent sibi οὐκέτι — οὐδ' — οὐδέ.

ibid. Οἷος ἐφαινόμεν) MS. 2956: οἷς ἐφαινόμεν, quod arridet Belino. Nobis nihil mutandum videtur.

ead. l. 5. Οὐκ ἀετὸς) MSS. 2957 & 3011: οὐκ αἰετός.

ead. l. 6. Ἀπὸ μέσου) MS. 2954: ἐκ μέσου.

ead. l. 7. Σὺ δ' ἄλλος ἤδη ἀναπέφηνας) MS. 1428: σὺ δ' ἄλλως.

ead. l. 9. Ἀλλ' οὔτε ἄνθρωπος, ὃν ὁρᾷς, ὦ μειράκιον, οὔτε ἀετὸς &c.) MSS. 2956, 2957 & 3011: ἀλλ' οὔτε ἄνθρωπον ὁρᾷς, ὦ μειράκιον, οὔτε αἰετὸν, ὁ δὲ πάντων βασιλεὺς τῶν θεῶν εἰμι· quod, ut elegantius simul, & aptius dialogo, reponere non dubitat Belinus, & tuetur simili loco ex Timon. cap. 34: Μηδαμῶς, ὦ Τίμων, μὴ βάλῃς· οὐ γὰρ ἀνθρώπους ὄντας βαλεῖς. ἀλλ' ἐγὼ μὲν Ἑρμῆς εἰμι &c. Nos facile ferimus vulgatum; immo praeferimus.

Pag. 8. *l.* 1. Σὺ γὰρ ὁ Πὰν ἐκεῖνος) MS. 1428: σὺ γὰρ, ὦ Πὰν, ἐκεῖνος εἶ. MSS. 2956, 2957 & 3011: σὺ γὰρ εἶ ὁ Πὰν ἐκ. Sed elegantior ellipsis τοῦ εἶ.

ead. l. 6. Ἔνθα ἕστηκε) MS. 2954: ἔνθα ἑστήκει. MS. 1428: εἱστήκει, probante Belino.

ead. l. 8. Διὸς δὲ οὐκ ἤκουσας) Abest δὲ a MS. 1428.

ead. l. 11. Ὃς πρώην κατέχεας ἡμῶν) MSS. 1428, 2954, 2956 & 3011, pro ἡμῶν legunt ἡμῖν, quod, ut concinnum magis, probat Belinus.

ead. l. 14. Εἶτα τί ἀδικήσαντά με ἀνήρπασας) MSS. 1428 & 2954: εἶτα τί με ἀδικήσαντα ἀνέσπασας, male.

ead. l. 15. Διηρπάσαντο ἤδη) MSS. 2956, 2957 & 3011: διαρπάσονται ἤδη. Eleganter futuro iungitur τὸ ἤδη aliis etiam scriptoribus.

Pag. 9. *l.* 5. Ἐπεὶ μάτην ἀετὸς εἴην) Rectius MS. 2956: ἐπεὶ μάτην αἰετὸς ἂν εἴην.

ead. l. 13. Τεθύσεσθαι) MSS. 1428 & 2956: τυθήσεσθαι, a τυθέω.

ead. l. 16. Καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο) MS. 1428: καὶ αὐτὸ ἤδη τοῦτο. Sed cave, quidquam mutes.

Pag. 10. *l.* 5. Οὐκέτι ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀθάνατος) Idem: ἀλλὰ θεὸς ἀθάνατος. Et ſic placet Belino.

ead. l. 10. Ἔχεις κἀνταῦθα τὸν συμπαιξόμενόν σοι τοῦτον Ἔρωτα) Idem: ἕξεις κἀνταῦθα τὸν συμπαιξόμενόν σοι τουτονὶ τὸν Ἔρωτα· quod in textum admittendum videtur Belino. Τουτονὶ τὸν agnoſcunt etiam MSS. 2956, 2957 & 3011.

ead. l. 11. Θάῤῥει μόνον) MS. 1428: θάρσει.

ead. l. 12. Μηδὲν ἐπιπόθει τῶν κάτω) Abreſch. Lect. Ariſtaenet. p. 193 corr. μηδὲν ἔτι πόθει τῶν κάτω. Veriſſime, iudice Belino.

ead. l. 13. Τί δὲ ὑμῖν) MS. 3011: τί δαὶ ὑμῖν. Attice.

Pag. 11. *l.* 3. Πάλιν οὗτος γάλακτος μνημ.) MS. 1428: καὶ γάλακτος, quod reſtitui vult Belinus.

ead. l. 4. Ταυτὶ δ' οὐρανός ἐστι) Idem: ταυτὶ δὲ ὁ οὐρανός ἐστι. Non male.

ead. l. 5. Καὶ πίνομεν — τὸ νέκταρ) Idem: τοῦ νέκταρος, magis Attice. Sic Quom. Hiſt. cap. 25: φαρμάκου πιεῖν. Bacch. cap. 6: πίνουσι τῶν πηγῶν οὐχ ἁπασῶν· & alibi. Conf. Villoiſon. in Anecdot. Gr. T. II, p. 82.

ead. l. 9. Κοιμήσομαι δὲ ποῦ) Idem: καὶ κοιμηθήσομαι δὲ ποῦ· quod vulgato praefert Belinus.

ead. l. 11. Διὰ τοῦτό σε ἀνήρπασα) Idem MS. corrupte: διὰ τοῦτό γε σπουδὴ πᾶσα. Unde Belinus emendat: διὰ τοῦτό γε σὲ ἀνήρπασα. Mox in eodem Cod. pro ὡς ἅμα legitur ἵνα ἅμα.

ead. l. 15. Οἷος εἶ σύ, Γανύμηδες) Idem: οἷος εἶ σύ, ὦ Γανύμηδες.

Pag. 12. *l.* 2. Θέλκτρον) MSS. 1428, 2956 & 3011: θέλγητρον.

ead. l. 7. Ἔπεμπέ με κοιμηθησόμενον τὰ πολλὰ) MS. 1428: κοιμησόμενον ὡς τὰ πολλά. Sed a vulgata non recedit Belinus, niſi quod ὡς reſcribit vult ante τὰ πολλὰ, uti etiam habet ed. *Iunt.*

ead. l. 17. Τί πρακτέον) MSS. 2956, 2957 & 3011: ὃ πρακτέον· unde Belinus malit ὅ, τι πρακτέον.

Pag. 13. *l.* 2. Τὸν σκύφον) MS. 1428: τὸ σκύφος. Illud magis Atticum.

V.

Pag. 13. *l.* 5. Καὶ ἀλυπότατον) MS. 2956: καὶ ἀλυπότερον, Attica elegantia, qua comparat. pro superlat. adhiberi solet.

ead. l. 6. Ὁπόσαι ἂν ὁμιλήσωσι) MS. 1428: ὁπόσαι ἄρα ὁμιλήσουσι.

Pag. 14. *l.* 1. Κἂν ἐν γῇ μένουσι) MS. 2956 non agnoscit κἂν, & rectius abest. MS. 1428 habet κἂν — μένωσι.

ead. l. 2. Ὦ γενναιότατε θεῶν) MSS. 1428, 2954 & 2956: ὦ γενναιότατε ἀετῶν, quae vera Luciani manus est, iudice Belino.

ead. l. 3. Ἐπαχθὲν) MSS. 1428 & 2954: ἀνενεχθέν.

ead. l. 4. Καὶ ἀπηγορεύκασιν — διακονούμενοι) Iidem MSS. καὶ ἀπηγορεύκει, & mox MS. 2954 διακονούμενος. Utrumque, ut Attice dictum, adsciscendum ducit Belinus.

ead. l. 6. Ἢ φιλήσας) MS. 1428: ἢ φιλήσεις. MS. 2957: ἢ φιλήσαις, quod verum putat Belinus, quippe ab antecedente ἂν pendens. Sed & vulgatum bonum.

ead. l. 7. Καὶ τὸ φίλημα) MS. 2956: ἢ καὶ τὸ φίλ.

ead. l. 9. Ἐνίοτε δὲ καὶ) Idem: ὅτε δὲ καί. MS. 1428: ἐνίοτέ γε.

ead. l. 11. Ὅσον ὑπόλοιπον) MS. 1428: ἐπίλοιπον.

ibid. Καὶ αὐτὸς) MSS. 1428, 2954 & 3011: καὶ ὁ παῖς, quod recipiendum videtur Belino, & habet iam ed. *Iunt.*

ead. l. 15. Πώγωνα τηλικοῦτον καθειμένος) MSS. 2956, 2957 & 3011: ὁ πώγωνα τηλ. καθ. haud male.

Pag. 15. *l.* 3. Ἣν γοῦν ἐπιτρέψω) MS. 1428: εἰ γοῦν.

ead. l. 4. Προτιμότερον τοῦ νέκταρος) Belinus merito praefert, quod in eodem MS. est, ποτιμότερον. Sic Asin. cap. 8 pr. τὸν οἶνον καὶ τὰ φιλήματα προπινόντων ἀλλήλοις. Meleager Ep. X: Ζεῦ πάτερ, ἆρα φίλημα τὸ νεκτάρεον Γανυμήδους Πίνεις, καὶ τό δέ σοι χείλεσιν οἰνοχοεῖ; Vid. Analect. Brunckii T. I, p. 5.

ead. l. 5. Οἰομένῳ) MS. 2954: οἰομένη, ut referatur ad Iunonem. Vulgatum aptius.

ead. l. 6. Παιδεραστῶν οὗτοι λόγοι) MSS. 2956 & 2957: οὗτοι οἱ λόγοι, probante Belino.

ead. l. 8. Οὕτως ἐκτεθηλυμμένῳ) MSS. 1428, 2954, 2956 & 3011: ἐκτεθηλυμένῳ, simplici μ.

ead. l. 9. Μή μου λοιδοροῦ, ὦ γενναιοτάτε) MSS. 1428 & 2954: μὴ λοιδοροῦ, ὦ γενναῖα.

ead. l. 11. Ἡδίων καὶ ποθεινότερος) Iidem: ἡδίων ἐμοὶ καὶ ποθ. Itaque fcribendum putat Belinus.

ead. l. 13. Εἴθε καὶ γαμήσειας αὐτὸν ἐμοῦ ἕνεκα) MS. 2956: γαμήσεις αὐτὸν ἐμοῦ γε ἕνεκα. MS. 3011: ἐμοῦ γε οὕνεκα, Attice.

ibid. Μέμνησο γοῦν) MS. 1428: μέμνησο δέ.

ead. l. 15. Ἀλλὰ τὸν Ἥφαιστον ἔδει) In eodem pro ἔδει legitur φής.

Pag. 16. *l.* 2. Ἀποτιθέμενον) MSS. 2954, 2956, 2957 & 3011: ἀποτεθειμένον, folemni graecifmo, quo ἄρτι iungitur perfecto.

ead. l. 3. Ἀπ' ἐκείνων αὐτῶν τῶν δακτύλων) MSS. 1428, 2956, 2957 & 3011: ἀπ' ἐκείνων αὐτοῦ δακτύλων, quod recipiendum exiftimat Belinus.

ead. l. 4. Καὶ ἐπισπασαμένους) MS. 2954: ἐπισπασαμένους τε, omiffo καί.

ead. l. 6. Κατηθαλωμένον) MS. 1428: καταιθαλωμένον.

ibid. Ἡδέως ταῦτα) MSS. 1428, 2954, 2956 & 3011: ἡδίω ταῦτα, uti MS. Graev. Quid igitur vulgatam diutius feramus?

ead. l. 8. Καταπεμπτέος) MS. 2954: κατάπεμπτος, prave.

ead. l. 9. Καθαρὸς) MSS. 2954, 2956 & 3011: καθάριος.

ead. l. 10. Τὸ ἔκπομα) Iidem: τὸ ἔκπωμα, Attice.

ead. l. 12. Νῦν καὶ χωλὸς) Καὶ abeft a MS. 2954.

ead. l. 13. Ἀσβόλου μεστὸς) Pro hifce verbis MS. 2956 exhibet ἀσβολούμενος, quod Belinus corrigi vult in ἀσβολώμενος, vel ἠσβολωμένος ἐστι.

ead. l. 14. Ἐξότου τὸν καλὸν κομήτην τοῦτον ἡ Ἴδη ἀνέθρεψε) MSS. 1428 & 2954: ἐξ οὗ τὸν καλὸν τοῦτον ἡ Ἴδη ἡμῖν ἀνέθρεψε, omiffo κομήτην, fed bene addito ἡμῖν, quo edd. carent.

ead. l. 16. Οὐδ' οἱ σπινθῆρες, οὐδ' ἡ κάμ.) Iidem: οὐδὲ οἱ σπινθῆρες, οὐδὲ ἡ κάμ. rectius, propter feq. afpiratam.

ibid. Ἀπέτρεπον) MS. 1428: ἀνέτρεπον. Minus bene.

Pag. 17. *l.* 1. Οὐδὲν ἄλλο) MS. 3011: μηδὲν ἄλλο.

ead. l. 3. Ἔκπομα) MSS. 1428, 2954, 2956, 2957 & 3011: ἔπωμα.

ead. l. 4. Ἀναδίδου — καὶ ἐφ' ἑκάστῃ) MS. 1428: δίδου — καὶ ἐφ' ἑκάστης.

ead. l. 5. Καὶ ὅτε πλήρη ὀρέγοις, καὶ αὖθις — ἀπολαμβάνοις) MSS. 1428, 2954, 2956 & 3011, refpuunt foloe-

cifmum, qui eft in vulgata, leguntque ὀρέγεις & ἀπολαμβάνεις, nifi quod MS. 1428 habet λαμβάνεις. Infuper MS. 2957 pro καὶ αὖθις legit κᾆτα αὖθις.

ead. l. 7. Τί τοῦτο δακρύεις;) Belinus fic interpungit: τί τοῦτο; δακρύεις.

VI.

Pag. 17. *l.* 1. Ἰξίονα τοῦτον ὁρᾷς) MS. 2954 non agnofcit verbum ὁρᾷς, & poteft illud abeffe, falvo fenfu.

Pag. 18. *l.* 5. Χρὴ γὰρ) MS. 2956: χρῆστ (forte χρηστὸν voluit) vitiofe.

ead. l. 6. Τί δ' ἄλλο) MS. 2954: τί γὰρ ἄλλο.

ibid. Καὶ γὰρ αἰσχύνομαι) MS. 2956: καί γε αἰσχ. MS. 2954: καί τοι αἰσχ.

ead. l. 8. Ὅσον καὶ αἰσχροῖς) MS. 2954: ὅσον καὶ αἰσχροῖσιν, quod fi a Luciano eft, alluferit forte ad quendam poëtae alicuius locum. Sed MS. 2956 habet ὅσῳ καὶ αἰσχρεῦ, fuprafcripto αἰσχροῖς. Exftat quoque ὅσῳ in MS. 2957; quare fic reponi oportere exiftimat Belinus.

ead. l. 9. Μῶν οὖν) MS. 2954: μῶν δ' οὖν.

ead. l. 10. Ὅπερ ἂν ὀκνήσειας) Idem: ὅπερ ἂν σὺ ὀκν. quod minime fpernendum. MS. 2956: ὃ σὺ ὀκν.

ead. l. 11. Αὐτὴν ἐμὲ) MS. 2954: ταύτην ἐμέ.

ead. l. 13. Ἀτενὲς ἀφεώρα) Idem: ἑώρα. Sed MS. 2956 veriorem lectionem exhibet ἐφεώρα.

ibid. Ὁ δὲ καὶ ἔστενε) MS. 2954: ὅτε δὲ καὶ ἔστενε.

ead. l. 14. Παραδοίην — τὸ ἔκπομα) MSS. 2954 & 2956: ἀποδοίην — τὸ ἔκπωμα.

ead. l. ult. Ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ πιεῖν) Ἐπ' αὐτῷ ἐκείνῳ π. coniicit Belinus. *Pour boire du même côté, fur le même endroit où mes lévres avoient porté.*

Pag. 19. *l.* 2. Ταῦτα ἤδε) Iidem MSS. ταῦτα δὲ ἤδη.

ead. l. 3. Καὶ ᾤμην παύσασθαι) Iidem & MS. 2957: παύσεσθαι, idque vulgato praefert Belinus.

ead. l. 6. Προκυλινδούμενον, ἐπιφραξαμένη) MS. 2954; προσκυλινδούμενον, μοῦ ἐπιφραξαμένη. Unde Belinus malit προκαλινδούμενον, (ut de Gymn. c. 1) μοῦ ἐπιφρ.

ead. l. 8. Σὺ δὲ αὐτὸς ὅρα) Idem MS. σὺ δὲ αὐτὸν &c. perperam.

ead. l. 10. Μέχρι τῶν Ἥρας γάμων) Idem: μέχρι τῆς Ἥρ. γ. Sed nihil mutandum.

ead. l. 12. Ἀλλ' ἡμεῖς τούτων) His & feqq. ufque ad συγ-

γνωστοὶ in eodem Cod. haud abſurde praefigitur perſona Iunonis.

ead. l. 15. Οἷα οὔποτε) Idem: οἷα οὐδέποτε. Probat Belinus.

Pag. 20. *l.* 4. Καὶ ἔπη αὐτῷ) Idem MS. reſtituit pron. σὺ ante ἔπη.

ead. l. 7. Καὶ νῦν τῷ Ἰξίονι οἶδα καθότι συγγνώμην ἀπονέμεις) In eodem, mutato verborum ordine, legitur: καὶ νῦν οἶδα ἐγὼ καθότι τῷ Ἰξ. συγγνώμην ἀπονέμεις.

ead. l. 9. Τὸν Πειρίθουν) Idem: τὸν Πειριθόουν, forma poëtica, h. l. non deſiderabili.

ead. l. 11. Ἀτὰρ οἶσθα) Idem: ἀτὰρ σὺ οἶσθα, haud male.

ead. l. 12. Μηδαμῶς) Idem: οὐδὲ ὅλως, quae interpretatio eſt.

Pag. 21. *l.* 1. Οὐδαμῶς) Idem: μηδαμῶς.

ead. l. 2. Ἐπειδὰν λυθῇ τὸ συμπόσιον, κᾀκεῖνος ἀγρυπνεῖ) In hac vulgata ſubiunctivo λυθῇ perperam iungitur indicativ. ἀγρυπνεῖ, quod iam animadvertit Hemſt. notans, ſtructuram poſtulare ἀγρυπνῇ. Favent huic emendationi MSS. 2954, 2956 & 2957. Quare omnino ſic legendum.

ead. l. 3. Παρακατακλίνωμεν) MS. 2954: συγκατακλίνωμεν. Vulgatum praevalet.

ead. l. 4. Οὕτω γὰρ παύσαιτο) Idem: οὕτω γὰρ ἂν παύσαιτο, recte. Vulgata ſoloeca eſt.

ead. l. 8. Τί γὰρ ἂν καὶ πάθοις) MS. 2956: ἢ τί γὰρ ἄν.

ead. l. 9. Εἰ νεφέλῃ ὁ Ἰξίων συνέσται) In MS. 2954 additum legitur δόξει· unde Belinus coniicit ſcriptum antiquitus fuiſſe συνεῖναι δόξεις.

ead. l. 11. Τὸ αἰσχρὸν ἐπ' ἐμὲ ποιήσει) Belinus, nominativum deſiderans, ad quem commode referatur verbum ποιήσει, reponi iubet ἐπ' ἐμὲ ἥξει, quam lectionem tuentur MSS. 2954 & 2956.

Pag. 22. *l.* 3. Καί που τάχα ἐρᾷν με) MS. 2954: καί που τάχα καὶ ἐρᾷν με, quod merito arridet Belino.

ead. l. 5. Ἐς τὸν ᾅδην) Idem: ἐς ᾅδην.

ead. l. 7. Δίκην διδοὺς τοῦ ἔρωτος — ἀπὸ τῆς μεγαλαυχίας) Si conferas haec cum iis, quae ſupra occurrunt in hoc Dial. συγγνωστοὶ οὖν &c. parum ſibi conſtare videbitur Iuppiter, qui h. l. damnet amorem, quem modo ignoſcendum putaverat. Neque ultima verba: οὐ γὰρ δεινὸν &c. ſatis pulchre quadrant antecedentibus, & durior ſit dialogi ſtructura, ſi a Iunone dicantur. Reſtituendus igitur ſic

locus ex MS. 2954: *δίκην διδοὺς, οὐ τοῦ ἔρωτος, οὐ γὰρ δεῖ, δεινὸν τοῦτό γε, ἀλλὰ τῆς μεγαλαυχίας.*

VII.

Pag. 22. *l.* 2. Καὶ προσγελᾷ πᾶσι, καὶ δηλοῖ τι ἤδη ὡς μέγα ἀγαθὸν) MS. 2956: *καὶ προσμειδιᾷ πᾶσι, καὶ δηλοῖ μέγα τι ἀγαθόν.*

ead. l. 4. Ἐκεῖνό γε φῶ βρέφος) Idem: *ἐκεῖνο τὸ βρέφος.*

Pag. 23. *l.* 1. Ὅσον ἐν τῇ πανουργίᾳ) Idem: *ὅσον ἐπὶ τῇ πανουργίᾳ.* Forte melius.

ead. l. 3. Καὶ τίνα ἂν ἀδικῆσαι) Idem: *καὶ τί ἂν ἀδικῆσαι*, quod, ut Atticum magis, sequitur Belinus.

ead. l. 5. Λαθὼν) Idem: *λαθὸν*, quod vulgato praefert Belinus, ut referatur ad *βρέφος.*

ead. l. 10. Εἴ σοι προσέλθῃ) Leg. *ἤν σοι προσέλθῃ* cum eodem Cod.

Pag. 24. *l.* 6. Ὑφέλκων τὼ πόδε) Idem: *ὑφελών.*

Pag. 25. *l.* 2. Μαγάδιον) Idem: *μαγάδα.*

ead. l. 3. Ἑπτὰ χορδὰς) Abest *ἑπτὰ* ab eodem MS.

ibid. Μελῳδεῖ πάνυ γλαφυρὸν, ὦ Ἥφαιστε) Idem: *ἐμελῴδει πάνυ γλαφυρὸν καὶ ἥδιστον, ὦ Ἥφ.* Placet Belino.

ead. l. 6. Ὡς οὐδὲ μένοι) Idem: *ὡς μηδὲ μ.* quae vera lectio videtur.

ead. l. 12. Τοιγαροῦν) Idem: *τί γὰρ οὖν.*

VIII.

Pag. 26. *l.* 1. Δεῖ ποιεῖν) MS. 2956: *χρὴ ποιεῖν.*

ead. l. 2. Εἰ καὶ λίθους) Idem: *λίθον.*

ead. l. 3. Διατεμεῖν) Idem: *διακόψαι*, magis Attice.

ead. l. 5. Εἰς δύο) Idem: *ἐς δύο.*

ead. l. 6. Εἰ μέμηνα) Idem: *πειρᾷ μου; ἢ εἰ μέμηνας;* quod absque dubio verum putat Belinus.

ead. l. 8. Διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον) Idem: *τοῦτ' αὐτὸ, διαιρεθῆναί μ. τὸ κρ.* quod non displicet.

ibid. Εἰ δὲ ἀπειθήσεις) Idem: *ἀπεισθήσεις*, vitiose.

ead. l. 11. Αἴ μου τὸν ἐγκέφαλον) Idem: *αἴ μοι τον ἐγκ.* melius vulgato.

Pag. 27. *l.* 8. Ὑπὸ τὴν μήνιγγα) Idem: *ὑπὸ τῇ μήνιγγι·* nec aliter Scholiastes legit.

ead. l. 14. Ἐγγυήσας μοι αὐτὴν) Offendit Belinum bis repetitum in eodem commate *μοι.* Malit ergo cum Schol. *ἐγγ. ἤδη αὐτήν·* quam lectionem etiam tuetur MS. 2956.

Pag. 28. *l.* 2. Ἀεὶ θέλει) Idem MS. ἀεὶ ἐθελήσει.

IX.

Pag. 28. *l.* 4. Ἄκαιρον γὰρ) MS. 2956 addit ἐστι· quo tamen non opus.

Pag. 29. *l.* 3. Μαλακῶς ἔχει) Idem: μαλακὸς, minus bene.

ead. *l.* 9. Ἐπεσήμαινεν) Idem: ἐπεσήμηνεν.

Pag. 30. *l.* 15. Ἐξέτεκεν αὐτὸ) Idem: αὐτῷ, mendose.

Pag. 31. *l.* 2. Ἀποκομίσας παρέδωκα) Idem: ἀποκομίσας γὰρ παρέδωκα.

ead *l.* 4. Καὶ μήτηρ καὶ πατὴρ ὅδέ ἐστιν) Idem: καὶ πατὴρ καὶ μήτηρ ὁ αὐτός ἐστιν, quod praeplacet Belino.

X.

Pag. 31. *l.* 5. Σεαυτὸν) MS. 1428: σαυτόν.

Pag. 32. *l.* 2. Μὴ παραβαίνειν) Idem non agnoscit τὸ μὴ, quod & abesse potest.

ead. *l.* 7. Ἐξεπέμφθης ἀγγελῶν ταῦτά μοι) Idem: ἐξεπέμφθης ταῦτα διαγγέλλων μοι. Leg. διαγγελῶν.

ead. *l.* 9. Παρὰ τῆς Ἀμφιτρύωνος γυναικὸς) Male abest γυναικὸς a MSS. 1428 & 2956. Sed iidem aliter ordinant personas, verba ἐρῶν αὐτῆς Mercurio tribuendo. Sic iam placuerat Iensio.

ead. *l.* 13. Πολύαθλον θεὸν) MS. 1428: πολύμοχθον, quod a glossa ortum.

ead. *l.* 16. Αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμεν) Idem: μόνοι γὰρ &c. quam variationem etiam notavit Schol. Sed vid. Solan. & Hemst. ad h. l.

Pag. 33. *l.* 1. Οὐδ' ἀπόκοιτος ἐκεῖνος) Idem: οὐδ' ἀπόκοιτός ποτε ἐκεῖνος, commode addito ποτε.

ead. *l.* 3. Νὺξ δὲ κατὰ μέτρον τὸ αὐτῆς ἀνάλογον) Idem: νὺξ δὲ κατὰ τὸ μέτρον τὸ αὐτῆς ἀναλόγως.

ead. *l.* 5. Οὐδ' ἂν ἐκοινώνησέ ποτε ἐκεῖνος θνητῇ γυναικὶ) Idem omittit v. ποτὲ ἐκεῖνος· sed pro ἐκοινώνησε pulchre habet ἐκοινώνει.

ead. *l.* 8. Ἑξῆς τριῶν ἡμερῶν) Idem: τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν, leniore verborum structura.

ead. *l.* 10. Τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῶν Διὸς ἐρώτων) MS. 2956: τοιούτων ἀπολαύσονται &c. uti P. & L. & sic rescribendum videtur Belino.

XI.

Pag. 34. *l.* 4. Καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν) MS. 2956: παρ' αὐτ.

ead. l. 8. Ἐμὲ γοῦν αὐτοῦ τὴν μητέρα) Idem: ἐμὲ γοῦν αὐτὴν τὴν μητέρα.

Pag. 35. *l.* 10. Ὑποβαλλόμενος) Idem: ὑποβαλόμενος.

ead. l. 14. Περικειμένη) Idem: ἐπικειμένη.

XII.

Pag. 36. *l.* 2. Καθ' αὑτῶν) MSS. 2956: καθ' ἑαυτῶν.

ead. l. 10. Καὶ μητέρα τοσούτων θεῶν) Idem: καὶ τοσούτων μητέρα θεῶν.

Pag. 37. *l.* 4. Τῷ Ἄττῃ) Idem: τῷ Ἄττει. Sic & infra pag. 38 l. 3.

ead. l. 9. Τὸ τοιοῦτο) Idem: τὸ τοιοῦτον, Attice.

Pag. 38. *l.* 6. Σὺ, ὦ μῆτερ, αὐτὴ) Idem: σὺ αὐτὴ, ὦ μῆτερ.

ead. l. 8. Ἀλλὰ μεμνήσῃ) Idem: μέμνησο, probante Belino.

XIII.

Pag. 39. *l.* 13. Ἐπιθήσειν) MS. 2956: ἐπιθήσει.

Pag. 40. *l.* 4. Ἔξαινον) Idem: ἔξαιρον, mendose.

ead. l. 13. Συμποσίου) Idem: ξυμποσίου, Attice.

XIV.

Pag. 41. *l.* 1. Τί σκυθρωπὸς) MS. 1428: τί κατηφής.

ead. l. 2. Ὅτι, ὦ Ἑρμῆ, δυστυχῶ) Idem: ὅτι δυστυχῶ, ὦ Ἑρμῆ.

ead. l. 6. Τὸν Οἰβάλου) MS. 1428: τὸν Οἰβάλου ἐκεῖνον. MS. 2956: τὸν Οἰβάδου.

ead. l. 11. Αὐτοῦ ἐμοῦ τὸ ἔργον) Art. τὸ non legitur in MS. 1428.

ead. l. 13. Ἀκούσιον ἐγένετο) Idem MS. ἐγένετ' ἀκούσιον.

Pag. 42. *l.* 1. Ἀκοῦσαι τὸν λόγον) MSS. 1428 & 3011: τὸν τρόπον.

ead. l. 3. Ζέφυρος) MS. 3011: ὁ Ζέφυρος. Placet.

ead. l. 4. Καὶ μὴ φέρων τὴν ὑπεροψίαν, ἐγὼ μὲν &c.) Belinus, non concoquens ἀνακολουθίαν, quae eſt in his verbis, ex MS. 1428 reponi iubet: καὶ μὴ φέρων τὴν ὑπεροψίαν, ταῦτα εἰργάσατο. ἐγὼ μὲν &c. neſcimus, quam bene. Conf. Hemſt. ad h. l. MS. 2956 habet: — ὑπεροψίαν, ἐπεβούλευε. κἀγὼ μὲν &c.

ead. l. 5. Εἰώθαμεν) MS. 1428: εἰώθειμεν.

ead. l. 6. Καταπνεύσας ἐπὶ κεφαλὴν &c.) Idem: καταπνεύσας, καὶ ἐπὶ κεφαλὴν τῷ παιδὶ ἐνσείσας, ἐφόνευσεν αὐτόν.

ead. l. 10. Φεύγοντι ἐπιστρόμενος) Idem: φεύγοντα ἐπιστρώμενος. Sed vulg. bene habet. Vid. Schol.

ead. l. 12. Κατέβαλε) MS. 2956 male aberrat in κατέλαβε.

Pag. 43. *l.* 3. Ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ) MS. 1428 corrupte ἐπελάζοντα. Sed & in verbis seqq. variat, pro tertio casu exhibens quartum: τὸν νεκρόν. Quae lectio haud spernenda videbitur, si memineris Bionis illud: Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν &c.

ead. l. 5. Πεποιημένος τὸν ἐρώμενον) Idem non agnoscit ultima verba, & pro πεποιημένος legit πεποιημένον. Vulgata praevalet.

XV.

Pag. 43. *l.* 1. ΕΡΜ. Τὸ δὲ καὶ χωλὸν &c.) Nihil intercidit in principio huius dialogi, quod suspicabatur magnus Hemsterhusius; modo rectius ordines personas interloquentes auctoritate MS. 2956. Sic autem ille: ΑΠ. Τὸ δὲ καὶ χωλὸν αὐτὸν ὄντα (τὸν Ἥφαιστον MS. 1428) καὶ χαλκέα τὴν τέχνην, τὰς καλλίστας γεγαμηκέναι τήν τε Ἀφροδίτην καὶ Χάριν, εὐποτμία τις, ὦ Ἑρμῆ· πλὴν ἐκεῖνό γε θαυμάζω, κ. τ. λ. Ita nemo amplius haereat. Quod attinet vero ad verba χαλκέα τὴν τέχνην, in quibus uterque MS. conspirant, recte ea reiicit Belinus ut interpretamentum, quod in genuinae lectionis, τέχνην ἔχοντα βάναυσον, locum migrarit.

ead. l. 4. Πλὴν ἐκεῖνο) MS. 1428: ΕΡ. Πλὴν ἐκείνων. Male.

ead. l. 6. Ὅταν ὁρῶσιν) MSS. 2956 & 2957: ὅταν ὁρῷεν.

ibid. Εἰς τὴν κάμινον) Iidem MSS. ἐς τὴν κάμινον.

Pag. 44. *l.* 1. Πολλὴν αἰθάλην) MS. 2956: αἴθαλον.

ead. l. 2. Τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν, περιβάλλουσί τε καὶ φιλ.) Idem: τοιοῦτον ὄντα, περιβάλλουσί τε αὐτὸν καὶ φιλ. quem verborum ordinem vulgato praefert Belinus.

ead. l. 4. ΕΡΜ. Τοῦτο — φθονῶ) In MS. 1428 haec Apollini tribuuntur, & persona ΕΡΜ. dein praefigitur verbis σὺ δὲ κόμα. Quod recte improbat Belinus.

ead. l. 7. Ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι) MS. 3011: δέῃ· & sic postulat legitima ratio.

ead. l. 9. Εἰς τὰ ἐρωτικὰ) MSS. 2956 & 3011: ἐς τὰ ἐρωτ. Attice.

ead. l. 11. Ἡ μὲν ἀποδιδράσκει &c.) MSS. 2956 & 3011: ἡ μὲν Δάφνη οὕτως ἐμίσησέ με, ὥστε εἵλετο, omisso ἀπο-

διδράσκει. Quod verbum si retinendum sit, Belinus corrigi vult: ἀπεδίδρασκε καὶ ἐμίσει με ὥστε &c. Ceterum τὸ Δάφνη, quod inserunt h. l. MSS. a glossa verborum ἡ μὲν adiectum recte suspicatur idem vir doctus.

ead. l. 12. Ἢ ἐμοὶ συνεῖναι) Iidem: ξυνεῖναι, Attice.

ead. l. 13. Ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ δίσκου ἀπώλετο) Iidem: τὸν Ὑάκινθον δὲ ὑπὸ τοῦ δίσκου ἀπώλεσα.

ead. l. 15. Ἤδη ποτὲ) MS. 1428 a prima manu habebat ἦδον. Sed eraso ο alia manus fecit ἤδην. Belinus, in ἦδον latere putans verbum, a quo pendeat acc. Ἀφροδίτην, inde tentat εἶχον, legitque adeo: ἐγὼ μὲν εἶχόν ποτε τὴν Ἀφρ. Nobis hoc frigere videtur.

Pag. 45. *l.* 1. Ἐκ σοῦ λέγεται τετοκέναι) Idem: τέκειν.

ead. l. 3. Ἡ Χάρις ταύτην) MSS. 1428, 2956 & 3011: ἢ ἡ Χάρις ταύτην, quod placet.

ead. l. 6. Περὶ τὸν Ἄρη) MS. 1428: Ἄρεα, Attice.

ead. l. 11. Ἐπιμηχανήσασθαι) MS. 2956: ἐπιμηχανήσεσθαι, uti Iensius emendandum iam monuerat.

XVI.

Pag. 47. *l.* 7. Συνετωτέρων) MS. 3011: ξυνετωτέρων.

ead. l. 13. Ὁρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς) MS. 2956: ἐν τοῖς θεοῖς ὁρώμενα.

ead. l. 14. Ὅταν ἡ μὲν ἐπαινῆται — ὁ δὲ κιθαρίζῃ) Belinus, praeeunte MS. 3011, reponi vult ἐπαινεῖται & κιθαρίζει.

Pag. 48. *l.* 13. Ὁπόταν — κατίῃ) MS. 3011: ὁπόταν — κατήει. Belinus emendat: ὁπότ' ἂν κατίοι.

XVII.

Pag. 50. *l.* 2. Ὅπως ἐγκαλύψαιτο) Ὅπως ἂν ἐγκαλύψαιτο, rescribit Belinus.

ead. l. 8. Τὴν μοιχείαν αὐτοῖς) MS. 2956: τὴν μοιχείαν αὐτοῦ. Unde Belinus malit αὐτοῦ.

Pag. 51. *l.* 2. Ἰδὲ) Idem: εἰδέ.

XVIII.

Pag. 51. *l.* 2. Ἦν υἱὸς) MS. 2956: υἱὸς ἦν.

ead. l. 5. Καὶ αὐλοῖς) Idem: καὶ αὐλῷ.

ead. l. 6. Ὅλως παντὶ) Idem: πανὶ, absurde.

Pag. 52. *l.* 5. Καὶ ταῦτα ἅπαντα) Idem: καὶ ταῦτα πάντα.

ead. l. 13. Τις οἷος ἂν νήφων οὗτος ἦν) Idem mutato verborum ordine: τις οἷος ἂν οὗτος ἦν νήφων.

Pag. 53. *l.* 4. Οὐδὲν τοῦτο φὴς) Idem: οὐδὲν φής.

ead. l. 9. Ἐπιζηλοτυπεῖν) In eodem diserte legitur ἔτι ζηλοτυπεῖν· quo modo legendum veriſſime iam coniecerat Hemſterh.

XIX.

Pag. 53. *l.* 1. Τί δήποτε, ὦ Ἔρως) MS. 1428: τί δήποτ' ὦ Ἔρως.

ead. l. 2. Ποσειδῶ) Idem: Ποσειδῶνα.

Pag. 54. *l.* 3. Σὺ δὲ ἄτοξος) MS. 2956: σὺ δ' ἄτοξος.

ead. l. 9. Ὁ Ἄρης γὰρ) MS. 1428: ὁ Ἄρης δὲ, quod aptius.

Pag. 56. *l.* 6. Καίτοι τοξότην καὶ αὐτὸν ὄντα) Idem: καὶ αὐτὸν τοξότην ὄντα, minus concinne.

XX.

Pag. 57. *l.* 6. Πρὸς τὸν δικαστὴν) MSS. 2956 & 3011: παρὰ τὸν δικ.

ibid. Ἐγὼ δὲ) Iidem: ἐγὼ γάρ.

ead. l. 8. Νενικηκυίας εἶδον) MS. 2954: νενικηκυίας ἰδὼν, mendoſe.

ead. l. 13. Κοὐκ) Idem: καὶ οὐκ.

Pag. 58. *l.* 7. Τὸ αἰδεῖσθαί γε τὰ τοιαῦτα) MSS. 2954 & 2956: τὸ αἰδεῖσθαι τά γε τοιαῦτα, melius.

Pag. 59. *l.* 12. Ἀλλ' εἴρετό με) MS. 2954: ἀλλά με ἤρετο, quod vulgato praefert Belinus.

ead. l. 16. Ἤρετό με) Deſideratur με in MSS. 2956 & 3011.

Pag. 60. *l.* 3. Τί δὲ) MS. 3011: τί δαὶ, Attice.

ibid. Ἔστιν αὐτῷ) MSS. 2956 & 3011: αὐτῷ ἐστιν.

ead. l. 6. Βούλεσθαι ἂν πρῶτον αὐτὸν) MS. 2954: πρότερον. MS. 2956: αὐτὸν πρῶτον.

ead. l. 8. Προσεγκαλῶ) MS. 2956: ἐγκαλῶ.

Pag. 61. *l.* 3. Πρὸς τὰ λαιὰ σκόπει) MSS. 2956 & 3011: περισκόπει.

ead. l. 4. Οὗ τὸ ἄντρον καὶ τὴν ἀγέλην) Iidem: οὗ τὸ ἄντρον, ἔνθα τὴν ἀγ.

ead. l. 7. Τί φὴς) Iidem: πῶς φής.

ibid. Κατὰ τὸν ἐμὸν οὑτωσὶ δάκτυλον) MS. 2954: κατὰ τὸν ἐμὸν δάκτυλον, οὑτωσί· melius forte.

ead. l. 12. Ἐπειδὴ δὲ πλησίον ἐσμεν) MS. 3011 ante ἐσμεν addit ἤδη.

Pag. 62. *l.* 8. Ὁπότε ὁ Ζεὺς) Idem: ὁπότε δὴ ὁ Ζ.

ead l. 9. Καταπεμφθεὶς εἰς) MSS. 2956 & 3011: πεμφθεὶς ἐς.

ead. l 10. Καὶ ὁπότε ἤδη) Iidem: καὶ ὁπότε γε ἤδη.

ead. l. 13. Τότε ἔτυχε Iidem: ἔτυχε τότε.

Pag. 63. *l.* 2. Ἔλαβον) Iidem: λαβὼν, prave.

Pag. 64. *l.* 4. Ἀστικῶν) Iidem mendose: ἀσκητῶν.

ead. l. 5. Ὁποτέρα ἦ καλλίων) MS. 2956 non agnoscit verbum ἦ, neque est desiderabile.

Pag. 65. *l.* 2. Ἀδελφὴν καὶ γυναῖκα) Idem elegantius legit: καὶ ἀδ. καὶ γυναῖκα.

Pag. 66. *l.* 2. Ἐγὼ δ' ἀπεστράφην) Idem cum MSS. Ox. & P. a Solano laudatis, habet ἀποστραφείην. Sed vulgatum rectius.

ead. l. 8. Ἀποδύσῃς) In hac vulgata cum P. & *I.* conspirat MS. 2956. Sed priscam lectt. ἀποδύσῃ malit Belinus, legendo αὐτὴν ἀποδύσῃ, uti etiam placuerat Hemsterhusio.

ead. l. 10. Δι' αὐτοῦ) Idem: δι' αὐτόν.

ibid. Ἐχρῆν μηδ' οὕτω) MS. 3011: μηδὲ οὕτω· rectius, propter seq. aspiratam.

ead. l. 15. Καὶ σὺ Ἀθηνᾶ) Idem: καὶ σὺ, ὦ Ἀθηνᾶ.

ead. l. ult. Τὸν λόφον, καὶ τὸν δικαστὴν φοβεῖς) Idem: καὶ τὸν Δία καὶ τὸν δικαστὴν φοβήσεις. Sed verba καὶ τὸν Δία ab errante librario male repetita videntur ex seqq. καὶ τὸν δικαστήν· neque omnino locum habere possunt, nisi legas ὡς τὸν Δία· quod tamen absurdum.

Pag. 68. *l.* 5. Ἅπερ ἂν δοκῇ) Idem: ἅπερ δοκεῖ. Κᾆτα. Consentit MS. 2954, nisi quod in eo pro κᾆτα legitur καί.

ibid. Σὺ δὲ πρόσιθι Ἀθηνᾶ) MSS. 2956 & 3011: σὺ δὲ πρόσιθι ἡ Ἀθηνᾶ, quod non displicet Belino.

ead. l. 10. Οὐδὲν, Ἀθηνᾶ) MSS. 2954, 2956 & 3011: οὐδὲν, ὦ Ἀθηνᾶ.

Pag. 69. *l.* 2. Ἑκάστῳ τῶν μελῶν) MS. 2956: τῶν μερῶν, ut Ox.

ead. l. 8. Τί μὲν γὰρ σὺ ἀπολαύσειας) MSS. 2954 & 3011: τί μὲν γὰρ ἂν σὺ ἀπ. Bene.

ead. l. 15. Ἐκείνη γὰρ εἰ) MS. 2956: ἐκείνη γὰρ δὴ εἰ, commode inserens δὴ, quod affirmationi inservit.

ead. l ult. Εὖ οἶδ' ἐγὼ) Idem: εὖ οἶδα ἐγώ.

Pag. 70. *l.* 7. Ποία δέ τις τὴν ὄψιν) MS. 2954: ποία δὲ τὴν ὄψιν. MSS. 2956 & 3011: ποία δὲ τὴν ὄψιν ἐστί.

Utrumque, & τις, & ἐστὶ, ut a glossa profectum, abesse vult Belinus.

ead. l. 8. Οἵαν εἰκὸς) In MS. 2954 suprascriptum ἂν, ut sit: οἵαν ἂν εἰκός.

ead. l. 10. Παλαιστικὴ) Idem: παλαιστρικὴ.

ibid. Οὕτω δή τι) Idem: οὕτω δέ τι.

ead. l. 12. Εἰς ἀκμὴν) MSS. 2956 & 3011: ἐς ἀκμήν.

ead. l. 14. Μενέλαος) Iidem: Μενέλεως, Attice.

ead. l. 15. Καταπράξομαι) MS. 2956: καταπράξαιμι· & mox ante MS. 3011: εἰ δ' ἐθέλοις. Unde Belinus hunc locum ita vult constitui: εἰ δ' ἐθέλοις, ἐγώ σοι καταπράξαιμι ἂν τὸν γάμον.

Pag. 71. *l.* 13. Ὁ μὲν Ἔρως ὅλως παρελθὼν) MSS. 2954 & 3011: ὅλος παρ. ut Ox. Probat Belinus.

ead. l. 14. Ὁ δ' Ἵμερος) Rectius iidem: ὁ δὲ Ἵμ.

Pag. 72. *l.* 1. Ἀκολουθεῖν) MS. 2954 cum Ox. legit συνακολουθεῖν.

ibid. Καὶ οὕτως ἅπαντες αὐτὴν ἀναπ.) Idem: καὶ οὕτως ἅπαντ' αὐτὴν ἀναπ. quod Belino praeplacet.

ead. l. 6. Καὶ ἐπάνειμι ἔχων τὴν γυν.) Idem: καὶ ἐπάνειμι ἑλὼν &c. Melius vulgato.

ead. l. 7. Ὅτι μὴ πάντα ταῦτα ἤδη ποιῶ) Idem: ὅτι μὴ ἤδη πάντα ταῦτα ποιῶ.

ead. l. 10. Πρέπει γὰρ κἀμὲ) MSS. 2954 & 2956: πρέπει γὰρ ἂν κ. MS. 3011: πρέποι γὰρ ἂν κ. Utramque lect. e Codd. suis iam annotavit Hemst.

ead. l. 13. Τούτου τοῦ μήλου) MS. 2954: τουτουὶ τοῦ μήλου. Attice.

ead. l. 14. Ἀμελήσεις) MS. 3011: ἀμελήσῃς.

ead. l. 15. Βούλει ἐπομόσωμαι) MS. 2954: βούλει οὖν ἐπ.

Pag. 73. *l.* 3. Καὶ ἀκολουθήσειν γε ἐπ' αὐτὴν) Idem ante ἐπ' αὐτὴν additum habet σοί.

ead. l. 4. Εἰς τὴν Ἴλιον) MS. 2956: ἐς τὴν Ἰλ.

ead. l. 8. Τὸν Ὑμέναιον πρὸς τούτοις) MS. 3011: τὸν Ὑμ. ἔτι πρὸς τούτοις· quam lectionem sua etiam auctoritate confirmat Cod. Ox.

ead. l. 10. Δίδωμι τὸ μῆλον) MS. 2954: δίδωμί σοι τὸ μῆλον.

XXI.

Pag. 73. *l.* 2. Καὶ ἀπίθανα) MS. 2956 perperam: ὡς ἀπίθανα.

ead. l. 3. Καθήσω) Idem: *καθείς*. MS. 3011: *καθήσας*, & mox *ὑμεῖς δὲ ἀποκρεμασθέντες κατασπῶν βιάζεσθέ με.*

Pag. 74. *l.* 1. Βιάζησθε) MS. 2956: *βιάζητε.*

ead. l. 4. Καὶ τὴν θάλασσαν) MS. 3011: *καὶ τὴν θάλατταν.*

ead. l. 5. Καθ' ἕν' ἁπάντων) MS. 2956: *καθ' ἕνα πάντων.*

ead. l. 7. Καταβαρήσειν) Idem: *καταπονήσειν.*

ead. l. 10. Ὦ Ἄρες) Idem: *ὦ Ἄρη.*

ead. l. 11. Καί τι κακὸν) Idem: *καί τι κακῶν.*

ead. l. 15. Οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρός σε) Idem: *οὐκ ἂν δυναίμην πρός σε κρύψαι*, Attice.

Pag. 75. *l.* 4. Κἂν ἐδέδετο) Idem: *ἐδέδετο ἄν.*

XXII.

Pag. 76. *l.* 6. Ὅσα ἂν ἀποσκώψῃς) MSS. 2956 & 3011: *ὁπόσα αν.*

ead. l. 7. Ἀποφαίνῃ) Iidem: *ἀποφαίνεις*. Sed Belinus malit *αποφαίνει.*

ead. l. 9. Τίνα δὲ καὶ φῂς) MS. 3011: *ἥντινα δὲ καὶ φ.*

ibid. Ἦπου ἔλαθον) MS. 2956: *μήπου.*

Pag. 77. *l.* 2. Μήτηρ μέν σου) MSS. 2956 & 3011: *μήτηρ μέν σοι*, magis Attice.

ead. l. 6. Ὁπότε γάρ μοι συνῆν) Iidem Attice: *συνήει.*

ead. l. 7. Ὡς λάθοι) Ὡς ἂν λάθοι scribendum monet Belinus.

ead. l. 9. Ποιήσας τι τοιοῦτον) MS. 2956: *ποιήσας τοιοῦτό τι.* MS 3011: *τοιοῦτόν τι.* Sed nihil mutandum.

ead. l. 16. Θιασώτην πεποίηκέ με) Iidem: *πεποίηταί με*, probante Belino.

ead. l. ult. Περὶ Τέγεαν) MS. 2956 prave: *περὶ Πέταιαν.*

Pag. 78. *l.* 11. Ταῖς αἰξὶ δηλαδὴ ἐπιβαίνεις) Mutata haec a librario male casto in eodem Cod. sic leguntur: *ταῖς γυναιξὶ δηλαδὴ ἐπιχειρεῖς.*

ead. l. 15. Οἶσθα οὖν ὅ, τι χαρίσῃ, ὦ τέκνον, ταπρῶτα) MSS. 2956 & 3011: *οἶσθα οὖν, ὦ τέκνον, ὅ τι χαρίσῃ τὸ πρῶτον.* Vulgata praestat. Neque opus Belini emendatione: *ὅ, τι ἂν χαρίσαιο.*

XXIII.

Pag. 79. *l.* 3. Ἀνομοίους ὄντας) MS. 2954: *ἀνομοιοτάτους.* Melius forsan.

K 2

Pag. 80. *l.* 3. Ἡ Ἀφροδίτη αἰτία τούτου) MS. 2956: αἰτία τούτων.

ead. l. 7. Ἀλλ' ἡμεῖς ὅμοιοι ἐσμὲν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύομεν) Idem: ἀλλ' ἡμεῖς ὅμοιοι μὲν ἐσμὲν, καὶ ταὐτὰ ἐπ. quod vulgato facile praetulerim.

ead. l. 11. Καὶ ἰᾷ τοὺς κάμνοντας) MS. 2954: καὶ θεραπεύεις τοὺς κάμνοντας.

ead. l. 13. Ἦγε καὶ παρεσκεύασται) Idem: παρεσκεύαστο.

ead. l. 16. Ὁ μὲν γάρ τοι) Abest γὰρ a MSS. 2954 & 3011.

Pag. 81. *l.* 4. Κατ' αὐτάς που μέσας νύκτας) MS. 2954: περὶ αὐτάς που &c. quod glossam redolet.

ead. l. 6. Ἐπείρα σὲ) Idem: ἐπείρασεν, suprascripto προσέβαλε.

ead. l. 10. Εὖγε, τὸ μὴ χαλεπῶς, μηδὲ ἀγρίως) Ad haec verba in eodem Cod. legitur Scholion interlineare: ἐνέγκειν δηλ. h. e. δηλονότι.

XXIV.

Pag. 82. *l.* 7. Διαστρώσαντα τὴν ἐκκλησίαν) Longe melius haec habentur in MSS. 2956 & 3011: διαστρώσαντα τὴν κλισίαν.

Pag. 83. *l.* 7. Ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐν ᾅδου) Iidem pro καὶ offerunt ἤ· quod praeplacet.

ead. l. 8. Καὶ ταῦτα κἀκεῖνα) Iidem: κἀκεῖνα καὶ ταῦτα, quae facilior structura.

ead. l. 9. Οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱοὶ) Iidem: οἱ μὲν Ἀλκμ. καὶ Σεμ. omisso υἱοί.

ead. l. 11. Τῆς Ἄτλαντος) Iidem: τῆς Ἀτλαντίδος.

ead. l. 13. Μηδὲ ἀναπνεύσαντα) MS. 2956: μηδ' ἀναπν.

Pag. 84. *l.* 6. Λάβοις) MSS. 2956 & 3011: λάβῃς. Atque sic omnino legendum; vel rescribendum λάβοις ἄν.

XXV.

Pag. 85. *l.* 8. Ὡς δεῖ συνέχειν) MS. 3011: ξυνέχειν.

ead. l. 12. Καὶ ανω καὶ κάτω) MS. 2956: καὶ ἄνω κάτω.

ead. l. 13. Ὅ, τι χρήσαιτο αὐτοῖς) Legitima ratio poscit ὅ, τι ἂν χρήσαιτο αὐτοῖς.

Pag. 86. *l.* 3. Βεβηκέναι) MS. 2956: ἐπιβεβηκέναι.

ead. l. 12. Δεδιὼς μὴ ἐκπέσῃ, αὐτὸς εἴχετο τῆς αντυγος) Rectius haec interpunguntur in MS. 2954: δεδιὼς μὴ ἐκπέσῃ αὐτὸς, εἴχετο &c.

Pag. 87. *l.* 6. Γιγνέσθωσαν) MSS. 2954, 2956 & 3011: γενέσθωσαν, probante Belino.

ead. l. 7. Συμπηξάμενος) MSS. 2956 & 3011: ξυμπηξάμενος.

ead. l. 9. Ὑπαγαγὼν) MSS. 2954 & 3011: ἐπαγαγών.

XXVI.

Pag. 88. *l.* 1. Πῶς διαγιγνώσκεις) MSS. 2954 & 2956: πῶς διαγινώσκεις, minus Attice.

ibid. Ὅμοιοι γὰρ) MS. 3011: ὅμοιος γὰρ, ſolum Pollucem innuens.

ead. l. 6. Οὐδὲν τοιοῦτον) MS. 2954: τοιοῦτο.

ead. l. 8. Ὤνησας, διδάξας τὰ γνωρίσματα) MS. 2956: ὤνησαι. Et mox pro διδάξας MS. 2954 δείξας, quod & ed. *Iunt.* habet, neque erat temere mutandum, iudice Hemſterhuſio.

Pag. 89. *l.* 3. Εἴγε οὐδ' ὄψονται) MSS. 2954, 2956 & 3011, teſte Belino: οἵ γε οὐδ' ὄψ. quod quare vulgatae praeferendum ſit, nullam cauſam videmus.

ead. l. 12. Αὐτοῖν) MS. 3011: αὐτοῖς, minus bene.

ead. l. 13. Καὶ καθιππεύειν δεῖ) Idem: καὶ καθιππεύειν δὴ, *& certe obequitare pelagus*; quod non repudiandum videtur Belino.

ead. l. 14. Καὶ ἄν που) MS. 2956 & 3011: καὶ ἐάν που, magis Attice.

In Dialogos marinos.

I.

Pag. 90. *l.* 6. Τὸ πάντων ἀμορφώτατον) MS. 2956: ἀμορφώτερον.

ead. l. 7. Οἴει τὸ γένος ὀνῆσαι ἄν τι) MS. 2954: ἄν τι ὀνῆσαι.

ead. l. 11. Ἢ εἰ δύ' ἦσαν) MS. 2956: ἢ εἰ δύο ἦσαν.

Pag. 91. *l.* 5. Ὅτι ποιμαίνων) MS. 2954 male aberrat in ποιμὴν ὤν.

ibid. Ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς) MS. 2956: ἀπὸ τῆς σκοπῆς.

ead. l. 6. Ἐν τοῖς πρόποσι) Idem mendoſe: ἐν τ. τρόποσι.

ead. l. 9. Ἢ καὶ μόνῃ) MS. 2954 non agnoſcit ἤ.

Pag. 92. *l.* 5. Ἐραστὴν κἂν τοῦτον ἔχω) MS. 2956: ἐραστὴν ἔχω καὶ τοῦτον. Vulgata melior.

Pag. 93. *l.* 7. Τίς οὐκ ἂν φθονήσειέ σοι) Idem: τίς οὖν οὐκ ἂν &c. Bene.

II.

Pag. 94. *l.* 5. Ἀπεκάλει) MS. 2954: ἐπεκάλει. MS. 2956: ἀπεκάλεσεν.

ibid. Ἐπεὶ δὲ διέφυγε) MSS. 2954 & 3011: ἐπειδὴ δὲ ἔφυγε.

ead. l. 11. Κατέλαβον ἐν τῷ ἄντρῳ) Iidem post κατέλαβον addunt αὐτοὺς, quod non improbat Belinus propter seq. πολλούς τινας· suspicatur tamen, Lucianum forte scripsisse κατέλαβον εὐθὺς — ἀναστρέψας.

Pag. 95. *l.* 1. Ἐναυσάμενος) MS. 2954: ἐναψάμενος, quod a glossa ortum.

ead. l. 2. Ἀποκρύπτειν αὐτοὺς) MSS. 2954 & 3011: ἑαυτούς.

ead. l. 6. Εὔοσμον) Iidem: εὐῶδες.

ibid. Ἐπιβουλότατον) Iidem: ἐπιβουλευτότατον.

ead. l. 7. Περιφέρεσθαι πιόντι) Iidem: πιόντι περιφέρεσθαι.

ead. l. 8. Καὶ οὐκ ἔτι ὅλως ἐν ἐμαυτῷ ἤμην) Iidem: καὶ οὐκ ἔτι ὅλως ἐμαυτοῦ ἦν.

ead. l. 10. Καὶ πυρώσας γε προσέτι) In iisdem non comparet γε, neque illud requiritur ad sensum.

ead. l. 13. Ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης) MSS. 2954 & 2956: ὡς βαθὺν ὕπνον ἐκ. Sed hac additione non opus.

ead. l. 14. Ὁ δ' οὖν) MS. 2954: ὁ δὲ οὖν.

Pag. 96. *l.* 4. Ὁπόσα ἐχρῆν) Idem: ὅσα ἐχρῆν. Nec abludit MS. 3011, qui insuper habet: αὐτὸν πράττειν ὑπὲρ ἐμοῦ.

ead. l. 6. Μανθάνω ὑπ' ἐκείνοις, ὅτι γε ἔλαθεν ὑπεξελθών σε) MS. 3011 rectius haec distinguit, legitque: Μανθάνω. ὑπ' ἐκείνοις (sc. προβάτοις) ἔλαθον ὑπεξελθόντες. Idem mox pergit: σὲ δὲ τοὺς αλλους Κυκ. ἔδει ἐπιβοήσασθαι.

ead l. 10. Τοῦ ἐπιβουλεύοντος τὸ ὄνομα) MS. 2954: τοῦ ἐπιβουλεύσαντος, probante Belino. Et pro τὸ ὄνομα MS. 2956 Attice: τοὔνομα.

ead. l. 11. Ὤχοντο ἀπιόντες) MS. 2954: ἀπιόντες ᾤχοντο.

ead. l. 13. Οὐδ' ὁ πατὴρ) Idem: οὐδὲ ὁ πατήρ.

ead. l. 15. Θάρσει) Idem: θάῤῥει, Attice.

Pag. 97. *l.* 1. Τὰ γοῦν &c.) MSS. 2954 & 3011: τὰ γ' οὖν τῶν πλεόντων ὅτι σώζειν ἀπ' ἐμοῦ. Vulgata bene habet.

III.

Pag. 97. *l.* 2. Εἰς τὸ πέλαγος) MSS. 2956 & 3011: ἐς τὸ π.

Pag. 98. *l.* 1. Ἢ καὶ τῶν Νηρηΐδων αὐτῶν μιᾶς) MSS. 2954 & 3011: ἢ τῶν Νηρηΐδων ἁλίας, *vel maritimam nympham ex Nereïdibus.*

ead. l. 4. Ἣ δὲ πού σοι γῆς) Iidem: ἡ δὲ πού σοι τῆς γ. MS. 2956: ἡ δέ σοι πού γῆς.

ead. l. 6. Καλοῦσιν) MSS. 2954 & 3011: ὀνομάζουσι.

ead. l. 9. Ἐπιτρέπει) Belinus malit ἐπιτρέχει.

Pag. 99. *l.* 2. Ξυναυλίᾳ μίγνυσο) Iidem: ξυναναμίγνυσο.

ead. l. 3. Γίνεσθε) Iidem: γίγνεσθε, Attice.

IV.

Pag. 99. *l.* 1. Σὲ γίνεσθαι) MS. 3011: σὲ γίγνεσθαι.

ead. l. 3. Ἐς λέοντα ὁπότε ἀλλαγείης) MS. 2954: εἰ πῶς ἀλλαγ. veriſſime. MS. 3011: εἴπερ.

ead. l. 4. Ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκοῦντα) MS. 3011 poſt ultimum verbum commode addit σε.

ead. l. 9. Οὐδὲν τοιοῦτο γιγνόμενος) Idem belle habet: οὐδὲν τοιοῦτόν τι γιγν.

Pag. 100. *l.* 3. Καὶ τὸ πρᾶγμα ψευδὲς εἶναι δοκεῖ) Idem: καὶ τὸ πρᾶγμά σοι ψευδὲς &c.

ead. l. 4. Φαντασία τις) Videtur reſtituenda MSS. 2954 & 3011 lectio: καὶ φαντασία τις.

ead. l. 5. Προσένεγκε) Iidem: προσένεγκαι.

ead. l. 7. Κάειν) MS. 3011: καίειν. Sed MS. 2954: κάειν.

ead. l. 9. Σὺ δέ μοι, Μενέλαε) Iidem: σὺ δέ μοι, ὦ Μεν.

ead. l. 10. Οὐδ' ὃ πάσχει) MS. 2954: οὐδ' ἃ πάσχει. MS. 3011: οὐδὲ ἃ πάσχει.

ead. l. 12. Ἃ πάσχει δὲ) MS. 2954: ἃ δὲ πάσχει, melius.

ead. l. ult. Ὡς ἂν λάθῃ) Idem: ὡς λανθάνειν, quod, ut elegantius & magis Atticum, vulgato praefert Belinus.

Pag. 101. *l.* 5. Τίνι ἂν ἄλλῳ) Idem: ᾧτινι ἄλλῳ.

ead. l. 8. Γίγνεσθαι) Idem: γίνεσθαι.

V.

Pag. 102. *l.* 1. Ἡ Ἔρις μὴ παροῦσα) Negativa non comparet in MS. 2956. MS. 3011 pro ea vitioſe legit μοι.

ead. l. 2. Ἡ Θέτις καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπεληλύθεισαν) MS. 3011: ἡ Θέτις μὲν ἤδη καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπεληλύθεσαν. Quae talia ſunt, ut a Luciano profecta eſſe, haud difficulter credas.

ead. l. 7. Συμπόσιον) MS. 2956: ξυμπόσιον.

ead. l. 10. Ἧκε ἔνθα) MS. 3011: ἧκεν ἔνθα, melius.

ead. l. 14. Καὶ αὐτῆς εἶναι) Leg. αὐτῆς cum eodem MS.

ead. l 15. Ἠξίουν) MSS. 2956 & 3011 : ἠξίου. Sed vulgata non sollicitanda.

ibid. Εἰ μή γε ὁ Ζεὺς διέστησεν αὐτὸς) MS. 3011 : αὐτὰς, plane ut divinarat Hemst.

ead. l. ult. Ἄχρι χειρῶν προὐχώρησε τὸ πρᾶγμα) Idem: ἄχρι χειρῶν ἂν τὸ πρᾶγμα προὐχώρησεν, bene inserens ἂν ante προὐχώρησε.

ibid. Αὐτὸς μὲν οὐ κρινῶ) Idem: αὐτὸς μὲν οὐ δικάσω.

Pag. 103. *l.* 1. Καίτοι ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἠξίουν) Potior videtur eiusdem MS. lectio: καίτοιγε ἐκεῖναι ἠροῦντο αὐτὸν δικάσαι.

ead. l 2. Παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα) Idem ante τὸν Πριάμου ingerit τὸν Πάριν· quae verba in textum admittenda statuit Belinus.

ead. l. 3. Διαγνῶναι τὴν καλλίονα) Idem: τὸ καλλίον.

ead. l. 4. Καὶ οὐκ ἂν ἐκεῖνος κρίναι κακῶς) Solanus maluit mutatum κρίνειε. Favet huic emendationi, quod legitur in MS. 3011 : καὶ οὐκ ἂν ἐκεῖνος δικάσειε κακῶς.

ead. l. 6. Ἀπίασι πρὸς τὴν Ἴδην) Idem MS. ἐς τὴν Ἴδην.

ead. l. 10. Ἢν μή τι πάνυ ὁ διαιτητὴς ἀμβλυώττῃ) Idem: ἢν μὴ πάνυ ὁ δικαστὴς ἀμβλυώττῃ.

VI.

Pag. 103. *l.* 1. Παραγίγνεται) MS. 3011 : παραγίνεται, minus Attice.

ead. l. 2. Ὑδρευσομένη) Idem: ὑδρευομένη.

Pag. 104. *l.* 3. Τοῦ Δαναοῦ) Idem: τοῦ Αἰγυπτίου. Leg. τοῦ Δαναοῦ, τοῦ Αἰγυπτίου ἐκείνου.

ead l. 5. Ἥτις καλοῖτο) Vel leg. cum eodem MS. ἥτις καλεῖται· vel corr. ἥτις ἂν καλοῖτο.

ead. l. 7. Ἀρυσομένας) MS. 3011 : ἀρυομένας.

ead. l. 13. Εἰπὼν τὰ περὶ τῆς παιδὸς) Idem: τὰ περὶ τῆς παιδὸς εἰπών.

ead. l. 14. Ἴωμεν ἐπ' αὐτὴν) Idem: πρὸς αὐτὴν, quod praestat.

Pag. 105. *l.* 4. Ἐφιππάσομαι) Idem: ἀφιππάσομαι, male.

ead. l. 10. Προσιοῦσαν) Idem: παριοῦσαν, minus bene.

ead. l. 14. Ἀνδραποδιστὴς εἶ) Idem: ἀνδραποδιστής τις εἶ, melius vulgato.

ead. l. 15. Καὶ ἔοικας ἡμῖν ἀπ' Αἰγύπτου τοῦ θείου ἐπιπεμφθῆναι) MS. 2956: ὑπ' Αἰγύπτου. Et mox MS. 3011 :

ὑποπεμφθῆναι, *clam immissus esse*. Utramque lect. amplectitur Belinus.

ead. l. 16. Ὥστε βοήσομαι) MS. 3011: ὥστε βοήσαιμι, male.

Pag. 106. *l.* 1. Τί βιάζῃ) Belinus vult: τί βιάζεις.

ead. l. 4. Οὐδὲν δεινὸν πάθῃς) MS. 3011 elegantius habet: οὐδὲν δεινὸν οὐ μὴ πάθῃς.

ead. l. 5. Ἀναδοθῆναι ἐάσω) Idem: ἀναδοθῆναι ποιήσω· firmatque coniecturam Hemsterhusii. Vid. not. ad h. l.

VII.

Pag. 106. *l.* 4. Ἀλλὰ παῖς ἦν τοῦ ποταμοῦ Ἰνάχου) Leg. ut bene ante se ferunt MSS. 2954 & 3011: ἀλλὰ παῖς ἦν, τοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ Ἰνάχου.

Pag. 107. *l.* 5. Κυμαίνειν τὴν θάλασσαν) MS. 3011: τὴν θάλατταν, Attice.

ead. l. 6. Κύει δὲ ἤδη) MSS. 2954 & 3011: κύει γὰρ ἤδη.

ead. l. 7. Θεὸς γένοιτο) MS. 2954: γίνεται. Belinus corr. γένηται, vel θεὸς ἂν γένοιτο. Prius etiam placebat Graevio. MS. 3011 habet: καὶ θεὸς γένοιτο καὶ αὐτή.

ead. l. 9. Ἄρξει τε, ὁ Ἑρμῆς ἔφη) Iidem MSS. καὶ ἄρξει γὰρ, ὡς ὁ Ἑρμῆς ἔφη· quod praeplacet Belino.

ead. l. 10. Ἔσται δέσποινα, ὅν τινα ἂν ἡμῶν ἐθέλῃ) Iidem: ἔσται δεσπότις, καὶ ὅν τινα ἂν ἡμῶν ἐθέλησοι.

ead. l. 12. Ἤδη δέσποινά γε οὖσα) Iidem: ἤδη δὲ δεσποτίς γε οὖσα.

ead. l. 13. Εὐνουστέρα γὰρ οὕτω γένοιτο) Rectius MSS. 2954, 2956 & 3011: εὐνουστέρα γὰρ οὕτως ἂν γένοιτο.

ead. l. 14. Ἤδη γὰρ διεπέρασε) MSS. 2954 & 3011 post διεπέρασε frustra addunt γε.

ead. l. 15. Ὁρᾷς ὅπως οὐκέτι) Iidem: ὁρᾷς ὅτι οὐκ ἔτι, minus bene.

Pag. 108. *l.* 1. Τὰ κέρατα) In iisdem non comparet art. τά.

ead. l 3. Τί παθὼν μεταβέβληκεν ἑαυτὸν) MS. 2954 post παθὼν haud inepte legit ἐξαίφνης· sed inutiliter addit δή.

ead. l. 5. Ὅτε ἄμεινον) Ὅτι legendum videtur Belino, auctoritate MSS. 2954 & 3011, in quibus est: ὅτι ἐκεῖνος ἄμεινον οἶδε τὸ πρακτέον.

VIII.

Titulus h. dial. in MS. 2954 sic habetur: Δελφὶς καὶ Ἀρίων καὶ Ποσειδῶν· male addita Arionis persona.

Pag. 108. *l.* 2. Ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν) MS. 3011: εἰς τὸν Ἰσθμ.
ead. l. 3. Ὑποδεξάμενοι) Idem: δεξάμενοι, minus bene.
ibid. Σκιρωνίδων) Idem: Σκειρωνίδων.
ead. l. 4. Τὸν κιθαρῳδὸν τοῦτον τὸν ἐκ Μηθ.) Potior lectio MSti 2954: τὸν κιθ. τουτονὶ τὸν ἐκ Μηθ.
Pag. 109. *l.* 5. Καταναυμαχήσας μετέβαλε) MSS. 2954 & 3011: καὶ κατεναυμάχησε, καὶ μετέβ. Vulgata praestat.
ead. l. 6. Πῶς δ' οὖν) MS. 2956: ὅπως γοῦν.
ead. l. 8. Καὶ πολλάκις μετέπεμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ· ὁ δὲ πλουτήσας) MSS. 2954 & 3011 post verba ἐπὶ τῇ τέχνῃ ingerunt: καὶ πολλὰ ἐδωρήσατο. Suadent hanc lect. sequentia: ὁ δὲ πλουτήσας.
ead. l. 13. Κατὰ μέσον τὸ Αἰγαῖον) MS. 2954: τὸν Αἰγ.
Pag. 110. *l.* 2. Καὶ ᾖσε πάνυ λιγυρῶς) MSS. 2954 & 3011: πάνυ λιγυρὸν, melius vulgato.
ead. l. 3. Εἰς τὴν θάλατταν) MS. 2956: ἐς τὴν θάλ.
ead. l. 4. Ἐξενηξάμεν ἔχων) Gisb. Koen in not. ad Gregor. de Dial. pro ἔχων legendum coni. ὀχῶν.
ead. l. 6. Ἐπαινῶ τῆς φιλομουσίας) Hemst. voluit ἐπαινῶ σε τῆς φ. cui lect. suffragatur MS. 3011.
ead. l. 7. Ἀποδέδωκας) MS. 2954: ἀπ' ἔδωκας, quod nihili est.

IX.

Pag. 110. *l.* 1. Τὸ μὲν στενὸν τοῦτο, ἐς ὃ ἡ παῖς) MSS. 1428, 2954 & 3011 pro ἐς ὃ legunt ἔνθα· quod a glossa profectum.
ead. l. 3. Παραλαβοῦσαι) MS. 1428: ἀναλαβοῦσαι.
Pag. 111. *l.* 1. Ἐπωνύμῳ) Idem: ὁμωνύμῳ. Vulgatum verum.
ead. l. 6. Οὐ μικρὸν ἔσται αὐτῇ) Idem: ἔσται ταύτῃ.
ead. l. 8. Εἰς τὸ πέλαγος) MSS. 1428, 2956 & 3011: ἐς τὸ πέλαγος.
ead. l. 9. Καθόπερ) MS. 2954 prave: καθάπερ.
ead. l. 10. Ἐπὶ τῆς ἀγκάλης) MS. 1428: ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, male.
ead. l. 11. NH. Ἀλλὰ κἀκείνην) Haec, omisso Nereid. nomine, praecedentibus annectunt MSS. 2954 & 3011. Vid. infra ad lin. 13.
ibid. Σῶσαι δεήσει, χαρισαμένους) MS. 2954: χαρισαμένους. MS. 1428: σῶσαι δέει, mendose.
ead. l. 12. Τρόφος γὰρ αὐτοῦ καὶ τίτθη ἡ Ἰνὼ) Pro his

MS. 1428 dat: πρότερον γὰρ νότου (leg. νόθον) κατέθυεν ἡ Ἰνώ· quae dubio procul a glossa verborum mox seqq. οὐκ ἐχρῆν οὕτω πονήραν οὖσαν huc translata sunt. Pro τίτθη MS. 3011 exhibet τηθύς.

ead. l. 13. ΠΟ. Οὐκ ἐχρῆν &c.) Aliter personis haec distincta leguntur in MSS. 1428, 2954 & 3011. Sic autem illi: — τὸν υἱὸν ἐπὶ τῆς ἀγκάλης. ἀλλὰ κἀκείνην σῶσαι δεήσει χαρισομένους τῷ Διονύσῳ· τροφὸς γὰρ αὐτοῦ καὶ τίτθη ἡ Ἰνώ. ΑΜΦ. Οὐκ ἐχρῆν, οὕτω πονηρὰν οὖσαν. ΠΟΣ. Ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ ἀχαριστεῖν, ὦ Ἀμφιτρίτη, οὐκ ἄξιον.

ead. l. ult. Ὁ Φρύξος) MSS. 1428, 2954, 2956 & 3011: ὁ Φρίξος. Rectius. Mox pro ἀσφαλῶς MSS. 2954, 2956 & 3011, καλῶς· quod glossam redolet.

Pag. 112. *l.* 1. Καὶ δύναται) MSS. 2954, 2956 & 3011: καὶ δυνατός.

ead. l. 2. Ἡ δὲ ὑπὸ ἀηθείας) MSS. 1428, 2954 & 3011: ὑπ' ἀηθείας.

ead. l. 3. Καὶ ἀπιδοῦσα ἐς βάθος) MS. 2956: καὶ ἀπιοῦσα. Sed MS. 3011, vulgati retinens, legit κἀπιδοῦσα. quam formulam Atticam scriptori nostro reddendam censet Belinus.

ead. l. 4. Καὶ τῷ θάμβει ἅμα σχεθεῖσα) MSS. 1428 & 2956 faciunt cum Cod. Graev. leguntque: καὶ τῷ θάλπει ἅμα συσχεθεῖσα. Consentit, quantum ad συσχεθεῖσα, MS. 3011. Belinus pro glossa τοῦ συσχεθεῖσα habens verba ἅμα σχεθεῖσα, legendum coni. καὶ τῷ θάμβει συγχυθεῖσα.

ead. l. 8. Τὴν Νεφέλην βοηθεῖν) MSS. 1428, 2954 & 3011: βοηθῆσαι, probante Belino.

ead. l. 10. Ἀλλ' ἡ Μοῖρα πολλῷ τῆς Νεφέλης δυνατωτέρα) Iidem, mutato commode verborum ordine: ἀλλ' ἡ Μοῖρα τῆς Νεφέλης πολλῷ δυν. Pro πολλῷ MS. 2956 habet πολύ.

X.

Pag. 112. *l.* 1. Ἀποσπασθεῖσαν) MSS. 1428 & 3011: τὴν ἀποσπασθεῖσαν, uti Cod. Gr. Sed MS. 2954: ἣν ἀποσπασθεῖσαν, quod placebat Solano.

Pag. 113. *l.* 4. Πεπράξεται τοῦτο) Iidem, πεπράξεται ταῦτα, melius.

ead. l. 6. Ἤδη γὰρ πονήρως) MSS. 2954 & 3011: ἤδη δὲ πονήρως.

ead. l. 9. Ἀλλά γε πᾶσα ἡ γῆ οὐκ ἂν ὑποδέξασθαι δύναιτο τὰς αὐτῆς γονὰς) MS. 2954: ἀλλ' ἥγε γῆ πᾶσα οὐκ

ἂν δύναιτο ὑποδέξασθαι τὰς γονὰς αὐτῆς. MS. 2956: ἀποδέξασθαι τὰς γονὰς αὐτῆς, minus bene.

ead. l. 15. Ἀνάδυθι αὖθις) MS. 2956: ἄνιθι. Ceterum τὸ αὖθις non agnoſcit MS. 3011; idque, ut alienum, expungi vult Belinus, vel pro eo ſubſtitui εὐθὺς l. αὐτίκα.

Pag. 114. *l.* 5. Ἐπειδὰν τεχθῇ, αὐτίκα μέτειμι, καὶ τιμωρήσει) MSS. 2954 & 3011: ἐπὰν τεχθῇ, εὐθέως μετελεύσεταί τε, καὶ τιμωρήσει. Cf. Hemſt. ad h. l. Belinus enclit. τε reponi iubet poſt vulg. μέτεισι.

XI.

Pag. 114. *l.* 1. Ὦ θάλασσα) MS. 2954 Attice: ὦ θάλαττα.

ead. l. 2. Κατάσβεσόν μου) MSS. 2954 & 3011 ante haec verba ingerunt copul. καὶ, non improbante Belino.

ead. l. 4. Ἥφαιστος) Iidem: ὁ Ἥφαιστος.

ead. l. 6. Διατί δέ σοι ἐνέβαλε) Iidem: διὰ τί δέ σοι καὶ ἐνέβαλε, quod, ut elegantius vulgato, ampleƈtitur Belinus.

Pag. 115. *l.* 1. Διὰ τὸν υἱὸν τῆς Θέτιδος) MS. 3011: διὰ τὸν ταύτης υἱὸν τῆς Θέτιδος, haud male.

ead. l. 2. Ἱκέτευσα) MS. 2956: ἱκέτευσας, mendoſe.

ead. l. 5. Ἔτυχε γὰρ πλησίον που ὢν, πᾶν ὅσον, οἶμαι, πῦρ εἶχε, καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἴτνῃ, καὶ εἴποθι ἄλλοθι, φέρων ἐπῆλθέ μοι) Locus mutilus & corruptus, cui nihil adhuc profuere Criticorum curae. Quorſum enim iſta ἔτυχε γὰρ πλησίον που ὢν; Num fugiebat Thetidem, Vulcanum adfuiſſe pugnae cum ceteris Deis? Tum ὢν ridicule h. l. intruſum a Scholiaſta quodam. Deſideratur porro poſt verba ὅσον πῦρ εἶχε, quod reſpondeat ſeqq. ἐν τῇ Αἴτνῃ. Reſtituendus igitur in integrum locus fide MSS. 2954 & 3011: ἔτυχε γάρ που πλησίον πᾶν, οἶμαι, ὅσον ἐν τῇ καμίνῳ πῦρ εἶχε, καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἴτνῃ, καὶ εἴποθι ἄλλοθι, (MSS. εἴποθεν ἄλλοθι) φέρων ἐπῆλθέ μοι, καὶ κατέκαυσε μὲν τὰς πτελέας κ. τ. λ.

ead. l. 9. Καὶ τὰς ἐγχέλυας) MSS. 2954 & 2956: ἐγχέλεις, Attice.

ead. l. 11. Ὁρᾷς δ' οὖν) MSS. 2956 & 3011: ὁρᾷς γοῦν.

ead. l. 12. Ἐκκαυμάτων) MSS. 2954, 2956 & 3011: ἐγκαυμάτων.

ead. l. 14. Ἡ θέρμη) MS. 2956: ἡ θέρη, vitioſe.

Pag. 116. *l.* 1. Ἐλεῆσαι γείτονας ὄντας τοὺς Φρύγας)

MS. 2954: ἐλεῆσαι τοὺς Φρύγας γείτονας ὄντας. Sed praestat vulgatus verborum ordo.

XII.

Pag. 116. *l.* 5. Ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπ.) Non invenitur ἀπὸ in MSS. 2954 & 3011.

ead. l. 6. Ἐς τὴν θάλασσαν) MS. 2954: ἐς τὴν θάλατταν.

ead. l. 8. Ἐπεὶ ἔμαθες ἀκριβῶς) MSS. 2954 & 3011: εἰπὲ εἴ τι ἔμαθες ἀκρ.

Pag. 117. *l.* 1. Ἀκρίσιος ὁ πατὴρ) MS. 3011: ὁ Ἀκρίσιος ὁ πατήρ.

ead. l. 2. Εἰς χαλκοῦν) MS. 2956: ἐς χαλκοῦν.

ibid. Εἶτα τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω εἰπεῖν· φασὶ δ' οὖν τὸν Δία) Belinus, auctoritatem MSS. 2954, 2956 & 3011 secutus, sic legit & interpungit: εἶτα, εἰ μὲν ἀληθὲς, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, φασὶ δὲ τὸν Δ. *Ensuite (je ne puis assurer si cela est vrai), mais on dit que Jupiter* &c.

ead. l. 6. Τοῦτο αἰσθόμενος) MSS. 2954 & 3011: τοῦτ' αἰσθόμενος.

ead. l. 11. Ὑπὲρ αὐτῆς μὲν ἐσίγα) Iidem: ὑπὲρ μὲν ἑαυτῆς, bene.

ead. l. 12. Τὸ βρέφος δὲ) MS. 2954: τὸ δὲ βρέφος.

ead. l. 13. Καὶ τῷ πάππῳ) MSS. 2954 & 3011: καὶ τῷ πατρί.

ead. l. 14. Καὶ ἐμειδία πρὸς τὴν θάλασσαν) Iidem: καὶ ὑπεμειδία πρὸς τὴν θάλατταν, quod magis placet.

ead. l. 15. Αὖθις) Iidem: πάλιν.

XIII.

Pag. 119. *l.* 3. Ἡ δὲ παρὰ τὰς ὄχθας) MSS. 2956 & 3011: περὶ τὰς ὄχθας.

ead. l. 4. Λουομένη ἐνίοτε, εὔχετό σοι) MS. 3011: λουομένη ἑκάστοτε, οὐκ εἶχέ σοι, quod potius videtur Belino.

ead. l. 13. Ὃ καὶ μάλιστα ἐλύπησεν) Pro ἐλύπησεν idem habet ἠνίασεν, magis Attice.

ead. l. 15. Συνέκρυπτε ἅμα, συνῆσθα) MS. 2956: συνέκρυπτεν, ἅμα συνῆσθα. Bene. MS. 3011: κατέκρυπτεν.

XIV.

Addendum titulo huius dial. Iphianassae nomen, quod deest in edd. sed agnoscit MS. 2956.

Pag. 120. *l.* 3. Τέθνηκε) MSS. 2956 & 3011: τέθνηκεν.

ead. l. 9. Ἐς τὴν θάλασσαν) Iidem: ἐς τὴν θάλατταν.

ead. l. 10. Οἰκτείρασαι αὐτοὺς) MS. 3011: αὐτὸ, scil. τὸ παιδίον.

Pag. 121. *l.* 2. Ἐκτίνειν) Idem: τίνειν.

ead. l. 4. Τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν) Idem: ὑποτελῶν, idque sensui magis conveniens.

ead. l. 5. Ἔνθα ἦσαν) Exsulant haec a MS. 2956.

ead. l. 6. Ἢ καὶ ἄλλους συμμάχους ἦγεν) MS. 3011: ἢ τινας συμμάχους ἄλλους ἦγεν.

ead. l. 7. Ἄλλως γὰρ δύσπορος) Idem: ἄλλως γὰρ ἤδη δ'.

ead. l. 9. Ἐπεὶ δ' οὖν ἧκεν) Idem: ἐπεὶ δ' οὖν ἤλυθεν.

ead. l. 12. Ἢ ὃς ἂν ἴδῃ) Idem: ἢ ὃς ἂν γὰρ ἴδῃ.

ibid. Οὐκ ἔτ' ἄλλο μετὰ ταῦτα ἴδοι) MS. 2956: οὐκ ἄν τι ἄλλο μετὰ τ. ἴδοι, non male. Sed. MS. 3011 dat: οὐκ ἂν ἄλλοτε μετὰ ταύτας ἴδοι, additque: ἢ λίθος γενόμενος. Quae nisi ab interpolatione orta sint, legendum cum Belino: οὐκ ἂν ἄλλο τι μετὰ ταύτας ἴδοι, λίθος γενόμενος.

ead. l. ult. Ἡ Ἀθηνᾶ δὴ) MS. 3011: ἡ Ἀθηνᾶ δέ.

Pag. 122. *l.* 1. Ὑποστιλβούσης) Idem: ἀποστιλβούσης, uti legendum coniecerat Hemst.

ead. l. 3. Ἐνορῶν δὲ τὴν εἰκόνα) MS. 2956 melius: ἐνορῶν δὲ ἐς τὴν εἰκ. Neque aliter MS. 3011, nisi quod pro ἐς habet εἰς.

ead. l. 4. Πρὶν ἀνέγρεσθαι τὰς ἀδελφὰς) MS. 3011 post ἀδελφὰς addit αὐτῆς, ex antecedentibus male repetitum.

ead. l. 5. Κατὰ τὴν παράλιον ταύτην Αἰθιοπίαν) Idem: ταύτην τῆς Αἰθιοπίας. Sic & infra Noster pag. 224: ὅσα παράλια τῆς χώρας.

ead. l. 9. Ὦ θεοὶ) MS. 2956: ὦ Θέτι, quae vera lectio videtur Belino.

ead. l. 13. Καὶ ἐπειδὴ) MS. 3011: κἀπειδὴ, Attice.

ead. l. 14. Ὡς καταπιούμενον) MSS. 2956 & 3011: καταπιόμενον, minus bene.

ibid. Ὑπεραιωρηθεὶς ὁ νεανίσκος, πρόκωπον) MS. 3011: ἐπαιωρηθεὶς ὁ νεανίσκος, προκαταλαμβάνει· πρόκωπον &c. Placet Belino.

ead. l. ult. Τῇ δὲ προδεικνὺς τὴν Γοργόνα, λίθον ἐποίει αὐτὸ) Idem: τῇ δὲ προδείκνυσι τὴν Γοργόνα καὶ λιθοποιεῖ αὐτό. Non male, quantum ad λιθοποιεῖ.

ibid. Τὸ δὲ τέθνηκε γοῦν, καὶ πέπηγεν) Idem pro τέθνηκε γοῦν aptissime legit τέθνηκεν ὁμοῦ· sed non agnoscit verba τὸ δέ.

Pag, 123. *l.* 7. Ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ τῷ γεγονότι ἄχθομαι) Idem: ἐπὶ τῷ γεγονότι, magis Attice.

ead. l. 12. Μηκέτι μεμνήμεθα) MS. 2956: μεμνώμεθα. Sed MS. 3011: μεμφώμεθα. Et ſic reſcribi iubet Belinus.

ibid. Εἴ τι βάρβαρος γυνὴ) MS. 2956: ἐπεὶ β. γ. male.

XV.

Pag. 124. *l.* 2. Ἀφ' οὗ εἰμὶ) MS. 3011: ἀφ' οὗ γέ εἰμι, quod non diſplicet.

ead. l. 6. Οἷον οὐκ ἄλλο ἴδοις ἔτι) Leg. cum eod. MS. οἷον οὐκ ἂν ἴδοις &c.

ead. l. 8. Παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν γὰρ θάλασσαν) MS. 2956: περὶ τὴν Ἐρυθρὰν γὰρ θάλατταν.

ead. l. 10. Οὐδὲν οὖν οἶδα) MS. 3011: οὐδὲν δὲ οἶδα, minus bene.

ead. l. 11. Σιδώνιον Ἀγήνορα εἶδες) Idem: Σιδώνιον γε Ἀγήνορα οἶδας, quod magis arridet.

Pag. 125. *l.* 2. Ὁ Ζεὺς ἐραστὴς ἐκ πολλοῦ τῆς παιδὸς) Idem: ὁ Ζεὺς ἐρᾷ τῆς παιδὸς ἐκ πολλοῦ. Unde vulgatum ἐραστὴς ex ἐρᾷ τῆς ortum ſuſpicatur Belinus.

ead. l. 8. Τὰ κέρατα εὐκαμπὴς) Idem: εὐκαμπῆ, & mox ἥμερον. Utrumque minus bene.

ead. l. 13. Ἡ δὲ πάνυ ἐκπλαγεῖσα) Idem: ἡ δὲ μάλα ἐκπλαγεῖσα.

ead. l. 15. Ὡς μὴ ἀπολισθάνοι) Idem melius: ὡς μὴ ἀπολισθεῖν.

Pag. 126. *l.* 1. Ἡδὺ τοῦτο θέαμα, ὦ Ζέφυρε, εἶδες) MSS. 2956 & 3011: ἡδὺ τοῦτο θέαμα εἶδες, ὦ Ζέφ.

ead. l. 8. Μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλατταν) MS. 2956: μικρὸν ἐκ τῆς θαλάττης. Sed vulgatum bene habet.

ead. l. 11. Ἡμίγυμνοι αἱ πολλαὶ) MS. 3011: ἡμίγυμνοι τὰ πολλὰ, Attice.

ead. l. 12. Τό, τε τῶν Τριτώνων γένος) Idem: τῶν δὲ Τρ. τὸ γένος.

ead. l. 13. Φοβερὸν ἰδεῖν) Idem: φοβ. ὀφθῆναι, ex gloſſa.

ibid. Περιεχόρευε) Idem: περιεχόρευον, minus bene.

ead. l. ult. Προῆγε γεγηθὼς) Idem: προήει γεγηθώς.

ibid. Προοδοιπορῶν) Idem: ὁδοποιῶν, ex interpretamento.

Pag. 127. *l.* 2. Ἐπιπάττουσαν τῇ νύμφῃ) Idem: τὴν νύμφην.

ead. l. 5. Ὁ Ζεὺς ἀπῆγε τὴν Εὐρώπην) Idem: ὁ Ζεὺς τὴν Εὐρώπην ἀνῆγεν.

ead. l. 7. Ἐφ' ὅ, τι ἄγοιτο) Idem: ἐφ' ὅτῳ.

ead. l. 8. Ἄλλος ἄλλο) Idem: ἄλλοτι ἄλλος.
ead. l. 9. Ὦ μακάριε Ζέφυρε) Idem: ὡς μακάριος, Ζέφ.

In Dialogos mortuorum.

I.

Pag. 128. *Schol. l.* 7. *col.* 1. * * * Πολυδεύκην &c.) Mutilum in edd. Scholion restituit liber MS. 2954. Sic autem ille: Τυνδάρεως εἶχε τὴν Λήδαν γυναῖκα· ὁ δὲ Ζεὺς εἰς κύκνον μεταβληθεὶς συνεγένετο αὐτῇ, καὶ ἔσχεν αὐτὴ παῖδας ἀπὸ μὲν τοῦ Τυνδάρεω Κάστορα, ἀπὸ δὲ τοῦ Διὸς Πολυδεύκην· καὶ συνέβη τὸν μὲν Κάστορα, ὡς ἀπὸ ἀνθρώπου ὄντα, εἶναι θνητόν· τὸν δὲ Πολυδεύκην, ὡς ἐκ Διός, ἀθάνατον. Καὶ ὅτε ἐτελεύτησεν ὁ Κάστωρ, ἐλυποῦτο ὁ Πολυδεύκης. ὁ δὲ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτὸν ἐποίησεν ὥστε τοὺς δύο ζῆν μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν. Quod vero abhinc sequitur in edd. novum Scholion, abest a MSS. a Belino collatis.

Pag. 129. *l.* 11. Ἤ τι τοιοῦτο) MSS. 2956 & 3011: ἢ τι τοιοῦτον, Attice.

Pag. 130. *l.* 11. Ἐρωτᾷν) MS. 2954: διερωτᾷν.

Pag. 131. *l.* 10. Ἀλλὰ πάντα) MS. 2956: ἀλλὰ τὰ π.

ead. l. 11. Μία ἡμῖν κόνις, φασὶ, κρανία &c.) MS. 2954: μία ἡμῖν κόνις, φασὶν, εἰσὶ κρανία &c.

Pag. 132. *l.* 10. Ἀπένεγκαι) MS. 2954 & 3011: ἀπένεγκον. MS. 2956: ἀπένεγκε.

II.

Variant in inscriptione h. dial. MSS. 2954 & 2956. Ille enim habet: Νεκρῶν Πλούτωνι κατὰ Μενίππου. In hoc legitur: Πλούτωνος, Μενίππου, Μίδου, Σαρδαναπάλου καὶ Κροίσου. Eligant lectores.

Pag. 133. *l.* 2. Ἐπειδὰν ἡμεῖς οἰμώζομεν, καὶ στένομεν) MSS. 2956 & 3011: οἰμώζωμεν καὶ στένωμεν. Vulgatum aptius.

ead. l. 4. Ἐγὼ δὲ τῶν θησαυρῶν) MSS. 2954, 2956 & 3011: ἐγὼ δὲ Κροῖσος τῶν θησ.

ead. l. 5. Καὶ ἐξονειδίζει) MS. 2956: ὀνειδίζει.

ead. l. 10. Ἀγεννεῖς καὶ ὀλεθρίους ὄντας) MS. 2954: ὀλεθρίους καὶ ἀγεννεῖς ὄντας.

Pag. 134. *l.* 3. Στασιάζειν ὑμᾶς) MS. 2956: στασιάζ. ἡμᾶς, aptius, judice Belino.

ead. l. 7. Καὶ κατᾴδων) MS. 2954: καὶ κατεπᾴδων. Et sic forte scripserit Lucianus.

ead. l. 13. Τοιγαροῦν οἰμώζετε) MSS. 2954 & 3011: οἰμώξεσθε. Leg. οἰμώξετε. Sed vulg. magis commodum.

III.

Pag. 136. *l.* 3. Εἰ μὴ ζῶντες καὶ ὑμεῖς) MS. 2954: εἰ μὴ καὶ ζῶντες ὑμεῖς.

ead. l. 8. Ἤν τις καθέλθοι) MSS. 2954, 2956 & 3011: ἤν τις καθέλθῃ, rectius.

ead. l. 14. Οὐκ ἂν ἐδυνάμην) Iidem: οὐκ ἂν δυναίμην, probante Belino.

ead. l. 16. Τί δὲ ὁ ἥρως ἐστὶν) MS. 3011: τί δαὶ &c. Attice.

Pag. 137. *l.* 3. Ποῦ σου τὸ θεοῦ ἐκεῖνο) MSS. 2954, 2956 & 3011: ποῦ σοι τὸ θεῶν ἐκεῖνο.

IV.

Pag. 138. *l.* 3. Δύο ὀβολῶν) MS. 2954: δύο ὀβολοῖν. Bene. In eodem Cod. emendatius legitur Scholion ad verba mox seqq. καὶ ἀκέστραν, plane uti corrigendum illud, praeeunte Etymologo, olim iam viderat Hemst.

ead. l. 8. Ὡς ἐπιπλάσαι) Idem: ὡς ἐπιπλάσαιο. Sed sic scribendum foret ὡς ἂν ἐπιπλάσαιο.

ead. l. 11. Εὖγε, ἄξια ταῦτα ὠνήσω) MSS. 2954, 2956 & 3011: εὖγε καὶ ἄξια &c. optime.

Pag. 139. *l.* 3. Παραλογιζόμενον) MS. 2954: παραλογισάμενον.

ead. l. 5. Ἀπολαύοιμι) MSS. 2954, 2956 & 3011: ἀπολάβοιμι. Saepe β & υ confunduntur in Codd.

ead. l. 6. Οὐκ ἔστιν ἄλλως) MS. 2954: οὐκ ἔτι γὰρ ἄλλως. Unde Belinus rescribit: οὐκ ἔστι γὰρ ἄλλως.

ead. l. 10. Παρεγίνοντο) MS. 3011: παρεγίγνοντο. Attice.

VI.

Pag. 142. *l.* 2. Ὑπὲρ τὰ ἐννενήκοντα γέροντα) MS. 2954 post ἐννενήκοντα additum habet ἔτη, ex antecedenti perperam repetitum.

Pag. 143. *l.* 9. Οὐκοῦν ταύτην αἰτιῶμαι τῆς διατάξεως) Belinus coni. ταύτας, ut referatur simul ad Μοῖραν & ad φύσιν. Praeplacet tamen eidem viro docto lectio MSS. 2954 & 2956: οὐκοῦν ταύτης — τῆς διατάξεως.

ead. l. 10. Ἑξῆς πως γίνεσθαι) MS. 2956: ἑξῆς περιγίνεσθαι, frustra.

ead. l. 13. Ὀδόντας τρεῖς ἔτι λοιποὺς ἔχοντα) Idem: ἔτι λοιπὸν ἔχοντα, quod magis Atticum videtur Belino.

ead. l. 14. Οἰκέταις τέτρασιν) Idem: τέτταρσιν, Attice.

Pag. 144. *l.* 10. Πρὸς ἐκείνων κατορυττόμενοι) MSS. 2954 & 2956: πρὸ ἐκείνων κατορ. Vulgatum praestat.

ead. l. 12. Τοσούτῳ ἅπασιν) MS. 2956: τοσούτῳ πᾶσιν.

Pag. 145. *l.* 7. Ἐμοῦ γοῦν) MS. 2954: ἐμοῦ δ' οὖν.

ead. l. 10. Ὥστ' ἔγωγε — ἔπεμπον) Idem: ὥστε με — ἐσπέμπειν.

ead. l. 12. Ὑπερβάλλοιντο) MS. 2956: ὑπερβάλοιντο.

Pag. 146. *l.* 3. Ζώης ἐπιμήκιστον) MS. 2954: ζώοις, minus Attice.

ead. l. 5. Ἢ προπέμψεις) Idem: ἢ προπέμψας, uti Iensio placuerat.

ead. l. 8. Χαριάδης) Idem: Χαροιαύδης. MS. 2957: Χαροιάδης.

ead. l. 12. Ζώης) MS. 2954 iterum: ζώοις.

VII.

Pag. 147. *l.* 5. Ζηνόφαντες) MS. 2956: Ζηνόφαντε. Et sic ubique in hoc dial.

ead. l. 7. Ὦ σε τὰ πολλὰ ᾔδειν συνόντα) Idem: ᾧ σε τὰ πολλὰ συνόντα ἑώρων. Vulgata non movenda.

ead. l. 9. Ὑπισχνούμενος) MSS. 2954 & 2956: ὑπισχνούμενον, verissime.

ead. l. 10. Ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιστον ἐπεγίνετο) Belinus malit ἐπετείνετο, quod recentiores Graeci pronuntiaverint ἐπετίνετο· unde facilis mutatio τοῦ τ in γ. Cf. tamen Hemst. ad h. l.

ead. l. 12. Τινα ὁδὸν ἐπὶ τὸν κλῆρον) MS. 2954: τινα ὁδὸν τῶν κλήρων, male.

Pag. 148. *l.* 1. Αἰτήσῃ πιεῖν) MS. 2956: αἰτήσει.

ead. l. 10. Τὸ ἀφάρμακον ἐπέδωκεν) Idem: ἔδωκεν.

Pag. 149. *l.* 5. Εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν) Idem: εἰ ὀλίγῳ βραδύτερον ἦν, melius omnino, si, inducto ἦν, retineas καὶ ante ὀλίγῳ, ut sit, εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερον.

VIII.

Pag. 149. *l.* 4. Κληρονόμον ἀκούσιος καταλέλοιπα) MS. 2956: ἀκούσιον, uti edd. *F.* & *P.*

IX.

Pag. 151. *l.* 8. Ἄτεκνός τε προσέτι, ἥδεσθαι τοῖς ἐν τῷ βίῳ ἐδύνασο) MS. 2954: ἄτεκνός τε πρὸς, ἔτι ἥδεσθαι — ἐδύνασο, quod admodum blanditur Belino.

ead. l. 12. Καὶ τράπεζαι) Idem: καὶ τράπεζα.

Pag. 152. *l.* 6. Τῆς γῆς κάλλιστα) Leg. cum eodem Cod. — προσήγετο ἁπανταχόθεν, τῆς γῆς τὰ κάλλιστα.

ead. l. 8. Ἐραστὰς εἶχον) Idem: ἔσχον.

ead. l. 11. Τοὺς ἀρίστους γε) Idem: τοὺς ἀρ. τε, male.

Pag. 154. *l.* 1. Ὁ δ' ἐπίστευέ τε) Idem post haec verba legit ἂν, quod nihili est.

ead. l. 3. Ἐκείνας ἔχων) Idem: ἔχων, ἐκείνας. Melius absque dubio.

ead. l. 9. Σχεδὸν ἀμφὶ τὰ εἴκοσι) MS. 2954 non agnoscit v. σχεδὸν, & mox exaratum habet ἀμφὶ τὰ εἴκοσι ἤδη. Utrumque probat Belinus.

ead. l. 14. Ἐν τοῖς εὐπατρίδαις ἀριθμεῖται) Idem: καταριθμεῖται, melius.

X.

In titulo h. dial. nihil a vulgata abit MS. 2956.

Pag. 155. *l.* 1. Μικρὸν μὲν ὑμῖν) Aptius h. l. videtur ἡμῖν, quod exhibet MS. 3011.

ead. l. 6. Μετανοήσετε) Idem MS. μετανοήσητε, melius.

Pag. 156. *l.* 4. Καὶ οὕτω δέξαιτο) Abest καὶ a MS. 2956.

ead. l. 13. Τὸν τρίβωνα δὲ οὐδ' ἐκόμισα) MS. 2954: οὐ διεκόμισα, perperam.

Pag. 157. *l.* 1. Ὡς ἐπισκοπῆς ἅπαντας) Idem: ἅπαντα, minus bene.

ead. l. 3. Χαρμόλεως ὁ Μεγαρικὸς, ἐπέραστος) Idem: ὁ ἐπέραστος, eleganter.

ead. l. 9. Ὁ βλοσυρὸς) MS. 2956: ὁ ἀλουργός.

Pag. 158. *l.* 12. Τίς εἶ) Desunt haec verba in MS. 2956. Sed in MS. 3011 pro iis legitur: τίς ὢν τυγχάνεις, forma Attica.

Pag. 159. *l.* 14. Εὐεργέτην δηλονότι) Expungenda haec, addicentibus MSS. 2954 & 3011.

Pag. 160. *l.* 7. Ἄφης ἐν γῇ τὸ τρόπαιον) MSS. 2954, 2956 & 3011: ἄφης ὑπὲρ γῆς &c. itaque a Luciano scriptum censet Belinus. Sic infra p. 191: ἐγὼ γάρ σοι ἔθυον ὑπὲρ γῆς ὡς θεῷ. Contempl. c. 2: ἐγὼ δὲ οὐδὲν οἶδα τῶν ὑπὲρ γῆς.

ead. l. 9. Ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων) Superfluit, quod ante haec v. in MS. 2954 legitur, καί.

ead. l. 14. Ὑπὸ τῷ ὑματίῳ κρυπτόμενα) MSS. 2954, 2956 & 3011: σκεπόμενα, cuius forte glossa sit vulgatum κρυπτόμενα.

Pag. 161. *l.* 8. Ὡς εἴγε πάντα ταῦτα ἔχων ἐμβαίνοις) Iidem: ὡς εἴγε ταῦτα πάντα ἔχων ἐμβαίνῃς, verissime.

ead. l. 12. Βαρὺν τε ὄντα) MS. 2954: βαθὺν τε ὄντα.

ibid. Πέντε μνῶν τρίχες εἰσὶ) Idem: πέντε μναῖ εἰσι τριχῶν, uti iam coniecerat Hemst.

Pag. 162. *l.* 7. Ἀνθρωπινώτερον γὰρ νῦν ἀναπέφηνας) Bene vidit Hemst. corrigendum ἀνθρωπινώτερος, eamque emendationem tuentur MSS. 2954, 2956 & 3011.

Pag. 163. *l.* 6. Κοῦφά γε) Iidem: κοῦφα γάρ. Mox pro εὔφορα MS. 2956 corrupte habet εὔφρονα.

ead. l. 8. Ἀπόθου τῶν ῥημάτων τὴν τοσαύτην ἀπεραντολογίαν) MS. 2954: ἀπόθου τὴν τῶν ῥημάτων ἀπεραντολογίαν, omisso τοσαύτην.

ead. l. ult. Εὖ πάθωμεν) MS. 3011: εὐπλοῶμεν.

Pag. 164. *l.* 7. Δειπνήσει) MS. 2954: δειπνήσεις, male.

ead. l. 8. Τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν) Idem ante τὴν κεφαλὴν interserit καὶ, quo tamen non opus.

ead. l. 12. Σὺ δὲ) Idem: σὺ γὰρ, minus bene. MS. 2956: σὺ δ' ὦ.

ead. l. 15. Ἀπὸ γῆς) MS. 2954: ὑπὲρ γῆς. Vulgatum praestat.

ead. l. 16. Οὐκ ἀφ' ἑνός γε χώρου) MSS. 2954 & 3011: χωρίου.

Pag. 165. *l.* 13. Ὁπότ' ἂν) MSS. 2956 & 3011: ὁπόταν. Bene.

Pag. 166. *l.* 4. Δειχθήσεται δὲ ὁ ἑκάστου βίος) MS. 3011 addit ἀκριβῶς, quod minime reiiciendum.

XI.

Pag. 166. *l.* 4. Τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο) MSS. 2956 & 3011: ὃς τὸ Ὁμ. ἐκεῖνο, itaque omnino rescribendum.

ead. l. 6. ΔΙΟΓ. Τίνος ἕνεκα, ὦ Κράτης, ἐθεράπευον ἀλλήλους; ΚΡΑΤ. Τοῦ κλήρου ἕνεκα κ. τ. λ.) Male collocatae personae eo modo ordinandae, quem approbat MS. 3011: ΔΙΟΓ. Τίνος ἕνεκα, ὦ Κράτης; ΚΡΑΤ. Ἐθεράπευον ἀλλήλους τοῦ κλήρου ἕνεκα κ. τ. λ.

Pag. 167. *l.* 4. Εἰ προαπέλθοι) MS. 2956: εἰ προαποθάνοι, quod interpretamentum puta.

ead. l. 5. Οἱ δὲ ἐθεράπευον ἀλλήλους ὑπερβαλλόμενοι τῇ κολ.) MSS. 2954 & 3011: οἱ δ' ἐθεράπευον ὑπερβαλλόμενοι ἀλλήλους τῇ κολ.

ead. l. 9. Ἀριστεῖ) MSS. 2956 & 3011: Ἀριστέα.

ead. l. 10. Καὶ τὰ τάλαντα ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦτον, νῦν δ' ἐπ' ἐκεῖνον ἔῤῥεπε) MS. 2954: ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦτον, ποτὲ δ' ἐπ' ἐκ. ἔῤῥεπε. Parvi refert, utrum malis.

ead. l. 15. Εὐνόμιον) Idem: Εὐόνιμον.

ead. l. ult. Οὐδὲ πώποτε) MS. 3011: οὐδέπω.

Pag. 168. *l.* 4. Ὁπότε) MS. 2954: ὅταν.

ead. l. 5. Οὔτε πώποτε εὐξάμην) MS. 3011: οὔτε ἐγὼ ποτὲ ηὐξάμην. Unde Belinus legendum statuit: οὔτε ἐγὼ πώποτε ηὐξάμην.

ead. l. 7. Εἶχεν δὲ) Rectius MSS. 2954, 2956 & 3011: εἶχε δέ.

ibid. Καρτερὰν) MS. 2956: κρατεράν.

ead. l. 8. Ἐπεθύμεις) MS. 2954: ἐπεθύμησας. Melius sine dubio, propter antec. aor. εὐξάμην.

ead. l. 11. Οὐδὲ σοὶ) MS. 2956: οὐδὲ σὺ, perperam.

Pag. 169. *l.* 2. Ἀλήθειαν) Desideratur hoc v. in MS. 2954.

ead. l. 4. Νὴ Δία, μέμνημαι τοῦτον) Idem MS. μέμνημαι, νὴ Δία, τοῦτον. At MS. 3011: νὴ Δία, μέμνημαι καὶ τοῦτον. Posteriorem lect. amplectitur Belinus.

ead. l. 9. Ἔνθα δέξαιντο) Leg. cum MS. 3011: ἔνθα ἂν δέξαιντο.

ead. l. 10. Καθάπερ τὰ σαθρὰ) MS. 3011: σαπρά.

XII.

Pag. 171. *l.* 11. Δι' αὐτῶν δύναμιν) MSS. 2954, 2956 & 3011: δι' αὐτῶν δύναμιν. Bene.

ead. l. ult. Ἅπαντα) MS. 2954 confirmat h. lect.

Pag. 172. *l.* 11. Καταγωνιζόμενος) MS. 2956: νικήσας, male.

ead. l. 13. Εὐθὺ) MSS. 2956 & 3011: εὐθύς.

ead. l. 15. Τὸν ὄλεθρον ἐκεῖνον) MS. 2954: ὀλέθριον.

Pag. 173. *l.* 5. Ἐπιπλευσάντων τῆς Λιβύης) MSS. 2956 & 3011: τῇ Λιβύῃ.

ead. l. 10. Ῥαψῳδῶν) MSS. 2954, 2956 & 3011: ἐῤῥαψῴδουν, quod locum habere nequit.

ead. l. 14. Διεδέδετο) MS. 2954: ἐδέδετο. Vulgatum melius.

ead. l. 15. Διὰ τοῦτ' ἀμείνων) MS. 3011: διὰ τοῦτο ἀμ.

Pag. 174. *l.* 2. Οὐδ' ὡς Λίβυν) Idem: οὐδὲ ὡς Λίβυν.

ead. l. 5. Μηδὲν πρὸς ἄνδρα οὕτω θρασὺν) Idem addit: ἀποκρίνασθαι.

Pag. 175. *l.* 3. Ὑπέμεινε) Idem: ὑπέμενε, minus bene.

ead. l. 8. Καὶ ταῦτα δὲ ἔπραττον) Idem: καὶ ταῦτα διέπραττον, quod Belino praeplacet.

ead. l. 9. Ἵνα — διηγήσομαι) MSS. 2954, 2956 & 3011: ἵνα — διηγήσωμαι. Bene.

Pag. 176. *l.* 4. Ὡς γὰρ δὴ ἐκράτησε) MS. 2954 male aberrat in ὡς γὰρ διεκράτησε.

XIII.

Pag. 178. *l.* 1. Καὶ σὺ τέθνηκας) MS. 2956: τέθνηκας καὶ σὺ, mutato in melius verborum ordine.

ead. l. 5. Λέγων ἑαυτοῦ σε εἶναι υἱὸν) Ultimum verbum non agnoſcit MS. 2956. Et poteſt abeſſe, ſalvo ſenſu.

ead. l. 10. Καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ εὐνῇ) Belinus, verbum βλέπεσθαι a gloſſa profectum putans, pro eo reſcribi vult φωραθῆναι.

Pag. 179. *l.* 1. Οὔτε οἱ τῶν Ἀμμωνίων προφῆται) Belinus malit: οὔτε οἱ τοῦ Ἄμμωνος προφῆται, quam lect. largitur MS. 2954.

ead. l 9. Ἐπέδωκα) MS. 2956: ἔδωκα.

ead. l. 11. Τί γὰρ ἄλλο) MS. 2954: τί δὲ ἄλλο. Utrumque probum.

Pag. 180. *l.* 1. Τρίτην ταύτην ἡμέραν) Idem: τρίτην ἡμέραν ταύτην.

ead. l. 6. Μὴ γελάσω, ὦ Ἀλέξ.) MS. 2956: μὴ γελάσω οὖν, ὦ Ἀλέξ.

ead. l. 7. Ἄνουβιν ἢ Ὄσιριν) MS. 2954: Ὄσιριν ἢ Ἄννουβιν.

ead. l. 12. Ἐκεῖνα δὲ ἡδέως) Idem: ἐκεῖνο δέ γε ἡδέως, bene.

ead. l. 13. Ὅσην εὐδαιμονίαν) Idem: πόσην, male.

Pag. 181. *l.* 2. Ἐλαύνοντα) Idem: ἐξελαύνοντα.

ead. l. 7. Σοφὸς ἁπάντων) MS. 2956: ὁ σοφὸς ἁπάντων.

ead. l. 8. Ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι &c.) Belinus coniicit legendum: οἴμοι, μόνον ἔασον τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους· εἰ δὲ γινώσκεις, l. εἰ δὲ εἰδείης, ὅσα μὲν ᾔτησε. *Ah! laisse-là la doctrine d'Aristote: si tu savois combien*

il m'a demandé &c. sive potius: ἐμοὶ μόνον ἔασον &c. *fais-moi grace du moins de cet Aristote.* MSS. nullam afferunt opem.

ead. l. 13. Τοῦτ' ἀγαθὸν ἡγεῖτ' εἶναι) MS. 2954: τοῦτο ἀγαθὸν ἡγεῖτο εἶναι.

Pag. 182. *l.* 6. Οὕτω γὰρ ἂν παύσῃ) Idem: παύσαιο, quod non displicet.

XIV.

Pag. 183. *l.* 5. Οἰόμενος εἶναι) Verso ordine MS. 2954: εἶναι οἰόμενος.

ead. l. 6. Πῶς λέγεις) MS. 2956: τί λέγεις.

ibid. Τὸ παρέχειν) MS. 2954: τὸ παρασχεῖν.

ead. l. 12. Συννενέχθης) MS. 2956: ξυννενέχθης, Attice.

Pag. 184. *l.* 1. Θετταλὴν ἵππον) MS. 2954: Θετταλικὸν ἵππον, minus bene.

ead. l. 3. Ἢ καὶ Παίονας) Exsulat καὶ a MS. 2956.

ead. l. 7. Οὐδ' εἰς χεῖρας) Idem legit: οὐδ' ἐς χεῖρας, magis Attice.

ead. l. 8. Πρὶν ἢ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι φυγόντων) MSS. 2954 & 2956: πρὶν ἢ τὸ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι φευγόντων, melius, quam vulgatum.

ead. l. 9. Ἀλλ' οἱ Σκύθαι γε, ὦ πάτερ, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἐλέφαντες οὐκ εὐκαταφρόνητόν τι ἔργον) MS. 2954: ἀλλ' οὐ Σκ. γε, ὦ πάτερ, οὐδὲ Ἰνδῶν ἐλέφαντες εὐκαταφρόνητόν τι ἔργον, quod ferri potest. MS. 2956: ἀλλὰ Σκύθαι γε, ὦ πάτερ, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἐλέφ. οὐκ εὐκαταφρόν. ἔργον, omisso perperam τι.

ead. l. 14. Ἕλληνας) MS. 2954 male: ἄλλους.

Pag. 185. *l.* 5. Κάνδυν, ὥς φασι) In MS. 2956 habetur hoc Scholion: Κάνδυς. Περσικὴ χλαμύς ἐστιν ἡ Κάνδυς, κατὰ τὸ στένον (leg. στέρνον) ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν ὦμον ἀνοιγομένη. Τιάρα δὲ κεφαλῆς ὀξύ τι περίβλημα, ὅπερ, τῶν ἄλλων πάντων Περσῶν πλαγίως φερόντων, μόνος ὁ βασιλεὺς ὄρθιον εἶχε.

ead. l. 10. Γάμους τοιούτους γαμῶν) MS. 2954: τοιούτους γαμῶν γάμους, quod praeplacet Belino.

ead. l. 16. Καθάλασθαι) Idem: καθάλλασθαι. MS. 2956: καθαλέσεσθαι, suprascripto καθαλέξεσθαι. Belinus em. καθήλλασθαι.

Pag. 186. *l.* 3. Εἶναι οἶμαι) MS. 2954: οἴομαι εἶναι, ut Ox.

ead. l. 4. Ὅτι σοι τοιοῦτο ἥκιστα) MS. 2956: ὅτι σοι τὸ τοιοῦτον ἥκιστα.

ead. l. 8. Καὶ ὁ Ἄμμων γόης καὶ ψευδόμαντις) MS. 2954: καὶ ὁ μάντις γόης, prave.

ead. l. 10. Λειποψυχοῦντα) Idem: ἀποψυχοῦντα, minus bene.

ibid. Δεόμενον τῶν ἰατρῶν βοηθεῖν) MS. 2956: δεόμενον βοηθεῖν τὸν ἰατρόν. Unde Belinus legendum ſtatuit: δεόμενον βοηθεῖν αὐτῷ τὸν ἰατρόν.

ead. l. 12. Προσποίησιν) MS. 2954: προσκύνησιν, itaque ſcripſiſſe Lucianum ſuſpicatur Belinus.

ead. l. 14. Κατὰ νόμον σωμάτων ἁπάντων) Idem MS. κατὰ νόμον ἁπάντων τῶν σωμάτων. Bene.

Pag. 187. *l.* 1. Ἄλλως τε καὶ τὸ χρήσιμον, ὃ ἔφης) MS. 2956: ἄλλως τε καὶ τοῦτο ὃ χρήσιμον ἔφης, uti iam Solano placuit.

ead. l. 3. Πᾶν γὰρ ἐδόκει ἐνδεὲς) MS. 2954: ἅπαν γὰρ ἐνδεὲς ἐδόκει.

ead. l. 8. Ἐγὼ μόνος) MS. 2956: ἐγὼ μόνον, minus bene.

XV.

Pag. 188. *l.* 4. Παρά τινι) MS. 2954 male: παρά τισι.

ead. l. 8. Περὶ αὐτοῦ) Idem: περὶ ἑαυτοῦ.

ead. l. 10. Ὅς, ἐξὸν ἀκλεῶς ἐν τῇ Φθιώτιδι πολυχρόνιον βασιλεύειν) Idem: ὅς, ἐξὸν ἀκλεῶς πολυχρόνιον ἐν τῇ Φθ. βασ.

Pag. 190. *l.* 7. Σιωπᾶν γὰρ) MS. 2956: σιωπᾶν δέ.

ead. l. 9. Ὥσπερ σὺ) MS. 2954: ὥσπερ καὶ σὺ, non male.

XVI.

Pag. 191. *l.* 3. Ὁ Ἡρακλῆς ἐν οὐρανῷ) MS. 2956: ἐν τῷ οὐρανῷ, bene.

ead. l. 11. Καὶ σὺ νῦν) MS. 2954: καὶ σὺ μέν. Vulgatum praevalet.

ead. l. 13. Πῶς οὖν ἀκριβὴς ὢν ὁ Αἰακὸς οὐκ ἔγνω σε) MS. 2956: πῶς οὖν ἀκριβὴς ὁ Αἰακὸς ὢν, οὐ διέγνω σε. Probat Belinus.

ead. l. 14. Ἀλλὰ παρεδέξατο ὑποβολιμαῖον Ἡρακλέα παρόντα) MS. 2954: ἀλλὰ ἐδέξατο ὑποβολιμαῖον ὄντα Ἡρακλέα, cuius lectionis pars poſterior perplacet.

Pag. 192. *l.* 2. Σὺ μὲν εἶ) MS. 2956: καὶ σὺ μὲν εἶ, melius.

ead. l. 7. Τὸ μὲν τόξον) Idem: τὸ μὲν ξύλον.

ead. l. 8. Τεθνεὼς) Idem: *τεθνηκώς*. Et mox MS. 2954: *ἀλλὰ γὰρ*, pro vulgato *ἀτὰρ*, male.

ead. l. 10. Παρὰ *τὸν βίον· ἐπεὶ δ' ἀπεθάνετε*) MS. 2956: *παρὰ τῷ βίῳ· ἐπειδὴ δὲ ἀπεθάνετε·* bene, quantum ad *ἐπειδὴ δέ*.

ead. l. 13. Ἐχρῆν *μὲν μηδ' ἀποκρίνασθαι πρὸς ἄνδρα ἐπίτηδες ἐρεσχελοῦντα*) MS. 2954: *ἀποκρίνεσθαι*. Et MS. 2956: *πρὸς ἄνδρα οὕτως ἐρεσχ.*

ead. l. 15. Ὁπόσον *μὲν* Ἀμφιτρύωνος) MS. 2954: *ὁπόσον μὲν γὰρ* Ἀμφ.

Pag. 193. *l.* 6. Οὐκ *ἔστι μαθεῖν τοῦτο ῥᾴδιον*) Idem: *οὐκ ἔστι τοῦτο μαθεῖν ῥᾴδιον*.

ead. l. 8. Εἰς ἓν) MS. 2956: *ἐς ἕν*.

ead. l. 10. Ἐκ *δυοῖν*) MS. 2954: *ἐκ δυεῖν*.

ibid. Ψυχῆς *καὶ σώματος*) Idem: *ψυχῆς τε καὶ σώμ.*

ibid. Τί *τὸ κωλύον ἐστὶ*) Idem: *τί κωλύει*. Nihil intereſt, utrum probes.

Pag. 194. *l.* 2. Εἰ *γὰρ ὁ μὲν*) Idem: *εἰ μὲν γὰρ*, minus bene.

ead. l. 3. Τὸ *δὲ σῶμα ἐν Οἴτῃ κόνις ἤδη γενόμενον*) Idem addit *ἐλύθη*, uti iam placuerat Hemſterhuſio.

ead. l. 4. Τρία *δὴ ταῦτα γίνηται*) Idem: *τρία ταῦτα ἤδη γεγένηται*. Sed nihil mutandum. Mox idem Cod. *καὶ σκόπει ὅντινα τὸν τρίτον πατέρα ἐπινοήσεις*, quod magis arridet.

ead. l. 9. Ἀλλὰ *τοῖς βελτίστοις νεκρῶν σύνειμι*) Idem: *βελτίστοις τῶν νεκρῶν σύνεστι*, commode addens art. *τῶν*. MS. 2956: *βελτίστοις ἀνδρῶν*, prave.

XVII.

Pag. 194. *l.* 1. Ὀδύρῃ) MS. 2954: *οἰκτείρεις*, ex gloſſa.

Pag. 195. *l.* 2. Ἦ *καὶ νὴ Δί' ἀρυσάμενος*) Idem: *ἢ καὶ νὴ Δία γε ἀρυσ.* Bene.

ead. l. 8. Ξηρὰν *τὴν χεῖρά μου*) MSS. 2954 & 2956: *ξηρὰν τὴν χεῖρά μοι*, magis Attice.

ead. l. 14. Τὸ *διψῆν μου τὴν ψυχὴν*) MS. 2954 non agnoſcit *μου*.

Pag. 196. *l.* 3. Ἢ *θάνατον ἐντεῦθεν εἰς ἕτερον τόπον*) Idem: *ἢ θάνατον ἐντεῦθά που εἰς ἕτ. τ.* Vulgatum praeſtat.

ead. l. 4. Μέρος *τῆς καταδίκης*) Idem inutiliter addit *ἐστι*.

ead. l. 14. Οὐχ *ὑπομένοντος*) In eodem ſupraſcriptum: *οὐχ ὑποστέγοντος*.

XVIII.

Pag. 197. *l.* 2. Ξενάγησον) Exponit Schol. MS. 2954: Ξενάγησον. Ἀντὶ τοῦ ὁδήγησόν (leg. ὁδήγησαί) με τὸν ξένον.

ead. l. 4. Ἀπόβλεψον) MS. 2956: βλέψον.

ibid. Ἔνθα Ὑάκινθος) MSS. 2954 & 2956: ἔνθα ὁ Ὑάκινθος. Et mox MS. 2956: ὁ Νιρεύς. Utrumque probat Belinus.

XIX.

Pro ΠΑΡΙΔΟΣ in titulo h. Dial. MS. 2956 legit ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Perinde fit.

Pag. 199. *l.* 4. Χήραν τε τὴν νεόγαμον γυναῖκα) MS. 2954: χήραν τε νεόγαμον τὴν γυναῖκα. In MS. 2956 deficit articulus. Vulgatum bene habet.

ead. l. 6. Τὸν Μενέλαον) MS. 2954: τὸν Ἀγαμέμνονα. Falso.

XX.

Pleniorem inscriptionem h. Dial. offert MS. 2956: Μενίππου, καὶ Αἰακοῦ, καὶ Φιλοσόφων τινων.

Pag. 201. *l.* 1. Πρὸς τοῦ Πλούτωνος) In alia abeunt MSS. 2956, 2957, & margo MSti 2954. Sic autem illi: πρὸς τοῦ Διονύσου κωλοάνου, κατωβάτου, ὦ Αἰακέ, κ. τ. λ. Atque hanc sinceram veteremque scripturam esse, non dubitat Belinus. Corruptius autem est verbum κωλοάνου, quam ut verum facile inde extricare possis.

Pag. 202. *l.* 4. Τοὺς ἐπισήμους) MS. 2956: τοὺς ἐνδόξους.

ead. l. 8. Βαβαὶ, Ὅμηρε) MS. 2954: βαβαὶ, ὦ Ὅμηρε.

ead. l. 12. Καὶ παρ' αὐτῷ Σαρδανάπαλος) Idem: καὶ ὁ παρ' αὐτῷ Σαρδ. verissime.

ead. l. 13. Ὁ δ' ὑπὲρ τούτους) MS. 2956: ὁ δ' ὑπὲρ αὐτῶν. Minus bene. Rectius MS. 2957: ὁ δὲ ὑπὲρ αὐτόν.

Pag. 203. *l.* 11. Χαῖρε, ὦ Εὔφορβε) MS. 2954: χαίρετε. Quod si admittas, mox etiam legendum erit: καὶ Ἄπολλον καὶ — pro vulg. ἤ.

ibid. Ὅ, τι ἂν ἐθέλῃς) Ἐθέλοις cum eod. MS. malit Belinus.

Pag. 204. *l.* 1. Ὥστε οὐ τοῦτό σοι ἐδώδιμον) MS. 2954: ὥστε οὔ τι σοὶ ἐδ. Bene.

ead. l. 6. Καὶ παρ' αὐτοὺς) Idem: καὶ παρ' αὐτοῖς. Haud male. Sic supra p. 202: καὶ παρ' αὐτῷ Σαρδ. Sed & vulg. bonum. Cf. p. 156: παρὰ δὲ τὴν ἀποβάθραν ἑστώς.

ead. l. 8. Ἄλυποι οὗτοι, ὦ Αἰακὲ, μόνοι) Idem: ἄλυποι, ὦ Αἰακὲ, οὗτοι μόνοι.

ead. l. 9. Ὁ δὲ σποδοῦ πλέως) Idem: ἀνάπλεως, melius. Sic Somn. pag. 8: τύλων ἀνάπλεως. Dial. Deor. pag. 16: τῶν σπινθήρων ἀνάπλεων.

ead. l. 13. Ὦ χαλκόπου) Facit huc locus Hesychii Ill. περὶ Σοφ. pag. 17 ed. Meurs. Οὗτος ὁ Ἐμπεδοκλῆς πολλὰς τῶν πολιτίδων ἀπροίκους οὔσας ἐπροίκισε διὰ τὸν παρόντα πλοῦτον· διὸ καὶ πορφύραν ἀνέλαβε, καὶ στρόφιον ἐπέθετο χρυσοῦν, ἔτι τε ἐμβάτας χαλκὰς, καὶ στέμμα Δελφικόν. Cf. Diog. Laërt. in Vit. Emped. c. XI.

ead. l. 16. Οὐ μὰ Δία, ἀλλὰ) MS. 2956: οὐ μὰ Δί', ἀλλά.

Pag. 205. *l.* 2. Οὐδέν σε τὸ σόφισμα ὤνησεν) MS. 2954: ὤνησε τὸ σόφισμα.

Pag. 206. *l.* 5. Ἀποπνέων μύρου) Idem: μύρων.

ead. l. 9. Πάντες οὖν) Idem: πάντες γοῦν.

ead. l. 10. Δεῖ γὰρ, οἶμαι, τἀληθὲς λέγειν) MS. 2956: τἀληθῆ λέγειν.

Pag. 207. *l.* 2. Σαυτοῦ) MS. 2954: σεαυτοῦ.

ead. l. 5. Ἐπὶ τὸν Κροῖσον γὰρ καὶ Σαρδανάπαλον ἄπειμι) Idem: ἐπὶ τὸν Κρ. γὰρ ἄπειμι καὶ Σαρδ.

XXI.

Pag. 207. *l.* 3. Ὁπότε κατῄει πρὸς ὑμᾶς) MS. 2954: παρ' ὑμᾶς.

Pag. 208. *l.* 1. Ἀνθρωπικῶς) Idem: ἀνθρωπινῶς.

ead. l. 4. Προσιέναι, καὶ οὐ πανυ δεδιέναι τὸν θάνατον δοκῶν) MS. 2956 legit καὶ προσίεσθαι, neque agnoscit verba καὶ οὐ πάνυ δεδιέναι, forte a liberalitate describtorum addita.

ead. l. 8. Ὥσπερ τὰ βρέφη) Idem: ὁ δ' ὥσπερ &c. perperam.

XXII.

Pag. 209. *l.* 1. Τὰ πορθμία) In MS. 2954 adscriptum seq. Scholion: Πορθμεύς ἐστι ὁ διαβιβάζων ἐν ταῖς λίμναις τοὺς πλέοντας. πορθμεῖ τὸ πλεῖ διαφέρον. Πορθμίον τὸ ναῦλον Ἴωνες.

ead. l. 2. Εἰ τοῦτό σοι ἥδιον. ὦ Χάρων) MSS. 2954 & 2956: εἰ τοῦτό σοι, ὦ Χάρων, ἥδιον.

Pag. 210. *l.* 5. Διαλύσω τὸ κρανίον) MS. 2954: τὸ κρανίον παραλύσω, probante Belino.

ead. l. 10. Ὀναίμην, εἰ μέλλω γε καὶ) MS. 2956: ὀναίμην γε, εἰ μέλλω καί.

ead. l. 15. Ὡς κομίζειν δέον) Idem: ὡς κομίζεσθαι δέον, quod praeplacet Belino.

Pag. 211. *l.* 4. Οὐ προῖκα, ὦ βέλτιστε &c.) Idem: οὐ προῖκα, ὦ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἤντλησα, καὶ τῆς κώπης συνεπελαβόμην, καὶ οὐκ ἔκλαον τῶν ἄλλων ἐγὼ μόνος, ἐπιβατῶν ὀδυρομένων.

Pag. 212. *l.* 3. Ὁποῖον ἄνδρα) MS. 2954: ὅν τινα ἄνδρα, magis Attice.

XXIII.

Recte MS. 2956 titulo addit personam Proserpinae; mutatoque ordine legit: ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ, ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

Pag. 213. *l.* 4. Οὐδεὶς ἂν αὐτῶν τύχῃ) Idem & MS. 3011: τύχοι, ut Ox.

ead. l. 11. Τὸ Λήθης ὕδωρ) MS. 2954: τὸ Λήθης πῶμα.

Pag. 214. *l.* 4. Ὀδυρούμενον) MS. 2956: ὀδυρόμενον, minus bene.

ead. l. 13. Θελήσεις) MSS. 2954 & 2956: θέλεις, quod magis probat Belinus.

ibid. Κρανίον γυμνὸν ὤν) MS. 2954: ὄν, male.

Pag. 215. *l.* 3. Καθικόμενον ἐν τῇ ῥάβδῳ) Omnino delenda praep. ἐν, auctore eodem MS. In exemplis, a Solano & Hemst. pro defendenda vulgata allatis, non occurrit verbum καθίκεσθαι.

XXIV.

Pag. 216. *l.* 14. Οὐκ ἔχω εἰπεῖν) MS. 2954: οὐκ ἂν ἔχω εἰπεῖν· unde Belinus verissime emendat: οὐκ ἂν ἔχοι εἰπεῖν.

Pag. 217. *l. ult.* Περὶ αὐτοῦ) Videtur legendum: περὶ αὑτοῦ.

XXV.

Pag. 219. *l.* 1. Ἁπάντων εὐμορφότατον) MS. 2954: εὐμορφώτερον, male.

ead. l. 16. Ἐνταῦθα) Belinus mutandum putat in τούτου, vel saltem hoc subaudiendum.

XXVI.

Pag. 220. *l.* 5. Τίς δὲ σὲ ἔρως τοῦ θανάτου ἔσχεν) MS. 2954 mutato verborum ordine: τίς δὲ σὲ τοῦ θανάτου ἔρως ἔσχεν.

ead. l. 7. Οὐκ ἦν ἔτι ἡδὺ ἀπολαύειν) Idem: οὐδέν τι ἡδὺ ἀπέλαυον. Sed proba vulgata.

Pag. 221. *l.* 1. Ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ, καὶ ἀπολαύων) Expeditior est lectio MS. 2954: ἐγὼ δὲ ἔζων ἀεὶ, καὶ ἀπέλαυον. In vulgata ἀνακόλουθον est.

ead. l. 3. Γιγνόμενα) MS. 2956: γινόμενα.

ead. l. 9. Ἡ ἰσοτιμία πάνυ δημοτικὸν) MS. 2954: πάνυ δημοτικὴ, minus bene.

ead. l. 11. Ἢ ἐν σκότῳ) Idem: ἢ καὶ ἐν σκ. quod elegantius videtur Belino.

ead. l. 12. Ἀλλ' ἀνεπιδεεῖς) Idem: ἀλλ' ἀτελεῖς, cum glossa: οὐ συντελοῦμεν, οὐδὲ μὴ ἔχομεν (leg. οὐδὲ ἐχόμεθα) τῆς δίψης. Legit etiam Th. Magist. in suo Cod. ἀτελεῖς· & sic malimus.

ead. l. 13. Σεαυτῷ) Idem: σαυτῷ.

ead. l. ult. Φὴς) Idem: ἔφης.

Pag. 222. *l.* 3. Μεταβολήν γε ζητεῖν) Idem: μεταβολήν σε ζητ. quod multo praestat.

ead. l. 6. Ὅπερ οἶμαι καὶ φασὶ, συνετὸν ὄντα ἀρέκεσθαι) Idem liber: ὅπερ οἶμαι χρὴ συνετὸν ὄντα πᾶσιν ἀρέσκεσθαι. Cuius lectionis partem posteriorem amplectitur, priorem merito damnat Belinus.

XXVII.

Pag. 222. *l.* 3. Οἷοί τινές εἰσι) MS. 2956: οἷοί τε εἰσί.

Pag. 223. *l.* 1. Καὶ γὰρ ἂν τὸ θέαμα ἡδὺ γένοιτο) MS. 2954: καὶ γὰρ ἂν ἡδὺ τὸ θέαμα γένοιτο.

ead. l. 8. Τινα παγγέλοια ἐρεῖν) MSS. 2954 & 3011: τινα ἑωρακέναι παγγέλοια.

ead. l. 10. Καὶ ἄλλοι μὲν) MS. 2956: οἱ μὲν ἄλλοι.

ead. l. 14. Παρὰ τὸν Κιθαιρῶνα) MS. 2954: ὑπὸ τὸν Κιθ. MS. 2956: περὶ τὸν Κιθ. MS. 3011: ἐπεφόνευτο ὑπὸ τῶν λῃστῶν περὶ τὸν Κιθ.

ead. l. 15. Καὶ τὰ παιδία τὰ νεογνὰ, ἃ κατελελοίπει) MS. 3011: καὶ τὰ παιδία, ἃ νεογνὰ καταλέλοιπεν, melius.

ead. l. 16. Καὶ ἑαυτῷ ἐπεμέμφετο τῆς τόλμης) Idem: καὶ αὑτὸν ᾐτιᾶτο τῆς τόλμης, cuius forte interpretamentum fuerit lectio vulgata.

Pag. 224. *l.* 1. Ὃς Κιθαιρῶνα) MS. 2954: ὡς Κιθ.

ead. l. 3. Ὑπὸ τῶν πολέμων) Idem: πολεμίων. At MS. 3011: ὑπὸ τῶν λῃστῶν.

ead. l. 4. Κυμβία) Ad hoc v. MS. 2954 exhibet seq. Scho-

lion: Κυμβίον, εἶδος περικεφαλαίας καὶ ἐκπώματος. In ſeqq. pro ἔχων MS. 3011 legit κομίζων.

ead. l. 5. Γεραιὸς γὰρ ἤδη) Expungendum γὰρ, auctoritate MS. 3011.

ead. l. 6. Οὐκ ἄσεμνος) MS. 2956 vitioſe: οὐκ ἄσμενος.

ead. l. 8. Καὶ γὰρ ὁ ἵππος) MS. 3011: καὶ γὰρ καὶ ὁ ἵππος, melius, quam vulgatum.

ead. l. 11. Τὸν Καππαδόκην) MS. 2956: τὸν Καππαδόκα.

ead. l. 12. Προϋπεξορμήσας) Inſolentius in hoc verbo tres ſimul iunguntur praepoſitiones. Miratur ergo Belinus, Hemſterhuſium nihil ad illud annotaviſſe. MS. 2954 pro eo legit: προεξορμήσας. MS. 2956: ὑπεξορμήσας. MS. 3011: προσεξορμήσας.

ead. l. 14. Αὐτὸς δὲ ὑποθεὶς) MSS. 2954 & 3011: ὑποθεὶς δέ, omiſſo αὐτός. Haud male.

ead. l. 16. Τοῦτο γενέσθαι) MS. 3011: τουτὶ γενέσθαι. Attice. Ceterum in Scholio ad v. ἀμφότεροι διαπ. variat MS. 2954, ita exhibens: σημείωσαι τὸ σχῆμα, ὤφειλε γὰρ, ἀμφοτέρων διαπαρέντων.

Pag. 225. *l.* 1. Ὁ μὲν γὰρ ἐπήλαυνεν) MS. 3011: ἀπήλαυνεν, mendoſe.

ead. l. 6. Σφοδρότητος) Idem in margine: θερμότητος.

ead. l. 7. Ἐς τὸν βουβῶνα) MS. 2956: ἐκ τοῦ βουβῶνος.

ead. l. 8. Οὐ τοῦ ἀνδρὸς — τὸ ἔργον) Antiſtheni haec tribuuntur in MS. 2954.

ead. l. 9. Ἠγανάκτει) Idem habet: ΚΡΑ. Ἠγανάκτει.

ead. l. 10. Ὁμότιμος ὢν τοῖς ἄλλοις) MS. 2956: τῶν ἄλλων.

ead. l. 11. Καὶ πάνυ ἁπαλὸς τὼ πόδε) MSS. 2956 & 3011 commode legunt: καὶ πάνυ ἁπαλὸς ἦν τὼ πόδε. Belinus totum locum ſic refingi vult: ὁ δέ γ' Ὀροίτης ὁ ἰδιώτης ἁπαλὸς ἦν τὼ πόδε, καὶ οὐδ' ἑστάναι &c.

ead. l. 15. Ὥστε ἐπεὶ καταβαλὼν) MS. 2954: καὶ καταβαλών. MS. 3011: καταβαλὼν οὖν. Uterque vero non agnoſcit verba ὥστε ἐπεί.

Pag. 226. *l.* 1. Ὁ βέλτιστος Ἑρμῆς) Iidem: ὁ δὲ βέλτιστος Ἑρμῆς.

ead. l. 2. Ἄχρι πρὸς τὸ πορθμεῖον) MS. 3011: μέχρι πρὸς τὸ πορθμεῖον.

ead. l. 3. Ὅτε κατῄειν) MS. 2954: ὁπότε κατῄειν. MS. 3011: ἐγὼ δὲ ὁπότε κατ.

ead. l. 6. Παρὰ τὸν πλοῦν δὲ οἱ μὲν) MSS. 2954 & 3011:

καὶ παρὰ τὸν πλοῦν, οἱ μὲν, quod vulg. praeferendum videtur Belino.

ead. l. 7. Ἐτερπόμεν ἐν αὐτοῖς) Iidem: ἐπ' αὐτοῖς. Melius.

ead. l. 8. Τοιούτων ἐτύχετε ξυνοδοιπόρων) MS. 3011 haud male ingerit ante ξυνοδοιπόρων articulum τῶν.

ead. l. 9. Βλεψίας τε ὁ δανειστὴς) MSS. 2954 & 3011: ὁ δανειστικὸς, Attice. Anonym. de Atticism. in Anecdot. Graec. Villoison. T. II, pag. 82: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὁ ζωγράφος καὶ ἡ ζωγραφία, ὁ ζωγραφικὸς καὶ ἡ ζωγραφική· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως τεχνῶν. Ἀντὶ τοῦ, ὁ τέκτων, καὶ ἡ τεκτονία, ὁ τεκτονικὸς, καὶ ἡ τεκτονική· καὶ τὰ ἕτερα ὁμοίως.

ead. l. 11. Ὁ πλούσιος ἐκ Κορίνθου) Iidem: ὁ ἐκ Κορίνθου, bene.

ead. l. 12. Ἐκ φαρμάκων) MS. 2956: ἐκ φαρμάκου.

ead. l. 15. Καὶ ἐδήλου ὠχρὸς) MS. 2954: καὶ ἐδήλου δὲ ὠχρός. MS. 3011: καὶ ἐδήλου δέ γε ὠχρ. Unde Belinus locum optime sic constituit: καὶ ἐδήλου γε, ὠχρὸς — φαινόμενος.

Pag. 227. *l.* 2. Ἀποθάνοι) MSS. 2954, 2956 & 3011 melius: ἀποθάνοιεν.

ead. l. 4. Ὅς τάλαντα) MSS. 2956 & 3011: εἰ τάλαντα. Utram lect. malis, sensus idem exit. Forsan tamen εἰ aptius, propter antecedens μέντοι.

ead. l. 8. Σαυτὸν δὲ οὔ) Multo praestantius est, quod praeferunt MSS. 2954 & 3011: σαυτὸν δέον.

ead. l. 13. Ὅτι χρήματα) MS. 2954: ὡς χρήματα. MS. 3011: ὡς τὰ χρήμ. & mox οὐδὲν, pro μηδὲν· & ἐς ἀεὶ, pro εἰς ἀεί.

ead. l. 15. Παρέσχον τότε στένοντες) MSS. 2954 & 3011: παρέσχοντο στένοντες. Male.

ead. l. ult. Ἀποβλέπειν χρὴ) MS. 3011: ἀποβλέπειν δὲ χρή. Bene. Respondet δὲ antecedenti μέν.

Pag. 228. *l.* 2. Πολλοί γε) Πολλοί τε emendat Belinus.

ead. l. 4. Γεγηρακότες) MSS. 2954 & 3011: γέροντες, minus bene.

ead. l. 10. Ἀλλὰ σατράπης) Iidem: ἀλλὰ σατράπης τις. Non male.

ead. l. 12. Εἶτα ἀνιᾷ σε) MS. 2954: εἶτά σε λυπεῖ, quod est interpretamentum vulgatae lectionis.

Pag. 229. *l.* 10. Ἀλλ' ἀπίωμεν) MSS. 2954 & 3011: ἀλλ' ἀπίωμεν ἤδη, melius.

ead. l. 11. Ὡς ἀπόδρασιν βουλεύοντας) Iidem: ὡς ἀποδράσειν βουλεύοντας.

XXVIII.

Pag. 230. *l.* 1. Ἅπασι γὰρ ἡμῖν ὁμοίως τὰ ὄμματα κενά· μόνον δὲ αἱ χῶραι αὐτῶν) MS. 2954: ἅπασι γὰρ ὅμοια ἡμῖν τὰ ὄμματα· κεναὶ μόναι χῶραι αὐτῶν. MS. 2956 cum vulgata facit, praeterquam quod pro ὁμοίως legit ὅμοια. Ex utriusque Codicis vestigiis Belinus locum sic refingi vult: ἅπασι γὰρ ἡμῖν ὅμοια τὰ ὄμματα κενά· μόναι δὲ αἱ χῶραι αὐτῶν.

ead. l. 3. Τίς ὁ Φινεύς) MS. 2954 exhibet hoc Scholion: Ὁ μὲν Φινεὺς τυφλὸς ἦν· ὁ δὲ Λυγκεὺς ὀξὺ ἔβλεπεν. ἦν δ' μὲν Ἀρκὰς, περὶ τὸν Φάλον κατοικῶν· ὁ δὲ Ἀθηνᾶς, leg. Ἀθηναῖος.

ead. l. 4. Ἀνὴρ καὶ γυνὴ) Idem: καὶ ἀνὴρ καὶ γυνὴ, probante Belino.

ead. l. 7. Ὁπότε ἀνὴρ ἦσθα) Idem: ὅτε ἀνὴρ οἶσθα, mendose. Sed mox idem Cod. personam Tiresiae commodius removet post verba ἀμείνων ἦν.

Pag. 231. *l.* 1. Καὶ ἔτεκες ποτὲ, ὁπότε &c.) Idem inter ποτὲ & ὁπότε inserit ὦ Τειρεσία· quod non displicet.

ead. l. 4. Πλὴν ἀπόκριναι) MS. 2956: ἀπόκρινε, male.

ead. l. 7. Εἰ γὰρ καὶ μήτραν) Idem: εἴ γε καὶ μήτραν, quod aptius est.

ead. l. 11. Καὶ οἱ μασθοὶ ἀπετάκησαν) MS. 2954: ἀπεσπάσθησαν, *retractae sunt.* Et sic legendum esse statuit Belinus. In MS. 2956 est ἀπεστάτησαν.

ead. l. 14. Δοκεῖς δ' οὖν) MS. 2654: δοκεῖς γοῦν.

Pag. 232. *l.* 4. Σὺ οὖν οὐδὲ) Idem: σὺ δέ. Sed MS. 2956: σὺ δ' οὖν.

ead. l. 5. Ὁπότ' ἂν ἀκούσῃς ὄρνεα &c.) MS. 2954: ὁπόταν ἀκούσῃς ὅτι ὄρνεα ἐκ γυν. ἐγένοντό τινες. Sic postulat legitimus orationis cursus.

ead. l. 7. Λυκάονος θυγατέρα) In eiusdem Cod. margine appictum Scholion: τὴν Καλίστω λέγει.

XXIX.

Pag. 233. *l.* 1. Σεαυτὸν ἐφόνευσας) MSS. 2956 & 2957: σαυτὸν ἐφόνευσας.

ead. l. 10. Ἠξίους) Iidem: ἠξίωσας, probante Belino.

Pag. 234. *l.* 1. Τοῦ ἀνεψιοῦ γε οὖσα) MS. 2956: τε οὖσα, minus recte.

ead. l. 3. Τῶν ἄθλων) Desiderantur haec in MSS. 2956 & 2957. MS. 3011: τῶν ὅπλων, ex glossa.

ead., l. 14. Κινδυνεύειν ὑπομένει) MSS. 2954 & 3011: ὑπέμεινεν, verius forte.

ead. l. 15. Παρὰ Τρωσὶ) Iidem: ἐπὶ Τρωσί.

Pag. 235. *l.* 1. Τὸν γοῦν Ὀδυσσέα) Iidem: τὸν δ' οὖν Ὀδ.

XXX.

In titulo huius Dial. post ΜΙΝΩΟΣ MSS. 2956 & 3011 addunt ΕΡΜΟΥ. Sed muta persona Mercurii.

Pag. 235. *l.* 1. Ὁ μὲν λῃστὴς οὗτος) MS. 3011: οὑτοσὶ, Attice.

ead. l. 2. Ὁ δ' ἱερόσυλος) Idem: ὁ δὲ ἱερόσυλος.

ead. l. 4. Κειρέσθω καὶ αὐτὸς) MSS. 2954, 2956, 2957 & 3011 mutato verborum ordine: καὶ αὐτὸς κειρέσθω.

Pag. 236. *l.* 1. Ἀλλ' ὅρα, εἰ δικαίως) MS. 3011: εἰ καὶ δικαίως.

ead. l. 6. Ὅπως καὶ) MSS. 2954 & 3011: ὡς καί.

ead. l. ult. Εἰ οὖν τις ἀναγκασθεὶς ὑπ' ἄλλου φονεύσειέν τινα) MSS. 2956 & 3011: εἰ τοίνυν ἀναγκασθείς τις ὑπ' ἄλλου φονεύσειέ τινα.

Pag. 237. *l.* 1. Ἐκείνῳ βιαζόμενος) MS. 2956: βιαζομένῳ.

ead. l. 5. Ὑπηρετεῖ γὰρ τοῦτο &c.) Idem: ὑπηρετεῖ γὰρ, ὄργανον ὂν, τοῦτο πρὸς τὸν θυμόν. Additque: δεῖ οὖν τὸ πᾶν ἀναθεῖναι τῷ πρώτῳ παρ. Eadem verba iam ex Cod. P. notaverat Solanus, sed merito ea reiecit Hemst. ut inutile orationis onus.

ead. l. 9. Χρυσὸν ἢ ἄργυρον) Idem: χρυσὸν καὶ ἄργ.

ead. l. 11. Ὁ κομίσας) Idem: ὁ πεμφθείς.

ead. l. 13. Πῶς ἄδικα ποιεῖς) Idem: ποιήσεις.

ead. l. ult. Οὐ γὰρ δὴ ἐκεῖνο εἰπεῖν &c.) Plenius MS. 3011: οὐ γὰρ δὴ ἐκεῖνό γε εἰπεῖν ἔχοι τις ἂν, ὡς τὸ ἀντιλέγειν δυνατὸν ἦν.

In Necyomantiam.

Pag. 1. *l.* 1. Ὦ χαῖρε) Abest ὦ a MS. 1428.

ead. l. 4. Τί δ' αὐτῷ βούλεται) MS. 2957: τί οὖν αὐτῷ β.

ead. l. 6. Προσιτέον δὲ ὅμως) MSS. 1428 & 3011: πλὴν

ἀλλὰ προσιτέον γε αὐτῷ, quam lect. amplectitur Belinus. MS. 2954: ἀλλὰ προσιτέον γε αὐτῷ.

ead. l. 7. Πολὺν γὰρ χρόνον σὺ πέφηνας) MSS. 1428, 2954, 2957 & 3011: πολὺς γὰρ χρόνος οὗ πέφηνας. Unde Belinus existimat, Lucianum scripsisse vel πολὺς γὰρ χρόνος ἐξ οὗ πέφ. vel χρόνιος γὰρ πέφηνας.

Pag. 2. *l.* 4. Τίς δ' ἡ αἰτία) MS. 2957: τίς ἂν αἰτία. Leg. τίς δὲ ἡ αἰτία.

Pag. 3. *l.* 8. Οἷα ἔναγχος) Belinus malit: ὅσα ἔναγχος.

ead. l. 9. Οἷα κεχειροτόνηται τὰ ψηφίσματα) MSS. 1428, 2954 & 3011 non agnoscunt art. τὰ, neque est desiderabilis.

ead. l. 14. Νὴ Δία καὶ πολλὰ) Iidem: καὶ πολλά γε. Bene.

ead. l. 16. Γράψεται γραφὴν) MSS. 1428, 2954, 2957 & 3011: γράψηται.

Pag. 4. *l.* 1. Μηδαμῶς) MSS. 1428 & 2954: μηδῆτα. Scrib. μὴ δῆτα, ut est in MS. 3011. Belinus etiam conjicit: μὴ δ', ὦ τᾶν.

ead. l. 2. Τῶν λόγων φίλῳ ἀνδρὶ) MSS. 2954 & 3011: ἀνδρὶ φίλῳ τῶν λόγων.

ead. l. 5. Οὐ πάντη ἀσφαλὲς) MSS. 1428 & 3011: οὐ πάντη εὐσεβές· quod vulgato praefert Belinus. Nobis τὸ εὐσεβὲς repetitum videtur ex antecedenti ἀσεβείας.

ead. l. 11. Ἥτις αἰτία σοι) Iidem & MS. 2954: τίς ἡ ἐπίνοιά σου, quomodo etiam legit Th. Mag.

ead. l. 12. Ἤκουσας παρ' αὐτοῖς) MS. 1428: παρ' αὐτῶν, minus bene.

ead. l. ult. Τὴν γνώμην τὴν ἐμὴν) In MSS. 1428, 2954 & 3011: τὰ περὶ τῆς γνώμης τῆς ἐμῆς, forma Attica.

Pag. 5. *l.* 6. Ἡγούμην) Iidem: ἐνόμιζον.

ibid. Καὶ οὐ παρέργως ἐκινούμην) Iidem: ἐκνώμην, a κνᾶσθαι, *titillari.* Quae forte verior lectio.

ead. l. 11. Οὐκ εἰδὼς) MSS. 1428 & 3011: μηδὲ εἰδώς.

ibid. Οὔτε γὰρ τοὺς θεοὺς ἄν ποτε ἡγούμην μοιχεῦσαι &c.) Praeferendus verborum ordo, quem exhibent MSS. 1428, 2954 & 3011: οὔτε γὰρ ἄν ποτε τοὺς θεοὺς μοιχεῦσαι καὶ στασιάσαι πρὸς ἀλλήλους ἡγούμην.

ead. l. 13. Ἐγίνωσκον) MSS. 2957 & 3011: ἐγίγνωσκον, Attice.

ead. l. 15. Ἐπεὶ δὲ διηπόρουν) MSS. 1428 & 2954: ἐπεὶ δὲ ἠπόρουν.

ibid. Ἔδοξέ μοι ἐλθόντα) Ἐλθόντι rescribit Belinus.

Pag. 6. *l.* 2. Ὀδὸν ἁπλῆν) MSS. 1428, 2954 & 3011: ὁδὸν ἁπαλὴν, vitiose.

ead. l. 13. Συνεχὲς ἐπιῤῥαψῳδῶν) MS. 1428: ἐῤῥαψῳδοῦντα, non bene.

Pag. 7. *l.* 2. Ὁ δέ τις αὖ πάλιν) Pro αὖ πάλιν MS. 2957 substituit ἔμπαλιν. Probat Belinus, synonyma αὖ & πάλιν iungi non posse existimans. Sed & iunguntur infra p. 163. In Scholio ad hunc locum idem liber pro Πλάτων habet Ἀριστοτέλης.

ead. l. 6. Ἐναντίων) Hemsterhusii hanc emendationem confirmat MS. 2954.

ead. l. 7. Περὶ τῶν ἐναντιωτάτων) MSS. 1428 & 2954: περὶ μὲν γάρ τοι τῶν ἐναντ.

ead. l. 8. Ὥστε μήτε τῷ θερμὸν — λέγοντι) Mendose MSS. 1428 & 3011: τὸ θερμόν.

ead. l. 10. Ὡς οὐκ ἄν ποτε θερμόν τι εἴη καὶ ψυχρὸν) MS. 2957: θερμὸν εἴη τι καὶ ψυχρ.

ead. l. 13. Ἔτι δὲ πολλῷ τοῦτο ἐκείνων ἀτοπώτερον) Idem: πολλῷ δὲ τούτων ἐκεῖνο γελοιότερον.

Pag. 8. *l.* 4. Αὐτῆς ἕνεκα πάντα ἐπιτηδεύοντας) MSS. 1428 & 3011: αὐτῆς ταύτης ἕνεκα &c. MS. 2957: αὐτῆς ταύτης χάριν τὰ πάντα καὶ πράττοντας καὶ λέγοντας.

ead. l. 7. Σφαλεὶς οὖν καὶ ταύτης τῆς ἐλπίδος) MS. 2957: καὶ τῆσδε τῆς ἐλπ. quod Belino praeplacet.

ead. l. 8. Ὅτι μετὰ πολλῶν) MSS. 1428 & 3011: ἐπεὶ μετὰ πολλῶν.

Pag. 9. *l.* 5. Ἐλθὼν δὲ συγγίνομαι) MS. 2957: συγγίγνομαι, magis Attice.

ead. l. 9. Μόλις ἔτυχον παρ' αὐτοῦ) MSS. 1428, 2954 & 3011: μόγις ἐπέτυχον, quod in textum vult admitti Belinus.

ead. l. 12. Κατάγων ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἔωθεν) MSS. 1428, 2954 & 3011: κατάγων ἕωθεν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην.

ead. l. 13. Πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον) Iidem: πρὸς ἀνίσχοντα.

ead. l. 16. Ἀσαφὲς ἐφθέγγετο) Suffragantur huic lect. MSS. 1428, 2954, 2957 & 3011.

ibid. Πλὴν ἀλλ' ἐῴκει γέ τινας ἐπικαλεῖσθαι δαίμονας) MS. 2957: πλὴν ἐῴκει γέ τινας ἁγίους ἐπικαλεῖσθαι δαίμ.

Pag. 10. *l.* 1. Μετὰ γοῦν) MSS. 1428, 2954 & 3011: μετὰ δ' οὖν.

ead. l. 2. Τρὶς ἄν μου — ἀποπτύσας) Belinus malit: τρὶς

ἄν μοι — ἀποπτύσας, ut Dial. Mort. XX, c. 2 f. *οὐκοῦν ἀλλὰ προσπτύξομαί γε πάντως ἀνδρογύνῳ ὄντι.*

ibid. Ἐπανήει) MS. 3011: *ἐπανήειν*. Recte.

ead. l. 3. Καὶ σιτία μὲν ἡμῖν) MSS. 1428, 2954 & 3011: *καὶ σιτία ἦν ἡμῖν*, melius forte.

ead. l. 8. Καὶ περιήγνισε δαδὶ) Iidem: *δαδίοις.*

ead. l. 11. Ὑπὸ τῶν φαντασμάτων) Iidem: *ὑπὸ τῶν φασμάτων*, probante Belino. MS. 2957: *σφαλμάτων*, absurde.

ead. l. 13. Αὐτὸς μὲν οὖν μαγικήν τιν' ἔδυ στολὴν) Τινα ἐνέδυ melius legunt MSS. 2954 & 3011. Consentit MS. 1428, nisi quod pro *μαγικὴν* substituit *μαντικήν.*

Pag. 11. *l.* 5. Πρόδηλόν γε τοῦτο) MSS. 1428 & 3011: *πρόδηλον τοῦτό γε.*

ead. l. 6. Κατεληλύθεσαν) MS. 2954: *κατεληλύθεισαν*, minus bene.

ead. l. 13. Καὶ μελίκρατα) MSS. 1428 & 3011: *καὶ μελίκρατον*, melius procul dubio. Patrocinatur tamen receptae lect. Pierson. ad Moer. Att. p. 255.

Pag. 12. *l.* 1. Καὶ τὴν λίμνην) Leg. *καὶ ἐς τὴν λίμνην*, praeeuntibus MSS. 1428, 2954 & 3011, in quibus est *καὶ εἰς τὴν λίμνην.*

ead. l. 4. Ἐς ὃ ἀποβάντες) MSS. 1428 & 3011: *εἰς ὃ δὴ ἀποβάντες.*

ead. l. 5. Καὶ τὰ μῆλα ἐσφάξαμεν) Ibidem: *κατεσφάξαμεν*, quod mori Diis infernalibus sacrificandi magis convenit.

ead. l. 6. Περὶ τὸν βόθρον) MSS. 2954 & 3011: *περὶ αὐτὸν*, melius forsan; praecedit enim proxime *βόθρον τε ὠρυξάμεθα.*

ead. l. 8. Ὡς οἷός τε ἦν) MSS. 1428 & 3011: *ὡς οἷόν τε ἦν*. Vulgata non movenda.

ead. l. 10. Ἐπαινὴν Περσεφόνειαν) Tuetur hanc lectionem, a Graevio restitutam, MS. 3011. Ceteri conspirant in *αἰπεινήν*. MS. 2957 insuper legit *Φερσεφόνειαν.*

ead. l. 11. Παραμιγνὺς ἅμα βαρβαρικά τινα) MSS. 1428 & 3011: *παραμιγνὺς ἅμα καὶ βαρβ. τ.* Bene.

ead. l. 12. Εὐθὺς οὖν πάντα) MSS. 2954 & 3011: *εὐθὺς οὖν ἅπαντα.*

ead. l. 14. Τοῦ Κερβέρου πόῤῥωθεν) MS. 3011: *τοῦ Κερβ. καὶ πόῤῥωθεν.*

ead. l. 15. Ὑπερκάτηφες ἦν καὶ σκυθρωπὸν) MSS. 1428, 2954 & 3011: *κατηφὲς καὶ σκυθρωπὸν ἦν.*

Pag. 13. *l.* 3. Ὑπὸ τοῦ δέους) MSS. 1428 & 3011: ὑπὸ τοῦ φόβου, quae interpretatio eſt.

ibid. Ὑλάκτησε μέντοι) MSS. 2954 & 2957: ὑλ. μέν τι, probante Belino.

ead. l. 5. Ἐκοιμήθη) MSS. 1428, 2954 & 3011: ἐκηλήθη· & ſic forſan ſcripſerit auctor huius Dial.

ibid. Πρὸς τὴν λίμνην ἤλθομεν) Iidem: ἀφικόμεθα.

ead. l. 6. Ἦν γὰρ ἤδη πλῆρες) Iidem: πλῆρες ἤδη.

ead. l. 9. Συντετριμμένος) MS. 2954 vitioſe: συντετρημμένος.

ead. l. 12. Καὶ διεπόρθμευσέ τε ἄσμενος) Idem: ἀσμένως, minus bene. MS. 2957: ἐσέδεξατό με ἄσμενος, omiſſis verbis καὶ διεπόρθμευσέ τε.

ibid. Ἀποβᾶσι διεσήμαινε τὴν ἀτραπὸν) Rectius MSS. 2957 & 3011: διεσήμηνε. Praecedit enim aor. Pro ἀποβᾶσι in MS. 3011 exaratur ἀποβάς.

Pag. 14. *l.* 2. Πρὸς τὸ τοῦ Μίνω) MSS. 1428, 2954 & 3011: Μίνωος, minus Attice.

ead. l. 4. Παρειστήκεισαν) Iidem: παρειστήκεσαν. Attica forma.

ead. l. 5. Ἑτέρωθεν δὲ) Iidem: ἑτέρωθι, quod recepta lectione non commutandum.

ead. l. 8. Καὶ τοιοῦτος ὅμιλος) MSS. 1428 & 3011: καὶ ὁ τοιοῦτος ὅμιλος. Bene.

Pag. 15. *l.* 1. Ἀποτελουμένας σκιὰς) Belinus malit: ἀποτεταμένας σκιάς.

ead. l. 7. Ἅτε ἀεὶ συνοῦσαι) MSS. 2954 & 3011: ξυνοῦσαι, Attice.

ead. l. 11. Τῶν ἐπὶ πλούτοις) MSS. 1428, 2954 & 3011: τῶν ἐπὶ πλούτῳ.

ead. l. 13. Τήν τε ὀλιγοχρόνιον ἀλαζονείαν αὐτῶν) Potior verborum ordo in MS. 1428: τήν τε ὀλιγοχρόνιον αὐτῶν ἀλαζονείαν.

ead. l. 16. Πλούτους λέγω) MS. 2957: πλοῦτον λέγω, ſingulari numero.

Pag. 16. *l.* 1. Παρειστήκεισαν) MSS. 2954 & 3011 iterum: παρειστήκεσαν.

ead. l. 2. Ἔγωγε ταῦτ' ὁρῶν) Legitima ratio poſcit ταῦθ' ὁρῶν. Et ſic MS. 2957. In MS. 3011 legitur ταῦτα ὁρῶν, aeque bene.

ead. l. 5. Ἐφύσα τότε) MSS. 1428, 2954 & 3011: ἐφύσατο τότε, probante Belino.

ead. l. 6. Ἐπὶ τῶν πυλώνων παρειστήκεισαν) Tuentur & hoc loco MSS. 1428 & 3011 παρειστήκεσαν. At pro πυλώνων MS. 2957 habet προθύρων, quae genuinae vocis interpretatio est.

ead. l. 11. Ἐκεῖνο μὲν οὖν) MSS. 1428, 2954, 2957 & 3011: ἐκεῖνοι. Recte. Neque aliter legunt edd. *B.* 4. & *Salm.*

ead. l. 14. Πολλὰ καὶ ἀνόσια ὑπό τε Δίωνος) Plenius MSS. 1428, 2954 & 3011: πολλά τε καὶ δεινὰ καὶ ἀνόσια ὑπό τε Δ. Pro ὑπό τε Δ. MS. 2957 legit ὑπὸ τοῦ Δ. Ibidem omissa verba καὶ ὑπὸ τῆς σκιᾶς καταμαρτυρηθέντα.

Pag. 17. *l.* 2. Πολλοῖς αὐτὸν τῶν πεπαιδευμένων) MS. 2957: πολλοῖς αὐτὸν πεπαιδευμένοις. Minus bene.

ead. l. 5. Πολλὰ καὶ ἐλεεινὰ ἦν ἀκοῦσαί τε καὶ ἰδεῖν) MSS. 2957 & 3011: ἦν καὶ ἀκοῦσαι καὶ ἰδεῖν.

ead. l. 9. Ὁ Κέρβερος ἐδάρδαπτε) MSS. 1428, 2954 & 3011: ἐδάρδαπτεν.

ead. l. 11. Πλούσιοι, πτωχοὶ) Iidem: πλούσιοι καὶ πτωχοὶ, quod minime probandum.

ead. l. 12. Ἐνίους δὲ αὐτῶν καὶ ἐγνωρίσαμεν ἰδόντες) MS. 2954: ἐνίους δὲ τῶν κατεγνωσμένων καὶ ἐγνωρίσαμεν ἰδ. Conspirant MSS. 1428 & 3011; sed iidem insuper addunt γε ante ἰδόντες.

Pag. 18. *l.* 2. Ἡμιτέλεια τῶν κακῶν ἐδέδοτο) MSS. 1428, 2954 & 3011: ἐδίδοτο.

ibid. Καὶ ἀναπαυόμενοι) Aptius MSS. 1428, 2954, 2957 & 3011: καὶ διαναπαυόμενοι.

ead. l. 5. Χαλεπῶς ἔχοντα) MSS. 1428, 2954 & 3011: χαλεπῶς τε ἔχοντα. Perperam. Sed voluerunt forte γε.

ead. l. 6. Ἔκειτο γὰρ) Iidem: ἔκειτο γοῦν.

ead. l. 9. Κατὰ ἔθνη καὶ φῦλα) Iidem: κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ φῦλα.

ead. l. 11. Τοὺς δὲ νεαλεῖς) Iidem: τοὺς δ' ἔτι νεαλεῖς.

ead. l. 12. Τοὺς Αἰγυπτίων αὐτοὺς) Iidem: τοὺς Αἰγυπτίους αὐτῶν.

ead. l. 14. Διαγινώσκειν) MS. 3011: διαγιγνώσκειν, Attice.

ead. l. 15. Γίνονται ὅμοιοι) Idem: γίγνονται.

ead. l. 16. Πλὴν μόγις καὶ διὰ πολλοῦ) MSS. 1428, 2954 & 3011: πλὴν ἀλλὰ μόγις τε καὶ διὰ π. Melius.

Pag. 19. *l.* 1. Αὐτοὺς ἐγινώσκομεν) Iidem: ἐγιγνώσκομεν.

ibid. Ἀμαυροὶ καὶ ἄσημοι) MSS. 1428 & 3011: καὶ ἀμαυροὶ καὶ ἄσημοι.

ead. l. 4. Φοβερόν τι καὶ διάκενον) MS. 2957: καὶ φοβερόν τι καὶ διάκενον.

ead. l. 10. Ἀλλ' ὅμοια τὰ ὀστᾶ ἦν) Articulum abesse vult Belinus; neque agnoscitur ille a MS. 2957.

ead. l. 12. Ὁρῶντι ἐδόκει μοι) MSS. 1428 & 3011: ὁρῶντί μοι ἐδόκει.

ead. l. 13. Πομπῇ τινι μακρᾷ) MSS. 1428, 2954 & 3011: μικρᾷ, minus bene.

ibid. Χορηγεῖν δὲ καὶ) Iidem: χορηγεῖν τε καί.

ead. l. 14. Τοῖς πομπεύουσι) MS. 2957: τοῖς πομπευταῖς.

ead. l. 15. Σχήματα προσάπτουσα) Inutiliter addunt art. τὰ ante σχήματα MSS. 1428, 2954 & 3011.

ibid. Τὸν μὲν γὰρ λαβοῦσα ἡ Τύχη βασιλικῶς διεσκεύασε) Non placet hic loci ἡ Τύχη, paucis interpositis iam antecedens. MSS. 2954 & 3011 legunt: εἰ τύχοι· quod & aptum huic loco, & itidem usurpatur Nostro infra p. 21. Fuit etiam εἰ τύχοι in MS. 1428; sed eraso eo, recentior manus fecit ἡ Τύχη.

Pag. 20. *l.* 4. Παντοδαπὴν γὰρ οἶμαι δεῖν γενέσθαι τὴν θέαν) MS. 2957: παντοδαπὴν γὰρ, οἶμαι, δεῖ γενέσθαι &c. Bene.

ead. l. 5. Πολλάκις δὲ διὰ μέσης) MSS. 1428, 2954, 2957 & 3011: πολλάκις δὲ, καὶ διὰ μ. quomodo omnino legendum.

ead. l. 8. Τὸν μὲν Κροῖσον ἠνάγκασε τὴν τοῦ οἰκέτου) Recte respuunt art. τοῦ ante οἰκέτου MSS. 1428, 2954 & 3011.

ead. l. 10. Τὴν Πολυκράτους τυραννίδα) Iidem legunt: τὴν τοῦ Πολυκράτους τυραννίδα.

ead. l. 12. Ἐπειδὰν δ' ὁ τῆς) MS. 3011: ἐπειδὰν δὲ ὅ τι.

ead. l. 13. Ἀποδυσάμενος τὸ σχῆμα μετὰ τοῦ σώματος, ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ, γίγνεται, μηδὲν τοῦ πλησίον διαφέρων) MSS. 2954 & 3011: — τὸ σχῆμα μ. τοῦ σώματος, ἐγένοντο οἷοίπερ ἦσαν, πρὸ τοῦ γενέσθαι, μηδὲν τοῦ πλησίον διαφέροντες. Et sic omnino restituendus hic locus videtur Belino. Pro διαφέρων etiam MS. 1428 habet διαφέροντες.

ead. l. 15. Ἔνιοι δ' ὑπ' ἀγνωμοσύνης) MS. 1428: ἔνιοι δὲ ὑπ' ἀγνωμοσύνης.

Pag. 21. *l.* 1. Ἄχθονταί γε καὶ) Leg. cum MSS. 1428, 2954, 2957 & 3011: ἄχθονταί τε καί.

ead. l. 4. Ὑποκριτὰς τούτους) MS. 1428: τούτους ὑποκρ.

ead. l. 13. Ταπεινὸς περιέρχεται) MSS. 1428, 2954 & 3011: περίεισιν, Attice.

Pag. 22. *l.* 3. Εἰπέ μοι) Melius in MS. 3011: εἰπὲ δέ μοι.
ead. l. 4. Ὑψηλοὺς τάφους) Abest τάφους a MS. 3011.
ead. l. 9. Ταπεινῶς ἔῤῥιπτο) MSS. 1428 & 2954: ταπεινῶς ἔκειτο, minus bene. Vulgatum retinet MS. 3011; sed pro ταπεινῶς habet ταπεινὸς, more Attico.
Pag. 23. *l.* 3. Τοὺς παρ' ἡμῖν βασιλέας) MSS. 1428, 2954 & 3011: βασιλεῖς, Attice. Iidem paulo ante pro ἐγέλας dant ἐγέλασας.
ead. l. 10. Ἀκούμενος τὰ σαθρὰ) MS. 1428 vitiose legit ἀσκούμενος.
ead. l. 12. Καὶ Πολυκράτεις) Idem: καὶ Πολυκράτας, minus bene.
Pag. 24. *l.* 3. Κἀκεῖ περιέρχεται) MSS. 1428 & 2954: περίεισι, uti supra pag. 21.
ead l. 4. Σύνεισι τ' αὐτῷ &c.) MS. 2954: σύνεστι, aeque bene.
ead. l. 7. Διογένης παροικεῖ τῷ Σαρδ.) MSS. 1428 & 2954: Διογένης συμπαρῳκεῖ. Leg. συμπαροικεῖ.
ead. l. 10. Καὶ τὴν παλαιὰν τύχην) Καὶ τὴν τύχην τὴν πάλαι malit Belinus.
Pag. 25. *l.* 1. Περὶ τούτου λέγειν προθέμενος) MSS. 1428 & 2954 ante haec verba addunt ἐν ἀρχῇ, perperam repetita e praecedentibus.
ead. l. 4. Ἰδὼν οὖν) MS. 1428: ὁρῶν οὖν.
ead. l. 14. Δέδοκται τῇ βουλῇ) MSS. 1428 & 2954: δεδόχθω, probante Belino.
Pag. 26. *l.* 3. Ἐξ ὄνων γιγνόμενοι) MS. 1428: γινόμενοι, minus Attice.
ead. l. 7. Ἀλιβαντίδος) Idem: Ἀλιβαντιάδος.
ead. l. 8. Ἐπεψήφισαν) MS. 2957: ἐπεψήφιρον.
ead. l. 11. Ταῦτα μὲν δή σοι) MS. 1428: σου, mendose.
Pag. 27. *l.* 2. Οὐ τὰ αὐτὰ) Idem: οὐ ταὐτὰ, Attice.
Pag. 28. *l.* 3. Ἀπαγαγὼν) MSS. 1428 & 2954: ἀγαγών.
ead. l. 5. Ἑσπέρον φῶς) Iidem: φῶς εἰσπέον.
ead. l. 6. Κἀκεῖθεν κατέρχονται) Iidem & MS. 3011: κατιᾶσι, Attice.
ead. l. 10. Οὐκ οἶδ' ὅπως) Οὐκ οἶδα ὅπ. rescribit Belinus.

In Contemplantes.

Pag. 29. *l.* 2. Δεῦρο ἀνελήλυθας) MS. 2957: δεῦρ' ἐλήλυθας.

ibid. Ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν) MSS. 1428, 2954 & 3011: εἰς τὴν ἡμετέραν, minus bene.

Pag. 30. *l.* 1. Καὶ δείξεις ἕκαστα) MS. 1428: ἅπαντα.

ead. l. 5. Δέδια μὴ βραδύναντα) Idem: μὴ βραδύνοντα. Vulgatum recte habet.

ead. l. 7. Ῥίψῃ κἀμὲ τεταγὼς) MSS. 1428, 2954 & 3011 praeferunt Homericum τεταγών.

ead. l. 8. Ὑποσκάζων) MS. 3011: ὑποσκάζοντα, errore librarii.

ead. l. 11. Συνδιάκτορος ὢν) MSS. 2954 & 3011: ξυνδιάκτορος, Attice.

ead. l. 12. Ὦ παῖ Μαίας) MSS. 1428, 2954 & 3011: ὦ Μαίας παῖ.

Pag. 31. *l.* 1. Εἴ τινα λάλον νεκρὸν εὕροις) Verissime sic emendavit Brodaeus. Sed priscam lect. ἄλλον νεκρὸν tuentur MSS. Regg. ad unum omnes. MS. 3011 insuper pro εὕροις male habet εὕρῃς.

ead. l. 2. Διαλέγῃ) MS. 3011: διελέγχῃ.

ead. l. 4. Ἑρμίδιον) MSS. 1428, 2954, 2957 & 3011: Ἑρμάδιον.

ead. l. 5. Περιήγησαι) In MS. 2954 adscriptum legitur hoc Scholion: Περιήγησαι. Περιεκτικῶς διήγησαι, τοῦτ' ἔστι κατὰ περιεκτικὴν πάντων διήγησιν.

ead. l. 6. Ἤν με σὺ ἀφῇς) Idem: ἀφεὶς, corrupte.

ead. l. 8. Ἐν τῷ σκότῳ) MSS. 1428, 2954 & 3011: ἐν τῷ σκότει. Vulgata non movenda.

- *ibid.* Κἀγώ σοι πάλιν) MSS. 1428, 2954 & 2957: κἀγώ σοι ἔμπαλιν, quod simplici praefert Belinus.

ead. l. 14. Τί γὰρ ἂν καὶ πάθῃ τις) MSS. 1428, 2954, 2957 & 3011: πάθοι, melius.

Pag. 32. *l.* 7. Καὶ ὁ τελώνης) MSS. 1428, 2954 & 3011: κᾆτα ὁ τελ. quod non displicet.

ibid. Ἐμπολῶν) MS. 1428: ἐμπωλῶν, minus Attice.

ead. l. 8. Ὡς δὲ τὰ κεφάλαια — ἴδῃς) MSS. 2954, 2957 & 3011: ἴδοις, probante Belino.

ead. l. 12. Ἡμῖν ἔδει χωρίου, ὡς ἀπ' ἐκείνου πάντ' ἴδοις) MSS. 2957 & 3011: ἡμῖν δεῖ χωρίου, ὡς ἀπ' ἐκείνου πάντα κατίδοις. Optime. Conspirat MS. 2954, sed pro κατίδοις habet κατίδῃς.

ead. l. 13. Σὺ δὲ, εἰ μὲν ἐς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν δυνατὸν ἦν, οὐκ ἂν ἔκαμνον) Faciunt cum ed. Aldina MSS. 1428, 2954 & 3011, leguntque σοὶ δέ. Porro MS. 1428 scribit

δυνατὸν ἡμῖν ἀνελθεῖν, οὐκ ἂν ἐκάμνομεν. Habent etiam ceteri MSS. *ἐκάμνομεν.* Belinus tentat: *σοὶ δὲ εἰ μὲν ἐς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν δυνατὸν εἴη, οὐκ ἂν ἐκάμνομεν.*

Pag. 33. *l.* 2. Περισκοπεῖν) MS. 3011: *ἐπισκοπεῖν.*

ead. l. 6. Τὴν ὀθόνην στεῖλαι) Idem: *συστεῖλαι*, ex glossa.

ead. l. 9. Τὰ βελτίω) MS. 1428: *τὸ βέλτιον.*

ead. l. 12. Πειθόμενος) MSS. 1428 & 2954 mendose: *πεισόμενος.*

ead. l. 13. Εἴσομαι τί ποιητέον) MS. 2957: *τὸ ποιητέον.* Probat Belinus, etiam coniiciens: *εἴσομαι ὅ, τι ποιητέον.*

ead. l. 15. Ὄλυμπος ἐκεινοσὶ) MSS. 1428 & 2954: *οὗτοσί.*

Pag. 34. *l.* 1. Οὐ φαῦλόν τι ἀνεμνήσθην) Iidem & MS. 3011: *οὐ φαῦλον ὃ ἀνεμνήσθην.*

Pag. 35. *l.* 8. Αὐτίκα ἡμῖν ἀμβατὸν ἐποίησε) Verso ordine MS. 2954: *ἀμβατὸν αὐτίκα ἡμῖν ἐπ.* Sed sic tres simul se excipiunt dactyli, quod ab oratione soluta alienum.

ead. l. 11. Ἀκούεις δὲ ἴσως) MSS. 1428, 2954 & 3011: *ἀκούεις δέ γε ἴσως.* Bene.

ead. l. 12. Τοῦ Ἡρακλέος, ὡς διαδέξοιτο) Melius ibidem: *τοῦ Ἡρακλέους, ὡς διαδέξαιτο.*

ead. l. 15. Εἰ δὲ ἀληθῆ ἐστι, σὺ ἂν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ οἱ ποιηταὶ εἰδῆτε) Verbo *ἐστι*, non plane necessario, caret MS. 3011. Mox idem pro *εἰδῆτε* aptius legit *εἰδείητε.* Et sic diserte etiam MSS. 1428 & 2954. Ceterum pro *σὺ ἂν* Belinus malit euphoniae causa: *σὺ δ' ἄν.*

Pag. 36. *l.* 6. Εἰ καὶ ταῦτα ἱκανὰ &c.) Vitiose MSS. 1428 & 2954: *εἰ καὶ αὐτῇ ἔτι ἱκανὰ* &c. MS. 3011: *εἰ αὐτῷ ἐποικοδομεῖν ἔτι δεήσει*, omisso *ἱκανά.* Sed vulg. bene habet.

ead. l. 10. Τὰ ἐπὶ τάδε) Abest *τάδε* a MS. 3011.

ead. l. 13. Παρνασσὸς) In MS. 2954 scribitur *Παρνασὸς*, simplici *σ*, & sic ubique in hoc Dial.

ead. l. 14. Μὴ λεπτότερον) MS. 3011: *λεπτότατον*, minus bene.

ead. l. ult. Συγκαταῤῥιφθέντες) Ut melius inter se congruant tempora, scribendum cum MSS. 2954 & 3011: *συγκαταῤῥιφέντες.* Sequitur enim *ξυντριβέντες.*

Pag. 37. *l.* 1. Οἰκοδομητικῆς) MSS. 1428, 2954 & 3011: *οἰκοδομῆς.*

ead. l. 3. Ἰδοὺ ἐπάνειμι) MSS. 1428 & 3011: *ἰδοῦ δὴ ἐπάνειμι.* Bene.

ead. l. 7. Εἴγε καὶ ἰδεῖν ἐθέλεις) MS. 1428: ἐθέλοις. Sed potior h. l. indicativus.

ead. l. 9. Ἀλλ' ἔχου μου τῆς δεξιᾶς) Belinus emendatum vult ἔχου μοι.

ead. l. 12. Ἐπιλαβόμενοι) MS. 1428: ἀπολαβόμενοι. MS. 3011: ἀπολαβόμενος.

Pag. 38. *l.* 6. Οἶσθα, ὦ Ἑρμῆ) MSS. 1428 & 3011: οἶσθα οὖν, ὦ Ἑρμῆ. Placet.

ead. l. 7. Αὐτῇ Κασταλίᾳ) MS. 1428: αὐτοῖς Κ. mendose.

ead. l. 10. Ἔγωγε) MSS. 1428, 2954 & 3011: ἐγὼ γοῦν, minus bene.

ead. l. 11. Ἐβουλόμην) Iidem: ἐδεόμην.

Pag. 39. *l.* 1. Κληθεὶς ὑπό τινος) MS. 1428: κληθείς τις ὑπό τινος.

ead. l. 3. Ἐπιπεσοῦσα, οὐκ οἶδ' ὅτου κινήσαντος) Discedunt a vulg. MSS. 1428, 2954 & 3011, legentes: ἐμπεσοῦσα, οὐκ οἶδ' ὅπως, τοῦ οἰκήματος. Belinus inde emendat: — οὐκ οἶδα ὅπως, ἐκ τοῦ οἰκήματος.

ead. l. 4. Οὐκ ἐπιτελέσαντος) Legendum statuit Belinus: οὐκ ἐπιτελέσοντος.

ead. l. 7. Ἔχ' ἀτρέμας) MS. 1428: ἀτρέμα.

ead. l. 15. Ὄφρ' εὖ γινώσκῃς) Perperam MS. 2954: γινώσκοις.

Pag. 40. *l.* 3. Ἀλλὰ βούλει κατὰ τὸν Ὅμηρον κᾀγὼ ἔρωμαί σε) MS. 1428: ἀλλὰ βούλει, κᾀγὼ κατὰ τὸν Ὅμηρον ἐρήσομαί σε.

ead. l. 9. Πολλὰ ῥαψῳδοῦντος) Παραραψῳδοῦντος MSS. 1428, 2954 & 3011. Male.

ead. l. 11. Κατέλαβεν) MSS. 1428 & 3011: κατελάμβανεν.

ead. l. 15. Κυκῶν τὴν θάλασσαν) MS. 2954: τὴν θάλατταν, Attice.

Pag. 41. *l.* 3. Τῶν ῥαψῳδιῶν τὰς πολλὰς) Belinus malit: τὰ πολλά.

ead. l. 8. Τίς γὰρ ὅδ' ἐστὶ) MS. 1428: τίς δ' ὅδ' ἐστὶ, male.

Pag. 42. *l.* 1. Καὶ πόσῳ δικαιότερον) MS. 1428: καὶ πόσον, mendose.

ead. l. 5. Μηδὲ ξυνεὶς) MS. 2954: μὴ ξυνείς.

ead. l. 8. Τί οὖν) MSS. 1428 & 3011: τί δ' οὖν, probante Belino.

ead. l. 12. Ἔα τοῦτον) MS. 3011: ἑαυτὸν τὸν, pessime.

ead. l. 13. Μηδὲ ἐμπίδα, οὐχ ὅπως) Post ἐμπίδα MSS.

1428, 2954 & 3011 insuper legunt ἡμῖν. Elegans additio: Sic supra l. 2: ὃς αὐτόν σοι τὸν Μίλωνα &c. Et l. 6: οἰμώξεται ἡμῖν.

ead. l. 14. Σὺ δέ μοι ἐκεῖνο) MS. 2954: ἐκεῖνον, Attica forma.

Pag. 43. *l.* 2. Μήδων ἐχόντων) MS. 3011: ἔχων, corrupte.

ead. l. 3. Ἀσσυρίων ἔναγχος) Idem: Ἀσσυρίων δ' ἔναγχος.

ead. l. 5. Ὡς καθελὼν τὸν Κροῖσον ἄρχοι ἁπάντων) Soloeca est vulgata. Vel legendum ὡς — ἄρχοι ἂν ἁπάντων· vel, ut est in MS. 3011, ὡς — ἄρχειν ἁπάντων.

ead. l. 8. Τὴν τὸ τριπλοῦν τεῖχος) MS. 3011 post haec supplet: ἔχουσαν. Sed elegantior ellipsis. Cf. infra p. 63: ἡ Βαβυλὼν — ἡ τὸν μέγαν περίβολον.

ead. l. 10. Βούλει ἀκούσωμεν) MS. 1428: ἀκούσομεν.

ead. l. 14. Καὶ ὅσος ἄσημος χρυσός ἐστι) Idem: καὶ χρυσός ἐστι, frustra.

ead. l. 15. Ἡγῇ τῶν πάντων) Τῶν ἁπάντων MSS. 1428, 2954 & 3011.

Pag. 44. *l.* 5. Τῆς ἱερείας παῖδας. ΧΑΡ. Τῆς Ἀργόθεν φησὶν) MS. 3011: τῆς ἱερ. παῖδας τῆς Ἀργόθεν. ΧΑΡ. Φησὶν &c. melius, iudice Belino.

ead. l. 9. Ἐχέτωσαν τὰ πρῶτα ἐκεῖνοι τῆς εὐδαιμονίας) MSS. 1428, 2954 & 3011: ἐχέτωσαν ἐκεῖνοι τὰ πρῶτα τῆς εὐδαιμονίας.

ead. l. 10. Ὁ δεύτερος δὲ, τίς ἂν εἴη) MS. 3011: δεύτερος τίς ἂν εἴη, mendose.

ead. l. 11. Ὃς εὖ τε ἐβίω) MSS. 1428 & 2954: ὃς εὖ τ' ἐβίω. MS. 3011: ὃς οὔτ' ἐβίω, absurde.

ead. l. 13. Ἐγὼ δὲ, κάθαρμα) MSS. 1428, 2954 & 3011: ἐγὼ δὲ, ὦ κάθ. melius.

ead. l. ult. Οὐδέπω οἶδα, Κροῖσε) Iidem: ὦ Κροῖσε.

Pag. 45. *l.* 4. Ἀλλὰ τὸ πορθμεῖον αὐτὸ ἀξιοῖς) Iidem: ἀλλὰ παρὰ τὸ πορθμεῖον &c. quod sensui magis convenit.

ead. l. 5. Τίνας ἐκείνους ὁ Κροῖσος) MS. 3011: τίνας ἐκεῖνος ὁ Κροῖσος.

ead. l. 7. Πλίνθους τῷ Πυθίῳ χρυσᾶς) Idem: χρυσοῦς, vitiose.

ead. l. 9. Φιλόμαντις δὲ ἀνὴρ) Idem: φιλόμαντις δὲ ὁ ἀνὴρ, non male.

ead. l. 16. Εἰ μὴ ἄρα τοῦτο μόνον) MS. 2954: εἰ μὴ ἄρα ἕν τι μόνον, aeque bene. MS. 3011: ἢ εἰ ἄρα ἕν τι μόνον.

Pag. 46. *l.* 2. Καὶ φόνοι) MS. 3011: καὶ φθόνοι.

ead. l. 9. Τοῦτον δὲ) Idem: τοῦτο δὲ, minus Attice.

ead. l. 10. Πλὴν ἀλλ' ἐκ τῆς γῆς) Idem: πλὴν ἀλλὰ ἐκ τ. γ.

ead. l. 11. Ὁ μόλιβδος) Idem: ὁ μόλυβδος.

ead. l. 15. Ἐρᾷν αὐτοῦ φαίνεται, ὡς ὁρᾷς· καταγελᾷ γὰρ τοῦ Κροίσου) MSS. 2954 & 3011: ἐρᾷν αὐτοῦ φαίνεται, ὃς, ὡς ὁρᾷς, καταγελᾷ τοῦ Κρ. ſenſu eodem.

Pag. 47. *l.* 1. Μοι δοκεῖν) MS. 2954: μοι δοκεῖ.

ead. l. 2. Ἔρεσθαι — αὐτὸν) MS. 3011: ἔρεσθαι — αὐτῷ.

ead. l. 3. Οἴει γάρ τι) Idem: οἴει γάρ τοι. Vulgata non movenda.

ead. l. 8. Εἰ κτήσαιτο ἐν τοῖς ἄλλοις) MSS. 1428 & 3011: σὺν τοῖς ἄλλοις, melius forſan.

Pag. 48. *l.* 2. Ὁ σίδηρος χρυσίου) MS. 2954: ὁ σίδηρος τοῦ χρυσίου. Reſtituendus articulus.

ead. l. 6. Πρὸς αὐτῶν) MS. 1428: παρ' αὐτῶν.

ead. l. 8. Ἢν Κῦρος — ἐπίῃ) MS. 3011: εἰ Κῦρος — ἐπήει, minus bene.

ead. l. 15. Φαίνῃ δ' οὖν ἀμείνω τὸν σίδηρον ὁμολογῶν) Inter ἀμείνω & τὸν σίδηρον MSS. 1428, 2954 & 3011 ſupplent: τοῦ χρυσοῦ.

Pag. 49. *l.* 1. Οὐκοῦν καὶ τῷ θεῷ κελεύεις σιδηρᾶς πλίνθους ἀνατιθέναι με) MS. 3011: οὐκοῦν καὶ τῷ θεῷ σιδηρᾶς πλίνθους θέλεις ἀνατ. με.

ead. l. 9. Τῷ πλούτῳ προσπολεμεῖς) Idem: τὸν πλοῦτον. Sed & infra p. 135 dativo iungitur verbum προσπολεμεῖν.

ead. l. 11. Τὴν παῤῥησίαν καὶ τὴν ἀλήθειαν) MSS. 1428 & 2954: τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν παῤῥ. mutata verborum ſerie.

ead. l. 16. Ἀναχθῆναι) MS. 1428 ſimpliciter: ἀχθῆναι.

Pag. 50. *l.* 4. Τὴν ἐπὶ τοῦ ἵππου τοῦ λευκοῦ) MSS. 1428, 2954 & 3011: τὴν ἐπὶ τοῦ ἵππου τούτου τοῦ λ. Bene, ſi cum Belino τούτου migrare iubeas in τουτουΐ.

ead. l. 11. Ἔν τε Λιβύῃ) MSS. 2954 & 3011: ἐν τῇ Λιβ. MS. 1428: ἔν τε τῇ Λιβ.

Pag. 51. *l.* 2. Τὸν ἰχθὺν ἀνατεμὼν) Melius art. τὸν ante ἰχθὺν omittit MS. 3011.

ead. l. 5. Πανευδαίμονα οἰόμενον) Idem: ἡγούμενον. In MS. 2954 ad v. πανευδαίμονα adſcriptum eſt hoc Scholion: Εὐτυχία εὐδαιμονίας διαφέρει· ἡ μὲν γὰρ εὐτυχία ἐπὶ ἑνὸς ἀγαθοῦ λαμβάνεται, ἡ δὲ εὐδαιμονία ἐπὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, ἢ ἀρετῶν, ἢ χρημάτων.

ead. l. 8. Ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου) Sic Noſter bis in Tim.

Belinus tamen malit: ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, uti eſt apud Ariſtoph. in Plut. v. 244.

ead. l. 10. Εὖγε, ὦ Κλωθοῖ, γεννικῶς &c.) Aliter MSS. 1428, 2954 & 3011: Ἄγαμαι Κλωθοῦς γεννικῆς· καὶ αὐτοὺς, ὦ βελτίστη, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπότεμνε. Amplectitur hanc lectionem Belinus. Idem ſuſpicatur copul. καὶ ante τὰς κεφαλὰς ortam ex κατὰ, forſan interpretationis cauſa a gloſſatore quodam appicto. Quare expungendam illam ſtatuit.

ead. l. 13. Ἀλγεινότερον καταπεσούμενοι) Iidem MSS. ἀλγεινότεροι καταπεσούμενοι, more Attico. Potius tamen ducit Belinus, ſi legatur: ἀλγεινότεροι καταπέσωσι.

ead. l. 15. Μήτε πορφυρίδα) MSS. 2954 & 3011 cum art. μήτε τὴν πορφ.

ead. l. 16. Ἢ κλίνην χρυσῆν) Ἢ χλαῖναν χρυσῆν malit Belinus.

Pag. 52. *l.* 1. Ὦ Χάρων, ὁρᾷς) MSS. 2954 & 3011: ὁρᾷς, ὦ Χάρων.

ead. l. 5. Ὁρῶ ποικίλην τινὰ τύρβην) MSS. 1428, 2954 & 3011 aptius legunt: ὁρῶ ποικίλην τινὰ τὴν διατριβήν.

ead. l. 11. Ἄνοιαι) MS. 3011: ἄγνοιαι.

ead. l. 14. Καὶ ξυμπολιτεύεταί γε, νὴ Δία, καὶ τὸ μῖσος) MSS. 2954 & 3011: καὶ ξυμπολιτεύεται, καὶ νὴ Δία, καὶ τὸ μῖσος.

ead. l. 16. Ὁ φόβος δὲ, καὶ ἐλπίδες) Videtur excidiſſe art. αἱ ante ἐλπίδες, quem reſtituit MS. 2954.

Pag. 53. *l.* 4. Ἀναπτάμεναι οἴχονται) Omnino praeferenda MSS. 1428 & 3011 lectio: ἀποπτάμεναι ᾤχοντο.

ead. l. 6. Ἢν δ' ἀτενίσῃς, κατόψει) MS. 2954: ἐπόψει. Idem tuetur MS. 1428; ſed in antec. pro ἀτενίσῃς prave habet ἀτενίσας.

ead. l. 7. Ἀφ' οὗ ἠρτῆσθαι ξυμβέβηκεν) MS. 2954: ἀφ' οὗ καὶ ἠρτῆσθαι καὶ ξυμβ.

ead. l. 8. Ὁρᾷς) MS. 1428: ὁρᾶσθαι, manifeſtum vitium.

ead. l. 9. Καταβαίνοντα) MS. 3011: συμβαίνοντα, perperam.

ead. l. 11. Ὁρῶ πάνυ λεπτὸν ἑκάστῳ νῆμα ἐπιπεπλεγμένον) MSS. 1428 & 2954: περιπεπλεγμένον, ſatis bene. Male autem MS. 3011: ἕκαστον.

ead. l. 13. Εἵμαρται γὰρ ἐκείνῳ) MS. 3011: ἐκεῖνον, & verſu ſeq. τοῦτον δὲ, pro τούτῳ δέ. Utrumque melius.

ead. l. ult. Τοιόνδε γάρ τι) Idem: τοιόνδε γάρ τοι.

Pag. 54. *l.* 2. Ἀνασπασθεὶς) MSS. 1428, 2954 & 3011: ἀναπτὰς, mendofe.

ead. l. 6. Μόγις) MS. 3011: μόλις.

ead. l. 12. Γιγνομένους) MSS. 1428 & 2954: γινομένους.

ead. l. ult. Ἐστ' ἂν) MS. 3011: ὅταν, minus bene.

Pag. 55. *l.* 1. Καὶ αἲ αἲ, καὶ ὤ μοι μοι) MSS. 1428 & 3011 multo melius: καὶ τὸ αἲ αἲ, καὶ τὸ οἴμοι.

ead. l. 2. Ἐνενόουν) MS. 3011: ἐννενόουν.

ead. l. 6. Χρῆσθαι) Leg. χρήσεσθαι, fide MSS. 2954 & 3011.

ead. l. 8. Ἀγωγὴν) MS. 3011: ἀναγωγὴν, probante Belino.

ead. l. 9. Ἢ τί γὰρ οὐκ ἂν ποιήσειεν) MS. 1428: ἢ τί γὰρ ἂν οὐκ ἂν ποιήσειεν. Attica elegantia. Conf. Ariftoph. Lyfiftr. v. 191 & 361.

ead. l. 11. Ὅτι ἡ μὲν ἕξει τέλος αὐτῷ) Idem: ὅτι εἰ μὲν ἕξοι τέλος αὐτῷ, fine fenfu.

ead. l. 12. Ἀπίοι) MSS. 1428, 2954 & 3011: ἄπεισι, recte.

ead. l. 14. Ὁ χαίρων) MSS. 2954 & 3011: ὦ Χάρων, vitiofe.

ead. l. 15. Καὶ φίλους) Iidem cum art. καὶ τοὺς φίλους.

Pag. 56. *l.* 1. Ἑπτέτης) MS. 2954: ἑπταέτης. MS. 1428: ἑπαίτης, vitiofe.

ibid. Ἆρα ἄν σοι δοκῇ) MS. 3011: δοκεῖ, quod non improbat Belinus.

ead. l. 2. Γενομένῳ) MSS. 1428, 2954 & 3011: γεννωμένῳ, quae vera lectio.

ead. l. 3. Ἐπὶ τῷ παιδὶ) MS. 1428: ἐπὶ τὸ παιδίον.

ead. l. 10. Καὶ πρὸς ἐμαυτὸν ἐγὼ ἐννοῶ, τί τὸ ἡδὺ) MSS. 1428, 2954 & 3011: καὶ πρὸς ἐμαυτόν γε ἐννοῶ ὅ, τι τὸ ἡδὺ, quod vulgato non eft deterius.

ibid. Παρὰ τὸν βίον) MS. 3011: περὶ τ. β. minus bene.

Pag. 57. *l.* 3. Ὅπου) MS. 3011: οὔπω, mendofe.

ead. l. 9. Φυσαλλίδας) MSS. 1428 & 2954: φυσαλίδας.

ead. l. 15. Ὁ ἀνθρώπων βίος) MSS. 1428, 2954 & 3011: ὁ ἀνθρώπου β.

Pag. 58. *l.* 7. Καὶ ὡς φιλοτιμοῦνται πρὸς ἀλλήλους) Reftituimus haec verba ex edd. *Baf.* 4. & *Salm.* Eadem leguntur in MSS. Regg. In ed. *Hemft.* exciderunt, operarum incuria.

ead. l. 13. Λέγων) MSS. 1428, 2954 & 3011: λέγω, quod Belino non difplicet.

ead. l. 14. Οὐ γὰρ ἐς ἀεὶ) MS. 1428 male: ὡς ἀεί.
Pag. 59. *l.* 5. Οὐκ ἂν εἴη μέγα) MS. 2954: εἴη μεγάλα. Sed vulg. bene habet.
ead. l. 10. Οἷόν περ Ὀδυσσεὺς) MS. 3011 inserit art. ὁ ante Ὀδυσσεύς.
ead. l. 11. Δυνηθεῖεν ἀκοῦσαι) Idem: ἀκοῦσαι δυνηθεῖεν.
ead. l. 12. Ὅπερ γὰρ παρ' ὑμῖν) Idem: ὅπερ καὶ παρ' ὑμῖν.
ead. l. 15. Ἀποκλίναντες) MSS. 1428, 2956 & 3011: ἀποκλίνοντες.
Pag. 60. *l.* 1. Ἐμβοήσαιμεν) Iidem: ἐμβοήσωμεν, ut veriſſime coniecerat Solanus.
ead. l. 3. Ἀποστάσαντες) MS. 3011: ἀποστάντες. Sed vid. not. Hemſt.
ead. l. 11. Ἐπόθουν εἰδέναι, ὦ Ἑρμῆ) MS. 2954: ἐπόθουν, ὦ Ἑρμῆ, εἰδέναι.
ead. l. 12. Περιήγησιν πεποιηκὼς) MS. 2954: ποιησάμενος. MS. 3011: πεποιημένος. Neutro opus.
Pag. 61. *l.* 1. Σωματοφυλάκιά ἐστι) MS. 3011: εἰσι.
ead. l. 2. Χρίουσι μύρῳ) Idem: μῦρον, vitioſe.
ead. l. 8. Πεπιστεύκασι δ' οὖν) MSS. 1428, 2954 & 3011: γοῦν, minus bene.
ead. l. 9. Ὡς οἷόν τε) MS. 3011: ὡς οἴονται. Vulgatum rectum.
Pag. 62. *l.* 7. Κρείων τ' Ἀγαμέμνων) MS. 3011: κεῖτ' Ἀγαμέμνονι, mendoſe.
ead. l. 12. Ἀνέμνησάς με, θέλω) MS. 3011 omittit με, & pro θέλω legit ἐθέλω.
ead. l. 13. Σίγειον μὲν ἐκεῖνο τὸ Τρωϊκὸν) MSS. 1428, 2954 & 3011: Σιγ. μὲν ἐκεῖνό ἐστι τὸ Τρ.
Pag. 63. *l.* 1. Τὰς πόλεις τὰς ἐπισήμους) MS. 3011: τὰς πόλεις δὲ τὰς ἐπισ. Bene.
ead. l. 2. Ἤδη δεῖξόν μοι) MSS. 1428, 2954 & 3011: δεῖξόν μοι ἤδη. Concinnior ſtructura.
ead. l. 6. Μηδὲ νεωλκῆσαι, μηδὲ διαψύξαι) Iidem: μὴ νεωλ. μηδὲ διαψ. Sed Belinus utrobique malit μήτε.
ead. l. 8. Οὐδὲν ἴχνος) MS. 3011: οὐδὲ ἴχνος.
ibid. Οὐδ' ἂν εἴπῃς ὅπου ποτ' ἦν) MSS. 1428, 2954 & 3011: οὐδ' ἂν εἴποις ὅπου ποτε ἦν, melius quam vulgatum.
ead. l. 14. Νῦν δὲ τεθνήκασι) MSS. 1428 & 2954: τεθνᾶσι.
ead. l. ult. Καὶ τὸ παραδοξότερον) Iidem: παραδοξότατον, minus bene.
Pag. 64. *l.* 4. Ἴλιον ἱρὴν καὶ εὐρυάγυιαν, καὶ εὐκτίμεναι

Κλεανα*ὶ*) In hac vulgata primo casui perperam iungitur quartus, quod alienum est ab usu Graeci sermonis, ut recte monuit Belinus. Utique legendum cum MSS. 2954 & 3011: Ἴλιος ἱρὴ καὶ εὐρυάγυια, καὶ εὐτίμεναι Κλ.

ead. l. 9. Τῷ αὐτοῦ αἵματι) Tuetur hanc scripturam quoque MS. 2954. Sed pro vulg. αὐτοῦ rescribendum αὑτοῦ.

ead. l. 13. Μόγις ἂν ποδιαῖον λάβοιμι) MS. 3011: λάβῃ, mendose.

ead. l. ult. Ἀνασπάσαντες) Prave aberrant MSS. 1428 & 3011 in ἀναστήσαντες.

Pag. 65. *l.* 1. Οὕτω μὲν ταῦτα ἔσται) MS. 3011: ἔστω, male.

ead. l. 3. Καθὰ ἐστάλην) MS. 2954: καθ' ἃ ἐστ. melius.

ead. l. 4. Ἥξω δέ σοι μετ' ὀλίγον καὶ αὐτὸς) MS. 3011: ἥξω δέ σοι καὶ αὐτὸς μετ' ὀλίγον.

ead. l. 5. Εὐεργέτης ἀεὶ) Rectius MSS. 2954 & 3011: εὐεργέτης ἐς ἀεί.

ead. l. 6. Ὠνάμην) MS. 3011: ὠνησάμεν. Vulgatum praevalet.

ead. l. 9. Οὐδεὶς λόγος) MSS. 2954 & 3011: οὐδὲ εἷς λόγος.

In de Sacrificiis.

Pag. 66. *l.* 3. Ἃ γιγνώσκουσι) MSS. 2954 & 3011: ἃ γινώσκουσι, minus Attice.

ead. l. 4. Οὐκ οἶδα, εἰ) MS. 3011: οὐκ οἶδ' εἰ.

Pag. 67. *l.* 2. Πάντα ταῦτα ἔργα φασὶν εἶναι) Idem: πάντα ταῦτα φασὶν εἶναι, quod vulgata lectione non est deterius.

ead. l. 5. Ἡ τῶν ἱερείων διαμαρτία) MS. 2954: ἡ τῶν ἱερείων διαφορά. MS. 3011: ἡ τῶν ἱερείων διαμαρτία καὶ διαφορά. Sine commodo sensu.

ead. l. 7. Ἐν Οἰνέως πεπορευμένων) MS. 2954: εἰς Οἰνέως, probante Belino. Cf. tamen Solani not. ad h. l.

ead. l. 11. Πρὸς αὐτὸν ἐπεδείξαντο) MSS. 2954 & 3011, omisso art. ἣν ante verba ἐν ἀρχῇ, legunt: ἣν πρὸς αὐτὸν ἐποιήσαντο. Sed praestat vulgatum ἐπεδείξαντο.

Pag. 68. *l.* 2. Ὧν ποιοῦσιν) Desiderantur haec verba in iisdem MSS.

ead. l. 4. Εἰ τύχοι) MS. 3011: εἰ τύχῃ, solemni errore.

ead. l. 8. Μὴ ἁλῶναι τότε τὴν πόλιν) MSS. 2954 & 3011: μὴ ἁλῶναι τὴν πόλιν τότε.

ead. l. 11. Ταῦτα δὲ, οἶμαι, καὶ Χρύσης) MS. 3011: ταῦτά γε, οἶμαι, καὶ ὁ Χρύσης. Reſtituendus articulus.

ead. l. 13. Ἀπῄει παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος) Idem: ἀπῄει ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος.

Pag. 69. *l.* 8. Κατετόξευσε) Idem: κατετόξευε.

ead. l. 9. Αὐτοῖς ἡμιόνοις καὶ κυσὶν) Idem: αὐταῖς ἡμιόνοις καὶ κυσίν.

ead. l. 13. Καὶ καταδικασθεὶς) Idem: καταγνωσθεὶς, omiſſo καί.

ead. l. 15. Κατεπέμφθη ἐς γῆν) MSS. 2954 & 3011 cum artic. κατεπέμφθη εἰς τὴν γῆν.

Pag. 70. *l.* 1. Ὅτε δὲ) MS. 3011: ὅτε δή.

ead. l. 5. Καὶ οὐδὲ ἐντελῆ) Idem: καὶ οὐδὲν ἐντελῆ, male.

ead. l. 6. Ἀλλὰ προσῶφλεν αὐτοῖς) MSS. 2954 & 3011: προσώφειλεν, verius forſan.

ead. l. 8. Περὶ τῶν θεῶν) MS. 3011: παρὰ τῶν θεῶν, prave.

ead. l. 11. Τὰς Μούσας συνῳδοὺς) MSS. 2954 & 3011: συνᾴδειν· quod e gloſſa ſit.

ead. l. 15. Τέκνα κατήσθιεν) MS. 3011: ἤσθιεν.

Pag. 71. *l.* 2. Ὑπὸ τὴς κυνὸς) MS. 2954: ὑπὸ κυνὸς, rectius. Sic & verſu praecedenti: ὑπ' αἰγὸς — ὑπ' ἐλάφου, abſque articulo.

ead. l. 11. Μόνην δὲ τὴν Ἀθηνᾶν) Belinus legit μόνος. Vertit enim: *mais de lui ſeul il engendra Minerve.*

Pag. 72. *l.* 3. Ὑπηνέμιον αὐτὴν παῖδα) MSS. 2954 & 3011: αὐτῇ, unde Belinus em. αὐτῇ, *ſibi ipſi.*

ead. l. 10. Ἐτεθνήκει ἂν) Iidem: κἂν ἐτεθνήκει, probante Belino.

ead. l. 13. Καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτον) Ineptum h. l. αὖ reſpuit MS. 3011.

ead. l. 14. Ἐς τὴν Σκ. ἀγαγὼν) MS. 2954: ἀνάγων.

ead. l. 15. Καὶ τὸν ἀετὸν) MS. 3011: αἰετὸν, Attice.

ibid. Παρακαταστήσας) MS. 2954: ἀποκαταστήσας.

Pag. 73. *l.* 5. Φέρουσα) Idem: περιφέρουσα, quod minime ſpernendum.

ead. l. 11. Ὅπως ἕκαστον διακεκόσμηται τῶν ἄνω) MSS. 2954 & 3011: ὅπως διακεκόσμηται τὰ ἄνω.

ead. l. 14. Ἀνακύψαντι μικρὸν ἐς τὸ ἄνω) MS. 3011: ἐς τὰ ἄνω, melius.

ead. l. ult. Καὶ τὸ πᾶν ἡμέρα, καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον) MSS. 2954 & 3011, tranſpoſito verborum ordine: καὶ

χρυσοῦν τὸ δάπεδον, καὶ τὸ πᾶν ἡμέρα. Et ſic malit Belinus. Sine cauſa.

ibid. Ἐσιόντι δὲ, πρῶτον μὲν οἰκοῦσιν) Iidem: ἐσιόντων δὲ, πρῶτα μὲν οἰκ. Haud male.

Pag. 74. *l.* 5. Ταῦτα πάντως περικαλλῆ) Iidem: ταῦτα πάντα περικαλλῆ.

ead. l. 11. Κᾂν μὲν) MS. 2954: καὶ ἐὰν μὲν, minus bene.

ead. l. 13. Ἢν δ' οἰκόσιτοι ὦσι) Idem: ἢν δ' οἰκοσιτῶσι, perperam.

Pag. 75. *l.* 4. Καὶ πρῶτον μὲν) Idem: καὶ πρῶτα μὲν, magis Attice.

ead. l. 10. Καὶ τὴν Ἥραν ὁ Ἀργεῖος) Idem: τὴν Ἥραν δὲ ὁ Ἀργ. omiſſo καί.

ead. l. 12. Λέγουσι, ἀλλὰ) Idem: λέγουσιν, ἀλλά.

Pag. 76. *l.* 3. Οὐκ οἶδ' ὅπου) MSS. 2954 & 3011: οὐκ οἶδ' ὅμως, minus bene.

ead. l. 9. Ἀλλὰ τὸν Κρόνου καὶ Ῥέας) MS. 2954: ἀλλὰ τὸν τὸν Κρ. καὶ Ῥέας. Sed MS. 3011: ἀλλ' αὐτὸν τὸν Κρ. κ. Ῥ. quae dubio procul vera eſt lectio.

Pag. 77. *l.* 3. Φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιὰν) Iidem MSS. σείσας μόνον τὴν ἑαυτοῦ δεξιάν. Cuius lectionis pars poſterior reſtituenda videtur Belino.

ead. l. 8. Γοερόν τι μυκώμενον) MS. 3011: μηκώμενον. Sed nihil mutandum.

ead. l. 12. Εἴσω περιῤῥαντηρίων) Idem: εἴσω τῶν πειῤῥαντηρίων. Bene.

ead. l. 13. Ὁ δ' ἱερεὺς) MS. 2954: ὁ δὲ ἱερεύς.

Pag. 78. *l.* 2. Διασκίδναται ἠρέμα) MSS. 2954 & 3011: ἠρέμα διασκίδναται.

ead. l. 4. Αὐτοὺς ἀνθρώπους) Iidem cum articulo: αὐτοὺς τοὺς ἀνθρ. quod Belino praeplacet.

ead. l. 5. Ἀρέσκει τῷ Θεῷ) Iidem: τὴν Θεόν. Melius, iudice Belino.

ead. l. 6. Ταῦτα μὲν ἴσως) Iidem: ταῦτα μὲν δὴ ἴσως; non male.

ead. l. 8. Τότε δὴ τότε ὄψει πολλὰ τὰ σεμνὰ) Iidem: ὄψει δὴ πολλά τε καὶ σεμνὰ, perperam omiſſis τότε δὴ τότε. Melius tamen procul dubio ibidem exaratur: πολλά τε καὶ σεμνά.

ead. l. 13. Εἰ δ' ἐθέλοις) Iidem: εἰ δ' ἐθέλεις, minus bene.

ibid. Ὄφρ' εὖ εἰδῇς) Apud Homerum: ὄφρα εὖ εἰδῇς.

Pag. 79. *l.* 10. Ὁ μέγιστος Θεὸς αὐτοῖς, ἂν ἀποθάνῃ)

Iidem MSS. ὁ μέγιστος αὐτοῖς θεὸς, ἐὰν ἀποθάνῃ. Placet.

ead. l. 12. Ὅστις οὐκ ἀπεξύρησε) Iidem: ὡς οὐκ ἔστιν ὅστις ἀπεξύρησε.

ead. l. 14. Ἐπὶ τῷ προτέρῳ) MS. 2954: ἐπὶ τῶν προτέρων. Pessime.

ead. l. 15. Πολὺ καλλίων) Idem: ὡς καὶ πολὺ καλλίων.

Pag. 80. *l.* 4. Τὴν ἄνοιαν αὐτῶν) Belinus commode emendat ἀνθρώπων, quod in MSS. saepissime exaratur per compendium ἀνῶν, unde forte orta sit vulgata αὐτῶν.

In Vitarum auctionem.

Variat in inscriptione Dial. MS. 3011, pro πρᾶσις pluraliter legens πράσεις. Sine causa.

Pag. 81. *l.* 5. Καὶ συγκάλει) Idem: ξυγκάλει, Attice.

ead. l. 8. Εἰ δέ τις οὐκ ἔχει) Idem: οὐκ ἔχοι. Probat Belinus. MS. 2954: εἰ δέ τις τοπαραυτίκα μὴ ἔχει.

ead. l. 9. Εἰς νέωτα) MS. 3011: ἐς νέωτα.

ead. l. 10. Πολλοὶ συνίασιν) MS. 2954: ξυνίασιν.

ead. l. ult. Τίνα θέλεις πρῶτον) Idem: τίνα πρῶτον ἐθέλεις.

Pag. 82. *l.* 3. Πάρεχε σαυτὸν ἀναθεωρεῖν) Idem: πάρεχε σεαυτὸν ἀναθεωρεῖσθαι, melius.

ead. l. 9. Τί δὲ μάλιστα οἶδεν) MS. 3011: τι δαὶ, Attice.

ead. l. 15. Ποδαπὸς εἶ σὺ) MS. 2954: ποταπός.

Pag. 83. *l.* 1. Ποῦ δὲ) MS. 3011: που δαὶ, ut supra.

ead. l. 4. Διδάξω μὲν) Idem: διδάξομαι μὲν, minus bene.

ead. l. 13. Τί δὲ μετὰ τὴν σιωπὴν) Idem iterum: τί δαί.

Pag. 84. *l.* 1. Μουσουργίῃ καὶ γεωμετρίῃ ἐνασκήσεαι) Idem: μουσουργίην καὶ γεωμετρίην ἐνασκ. approbante Belino.

ead. l. 2. Εἰ πρότερον κιθαρῳδὸν γενόμενον, κᾆτα εἶναι σοφὸν χρὴ) Minus placet monosyllabum χρὴ in fine periodi. Rescribe cum MS. 2954: εἰ πρότερον κιθαρῳδὸν χρὴ γενόμενον, κᾆτα εἶναι σοφόν.

ead. l. 8. Ἃ σὺ δοκέεις τέτταρα) Dialectus Ionica poscit τέσσαρα.

ibid. Ταῦτα δέκα εἰσὶ) MS. 2954: ἐστὶ, minus Ionice.

ead. l. 10. Τὸν μέγιστον τοίνυν ὅρκον) MS. 3011: ὅρκιον, melius forsan. Scilicet deridiculi gratia repetère videtur Emtor ipsa Pythagorae verba.

Pag. 85. *l.* 1. Γνώσεαι τὸν θεὸν ἀριθμὸν ἐόντα, καὶ ἁρμονίην) MSS. 2954 & 3011 plenius, & apposite ad doctrinam Pythagorae: γνώσεαι τὸν θεὸν ἀριθμὸν ἐόντα, καὶ νόον, καὶ ἁρμονίην.

ead. l. 5. Καὶ ἄλλον ὁρεόμενον) MS. 2954: ὁραόμενον, repugnante dialecto, qua utitur, Ionica.

ibid. Καὶ ἄλλον ἐόντα) MS. 3011 respuit καὶ, idque merito.

ead. l. 10. Ἐν ἄλλῳ ὀνόματι) MS. 2954 Ionice: οὐνόματι. Recte.

ibid. Αὖθις) MS. 3011: αὖτις.

ibid. Ἐς ἄλλο μεταβήσεαι) Idem: ἐς ἄλλον, prave.

Pag. 86. *l.* 1. Τίνος εἵνεκα μυσάττῃ τοὺς κυάμους) MS. 2954: τίνος εἵνεκα; ἢ μυσάττῃ τοὺς κυάμους; Quam lectionem sequentia omnino suadere videntur.

ead. l. 2. Ἀλλ' ἱεροί εἰσι, καὶ θαυμαστὴ αὐτῶν ἡ φύσις) Ionica dialectus postulat, ut scribatur: ἀλλὰ ἱροί εἰσι, καὶ θωϋμαστὴ αὐτέων ἡ φύσις: & sic clare MS. 3011; nisi quod tueatur vulg. ἱεροί.

ead. l. 4. Ἔτι χλωρὸν ἐόντα) Idem MS. ἐπιχλώρον ἐόντα, vitiose.

ead. l. 5. Ἑψηθέντι δὲ ἢν ἐπαφῆς τὴν σεληναίην) MS. 2954: ἑψηθεῖσι. MS. 3011: ἑψηθέντα δὲ, ἢν ἀφῇς ἐς τὴν σεληναίην.

ead. l. 6. Αἷμα ποιήσεις) MS. 3011: ποιέεις, Ionice.

ead. l. 16. Τῶν ἀμφὶ Κρότωνα) Scholion, quod ex Coll. Gal. dedit Solanus, (vid. not. ad h. l.) integrum sic exhibet MS. 2954: περὶ Κρότωνα τῆς Ἰταλίας συνεστήσατο Πυθαγόρας τὸ ἑαυτοῦ παιδευτήριον, ἐν ᾧ τριακόσιοι τὸ πρῶτον οἱ οὕτως ἀγόμενοι Πυθαγορικῶς. Ἐνῆσαν γε καὶ γυναῖκες ἀκριβῶς ἐξασκοῦσαι τὴν αἵρεσιν, ὧν καὶ Θεανὼ ἦν. Τούτους οὖν φησιν αὐτὸν ἐωνῆσθαι. Ἀπὸ Κρότωνος δὲ καὶ εἰς Τάραντα ἡ αἵρεσις διεδόθη. Τὴν ταύτῃ δὴ φησὶν Ἑλλάδα, διότι Ἑλλήνων πάλαι ἀποικισάντων Ἰταλίαν, συνέβη τῇ τῆς γῆς ἀρετῇ πλούτῳ τε μεγάλῳ πλουτῆσαι αὐτοὺς, καὶ εὐανδρῆσαι διαφερόντως, ἀφ' οὗ καὶ μεγάλη Ἑλλὰς ἐκλήθη.

Pag. 87. *l.* 11. Πωλεῖς τὸν ἐλεύθερον) Idem MS. σὺ πωλεῖς τὸν ἐλεύθερον.

ead. l. 13. Εἶτα οὐ δέδιας) Idem contracte: εἶτ' οὐ δέδ.

Pag. 88. *l.* 9. Ποδαπὸς δέ ἐστι) Idem: ποταπός.

ead. l. 14. Ὡς διῆρκε τὸ ξύλον) MS. 3011: ὡς διήρτεται τὸ ξύλ. non improbante Belino.

Pag. 90. *l.* 5. Μετὰ δὲ, πονεῖν) MS. 2954: μετὰ δὲ τοῦτο, πονεῖν, melius.

ead. l. 6. Καὶ ὧν ἔτυχε πιμπλάμενον) Idem: ἐμπιπλάμενον. Sic amat Noster. Conf. infr. p. 107, l. ult.

ead. l. 9. Καὶ πάντα σοι λῆρος ἔσται) Idem: καὶ ταῦτά σοι πάντα λ. ἔσται. Melius.

ead. l. 12. Θέρμων ἔσται μεστὴ) MS. 3011: ἔστω μεστή.

ead. l. 14. Ἢν μαστιγοῖ δέ τις) Εἰ μαστιγοῖ reponi iubet Belinus.

ibid. Τούτων οὐδὲν ἀνιαρὸν ἡγήσῃ) MS. 2954: οὐδὲ τοῦτ' ἀνιαρὸν, melius fortaſſe.

Pag. 91. *l.* 5. Ἡ δὲ γλῶσσα) Idem: γλῶττα, Attice.

ead. l. 7. Λοιδορεῖσθαι πᾶσιν ἑξῆς, καὶ βασιλεῦσι) Omnino legendum, ſuadente MS. 2954: λοιδ. πᾶσιν ἐξίσης καὶ βασιλεῦσι.

ead. l. 9. Βάρβαρος δὲ ἡ φωνὴ ἔσται, καὶ ἀπηχὲς τὸ φθέγμα) MS. 3011: ἡ φωνὴ ἔστω. Mox pro ἀπηχὲς Belinus tentat ἀπηνές. Temere. Vid. Schol.

ead. l. 12. Τοιούτῳ προσώπῳ πρέπον) MS. 2954: πρέπον τοιούτῳ προσώπῳ.

ead. l. 14. Τὸ ἐρυθριᾷν ἀπόξυσον) MS. 3011: ἀπόξεον. Male.

Pag. 92. *l.* 1. Κατάλυσις γὰρ τὰ τοιαῦτα τῆς ἀρχῆς) Obſcurior locus, cui nihil opis afferunt MSS. Belinus, vertens, *ſuis les liens de l'amitié & de l'hoſpitalité, comme étant la ruine de la vertu*, tentat: καταλύσις γὰρ ταῦτα τῆς ἀρετῆς. Neſcimus quam bene.

ead. l. 3. Καὶ τῶν ἀφροδισίων αἱροῦ τὰ γελοιώτατα) MSS. 2954 & 3011: γελοιώτερα, minus bene.

ead. l. 9. Εὐχερῆ μετελθεῖν) MS. 3011: διελθεῖν, quod gloſſam redolet.

ead. l. 11. Καὶ ἰδιώτης γὰρ ἂν ἦς) MS. 2954: κᾂν ἰδιώτης ἦς. MS. 3011: καὶ ἰδιώτης ἐὰν ἦς.

ead. l. 13. Θαυμάσιον εἶναι) MS. 2954: θαυμαστὸν.

Pag. 93. *l.* 1. Κηπωρὸς) MS. 3011: κηπουρὸς, quomodo & alibi ſcribitur apud Noſtrum.

ead. l. 8. Πρόσεχε πᾶς. πολυτελὲς τὸ χρῆμα) MS. 2954: πᾶς πρόσεχε. πολυτελὲς τὸ σχῆμα, quod recepta lectione non commutandum.

ead. l. 9. Βίος οὗτος ἡδὺς) Idem: ἥδιστος, melius.

Pag. 94. *l.* 1. Ὅσων δὲ καὶ ἀπόζει μύρων) MS. 2954: ἀναπνεῖ μύρων. MS. 3011: ἀποπνεῖ. Id quidem vere.

ead. l. 3. Κᾂν σὺ, ὦ Ἑρμῆ) MSS. 2954 & 3011: κᾂν σύ γε, ὦ Ἑρμῆ.

ead. l. 5. Συμβιῶναι δεξιὸς, καὶ συμπιεῖν) MS. 2954: ξυμβιῶναι & ξυμπιεῖν, Attica forma.

ead. l. 15. Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπιτήδειος) Idem: ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἐπιτήδειος. Parvi refert, utro modo legas.

Pag. 95. *l.* 2. Παράγαγε) Idem: παράγε, minus Attice.

ead. l. 3. Τὸν κλαίοντα) MSS. 2954 & 3011: τὸν κλᾴοντα.

ead. l. 5. Βούλομαι) MS. 2954: βούλεται.

ead. l. 7. Ἀποκήρυττομαι) Idem: ἀποκήρυττομεν.

ead. l. 9. Ἔοικε πενθεῖν) MS. 3011: πενθῶν. Forte voluit πενθοῦντι.

ead. l. 10. Τί ταῦτ', ὦ οὗτος) MS. 2954: τί ταῦτα, οὗτος. Non bene.

ead. l. 11. Τὰ πράγματα ὑμέων) Reſtituenda Ionica forma τὰ πρήγματα, quam etiam admittunt MSS. 2954 & 3011.

ead. l. ult. Κενὰ δὲ πάντα) Scribe κενέα, auctoritate MS. 3011.

Pag. 96. *l.* 4. Τὰ ἀνθρώπινα) Et h. l. Ionicam dialectum largitur MS. 2954, legens: ἀνθρωπήϊα.

ead. l. 7. Τὰ δ' ὑστέρῳ χρόνῳ) Idem: τὰ δὲ ἐν ὑστέρῳ χρ. probante Belino.

ead. l. 10. Ἀλλάκως εἰς κυκεῶνα πάντα συνειλέονται) Emendatius exaratur in eodem Cod. ἀλλ' ὅκως ἐς κυκεῶνα &c.

ead. l. 11. Καί ἐστι τωὐτὸ τέρψις) Ibidem: τὠϋτόν. Leg. τὠϋτό.

ead. l. 12. Ἄνω κάτω περιχορεύοντα) MS. 3011: περιχωρέοντα, quod aptius videtur.

Pag. 97. *l.* 2 *&* 4. Τί δαὶ οἱ ἄνθρωποι — τί δαὶ οἱ θεοὶ) MS. 2954 utrobique pro τί δαὶ habet τί δὲ, minus Attice.

ead. l. 9. Οὐδὲ ὠνήσεταί σε εὖ φρονῶν) Commode MSS. 2954 & 3011: οὐδὲ ὠνήσεταί σε τις εὐφρονῶν.

ead. l. 10. Ἐγὼ δὲ κέλομαι) MS. 2954: κελέομαι, Ionice.

ead. l. 11. Ὠνεομένοισι) Idem: ἐωνουμένοισι, male.

ead. l. 13. Οὐδ' ἕτερον ἔγωγε αὐτῶν ὠνήσομαι) Peſſime exhibetur ibidem: οὐδ' ἕτερόν γε ὅμως ἔγωγε αὐτὸν ὠνήσομαι.

Pag. 98. *l.* 3. Ἀποκηρύττομεν) Idem: ἀποκηρύττω.

ead. l. 6. ΣΩΚ.) Pro *Socrate* idem MS. ubique ſubſtituit *Platonis* perſonam.

ead. l. 12. Κατακέωνται) Idem: κατακείσονται.

ibid. Ἀκούσῃ) Idem: ἀκούσει.

ead. l. 15. Ὑπ' ἐξουσίας, ἐν τῷ αὐτῷ ἱματίῳ) Idem: ἐπ' ἐξουσίας, ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱμ. Unde Belinus legendum ſtatuit: ἐπ' ἐξ. ἐν τῷ αὐτῷ ἱμ.

Pag. 99. *l.* 1. Καὶ μὴν ὀμνύω) Idem: ὄμνυμι.

ead. l. 5. Τὸν Ἄνουβιν ἐν Αἰγύπτῳ ὅσος) Idem: τὸν Ἄνουβιν τὸν ἐν Αἰγύπτῳ θεός.

ead. l. 13. Δοκεῖ μηδεμίαν αὐτῶν) Non agnoſcunt verbum δοκεῖ MSS. 2954 & 3011; & poteſt abeſſe, cum proxime antecedat.

ead. l. 15. Περὶ μοιχείας) MS. 3011: περὶ μοιχείαν, male.

Pag. 100. *l.* 1. Περὶ τὰ τοιαῦτα) MS. 2954: περὶ ταῦτα.

ead. l. 3. Τί δὲ περὶ τῶν) MS. 3011: τί δαὶ, Attice.

Pag. 101. *l.* 1. Πάντων ὁρῶ εἰκόνας) MS. 2954: πᾶσὰν ὁρῶ εἰκόνα.

ead. l. 8. Τί οὖν σοι τοὔνομα) Idem: τί σου τοὔνομα, minus bene.

ead. l. 9. Δίων Συρακούσιος) Idem: Δίων ὁ Συρ. melius.

ead. l. 11. Τίς ὠνεῖται) Idem: ὠνήσεται, minus Attice.

ead. l. 13. Παρόσον ἀσεβέστερος) Idem: δυσσεβέστερος. MS. 3011: εὐσεβέστερος. Manifeſtum vitium.

Pag. 102. *l.* 3. Καὶ μελιτώδη, καὶ μάλιστα τὰς ἰσχάδας) MS. 3011: καὶ τὰ μελιτώδη. Et mox MS. 2954: καὶ μάλιστά γε τὰς ἰσχάδας. Utrumque bene.

ead. l. 5. Ὠνήσομαι) MS. 3011: ὠνησόμεθα.

ead. l. 7. Τὸν ἐν χρῷ κουρίαν ἐκεῖνον, τὸν σκυθρωπὸν) In MS. 2954 haec ſic interpunguntur: τὸν ἐν χρῷ κουρίαν, ἐκεῖνον τὸν σκ. quod probamus.

ead. l. 9. Ἐοίκασι δ' οὖν) Idem: ἐοίκασι γοῦν.

ead. l. 10. Περὶ τὴν ἀγορὰν) Idem: ἐπὶ τὴν ἀγοράν.

ead. l. 11. Τὸν βίον τὸν τελειότατον) MS. 3011: τῶν βίων τὸν τελειότατον.

ibid. Τίς πάντα) Idem: τίς ἅπαντα.

Pag. 103. *l.* 5. Σκυτοδέψης) Idem: σκυτοδέψος, male.

ead. l. 10. Ὅσα δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν) MS. 2954: ἃ δὲ οὐκ &c. minus bene.

ead. l. 12. Οὐ μανθάνω ἣ λέγεις) Idem: οὐ μανθάνω ὅ, τι λέγεις. Sed retinendum vulgatum.

ead. l. 14. Ταδ' ἔμπαλιν) Idem: τάδ' ἀνάπαλιν, prave.

Pag. 104. *l.* 6. Πρὸς τῆς φιλοσοφίας) Idem: πρὸς τῆς σοφίας, quod magis arridet.

ead. l. 7. Τί σύμβαμα, καὶ τί παρασύμβαμα) Idem cum artic. τί τὸ σύμβαμα, καὶ τί τὸ παρασύμβαμα. Melius, iudice Belino. Conſentit MS. 3011, qui in poſteriore membro itidem habet καὶ τί τὸ παρασύμβαμα, in priori vulgati retinens.

Pag. 105. *l.* 2. Τίδ' ἄλλο) MS. 3011: τί δαὶ ἄλλο, Attice.
ead. l. 4. Τῶν λόγων πλεκτάνας) MS. 2954: τὰς τῶν λόγων πλ. Sed abundat art. τάς.
ibid. Αἷς συμποδίζω) Idem: αἷς συμβιβάζω, vitiose.
ead. l. 7. Ὁ ἀοίδιμος συλλογισμὸς) Idem pluraliter: ἀοίδιμοι συλλογισμοὶ, male.
ead. l. 10. ΑΓΟ. Τί μήν; ΧΡΥΣ. Τοῦτο ἦν πως) Idem: ΑΓΟ. Τί μὴν τοῦτο; ΧΡΥΣ. Ἦν πως. Vulgata bene habet.
ead. l. 11. Πλησίον ποταμοῦ) Idem: πλησίον τοῦ ποταμοῦ.
ead. l. 13. Ὅ, τι δέδοκται περὶ τῆς ἀποδόσεως) Scr. potius cum MSS. 2954 & 3011: ὅ, τι δέδοκται αὐτῷ περὶ τῆς ἀποδόσεως.
Pag. 106. *l.* 2. Ἀλλὰ σὺ, πρὸς Διὸς) Iidem: πρὸς τοῦ Διός.
ead. l. 8. Τὸν κυριεύοντα) MS. 2954: τὸν κυρίττοντα.
ead. l. 13. Παρεστῶτος γὰρ αὐτῇ τοῦ Ὀρέστου ἔτι ἀγνῶτος) MS. 2954 addit: καὶ τὰ ὀστᾶ δὴ τοῦ Ὀρέστου ἔχοντος. Conf. Sophocl. Electr. v. 1117. Omnino haec in textum admittenda censet Belinus, mutato tantum verborum ordine: παρεστῶτος γὰρ αὐτῇ τοῦ Ὀρέστου καὶ τὰ ὀστᾶ δὴ τοῦ Ὀρέστου ἔχοντος, ἔτι ἀγνῶτος.
Pag. 107. *l.* 12. Περὶ τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν καταγενήσομαι) Obscuriora & inconcinna nimis haec videntur Belino, quam ut a Luciano profecta esse possint. Is igitur locum sic reformat: τὰ πρῶτα (omisso περὶ) τῶν κατὰ φύσιν τότε γενήσομαι. Verum procul dubio attigit vir doctissimus. Certe MS. 3011 pro καταγενήσομαι emendatius habet τότε γενήσομαι. Et est Attica elegantia γενέσθαι τὰ πρῶτα.
ead. l. 15. Παραθήσοντα τὴν ὄψιν) MS. 2954: παραθήγοντα τὴν ὄψιν, quod unice verum.
Pag. 108. *l.* 3. Γενναῖά σου ταῦτα) Idem: γενναῖά σοι ταῦτα, minus bene.
ead. l. 7. Ναί. μόνῳ οὖν) Idem: μόνῳ γοῦν. Placet.
ead. l. 8. Ἴδιον αὐτῷ συλλογίζεσθαι) Idem: τὸ συλλογίζεσθαι, cum articulo.
ead. l. 9. Πλησίον εἶναι δοκεῖ τοῦ συλλογίζεσθαι) Idem: πλησίον ἂν εἴη τῷ συλλογίζεσθαι.
ead. l. 10. Μόνου ἂν εἴη τοῦ σπουδαίου) Idem: μόνον ἂν ἐκείνου εἴη τοῦ σπουδαίου.
Pag. 109. *l.* 5. Τοῦ δὲ διδόντος) Idem: τοῦ διδόντος δέ.
ead. l. 6. Ὁ δὲ περιεκτικὸς) Idem: ὁ δέ τις περιεκτ. quod melius respondet antecedenti ὁ μέν τις ἐκχύτης. Ceterum pro ἐκχύτης MS. 3011 mendose legit ἐκλύτης.

ead. l. 10. Μή σε ἀποτοξεύσω ἀναποδείκτῳ συλλογισμῷ) MS. 3011: τῷ ἀναποδείκτῳ συλ.

Pag. 110. *l.* 1. Οὐ γὰρ Περσεὺς, ὦ βέλτιστε) MS. 2954: οὐ γὰρ Περσεὺς σὺ, ὦ βέλτ. magis concinne.

ead. l. 8. ΑΓΟ. Ἔοικα γοῦν. ΧΡΥΣ. Λίθος ἄρα &c.) Omiſſa utrobique perſonarum notatione, antecedentibus haec nectit MS. 3011, legitque: ἔοικας γε οὖν λίθος ἄρα εἶναι, σῶμα ὤν, quod minime probandum.

ead. l. 15. Τί δὲ) Idem: τί δαὶ, Attice.

Pag. 111. *l.* 11. Μόνος δ᾽ αὐτὸν ἐώνησαι) MS. 2954: μόνος δ᾽ αὐτὸς ἐώνησαι. Minus bene.

ead. l. 13. Καὶ τοῦ θερίζοντος λόγου ἄξιοι) Belinus ſuſpectum habet voc. λόγου, ut a gloſſa ortum; neque agnoſcitur illud a MS. 2954.

Pag. 112. *l.* 1. Τὸν πάντα ὅλως) Idem liber: τὸν ἅπαντα ὅλως, probante Belino.

ead. l. 10. Τί δὲ) MS. 3011 iterum: τί δαί.

Pag. 113. *l.* 3. Ἐφ᾽ ὅσον βάθος) MSS. 2954 & 3011: ἐφ᾽ ὁπόσον βάθος.

ead. l. 6. Τί δὲ, εἰ ἀκούσοις) Iidem: τί δαὶ, εἰ ἀκούσειας, elegantius vulgato.

ibid. Ἄλλα πολλὰ τούτων) MS. 2954: ἄλλα πολλῷ τούτ.

ead. l. 13. Καταλέλειπται) Idem: καταλείπεται.

ead. l. 16. Ὠνεῖται) Idem: ὠνήσεται, minus Attice.

Pag. 114. *l.* 13. Καὶ ἐπειδὰν) Idem: κἀπειδὰν, Attica forma.

ead. l. 14. Τότε δὴ ἀγνοῶ) MS. 3011: τότε δὴ τότε ἀγ.

Pag. 115. *l.* 6. Οὐκοῦν καὶ κωφὸς ἅμα, καὶ τυφλὸς εἶναι λέγεις) MS. 2954: οὐκοῦν καὶ τὸ τυφλὸς ἅμα καὶ κωφὸς &c. quod vulgatae praefert Belinus, & interpretatur, *Tu dis en conſéquence qu'il faut être ſourd & aveugle.*

ead. l. 8. Καὶ ἄκριτός γε προσέτι) Idem: καὶ ἄκριτός τε προσέτι.

ead. l. 9. Οὐδὲν διαφέρων) Idem: οὐδενὶ διαφ.

ead. l. 13. Ἐπριάμην σε) Idem: ἐώνημαί σε, Attice.

Pag. 116. *l.* 9. Ἐπέχω περὶ τούτου) Idem: ἔπεχε περὶ τούτου, *cohibe aſſenſum.*

In Piſcatorem.

Pag. 117. *l.* 1. Τοῖς ἀφθόνοις λίθοις) MSS. 2954 & 3011: ἀφθόνοις τοῖς λίθοις. Melius.

ead. l. 5. Καὶ σύ. πάντες ἅμα) MS. 2954: καὶ σὺ δέ· καὶ πάντες ἅμα. Non male.

ead. l. 7. Καὶ οὐκ ἔστιν ὅν τινα ἡμῶν οὐχ ὕβρισε) Idem mutata paulum verborum ſerie: καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῶν ὅν τινα &c. Conſentit MS. 3011, niſi quod pro ἡμῶν minus apte habet ὑμῶν.

ead. l. 8. Εἴ ποτε ἄλλοτε) MS. 3011: εἴ ποτε καὶ ἄλλ.

ead. l. 9. Μηδὲ ἀνῇς) MSS. 2954 & 3011: μηδὲ ἀνῆτε.

ead. l. 12. Ἐστὲ σοφοὶ) Iidem ante haec verba reſtituunt Homericum ἀνέρες.

Pag. 118. *l.* 1. Ἐπισπούδασον ἔτι θᾶσσον) MS. 2954: ὅτι θᾶσσον, quod vulgata lectione non eſt deterius.

ibid. Καλῶς ἔχει) Idem: εὖ ἔχει.

ead. l. 3. Τῷ τρόπῳ δέ τις αὐτὸν καὶ μετέλθοι) Pro καὶ Belinus rectius reſcribit ἄν. In utroque MSto legitur τίς αὐτὸν καὶ μετέλθῃ, quod & ipſum probum.

ead. l. 5. Ἐξαρκέσαι) MS. 2954: ἐπαρκέσαι.

ead. l. 7. Ἀνεσκολοπίσθαι δοκεῖ αὐτὸν) Idem: ἀνασκολοπισθῆναι, melius.

ead. l. 11. Ὡς μάθοι) Leg. cum MSS. 2954 & 3011: ἕως μάθῃ.

Pag. 119. *l.* 4. Ὑμᾶς καὶ αὐτὸς ἱκετεύσω) MS. 2954: καὶ αὐτὸς ὑμᾶς ἱκετεύσω.

ead. l. 8. Χαλκόν τε, χρυσόν τε) Idem: χρυσόν τε, χαλκόν τε. Sed parum in his eſt momenti.

ead. l. ult. Μὴ κτεῖναι) Idem: μὴ κτεῖνε. Sic poſtulat metrum.

Pag. 120. *l.* 2. Οὐ δεινὰ πάσχειν) Idem: οὐ δεινὰ πράσσειν, quod eſt ipſum Atticis uſurpatur pro πάσχειν.

ead. l. 7. Ἐπειδὴ δέδοκται) Idem: ἐπεὶ δέδοκται.

ead. l. 10. Ἀνήκεστα ὀργίζεσθε) Idem: ἀμείλικτα ὀργ.

ead. l. 11. Συνειλήφατέ με) MS. 3011: ξυνειλήφατε, Attice.

ead. l. 13. Ἐκείνους σου λόγους) Idem: ἐκείνους συλλόγους, perperam.

ead. l. 15. Ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἀποκηρύττων) MS. 2954: ὥσπερ ἀπ' ἀγορᾶς κηρύττων, minus bene.

Pag. 121. *l.* 2. Τὸν Ἀϊδωνέα) MS. 3011: τὸν Ἅδην. Sed vulgatum non mutandum.

ead. l. 3. Καὶ Πλάτων ἐγὼ) Idem: καὶ ὁ Πλάτων ἐγὼ, quod non diſplicet.

ibid. Ἀριστοτέλης ἐκεῖνος) Idem: ἐκεινοσὶ, Attice.

ibid. Καὶ ὁ σιωπῶν οὗτος) Idem: καὶ ὁ προσιὼν οὗτος; mendofe.

ead. l. 5. Ὁπόσους διέσυρες) Idem: ὅσους.

ead. l. 6. Εἰ μάθετε) Idem: ἢν μάθητε, melius.

ead. l. 10. Σὲ δὴ χρὴ τήμερον) Idem: σὲ δὲ τήμερον χρή.

Pag. 122. *l.* 4. Οὕτως ἀνδραπόδοις) Idem: οὕτως ὡς ἀνδραπόδοις. Unde Belinus locum fic conftituit: οὗτος, (fic ed. *Salm.*) ὡς (pro πρὸς) ἀνδραπόδους οἴει διαλέγεσθαι;

ead. l. 11. Παραλαβὼν) Idem: λαβών.

ead. l. 13. Ἑκάστου τὸ ἄνθος) Idem: ἕκαστος.

Pag. 123. *l.* 2. Ἀναπλέξασθαι, καὶ ἁρμόσασθαι) Idem: ἀναπλέξαι, καὶ ἁρμόσαι, minus bene; praecedit enim etiam ἀναλέξασθαι.

ead. l. 5. Ἀφ᾽ ὧν) MS. 2954: ὑφ᾽ ὧν.

Pag. 124. *l.* 2. Οὐκ ἐκωλύομεν) MS. 3011: οὐκ ἐκωλυσάμεν.

ead. l. 12. Διδόντας λόγους) Idem: λόγον.

ead. l. 16. Εἰ μέν τι ἀδικῶν φαίνωμαι) Rectius MSS. 2954 & 3011: ἢν μέν τι &c.

Pag. 125. *l.* 4. Ἀφήσουσι μὲν) MS. 2954: ἀφήσουσί με, ut Angl.

ead. l. 5. Τὴν ὀργὴν τρέψετε) Idem: τρέψατε, minus bene.

ead. l. 7. Ὡς — ἀπέλθοις) Leg. potius ἀπέλθῃς, praeeuntibus MSS. 2954 & 3011.

ead. l. 13. Θαῤῥεῖτε) MS. 2954: θαῤῥεῖ.

Pag. 126. *l.* 8. Τί ποιοῦμεν) MS. 3011: τί ποιῶμεν, male.

ead. l. 9. Δικάζεσθαι ἀξιῶν) Non reperitur verbum δικάζεσθαι in eodem MSto.

ead. l. 11. Τί δὲ ἄλλο) Ibidem contracte: τί δ᾽ ἄλλο. Melius fit: τί δαὶ ἄλλο, Attica forma.

Pag. 127. *l.* 6. Ὥστε ἀπίωμεν) MS. 2954: ὥστε βαδίζωμεν.

ead. l. 11. Ποῦ δὲ) In MS. 3011: ποῦ δαί.

Pag. 128. *l.* 2. Ἢ οὐδ᾽ ὅλως ἀπεκρίνοντό μοι) MS. 2954: ἢ οὐδὲν ὅλως ἀπεκρίναντό μοι, quod malit Belinus.

ead. l. 5. Πολλάκις δὲ αὐτὸς εἰκάσας) Idem: ἢ αὐτὸς εἰκάσας, bene.

ead. l. 6. Ἧκον ἂν) Belinus deleri iubet ἂν, quod fenfum turbat.

ead. l. 11. Καὶ αὐτὸς εἰσῆλθον ἂν) Incommodum ἂν refpuit MS. 3011.

ead. l. 14. Οὐδὲ τὸ ἄφετον) Idem: τὸ ἄνετον, verius forfan.

Pag. 129. *l.* 2. Καὶ φύκος) MS. 2954: καὶ φυκίον.

ead. l. 3. Πάνυ ἑταιρικὰ) MS. 3011: πάντα ἑταιρ. male.

ead. l. 8. Τῶν ἐγχέλεων παχύτερα) Idem: τῶν κλοιῶν παχύτερα.

ead. l. 9. Αὖ εὐθὺς ἀνέστρεφον) MS. 2954: ἂν εὐθὺς, male.

Pag. 130. *l.* 1. Ἐπανιοῦσα) Idem: ἀνιοῦσα.

ead. l. 3. Ἔθος ποιεῖν αὐτῇ) Idem: ποιεῖν ἔθος αὐτῇ.

ibid. Πρόσεισιν) MS. 3011: προσέρχεται.

ead. l. 7. Καίτοι μία πάντως) Suffragatur huic lectioni MS. 2954.

ead. l. 8. Καὶ ἐν αὐταῖς) MS. 3011: ἐστὶν ἐν αὐταῖς, melius, iudice Belino.

ead. l. 12. Καὶ οἱ λοιποὶ ἅπαντες) Idem: καὶ οἱ ἄλλοι πάντες.

ead. l. 14. Ἆρά τις ὑμᾶς) Idem: ἆρά τι ὑμᾶς, quod magis placet.

Pag. 131. *l.* 1. Λωποδύτης) Idem: τυμβωρύχος.

Pag. 132. *l.* 1. Ἥκομεν ἐπ' αὐτὸν) MS. 2954: παρ' αὐτὸν, minus bene.

ead. l. 7. Ἀνεβαλλόμεθα) Idem: ἀνελόμεθα, vitiose.

ead. l. 11. Μόλις γοῦν εὕρομεν) MSS. 2954 & 3011: μόγις.

ead. l. 14. Πρώην δὲ τὸ ἀτιμότατον) Non agnoscit artic. τὸ MS. 2954; neque est desiderabilis. Idem mox habet: ἐν τοσούτῳ θεάτρῳ ἀποκηρύττων, mutata paululum verborum serie.

Pag. 133. *l.* 5. Εἰς τὴν ἀκρόπολιν) MSS. 2954 & 3011: ἐς τὴν ἀκρόπολιν, Attice.

ead. l. 6. Ἅμα καταφανείη πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει) MS. 3011: ἅμα καταφανῆ πάντα εἴη τὰ ἐν τῇ πόλει, quod praeplacet.

ead. l. 9. Ἥξω γὰρ ὑμῖν) MS. 2954: ἥξω δὲ ὑμῖν.

ead. l. 14. Ἡ ἀμυδρὰ δὲ αὕτη) Idem: καὶ ἡ ἀμυδρὰ δὲ αὕτη. In qua lect. abundat δέ.

Pag. 134. *l.* 3. Ὁρῶ νῦν μόλις) MS. 3011 iterum: μόγις.

ead. l. 4. Ὡς πλήρες γένοιτο) Ὡς ἂν πλήρες γένοιτο rescribit Belinus.

ead. l. 7. Οὐ βαρὺ γὰρ) MS. 3011: οὐ χαλεπὸν, quod e glossa fluxit.

ead. l. 13. Ὡς καὶ καταμηνύεις) Ibidem vitiose καταμηνύεις.

Pag. 135. *l.* 6. Δεήσει μοι) Idem: δεήσει με.

ead. l. 15. Εἶτα δεδίατε) Idem: δέδιτε, perperam.

Pag. 136. *l.* 4. Ταύτης συμπαρούσης) Idem: ταύτῃ ξυμπαρούσης, nimirum *Veritati.* Non male; si *Philosophiae* ver-

ba esse statuas, cui etiam tribuuntur in Exc. L. non *Veritatis*, ut vulg.

ead. l. 5. Τί σοι τοὔνομα) MS. 2954: τί σου, minus Attice.

ead. l. 10. Τῶν ἀντιδίκων μου, οὐχ ἧττον ἐμοῦ) Offendunt inconcinne repetita μοῦ & ἐμοῦ. Expungendum prius, iubente MS. 3011.

ead. l. 13. Οὐδὲν ἂν γένοιτο ἔλαττον) MSS. 2954 & 3011: ἔλαττον γένοιτο.

Pag. 137. *l.* 3. Ἠρόμην) MS. 3011: εἰρόμην.

ead. l. 9. Ὁπόσοις ἀπεχθάνομαι) MS. 2954: ἐφ' ὅσοις ἀπεχθ. minus bene.

ead. l. 11. Λέγω δὴ) Idem: λέγω δέ.

ead. l. 15. Οἱ δὲ ὑπὸ τῇ ἐναντίᾳ) MS. 3011: οἱ δὲ ὑπὸ τῆς ἐναντίας, male.

Pag. 138. *l.* 3. Τὼ τέχνα) MS. 2954: τὰ τέχνα. Sed vid. not.

ead. l. 9. Δικάζωμεν) MS. 3011: δικάσωμεν.

ead. l. 13. Σύμμαχος) Idem: ξύμμαχος, Attice.

ead. l. ult. Ἅτε δὴ ἐπίσκοπος οὖσα) MS. 2954: ἅτε δὴ ἐπὶ σκοπῆς οἰκοῦσα. In eodem MS. integrum legitur Scholium huic paginae subiectum, quod omnes adhuc edd. nonnisi mutilum offerunt. Sic autem ille: — ὡς δεξιὸν ἐπιστάμενος, πολὺ πρότερον ἐπίσταται τὸ ἀριστερόν. καὶ ὁ τὸ νοσερὸν εἰδὼς, οἶδε καὶ τὸ ὑγιεινόν. — πρὸς τὸν Παῤῥησιάδην νῦν διατεινόμενον. Mox pro καὶ τῶν κατ' αὐτὰ τέχνη habet καὶ τὴν κατ' αὐτὰ τέχνην· pergitque: ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων κ. τ. λ.

Pag. 139. *l.* 3. Σῶζε) MSS. 2954 & 3011 subiungunt με· quo addito non opus.

ead. l. 6. Κατηγορῆσαι ἂν δοκῇ) MS. 3011: κατηγορήσειν δοκῇ, non bene.

ead. l. 7. Οὐ γὰρ οἷόν τε πάντας ἅμα λέγειν) Aliam lectionem suppeditat idem MS. πάντας γὰρ ἅμα λέγειν ἀμήχανον. Sensus eodem redit.

ead. l. 11. Σοῦ, ὦ Πλάτων, ἥτε μεγαλόνοια &c.) Non habent, ad quod commode referantur, nominativi μεγαλόνοια — καλλιφωνία — τὸ κεχαρισμένον &c. Neque bene respondet vulgata lectio interrogationi τίς οὖν ὁ ἐπιτηδειότατος &c. Igitur omnino praeferenda videtur scriptura MS. 2954: Σὺ, ὦ Πλάτων. ἥτε γὰρ μεγαλόνοια θαυμαστὴ, καὶ ἡ καλλιφωνία &c. MS. 3011, retinens vulgati σοῦ, in ceteris non abludit.

ead. l. 13. Ἦτε σύνεσις) MS. 3011: ἦτε ξύνεσις.

ead. l. 15. Ὥστε τὴν προσηγορίαν δέχου) MSS. 2954 & 3011: προηγορίαν, aptius, credimus.

Pag. 140. *l.* 1. Καὶ συμφόρει εἰς τὸ αὐτὸ) MS. 3011: καὶ ξυμφόρει ἐς τὸ αὐτὸ, Attice.

ead. l. 5. Ὡς ὁ μέγας Ζεὺς) MS. 2954: ὡς ὁ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς, quod non improbandum.

ead. l. 8. Διογένην τοῦτον, ἢ Ἀντισθένην) Idem: τοῦτον ἂν, ἢ Ἀντ. unde Belinus reſcribit: τουτονὶ, ἢ Ἀντ.

ead. l. 14. Τῶν λόγων δεήσεσθαι) Idem poſt λόγων adiicit αὐτοῦ, quod ſenſus reſpuit.

Pag. 141. *l.* 1. Ἐρεῖ τὸν λόγον τὸν ὑπὲρ ἁπάντων) Ibidem concinnius legitur: τὸν λόγον ἐρεῖ τὸν ὑπὲρ ἁπ.

ead. l. 4. Ἐν τοῖς λόγοις) Idem: ἐν τοῖς δόγμασι, melius.

ead. l. 5. Μηδ' ὅστις) Idem: μηδὲ ὅστις.

ead. l. 6. Ὑπὲρ φιλοσοφίας) Idem: περὶ φιλ. minus bene.

ead. l. 10. Ὅρα, σε μόνον) MS. 3011: ὁρᾷς δὲ, μόνον σε.

Pag. 142. *l.* 14. Περὶ τὸν βίον) Solanus fide Codd. reſtituerat παρὰ τὸν β. neque aliter MSS. 2954 & 3011; idque rectius vulgato, cui male patrocinatur Reitzius.

Pag. 143. *l.* 4. Ῥήτωρ γάρ τις) MS. 2954: ῥήτωρ γὰρ εἴ τις· ſed poſtea εἰ eraſum.

ead. l. 14. Ὧν ἡμᾶς ἐπαίδευσας) Idem: ἅπερ ἡμᾶς ἐπ. Attica forma.

ibid. Ἐπὶ χλευασμῷ) Idem: ἐπὶ χλεύῃ.

ead. l. 15. Ὥστε ἑαυτὸν μὲν κρ.) Ibidem & in MS. 3011: αὑτὸν, melius.

Pag. 144. *l.* 3. Σωκράτην) MS. 2954: Σωκράτη.

ibid. Ἐπὶ χλευασίᾳ) Idem: ἐπιχλεύῃ, contracte.

ead. l. 10. Καὶ παρασκευασάμενος) Idem: καὶ συμπαρασκευασάμενος.

ead. l. 14. Οὔτε ἑορτῆς ἐφιείσης) Idem: ἐπιούσης, perperam.

ead. l. 16. Καὶ τὸ πάντων δεινότατον) Idem: ὃ δὲ πάντων δεινότατον.

Pag. 145. *l.* 3. Οἰκέτην) MS. 3011: οἰκεῖον, approbante Belino.

ead. l. 13. Οὐ μετριότητος, ἀλλ' ἀνανδρίας, καὶ εὐηθείας) MS. 2954: οὐ μετριότης, ἀλλ' ἀνανδρία, καὶ εὐήθεια, minus Attice.

ead. l. 15. Ὃς καθάπερ ἀνδράποδα) MSS. 2954 & 3011 cum articulo: ὃς καθάπερ τὰ ἀνδράποδα.

Pag. 146. *l.* 2. Ὁ πονηρότατος) Iidem: ὁ παμπόνηρος.
ead. l. 4. Τὰ αἴσχιστα ὑβρισμένοις) MS. 2954: τὰ ἔσχατα ὑβρ. verius forsitan.
ead. l. 12. Ὅσα ἦν χαλεπώτερα) MSS. 2954 & 3011: καὶ ὅσα ἦν χαλεπώτερα.
Pag. 147. *l.* 2. Ἔφθην εἰρηκὼς) Iidem: ἔφθασα εἰρ.
ead. l. 6. Περὶ πάντων ἐρῶ) Iidem: περὶ αὐτῶν ἐρῶ.
ead. l. 7. Ἀλλὰ ἐκείνους) MS. 3011: ἀλλ' ἐκείνους.
ead. l. 16. Ὑπὸ σοὶ σκεπόμενος) MS. 2954: ὑπὸ σοῦ σκεπόμενος, non male.
Pag. 148. *l.* 2. Τοῖς ἐπ' αὐτὸν ἐπειγομένοις) Idem: τοῖς ἐπ' αὐτοὺς ἐπειγ. quod non damnat Belinus.
ead. l. 3. Καὶ ξυμφορώτατα) Idem: συμφέροντα, e glossa.
ead. l. 5. Πρὸς τούτους ῥυθμίζοι) Idem: πρὸς τούτοις, vitiose.
ead. l. 8. Ἀλλὰ δόξης μόνον τῆς ἀπὸ τοῦ πράγματος) Additur ibidem: ἐφιεμένους, καὶ τὰ μὲν, quae Luciano non indigna opinatur Belinus.
ead. l. ult. Καὶ γυναικίας) MS. 3011: καὶ γυναικεῖος, minus bene.
Pag. 149. *l.* 2. Φθεγγόμενος ἡρωϊκὸν) Idem: βοῶν ἡρ.
ead. l. 3. Ὃν οὐδ' ἂν ἡ Ἑλένη) Idem: ὃν οὐδὲ ἡ Ἑλ. male.
ead. l. 8. Κατατεθηλυσμένος) MS. 2954: καταθηλυνόμενος, bene. MS. 3011 prave: κατατεθηλυμμένος.
ead. l. 11. Προσωπεῖα περιθέσθαι) MS. 3011: ἐπιτίθεσθαι.
ead. l. ult. Οἱ γὰρ ἄνθρωποι) MS. 2954: οὐ γὰρ οἱ ἄνθρ. quod non displicet. Est autem Attica forma οὐ γὰρ οἱ ἄνθρωποι — οὐκ ἔστιν ὅστις, q. d. vulgo τῶν γὰρ ἀνθρώπων — οὐκ ἔστιν ὅστις οὐ.
Pag. 150. *l.* 4. Ἢ ὅτου αὐτὸν ἐπώνυμον — ἐποιεῖτο) Idem: ἢ τουτουὶ τοῦ Διογένους τοῦ Κυνικοῦ τὸν ἐπώνυμον — ἐποιεῖτο. Cf. Schol. ad h. l. unde facile apparebit, hanc lectionem ex interpretamento genuini verbi ὅτου fluxisse.
ead. l. 5. Οὐ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο) Idem: οὐ τοὺς λόγ. quomodo omnino legendum. Pro ἐποιεῖτο, quod proxime praecedit, malimus cum Guyeto ἐπονεῖτο.
ead. l. 6. Εἴκαζον) MS. 3011: εἰκάζων, mendose.
ead. l. 8. Ἐγίνετο) Idem: ἐγίγνετο, Attice.
ead. l. 10. Ὥστε ἐρήμην ἡλίσκεσθε) Idem: ὥστε αἱροίμην ἡλίσκεσθαι, vitiose.
ead. l. 15. Ταῖν θεαῖν) Idem: τοῖν θεαῖν, prave.
Pag. 151. *l.* 1. Ἐμὲ τὸν ἀσεβοῦντα) Idem: τὸν ἀδικοῦντα, uti etiam Scholiastes legit.

ead. l. 2. Oἱ ἀθλοθέται) MS. 2954: οἱ ἀγωνοθέται, rectius. Ἀθλοθέται enim ludorum gymnicorum praesides.

ead. l. 5. Αὐτοῖς ἐκεῖνοι) His in eodem Cod. pro glossa suprascriptum: οἱ θεοί.

ead. l. 6. Ὅτι τὸν περικείμενον) Idem: διότι τ. π.

ead. l. 8. Ἥδοιντο ἂν, οἶμαι, μαστιγουμένων) Idem: ἥδοιντ' ἂν μᾶλλον μαστιγ.

ead. l. 9. Ἢ ἄγγελον) In MS. 3011 additur τινα.

ead. l. 11. Ἀποτρόπαιον) MS. 2954: τῶν ἀποτροπαίων.

ead. l. 16. Πάντα μὲν γὰρ ὅσα φασὶν, οἷον χρημάτων καταφρονεῖν &c.) In diversa abit idem MS. τὸ μὲν γὰρ βιβλίον χρημάτων φησὶ, δεῖ καταφρονεῖν, καὶ δόξης, καὶ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν οἴεσθαι, καὶ μὴν τῶν λαμπρῶν τούτων ὑπερορᾷν.

Pag. 152. *l.* 3. Καλὰ, ὦ θεοὶ) Idem: ἀλλ' ὦ θεοὶ, mendose.

ead. l. 4. Καὶ θαυμάσια λίαν ὡς ἀληθῶς) Idem: καὶ θαυμάσια λέγοντες ὡς ἀλ. quod minime ferendum.

ead. l. 7 — 10. Ὀργιλώτεροι μὲν τῶν κυνιδίων — φιλονεικότεροι δὲ τῶν ἀλεκτρυόνων) Omittuntur haec in MS. 3011.

ead. l. 11. Ἐπὶ ταῦτα) MS. 2954: ἐπ' αὐτὰ, bene.

ibid. Περὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἀλλήλους παρωθούμενοι) Idem: περὶ τοὺς τῶν πλουσίων πυλῶνας ἀλλήλους παραγκωνιζόμενοι, quam lect. amplectitur Belinus.

ead. l. 14. Ἐμφορούμενοι) Idem: ἐμπιπλάμενοι, quod vulgatae lectionis interpretamentum est.

Pag. 153. *l.* 1. Ὁπόσοι ξυμπίνουσι) Idem: ὁπόσοι πάρεισι. Apertum glossema.

ead. l. 2. Εἰ τοιαῦτα καθάρματα) Idem: ὅτι τ. καθ. Sed vulgatum magis Atticum.

ead. l. 5. Αἰτεῖ προσελθὼν) Idem: προσελθὼν αἰτεῖ.

ead. l. 8. Προσαιτοίη, τῶν ὑποδεεστέρων δεόμενος) Idem: προσαίτης ὢν φαίνοιτο, καὶ τῶν &c. quod praeplacet.

ead. l. 9. Ὅταν μὲν οὖν αὐτούς τι δέῃ λαμβάνειν) Idem: ὅταν μὲν οὖν λαβεῖν αὐτοὺς δέῃ, omisso τι. Minus bene.

ead. l. 12. Ψηφίδων διαφέρον) MSS. 2954 & 3011: ψήφων.

ead. l. 14. Ἀπὸ πολλῶν) MS. 3011: ἀπ' ὀλίγων, vitiose.

ead. l. 15. Παλινῳδία τῶν λόγων) MS. 2954: τῶν δογμάτων, quod interpretem sapit.

Pag. 154. *l.* 1. Οὐκ οἶδ' ὅπη ποτὲ) MSS. 2954 & 3011 rectius: οὐκ οἶδα ὅποι. Ceterum non admittunt ποτέ.

ead. l. 6. Ὀβολὸν ἐπιδείξηται) MS. 3011: ἐπιθείξῃ, melius.

Pag. 155. *l.* 1. Κάρυα ὑπὸ κόλπον ἔχων) MS. 2954: ὀπώρας ἔχων, quod procul dubio a glossa ortum.

ead. l. 5. Περὶ τῆς ὀπώρας) Idem: περὶ τῆς ὀπώρας τῶν καρύων. Glossatoris assumentum.

ead. l. 7. Ὑπὸ τοῦ θεάτρου) Idem: ὑπὸ τῶν θεατῶν.

ead. l. 9. Παύσομαι διελέγχων) Ibidem: παύσ. ἐλέγχων.

ead. l. 11. Φιλοσοφίαν ζηλοῦντες) Idem: ζητοῦντες, minus bene.

ead. l. 12. Μὴ οὕτω μανείην ἐγὼ, ὡς) Idem: ἐγώγε, ἢ ὡς, probante Belino.

Pag. 156. *l.* 2. Φιλοσοφεῖν φάσκουσι) MS. 3011: διδάσκουσι. Sed proba vulgata.

ead. l. 7. Σὺ δὲ, ὦ Ἀλήθεια &c.) In MS. 2954 haec verba, & quae sequuntur usque ad ἔδοξεν, *Philosophiae* tribuuntur; quod placet Belino.

ead. l. 11. ΑΡΕΤ. Ἐγὼ μὲν) Pro ΑΡΕΤ. idem liber habet ΑΛΗΘ. Bene. Itaque corrigendum iam viderant Solanus & Gesnerus.

ead. l. 13. Ποιούντων αὐτὰ) MS. 3011: αὐτὸ, minus bene.

Pag. 157. *l.* 2. Προσεοικότας) Idem: ἐοικότας.

ead. l. 3. Ἐς τὸ ἀκριβέστατον) MS. 2954: ἐπ' ἀκριβέστατα, minus bene.

ead. l. 4. ΦΙΛ. Κᾀγὼ πάνυ &c.) Aliter personis haec distincta leguntur in eodem MS. hunc in modum: ΣΟΦΡ. Κᾀγὼ πάνυ ἠρυθρίασα, ὦ Ἀρετή. ΦΙΛ. Ὑμεῖς δὲ, τί φατέ; Neque id improbandum.

ead. l. 6. Τί δὲ ἄλλο) MS. 3011: τί δαὶ ἄλλο, Attice.

ead. l. 7. Ἀναγεγράφθαι) MS. 2954: ἀναγράφεσθαι, rectius.

ead. l. 8. Τραγῳδόν τινα) MS. 3011: τραγῳδίαν τινα, perperam.

ead. l. 15. Εὖγε, ὦ Παῤῥησιάδε) Potior videtur lectio MSti 2954: εὖ ἔχει· πρόσιθι, ὦ Παῤῥησιάδε.

Pag. 158. *l.* 2. Προσεκύνησα) Mendum sub hoc verbo latere suspicatus Belinus, probabili coniectura rescribit προσενίκησα.

ead. l. 3. Ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη) MS. 2954: ὦ μέγα σεμνὰ Νίκα. Sic apud Euripidem.

ead. l. 15. Ὀλίγοι συνέρχονται) Idem: ὀλίγοι ἀνίασι.

ead. l. 16. Ἄλλως γὰρ δεδίασι) Idem: καὶ ἄλλως δεδίασι, probante Belino.

Pag. 159. *l.* 9. Ὃς δ' ἂν πώγωνα βαθὺν ἐπιδείξηται)

Idem: ὃς δ' ἂν βαθύτερον πώγωνα ἐπιδείξειεν, non male.

ead. l. 11. Καὶ δικαιοσύνην) Idem: ἢ δικαιοσύνην. Recte utique.

ead. l. 12. Οὐκ ἀναγκαῖα γὰρ ταῦτα) Idem: οὐκ ἀναγκαῖον, perperam.

ead. l. 16. Βαβαὶ, ὡς πλήρης μὲν ἡ ἄνοδος) Idem: βαβαὶ, ὅσοι; πλήρης μὲν &c. quod arridet Belino.

ibid. Ἐπεὶ τὰς δύο μνᾶς) Idem: ἐπὶ τὰς δύο μνᾶς, quomodo legendum viderant Solanus & Gesnerus.

Pag. 160. *l.* 2. Περὶ τὸν Ἄρειον πάγον) MS. 3011: παρὰ τὸν Ἄρ. π. MS. 2954: κατά.

ead. l. 5. Ἐσμοῦ δίκην) MS. 2954: μελίσσων ἑσμοῦ δίκην. In ed. *Reitz.* vitiose expressum erat ἐς μοῦ.

ead. l. 8. Γίνεται ἦρι) Idem: ἦρος. MS. 3011: ὥρῃ.

ead. l. 12. Οἱ ὀλίγοι δὲ) Articulum non admittit MS. 3011. Melius forsan.

Pag. 161. *l.* 1. Καὶ ὅ τις ἂν μέμψαιτό σου μᾶλλον &c.) Rectius cum Belino legas: μέμψαιτό σοι. In MS. 3011 locus hic mendosissime exaratur sic: καὶ ὅστις ἂν μάλιστα μέμυντό σου, τοσοῦτον μηδὲν ἐπικαλεῖν.

ead. l. 4. Ἀλλὰ δεχώμεθα ἤδη. ΠΛΑΤ. Αὐτοὺς ἡμᾶς) Praestat lectio MS. 2954: ἀλλὰ δεχώμεθα ἤδη αὐτούς. ΠΛΑΤ. Ἡμᾶς χρὴ τοὺς Πλατωνικοὺς πρῶτον λαβεῖν.

ead. l. 7. Πρότερος γὰρ Πυθαγόρας ἦν) MSS. 2954 & 3011 cum art. ὁ Πυθαγόρας, bene.

Pag. 162. *l.* 3. Ἐπ' ἄλλα γὰρ ἴστε κεκλημένοι) MS. 2954: ἔστε κεκλ. male.

ead. l. 5. Δικάσομεν τίνες οἱ ὀρθῶς) Idem: δικάσομεν οἵ τινες ὀρθ. unde Belinus legendum proponit: οἵ τινες οἱ ὀρθῶς. Sic pag. seq. l. 8: οἵ τινες οἱ ἀγαθοί.

ead. l. 8. Ἄριστοι κεκριμένοι) MS. 3011: ἄριστα κεκριμένοι, prave.

ead. l. 9. Ὡς μὴ ἀντιποιοῖντο) MS. 2954: ἀντιποιῶνται, rectius.

Pag. 163. *l.* 2. Μαχαιρίδιον θυτικὸν) Μαχαιρίδιον θρυπτικὸν (*un couteau propre à la toilette;* qualibus usi tonsores Graeci; cf. Ἀπαιδ. cap. 29) coniicit Belinus. Absunt vero haec verba a MS. 3011; neque videtur ea in Cod. suo habuisse Scholiastes.

ead. l. 6. Τοιοῦτοι μὲν ἡμῖν οὗτοι) MSS. 2954 & 3011: τοιοῦτοι μὲν οὖν ἡμῖν οὗτοι. Optime.

ead. l. 8. Οἵ τινες οἱ ἀγαθοὶ αὐτῶν) MS. 2954 addit εἰσί.

ead. l. 10. Ὑπὲρ σοῦ γὰρ) Idem: ὑπὲρ σοῦ γοῦν.

ibid. Ὡς μὴ ἐπικρατῇ σου) MS. 3011: ὡς μὴ ἐπικρατήσῃ.

ead. l. 12. Ἐς τοὺς χρηστοὺς μεμιγμένοι) MSS. 2954 & 3011: σε τοὺς χρ. μεμιμημένοι, probante Belino.

ead. l. 14. Τὸ τοιοῦτον) MS. 2954: τὸ τοιοῦτο, minus Attice.

Pag. 164. *l.* 1. Γνήσιον ὡς ἀληθῶς φιλοσοφίας) Idem: φιλόσοφον, ex gloſſa ſine dubio.

ead. l. 2. Θαλοῦ) MS. 3011: θαλλοῦ.

ead. l. 8. Καυτῆρος) MS. 2954: καυστῆρος, male.

ead. l. 9. Εὖγε, ὦ Ἀλήθεια· ὁ δ' ἔλεγχος) Idem: εὖ, ἐν ἀληθείᾳ φὴς· ὁ δὲ ἔλεγχος.

ead. l. 10. Ἀετῶν) Idem: αἰετῶν, Attice.

ead. l. 13. Ὃν μὲν ἂν αὐτῶν εἴδῃς) Idem: ἴδῃς, melius, iudice Belino.

ead l. 15. Ὁ τῷ θαλῷ) Idem: θαλλῷ.

Pag. 165. *l.* 1. Ἀποκείραντα πρότερον τὸν πώγωνα. ΠΑΡΡ. Ὡς ἔδοξεν &c.) Aliter MS. 2954: ἀποκείραντας πρότερον τὸν πώγωνα, ὡς ἔδοξεν. ΠΑΡΡ. Ἔσται ταῦτα. Legitur etiam ἀποκείραντας in MS. 3011. Ed. *Reitz.* habet ἀποκρείναντα, operarum errore.

ead. l. 4. Αὐτίκα μάλα) MS. 2954: μάλιστα, minus bene.

ead. l. 6. Ἀνάξω τινὰς ὑμῖν, νὴ Δί', αὐτῶν) Idem: ὑμῖν ἀνάξω τινὰς αὐτῶν.

ead. l. 8. Ἣν ἡ ἱέρειά μοι ἐθέλῃ) MSS. 2954 & 3011: ἥνπερ ἡ ἱέρειά μοι ἐθελήσῃ. Non ſpernenda lectio.

ead. l. 9. Ὅπερ ὁ ἁλιεὺς) Omiſſum in ed. *Reitz.* articulum reſtituimus ex ed. *Baſ.* 4. & *Salm.* Legitur ille etiam in MSS. Regg.

Pag. 166. *l.* 2. Ἰσχάδι καὶ χρυσίῳ) Iidem: καὶ τῷ χρυσίῳ. Quod ſi probes, etiam legendum erit τῇ ἰσχάδι.

ead. l. 3. Καθεζόμενος) MS. 2954: καθίσας, quod pro gloſſa habendum.

ead. l. 8. Σὺ δὲ, Πόσειδον) Idem: ὦ Πόσειδον.

ead. l. 11. Προσέρχεται) Idem: πρόσεισι, Attice.

ead. l. 12. Πλησίον ἤδη) Idem: πλησίον δ' ἤδη.

ead. l. 14. Καὶ σὺ, ὦ Ἔλεγχε, νῦν ξυνεπιλαβοῦ τῆς ὁρμιᾶς) In eodem: καὶ σὺ ἀνασπᾷ, Ἔλεγχε, συνεπιλαβοῦ, minus bene.

Pag. 167. *l.* 5. Καὶ τὸ χρυσίον ἐν τῇ κοιλίᾳ) Subiunguntur his in eodem libro verba: μὰ Δί' ἔπιεν.

ead. l. 6. Μὰ Δία ἐξεμεσάτω· ὡς δὴ καὶ ἐπ' ἄλλους)

Idem: ἐξεμεσάτω νὴ Δί'· ὡς καὶ &c. commode legens νὴ Δί'.

ead. l. 13. Πολλοῦ λέγεις) MSS. 2954 & 3011: πολύ.

ead. l. 14. Κατὰ κεφαλὴν ἀπὸ τῆς πέτρας) MS. 2954: ἐπὶ κεφαλὴν κατὰ τῆς πέτρας· quod vulgato praeferendum videtur Belino. Sic etiam infra pag. 169: οὐκοῦν καὶ οὗτος, Ἀριστότελες, κατὰ τῶν πετρῶν.

Pag. 168. *l.* 1. Καὶ τῶν ἀφυῶν) Idem: καὶ τῆς ἀφυῆς.

ead. l. 4. Οὗτος ὁ πλατὺς) Idem: ὑπόπλαττος, mendose.

ead. l. 5. Προσέρχεται) Idem: πρόσεισι, ut p. 166.

ead. l. 14. Ποικίλον τὴν χρόαν) MS. 3011: ποικίλην, male.

Pag. 169. *l.* 2. Ἀπενήξατο) MS. 2954: ἄπεισι, ex glossa.

ead. l. 4. Μὴ ἀνέρῃ) MS. 3011: μὴ ἔρῃ. Vulgatum melius.

ead. l. 6. Ἀριστότελες) MS. 2954: ὦ Ἀριστ.

ead. l. 8. Ἀλλ' ἰδοῦ) Idem: ἀλλ' ἠνιδοὺ, quomodo etiam Scholiastes legit.

Pag. 170. *l.* 1. Ἐπιτέλει τὴν ἄγραν) MS. 3011: ταχεῖαν τὴν ἄγραν, omisso verbo ἐπιτέλει, quod tamen abesse nequit.

ead. l. 7. Ἄφωνοι γὰρ αὐτοὶ) MS. 2954: ἄφωνοι γὰρ οὗτοί γε. Probat Belinus.

ead. l. 14. Προσήκειν τὶ ἡμῖν) Idem: προσήκειν γε ἡμῖν, minus bene.

ead. l. 15. Οὕτω γοῦν καὶ αὐτὸς) Idem: οὗτος δὲ καὶ αὐτὸς, melius.

Pag. 171. *l.* 3. Οἷον πολλοὶ) Idem: οἷοι οἱ πολλοί.

ead. l. 6. Μὴ καὶ ὑπερήμεροι γενήσεσθε) MSS. 2954 & 3011: γένησθε, quod magis placet.

ead. l. 7. Σὺ δὲ καὶ ὁ Ἔλεγχος) MS. 2954: σφὼ δὲ, σὺ καὶ ὁ Ἔλεγχος. Bene.

ead. l. 8. Κύκλῳ ἐπὶ πάντας) Idem: ἐν κύκλῳ.

ibid. Ἐγκατακαίετε) Idem: ἐγκαίετε. Sed MS. 3011: ἐγκάετε. Unde ἐγκατακάετε malit Belinus.

ead. l. 10. Ὦ βέλτιστοι ἀνδρῶν) MS. 2954 ante ἀνδρῶν insertum habet φιλοσόφων, quod interpretationi debetur.

ead. l. 12. Παρηγγελμένα) MS. 3011: παραγγελλόμενα.

ead. l. 15. Πλὴν οἶδα ἐγὼ, ὡς ὅποι ποτ' ἂν ἀπέλθωμεν) MS. 2954: πλὴν οἶδα γε ἐγώ, MS. 3011: ὡς ἔνθα ἂν ἀπέλθωμεν, quod interpretamentum est genuinae lectionis.

ead. l. 16. Καυστηρίων) Iidem libri: καυτηρίων. Vid. not.

In Cataplum.

Pag. 172. *l.* 6. Ὁ δ' Ἑρμῆς) MS. 3011: ὁ δὲ Ἑρμῆς.

Pag. 173. *l.* 1. Ὡς ὁρᾷς, τὸ πορθμεῖον) MSS. 2954 & 3011: ὡς ὁρᾷς, ἐστι τὸ πορθμεῖον.

ead. l. 4. Εὖ οἶδ' ὅτι) Ibidem: εὖ οἶδα ὅτι.

ead. l. 12. Ὁ δ' οὖν ἐλευθεριάζει) MS. 3011: ὁ δ' οὐκ ἐλ. Male; nisi ἐλευθεριάζειν h. l. denotet *ingenue agere.*

Pag. 174. *l.* 4. Οὐδ' ἡμεῖς ποτε αὐτὸν — κατεσχήκαμεν) Idem: οὐδὲ ἡμεῖς. Mox pro ποτε reponendum πώποτε, propter sequens verbum praeteriti temporis. Confer ill. Brunck. ad Aristoph. Lysist. v. 301, Thesm. v. 32, & Piersonum ad excerpta ex Herodiano Moeridi subiecta p. 460.

Pag. 175. *l.* 3. Καὶ ἄλλον γελῶντα) In eodem additur ὁρῶ, omisso mox eodem verbo ante ἔχοντα.

ead. l. 8. Μεστὸν γοῦν ἄσθματος αὐτῷ τὸ στόμα) Interpolationis suspicionem haec movent Belino, utpote ex glossa antecedentis verbi πνευστιῶντα in textum illata.

ead. l. 11. Ἀποδράσαντα) Melius, quod in MSS. 2954 & 3011 legitur, ἀποδράντα.

Pag. 176. *l.* 3. Ἐστερῆσθαι λέγων) Iidem: λέγει, minus bene.

ead. l. 10. Ἀφ' οὗ γάρ μοι παραδέδωκεν αὐτὸν) MS. 2954: παρέδωκεν, non improbante Belino. Mox αὐτὸν deest in MS. 3011.

Pag. 177. *l.* 2. Οὐκ ἀνίειν) MS. 2954: οὐκ ἀνίην, quod est vetustioris Atticismi.

ead. l. 4. Λογιζομένου) In MS. 3011 interpretandi caussa suprascriptum: λογαριάζοντος.

Pag. 178. *l.* 13. Καὶ περὶ τὴν ἀποβάθραν) Idem: καὶ παρὰ τὴν ἀποβ. melius.

Pag. 179. *l.* 6. Ἐκτεθειμένων) MS. 2954: ἐκτιθεμένων.

ead. l. 14. Οὐκ ἐπακούουσί με) MSS. 2954 & 3011 rectius habent μοῦ pro με.

Pag. 180. *l.* 2. Δυεῖν δέοντες τετρακόσιοι) Iidem: καὶ τετρακόσιοι, perperam.

ead. l. 5. Νὴ Δί') Suadentibus iisdem libris Belinus rescribi iubet μὰ Δί'.

ead. l. 9. Ἐν Μηδίᾳ) MS. 3011: ἐν Μυσίᾳ.

Pag. 181. *l.* 14. Ἀπὸ πυρετοῦ) MS. 2954 cum articulo: ἀπὸ τοῦ πυρετοῦ.

ead. l. 15. Καὶ τὸν ἰατρὸν μετ' αὐτῶν Ἀγαθοκλέα) Idem: καὶ τὸν ἰατρὸν Ἀγαθοκλέα μετ' αὐτῶν.

ead. l. 18. *col.* 1. Ξύλον) Καὶ ὄργανον κρουστὸν, addit MS. 2954. Leg. κρουστικόν.

Pag. 183. *l.* 1. Αὐτόμολος) Belinus corrigi vult αὐτόματος, praeeunte MS. 3011. Idem vir doctus verba καλοῦντος μηδενὸς ex glossa voc. αὐτόματος orta suspicatur.

ead. l. 12. Ἀπολεῖται οὖν χρυσὸς τοσοῦτος) Idem: ὁ χρυσὸς, non male.

Pag. 184. *l.* 14. Ὑπισχνοῦμαι σήμερον) Idem: τήμερον, Attice.

Pag. 185. *l.* 3. Εἰ βούλει) In eodem non reperitur εἰ, neque est necessarium.

ead. l. 4. Κλεόκριτον) MSS. 2954 & 3011: Λεόκριτον.

Pag. 186. *l.* 1. Πισίδας) Iidem: Πέρσας.

ead. l. 4. Οὐκ ἔτι μίαν ἡμέραν) MS. 3011: οὐκ ἔτι ταῦτα μίαν ἡμέραν, male.

ead. l. 11. Νυνὶ δ' ὁρῶ) Idem: νυνὶ δὲ ὁρῶ.

Pag. 187. *l.* 8. Ἡ θυγάτηρ δέ σου) MSS. 2954 & 3011: σοι, quod amplectitur Belinus.

ead. l. 9. Ἐγκαταλεχθήσεται) MS. 2954: ἐγκαταλεχήσεται, prave.

Pag. 188. *l.* 5. Καὶ ὅλως, ὅρκος) MS. 3011: καὶ ὅλος ὅρκ.

Pag. 189. *l.* 3. Οὐδὲ ἐφύλαττέ με) Idem: οὐκ ἐφύλ. με, minus bene.

ead. l. 5. Κεκοινωνήκει) Idem: κεκοινωνήκεσαν, παραγαγών. Non improbat Belinus.

ead. l. 6. Εἶτα ἐπειδὴ) Idem: εἶτ' ἐπειδή.

Pag. 190. *l.* 4. Ὅ, τι καὶ δράσαιμι) Ὅ, τι καὶ ἂν δράσαιμι emendat Belinus.

ead. l. 9. Καιρὸς ἤδη σε ἀπαντᾷν) Σοι ἀπαντᾷν legit MS. 3011. Melius forsan.

Pag. 191. *l.* 7. Ποῦ δὲ ὁ τὸ ξύλον) MS. 2954: ποῦ ἐστι ὁ τὸ ξύλ. MS. 3011: ποῦ 'στι ὁ τὸ ξύλ.

ead. l. 9. Δέχου τοῦτον σὺ πορθμεῦ, καὶ τὸν δεῖνα· καὶ ὅπως ἀσφαλῶς ἀμέλει πρὸς τὸν ἱστὸν δεδήσεται) MS. 3011 ultima verba, inde ab ἀμέλει, Charonti tribuit. In MS. 2954 inter ἀσφαλῶς & ἀμέλει vacuum spatium relictum, quod notationi personae sufficiat. Belinus, non concoquens verba καὶ τὸν δεῖνα, totum locum sic refingit: δέχου τοῦτον, ὦ πορθμεῦ, καὶ τὸ δέμα, ὅπως ἀσφαλῶς. . . . ΧΑΡ. Ἀμέλει, πρὸς τὸν ἱστὸν δεδήσεται. *Hunc excipe, o portitor, & funem, ut tutius. . . .* Char. *Ne sollicitus sis, ad malum alligabitur.* Omnino locus non sanus videtur, ut legitur in vulg.

ead. l. 16. Εἶτ' οὐ δικαίως) MS. 3011: δίκαιος, magis Attice.

Pag. 193. *l.* 2. Τοῦ Κύκλωπος ἐκείνου) Abest ἐκείνου a MSS. 2954 & 3011.

ead. l. 6. Ὁ μὲν γὰρ τύραννος) Iidem libri: ὁ μέν γε, minus bene.

ead. l. 9. Καὶ ἵππους) MS. 3011: καὶ ὕπνους, vitiose.

Pag. 194. *l.* 3. Κἂν ἀπάγῃ τις αὐτοὺς μετὰ βίας) Idem subiungit κάτω, quo tamen facile caremus.

ibid. Ἀνακωκύουσι) In eodem additur: καὶ ἱκετεύουσι· quae verba Luciano omnino restituenda esse, existimat Belinus.

ead. l. 6. Ὥσπερ οἱ δυσέρωτες, καὶ πόῤῥωθεν ἀποβλέπειν) MSS. 2954 & 3011: καὶ ὥσπερ οἱ δυσέρωτες, κἂν πόῤῥωθεν ἀποβλέπειν, melius vulgato.

ead. l. 13. Κρηπῖδα τινὰ ἐν ταῖν χεροῖν ἔχων) Iidem: κρηπῖδα γάρ τινα ἐν ταῖν χεροῖν εἶχον. Vulgata non sollicitanda.

Pag. 195. *l.* 2. Οὐδὲν δέ με) Iidem: οὐδὲν γάρ με.

ead. l. 4. Πάντα ὁρῶ) MS. 2954: πάνθ' ὁρῶ.

ead. l. 10. Ἐς τοὔμπαλιν ἀνεστραμμένα) MSS. 2954 & 3011: ἀνατετραμμένα. Vulgatum melius.

ead. l. 15. Τὰ γιγνόμενα ὑπ' αὐτοῦ) Iidem: τὰ γινόμενα παρ' αὐτοῦ.

Pag. 196. *l.* 6. Ὥς τε ὑπεράνθρωπός τις) Iidem: ὥσπερ ἂν θεῖός τις, quod glossam redolet.

ibid. Κατεφαίνετο) MS. 3011: κατεφαίνετό μοι. Bene.

ead. l. 8. Ἐπαιρόμενος τῇ τύχῃ) Idem: τῇ ψυχῇ, perperam.

Pag. 197. *l.* 7. Κατὰ τὸν νόμον) Idem: παρὰ τῶν νόμων. Non male.

Pag. 199. *l.* 3. Ἀνάβαινε οὖν &c.) Charonti haec affigantur in eodem MS. quod minime reprehendendum.

ead. l. 9. Καὶ τούτου τοῦ ξύλου) MSS. 2954, 2957 & 3011: τουτουῒ τοῦ. Placet.

ead. l. 13. Ἦ καὶ ὑποκελεῦσαι δεήσει) MS. 2954: δεήσῃ, mendose.

Pag. 200. *l.* 2. Οἶδα καὶ πολλὰ — τῶν ναυτικῶν) Videntur verba τῶν ναυτικῶν textu eiicienda, utpote male repetita ex versu antecedenti; neque agnoscuntur illa a MSS. 2954 & 3011.

ead. l. 8. Σπαθήσει λαβὼν) MS. 2954: παραλαβών.

ead. l. 9. Τῶν νεογνῶν μου παιδίων) MSS. 2954 & 3011: μοι. Bene.

ead. l. 14. Οἰμώξωμαι εὐπλοῶν) MS. 3011: οἰμώξωμαι οὕτω μέγα εὐπλοῶν.

ead. l. 16. Ὅμως ἂν μικρόν τι πρὸς τὸ ἔθος ἐπιστέναξον) MSS. 2954, 2957 & 3011: ὅμως κἂν μικρὸν τι &c. Rectius. Mox pro πρὸς in MS. 2954 exaratur ἐς, minus bene.

Pag. 201. *l.* 1. Ἐπειδή σοι, ὦ Ἑρμῆ, δοκεῖ) MSS. 2954 & 3011: Ἐπειδὴ, ὦ Ἑρμῆ, σοὶ δοκεῖ.

ead. l. 4. Ἀνυπόδετος) MS. 3011: ἀνυπόδητος, Attice. Conf. Moeris Atticist. pag. 29.

ead. l. 10. Παρὰ πάντων ἤδη ἔχω) Inter ἤδη & ἔχω MSS. 2954 & 3011 addunt: τὸν ὀβολόν. Sed haec procul dubio liberalitati descriptorum debentur.

Pag. 202. *l.* 1. Ἐγὼ δ' ἵππους) MS. 3011: ἐγὼ δὲ ἱππ.

ead. l. 4. Ἀποπλευσοῦμαι) MSS. 2954 & 3011: ἀναπλευσοῦμαι.

ibid. Ἰνδοπάτην) Iidem: Ἰνδοπάτρην.

ead. l. 5. Τεθνᾶσαι γὰρ δὴ) MS. 2954: ἤδη. Rectius δὴ abundans expungit MS. 3011.

ead. l. 9. Ἡράκλεις) MS. 3011: ὦ Ἡράκλεις.

ead. l. 10. Ἢ τῷ διαγνῶ τις) Idem: διάγνωσις, male; nisi subintelligendum censeas ἂν εἴη.

ead. l. 13. Πρότερον τέως ἄμορφον εἶναι δοκοῦν) MS. 2954: τὸ πρότερον εἶναί μοι δοκοῦν, probante Belino.

Pag. 203. *l.* 7. Τὰ Ἐλευσίνια) MS. 3011: τὰ Ἐλ. δηλονότι. Unde Belinus suspicatur, haec verba a studioso lectore in margine appicta, dein in textum perrepsisse.

ead. l. 13. Παραλάμβανε) MSS. 2954 & 3011: παράλαβε.

Pag. 204. *l.* 1. Πρόσαγε αὐτοὺς) Iidem: τούτους.

ead. l. 9. Καὶ οἷόν τινα ἐβίωσα τρόπον) Elegantius iidem: τὸν τρόπον.

Pag. 205. *l.* 10. Πλὴν τούτων τριῶν) MS. 3011: πλὴν τῶν τριῶν.

ead. l. 12. Καὶ σημεῖα) Idem: καὶ σημεῖα πολλά.

ead. l. 13. Οὐκ οἶδα δ' ὅπως) Idem: δὲ ὅπως.

ead. l. 14. Ἐξ ὑπαρχῆς) Idem: ἐξ ἀρχῆς.

Pag. 206. *l.* 5. Οὗτος) MSS. 2954 & 3011: οὕτως, male.

ibid. Χρησάμενος τῷ φαρμάκῳ) Belinus em. χρισάμενος. Temere.

Pag. 207. *l.* 1. Μεγαπένθης Λακύθου) Ὁ Λακύθου malit Belinus, uti est in ed. *Bas.*

ead. l. 13. Πλείονας) MS. 3011: πλείους.

Pag. 209. *l.* 4. Οὓς λέγει) MS. 2954: οὓς λέγεις.

ead. l. 14. Ὁ λύχνος ὁ Μεγαπένθους) Idem: τοῦ Μεγαπένθους, melius.

Pag. 210. *l.* 1. Ἃ σύνιστε) Idem: ἃ συνεπίστατε, ex glossa.

ead. l. 9. Οὐκ οἶδα) MSS. 2954 & 3011: οὐκ εἶδον.

ead. l. 12. Ὑπερπεπαικότα) MS. 3011: ἐκπεπαικότα, minus bene.

ead. l. 13. Οὐκ ἔπινον) MSS. 2954 & 3011 perperam omittunt negativam.

Pag. 211. *l.* 3. Τίνα οὖν κολασθείη τρόπον) Iidem: τίνα ἂν κολ. τρ. quae genuina lectio.

ead. l. 6. Ἀλλ' εἰ θέλοις) MS. 3011: θέλεις.

Pag. 212. *l.* 5. Κατὰ τὸν βίον) Idem: παρὰ τὸν βίον.

In de Mercede conductis.

Pag. 213. *l.* 1. Ἦ τί ὕστατον, φασὶ, καταλέξω) Alius verborum ordo in MS. 2956: ἢ τί ὕστατον καταλέξω, φασί.

ead. l. 7. Τοῦ τοιούτου πειραθεὶς) In eodem additur βίου, quod probat Belinus.

ead. l. 8. Ἐγεγένητο) Idem: ἐγένετο, melius.

ead. l. 11. Οἱ δ', ὥσπερ) MSS. 2954 & 2956: οἱ δὲ, ὥσπ.

ead. l. 12. Ὧν ἐπεπόνθεσαν) MS. 2956: ὧν ἐπεπόνθεισαν.

Pag. 214. *l.* 6. Οἱ πρὸς τοῖς ἱεροῖς) Pro πρὸς Belinus rescribi vult παρὰ, quae praepositiones frequentissime confunduntur in MSS.

ead. l. 7. Σὺν ἅμα) Συνάμα, coniunctim legit Belinus.

ead. l. 8. Ἱστῶν κλάσεις) MSS. 2956 & 3011: ἱστοῦ κλ.

ead. l. 14. Οἷ προσενεχθεῖσα) MS. 2956: οὗ πρ. minus bene. MS. 3011: ἣ πρ.

Pag. 215. *l.* 1. Πρὸς τὴν παραυτίκα χρείαν) MSS. 2954, 2956 & 3011: πρὸς τὴν χρείαν τὴν παραυτίκα, elegantius vulgato.

ead. l. 6. Εἰ οἷόν τε) MS. 3011: ὡς οἷόν τε, minus bene.

ead. l. 16. Ἐκ τῶν λόγων) MS. 2956: ἐκ τοῦ λόγου.

Pag. 216. *l.* 6. Μισθοφορὰν) Μισθοφορίαν cum Solano legit Belinus.

ead. l. 7. Τοὺς ἀρίστους Ῥωμαίων) MS. 3011: Ῥωμαίους, male.

ead. l. 11. Τούτων λαμβάνειν) MS. 2954: τοῦτον λαμβ. non male, int. μισθόν.

ead. l. 13. Τὰ πάντα φύεσθαι) Idem: φύεται.

Pag. 217. *l.* 6. Ὁρᾷν' ὅτ' οὐδὲν ὄφελος) Belinus emen-

datum vult: ἑωράκαμεν, l. ἑωράμεν, καὶ ὅτ' &c. In MSS. nihil hic subsidii.

ibid. Ἑστῶτες ἐπεδακρύομεν) MS. 2954: εἰ ἑστῶτες ἐπ. Sed εἰ alienum est.

ead. l. 9. Τὸ δίκτυόν γε αὐτὸ) MS. 2956: τὸ δίκτυόν τε αὐτὸ, minus bene.

ead. l. 14. Εἰς τὰς χεῖρας) MS. 3011: ἐς τὰς χ. Attice.

Pag. 218. *l.* 2. Σαυτὸν δὲ) MSS. 2954 & 2956: σεαυτὸν δέ.

ead. l. 4. Ῥηθήσεται δὲ ὁ πᾶς λόγος) MS. 2954: ῥηθήσεται δὲ πᾶς ὁ λόγος, quod praeplacet.

ead. l. 6. Φιλοσοφούντων ὑμῶν μόνων) Idem cum MS. 2956: ὑμῶν μόνον, aeque bene.

ead. l. 9. Καὶ ὅλων τῶν) Iidem: καὶ ὅλως τῶν, melius.

ibid. Ἐπὶ παιδείᾳ) Iidem: ἐπὶ παιδείας, minus bene.

Pag. 219. *l.* 3. Ἐπιτίμιον) Iidem tuentur vetustam lect. ἐπίτιμον, quam tamen Solanus recte migrare iussit in ἐπιτίμιον.

ead. l. 6. Τῶν τοιούτων συνουσιῶν) MSS. 2954, 2956 & 3011: ξυνουσιῶν, Attice.

ead. l. 8. Ὑβρίζοιντο ὑπ' αὐτῶν) MS. 2954: παρ' αὐτῶν.

ead. l. 12. Ἤν τις αὐτῶν ἀφέλῃ) MS. 3011: ἀφέλοι, male.

ead. l. 14. Ἐς τὴν ἀμίδα φασὶν) MS. 2954: ὡς φασίν.

ead. l. ult. Παρέρχονται ἐς τὰς οἰκίας) Παρεισέρχονται malit Belinus.

Pag. 220. *l.* 4. Δοκῶ δέ μοι) MS. 2956: δοκῶ δ' αὖ μοι, prave.

Pag. 221. *l.* 1. Καὶ ὅσα ἄλλα δείγματα) Leg. δείματα, ut est in MSS. laudatis.

ead. l. 8. Ἀεὶ μενούσης) MS. 2956: ἀεὶ μὲν οὔσης.

Pag. 222. *l.* 10. Μισθοφορὰν) Idem: μισθοφορίαν, quomodo emendandum iam viderat Solanus.

ead. l. 11. Καὶ εἰ ἐκ τοῦ ῥᾴστου περιγίγνεται αὐτοῖς τὰ διδόμενα, μὴ πολλὰ, μηδὲ πλείω τῶν ἄλλων πονοῦσιν) MSS. 2954 & 2956: καὶ εἰ ἐκ τοῦ ῥᾴστου, μὴ πολλὰ μηδὲ πλείω τῶν ἄλλων πονοῦσι, περιγίγνεται αὐτοῖς τὰ διδόμενα.

Pag. 223. *l.* 1. Καὶ ἐπὶ τοῦτο) MS. 2954: καὶ ἐπὶ τούτῳ.

ead. l. 10. Εἰς τὰς οἰκίας) MS. 2956: ἐς τὰς οἰκίας.

ead. l. 11. Καὶ τοῦ ἀργύρου) Idem: ἀργυρίου.

ead. l. 12. Ἐλπίσαντας δ' ὅσον αὐτίκα χανδὸν) MS. 2954: ἐλπίσαντες, mendose. Non recte vertit Gesnerus h. l. *sperantes quantum tauri statim plenis faucibus, nemine obturante,*

devoraturi sint. Verte potius: *sperantes immensam auri copiam — potaturos esse.* Illud enim ὅσον per admirationem dicitur, & eo sensu, quo apud nostrates, *c'est un homme si riche, & qui a tant d'or!* Taceo de comparatione cum *tauris*, de qua in textu Lucianeo ne γρὺ quidem, quamque ex typogr. imperitia natam suspicor. Haec Belinus, Animadv. ad Oppian. p. 362.

Pag. 224. *l.* 10. Καὶ ὑπισχνοῦνται, καὶ ἀεὶ ποιήσουσι) Lege καὶ ὑπισχνοῦνται ὡς ἀεὶ ποιήσουσι· vel, ut est in MS. 2956, καὶ ὑπισχνοῦνται καὶ ἀεὶ, ὡς ποιήσουσι, ait Belinus. Nobis nihil in vulgata mutandum videtur.

ead. l. 11. Καὶ ἐπιμελήσονται πολυτελῶς) MS. 2954: καὶ ἐπιμελήσονταί ποτε αὐτῶν πολυτ. Non male.

ead. l. 14. Τὸ μὲν δὴ δι' ἡδονῆς ἐπιθυμίαν) MS. 2956: καὶ ἐπιθυμίαν, perperam.

Pag. 225. *l.* 4. Εἰ ἐπιτυγχάνοιτο) Εἰ ἐπιτυγχάνοιντο vult Belinus, quod iam Vorstio placuit, probavitque Solanus.

ead. l. 5. Τὸ δὲ δι' ἡδονῆς) MS. 2956: τότε τὸ δὲ δι' ἡδονῆς, male.

ead. l. 10. Οἱ μέν γε) MS. 2954: οἱ μέντοι γε.

ead. l. 14. Πρὸς τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο) Idem: πρὸς τῷ ἡδεῖ ἐκείνῳ, eamque lect. Luciano restituendam censet Belinus.

ead. l. 15. Τὸ δὲ λιμῷ ξυνόντα) MS. 2956: τὸ δὲ λιμῷ αὐτὸν ἐχόμενον, quod glossam sapit.

Pag. 226. *l.* 1. Τοῦ κἂν αὐτὸν) Idem: τοῦ καὶ αὐτόν. Vid. not.

ead. l. 12. Αὐτὸ μόνον συνεῖναι) MSS. 2954 & 2956: αὐτῷ μόνῳ. Belinus legendum coni. δι' αὐτὸ μόνον.

Pag. 227. *l.* 5. Πολλῆς μὲν τῆς διαδρομῆς) MS. 2954 commode addit δεῖ.

Pag. 228. *l.* 1. Καὶ ὥσπερ τινὰ πομπὴν) Idem cum MS. 2956: τινὰ προπομπήν.

ead. l. 3. Εἴρηται) MSS. 2956 & 3011: ἔρηται.

ead. l. 12. Ἀΰπνους νύκτας ἰαύσῃς) MSS. 2954, 2956 & 3011: ἰαύῃς.

ead. l. 15. Τύχης δὲ καὶ τραγικοῦ) MS. 3011: τύχης, casu secundo.

Pag. 230. *l.* 10. Τῆς εὐχῆς μειζόνως) MSS. 2954 & 3011: εὐτύχεις μειζόνως. MS. 2956: εὐτυχεῖν μ. Vulgatum recte restituit Solanus.

ead. l. 13. Οὔτε ὁ ἐπίτροπος) Excidit articulus ὁ ante ἐπίτρ. in ed. *Reitz.* operarum incuria.

Pag. 232. *l.* 6. Ὃν χρὴ πρότερον) MSS. 2956 & 3011: πρῶτον, minus bene.

ead. l. 10. Ἐπειπὼν) MSS. 2954 & 2956: ὑπειπών.

ead. l. 15. Αὐτὸ οὖν τηρήσας) MS. 2956: αὐτὸ γοῦν τηρ. melius.

ead. l. 16. Ἐντίμως ἐδέξαντο) Idem: ἐδέξατο.

Pag. 233. *l.* 5. Καὶ ἥτε οἰκετεία) Ibidem & in MS. 3011: οἰκία. Vulgatum melius.

Pag. 234. *l.* 1. Πρὸς τινὰ τάξιν) MS. 2956: καὶ πρὸς τινὰ τάξιν.

ead. l. 3. Κἀκεῖνον ζηλοῦν) MSS. 2954 & 3011: κἀκεῖνο δηλοῦν, male.

ead. l. 9. Εἰσέρχεταί σε) Ὑπεισέρχεταί σε ex marg *A. i. W.* in textum admitti vult Belinus.

ibid. Ὡς ζηλωτόν τινα βιώσῃ) MS. 2956: ὡς — βιώσεις, bene.

ead. l. 11. Οἴει γὰρ εἰσαεὶ) Idem: ἐσαεὶ, Attice.

ead. l. 14. Τὴν μέλλουσαν διατριβὴν) Idem: τὴν διατριβὴν τὴν μέλλουσαν. Elegantius.

Pag. 236. *l.* 10. Ἀθλίως ἐῤῥίψεται) MS. 2954: ἀθρόως.

ead. l. 15. Πλέον τοῦ ἱκανοῦ) MS. 2956: πλείω.

Pag. 237. *l.* 5. Εἴ τις ᾄδει, ἢ κιθαρίζει) Idem pro ἢ habet καὶ, quod verum putat Belinus.

ead. l. ult. Δύο ἢ τριῶν) MSS. 2954 & 2956: ἢ δύο ἢ τρ.

ibid. Καὶ καθίζεσθαι κελεύσας) MS. 2956: καθέζεσθαι.

Pag. 238. *l.* 14. Ἐν ἑορταῖς ἐτησίοις) MSS. 2954 & 2956: διετησίοις.

Pag. 239. *l.* 1. Πολλαὶ δὲ, οἶσθα) MS. 2954: ὡς οἶσθα.

ead. l. 3. Ἐπιβάλοις ἡμῖν τὸν μισθὸν) Probum eſt, quod habet idem MS. ἐπιβαλεῖς. Vulgatum ſoloecum eſt.

ead. l. 9. Σαίνεις δὲ ὅμως τὴν ὑπόσχεσιν) Offendit Belinum verbum σαίνειν cum acc. rei poſitum. Quare vel σαίνεις mutatum vult in αἰνεῖς· quod tamen verbum a poëtis potius, quam in oratione ſoluta uſurpatur; vel legendum σαίνει δέ σε ὅμως τὴν ὑπόσχεσιν, int. κατά· vel denique revocandam priſcam lectionem ἐπαινεῖς — τὰς ὑποσχέσεις. Geſnerus vertit, quaſi legeretur: — καὶ τὴν ὑπόσχεσιν — νομίζεις.

Pag. 241. *l.* 2. Ἐντὸς ἀκρύων γενομένῳ) MS. 2954: γεγενημένῳ.

ead. l. 13. Ἐπὶ Μανδραβούλου) MS. 2956: ἐπὶ τὰ Μανδροβούλου.

ead. l. 15. Ἠρέμα οὖν) MSS. 2954, 2956 & 3011 addunt: καὶ κατ' ὀλίγον.

Pag. 243. *l.* 13. Προτείνῃς) Placet Belino προτείνεις, ut est in MS. 3011. Sed sic etiam mox legendum καὶ λάβεις.

ead. l. 14. Ὁμοίως τοῖς ἄλλοις οἰκέταις) MS. 2954: τοῖς καλοῖς οἰκέταις, quod etiam ferri potest.

ead. l. 15. Τὸ διδόμενον) MSS. 2954, 2956 & 3011: τὸ γιγνόμενον.

Pag. 244. *l.* 5. Συλλαβόμενος) MSS. 2954 & 2956: λαβόμενος.

ead. l. 13. Ἢ Ἀριστοτέλης) MS. 2956: ἢ ὁ Ἀριστ. melius. Praecedit enim etiam ἢ ὁ Χρύσιππος.

Pag. 245. *l.* 6. Πηλὸν ἔχων) Idem & MS. 2954: ἔχων πηλόν.

ead. l. 13. Λαιμὸν διαπαρεὶς) MS. 2954: περιπαρεὶς, male.

ead. l. 16. Σαυτῷ δὲ δοκεῖς) MS. 2956: σεαυτῷ.

Pag. 246. *l.* 10. Πάνυ γοῦν, οὐχ ὁρᾷς) MS. 2954: πάνυ γὰρ, ὡς ὁρᾷς. Proba lectio.

Pag. 247. *l.* 3. Ἴσασί σε) Ed. *Reitz.* ἴσασί γε, operarum vitio.

ead. l. 14. Οὐδ' ὁδῷ βαδίζων) MSS. 2954 & 3011: οὐδὲ ἐδῷ βαδίζων.

Pag. 248. *l.* 4. Ὅπου καθίζῃς) MS. 2954: καθίσῃς.

Pag. 251. *l.* 11. Ὡς μόνος οὐκ ἐπῄνεσας) MSS. 2956 & 3011: ἐπῄνεις.

Pag. 254. *l.* 7. Ὅμοιόν μοι δοκεῖ) MS. 3011: ὅμοιον δοκεῖ, omisso μοι.

Pag. 255. *l.* 7. Ἦν δέ που — δέοι) Rectius ibidem: δέῃ.

Pag. 256. *l.* 7. Τοῦτο τοίνυν πρῶτον ἡλίκον) MS. 2956 addit κακὸν, ex glossa procul dubio.

Pag. 257. *l.* 7. Τοῦτ', ἔφη) Idem: τοῦτο, ἔφη.

ead. l. 13. Πολὺν ποιοῦνται λόγον) Idem: ποιοῦνται λόγον πολύν.

Pag. 258. *l.* 6. Μάλιστα εἴ τι) MS. 3011: καὶ μάλιστα.

ead. l. ult. Ἀλλὰ πάνυ τορῶς) MS. 2956: ἀλλὰ πάνυ μᾶλλον τορῶς.

Pag. 259. *l.* 9. Θαυμάζεσθαι ἐθέλουσι) Idem: θαυμ. ἐλπίζουσι, minus bene.

Pag. 260. *l.* 3. Παρεπομένους) Idem: ἑπομένους. Sed multo melior vulgata.

ead. l. 10. Περιπλεκόμεναι) Idem: παραπλεκόμεναι, male.

Pag. 261. *l.* 5. Προσλαβὼν) Idem: προλαβὼν, quae genuina lectio.

Pag. 262. *l.* 2. Ὑπεξανίσταται) Idem: ἐξανίσταται, minus bene.

ead. l. 7. Ὅπερ ἦν νοστιμώτατον) Idem: ὅσόν περ ἦν, optime.

ead. l. 9. Ἐπιτρίψας) Male MS. 2956: ἐπιστρέψας.

ead. l. 10. Οἷ τῆς κόπρου ἀποῤῥίψῃ) MS. 3011: ἀποῤῥίψει, probante Belino.

ead. l. 14. Διέφθειρας) MS. 2956: διαφθείρεις.

Pag. 264. *l.* 1. Ἐπὶ τοῖς ἐρωτικοῖς) Idem: ἐπὶ τῆς ἐρωτικῆς, mendose.

ead. l. 12. Ὡς ἅπαντα εἰδότες) Idem: ὡς ἂν ἅπαντα εἰδ. non male.

Pag. 265. *l.* 11. Ὅπως ἐς αὐτὴν) Idem: ἐς ταύτην.

Pag. 266. *l.* 15. Τελευτῶν) Idem: τελευταῖον, melius, iudice Belino.

*In Apologiam pro mercede cond.

Pag. 268. *l.* 2. Ἐπελθεῖν ἢ εἰπεῖν) MS. 2954: ἐπελθεῖν εἰπεῖν, quod & ipsum sensum parit satis commodum.

ead. l. 4. Μεταξὺ καὶ ἐπὶ πᾶσιν) In MS. 3011 omittuntur verba καὶ ἐπὶ, male.

ead. l. 7. Εἶτά τις αὐτὸς ταῦτα γεγραφὼς) Melius, quod legitur in MS. 2954: εἶτα τίς οὗτος; αὐτὸς ὁ ταῦτα γεγραφώς.

ead. l. 11. Ἐνῆκε) MSS. 2954, 2957 & 3011: ἐνσέσεικε, non improbante Belino.

Pag. 269. *l.* 5. Ἕλκεσθαι καὶ φέρεσθαι) MSS. 2954 & 3011: καὶ σύρεσθαι.

ead. l. 7. Κουράλια) Iidem: κουράλλια. Neutrum sanum.

ead. l. 9. Ἄνω τοῦ ποταμοῦ) MS. 3011: ἄνω τοὺς ποταμούς.

Pag. 270. *l.* 1. Ὑποδὺς) Idem: ὑποδύεσθαι, mendose.

ead. l. 14. Καὶ ἐμπειρία) Idem: καὶ ἡ ἐμπειρία. Bene.

Pag. 271. *l.* 4. Τὸ ἀγεννέστατον) MS. 2954: τὸ ἀγεννές.

ead. l. 6. Ὅπως μηδεὶς ἔτι ἀκούσηται) Idem: ἀκούσεται.

ead. l. 7. Ἀλλὰ μηδ' ἄλλῳ) Idem: μηδὲ ἄλλῳ.

ead. l. 8. Εὔχου δ' Ἑρμῇ) Idem: εὔχου δὲ Ἑρμῇ.

Pag. 272. *l.* 2. Ἂν λέγοιεν, εἰ λέγοιεν) MSS. 2954, 2957 & 3011 mutato verborum ordine: λέγοιεν ἂν, εἰ λέγοιεν.

Pag. 273. *l.* 2. Ἐν γήρᾳ δ' ὑστάτῳ) MS. 2954: ἐν γήρᾳ δὲ ὑστάτῳ.

ead. l. 4. Ὅσῳ γοῦν φασιν) Idem: ὅσῳ γοῦν πᾶσιν.

ead. l. 13. Ἔξω δὲ) Idem: ἔξωθεν δέ.

ead. l. 15. Γίγνονται) Idem cum MS. 2957: γίνονται, minus Attice.

Pag. 274. *l.* 2. Κλεοπάτρᾳ τῇ πάνυ) MS. 2954 post Κλεοπάτρᾳ addit βασιλίδι, quod glossam olet.

ead. l. 6. Συγκείμενον) Idem in marg. συγκινούμενον.

ead. l. 8. Μακρὰ χαίρειν) Idem: μακρὰν χ. male.

ead. l. 10. Τὸ πρόσωπον) Idem: τὸ προσωπεῖον.

Pag. 275. *l.* 3. Θρασυνάμενος) Idem: θρασυνόμενος, minus bene.

ead. l. 10. Εἰ γοῦν ὑπόθοιτο) MS. 3011: ὑποθεῖτο, quod recepta lectione minime est commutandum.

ead. l. 13. Πόσον ἂν οἴει) Idem: οἴῃ, perperam.

ead. l. 14. Εἰ Τίμαρχον μὲν εὔθυνεν) Idem: ηὔθυνεν, male.

Pag. 276. *l.* 1. Εἰς ἑαυτὸν παρηνόμει) MS. 2954: παρενόμει, minus Attice.

ead. l. 3. Καὶ αὐτίκα παύσειν) Idem: καὶ καταπαύσειν, omisso αὐτίκα.

ead. l. 5. Καὶ τοιαῦτα πολλὰ) Idem: καὶ τὰ τοιαῦτα πολλά.

ead. l. 9. Ἆρά μοι κράτιστον ἐθελοκακήσαντα — ἐπιστρέψαντα — ἀρνούμενον) MS. 2957: ἆρά μοι κράτιστον ἐθελοκακήσαντι — ἐπιστρέψαντι — ἀρνουμένῳ, magis Attice.

ead. l. 16. Ἀναίτιοι παντάπασιν ὄντες, ἃ ἂν λέγωμεν &c.) Leg. ut rectius ante se fert MS. 2954: ἀναίτιοι — ὧν λέγομεν, ἢ ποιοῦμεν. Αἴτιος & ἀναίτιος semper iunguntur genitivo rei.

Pag. 277. *l.* 1. Οὐδ' ἂν σύ με, ὦ φιλότης) MS. 3011: οὐδ' ἄν με σὺ, ὦ φιλ.

ead. l. 2. Ἀπολογίαν προϊσχόμενον) Idem: προσισχόμενον, male.

ead. l. 5. Πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν) Idem: πεφυγμένον ἄνθρωπον εἶναι, quod glossam puta.

ead. l. 15. Αἰτίαν προσλαβὼν) MS. 2954: προσλαβεῖν, mendose.

ead. l. 16. Καὶ μείζονί γε τὸν σμικρότερον) Idem: τῷ μείζονι τὸν μικρότερον. Rectius τῷ μείζονι. Vulgatum καὶ molestum est.

Pag. 278. *l.* 1. Τὸ δουλοπρεπέστατον) Exsulare iubet Belinus articulum τὸ, ut superfluum.

ead. l. 3. Μηδὲ ἓν ὑγιὲς) MS. 2954: μηδὲν ὑγιὲς, minus bene.

ead. l. 7. Ὡς ἐκφύγοι τις αὐτὴν) Ὡς ἂν ἐκφύγοι &c. vult Belinus; vel, ut eſt in MS. 3011, ὡς ἐκφύγῃ.

Pag. 279. *l.* 1. Εἰ μέλλοι τις) MSS. 2954 & 3011: εἰ μέλλει τις. Sed vulg. bene habet.

ead. l. 7. Κυλλάραβιν) MS. 3011: Σκυλλαραβίνη.

ead. l. 10. Ὡς πάμπολυ τὰ τοιαῦτα) Non agnoſcunt MSS. 2954 & 3011 verba τὰ τοιαῦτα, & poſſunt abeſſe, ſalvo ſenſu.

Pag. 280. *l.* 3. Τὸ πρᾶγμα) MSS. 2957 & 3011: τὸ γράμμα.

ead. l. 10. Τῷ τοιούτῳ προσιόντες) MS. 3011: τῷ τοιουτωΐ. Et pro προσιόντες MS. 2954: εἰσιόντες.

ead. l. 12. Διαβάλοιντο) MS. 3011: διαβάλλοιντο.

Pag. 281. *l.* 5. Τὸ δ' ὅλον) MS. 2954: τὸ δὲ ὅλον.

ead. l. 7. Ἐπὶ ταῖς οἰκίαις) MS. 3011; ἐν ταῖς οἰκίαις, melius.

Pag. 283. *l.* 9. Εἰκόνες δὲ) Idem: καὶ εἰκόνες δέ.

ead. l. 13. Ἀπὸ τῆς τοῦ σωροῦ κορυφῆς) MS. 2954: ἀπὸ τῆς τοῦ ὄρους κορ.

Pag. 284. *l.* 12. Ἐπαινουμένῳ ἐπ' αὐτοῖς) Idem: παρ' αὐτοῖς, male.

In pro Lapſu inter ſalutandum.

Pag. 286. *l.* 6. Ἐγὼ δ' ὁ χρυσοῦς) MS. 2954: ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς.

ead. l. 8. Ὡς οὐ κατὰ τὴν ἕω) Idem: ὡς οὐδὲ κ. τ. ἕω, perperam.

Pag. 287. *l.* 14. Ἀλλὰ καὶ πρῶτον μὴ ἰδόντες) MSS. 2954 & 3011: ἀλλὰ καὶ πρῶτον μὲν ἰδόντες, ut pleraeque edd. priſcae; eamque lect. Luciano reſtitui vult Belinus.

Pag. 288. *l.* 5. Ἐῤῥητόρευε) MS. 2954: ἐῤῥητόρευσε.

ead. l. 7. Ἐγὼ δ' ὔμμιν θεὸς) Idem: ἐγὼ δ' εἶμι θεὸς, neque hoc vituperandum.

ead. l. 15. Μακρὰν χαίρειν) MS. 3011: μακρὰ χαίρειν.

Pag. 289. *l.* 13. Τὸ μὲν χαίρειν κελεύει καὶ πάνυ ἀποδοκιμάζειν) MS. 2954: τὸ μὲν χαίρειν κελεύειν καὶ πάνυ ἀποδοκιμάζει, quae inſignis emendatio Ienſio iam in mentem venerat.

Pag. 290. *l.* 4. Ὁ μέν γε θεσπέσιος Πυθαγόρας, εἰ καὶ μηδὲν αὐτὸς &c.) Cf. Iamblich. vit. Pythag. c. 34, p. 197 ed. Kuſter. οὔτε δὲ λέγειν, οὔτε συγγράφειν οὕτως (leg. οὗτος) ἠξίου, ὡς πᾶσι τοῖς ἐπιτυχοῦσι κατάδηλα εἶναι τὰ

νοήματα, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο πρῶτον διδάξαι λέγεται Πυθαγόρας τοὺς αὐτῷ προσφοιτῶντας, ὅπως ἀκρασίας ἁπάσης καθαρεύοντες, ἐν ἐχερημοσύνῃ (i. e. ἐχεμυθίᾳ) φυλάττωσι οὓς ἂν ἀκροάσονται λόγους. Idem tamen Iamblichus p. 122 auctorem facit Pythagoram opusculi de Diis, cui titulus ἱερὸς λόγος.

ead. l. 7. Οὔτε τὸ χαίρειν) Ex MSS. 2954 & 3011. In vulgg. deficiunt.

Pag. 291. *l.* 2. Τὸ μὲν ὑγιαίνειν — τὸ εὖ πράττειν, οὔτε τὸ χαίρειν) MS. 3011: τῷ μὲν ὑγιαίνειν — τῷ εὖ πράττειν, οὔτε τῷ χαίρειν. Vid. not.

Pag. 292. *l.* 4. Ὦ δέσποθ', ὑγίαινε) MSS. 2954 & 3011: ὧδέ ποθ' ὑγ. mendose.

Pag. 293. *l.* 10. Τῆς ἀρχαίας ἱστορίας) MS. 2954: τῆς παλαιᾶς ἱστ.

ead. l. 14. Εἰσελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν) Idem: ἐν τῇ σκηνῇ, minus bene.

Pag. 294. *l.* 13. Διονυσόδωρος) Διονυσιόδωρος scribendum suspicatur Belinus.

Pag. 295. *l.* 6. Ἔστ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν μόνον ἀπῇ) MS. 3011: ἔστ' ἂν τοῦ ὑγιαίνειν μόνον ἀπεῖναί φησί τις, male.

Pag. 296. *l.* 2. Εὐφήμῳ τῇ ἀρχῇ ἐχρήσατο) Idem: εὐφήμῳ ἐχρήσατο τῇ ἀρχῇ, quod magis placet.

ead. l. 4. Χρήσιμόν τι δρᾷ, καὶ ὑπομιμνήσκει) MS. 2954: δρᾷν — ὑπομιμνήσκειν, prave.

ead. l. 12. Προσαγορεύοντας) Idem: προσαγορεύσαντας.

Pag. 297. *l.* 5. Ὑπισχνουμένου) Idem: παρακελευομένου. Sed in marg. appictum vulgatum.

ibid. Πῶς ἂν αὐτὸ ἔπαθον ἄνευ θεοῦ) Idem: πῶς ἂν ἄνευ θεοῦ τοῦτο ἔπαθον. Rescr. τοῦτο, servato verborum ordine vulgato.

ead. l. 15. Παραφέρωσι τὸ πρᾶγμα) MSS. 2954 & 3011: ἀναφέρωσι, quod vulg. lectioni praefert Belinus.

Pag. 298. *l.* 8. Χάριν οἶδά σοι) MS. 2954: χάριν ἔχειν σοι, male. Correxit dein librarius inter lineas οἶδα.

In Hermotimum.

Pag. 1. *l.* 5. Ὧδε κἀκεῖσε) MS. 2954: ὧδε κἀκεῖ, minus bene.

ibid. Σεαυτοῦ) Idem: ἑαυτοῦ. Vulg. recte habet.

ead. l. 7. Ὡς μηδὲ ὁδῷ βαδ. σχολὴν ἄγοις) Belinus,

quamvis receptam lect. non damnet, elegantius tamen fore putat, si scribatur: ὡς ἂν — ἄγοις. MS. 3011: ἄγεις.

Pag. 2. *l.* 4. Μακρὴ δὲ ἡ τέχνη) MS. 2954: μακρά. Sed servandus Ionismus.

ead. l. 5. Ταῦτ' ἔλεγεν) Excidit ταῦτ' in eod. MS.

ead. l. 7. Ἢν μὴ πάνυ τις — ἀποβλέπῃ) Fallunt MSS. 2954 & 3011, qui legunt ἀποβλέποι.

ead. l. 10. Παραπολόμενον) Iidem: παραπολούμενον.

ead. l. 16. Ἢ παρὰ τοὺς διδασκάλους) Iidem: περὶ τοὺς διδασκάλους, male.

Pag. 3. *l.* 2. Ὑπομνήματα τῶν συνουσιῶν) MS. 2954: καὶ ὑπομνήματα τ. σ.

ead. l. 4. Ἀνιέναι σαυτὸν) MS. 3011: ἀπιέναι, mendose. MS. 2954: σεαυτόν.

ead. l. 5. Οὕτως ὅλος εἶναι) MS. 3011: οὕτως ὁ λόγος εἶναι, absurde.

ead. l. 14. Οὐδὲν γὰρ ἐκώλυέ με) Belinus em. οὐδὲν γὰρ ἂν ἐκώλυέ με. Bene.

ead. l. 15. Ἐπὶ τῷ ἄκρῳ γενόμενον) In MSS. 2954 & 3011 omissum ἄκρῳ.

ibid. Ἀρχόμεθα ἔτι) Iidem non agnoscunt ἔτι.

Pag. 4. *l. ult.* Ὅσῳ γοῦν ἐπ' ἐκείνῳ) MS. 2954: ὅσον γοῦν, recte. In MS, 3011: ὅς, male.

Pag. 5. *l.* 5. Συμπροθυμουμένου) MSS. 2954 & 3011: ξυμπροθυμουμένου.

ead. l. 6. Ὡς δήποτε) MS. 3011: ὡς δὴ τότε. MS. 2954: ὡς τότε.

Pag. 6. *l.* 1. Βαδίζοι τις) MS. 3011: βαδίζει, minus bene.

ead. l. 9. Νῦν δὲ ἀνέρχονται) MSS. 2954 & 3011: ἐνάρχονται, perperam.

ead. l. 14. Καὶ ἀναστρέφουσιν) Iidem: καὶ ἀναστρέφονται.

Pag. 7. *l.* 5. Ἀλλὰ χαμαιπετεῖς παντάπασιν) Iidem: ἀλλὰ χαμαὶ πάντα παθεῖν. Male.

ead. l. 13. Παραβαλεῖν) Iidem libri: περιλαβεῖν, perperam.

ead. l. 17. Καὶ ἐπὶ τῷ ἄκρῳ) In iisdem deficit καί.

Pag. 8. *l.* 2. Περὶ μεγίστων) Iidem: περὶ μεγάλων.

ead. l. 3. Τουτὶ μὲν ἴσως) Iidem: τοῦτο, minus Attice.

ead. l. 8. Εἰ βιώσῃ) Belinus malit: εἰ βιῴης.

Pag. 10. *l.* 2. Καὶ ὅσα τοῦ σώματος) MSS. 2954 & 3011: ὅσαι τοῦ σώμ. omisso καὶ, male.

ead. l. 7. Διευκρινηθὲν) Belinus em. διευκρινηθείς.

Pag. 11. *l.* 5. Δουλεύῃ) MS. 2954: δουλεύσῃ.

ibid. Οὐδ' ἂν λυποῖτο) MS. 3011: οὐδ' εἰ λυπ. falſo,

ead. l. 8. Μηδ' ὅσιον) Idem: μηδὲ ὅσιον.

ead. l. ult. Γίγνεσθαι) Idem: γένεσθαι.

Pag. 12. *l.* 5. Ἦ ἱκανὸν καὶ ἄνευ τοῦ ὀνόματος) Ab eodem abeſt καὶ, minus bene.

ead. l. 8. Ἀνὴρ τάτ' ἄλλα) Idem: τά τε ἄλλα.

ead. l. 15. Ἐπεὶ τὸν μισθὸν, οἶμαι, μὴ ἀπεδίδου) MS. 2954: ἐπὶ τὸν μισθὸν, οἶμαι, ὅτι μὴ ἀπεδίδου.

Pag. 13. *l.* 2. Ἀφείλοντο) Idem: ἀφείλαντο, prave.

ead. l. 5. Πονηρὸς γὰρ ἀεὶ ἐκεῖνος) Idem: ἐκεῖνος ἀεί.

ead. l. 6. Περὶ τὰς ἀποδόσεις) Idem πρὸς, loco περὶ, probante Belino.

ead. l. 7. Οὐδὲν τοιοῦτό που) MSS. 2954 & 3011: οὐδὲν τοιοῦτό πω.

ead. l. 16. Καταφρονοῦντα) MS. 2954: καταφρονοῦντες, male.

Pag. 14. *l.* 2. Σπεύδω γὰρ ἤδη ἀκροάσασθαι) MS. 3011: ἀκροάσεσθαι, melius.

ead. l. 7. Εἴγε χρὴ πιστεύειν) Peſſime ibidem: εἴγε χρὴ πιστέον.

ead. l. 10. Τήμερον οὐ συμφιλοσοφεῖν) Pro οὐ in eodem legitur ὅτι, male.

Pag. 15. *l.* 5. Καὶ μόνον ἀριθμῷ παραλαβὼν) Lucianum forſan ſcripſiſſe καὶ μόνον οὐκ ἀριθμῷ παρ. coniicit Belinus.

Pag. 17. *l.* 2. Παῖδας εὖ ἴσθι οἰήσῃ ἅπαντας ὡς πρὸς σὲ) Diſplicet Belino verbum οἰήσῃ, ut alienum ab hoc loco & a mente Luciani; adeoque profectum illud putat ex gloſſa genuinae lectionis ἀποφανεῖς. Scilicet adſcripſiſſe aliquem verbo ἀποφανεῖς interpretamentum ποιήσῃ· id alium, neglecta priore litera, mutaſſe in οἰήσῃ, quod dein in textum migrarit. Legendum igitur h. l. ſtatuit vir doctus: παῖδας, εὖ ἴσθι, ἀποφανεῖς ἅπαντας &c. Locus parallelus occurrit infr. Peregrin. c. 11: ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε.

ead. l. 14. Ἢν τι βούλῃ) MS. 3011: βούλει, male.

ead. l. 15. Ῥᾷον γὰρ οὕτω μάθῃς) Idem: ῥᾷον γὰρ ἂν οὕτω μάθῃς. Unde Belinus emendat: ῥᾷον γὰρ ἂν οὕτω μάθοις.

Pag. 18. *l.* 1. Μία τις ὁδὸς) MSS. 2954 & 3011: τις μία ὁδός.

ead. l. 3. Καὶ ἄλλοι πολλοὶ) MS. 3011: καὶ ἄλλαι πολλαὶ, perperam.

Pag. 19. *l.* 4. Τίνι ταῦτ' ἐτεκμαίρου τότε) MSS. 2954 & 3011; ἐτεκμήρω. Bene.

ead. l. 5. Τὸν νῦν δὴ τοῦτον) Sic MS. 3011. Vulgo: τὸν νῦν δὲ τοῦτον.

Pag. 20. *l.* 1. Ἀρίστους ἐκ ἁπάντων προειπὼν) Idem: προσειπών. Recte.

ead. l. 11. Καὶ ἡμᾶς ἂν διδάσκοις) MSS. 2954 & 3011: διδάσκοις ἄν.

Pag. 22. *l.* 15. Οὐ γὰρ πιστεύσαιμί σοι) Iidem: οὐ γὰρ πιστεῦσαι &c. male; nisi addendum videatur δυνατόν.

Pag. 23. *l.* 13. Καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἄρα ἔχωμεν) MS. 2954: ἕξομεν, quod vulgato merito praefert Belinus. MS. 3011: ἴωμεν, mendose.

Pag. 24. *l.* 11. Τῷ διαγνῷ) MSS. 2954 & 3011: διαγνῶναι, corrupte procul dubio pro διαγνῷ ἄν, quae vera lectio.

ead. l. ult. Τῶν οὕτω μεγάλων) MS. 3011: τῶν οὕτω δοκίμων.

ibid. Πλὴν εἰ δοκεῖ) MSS. 2954 & 3011: τί ἂν εἰ δοκεῖ, prave.

Pag. 26. *l.* 14. Σὺ δ' ὑπὲρ) Iidem: σὺ δὲ ὑπέρ.

Pag. 28. *l.* 1. Καὶ μὴ καταγελάσῃς) Iidem: καταγελάσῃ, male.

ead. l. 3. Ἐπεὶ μὴ σὺ ἐθέλεις) MS. 2954: ἐπεὶ σὺ μὴ ἐθέλεις. MS. 3011: ἐθέλῃς, vitiose.

ead. l. 10. Οὐδὲν ἂν εἴδῃς) Iidem: ἴδοις.

ibid. Τολμώμενον) Iidem: τολμηρότερον, pessime.

Pag. 30. *l.* 7. Καὶ φυλέτην ποιήσασθαι) Iidem: ποιήσεσθαι, melius.

ead. l. 12. Εἴ γε μέμνημαι) MS. 3011: ὡς εἴ γε μέμν.

ead. l. 14. Αὐθιγενὴς) Idem: ἰθαγενής, mendose.

ibid. Οὐδεὶς) Idem: οὐδὲ εἷς.

Pag. 31. *l.* 7. Καὶ τὸ λιπαρὲς) MSS. 2954 & 3011: ἀλιπαρές.

ead. l. 9. Διεξέλθῃ) Sic iidem MSS. Vulgo: διεξέλθοι. Possit etiam legi: ἐπιδείξαιτο καὶ διεξέλθοι.

Pag. 32. *l.* 8. Οὕτω χρῆναι ποιεῖν) MS. 3011: χρῆναι οὕτω ποιεῖν, quod praeplacet.

Pag. 34. *l.* 8. Τοῖς κατὰ ποίαν ὁδὸν) Idem: τοῖς κατὰ πᾶσαν ὁδὸν, perperam.

ibid. Ἢ τίνι) Idem & MS. 2954: ἢ τίσι.

ead. l. 11. Μετεληλυθόσι) MS. 2954: μετεληλυθὸς, quod quamvis referri possit ad τὸ ἄπορον, vulgata tamen melior. MS. 3011: μετεληλυθὼς, vitiose.

Pag. 36. *l.* 2. Παραπαίοι) MSS. 2954 & 3011: παραπαίει, minus bene.

Pag. 37. *l.* 4. Ὅτε οὐδ' αἰτιασαίμεθ') Iidem: ὅτι οὐδ' αἰτιασαίμεθα.

ead. *l.* 8. Ἔτεμεν) MS. 3011: ἐνέτεμεν.

ead. *l.* 17. Ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι) Subiunguntur his in MS. 2954: εἴρηται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀπόρων, καὶ θεοῦ μόνον εἰς λύσιν ἐπιτρεπομένων.

Pag. 38. *l.* 12. Πρὸς Κόρινθον) MSS. 2954 & 3011: εἰς τὴν Κόρ. probante Belino.

Pag. 39. *l.* 3. Ἄχρις ἂν εὕρωμεν τἀληθῆ ὑπισχνούμενον) Haec verba ab interpolatione profecta, adeoque omnino textu eiicienda esse, haud male suspicatur Belinus.

ead. *l.* 7. Μόνα γε εἰδότι τὰ τῶν Στωϊκῶν) MS. 2954: μόνα γε τὰ τῶν Στ. εἰδότι.

ead. *l.* 10. Καὶ, νὴ Δί', εἰς δικαστήριον) Idem: ἢ, νὴ Δί', ἐς δικαστήριον.

Pag. 40. *l.* 7. Οἱ δέ γε νομοθέται) MS. 3011: οὐδέ γε &c. mendose.

ead. *l.* 9. Ὑπὲρ ἑαυτοῦ) Idem: περὶ ἑαυτοῦ. Vulgata non movenda.

Pag. 41. *l. ult.* Κείσθω τις ἡμῖν) MSS. 2954 & 3011: ἡμῶν, male.

Pag. 42. *l.* 3. Μηδὲ ὅλως πρὸς ἄλλον) Παρ' ἄλλον legit Belinus cum iisdem MSS.

ead. *l.* 6. Οὐκ ἂν εὐλόγως θρασὺς εἶναι δόξειέ σοι) MS. 3011: δόξειεν ἄν σοι, eleganter repetito ἄν. Sic infra pag. 63: τίς ἂν οὖν ἡμῖν Ἀριάδνη γένοιτ' ἄν.

Pag. 43. *l.* 1. Οὐχὶ δὲ ἀναγελάσαντας) Idem: οὐχ ἡδέα γελάσαντας, non improbante Belino. Ἡδὺ γελᾷν est Attica forma, cuius forte interpretamentum sit vulg. ἀναγελᾷν.

ead. *l.* 5. Κρυπτόμενοι τὸ ἀληθὲς) Idem: τ' ἀληθὲς, Attice.

ibid. Ἤν τινα — ἴδῃ) Idem: ἴδοι, male.

ead. *l.* 6. Ἀσκούμενον πρὸ τοῦ ἀγῶνος) MSS. 2954 & 3011 post ἀσκούμενον inserunt καὶ, non necessario.

ead. *l.* 15. Οἰέσθω κρατεῖν) MS. 3011: οἰεῖσθαι, perperam.

ead. *l. ult.* Τὸ τοιοῦτον ὅμοιον ἂν εἶναι) Pro εἶναι Belinus legendum statuit εἴη, quod non improbamus. MS. 2954: ὅμοιος, male.

Pag. 44. *l.* 6. Διεξελήλυθεν) MSS. 2954 & 3011: διεξῆλθεν.

ead. *l.* 14. Τοῦ τόνου τῆς πληγῆς) MS. 3011: τούτων οὐ τῆς πλ. vitiose.

ead. *l.* 15. Ὡμοβοίνην) In eodem mendose legitur ὁμοβοιάκω.

Pag. 45. *l.* 9. Ὁ Πλάτων δ' ἂν μοι δοκεῖ) Idem: δοκῇ. Belinus, vulgati retinens, expungit ἂν· quod & Gesnerus in sua versione neglexit.

ead. l. 15. Παρὰ τὴν γυναῖκα) MSS. 2954 & 3011: περὶ, male.

Pag. 46. *l.* 4. Καὶ Ἑρμότιμος) Iidem cum articulo: καὶ ὁ Ἑρμότιμος.

Pag. 47. *l.* 2. Νῷϊ δὲ) MS. 3011: νῦν δὲ, corrupte.

ead. l. 4. Αἰθίοπας δὲ) MSS. 2954 & 3011: Αἰθ. δέ γε, non bene.

ead. l. 10. Μόνον τὰ τῶν Στωϊκῶν) Iidem: μόνα τὰ τῶν Στωϊκῶν.

Pag. 48. *l.* 3. Μόνον τοῖς Στωϊκοῖς) Iidem: μόνοις τοῖς Στ. probante Belino. Sic infr. p. 50: ὡς Στωϊκῶν ἐστι μόνων.

ead. l. 5. Οὐδ' ἂν μυρίοι) MS. 2954: κἂν μυρίοι.

ead. l. 15. Στωϊκῷ τινι) Idem: Στωϊκῶν τινι.

Pag. 49. *l.* 11. Καὶ ὅταν ὑμεῖς λέγητε — ὁ Πλάτων δὲ νομίζει) Non recte hic iunguntur subiunct. λέγητε, & indicat. νομίζει. In MS. 2954 quidem est νομίζῃ. Sed cum praecesserit indicativus ἡγεῖσθε, melior videtur Belini ratio, legentis λέγετε & νομίζει.

ead. l. 14. Δίδως αὐτὸ ἔχειν) MS. 2954: αὐτὰ ἔχειν, male. Sed αὐτοῖς ἃ ἔχειν MS. 3011. Unde Belino placet αὐτοῖς ἔχειν.

ead. l. ult. Αὐτῶν τοῦτο εἶναι) MS. 3011: αὐτῶν αὐτὸ εἶναι, minus bene.

Pag. 50. *l.* 2. Στωϊκῶν ἐστι μόνων) MS. 2954: μόνον.

ead. l. 6. Πῶς βούλομαι) Idem: αὐτῶν βούλομαι, manifestum vitium.

ead. l. 10. Οἷόν τι λέγω) MS. 3011: ὅ, τι λ. melius sine dubio.

ead. l. 11. Ἀσκληπιεῖον) Sic idem MS. pro vulg. Ἀσκληπεῖον.

Pag. 51. *l.* 6. Καὶ οὐδὲν ἐρεύνης οὐδὲ οὕτω δεῖ) Abest οὐδὲ a MSS. 2954 & 3011; neque est desiderabile.

ead. l. 10. Ἢ τίνος γὰρ ἕνεκα ἔτι κάμνοιμεν) MS. 3011: τίνος γὰρ ἂν ἕνεκα κάμν. Leg. γὰρ ἂν ἕν. ἔτι κάμν.

ead. l. 13. Γνώριμον ὑμῖν) Idem: ἡμῖν.

ead. l. ult. Ἀλλὰ μάλα πολλοὶ) Non bene in eodem omissum μάλα.

Pag. 52. *l.* 1. Ἀπολόμενον) MS. 2954: ἀπολλόμενον. Forte ἀπολλύμενον voluit.

ead. l. 7. Καὶ γὰρ ἂν — εὕρῃς) MS. 3011: εὕροις, minus bene.

Pag. 53. *l. ult.* Ἀπολομένην) MS. 2954: ἀπολλυμένην.

Pag. 54. *l.* 2. Ἐκάμνομεν) Idem: ἐκάμομεν.

ead. l. 11. Πολίταις) Idem: ὁπλίταις, corrupte.

ead. l. ult. Οὐκοῦν ἄμεινον σὺ εἴποις, ἐγγύθεν ἰδὼν) MS. 3011: εἴποις, ὡς ἐγγύθεν ἰδών. Non male. Sed leg. ſimul εἴποις ἄν.

Pag. 55. *l.* 10. Γράμμα ἔχοντες) Idem: γράφουσι ἔχοντες. Abſurdum vitium.

Pag. 56. *l.* 2. Τῷ τὸ ἕτερον ἄλφα ἀνεσπακότι) Idem: τὸν τὸν ἕτ. ἄλφα ἀνεσπακότα, prave.

ead. l. 4. Τῷ τὸ βῆτα) Idem: τὸ τὸ βῆτα, vitioſe.

ibid. Καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁμογράμμους) Idem: καὶ τοὺς ὁμογρ. male.

ead. l. 6. Ἢ τέσσαρες) Idem: τέτταρες, Attice.

ead. l. 13. Ἔχ' ἀτρέμα) MS. 2954: ἀτρέμας, rectius. Illud in oratione ligata tantum uſurpatur.

ead. l. ult. Ἐπισκόπησον) MS. 3011: ἐπισκοπεῖς.

Pag. 57. *l.* 5. Ἢ τὸ μὲν γράμμα) Abeſt ἢ a MS. 2954.

ead. l. 14. Τί δ' εἰ — ἐντύχῃς) Ἐντύχοις corr. Belinus.

Pag. 58. *l.* 5. Ἐπὶ γοῦν τῶν ἐννέα, ἣν &c.) MSS. 2954 & 3011: ἣν οὖν ἐπὶ τῶν ἐννέα &c.

ead. l. 11. Τὸ Δ πάντως ἀνεσπάκασι) Iidem: πάντων, mendoſe.

Pag. 59. *l.* 3. Ὡς ἑξῆς πάντως) Iidem iterum πάντων, male.

ead. l. 7. Τί δαὶ) Iidem: τί δὲ, minus Attice.

ead. l. 12. Τῷ διαγνώσῃ) Iidem: διαγνὼς, male.

Pag. 60. *l.* 1. Εἰ μηδὲ γράμματα γράφοιμεν) MS. 3011: γράφομεν, minus bene.

ead. l. 9. Τὸ ἐπίσημον) MSS. 2954 & 3011: τοὐπίσημον, Attice.

Pag. 61. *l.* 1. Ἀναγκαίως ἀφιξόμεθα) Iidem: ὁμοίως ἀφ.

ibid. Καὶ ἐξετάσομεν ἄκρως) Ἄκρως Belinus migrare iubet in ἀκριβῶς. Bene.

ead. l. 2. Καὶ περιθεωροῦντες) MSS. 2954 & 3011: καὶ παραθεωροῦντες.

ead. l. 4. Εἴ γε τις μέλλει σύμβουλος) MS. 2954: εἴ γε τις μέλλοι ξύμβουλος, melius.

ead. l. 11. Ἢν μὴ εἰδῶμεν) MSS. 2954 & 3011: ἰδῶμεν.

ead. l. 15. Οὐδὲν ἡμῖν πλέον πεπρᾶχθαι) MS. 3011: ἐπιπεπρᾶχθαι. Forte: ἔτι πεπρᾶχθαι.

Pag. 62. *l.* 8. Ἐξ ἁπασῶν ὁδὸν) MSS. 2954 & 3011: ὁδῶν.

Pag. 63. *l.* 11. Ἐξιέναι) Ita marg. MSti 2954. Vulg. ἐξεῖναι.

Pag. 64. *l.* 9. Ἢν οὕτω τύχῃ) MSS. 2954 & 3011: εἰ οὕτω τύχοι.

ead. l. 10. Καὶ μὴ ἐξαίρει) Iidem: καί μοι ἐξαίρει.

Pag. 65. *l.* 6. Ὡς δὲ οὐ πολλὰ) MS. 2954: εἰ δὲ οὐ πολλὰ, non male. Mox MS. 3011: μάθῃς ἂν, perperam.

ead. l. 9. Τὰ τῆς ἑαυτοῦ αἱρέσεως) MS. 2954: προαιρέσεως.

ead. l. 11. Χρύσιππός γε) Idem: Χρύσιππός τε.

Pag. 66. *l.* 2. Τὰς αἱρέσεις) MSS. 2954 & 3011: τὰς προαιρέσεις.

ead. l. 6. Ἐγὼ δὲ ὁρῶ τοῦτο) Iidem: ὁρῶ καὶ τοῦτο.

ead. l. 9. Τί οὖν πάθοι τις) Τί δ' ἂν πάθοι τις Belinus emendat.

Pag. 67. *l.* 4. Οἷς ἂν τύχωμεν) Refcribendum, eodem monente, οἷς ἂν τύχοιμεν· & mox lin. fq. ὅ, τι ἂν πρῶτον — ἔλθοι.

ead. l. 13. Οὐδὲν δέον) Non comparet pofterius verbum in MSS. 2954 & 3011.

ead. l. ult. Πλησίον ἤδε τῆς ἐλπίδος) Iidem: τῆς Ὀλυμπιάδος, fuprafcripto tamen ἐλπίδος.

Pag. 68. *l.* 4. Ἢ τίς ποτ' ἐκαλεῖτο) Iidem: ἢ τίς ποτε καὶ ἐκαλεῖτο, melius.

ead. l. 13. Ὑμεῖς ἂν ἄμεινον) In iifdem deficit ἄμεινον.

Pag. 70. *l.* 2. Ὁδοί τε πολλαὶ) MS. 2954: ὁδοὶ δὲ πολλαὶ, melius.

ead. l. 8. Ὅτῳ ἂν πρώτῳ) Probant hunc verborum ordinem MSS. 2954 & 3011. Vulgo: ὅτῳ πρώτῳ ἄν.

Pag. 71. *l.* 2. Δεήσῃ) Iidem: δεήσει.

Pag. 72. *l.* 14. Οὐ πάνυ ἀναγκαῖον) Iidem: καὶ πάνυ ἀναγκαῖον, male.

Pag. 73. *l.* 5. Οὕτω καί μοι τόδε ἀπόκριναι) MS. 3011: οὗτος, probante Belino.

ead. l. 9. Ἢ βούλει ἐγὼ ἀποκρίνωμαι) Idem: εἰ βούλει &c. haud male.

Pag. 74. *l.* 7. Ἢ πῶς ἂν ἀποφαίνοιο) Idem: ἀποφαίνοις, quod praeferendum cenfet Belinus.

ead. l. 16. Μὴ οὐχὶ μόριον) Idem: μορίου, mendofe.

Pag. 75. *l.* 1. Ὑπὲρ αὐτῶν τούτων) Idem non agnofcit v. τούτων.

ead. l. 11. Ἐν τῷ τοῦ ἱερείου ἥπατι) MSS. 2954 & 3011: αἵματι.

ead. l. 14. Καὶ θυσιάζῃ τῷ μηδ' ἱερέα &c.) Iidem: καὶ θυσίας ζητῶν μηδὲ ἱερέα — παρακαλῇς, corrupte. Belinus inde coniicit scribendum: καὶ ἐν θυσίᾳ ζητῶν· neque tamen non probat Marcilii emendationem καὶ θυσιάζῃ θεῷ.

Pag. 76. *l.* 5. Βωμολοχικὰ) Elegantius habetur in MS. 3011: βωμολοχία.

Pag. 77. *l.* 10. Τί δεῖ ἐκπιεῖν τὸν πίθον) Abest articulus a MS. 2954.

Pag. 78. *l.* 10. Καὶ εἴ τις γεύσαιτο) Idem: γεύσεται, minus bene.

ead. l. 13. Ἔγωγέ τι ἀντείπω) Idem: ἀντεῖπον.

Pag. 79. *l.* 13. Καὶ σπάσαιο) MSS. 2954 & 3011: καὶ σπάσαις.

Pag. 80. *l.* 7. Καὶ ἄλλα ποικίλα πρός. εἰ δὴ σὺ &c.) Confirmat Marcilii coniecturam MS. 2954, legendo: καὶ ἄλλα ποικίλα. πρόσει δὴ σὺ &c.

Pag. 81. *l.* 1. Ἀξιῶν ὁμοίαν) Idem: ὁμοία, vitiose.

ead. l. 9. Οὐδὲν ἐλάττων) MSS. 2954 & 3011: οὐδέν τι ἔλαττον.

ead. l. 10. Ἐπιῤῥεῖ) MS. 3011: ἐπινοεῖ, mendose.

Pag. 82. *l.* 2. Ἀποκτείνοι ἂν) MS. 2954: ἀποκτείνει. Rectius MS. 3011: ἀποκτείνειεν ἄν.

ead. l. 4. Καὶ ὅπως) MS. 3011: καὶ ὁπόσον, quod merito improbat Belinus.

ead. l. 14. Πρὶν δῦναι ἥλιον) MS. 2954: πρὶν ἥλιον δῦναι.

Pag. 83. *l.* 4. Οἶσθ' οὖν ὃ δράσεις) Idem: ὃ φράσω, minus bene.

Pag. 84. *l.* 13. Πολλάκις ἐπισκοποῦντα) MS. 3011 ante haec verba addit cop. καὶ, quod non vituperandum.

Pag. 85. *l.* 14. Ἢ λίθος τις ἀποφαίνεται) MSS. 2954 & 3011: ἀναφαίνεται, itaque legendum videtur Belino.

Pag. 87. *l.* 5. Ἅπαντας ἄλλον ἄλλους) Iidem: ἅπαντα, perperam.

ead. l. 11. Καὶ λέγουσιν ἄλλος ἄλλο) MS. 2954: λέγουσι δὲ ἄλλος ἄλλο, omisso καί.

Pag. 88. *l.* 1. Ἔδει δ' οἶμαι) MS. 3011: ἔδει δέ γε.

ead. l. 9. Ἐστ' ἂν ἄδηλον ᾖ) Idem: ἦν, male.

Pag. 89. *l.* 11. Σὺ δὲ πῶς, Ἑρμότιμε) Idem: ὦ Ἑρμότιμε. Probat Belinus.

Pag. 90. *l.* 15. Ὡς μή σε λάθῃ) MS. 2954: ὡς μήτε, prave.

ibid. Καὶ σὺ καὶ πρὸς τοῦτο) Idem: καί σοι καὶ πρὸς τοῦτο, mendose.

Pag. 91. *l.* 9. Ἥεις ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν) Idem: εἴης ἐπὶ τὴν ἐξ. vitiose.

ead. l. 13. Ἐφ' ὅ, τι) MS. 3011: ἐφ' ὅτῳ.

Pag. 92. *l.* 1. Ὡς εἴ γέ τινα εὕρῃς) Εὕροις em. Belinus.

Pag. 93. *l.* 15. Τὸν ἄριστα κρίνειν) MSS. 2954 & 3011: κρῖναι.

ead. l. 16. Ὁρᾷς ὅποι) MS. 3011: ὁρᾷς ὅπου, minus bene.

Pag. 96. *l.* 1. Ἦν μεταξὺ πλουτοῦσιν) Idem: καὶ γὰρ πλουτοῦσιν. Sed vulgata non movenda.

ead. l. 6. Κἂν ὄρη ὅλα χρυσᾶ εὑρίσκειν) Idem: εὑρίσκῃ.

ead. l. 8. Ἢ ὅ, τι ᾖ φατέον) Monente Belino leg. ἢ ὅ, τι ἂν ᾖ φατέον.

Pag. 98. *l.* 7. Ἀκόλουθα ἐπάγειν) MS. 2954: ἀκόλουθον, minus bene.

ead. l. 14. Πρὸς τὸν αὐτῶν ἡγούμενον) MSS. 2954 & 3011 expungunt αὐτῶν. Non sine causa.

Pag. 99. *l.* 1. Παραθεωρήσῃ) Iidem: παραθεωρήσῃς.

ead. l. 2. Ὡς γένοιτό ποτε) Videtur excidisse in hac phrasi voc. ἄν. Sed probabilior emendatio Belini, legentis: ὡς ἐγένετό ποτε· quam firmant sqq. ὡς — εἶχεν — καὶ ἠφίει, καὶ ἤσθιε.

ead. l. 8. Οὐχ ὥσπερ ἕκαστος ἡμῶν δέκα) Tollendam censet Belinus negativam οὐ, utpote quae sensum parit ineptum.

ead. l. 11. Ἢ ἀσπίδα εἶχεν) MS. 3011: εἶχον, non male.

ead. l. 14. Εὐθὺ σκοπεῖν) MS. 2954: εὐθὺς σκοπεῖν.

ead. l. 15. Ἢν δ' ἅπαξ) MSS. 2954 & 3011: ἣν δὲ ἅπαξ.

Pag. 100. *l.* 6. Εἴ πῃ γένοιτ') MS. 3011: εἴ τι γένοιτ', male.

ead. l. 9. Τεσσαρακαίδεκα) MSS. 2954 & 3011: τεσσαρεσκαίδεκα.

ead. l. 10. Καὶ μέχρις ἂν ὅτου ἐθελήσῃ) Iidem: ὅτε ἐθελήσῃ. Neutrum Belino placet, qui reponi vult: ὅποι ἐθελήσῃ.

Pag. 101. *l.* 13. Καὶ πολλοὺς καὶ ἄλλους) Iidem: καὶ ἄλλους πολλούς, melius.

Pag. 103. *l.* 8. Μήτ' ὑφ' ἡδονῆς) Μήτε ὑφ' ἡδονῆς scribit Belinus.

ead. l. 12. Κἂν πάντα πλείω ἔχῃ) MS. 3011: κἂν τὰ πλείω ἔχῃ, verissime.

Pag. 105. *l.* 9. Προγυμνάζεις) MS. 2954: προγυμνάζοις. Parum refert, utro modo legas.

Pag. 107. *l.* 2. Πτίττοι) Idem: πλήττοι, & mox πλήττων, utrumque corrupte.

ead. l. 5. Καί μοι δὸς ἐνταῦθα) Idem: καί μοι δόξα ἐνταῦθα, male.

Pag. 108. *l.* 2. Τοῦ ὀφλήματος) Idem: ὀφειλήματος.

ead. l. 10. Ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπυθυμῶν) MS. 3011: ἐπιθυμοῦντα, falſo.

ead. l. 13. Καὶ ὀλίγου δίκην ἔφυγε) MSS. 2954 & 3011 poſt ὀλίγου addunt δεῖν, quod tamen elegantius ſubauditur. Pro ἔφυγε iidem mendoſe legunt ἔφυγον.

Pag. 109. *l.* 1. Ὡς ἔχοι) Iidem: ὡς ἔχῃ. Belinus malit: ὡς ἂν ἔχοι.

ead. l. 5. Ὠφελῆσθαι) MS. 2954: ὠφελεῖσθαι, prave.

ead. l. 8. Καὶ ὑπέσχηται) MS. 3011: ὑπέσχετο.

Pag. 113. *l.* 1. Συμπολιτεύσῃ) MS. 2954: πολιτεύσῃ.

ead. l. 2. Ἤνπερ εὖ φρονεῖς) Idem: εὖ φρονῇς, bene.

ead. l. 3. Εἰ γέρων ἄνθρωπος μεταμαθήσῃ, καὶ μεταχωρήσεις) Pro μεταμαθήσῃ omnino ſcribendum videtur μεταμαθήσεις.

ead. l. 6. Ἔχθραν τινὰ ἐξαίρετον) MS. 3011: ἢ ἔχθραν τινὰ ἐξαίρετον.

Pag. 114. *l.* 8. Καὶ τραχέος) MS. 2954: καὶ ταχέος, male.

ead. l. 13. Ἄξων) Idem: ἄξειν, prave.

In Herodotum ſive Aetionem.

Pag. 116. *l.* 9. Ἐγὼ καὶ σὺ καὶ ἄλλος) MSS. 2954, 2957 & 3011: καὶ ἐγὼ καὶ σὺ &c. non male.

Pag. 117. *l.* 5. Ἐν τῷ τοιούτῳ) Articulum non agnoſcit MS. 2954.

ead. l. 8. Που λαβεῖν) MS. 3011: προυλαβεῖν, mendoſe.

ibid. Ἐνίσταται οὖν Ὀλύμπια) MSS. 2954 & 3011: ἐνίστανται.

ead. l. 10. Πλήθουσαν τηρήσας τὴν πανήγυριν) MS. 2954: συντηρήσας τὴν πανήγυριν πλήθουσαν.

Pag. 118. *l.* 3. Οἱ δὲ, τῶν ἐκ τῆς πανηγύρεως) Idem: οἱ δὲ καὶ τῶν ἐκ τῆς π. Belinus, exemplum deſiderans verbi πυνθάνομαι cum genitivo perſonae abſque praepoſitione

positi, scribendum censet: *οἱ δὲ ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς π. ἡκ. πυνθανόμενοι.*

ead. l. 4. *Ἐδείκνυτο ἂν τῷ δακτύλῳ*) Rectius ibidem *ἂν* omittitur.

ead. l. 12. *Ταύτην ὁδὸν*) MS. 3011: *τοιαύτην*. Sed vulg. bene habet.

Pag. 120. *l.* 10. *Ὁπότε δοκὸν φέροντες βαροῖντο*) Optativum *βαροῖντο*, cum non habeat unde regatur, Belinus mutatum vult in *βαρύνονται*.

ead. l. 13. *Εἷς δὲ ἐς τὸν θώρακα*) MS. 2954: *εἷς δὲ δὴ ἐς τὸν θώρ.* non male.

ead. l. 15. *Ὁπότε κατ' αὐτὸν γένοιντο*) *Ὁπότ' ἂν κατ' αὐτὸν γένοιντο* legit Belinus.

Pag. 121. *l.* 6. *Προμνηστευσαμένη*) MS. 3011: *προμνησαμένη*, mendose.

ead. l. 11. *Καὶ συγγραφέα θαυμαστὸν δεῖξαι τοῖς Ἕλλησι τὰς Ἑλληνικὰς [νίκας] διεξιόντα*) MS. 2954: *καὶ θαυμαστὸν συγγραφέα δείξας τοῖς Ἑλληνικὰς διεξιοῦσι*, corrupte. MS. 3011: *τὰς Ἑλληνικὰς διέποντα.*

Pag. 122. *l.* 2. *Ὅ, τι μοι χρηστέον*) MS. 3011: *ὅ, τι πρακτέον.*

ead. l. 3. *Ἅπασι γνωσθῆναι*) Idem: *ἅπασιν ὑμῖν γνωσθ.*

ead. l. 5. *Ξυγγίγνεσθαι*) Idem: *συγγένεσθαι.*

ead. l. 11. *Καὶ ὑποδέχεται πόλις*) Idem: *καὶ δέχονται αἱ πόλεις*, vitiose.

ead. l. 17. *Ἀξιολογώτατοι*) Ex MS. 2954. Vulgo: *ἀξιοφελιμώτατοι.*

In Zeuxin vel Antiochum.

Pag. 125. *l.* 7. *Ἐνενόουν*) MS. 2954: *ἐκεῖνα ἐνενόουν.* Bene.

ead. l. 8. *Βαδίζοι*) Idem: *βαδίζει*, & sic utique legendum.

ead. l. ult. *Ἐπαινοῖεν*) *Ἐπῄνουν* emendat Belinus.

ibid. *Προσάγεσθαι*) MS. 2954: *προάγεσθαι*, minus bene.

Pag. 129. *l.* 1. *Τὴν ὅλην* &c.) *Εἰ τὴν ὅλην* &c. legit Belinus.

Pag. 130. *l.* 1. *Τὸ δ' ἄνω ἡμίτομον*) Idem: *τὸ δὲ ἄλλο ἡμίτομον.*

ead. l. 4. *Καθὸ συνάπτεται*) Idem: *καθ' ὃ συνάπτεται.*

Pag. 131. *l.* 1. *Ἠγνοημένην οὖσαν*) Idem: *ἧττω ἔτι οὖσαν*, male.

ead. l. 14. *Ὁποῖον ἐγένετο, εἰδώς. Τούτους γὰρ ἀλκίμους*

ὄντας) Ibidem rectius ſic interpungitur: ὁποῖον ἐγένετο, εἰδὼς γὰρ ἀλκίμους ὄντας.

Pag. 132. *l.* 2. Τεταγμένους) Idem: τεταμένους.

Pag. 133. *l.* 7. Ἐφ' ἑκάτερα) Idem: ἐφ' ἑκατέροις.

Pag. 134. *l.* 13. Καταβάλοιεν) Idem: καταλάβοιεν, & mox κατελάμβανοντο, melius, iudice Belino.

Pag. 135. *l.* 11. Ἐπί τε τῷ τροπαίῳ) Idem: ἔπειτα τῷ τρ. quod vulgato praevalet.

In Harmonidem.

Pag. 137. *l.* 12. Ἐκμεμάθηκα) MS. 2954 ante hoc verbum inutiliter addit καί.

Pag. 138. *l.* 5. Οὗτος ἐκεῖνος Ἁρμονίδης) Idem: οὗτος Ἁρμονίδης ἐκεῖνος.

ead. *l.* 14. Οὐκ ἂν δεξαίμην) Idem: εὐξαίμην, minus bene.

Pag. 142. *l.* 3. Ὥσπερ ἂν εἰ τοῖς ἁπανταχόθεν ἀνθρώποις ἐπιδεικνύμην τοὺς λόγους) Supplet hic quaedam MS. 2954, ita legens: ὥσπερ ἂν εἰ τοὺς ἁπαταχόθεν ἀνθρώπους συγκαλέσας ἐς κοινὸν θέατρον, ἐπιδεικνύοιμην &c.

ead. *l.* 7. Λακεδαιμονίων βασιλεῖς) Male ibidem habetur: Μακεδόνων βασ.

ead. *l.* 8. Δύο ἔφερον) Idem: δύ' ἔφερε.

ead. *l.* 15. Ἀλλότριον) Idem: ἀλλότρια, uti Vorſtius & Ienſius malebant.

Pag. 143. *l.* 10. Ἐπῶν σκιαὶ) Idem: ἐπαίνων σκιαί.

In Scytham ſeu hoſpitem.

Pag. 145. *l.* 5. Ἀλλὰ Σκυθῶν τῶν πολλῶν) MS. 2954: ἀλλ' οὐ Σκυθ. prave.

ead. *l.* 11. Τοῦτο γὰρ τοὔνομα) Idem: τοιοῦτο γὰρ ὄνομα.

Pag. 146. *l.* 4. Κατὰ τὸν λοιμὸν) Idem: ἐπὶ τὸν λοιμόν.

ead. *l.* 9. Ἀθηναῖοι οἱ ἀκούσαντες) Idem: οἱ Ἀθηναῖοι ἀκ.

Pag. 147. *l.* 6. Τὰ δ' ἄλλα τῆς στήλης) Idem: τὰ δὲ ἄνω τῆς στ. melius.

ead. *l.* 8. Εἰς Ἀκαδημίαν) Idem: ἐς Ἀκαδ.

Pag. 148. *l.* 2. Ὅ, τι χρήσαισο) Legitima ratio poſtulat: ὅ, τι ἂν χρήσαιτο.

ead. *l.* 3. Παρὰ τῶν ὁρώντων ἐπὶ τῇ σκευῇ) MS. 2954: ὑπὸ τῶν ὁρώντων ἐπὶ τῇ στόλῃ.

ead. *l.* 6. Πλοίου ἐπιβάντα) Idem: πλοίῳ ἐπιβ.

ead. l. 13. Τοῦ δοκιμωτάτου) Idem: τοῦ εὐδοκιμωτάτου.

Pag. 149. *l.* 9. Μῶν, ἔφη, σύ) Sic idem MS. In omnibus adhuc edd. desiderabatur σύ.

Pag. 150. *l.* 13. Ἀπέλθῃς) Idem: ἀπέλθοις, probante Belino.

Pag. 151. *l.* 17. Δυσπρόσοδον) Ex eodem MS. Vulg. δυσπρόσοδος.

Pag. 152. *l.* 2. Χαριεῖσθαι) Ibidem χαρίσασθαι, minus bene.

ead. l. 4. Περὶ τοὺς ξένους) Idem: πρὸς τὸν ξένιον.

ead. l. 9. Καὶ ὅμως τἀκεῖ) Idem: καὶ ὅλως τἀκεῖθι.

Pag. 153. *l.* 15. Ὅπως ἥδιστα διατρίψῃ) Ibidem corrupte: διαπρέψειε.

Pag. 154. *l.* 4. Οὓς ἐκεῖνος δοκιμάζοι) Ἐδοκίμαζε em. Belinus.

Pag. 155. *l.* 13. Ἀνθεῦσαν) MS. 2954: ἀνθοῦσαν.

Pag. 156. *l.* 2. Καὶ οἷς ἂν) Idem: καὶ οἷστισιν ἄν.

ead. l. 4. Πρὸς τὰ ὅλα) Idem: ἐς τὰ ἄλλα.

Pag. 157. *l.* 7. Ἀῤῥενωπήν τινα τὴν εὐμορφίαν) In eodem additur φέρων, quod in textum admittendum putat Belinus.

ead. l. 10. Κεχηνότες ἀκούουσιν) Idem: κεχηνότες αὐτοῦ ἀκούουσιν.

ead. l. 11. Παρέλθοι) Idem: παρέλθῃ.

Pag. 158. *l.* 2. Τοῦτο μόνον) Idem: τούτῳ.

ead. l. 5. Εἰρηκέναι ἔδοξαν) Idem: εἰ εὑρηκέναι ἔδοξα, perperam.

In Quomodo hist. sit conscr.

Pag. 159. *l.* 7. Ἐς γελοῖον δέ τι πάθος περιΐστη) MS. 3011: περιΐστα, male.

ead. l. 11. Ἐν μέλει διεξῄεσαν) Idem: ἐν μέρει, mendose.

Pag. 160. *l.* 2. Καὶ τἄλλα μεγάλῃ τῇ φωνῇ) MS. 2956: καὶ τῶν ἄλλα μ. τ. φ. minus bene.

Pag. 161. *l.* 6. Ὑπὸ μιᾷ τῇ ὁρμῇ) Idem: τῇ τόλμῃ.

ead. l. 11. Ὁ δὲ ὑποικοδομῶν) MS. 2954: ἐποικοδομῶν.

ead. l. 12. Ἔπαλξιν ὑποστηρίζων) MS. 3011: ἐπιστηρίζων, minus bene.

ead. l. 14. Ὅ, τι καὶ πράττοι) Legendum, monente Belino: ὅ, τι ἂν πράττοι. MS. 3011: πράττει, quod minime ferendum.

ead. l. 15. Διαζωσάμεος) Idem: διασωσάμενος, vitiose.

Pag. 162. *l.* 4. Καὐτὸς οὖν) MS. 2956: καὶ αὐτός. Vulgatum melius.

ead. l. 6. Κεχηνὼς) Idem: κεχηνὸς, male.

ead. l. 10. Κυλίοι) Ex MS. 2956. Vulg. κυλίει.

ead. l. 14. Καὶ πῶς ἀσφαλῶς) Idem: καὶ ὅπως ἀσφ.

ead. l. 16. Τούτου μὲν καπνοῦ) Idem: τοῦ μὲν καπνοῦ, quomodo priſcae edd. neque hoc diſplicet.

Pag. 163. *l.* 1. Τῷ συγγράφειν) Idem & MS. 3011: τῷ συγγραφεῖ, minus bene.

ibid. Ἀνέξω ἐμαυτὸν) Iidem: ἀνάξω ἐμαυτὸν, quod vulgato praefert Belinus.

ead. l. 5. Καίτοι οὐδὲ παραινέσεως) MS. 3011: παραινέσαιμι οἱ πολλοὶ δεινοὶ ὄντες φασὶ, in quo nihil ſani.

ead. l. 10. Τὸ δὲ οἶσθα) Abſunt τὸ δὲ a MS. 2956.

ead. l. 12. Συντεθῆναι) MS. 2954: μετεθῆναι, minus bene.

ead. l. 13. Ἦν τις, ὥς ὁ Θουκυδίδης φησὶν, ἐς ἀεὶ κτῆμα συντιθείη) Vel invitis MSS. legendum εἰ — συντιθείη, monet Belinus.

Pag. 164. *l.* 2. Εἰ δὲ καὶ ἐπήνηται) Idem vir doctus pro εἰ δὲ reponi vult ἦν δέ.

ead. l. 3. Μανία, ἥγε ἐλπὶς) Sic MSS. 2954 & 2956. Vulg. corrupte: εἴγε ἐλπίς. MS. 3011: καὶ ἐλπὶς, prave.

ead. l. 4. Μεταποιήσουσιν ἢ μεταγράψουσι) MS. 3011: μεταποιήσωσιν ἢ μεταγράψωσι.

Pag. 165. *l.* 2. Ἅτινα φευκτέον) Idem: φευκτὰ, male.

Pag. 166. *l.* 8. Ἐς ὕψος ἐπαίροντες) MSS. 2954 & 3011: φέροντες, ex gloſſa.

ibid. Πέρα τοῦ μετρίου) MS. 3011: παρὰ, mendoſe.

ead. l. 13. Εἴ γε) Ἐπεὶ malit Belinus.

ibid. Ὁπωσοῦν ἐπαινέσαι) MSS. 2954 & 3011: ὅπως οὖν, non bene.

Pag. 167. *l.* 8. Ἐπ' ἀνθερίκων ἄκρων) MS. 3011: ἄκρον, perperam.

ead. l. 9. Οὐδ' ὁπόταν) Idem: οὐδὲ ὁπόταν.

ead. l. 12. Τὰ πάντα κατενεχθέντα) MS. 2956: τὰ πάντα ὁμοῦ κατενεχθέντα, non male.

ead. l. ult. Καὶ ὅλως, σύνθετον) Idem: σύνθεται, ſcripturae vitio.

Pag. 168. *l.* 2. Οὐδ' ὁ Ἄρης) In edd. deeſt articulus, quem repoſuimus auctoritate eiuſdem libri.

ead. l. 5. Γίγνεται) MS. 3011: γίνεται, minus Attice.

ead. l. 9. Ἀλλ' ἐπεισάγοι) MS. 2956: ἐπεισάγειν.

ead. l. 10. Τὰ τῆς ἑτέρας) MS. 2954: ἑταίρας. Sed vulg. bene habet.

ead. l. 11. Εἴ τις ἀθλητὴν — περιβάλοι) MS. 3011: περιβάλλει, minus apte.

ead. l. 14. Καὶ φύκιον ἐντρίβοι) MS. 2956: ἐκτρίβοι, male.

ead. l. ult. Καὶ οὐ τοῦτό φημι) Excidit negat. οὐ in MS. 3011, quae tamen abeſſe ſalvo ſenſu nequit.

Pag. 169. *l.* 5. Ἐπιδείξομεν) MS. 2954: ἐπιδείξομαι. MS. 3011: ἐπιδειξόμενος, & mox οἱ δὲ, vitioſe.

ead. l. 6. Εἰς δύο) MS. 3011: ἐς δύο, magis Attice.

ibid. Καὶ χρήσιμον) MS. 2956, cum Cod. Graev. faciens, addit: κιβδήλῳ τῇ διαρέσει χρώμενοι, quod minime ſpernit Belinus.

ead. l. 7. Εἰς αὐτὴν) Idem: ἐς αὐτήν.

ead. l. 8. Ὅσον τἀληθοῦς) Idem: ὅσον ἀληθοῦς.

ead. l. 9. Πρῶτον μὲν, κιβδήλῳ) Iterum cum libro Graev. conſpirat MS. 2956, legens: πρῶτον μὲν, ὡς εἴρηται, κιβδήλῳ. Probat Belinus.

ead. l. 13. Οὐδὲν κωλύσει) Idem κώλυει, rectius.

Pag. 170. *l.* 4. Ἄχρι δ' ἂν καὶ μόνον ἔχῃ) Idem: ἔχει, minus bene.

ead. l. 7. Τὸ κομιδῇ μυθῶδες) Idem: θυμήδες. At MS. 3011: θυμῶδες.

ead. l. 8. Παρ' ἑκάτερον) MS. 2954: ἑκατέροις.

ibid. Ἢν μὴ τὸν συρφετὸν — ἐπινοήσαις) Vel ἐπινοήσῃς, vel εἰ μὴ — ἐπινοήσαις mutatum vult Belinus. MS. 2954 pro ἐπινοήσαις legit ἐπινοῇς. MS. 3011: ἐπινοεῖ.

ead. l. 10. Καὶ, νὴ Δία, συκοφαντικῶς) Ante συκοφαντικῶς MS. 2954 repetit articulum τοὺς, qui tamen recte a vulg. exſulat.

ead. l. 11. Ἀκροασομένους) Firmatur haec lectio auctoritate eiuſdem MS.

ead. l. ult. Χρὴ καὶ συγγράφειν) Tollendum cenſemus cum Belino καὶ ante συγγράφειν, quod etiam abeſt a MS. 3011.

Pag. 171. *l.* 10. Ὀμφάλης τῷ σανδάλῳ) MSS. 2956 & 3011: σανδαλίῳ.

ead. l. 12. Προσιζάνουσα) MS. 3011: προσίζουσα.

ead. l. 14. Σου ἐπαινέσονται) Iidem: σοὶ ἐπαιν. probante Belino.

ead. l. 16. Ἀσύμφυλον) Habet hanc lect. etiam MS. 3011.

Pag. 172. *l.* 1. Εἰ δὲ τοῦτο ἐναλλάξειας) MS. 2956: ἐναλλάξαις, minus eleganter.

ead. l. 2. Γίγνεται) MS. 3011: γίνεται.

ead. l. 8. Κατὰ τέχνην) MS. 2954 cum art. κατὰ τὴν τέχνην. Bene.

ead. l. 10. Ὥστε οὐδὲ) MSS. 2954 & 2956: ὥστ' οὐδέ.

ead. l. 14. Ὥσπερ Ἀριστοβούλου μονομαχίαν γράψαντος) Iidem & MS. 3011: ὥσπερ Ἀριστόβουλος μονομαχίαν γράψας. Sed vid. not.

ead. l. 15. Ἀναγνόντος αὐτῷ τοῦτο μάλιστα τὸ χωρίον τῆς γραφῆς) MS. 2954 mutato ordine: ἀναγν. αὐτῷ τὸ χωρίον τῆς γραφῆς τοῦτο μάλιστα.

Pag. 173. *l.* 6. Ἑνὶ ἀκοντίῳ) Ita MSS. 2954 & 2956. Vulg. ἐν ἀκοντίῳ.

ead. l. 8. Ὅς γε) MS. 3011: ὥστε, minus bene.

ead. l. 9. Τὸν Ἄθω) MS. 2954: τὸν Ἄθων, Attice.

Pag. 174. *l.* 1. Ἐπανθίσῃ) MS. 2956: ἐπανθήσῃ, male.

ead. l. 3. Τὸ τήμερον) Idem: τὸ θ' ἥμερον, vitiose.

ead. l. 4. Χρειῶδες) MS. 3011: χρεῶδες.

ead. l. 5. Θεραπεύοντες) Idem: θεραπεύεσθαι.

ead. l. 8. Καταμεμίχθαι) Idem: καὶ μεμίχθαι, prave. Mox πάσῃ non novit MS. 2956.

ead. l. 15. Μηδεὶς ἀπιστήσῃ) MS. 3011: ἀπιστήσειε, probante Belino.

ead. l. 16. Κἂν ἐπωμοσάμην) Potior lectio MSS. 2956 & 3011: κἂν ἐπωμοσαίμην.

Pag. 175. *l.* 3. Περὶ πόδα) MS. 3011: παρὰ πόδα.

ead. l. 5. Τὸν ἡμέτερον ἄρχοντα) MS. 2956: τὸν ἡμετέρων ἄρχοντα.

ead. l. 12. Ὡς ἄμεινον ποιοῖ τοῦτο τοῦ Ὁμήρου) MS. 3011: ὡς ἄμ. ποιοῖτο τοῦτο τὸ τοῦ Ὁμήρου. Sed Belinus unice probat lectionem ed. *Flor.* ποιεῖ.

Pag. 176. *l.* 3. Κάκιστ' ἀπολούμενος) MSS. 2956 & 3011: κάκιστα ἀπολούμενος.

ead. l. 8. Ἀποπνέουσαν) MS. 2954: γέμουσαν. Vulgata non movenda.

ead. l. 9. Καλπουρνιανὸς) MS. 2954: Καλπευριανός. MS. 3011: Καλπουριανός. MS. 2956: ὅσα γὰρ καὶ Κρέσπεριος Καλπουριανός.

Pag. 177. *l.* 8. Τοῦτο εἶναι) MSS. 2954 & 3011: τοῦτ' εἶναι. Annotavit ad haec verba Scholiast. MS. 2956: οἷα πανταχοῦ τῷ γελοίῳ ἐνευδοκιμῶν ὁ κατάρατος οὗτος.

ead. l. 10. Μικρὰ κἀκεῖνα, ὡς καὶ αὐτὸς) MS. 2954: μακρᾷ κακίᾳ, ὅπως καὶ αὐτὸς, manifeſto errore.

Pag. 178. *l.* 10. Προπεπονηκὼς) MS. 2956: προσπεπονηκὼς, male.

ead. l. 15. Τὸ προοίμιον ὑπέρψυχρον ἐποίησεν) MS. 3011: ὑπόψυχρον, minus bene. Pro προοίμιον Belinus & h. l. & ubique dein legi iubet φροίμιον, uti ſupr. p. 175. De forma hac Attica vid. Moer. Atticiſt. p. 382.

Pag. 179. *l.* 3. Οὐκ οἶδ' ὅ, τι) Idem: οὐκ οἶδα ὅ, τι.

ead. l. 4. Ἰητρείην) MS. 2954: ἰατρικὴν, male.

ead. l. 6. Οἷα ἐκ τριόδου) MS. 3011 omittit οἷα. Pro ἐκ τριόδου in MS. 2956 mendoſe habetur ἐκ περιόδου.

ead. l. 7. Εἰ δέ με δεῖ) MS. 3011: εἰ δὲ μέλει, prave. Et ſtatim μεμνῆσθαι.

ead. l. 10. Ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ προοιμίου) In eodem: φροιμίου.

ead. l. 11. Ἀναγιγνώσκοντας) Ibidem: ἀναγινώσκοντας, minus Attice.

ead. l. 12. Ὡς μόνῳ ἂν τῷ σοφῷ πρέποι) MS. 2956: πρέπειν, ſatis bene. Praeoptat tamen Belinus *Fl.* lectionem πρέπει.

Pag. 180. *l.* 6. Τὸ γὰρ τοιοῦτον, εἴπερ ἄρα, ἡμῖν ἔδει καταλιπεῖν λ.) Non agnoſcit εἴπερ MS. 2956, legitque: τὸ γὰρ τοιοῦτον, ἔδει περ ἄρα ἡμῖν καταλ. λ. Unde Belinus ſtatuit emendandum ἔδει παρ' ἡμῖν.

ead. l. 13. Οὗτος δὲ) MS. 3011: αὐτὸς, male.

ead. l. 15. Ἢ ὀλίγῳ ἀμείνων) MS. 2956: ὀλίγον, int. κατά.

Pag. 181. *l.* 3. Ὑπὲρ τὴν Κασπιακὴν) MS. 3011: Κασπίαν.

ead. l. 7. Καὶ ζώνη ἰριοειδὴς) Idem: ἠεροειδής.

ead. l. 15. Οὐκ ἄνευ) MS. 2954: οὐκ ἂν εὖ, male.

Pag. 182. *l.* 5. Συείων) MS. 2956: συείνων, minus bene.

ead. l. 12. Ἐξέθανον) Idem: ἐξαπέθανον. Belino potior videtur priſcarum edd. ſcriptura ἀπέθανον.

ead. l. 16. Καὶ ἓξ πρὸς διακοσίοις) Idem & MS. 3011: πρὸς τοῖς διακοσίοις. Inutilis articulus.

Pag. 183. *l.* 1. Τραυματίας γενέσθαι ἐννέα) Pro ἐννέα MS. 3011 habet notam numeralem θ.

ead. l. 3. Ὑπὸ γὰρ) Idem: ὑπὲρ γάρ.

ead. l. 6. Ὡς Κρόνιον μὲν Σατουρνῖνον) MS. 2956: ὡσεὶ, Attice; & paulo poſt Σατορνῖνον.

ead. l. 8. Τιτιανὸν) MS. 2954: Τατιανὸν, probante Belino.

ead. l. 9. Περὶ τῆς Σεβηριανοῦ) Rectius cum MSS. 2954 & 3011 ſcribas Σευηριανοῦ. Illud eſt recentioris Graeciſmi.

Veteres Graeci utebantur *υ* & *ου* pro Latinorum V; pro quibus recentiores substituerunt *β*. Praeterea *β* & *υ* haud raro confunduntur in MSS.

ead. l. 10. Οἰόμενοι ξίφει) MS. 2956: *ξίφει οἰόμενοι.*

ead. l. 11. Ἀποθάνοι) Videtur Belino emendandum *ἀπέθανε.*

ead. l. 12. Οὐκ εἰδὼς ὅτι τὸ μὲν πάθος ἐκεῖνο) MS. 2954: *ἐκείνῳ*, non male, int. *Severiano.*

ead. l. 14. Καὶ ἑπτὰ διαρκοῦσιν) MSS. 2954, 2956 & 3011: *καὶ ἐς ἑβδόμην διαρκ.* Sed vulgatum retinendum.

ibid. Εἰ μὴ τοῦθ' ὑπολάβοι) MS. 3011: *ὑπολάβῃ.*

ead. l. 16. Σεβηριανὸς) MSS. 2954 & 3011 iterum Σευηριανὸς, & sic dein ubique. Quare eadem saepius monendo lectoribus molesti non erimus.

ibid. Ἀπόλλυται) MS. 2956: *ἀπόλυται*, perperam.

Pag. 184. *l.* 2. Ποῦ ἄν τις θείη) MS. 3011: *ποῦ δ' ἄν τις θείη.*

ead. l. 7. Ὧ τρόπῳ μάλιστα προσαγάγοι) MS. 2954: *ὅτῳ τρόπῳ μάλ. συναγάγοι.* MS. 2957: *προσαγάγει.* Servato *ὅτῳ*, (Att. pro *ᾧ τινι*) Belinus porro legit *προσαγάγοι ἄν*, l. *προσαγάγῃ.*

ead. l. 11. Τὰ ἐγχρήζοντα) MS. 2956: *τὰ χρήζοντα.*

ead. l. 14. Θατέρῳ δὲ σάνδαλον) MSS. 2954 & 3011: *θάτερον δὲ σανδάλῳ*, male.

ead. l. 16. Καὶ τραγικὰ) MS. 2956: *καὶ στρατικὰ*, prave.

Pag. 185. *l.* 1. Τὸ σῶμα δὲ αὐτὸ τῆς ἱστορίας) MS. 3011: *ὑπὸ τῆς ἱστορ.* corrupte.

ead. l. 2. Ἐπάγοντας) MS. 2956: *ἐπαγάγοντας*, Attica forma.

ead. l. 6. Χρὴ δὲ μὴ οὕτως) MSS. 2956 & 3011: *χρὴ δὲ, οἶμαι, μὴ οὕτως*, quomodo Cod. *W.*

ead. l. 12. Τοῦ Ῥοδίων Κολοσσοῦ) MS. 2956: *τοῦ Ῥοδίου Κολ.* Illud Luciano usitatius.

ead. l. 14. Ἀπροοιμίαστα) Ἀφροιμίαστα malit Belinus.

Pag. 187. *l.* 5. Ὡς οὐ Παρθυαίων) MS. 2956: Παρθυαῖος, melius, iudice Belino.

ead. l. 13. Ἐκπώματα ὑαλᾶ) MSS. 2954 & 2956: *ὑάλινα.*

ead. l. 16. Εἰς σφαγὴν) MS. 3011: *εἰς τὴν σφαγὴν*, bene. Sed mox perperam idem liber *ἐντέμοντι* pro *ἐντεμόντα.*

Pag. 189. *l.* 5. Κατεγίγνωσκον) Idem: *καταγινώσκω.*

ead. l. 8. Τοῦ δράματος) MS. 2956: *τοῦ πράγματος*, male.

Pag. 190. *l.* 3. Μηδ' ἐπαινοῖ) MSS. 2954 & 2956: ἐπαινοίη, forma Attica.

ead. l. 9. Εἰς ψυχρὰν) MS. 2956: ἐς ψυχράν.

ead. l. 11. Μαυσάκας τοὔνομα) Idem: Μαυκάσας, errore librarii.

ead. l. 12. Καταλάβοι) Κατέλαβε, & mox φοβηθεῖεν ἂν, tum φίλων ἂν εἴη legi vult Belinus.

ead. l. 16. Ἀποδεδημηκότα καὶ αὐτὸν ἐς τὴν Μαύρων) MS. 2954: ἐς τὴν τῶν Μαύρων γήν. Sed elegantius subintelligitur posterius vocabulum.

ead. l. ult. Ἀδελφοῦ αὐτῷ) Idem: αὐτοῦ, minus bene.

Pag. 191. *l.* 1. Ὡς θηράσειεν — καὶ ὡς ἴδοι) Belinus mutari iubet in ὡς ἐθήρασεν — καὶ ὡς ἴδε.

ead. l. 3. Ὡς ὑπὸ λέοντος — καταβρωθείη) MS. 2956: καταβρωθῆναι. Sed κατεβρώθη legendum, ait Belinus. Sequitur enim etiam indicat. ἐπρίατο, cui ὡς eodem sensu quoque iungitur pag. seq. pr.

ead. l. 10. Ἀξίους ὠνούμενον) MS. 2956: ἀξίου ὠνούμενον.

Pag. 195. *l.* 15. Μουζούριδος) Idem: Μουζίριδος.

Pag. 196. *l.* 1. Οὔθ' ὁρῶντες, οὔτ' εἰ βλέποιεν, κατ' ἀξίαν) Idem: οὔτε ὁρῶντες, οὔτε βλέπειν ἢ κατ' ἀξίαν, male.

ead. l. 9. Παρθονικικὰ) Idem: Παρθονικά.

ead. l. 13. Οὗτος) Idem: αὐτὸς, male.

Pag. 197. *l.* 3. Καὶ εἴτι τραχὺ δὴ) MSS. 2954 & 2956 ἤδη pro δή. Belinus malit: τραχὺ ἦν.

ead. l. 4. Ὥστε οἰκοδομεῖν τι δεῖ ἤδη, καὶ αὐτὸν) Iidem: ὥστε οἰκοδομεῖν τι ἤδη καὶ αὐτός· quod proxime abest a Cod. Marc. scriptura ὥστε οἰκοδομεῖ τι ἤδη καὶ αὐτὸς, quam non immerito probabat Solanus.

Pag. 198. *l.* 2. Ἢ ἄργυρον) MS. 2956: ἀργύριον.

Pag. 199. *l.* 6. Ἐφευρηκέναι) Idem: εὑρηκέναι.

Pag. 201. *l.* 4. Μέγα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) MS. 2954: ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ.

Pag. 202. *l.* 3. Παρατείχισμα) Idem: ἀνατείχισμα.

Pag. 203. *l.* 1. Ἡγήσεται) Idem: ἡγήσαιτο, mendose.

ead. l. ult. Οὐ μικρῷ τινι) Idem: οὐ μικρόν τι, quod longe praestat vulgatae.

Pag. 204. *l.* 10. Ὀνομάζων) Idem: ὀνομάσων, suprascripto αι, ut sit ὀνομάσαι.

Pag. 206. *l.* 7. Καπηλικοῖς) Idem: πολιτικοῖς. Sed inter lineas correctum καπηλ.

Pag. 211. *l.* 3. Τοιοῦτο δή τοι) Idem: τοιοῦτον δή τι.

ead. l. 5. Εἰς δύναμιν ἐναργέστατα) Idem: ἐνεργέστατα, idque praeferendum censet Belinus. *Les montrer dans toute l'énergie qu'elles doivent avoir pour produire leur effet.*

ead. l. 11. Ὅταν) Idem: ὁπόταν.

ead. l. 12. Καὶ τότε φροιμίῳ) Idem: καὶ τῷ τε φροιμίῳ, male.

Pag. 212. *l.* 2. Ἢ εὐμάθειαν) Idem: καὶ εὐμάθειαν.

ead. l. 5. Τὰ ὕστερα) Idem: τὰ ὕστερον, magis Attice.

Pag. 215. *l.* 12. Μάλιστα μὲν ἐοικότα) Idem: ἐοικότας, perperam.

Pag. 216. *l.* 2. Καὶ ταχεῖς) Idem in margine: καὶ σαφεῖς.

In Verae historiae Lib. I.

Pag. 219. *l.* 2. Ἠσκημένοις) MS. 3011: ἀσχολουμένοις, quod arridet Belino, qui vulgatum e glossa natum arbitratur.

ead. l. 4. Γιγνομένης) MS. 2954: γινομένης, minus Attice.

ead. l. 7. Ἀνεῖναί τε τὴν διάνοιαν) MSS. 2954 & 3011: ἀνιέναι, melius, iudice Belino.

ead. l. 9. Ἡ ἀνάπαυσις) MS. 3011: ἡ ἀνάγνωσις, vitiose.

Pag. 220. *l.* 8. Καὶ μυθώδη συγγεγραφότων· οὓς καὶ ὀνομαστὶ ἂν ἔγραφον) Sic MS. 3011. Vulgo — συγγεγραφότας & ἀνέγραφον.

ead. l. 10. Φαίνεσθαι ἔμελλε) Idem: ἔμελλον, quod non improbandum. Sed & vulg. ferri potest.

ibid. Ὁ Κνίδιος, συνέγραψε) Idem: ὃς συνέγραψε, perperam.

ead. l. 12. Μήτε ἄλλου εἰπόντος) MS. 2954: μήτε ἄλλου ἀληθεύοντος, quomodo ed. *Fl.*

ead. l. 15. Οὐκ ἀτερπῆ δ' ὅμως) MSS. 2954 & 3011: δὲ ὅμως.

Pag. 221. *l.* 4. Τῆς τοιαύτης βωμολοχίας) In MS. 3011 additur: ἢ ἀπάτης.

ead. l. 9. Πρὸς ἰδιώτας τοὺς Φαίακας) MSS. 2954 & 3011: πρὸς ἰδιώτας ἀνθρώπους τοὺς Φαίακ. non male.

ead. l. 13. Ἐθαύμασα) Iidem: ἐθαύμαζον.

Pag. 222. *l.* 4. Ἀληθεύων λέγω) Iidem: ἀληθεύσω λέγων.

ead. l. 8. Ἔτι δὲ μηδὲ ὅλως ὄντων, μηδὲ τὴν ἀρχὴν) MS. 3011 pro μηδὲ utrobique habet μήτε. Rectius; praecedit enim etiam μήτ' εἶδον, μήτ' ἔπαθον, μήτε παρ' ἄλλων.

ead. l. 14. Μαθεῖν ὅ, τι τὸ τέλος) MSS. 2954 & 3011: μαθεῖν τί τὸ τέλος. Minus bene.

ead. l. ult. Τούτου γέ τοι ἕνεκα) MS. 3011: τούτου γε μέντοι ἕνεκα, probante Belino.

ibid. Πάμπολλα μὲν σιτία) Sic edidimus ex MS. 2954. Vulg. πάμπολλα σιτία, abſque μέν.

Pag. 223. *l.* 7. Οὐρίῳ ἀνέμῳ) MSS. 2954 & 3011 negligunt voc. ἀνέμῳ, & videtur illud gloſſatoris aſſumentum eſſe.

ead. l. 9. Ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι) MS. 3011: ἀνατέλλοντι. Minus Attice.

ead. l. 10. Ἐπεγίγνετο) Idem: ὑπεγένετο. MS. 2954: ἐπεγένετο.

ead. l. 12. Παραδόντες αὐτοὺς) MS. 3011: ἑαυτούς.

Pag. 224. *l.* 11. Τὸ δ' ἔλαττον) Idem: τὸ δὲ ἔλαττον.

ead. l. 13. Προσκυνήσαντες οὖν) Idem: δ' οὖν.

ead. l. 14. Παρήειμεν) MS. 2954: παρήμεν, minus bene.

ead. l. 15. Οἷός περ ὁ Χῖός ἐστιν) Elegantius ſic legunt MSS. 2954 & 3011, quam vulg. οἷος ὁ Χῖός ἐστιν.

ead. l. ult. Ἄφθονον δὲ ἦν τὸ ῥεῦμα) Art. τὸ ante ῥεῦμα ſuppeditavit MS. 3011.

Pag. 225. *l.* 7. Ἀνέῤῥει σταγὼν οἴνου) In eodem: ἀπέῤῥει.

ead. l. 8. Ἐγίνετο) Idem: ἐγένετο.

ead. l. 14. Τῆς οἰνοφαγίας) MS. 2954: οἰνοφλυγίας, quod vulgato praefert Belinus. Paulo poſt pro περάσαντες idem liber & MS. 3011 exhibent διαπεράσαντες, melius.

Pag. 226. *l.* 4. Καὶ μεστοὶ ἦσαν) Sic MS. 2954. Vulg. μεσταί.

ead. l. 7. Ἠσπάζοντό τε καὶ) Recepimus ex eod. MS. encliticam τε. MS. 3011 habet: ἠσπάζοντο τότε καί.

ead. l. 15. Καὶ ἤδη αὐτοῖς κλάδοι ἦσαν) MSS. 2954 & 3011: κλάδοι ἐπεφύκεσαν. Atque ſic a Luciano relictum putat Belinus.

Pag. 227. *l.* 1. Καταλιπόντες δ' αὐτοὺς) MS. 3011: δὲ αὐτούς.

ead. l. 2. Διηγούμεθα ἐλθόντες) Idem: διελθόντες, minus bene.

ead. l. 3. Τὴν συμπλοκὴν καὶ) Abſunt a MSS. 2954 & 3011.

ead. l. 4. Καὶ λαβόντες) Iidem: καὶ δὴ λαβόντες.

ead. l. 6. Αὐτοῦ πλησίον αὐλισάμενοι) Iidem tribus vocibus auctiores ſic exhibent: αὐτοῦ πλησίον ἐπὶ τῆς ἠϊόνος &c.

ead. l. 9. Οἷον ἐπὶ σταδίους τρισχιλίους) Iidem: ὅσον ἐπὶ σταδίους τριακοσίους.

ead. l. 12. Κολπώσας τὴν ὀθόνην) MS. 3011: κυρτώσας, ex glossa.

Pag. 228. *l.* 2. Οὐδὲν αὐτόθεν) Idem: αὐτόθι, minus bene.

ead. l. 3. Ἐφαίνοντο ἡμῖν καὶ ἄλλαι νῆσοι) Ex MSS. 2954 & 3011. Vulg. ἐφ. ἡμῖν ἄλλαι νῆσοι, absque καί.

ead. l. 4. Πυρὶ τὴν χρόαν) MS. 3011: χροίαν.

ead. l. 10. Οἱ δ' Ἱππόγυποι) Idem: οἱ δὲ Ἱππόγ.

ead. l. ult. Ἄγειν ὡς τὸν βασιλέα) MSS. 2954 & 3011: ἀνάγειν ἐς τὸν βασ. quam lect. Belinus amplectitur, servato tamen ὡς.

Pag. 229. *l.* 1. Ἄγουσιν ὡς αὐτὸν) Iidem: ἀνάγουσιν ὡς αὐτὸν, probante Belino.

ead. l. 2. Καὶ ἀπὸ τῆς στολῆς εἰκάσας) Iidem: καὶ ἀπὸ τῆς θέας καὶ τῆς στολῆς· itaque rescribi iubet Belinus, praeter necessitatem.

ead. l. 3. Συμφησάντων δὲ ἡμῶν) Addidimus ἡμῶν ex MS. 2954. In vulg. deest.

ead. l. 5. Καὶ ὃς ἀρξάμενος) Idem: καὶ ὁ δὲ ἀρξάμενος, melius, iudice Belino.

Pag. 230. *l.* 3. Ἀπορωτάτους) Idem: ἀποροτάτους, male.

ead. l. 6. Ὑπαντήσας) MSS. 2954 & 3011: ἀπαντήσας.

ead. l. 9. Παραγγεῖλαι τὴν ἀποικίαν) Iidem: ἀποστεῖλαι, quod magis commodum.

ead. l. 17. Στρατιᾶς) MS. 3011: στρατείας.

Pag. 231. *l.* 4. Θριδακίνοις φύλλοις) MSS. 2954 & 3011: θριδακίνης, male.

ead. l. 5. Ἐπὶ δὲ τούτων) MS. 2954: ἐπὶ δὲ τούτους. Rectius MS. 3011: τούτοις.

ead. l. 6. Τετάχατο) Iidem cum augmento ἐτετάχατο.

ibid. Ἦλθον δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἄρκτου) Iidem: ἦλθον δὲ αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς ἄρκ. quod amplectitur Belinus.

ead. l. 10. Μέγεθος δὲ τῶν ψυλλῶν) Ex MS. 3011. Vulg. μέγ. τῶν ψ. omisso δέ.

ead. l. 12. Φέρονται) Idem: φαίνονται, perperam.

ibid. Ἄνευ τῶν πτερῶν) Rectius articulum omittit MS. 2954.

ead. l. 13. Ὑπεζωσμένοι) Idem: ὑποζωσάμενοι.

Pag. 232. *l.* 5. Αὕτη μὲν τοῦ Ἐνδυμίωνος ἡ δύναμις) MSS. 2954 & 3011: αὐτὴ μὲν ἦν τ. Ἐνδ. ἡ δύν. quod non erat, cur placeret Belino.

ead. l. 10. Τοῦ θέρμου τὸ λέπος) MS. 3011: τὸ λέπας, male.

ead. l. 12. Ἐπεὶ δὲ καιρὸς) Idem: ἐπειδὴ δὲ καιρός.
ead. l. 15. Τὸ μέσον δὲ) Idem: τὸ δὲ μέσον, melius.
ibid. Ὡς ἕκαστοι) Idem: ὡς ἕκαστος ἐδόκει. MS. 3011: ὡς ἑκάστοις ἐδόκει. Posterius, ut genuinum, probat Belinus. Vid. tamen Solani not.

Pag. 233. *l.* 12. Ἐλέγοντο δὲ οὗτοι) MS. 2954: αὐτοὶ, minus bene.
ead. l. 16. Ἀεροκόρακες) MSS. 2954 & 3011: ἀεροκόρδακες.

Pag. 234. *l.* 4. Δυσοσμίας τινος) Iidem: καὶ δυσωδίας.
ibid. Ἐπιγενομένης) Iidem: ἐγγινομένης, quod praeplacet Belino.
ead. l. 8. Ὅτι ἀσπίσι μὲν μυκητίνοις) Iidem: μυκητίναις. Sed & vulgatum probum.

Pag. 235. *l.* 2. Οὐδ' ὅλως) Iidem: οὐδὲ ὅλως.
ead. l. 8. Ἔφυγεν) Iidem: ἔφυγον.
ibid. Ἐς χεῖρας) MS. 2954: ἐς χεῖρα.
ead. l. 10. Τοῦ ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ εὐωνύμου) MS. 3011: εὐωνύμῳ, male.
ead. l. 12. Ἔφυγον ἐπικλίναντες) Idem: ἐγκλίναντες.
ead. l. 13. Τῷ εὐωνύμῳ σφῶν νεν.) Pro σφῶν MS. 2954 habet σαφῶς, sed in margine repositum vulgatum.
ead. l. 14. Τῆς δὲ τροπῆς λαμπρᾶς γενομένης) MSS. 2954 & 3011: γεγενημένης, melius, propter sequens verbum praeteriti generis ἡλίσκοντο.

Pag. 236. *l.* 2. Οἷα παρ' ἡμῖν — φαίνονται) Iidem: φαίνεται, melius.
ead. l. 14. Τοῦ Ῥοδίου Κολοσσοῦ) MS. 3011: Ῥοδίων. Sic & alibi Noster. Cf. supr. p. 185.
ead. l. 16. Μή τῳ καὶ ἄπιστον δόξῃ) Al. μὴ τὸ, minus bene. In nostra lect. consentiunt MSS. 2954 & 3011, & ed. *Salm.*

Pag. 237. *l.* 4. Ἐμπίπτουσι) MS. 3011: ἐπιπίπτουσι. Sed rectius vulgatum.

Pag. 238. *l.* 14. Ῥητῶν ἕκαστον χρημάτων) MSS. 2954 & 3011: ῥητοῦ ἕκαστον χρήματος.
ead. l. 15. Τούς γε ἄλλους ἀστέρας) MS. 2954: τούς γε ἀλλήλους, vitiose.

Pag. 239. *l.* 4. Κοινὴν ποιεῖσθαι) Idem: κοινῇ.
ead. l. 12. Ὑπηντίαζον ἡμῖν) MS. 3011: ὑπηντίαζον ἡμᾶς, Attice.

Pag. 240. *l.* 3. Εἰς τὴν θάλατταν) Idem: ἐς τὴν θάλ.

Pag. 241. *l.* 10. Ὀχεύουσι) Idem: ὀχετεύουσι, minus bene.

ibid. Καὶ πλησιάζουσι τοῖς γαμέταις) Vulgo ταῖς γαμ. Noſtrum eſt in MS. 3011.

ead. l. 12. Ὅσπερ ὁ καπνὸς) Sic idem liber. In vulg. articulus deeſt.

ead. l. 15. Ὀπτωμένων δὲ, περικαθεσθέντες) Idem poſt ὀπτωμένων δὲ addit τῶν βατράχων, quae tamen redundant.

ead. l. 16. Λάπτουσι) Belinus, Scholiaſtem ſecutus, legit κάπτουσι.

Pag. 242. *l.* 3. Εἰς κύλικα) MS. 3011: ἐς κύλικα.

ibid. Οὐ μὴν ἀπουροῦσί γε &c.) Idem: οὐ μὴν ἀποροῦσι ἀφοδευμάτων ἀφοδεύουσι δὲ, male.

ead. l. 5. Ἐν ταῖς πυγαῖς) MSS. 2954 & 3011: ἕδραις.

ead. l. 6. Ἀλλ' ἐν ταῖς ἰγνύσιν, ὑπὲρ τὴν γαστροκνημίαν) MS. 3011: ἀλλ' ἐν ταῖς γαστροκνημίαις ὑπὸ τὴν ἰγνύν.

Pag. 243. *l.* 3. Ἱδροῦσιν) MSS. 2954 & 3011: ἀλείφουσιν.

ead. l. 11. Ὥσπερ πήρᾳ) Conſentiunt iidem libri in hac ſcriptura. Vulg. ὅσα πήρᾳ.

ead. l. 13. Ἔντερον δὲ ἐν αὐτῇ οὐδὲ ἧπαρ φαίνεται) Iidem mutato paulum verborum ordine: ἔντερον δὲ οὐδὲ ἧπαρ ἐν αὐτῇ φαίνεται.

ead. l. 14. Ὅτι δασεῖα ἔντοσθε) MS. 3011: ὅτι δασεῖα πᾶσα ἔντοσθε, bene.

Pag. 245. *l.* 1. Οὐκ ἔτι ἔχω) Idem non agnoſcit ἔτι.

ead. l. 5. Ἐμβάντες) Idem: ἀναβάντες, probante Belino.

ead. l. 8. Συνέπεμπε) Idem: συνέπεμψε, melius.

ead. l. 13. Παρήειμεν) Ex MSS. 2954 & 3011. Vulg. περιήειμεν. Mox l. 16 eorundem auctoritate pro οὐκ ἀφῆκεν reſcripſimus οὐκ ἐφῆκεν.

Pag. 246. *l.* 3. Ἀπεχώρησαν) Iidem: ἀνεχώρησαν, melius, iudice Belino.

ibid. Ἀπεληλύθεισαν) Iidem: ἀπεληλύθεσαν.

ead. l. 8. Ταπεινοτέρα μέντοι τοῦ Ζωδιακοῦ) Iidem: ταπεινοτέρα μέντοι πολὺ τοῦ Ζωδ.

ibid. Ἄνθρωπον μὲν οὐδένα) Sic iidem libri. In edd. μὲν legebatur poſt οὐδένα.

ead. l. 11. Καὶ ὥσπερ εἰπεῖν πένητας) MS. 2954 omittit verbum εἰπεῖν. Malit Belinus: καὶ ὡς εἰπεῖν π.

ead. l. 16. Ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλουν) MSS. 2954 & 3011: ἐπὶ ξενίας.

Pag. 247. *l.* 2. Δι' ὅλης νυκτὸς) MS. 3011: διὰ νυκτὸς ὅλης.

ead. l. 6. Τὰ γιγνόμενα) MSS. 2954 & 3011: τὰ γινόμενα, minus Attice.

ead. l. 9. Ὁ δέ μοι πάντα διηγήσατο) Poſt πάντα MS. 3011 addit ἐκεῖνα, quod ampleſtitur Belinus.

ead. l. 11. Τῇ ἐπιούσῃ δὲ) MSS. 2954 & 3011: τῇ δὲ ἐπιούσῃ.

ibid. Ἐπλέομεν πλησίον τῶν νεφῶν) Iidem: ἐπλέομεν ἤδη πλησίον τῶν νεφ. non male.

ead. l. 14. Βασιλεύει μέντοι αὐτῶν Κορωνὸς ὁ Κοττυφίωνος) Iidem: βασιλεύειν μέντοι ἐλέγετο αὐτῶν ὁ Κορωνὸς ὁ Κιττυφίωνος. Quae lectio omnino praeferenda videtur, ſed vitioſe exaratum ultimum vocabulum.

Pag. 248. *l.* 2. Πλήν γε τῶν ἐν τῷ ἀέρι) MS. 3011: πλήν γε τὴν ἐν τ. α. mendoſe.

ead. l. 3. Πυρωείδεις) Idem: πυραυγεῖς. MS. 2954: πυρώδεις.

ead. l. 7. Θαυμάσιον ὡς ὑπερηδόμεθα) Sana lectio, quae non debebat offendere Belinum. Θαυμάσιον ὡς eſt *mirum quam*, ut recte vertit Geſnerus. Neque igitur opus ſcriptura MS. 2954: θαυμασίως ὑπερηδόμεθα.

ibid. Καὶ ὑπερεχαίρομεν, καὶ δεῖπνον πᾶσιν ἐκ τῶν παρόντων ἐποιούμεθα, καὶ ἀπορρίψαντες, ἐνηχόμεθα) Exhauſtis tot periculis, reduces in mare, praeter rem ſuo gaudio fungi videntur Belino hi navigatores, coenam omnibus pro praeſenti praebendo. Aſſentitur igitur vir doctus MStis 2954 & 3011, hoc modo legentibus: καὶ ὑπερεχαίρομεν, καὶ πᾶσαν εὐφροσύνην ἐκ τῶν παρόντων ἐποιούμεθα, καὶ ἀποβάντες ἐνηχόμεθα. Haud diffitemur, & nobis valde placere hanc lectionem.

ead. l. 12. Ἐν ὕδατι πλεύσαντες) MS. 3011: ἐν εὐδίᾳ πλ. neſcimus, an melius.

Pag. 249. *l.* 2. Πολὺ τῶν παρ' ἡμῖν φαλλῶν) Corrupit feſtivam lectionem Marklandus ad Max. Tyr. corrigendo φελλῶν, *ſuberum.*

ead. l. 5. Καὶ περιβάλλοντες) MS. 2954: περιβαλόντες.

ead. l. 8. Εἰς τὸ εἴσω) Atticam formam Luciano reſtitui vult Belinus, legendo: ἐς τὸ ἔσω.

ead. l. 10. Αὐτοῦ ἀναχανόντος) MSS. 2954 & 3011: ἀναχάναντος, melius, iudice Belino.

ead. l. 13. Καὶ ἄλλα πολλὰ θηρία) Iidem, mutato verborum ordine: καὶ ἄλλα θηρία πολλά.

ead. l. 16. Ἦν κατέπινε) MS. 3011: κατέπιε.

ibid. Ὕλη γοῦν ἐπ' αὐτοῖς) Sic MSS. 2954 & 3011. Vulgo: ὕλη οὖν. In iisdem pro ἐπ' αὐτοῖς habetur ἐπ' αὐτῆς.

Pag. 250. *l.* 2. Περίμετρος δὲ τῆς γῆς) Iidem: περίμετρον. Unde Belinus malit: τὸ περίμετρον δὲ &c.

ead. l. 3. Τεσσαράκοντα) MS. 2954: τετταράκοντα, Attice. Paulo ante pro στάδιοι MS. 3011 vitiose habet σταδίοις· & pro διακόσιοι καὶ τεσσαρ. exhibet notam numeralem σμ'.

ead. l. 6. Ἀναστήσας τοὺς ἑταίρους) Iidem MSS. ἀναστήσαντες, minus bene.

ead. l. 10. Τῇ ἐπιούσῃ δὲ) Τῇ δὲ ἐπιούσῃ legendum, si Belinum audias.

ead. l. 11. Διαναστάντες) MS. 2954: ἀναστάντες.

ibid. Ἑωρῶμεν ἄλλοτε μὲν ὄρη) Idem: ἄλλοτε μὲν ἑωρῶμεν ὄρη. MS. 3011: ἄλλοτε μὲν γῆν καὶ ὄρη ἑωρῶμεν &c.

ead. l. 14. Ἐπειδὴ δὲ ἐθάδες) MSS. 2954 & 3011: ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐθάδες, bene.

ead. l. 15. Ἐγιγνόμεθα) Iidem: ἐγενόμεθα, minus Attice.

ead. l. 16. Περισκέψασθαι) Iidem: περισκοπήσασθαι, ex glossa.

Pag. 251. *l.* 1. Οὔπω δὲ ὅλους πέντε) MS. 2954: οὔπω δὲ πέντε ὅλους.

ead. l. 2. Ἡ ἐπιγραφὴ) MSS. 2954 & 3011: ἡ γραφή.

ead. l. 3. Πλησίον τε) MS. 3011: πλησίον δὲ, minus bene.

ead. l. 11. Τίνες ὑμεῖς ἄρα ἐστὲ) Idem: τίνες ἄρα ὑμεῖς ἐστέ.

ead. l. ult. Οὐδ' ὃ πάσχομεν) MSS. 2954 & 3011: οὐδ' ἃ πάσχομεν, probante Belino.

Pag. 252. *l.* 1. Πρὸς ταῦτ' ἐγὼ) MS. 3011: πρὸς ταῦτα κἀγώ.

ead. l. 2. Ὦ πάτερ, ἐσμὲν) MS. 2954: ἐσμὲν, ὦ πάτερ.

ead. l. 7. Ἀλλὰ φράσον ἡμῖν) MSS. 2954 & 3011: ἀλλὰ φράσον γε ἡμῖν, quod Belino praeplacet.

ibid. Τὴν σεαυτοῦ) Iidem: τὴν σαυτοῦ.

ead. l. 8. Ὅστις τε ὢν) Ex iisdem libris. Vulgo: ὅστις ὢν, absque τε.

ead. l. 13. Ἔτι δὲ καὶ) Iidem: ἔτι τε καὶ, male.

Pag. 253. *l.* 3. Τὰ καθ' αὑτὸν) MS. 3011: τὰ καθ' ἑαυτόν.

ead. l. 4. Κατ' ἐμπορίαν ἀπὸ τῆς πατρίδος) Idem: ἀπὸ τῆς πατρίδος κατ' ἐμπορίαν.

ead. l. 6. Ποικίλον φορτίον) MSS. 2954 & 3011: φόρτον.

ead. l. 10. Ἐς τὸν Ὠκεανὸν ἀπήχθημεν) MS. 3011: ἀπηνέχθημεν. MS. 2954: ἀπηνείχθημεν, id quidem melius.

ead. l. 11. Δύο ἡμεῖς, τῶν ἄλλων ἀποθανόντων) MSS. 2954 & 3011 poſt ἡμεῖς reſtituunt μόνοι.

ead. l. 13. Δειμάμενοι) MS. 3011: ποιησάμενοι.

ead. l. 16. Ἀφ' ὧν ἥδιστος οἶνος γίγνεται) MSS. 2954 & 3011: ἀφ' ὧν ἡδύτατος οἶνος γέννεται.

Pag. 254. *l.* 1. Καίομεν) MS. 3011: καιόμενον, prave.

ibid. Καὶ ζῶντας ἰχθῦς) MSS. 2954 & 3011: καὶ ζῶντας δὲ ἰχθύας, minus bene.

ead. l. 4. Ἁλμυρὰ) Non comparet in iiſdem libris.

ead. l. 8. Δυνάμεθα) MS. 3011: ἐδυνάμεθα.

ead. l. 9. Οἱ δὲ γείτονες ἡμῖν) Idem: ἡμῶν, minus Attice.

ead. l. 13. Τὰ μὲν γὰρ ἑσπέρια καὶ οὐραῖα) MSS. 2954 & 3011 non agnoſcunt v. οὐραῖα.

ibid. Ταριχᾶνες) MS. 3011: Τριχάνες. Male.

Pag. 255. *l.* 3. Παγουράδαι καὶ Ψιττόποδες) MSS. 2954 & 3011: Παγουρίδαι καὶ Ψηττόποδες. Rectius, quam vulgatum. Πάγουρος enim dat Παγουρίδης, non Παγουράδης. Et Ψηττόποδες emendandum iam viderat Geſner. Vid. not.

ibid. Γένος μάχιμον) MS. 3011: μαχικόν.

ead. l. 6. Ὅμως δὲ ταῦτα ἐγὼ ἔχω) MSS. 2954 & 3011: ὅμως δὲ ἐγὼ ταῦτα ἔχω, meliore verborum ordine.

ibid. Φόρον τοῖς Ψιττόποσιν) Concinunt in hac lect. libri iidem. In vulg. deſideratur art. τοῖς.

ead. l. 8. Ἡμᾶς δὲ χρὴ) MS. 3011: ὑμᾶς, male.

ibid. Ὅπως ξυνησώμεθα) MSS. 2954 & 3011: ὅπως ξυνησόμεθα, & lin. ſeq. βιοτεύσομεν.

ead. l. 10. Οὗτοι πάντες εἰσὶ) Iidem: πάντες οὗτοί εἰσι.

ead. l. 11. Πλὴν ὀστᾶ τῶν ἰχθύων) Iidem ante ὀστᾶ addunt artic. τὰ, non bene.

ead. l. 14. Τὸ λοιπὸν οἰκήσομεν) Iidem: τὸν λοιπὸν βίον οἰκήσομεν.

Pag. 256. *l.* 1. Ἀπαιτοῦντες) Belinus reſcribi vult: ἀπαιτοῦντας.

ead. l. 2. Ἀποκρινόμενος) MSS. 2954 & 3011: ἀποκρινάμενος.

ead. l. 3. Οἱ Ψιττόποδες καὶ οἱ Παγουράδαι) Iidem iterum Ψηττόποδες & Παγουρίδαι. Vid. ad pag. 255.

ead. l. 5. Ἐπήεισαν) MS. 3011: ἐπήεσαν, Attice.

ead. l. 6. Ὑποπτεύοντες) MS. 2954: ἐποπτεύοντες, minus bene.

ibid. Ἐξαυλισάμενοι) MSS. 2954 & 3011: ἐξοπλισάμενοι, melius sine dubio.

ead. l. 7. Εἴρητο δὲ αὐτοῖς) MS. 3011: προείρητο, melius.

ead. l. 10. Κατόπιν ἔκοπτον) Idem: κατόπισθεν ἔκοπτον.

ead. l. 12. Ἠντιάζομεν) MSS. 2954 & 3011: ὑπηντιάζ.

Pag. 257. *l.* 8. Περὶ τὸ Ποσειδώνιον, προσεμίξαμεν) Iidem: παρὰ τὸ Π. συνεμίξαμεν, minus bene.

ead. l. 10. Ἅτε γυμνῆτας) Iidem inutiliter addunt ὄντας.

ead. l. 16. Τὰ γιγνόμενα) Iidem: τὰ γινόμενα, minus Attice.

ead. l. ult. Διαδραμόντες) Iidem: διαδράντες.

Pag. 258. *l.* 2. Κατῳκοῦμεν) MS. 3011: κατοικοῦμεν, male.

ead. l. 7. Διήγομεν) MS. 2954: διηγάγομεν.

ead. l. 15. Στάντες ἐντὸς τῶν ὀδόντων) MSS. 2954 & 3011: στάντες ἐνδοτέρω τῶν ὀδ. melius.

Pag. 259. *l.* 2. Οἶδα μὲν ἀπίστοις) MS. 3011: οἶδα μὲν οὖν ἀπίστοις.

ead. l. 3. Λέξω δ' ὅμως) Idem: λέγω δὲ ὅμως.

ead. l. 4. Τὴν περίμετρον) MSS. 2954 & 3011: τὸ περίμετρον, probante Belino.

ead. l. 6. Εἴκοσι καὶ ὀκτὼ) Iidem: εἴκοσι καὶ ἑκατόν.

ead. l. 7. Κυπαρίσσοις αὐτοκλάδοις μεγάλαις) Iidem: κυπαρίττοις, Attice; tum μεγάλοις αὐτοκλάδοις, male.

ead. l. 10. Χαλκοῦν ἔχων πηδάλιον) Iidem: χαλκέον, minus bene.

ead. l. 11. Σταδιαῖον τὸ μῆκος) MS. 2954: πέντε σταδίων. MS. 3011: πεντεσταδιαῖον, bene.

ead. l. 13. Καὶ ἐκαίετο) MS. 2954: καὶ ἐκάετο, Attice.

ead. l. 14. Ὁ ἄνεμος ἐμπίπτων) Articulum ante ἄνεμος suppeditavit MS. 3011.

ead. l. 15. Πολλῇ ἐνούσῃ ἐν ἑκάστῃ) MSS. 2954 & 3011: πολλῇ οὔσῃ.

ibid. Ἐκόλπου τε αὐτὴν καὶ ἔφερε τὴν νῆσον) MS. 2954: ἐκόλπου τὴν νῆσον καὶ αὐτήν. Cave quidquam mutes.

ead. l. 16. Ἢ ἐθέλει) MSS. 2954 & 3011: ἢ ἐθέλοι, perperam.

Pag. 260. *l.* 6. Ἐκβληθεῖσαι) Iidem: ἐμβληθεῖσαι.

ead. l. 8. Οἱ γὰρ ἐπὶ τῆς πρώρας τεταγμένοι) MS. 3011: παρατεταγμένοι.

ead. l. 9. Ἐπεμβαίνοντες) MSS. 2954 & 3011: ἐπιβαίνοντες, minus bene.

ead. l. 12. Κατεῖχον τὴν νῆσον) MS. 3011: κατεῖχον αὐτὴν τὴν νῆσον. Leg. αὐτὴν καὶ τὴν νῆσον.

Pag. 261. *l.* 5. Καὶ νήσους τε τῶν πολεμίων) Removendum τε redundans auctoritate MSS. 2954 & 3011.

ead. l. 8. Ἔφευγον) MS. 3011: ἔφυγον, melius.

ead. l. 13. Μίαν τῶν πολεμίων νῆσον) MSS. 2954 & 3011: νήσων, bene.

In Verae historiae Lib. II.

Pag. 263. *l.* 1. Τὸ δ' ἀπὸ τούτου) MS. 2954: τὸ δὲ ἀπὸ τούτου.

ead. l. 8. Ἔμελλεν ἡμῖν) Idem: ἡμῖν ἔμελλεν.

ead. l. 10. Καὶ νύκτας ἴσας) Idem: ἴσας νύκτας.

ead. l. 11. Συνίεμεν αὐτοῦ νοσοῦντος) Idem: συνίσμεν.

ead. l. ult. Ἀπενεκροῦτο) MSS. 2954 & 3011: ἀπενενέκρωτο, probante Belino.

Pag. 264. *l.* 1. Ἐνοήσαμεν) Iidem: ἐνενοήσαμεν.

ead. l. 4. Οὕτω δὴ τὸ στόμα μεγάλαις δοκοῖς) Iidem: οὕτω δὴ μεγάλοις δοκοῖς τὸ στόμα.

ead. l. 5. Ὕδωρ τε ὡς ὅτι πλεῖστον) MS. 2954: ὕδωρ τε ὡς ἔνι πλεῖστον. Est autem ὡς ἔνι Attica forma pro ὡς ἔνεστι, & saepe usurpatur pro ὡς ὅτι.

ead. l. 6. Κυβερνήσειν δ' ἔμελλεν) MSS. 2954 & 3011: κυβερνᾷν.

ead. l. 9. Καὶ ἐκ τῶν ὀδόντων) Ex iisdem MSS. Vulg. ἐκ τῶν ὀδ. sine καί.

ead. l. 10. Ἐπιβάντες δ' ἐπὶ τὰ νῶτα) Iidem: ἐπαναβάντες, melius.

Pag. 265. *l.* 3. Ὅσον ἐς τετρακοσίας ὀργυίας) Iidem: ὅσον ἐπὶ τετρ. ὀργ.

ead. l. 4. Ὥστε καὶ ἀποβάντας) Iidem: ἀποβάντες, male.

ead. l. 5. Τοιόνδέ τι ἐπενοήσαμεν) MS. 3011: τοῖον δὲ ἐποιήσαμεν, minus bene.

ead. l. 9. Εὑρίσκομεν δὲ ἀνορύττοντες) Iidem: εὑρ. δὲ αὐτοὺς ἀνορ.

ead. l. 10. Ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐπέλιπε) MSS. 2954 & 3011 pro ἐπεὶ habent ἐπειδὴ, & pro ἐπέλιπε legunt ἀπέλιπε, hoc quidem male.

ibid. Προσελθόντες) Iidem: προελθόντες, minus bene.

ead. l. 14. Ἀλέα τε ἦν) Addunt iidem ἤδη, quod amplectitur Belinus.

ead. l. 15. Πλεύσαντες δὲ) Iidem: πλεύσαντες οὖν.

Pag. 266. *l.* 5. Ἐμβαίνομεν) MS. 3011: ἀνεβαίνομεν. Forte voluit ἀνεμβαίνομεν.

ead. l. 9. Τὸ μέγεθος) MSS. 2954 & 3011: τὸ περίμετρον.

ead. l. 10. Ἀπεθλίβομεν) Praeoptat Belinus eorundem MSS. lectionem: ἀποθλίβοντες ἐπίνομεν.

ead. l. 12. Ὅσον οὖν χρόνον) Iidem: ὅσον δ' οὖν χρ. melius, iudice Belino.

ead. l. 13. Ὄψον μὲν ἡμῖν) Sic iidem. Vulg. ὄψον τε.

ibid. Ποτὸν δὲ τὸ ἐκ τῶν βοτρύων γάλα) Iidem: ποτὸν δὲ γάλα τὸ ἐκ βοτρύων.

ead. l. 14. Βασιλεύειν δὲ τούτων τῶν χωρίων) MS. 3011: τῶν ἐπιχωρίων. MS. 2954: τῶν χωρίων τούτων.

ead. l. ult. Μείναντες δ' ἡμέρας) Iidem: δὲ ἡμέρας.

Pag. 267. *l.* 1. Ἐξωρμίσαμεν) Iidem: ἐξωρμήσαμεν, mendose.

ead. l. 4. Κυανῷ ὕδατι) MS. 3011: κυανέῳ.

ead. l. 6. Πλὴν μόνων τῶν ποδῶν) MSS. 2954 & 3011: πλὴν τῶν ποδῶν μόνων.

ead. l. 9. Ἀλλ' ὑπερέχοντας) MS. 2954: ἀλλὰ ὑπερέχ.

ead. l. 11. Ἔλεγόν τε) MSS. 2954 & 3011: ἔλεγον δέ.

ead. l. 12. Μέχρι μὲν δὴ) Iidem: μέχρι μὲν οὖν.

ead. l. ult. Καὶ στρογγύλου) Non leguntur in MS. 2954.

Pag. 268. *l.* 3. Πῦρ πολὺ ἀπ' αὐτῶν ἀνεκαίετο) Ex MSS. 2954 & 3011. In vulg. desunt verba ἀπ' αὐτῶν. Pro ἀνεκαίετο Belinus rescribi iubet ἀνακάετο.

ead. l. 8. Οἷον γὰρ ἀπὸ ῥόδου, καὶ ναρκίσσου &c.) Iidem: οἷον γὰρ ἀπὸ ῥόδων, καὶ ναρκίσσων, καὶ ὑακίνθων, καὶ κρίνων, καὶ ἴων, ἔτι δὲ μυῤῥίνης.

ead. l. 11. Ἡσθέντες δὲ τῇ ὀδμῇ) Iidem: ὀσμῇ, Attice. Thom. Mag. ὀσμὴ Ἀττικὸν, ὀδμὴ δὲ Ἰωνικόν.

ead. l. 12. Ἐγιγνόμεθα) Iidem: ἐγινόμεθα, minus bene.

ead. l. 15. Ἐξιόντας) Iidem: ἐξιέντας.

ead. l. ult. Ἀὴρ δὲ) Iidem: ἀὴρ τε, male.

Pag. 269. *l.* 1. Ἡδεῖαι διαπνέουσαι) MS. 2954: ἡδεῖαι πνέουσαι. Belinus malit: ἡδέα πνέουσαι.

ead. l. 5. Καὶ βοὴ σύμμικτος ἠκούετο) MSS. 2954 & 3011 addunt ἄθρους, quod Belino non displicet. Sed haec perissologia sit; nec dubitamus, τὸ ἄθρους glossema esse seq. οὐ θορυβώδης.

ead. l. 7. Ἄλλων δὲ) MS. 3011: τῶν δέ.

ead. l. 15. Τῶν Μακάρων προσαγορευομένων) Rectius for-

te legas προσαγορευομένη, quod praeferunt MSS. 2954 & 3011.

Pag. 270. *l.* 4. Ὅτι μεμήνοι καὶ ἑαυτὸν ἀπεκτόνοι) Iidem: ἀποκτάνοι. Belinus, vulgato soloecismum subesse non dubitans, vult emendari: ὅτι μέμηνε καὶ ἑαυτὸν ἀπέκτανε.

ead. l. 5. Ὁ Ῥαδάμανθυς ἀπεφαίνετο) Iidem: ἔγνω ὁ Ῥαδάμανθυς, misso ἀπεφαίνετο.

ead. l. 11. Τοσαῦτα) Sic iidem MSS. Vid. not.

ead. l. 12. Τοῦ γάμου ἕνεκεν) Iidem: ἕνεκα.

Pag. 271. *l.* 1. Προσηνέχθημεν) Iidem: προσήχθημεν, minus bene.

ead. l. 3. Οὕτω δὲ) Iidem: οὕτω δὴ, melius.

ead. l. 7. Τῆς μὲν πολυπραγμοσύνης) MS. 2954: τῆς μὲν φιλοπραγμοσύνης, quod e glossa fluxit.

ead. l. 11. Μὴ πλεῖον) MSS. 2954 & 3011: μὴ πλέον.

Pag. 272. *l.* 6. Βάθος δὲ, ὥστε νεῖν εὐμαρῶς) MS. 3011: βάθος δὲ πεντήκοντα, ὥστε νεῖν εὐμ. Restituendum censet Belinus illud πεντήκοντα, quo tamen facile carere posse videmur.

ead. l. 8. Ἐγκαιόμενοι) MS. 2954: ἐκκαιόμενοι, minus bene.

ead. l. 11. Μορφὴν δὲ καὶ ἰδέαν μόνον ἐμφαίνουσι) MSS. 2954 & 3011: μορφὴν δὲ καὶ ἰδέαν μόνην ἔχουσι καὶ ἐμφαίνουσι, probante Belino.

ead. l. 12. Ὅμως οὖν ἑστᾶσι) Iidem: ὅμως συνεστᾶσι, quod Belinus amplectitur.

ead. l. 15. Εἰ γοῦν μὴ ἅψαιτο) In MS. 3011 perperam negligitur neg. μή.

Pag. 273. *l.* 2. Ἐφ' ἧς ἂν ἡλικίας ἤλθῃ) Idem: ἔλθοι.

ead. l. 3. Οὐδ' ἡμέρα) Idem: οὐδὲ ἡμέρα.

ibid. Ἀλλὰ καθάπερ τὸ λυκαυγὲς) MS. 2954: καθάπερ δὲ τὸ λυκ. MS. 3011: καθάπερ γὰρ τὸ λυκ.

ead. l. 5. Τοιοῦτον φῶς) Iidem: τοιοῦτο φ. minus Attice.

ead. l. 6. Ὡρῶν μίαν) Iidem: ὥραν μίαν. Sed vulgatum praestat.

ead. l. 7. Καὶ εἷς ἄνεμος πνεῖ) Iidem addunt παρ' αὐτοῖς, ex antecedentibus perperam repetita.

ead. l. 12. Δὶς καρποφορεῖν) Iidem: καρποφορεῖ.

ead. l. 13. Ἄρτους ἑτοίμους) Iidem: ἄρτον ἑτοίμον, & mox ἐπ' ἄκρων, minus bene.

Pag. 274. *l.* 3. Ἐν τῷ Ἠλυσίῳ καλουμένῳ πεδίῳ) MS. 2954 omittit καλουμένῳ.

ead. l. 5. Στρωμνὴν μὲν ἐκ τῶν ἀνθέων ὑποβέβληνται) MSS. 2954 & 3011 : στρωμνὴ μὲν — ὑποβέβληται, minus bene.

ead. l. 6. Διακονοῦνται δὲ καὶ διαφέρουσι) MS. 2954 : περιφέρουσι, non male. MS. 3011 : καρποφοροῦσι, vitiose.

ead. l. 7. Τούτου γὰρ οὐδὲν δέονται) MS. 2954 : οὐ δέοντ.

ead. l. 8. Ἀλλ' ἔστι δένδρα περὶ τὸ συμπόσιον &c.) MS. 3011 : περὶ δὲ τὸ συμπόσιον ὑάλινα ἔστι μεγάλα δένδρα.

ead. l. 11. Εἰς τὸ συμπόσιον) Idem : ἐς τὸ συμπ.

ead. l. 13. Γίγνεται) MSS. 2954 & 3011 : γίνεται.

ead. l. 16. Κατανίφει) MS. 2954 : κατανείφει, prave.

Pag. 275. *l.* 1. Μυρίζονται ὧδε) Idem : ὧδὲ, minus Attice.

ead. l. 4. Ἀποθλιβόντων) MSS. 2954 & 3011 : ὑποθλιβόντων, quod vulgato non eſt deterius.

ibid. Ὕουσι λεπτὸν, ὥσπερ δρόσον) MS. 2954 : ὕουσι ὥσπερ λεπτὸν δρόσον, male.

ead. l. 6. Τὰ τοῦ Ὁμήρου ἔπη) Ex MS. 3011 inſeruimus art. ante Ὁμήρου, qui vulgo abeſt.

ibid. Καὶ αὐτὸς δὲ) Idem : καὶ αὐτὸς γάρ.

ead. l. 15. Τότε δὴ) MSS. 2954 & 3011 : τότε ἤδη, male.

Pag. 276. *l.* 1. Ἐκ τούτων ἑκατέρας) Iidem : ἑκατέρων.

ead. l. 12. Σωκράτην) MS. 2954 : Σωκράτη.

ead. l. 15. Καὶ ἄλλοι καλοὶ) MS. 3011 : καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ καλοί.

ead. l. 16. Τὰ πολλὰ δ' οὖν) Idem : τὰ πολλὰ γοῦν, minus bene.

Pag. 277. *l.* 2. Καὶ μὴ θέλῃ) Idem : ἐθέλοι, quod ſoloeciſmum olet.

ead. l. 10. Ὥστε γῆμαι Λαΐδα — ὀρχεῖσθαί τε ὑπὸ μέθης πολλάκις) MSS. 2954 & 3011 : ὥστε γῆμαι μὲν Λαΐδα — ὀρχεῖσθαι δὲ πολλάκις ὑπὸ μέθης, quod recepta lectione minime eſt commutandum.

ead. l. 13. Ἀρετῆς ὄρθιον λόφον) Suſpicatur Belinus, voc. ὄρθιον interpretamento ortum debere, & exſulat illud ex MS. 3011.

ead. l. 16. Ἐλλεβορίσῃ) MSS. 2954 & 3011 : ἐλλεβορίσει.

Pag. 278. *l.* 8. Ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ) MS. 3011 : ἐκ τῆς μέσης τῆς ὁδοῦ.

ead. l. 13. Ἦ μὴν καθαρῶς) Idem pro ἦ μὴν abſurde legit ἡμῖν. Ortum vitium ex ſimili verborum pronuntiatione.

Pag. 279. *l.* 1. Γυναῖκες εἰσὶ πᾶσαι κοιναὶ) MS. 2954 : πᾶσι κοιναί. Sincera lectio.

ead. l. 2. Ἀλλ' εἰσὶ τοῦτο μάλιστα Πλατωνικώτατοι) MSS.

2954 & 3011: ἀλλ' εἰσὶ περὶ τοῦτο &c. Sed facile subintelligitur περί.

ead. l. 4. Διεληλύθεισαν) Iidem: διεληλύθεσαν.

ead. l. 6. Καὶ ὅθεν εἴη) Καὶ ὅθεν ἂν εἴη Belinus vult.

ead. l. 7. Οὐδὲ αὐτὸς μὲν ἀγνοεῖν ἔφασκεν, ὡς οἱ μὲν Χῖον) In hac lect. consentiunt MSS. 2954 & 3011. Vulg. ὁ δὲ αὐτὸς μὲν ἀγνοεῖν ἔφ. οἱ μὲν γὰρ Χῖον, nisi quod Reitzius ex Pell. dedit αὐτούς.

ead. l. 9. Εἶναι μέντοι ἔλεγε) Iidem: εἶναι μέντοι γε ἔλ.

ead. l. 10. Παρά γε τοῖς πολίταις) Iidem: πλείστοις.

ead. l. 13. Εἰσὶ γεγραμμένοι) Iidem: εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι.

Pag. 280. *l.* 3. Ἱκανῶς ἀπεκέκριτο) Iidem: ἀπεκρίνατο, probante Belino.

ead. l. 4. Καὶ εἶπεν ὅς, οὕτως ἐπελθεῖν) Iidem: καὶ ὅς εἶπεν. Mox MS. 3011: ἀπελθεῖν, vitiose.

ead. l. 11. Προσιὼν γὰρ ἄν τι) Ἂν otiosum h. l. vel expungi vult Belinus, praeeuntibus iisdem MSS. vel in eius locum substitui αὖ, *accedens rursus.*

ead. l. 12. Ἀπεκρίνετο) Iidem: ἀπεκρίνατο, male.

ead. l. 13. Μετὰ τὴν δίκην) Ex iisdem libris. Vulg. κατὰ τὴν δίκην.

ead. l. 14. Ἐπενηνεγμένη) Sic rescripsimus eorundem fide, pro vulg. ἀπενηνεγμένη.

ead. l. 16. Συνηγοροῦντος) Iidem: συνηγορεύοντος.

ibid. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους) Iidem non agnoscunt τούτους, quod etiam repudiandum videtur Belino.

Pag. 281. *l.* 4. Συμπολιτεύεσθαι) MS. 2954: συμπολιτεύσασθαι, minus recte.

ead. l. 5. Χρὴ αὐτὸν ὀνομάζειν) Probat hunc verborum ordinem MS. 2954. Vulg. αὐτὸν ὀνομάζειν χρή.

ead. l. 13. Κῦρος) MSS. 2954 & 3011: Κῦρος.

ead. l. 16. Οὐ τίθεται ἆθλα) MS. 3011: ἆθλα οὐ γίνεται, minus concinne.

Pag. 282. *l.* 1. Ὅστις ἐνίκησε) Consentiunt in hac scriptura MSS. 2954 & 3011. Vulg. τίς ἐνίκησε.

ead. l. 4. Ἐκ πτερῶν ταωνίων) Iidem: ταωνείων.

ead. l. 5. Οἱ ἐν τῷ χωρίῳ) MS. 3011: οἱ ἐν τῷ χώρῳ, perperam.

Pag. 283. *l.* 2. Προσιόντων γὰρ τῶν πολεμίων) MS. 2954: προσιόντων τε γὰρ τ. π. MS. 3011: προσιόντων τεττάρων γὰρ τ. π. quod nihili est.

ead. l. 4. Ἐφ' οἷς) Iidem: ἐν οἷς, male.

ead. l. 5. Καὶ μέγας) MS. 3011: καὶ μέγιστος.

ead l. 7. Συλλαβόντες οὖν) MS. 2954: συλλαβ. δ' οὖν.

ead. l. 8. Αὖθις ἀπέπεμψαν) In MSS. 2954 & 3011 non legitur αὖθις, & pro ἀπέπεμψαν MS. 3011 habet ἀπεπεμψάμεν.

ead. l. 15. Εἱστιῶντό τε ἐπινίκια) MS. 3011: εἱστιῶντο τὰ ἐπινίκια, bene.

Pag. 284. *l.* 1. Μεγίστην) MSS. 2954 & 3011: μεγάλην.

ead. l. 4. Νεώτερα συνίστατο πράγματα) MS. 3011: πραγματεία, mendose.

ead. l. 5. Κίνυρος) MSS. 2954 & 3011: Κίνυρας, quod unice probat Belinus, adeoque & in seq. sic rescribi iubet.

ead. l. 6. Ἤρα πολὺν ἤδη χρόνον) MS. 3011: ἤρα ἐπὶ πολὺν χρ. minus concinne.

ead. l. 7. Ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα) MSS. 2954 & 3011: ἐπινῶς, quomodo & Scholiastes legit. Sed vulgatum bene habet.

ead. l. 10. Καὶ δὴ ὑπ' ἔρωτος) Iidem: καὶ δήποτε ὑπ' ἔρ. non improbante Belino.

ibid. Ἐβουλεύσατο ὁ Κίνυρος ἁρπάσαι τὴν Ἑλένην) MS. 3011: ἐβουλεύσατο ὁ Κίνυρας ἁρπάσας τὴν Ἑλ. φυγεῖν.

ead. l. 13. Ἐς τὴν Τυρόεσσαν) MSS. 2954 & 3011: ἐς τὴν Τυρῶ.

ead. l. 14. Προσειλήφεσαν) MS. 3011: συνειλήφεσαν, ex glossa.

Pag. 285. *l.* 1. Καὶ ἐπεὶ νὺξ) Idem: καὶ ἐπειδὴ ν. melius.

ead. l. 2. Οὐ παρῆν) MSS. 2954 & 3011: οὐ παρήμην.

ibid. Κεκοιμημένος) MS. 2954: κοιμώμενος, melius, iudice Belino. MS. 3011: κατακειμένος, quod glossam sapit.

ead. l. 6. Βοήν τε ἵστη) Iidem: βοήν τε ἠφίει, ex interpretamento. Cf. infr. p. 305, βοὴν ἱστάναι.

ead. l. 7. Ἤει πρὸς τὰ βασίλεια τοῦ Ῥαδαμάνθυος) Ibidem: ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Ῥαδάμανθυν, quod eodem numero habendum.

ead. l. 8. Ἔλεγον οἱ σκοποὶ) MS. 2954: εἶπον οἱ σκ.

ibid. Τὴν ναῦν πολὺ) MSS. 2954 & 3011: τὴν ναῦν οὐ π.

ead. l. 12. Ἄρτι ἐς τὸν γαλακτώδη Ὠκεανὸν) MS. 2954: γαλακτώδη Ὠκεανοῦ τόπον. MS. 3011: γαλ. τοῦ Ὠκεανοῦ τόπον. Sed haec glossematis speciem habent.

ead. l. 16. Καὶ ἐνεκαλύπτετο) MS. 3011: καὶ ἀμφεκαλύπτετο, non male.

Pag. 286. *l.* 1. Κίνυρον) MSS. 2954 & 3011: Κίνυραν.
ead. l. 3. Ἀπέπεμψεν) MS. 2954: ἔπεμψεν.
ead. l. 4. Ἐψηφίσαντο) MSS. 2954 & 3011: ἐψηφίσατο.
ead. l. 5. Ἐκπέμπειν) MS. 3011: καταπέμπειν.
ead. l. 6. Ἐπιμείναντας) MS. 2954: ἀναμείναντας.
ibid. Ἔνθα δὴ ἐγὼ ἠνιώμην) MSS. 2954 & 3011: ἐνταῦθα. Pro ἠνιώμην Belino reponenda videtur Scholiastae lectio ἐποτνιώμεν, quippe quae magis conveniat sq. ἐδάκρυον.
ead. l. 9. Ἀφίξεσθαι πάλιν πρὸς αὐτοὺς) Iidem: ὡς αὐτοὺς, Attice.
ead. l. 10. Παρεδείκνυσαν) Iidem: ἐπεδείκνυσαν.
Pag. 287. *l.* 1. Ἐφαίνοντο δὲ πέντε) MS. 2954: ἐφαίνετο δὲ πέντε, magis Attice.
ibid. Καὶ ἄλλη ἕκτη) MS. 3011: ἄλλη δὲ ἕκτη, omisso καί.
ead. l. 4. Μετ' αὐτὴν) MS. 2954: μετὰ ταύτην.
ead. l. 7. Τῇ ὑφ' ὑμῶν) MSS. 2954 & 3011 habent ἡμῶν, uti edd. priscae omnes: quam lect. temere a Solano mutatam existimat Belinus; in continenti enim sitam antiquitus putasse Beatorum insulam, ut non incommodum sit h. l. ἡμῶν.
ead. l. 9. Εἰς τὴν ἑτέραν ἤπειρον) MS. 3011: εἰς τὴν ἡμετέραν ἤπειρον, bene.
ead. l. 11. Ὤρεξέ μοι, ταύτῃ κελεύσας ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις προσεύχεσθαι) Ex MSS. 2954 & 3011. Vulg. ὤρεξέ μοι ταύτην, κελεύσας ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ταύτῃ προσευχ.
ead. l. 15. Τούτων γὰρ μεμνημένον, ἐλπίδας ἔχειν) Iidem: τούτων γὰρ ἂν μεμν. Probat Belinus, refertque ἂν ad infinit. ἔχειν, hoc sensu: *je pourrois avoir l'espérance.*
Pag. 288. *l.* 1. Τῇ δ' ἐπιούσῃ ἐλθὼν) Sic iidem MSS. melius, quam vulg. τῇ ἐπιούσῃ δ' ἐλθών. Pro ἐλθὼν in MS. 3011 legitur etiam προσελθὼν, minus bene.
ead. l. 7. Φίλην ἐς πατρίδα) Iidem: ἑὴν ἐς πατρίδα. Sed vulgata non movenda.
ead. l. 8. Μείνας δ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν) Iidem: μείνας δὲ κἀκείνην τὴν ἡμέραν, melius.
ead. l. 10. Εἰς Ὠγυγίαν) MS. 2954: ἐς Ὠγ.
ead. l. 12. Ἵν' εἰ καταχθείημεν) MS. 3011: ἵν' ἐὰν καταχθείημεν. Sed ἐὰν subiunctivo iungitur.
ead. l. 13. Μηδεὶς ἡμᾶς συλλάβοι) MSS. 2954 & 3011: συλλάβῃ, minus recte.

ead. l. 14. Πλέοντας) Iidem: καταπλέοντας. Vulgatum bene habet.

Pag. 289. *l.* 1. Παρεληλύθειμεν) MS. 3011: προεληλύθ. perperam.

ibid. Ὀδμή τε δεινὴ) MSS. 2954 & 3011: ὀσμὴ, Attice.

ead. l. 3. Καὶ κνίσσα δὲ πονηρὰ &c.) Iidem: καὶ κνίσσης δὲ πονηρᾶς, καὶ ἀφόρητου, ὥσπερ ἀνθρώπων. Quod quamvis ferri possit, est tamen parum desiderabile.

ead. l. 5. Καὶ μέντοι καὶ μαστίγων ψόφος ἠκούετο, καὶ οἰμωγὴ) Iidem: ἠκούομεν δὲ καὶ μαστίγων ψόφον, καὶ οἰμωγήν. Parvi refert, utro modo legas.

ead. l. 9. Πέτραις καὶ τράχωσι) MS. 3011: πέτραις τράχεσι. Sed occurrit etiam infr. Tox. c. 49 voc. τράχων.

ibid. Δένδρον δὲ οὐδὲ ὕδωρ) MSS. 2954 & 3011: δένδρον δὲ οὐδὲν, οὐδὲ ὕδωρ· quae planior lectio.

ead. l. 10. Ἀνερπύσαντες) Iidem: ἀφερπύσαντες, male.

ead. l. 11. Προΐμεν) Vel προσήειμεν, vel προήειμεν reponendum censet Belinus. Illud nititur MSS. 2954 & 3011 auctoritate.

ead. l. 12. Πολλὴν ἀμορφίαν τῆς χώρας διελθόντες. ἐλθόντες δὲ) Praestat sine dubio eorundem MSS. lectio, pro διελθόντες exhibentium ἐχούσης. Cui enim placeant illa iuxta posita διελθόντες & ἐλθόντες;

Pag. 290. *l.* 1. Ὁ δεύτερος δὲ) MS. 3011: ὁ δὲ δεύτερος.

ead. l. 3. Καὶ ἀπέρατος) MSS. 2954 & 3011: ἄμετρος, ex glossa. Legendum forte ἀπέραντος, coniicit Belinus.

ead. l. 4. Ὥσπερ θάλασσα) Iidem: θάλαττα, Attice.

ead. l. 7. Στενὴ διὰ πάντων) Iidem subiungunt ἦν, quod tamen abesse sine dispendio potest.

ead. l. 10. Πολλοὺς δὲ καὶ ἰδιώτας) Addidimus καὶ, iubentibus iisdem libris. Vulg. πολλοὺς δὲ ἰδιώτας.

ead. l. 11. Καὶ τὸν Κίνυρον) Iidem iterum Κίνυραν.

ead. l. 13. Καὶ τὰς αἰτίας, ἐφ' αἷς) Ex iisdem MSS. Vulg. ἐφ' οἷς.

Pag. 291. *l.* 4. Οὐ γὰρ ἐδυνάμεν) Iidem: οὐδὲ γάρ.

ead. l. 5. Ἀπέπεμψα) Iidem: ἀπέπλευσα, probante Belino.

ead. l. 6. Ἔπασχε δὲ καὶ αὐτὴ) Iidem: εἶχε δὲ &c. minus bene.

ead. l. 8. Προσιοῦσιν ἡμῖν) Iidem: προσιόντων ἡμῶν, quod prae vulgata arridet.

ead. l. 12. Παρελθόντες δ' ἐς τὴν πύλην) Iidem: ἐς τὴν πόλιν, bene.

ead. l. 14. Ἐπεὶ μηδ' ἄλλῳ) MS. 3011: ἐπεὶ δὲ μηδὲ ἄλλῳ.

Pag. 292. *l.* 2. Πολύ τι πλῆθος) MS. 2954: πολύ τε πλῆθος, male.

ead. l. 4. Ὑπ' αὐτῶν καλούμενος) MSS. 2954 & 3011 ante haec verba addunt art. ὁ, ſine neceſſitate.

ead. l. 5. Παρὰ ταῖς πύλαις) Iidem: παρὰ τὰς πύλας, vitioſe.

ead. l. 6. Νήγρετος) MS. 2954: Νήγερτος, prave.

ead. l. 8. Τὴν χροιὰν) MSS. 2954 & 3011: τὴν χροὰν, magis Attice.

ead. l. 11. Ἡ δὲ κεράμου πεποιημένη) Iidem: ἡ δὲ ἐκ κεράμου πεποιημένη.

Pag. 293. *l.* 2. Αἱ μὲν κεράτιναι, αἱ δὲ — ἐλφάντιναι) Iidem: ἡ μὲν κεράτινη, ἡ δὲ, καθ' ἣν ἡμεῖς παρήλθομεν, quod Belinus vulgato praefert. Sed ſic etiam pro ἐλεφάντιναι, ad quod nullam ſcripturae diſcrepantiam notavit vir doctus, legendum foret ἐλεφάντινη.

ead. l. 4. Εἰσιόντων δ' ἐς τὴν πόλιν) Iidem: εἰσιόντι, melius, iudice Belino.

ead. l. 5. Σέβουσι γὰρ θεῶν ταύτην) MS. 3011: σέβουσι δὲ θεὸν, minus bene.

ead. l. 6. Ἐκείνῳ) MS. 2954: ἐκεῖνο, perperam.

ead. l. 10. Πηγή ἐστι) MSS. 2954 & 3011: πηγή τις ἐστί.

ead. l. 16. Ἀλλ' οἱ μὲν μακροί τε ἦσαν, καὶ καλοὶ καὶ ἡδεῖς) In iiſdem auctius habetur ſic: ἀλλ' οι μὲν μακροί τε ἦσαν, καὶ μαλακοὶ, καὶ καλοὶ, καὶ εὐειδεῖς· tum, οἱ δὲ σκληροὶ, μικροὶ καὶ ἄμορφοι. Videntur haec Belino digna, quae in textum admittantur.

Pag. 294. *l.* 4. Οἱ δ' ἐς θεοὺς) Praeoptat idem vir doctus librorum eorundem ſcripturam: οἱ δὲ καὶ ἐς θεούς.

ead. l. 5. Διεσκευασμένοι) Cum, paucis interpoſitis, idem verbum iam praeceſſerit, pro alterutro forſan legendum κεκοσμημένοι, quod poſteriore loco habent MSS. 2954 & 3011.

ead. l. 10. Παρασκευάσαντες) MS. 3011: κατασκευάσαντ.

ead. l. 14. Καθεύδοντες, εὐωχούμενοι) MSS. 2954 & 3011: καθεύδοντες καὶ εὐωχούμενοι.

ead. l. 16. Ἐγρόμενοι) Iidem: ἀνεγρόμενοι, quod praeplacet.

Pag. 295. *l.* 2. Ἀποβαίνομεν) MS. 3011: ἐπιβαίνομεν.

ead. l. 6. Καὶ μόλις ὑπὸ Λευκοθέας διασωθέντα) MSS. 2954 & 3011, omisso καὶ, pro διασωθέντα legunt διασωθῆναι. Vulgatum praevalet.

ead. l. 9. Ἀποκτείνας δ' ἅπαντας) Iidem: δὲ ἅπαντας.

ead. l. 15. Ὅπως ξενισθείημεν) Iidem: ξενισθῶμεν.

Pag. 296. *l.* 1. Καὶ ἐπελέξατο) Ex iisdem MSS. Vulg. ὑπεδέξατο. Vid. not.

ead. l. 2. Παρεκάλει ἡμᾶς ἐπὶ ξενίαν) Iidem: ἐπὶ ξένια, *ad munera hospitalia.*

ead. l. 4. Ὁποῖα τε εἴη) Supplevimus eorundem auctoritate τε post ὁποῖα. Vulg. ὁποῖα εἴη.

ead. l. 5. Καὶ εἰ σωφρονοίη) Iidem: καὶ εἰ σώφρων, minus bene.

ead. l. 6. Ἀπεκρινόμεθα) Iidem: ἀπεκρινάμεθα, probante Belino.

ead. l. 12. Τοὺς παραπλέοντας) Rectius sic MS. 3011, quam vulg. περιπλέοντας.

ead. l. 13. Πλοῖα δ' ἔχουσι μέγιστα) MSS. 2954 & 3011 ante πλοῖα habent art. τὰ, & pro μέγιστα legunt μεγάλα.

ibid. Τὸ μῆκος πηχέων ἕξ) Iidem: ἑξήκοντα, quae genuina lectio, iudice Belino.

ead. l. 14. Ἐπειδὰν γὰρ ξηρανθῶσι) Iidem: ξηρανῶσι.

ead. l. 15. Ἱστοῖς μέντοι χρώμενοι) MS. 3011: ἱστοῖς μὲν χρώμενοι, melius.

Pag. 297. *l.* 3. Ἀντὶ λίθων) Possint haec superflua videri, & forsan extrinsecus advenisse. Certe non comparent in MSS. 2954 & 3011.

ead. l. 7. Ἐπειδὴ γὰρ κἀκεῖνοι) Iidem: ἐπεὶ γὰρ ἐκεῖνοι.

ead. l. 11. Κρατήσοντες) Sic iam editum in *Salm.* quacum faciunt MSS. nostri. Vulg. κρατήσαντες.

ead. l. 14. Μέγεθος ἑκάστου ἡμιτόμου) MSS. 2954 & 3011: μέγεθος δὲ ἑκάστου. Tum pro ἡμιτόμου MS. 3011 ἡμιτομίου, male.

Pag. 298. *l.* 1. Ὡς ἐπίπαν ἦμεν) MS. 3011: ἦμεν ὡς ἐπ.

ead. l. 2. Οὔπω γοῦν δεδύκει) MSS. 2954 & 3011: ἐδεδύκει.

ead. l. 3. Ἀπό τινος ἐρήμης νήσου) Iidem: ἐρήμου νήσου, minus bene.

ead. l. 9. Οὐκέτι ὑπέμειναν) MS. 3011: ὑπέμενον.

ead. l. 13. Σταδίων που ἑξήκοντα ἦν αὐτῇ τὸ περίμετρον) MSS. 2954 & 3011: σταδίων ἦν αὐτῇ ἑξήκοντα τὸ π. ordine verborum minus concinno.

ibid. Ἐπέπλει) MS. 2954: ἐπέπλεε. MS. 3011: ἔπλεε, id quidem non bene.

ead. l. 16. Ὤχετο γοῦν) MS. 2954: δ' οὖν.

ead. l. 17. Ἐπιβάντες δὲ ἡμεῖς) MSS. 2954 & 3011: ἐσβάντες.

Pag. 299. *l.* 2. Ἐκ δένδρων συμπεφορημένην) Iidem: ἐκ δένδρων μεγάλων συμπεφ. Probat quidem Belinus Codd. ſcripturam μεγάλων· ſed litem movet verbo συμπεφορημένην, idque migrare vult in συμπεπηγμένην. Nos contra MSS. conſenſum nihil mutare ſuſtinemus: eſt enim proprium avibus nidum facientibus τὸ συμφέρειν.

ead. l. 7. Ἀπέσχομεν) Iidem: ἀπείχομεν.

ead. l. 8. Μεγάλα καὶ θαυμάσια ἐπεσήμαινεν) Iidem: θαυμαστὰ, minus Attice. Moer. Atticiſt. p. 187: θαυμάσιον, Ἀττικῶν. θαυμαστὸν, Ἑλληνικῶς. Sed haec paſſim permutantur librariorum incuria. Pro ἐπεσήμαινεν libri laudati inſuper legunt ἐπεσήμανε, unde Belinus facit ἐπεσήμηνεν.

ead. l. 10. Καὶ ὁ κυβερνήτης Σκίνθαρος) Elegantius iidem repetunt articulum ὁ ante Σκίνθαρος.

ead. l. 11. Τὸ πάντων ἤδη) Iidem: τὸ πάντων δὴ, male.

ead. l. 12. Ἐξεβλάστησε) MS. 2954: ἐξεβλάστα. MS. 3011: ἐβλάστησε.

ibid. Καὶ κλάδους ἀνέφυσε) MS. 2954: ἀνέφυε, minus recte.

ead. l. 13. Ἐπ' ἄκρῳ) MSS. 2954 & 3011: ἐπὶ τῷ ἄκρῳ, bene.

ead. l. 14. Καὶ σταφυλαὶ μεγάλαι, οὔπω πέπειροι) Iidem ſingulariter: καὶ σταφυλὴ μέλαινα, οὔπω πέπειρος. Unde Belinus vulgatum μεγάλαι mutatum cupit in μέλαιναι. Neſcimus, quare.

ead. l. 15. Ηὐχόμεθα τοῖς θεοῖς ἀποτρέψαι τὸ ἀλλόκοτον) Iidem: ηὐχ. τοῖς θεοῖς διὰ τὸ ἀλλόκοτον, omiſſo ἀποτρέψαι.

Pag. 300. *l.* 1. Οὔπω δὲ πεντακοσίους) MS. 2954: διακοσίους.

ead. l. 4. Καταφυτευόμενον) Idem & MS. 3011: καταπεφυτευμένον, melius.

ead. l. 5. Πλησιάσαντες δ' οὖν) Iidem: γοῦν, minus bene.

ead. l. 10. Ἀπεσκόπουν) MS. 3011: ἐπεσκόπουν, quod praeplacet Belino.

ibid. Τὰ ἐπέκεινα) Belinus malit τἀπίκεινα, Attice.

ead. l. 14. Πυκνὴ γὰρ ἦν) MSS. 2954 & 3011: πυκνὴ δὲ ἦν.

ibid. Ἐς τὴν ἑτέραν θάλατταν) Iidem: ἐς τὴν θάλατταν τὴν ἑτέραν.

ead. l. 15. Ἐκδήσαντες γὰρ αὐτὴν κάλῳ μεγάλῳ) Iidem: κάλων μεγάλων.

Pag. 301. *l.* 3. Τοῦ ἀνέμου προωθοῦντος) Iidem: προσωθοῦντος, minus bene.

ibid. Ἔνθα με) Iidem: ἔνθα δή.

ead. l. 4. Εἰσῆλθε) Iidem: ἐπεισῆλθε.

ead. l. 6. Τοῖσιν) MS. 2954: τοῖς, male.

ead. l. 7. Διελθόντες δ' ὅμως) MSS. 2954 & 3011: βιασάμενοι δὲ ὅμως.

ibid. Πρὸς τὸ ὕδωρ) Iidem: ἐς τὸ ὕδωρ.

ead. l. 16. Περιβλέποντες δὲ κατὰ δεξιὰ, ὁρῶμεν πόῤῥωθεν) MS. 2954: περιβλέποντες δὲ, ὁρῶμεν κατὰ δεξιὰν οὐ πάνυ πόῤῥωθεν, quod Belinus amplectitur.

Pag. 302. *l.* 6. Τοὐντεῦθεν) MSS. 2954 & 3011: ἐντεῦθεν, minus bene.

ead. l. 10. Προσῄειμεν) Iidem: προῄειμεν, bene.

ibid. Καίτοι καὶ σιτίου ληψόμενοι, εἴποθεν συνηθείημεν) Iidem: καὶ σιτία ληψόμενοι. Tum εἴποτε συνηθείημεν, hoc quidem minus bene.

Pag. 303. *l.* 4. Φοβήσαντες δὲ πάντας ἐδιώκομεν) Iidem: βοήσαντες δὲ, πάντες ἐδιώκομεν, quod non improbat Belinus.

ead. l. 7. Ἀνεστρέφομεν) MS. 2954: ἀνεστρέψαμεν.

ead. l. 9. Τοὺς παρειλημμένους) MSS. 2954 & 3011: τοὺς εἰλημμένους, quod aptius videtur; agitur enim de vi belloque captis.

ead. l. 11. Πρέσβεις, ἀπαιτοῦντες) Iidem: αἰτοῦντες, melius.

ead. l. 15. Δύο μὲν τοὺς ὄπισθεν) MS. 2954: δύο μέντοι ὀπίσω, perperam. MS. 3011: δύο μὲν τοὺς ὀπίσω.

ead. l. 16. Συμπεφύκεσαν) MS. 3011: συνεπεφύκεισαν. Belinus em. συνεπεφύκεσαν, quo tamen nihil indigemus.

Pag. 304. *l.* 3. Προὐφαίνετο) MSS. 2954 & 3011: προφαίνεται. Probat Belinus, praesens tempus necessario hic requiri existimans, hoc sensu: *& tous les signes qui paroissent quand la terre est proche.*

ead. l. 10. Ἡνιόχευον) Iidem: ἡνιόχουν, melius.

ead. l. 11. Ἐπεσύροντο) Iidem: ἐπεφέροντο, ex glossa.

Pag. 305. *l.* 12. Πολλὰ ηὐχόμεν αὐτῇ) MS. 2954: αὐτὸς, prave.

ead. l. 14. Καὶ δὴ σπασάμενος) Idem: καὶ διασπασάμενος.

ead. l. 15. Συλλαμβάνω τε αὐτὴν) Idem: συλλαμβάνω ταύτην, male.

Pag. 307. *l.* 5. Ταῦτα μὲν τὰ μέχρι) Idem: ταῦτα μὲν οὖν τὰ μέχρι.

ead. l. 7. Καὶ μετὰ ταῦτα) Idem: καὶ μετ' αὐτά.

In Tyrannicidam.

Pag. 308. *l.* 1. *col.* 1. Ἀνῆλθέ τις εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ὡς ἀποκτενῶν) MS. 2955: ἐς τὴν ἀκρ. Idem mox omittit ὡς, adſtipulantibus MSS. 2954 & 3011.

ead. l. 17. Ἀνθ' ὧν ἐποίησεν, ἱκανὴν ἡμῖν) MS. 3011: καὶ ἱκανὴν ἡμῖν.

Pag. 309. *l.* 4. Ζῶν ἔτι) MSS. 2954, 2955 & 3011: ζῶντι.

ead. l. 9. Ἰσχυρότερον) MS. 2955: ἰσχυρόν.

Pag. 310. *l.* 3. Οὐ κηδόμενος) MS. 2954: οὐ φειδόμενος, perperam.

ead. l. 13. Ἐπιθυμίαν) Belinus legit ἐπιτιμίαν.

Pag. 311. *l.* 8. Ὅσα κελεύοι — οὓς προστάττοι) Ὅσα ἐκέλευε & οὓς προσέταττε emendari vult idem vir doct.

Pag. 312. *l.* 2. Ὁ ἐνυβρίζων τοῖς γάμοις) MS. 3011: τοὺς γάμους.

ead. l. 12. Καὶ πονηρῷ, κληρονόμημα) Idem: καὶ πονηρὸν κληρονόμημα.

Pag. 313. *l.* 9. Μᾶλλον δὲ οὐ μόνος) Ex MSS. 2954 & 3011. Vulg. μᾶλλον δὲ οὐδὲ μόνος.

ead. l. 11. Συντετυραννοκτονηκότος) MS. 3011: συντετυραννηκότος, mendoſe.

Pag. 314. *l.* 6. Πάντες ἦμεν ἐλεύθεροι) Sic idem liber. Antea μὲν legebatur pro ἦμεν.

ead. l. 10. Ἐλογισάμην) MSS. 2955 & 3011: ἐλογιζόμην.

ead. l. 15. Καταισχύνων κἀκείνην τὴν σφαγὴν) MS. 2955: καταισχύνω ἐκείνων τὴν σφαγὴν, male.

Pag. 316. *l.* 4. Τυραννοκτόνον) Idem: τυραννοκτόνος.

ead. l. 5. Ἀλλ' ἐνδεῖν τι τῷ ἔργῳ τῷ ἐμῷ) MS. 3011: ἀλλ' ἐνδεῖ· & MS. 2954: τι τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν.

ead. l. 7. Παρ' ἐμοῦ) Iidem: παρ' ἡμῶν.

ead. l. 8. Μή τις ἐπιτάττει; μή τις κελεύει; μή τις ἀπειλεῖ δεσπότης; μή τις με τῶν &c.) Belinus ubique h. l. pro μὴ reponi iubet μῶν. Nimirum dubitat, an μὴ interrogativum ſit; cuius tamen exemplum vide ſupr. T. I,

pag. 16: μὴ ὀνείρων τινῶν ἡμᾶς ὑποκριτάς τινας ὑπείληφε; Tacemus alia.

Pag. 317. *l.* 2. Τολμῶν, κινδυνεύων) MSS. 2954 & 3011 intempestive ingerunt καί.

ead. l. 4. Τί δὲ) MS. 3011: τί δαὶ, Attice.

ead. l. 13. Οὐκ ἐδύνατο) MS. 2955: οὐχὶ ἐδύνατο.

Pag. 318. *l.* 4. Τί δὲ) MS. 3011 iterum: τί δαί.

Pag. 319. *l.* 7. Ὡς ἀνδροφόνον δικαιοῖς) MS. 2954 ἀξιοῖς pro δικαιοῖς.

ead. l. 11. Ὡς ἐγὼ μὲν ἁπλῶς αὐτὸ ἔπραξα) Idem: ὡς ἐγὼ μὲν ταῦτα ἁπλῶς ἔπραξα.

Pag. 320. *l.* 2. Εἶτα τοῦ τυράννου πεφονευμένου) MS. 2955 addit πανεληλυθότος· pro quo MS. 3011 ἀνεληλυθότος. Unde Belinus scriptum fuisse putat: τῷ ἀνεληλυθότι καὶ τὴν αἰτίαν παρασχόντι.

ead. l. 8. Τὰ δὲ διὰ μέσου) Ex MS. 3011. Vulg. τὰ διὰ μέσου δέ.

ead. l. ult. Καὶ εἰ ἐνδεῖ τι) Ultimam vocem restituimus ex MS. 2954.

Pag. 325. *l.* 11. Ἀσφαλείας καθῃρημένης) Idem: διῃρημένης.

In Abdicatum.

Declamationem hanc, indignam Luciano, auctorem habere Libanium Sophistam, apparet ex sententiis a *Macario* in *Rosario* ex Libanii Declamatt. excerptis, editis a cl. Villoisono in Anecdotis Graecis Vol. II, p. 12 sqq. Inscribitur apud Macarium: Ἀπολογεῖταί τις ἀποκηρυττόμενος διὰ τὸ μὴ θεραπεῦσαι τὴν μητρυιὰν ἰατρὸς ὤν. Loca excerpta sunt: Πείθεσθαι τὸν ἰατρὸν χρὴ, οὐ κελεύεσθαι &c. Ὥσπερ, οἶμαι, τὸν πυρὸν, ἢν τὸν αὐτὸν ἐς διαφόρους χώρας ἐμβάλλῃς &c. Τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν σώματα εὐπαγῆ καὶ εὔτονα &c. Quae cum totidem verbis infra legantur pag. 27 & 32, non dubium est, quin Libanii Declamatio, ex qua excerpta haec collegit Macarius, eadem sit cum nostra hac, Luciano falso tributa.

Pag. 1. *l,* 7. *col.* 1. Καὶ λέγων μὴ δύνασθαι) Verba haec, in textu uncinis seclusa, addidimus ex MS. 2955. In MS. 2954 pro iis legitur: καὶ μὴ βουλόμενος.

ead. l. 11. Τὰ τοιαῦτα ὀργίζεται) MS. 2954: ταῦτα, minus bene.

Pag. 2. *l.* 14. Ἐπὶ βοήθειαν) MSS. 2954 & 3011: ἐπὶ τὴν βοήθειαν, non male.

Pag. 4. *l. ult.* Καὶ προθυμίᾳ λιπαρεῖ) MS. 2954: καὶ προθυμίᾳ πολλῇ, ex gloſſa.

Pag. 6. *l.* 4. Ἐξετάσας ἕκαστον) Idem: ἐξετάσας ἅπαντα. At MSS. 2955 & 3011: ἕκαστα.

ead. l. 6. Ὑπώπτευον τὴν δόσιν) MS. 3011: τὴν δόκησιν, vitioſe.

ead. l. 10. Ἠπίστατο γὰρ μόνη τὰ πάντα) Idem: ἠπίστατο γὰρ μόνον ἡ πάντα, perperam.

ead. l. 13. Ἐπῆγον τὴν ἴασιν) Quod in notis textui ſubjectis Belinus correxerat ἐγγύων τὴν ἴασιν, ab ἐγγυᾷν, *promittere*; id, mutata dein ſententia, in Varr. Lect. libello emendavit in ἐπήγγελλον, quod propius hoc abſit a vulgato, & per compendium ſcriptum fraudi fuerit librario.

ead. l. 15. Μὴ καὶ διαβολὴν) MS. 3011: ἀποβολὴν, mendoſe.

Pag. 7. *l.* 4. Ἐπῄνει δὴ καὶ ἡ μητρυιὰ) Idem: καὶ ἡ μητρυιὰ δὲ ἐπῄνει.

Pag. 8. *l.* 4. Παρεφύλαξα) MS. 2955: παρεφυλάξατο.

ead. l. 14. Ταῦθ᾽ ὁρῶν) Idem: ταυτὶ ὁρῶν, Attice.

ead. l. 15. Ὤκτειρα) Idem & MS. 2954: ᾤκτειρον.

Pag. 9. *l.* 4. Ὤετο γὰρ) MSS. 2954 & 3011: οἴεται γὰρ, probante Belino.

ead. l. 6. Τὴν θεραπείαν δεχόμενον) MS. 3011: ἐνδεχόμενον, bene.

ead. l. 8. Ἡττᾶσθαι) MS. 2955: ἡττῆσθαι.

Pag. 10. *l.* 8. Μήτε πρὸς ὀργὴν, μήτε διαβολὴν) Bene πρὸς repetunt ante διαβολὴν MSS. 2954 & 3011.

Pag. 11. *l.* 14. Πρὸς τὸ ἐπὶ καιροῦ δοκοῦν) MS. 2954: πρὸς τὰ — δοκοῦντα.

Pag. 12. *l.* 4. Τοῦ μὲν γὰρ) MS. 2955: τοῦτο μὲν γὰρ, vitioſe.

ead. l. 6. Τοὺς ἀναξίους) Idem: τοὺς ἄγαν ἀξίους, falſo.

ead. l. 13. Ἀνεκάλεις) Idem: ἀνέκαλες.

ead. l. ult. Ἀνάγεσθαι τὰ δικαστήρια) Idem & MS. 2954: συνάγεσθαι, idque praeplacet Belino.

Pag. 13. *l.* 5. Ἀνατέτροφας) Iidem: ἀνατέτραφας.

ead. l. 6. Ἣν δικαίως αὐτὸ ποιεῖν δοκῇς) MS. 2955: ἣν δικαίως αὐτὸ ποιεῖν δοκεῖ σοί.

Pag. 14. *l.* 7. Ἀνείληφας) Confirmat hanc lect. MS. 2955.

ibid. Οὐκ ἔτ' ἀποκηρύττειν) Idem: ἀποκηρύξειν, prave.

ead. l. 9. Ὑπ' αὐτοῦ σοῦ) Idem: ὑπ' αὐτοῦ σοῦ σοὶ, male.

Pag. 15. *l.* 5. Αὖ ἀπωθεῖσθαι) Idem: αὖθις ἀπωθεῖσθαι.

Pag. 16. *l.* 4. Εἰ καὶ μηδὲν ἠδικημένος) Idem pro μηδὲν exaratum habet μικρὸν, contra ſenſum.

ead. l. 12. Ἀδίκως ἐξεβέβλητο) Idem: ἐξεπέμψατο, ex interpretamento.

ead. l. 14. Οὐ γὰρ μικρὸν) Idem: οὐ γὰρ ἐς μικρόν.

Pag. 18. *l.* 5. Ὑμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὸν εὐεργέτην) Idem: ὑμεῖς μὲν, ὦ ἄνδρες δικ. εἰ τὸν εὐεργ. male.

ead. l. 14. Ὡς πάντα ὑπερπαίειν) Idem: ὑπερβαίνειν. Utrumque bonum.

Pag. 19. *l.* 8. Καὶ τὸν πατέρα ἐμαυτοῦ διεφύλαξα) Ἐμαυτῷ cum marg. *A.* 1 *W.* & MS. 3011 malit Belinus. Sic & infr. p. 21: σώζω καὶ διαφύλαττω — τὸν πατέρα ἐμαυτῷ.

Pag. 20. *l.* 9. Εὐθέως ὑπολάβῃ τις) MS. 3011: ὑπολάβοι, male.

ead. l. 15. Ἅπερ οἱ μὲν) Idem: ὥπερ οἱ μὲν, minus bene.

Pag. 21. *l.* 5. Καὶ ἀνεπόδισε) Idem: καὶ ἐνεπόδισε.

ead. l. ult. Καθυβρίζει δίκαια) Idem non habet δίκαια.

Pag. 22. *l.* 3. Πλέον ἢ προσῆκε) Idem: ἢ προσῆκον.

Pag. 25. *l.* 12. Καὶ διὰ τοῦτ' ἂν ἄξιος εἴης) Idem: ἄξιος ἂν εἴης, melius.

Pag. 26. *l.* 6. Καὶ τὰ τοιαῦτα) Idem: καὶ τὰ τούτοις ὅμοια.

Pag. 27. *l.* 2. Καί τινα προνομείαν) Idem: προνομίαν, probante Belino.

Pag. 28. *l.* 2. Καὶ δημοσίᾳ αἱ πόλεις τιμὰς) MS. 2954: καὶ δημοσίας αἱ πόλεις τιμάς.

ead. l. 3. Προνομείας) Idem: προνομίας.

Pag. 29. *l.* 1. Μῖσος οἰκείων) Idem: καὶ μῖσος οἰκ. bene.

ead. l. 6. Μηδὲ τοῦ γε χάριν) Idem: μηδὲ τὸ χάριν.

Pag. 33. *l.* 2. Ἐν σκιᾷ τετραφημένα) Idem & MS. 2955: ἐσκιατροφημένα.

ead. l. 3. Καὶ ὑγροῦ περιττοῦ) In iiſdem deeſt περιττοῦ.

Pag. 34. *l.* 15. Γέρουσι δὲ) MS. 2954: γέροντας.

Pag. 36. *l.* 3. Τάχα οὖν τις ὑπώπτευσεν) Idem: τάχα ἄν τις ὑπώπτ. quod Belinus amplectitur.

In Phalarin priorem.

Pag. 38. *l.* 2. Τὸν ταῦρον τοῦτον) MS. 2954: τουτονὶ, Attice.

ead. l. 5. Ἃ δέ γε πρὸς ὑμᾶς ἐπέστειλεν) MS. 3011 non incommode addit ταῦτα.

ead. l. 10. Ὅσῳ ἱεροὶ) Idem: ὅσοι, perperam.

Pag. 39. *l.* 3. Ὃν οὐκ ἔνι) Idem: ὃν οὐκ ἔστι, minus bene.

Pag. 40. *l.* 12. Ἀλλ' ὑπήκουον) Idem: ἐπήκουον.

Pag. 41. *l.* 5. Διηλλάγμην) MS. 2954: διηλλάγην.

Pag. 42. *l.* 2. Δορυφόρων ἐπιπέμψεις) MS. 3011: ἐπιμέμψεις, male.

ead. l. 6. Ἐννοῶν) Idem: ἐπινοῶν.

Pag. 44. *l.* 1. Περὶ τῶν παρόντων) Παρὰ τῶν π. legit Belinus; vel certe ἐκ τῶν π. ut Dial. Mer. IX: ἐξευρίσκωμεν — ἐκ τῶν παρόντων σωτήριον.

Pag. 48. *l.* 7. Εἰ μὴ ἔχοι) MS. 3011: ἔχει, minus bene.

Pag. 49. *l.* 15. Τίνες καὶ ὅθεν) Idem: καὶ τίνες ὅθεν.

Pag. 50. *l.* 3. Ὡς ἡμᾶς) Idem: εἰς ἡμᾶς, minus Attice.

Pag. 51. *l.* 9. Ἤν τινα — κολάζειν ἐθέλῃς) Idem: ἐθέλοις, prave.

ead. l. 11. Πρὸς τοὺς μυκτῆρας) Idem: πρὸς τ. μυξωτῆρας.

Pag. 52. *l.* 1. Τὴν κακομηχανίαν) Idem: κακοδαιμονίαν, ex glossa.

Nihil variationis notatu dignae in Phal. II *offerunt MSS.*

In Alexandrum.

Pag. 63. *l.* 4. Εἰς βιβλίον) MS. 3011: ἐς βιβλίον, Attice.

ead. l. 5. Πρὸς τὸ ἀκριβὲς) Idem: πρῶτον ἀκριβῶς, male.

ead. l. 7. Τοσοῦτος εἰς κακίαν — ὅσος εἰς ἀρετὴν) Idem: ἐς κακίαν — ἐς ἀρ. & sic dein ubique per totum hunc libellum ἐς pro εἰς· quod semel monuisse sufficiat.

Pag. 64. *l.* 3. Ἀμέτρητος) In eodem ἀμύθητος. Hoc verum, illud ex glossemate ortum, censet Belinus.

Pag. 65. *l.* 1. Τιλλιβόρου) Idem: Τιλλορόβου.

ead. l. 3. Ἐν ὕλῃ καὶ ὄρεσιν) Idem: ἐν ὕλαις καὶ ὄρεσιν, melius.

ead. l. 5. Μέρη τὰ ἐρημότερα) Idem: ἐρημότατα, minus bene.

Pag. 66. *l.* 2. Οὐδαμόθεν μεμπτὸς) Idem: μιμητός· unde μωμητὸς Lucianum reliquisse, Belinus putat.

ead. l. 5. Ἢ συγγενέσθαι) Subint. μᾶλλον. MSS. 2954 & 3011: καὶ μὴ συγγεν. minus bene.

Pag. 67. *l.* 7. Εἰς ὁμοιότητας) MS. 3011: πρὸς ὁμοιότητας.

Pag. 68. *l.* 6. Καὶ τὸ μηδὲν ἀεὶ μικρὸν ἐπινοεῖν, ἀλλ' ἀεὶ)

In eodem utrobique neglectum ἀεί· neque id iuiuria. Saltem e priori membro eiiciendum videtur.

ead. l. 10. Ἀνέδην) Idem: ἀναίδην, minus bene.

ead. l. 15. Τῶν αὐτοῦ πράξεων) Idem: ἑαυτοῦ, male.

Pag. 69. *l.* 4. Θῶνος) Idem: Θόωνος.

ead. l. 7. Αὐτὸς ἐγένετο) Idem: οὗτος, probante Belino.

ead. l. 9. Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ τῷ πάνυ) Belinus, minime persuasum habens Lucianum scripsisse, quae in laudem vertant impostori Tyanensi, verba τῷ πάνυ ab interpolatione profecta suspicatur; neque ea leguntur in MS. 3011.

ead. l. 14. Ἀφ' ἧς τρέφεσθαι ἐδύνατο) Idem: ὑφ' ἧς &c. melius.

ead. l. 15. Χρονογράφῳ) MS. 2954: χορογράφῳ, quod sua in versione secutus est Belinus, addita tamen coniectura πορνοτρόφῳ.

Pag. 70. *l.* 9. Νῦν δὲ ταπεινοὺς καὶ ὀλίγους τοὺς οἰκήτορας) Idem: καὶ ὀλιγίστους οἰκήτορας. Immo, si Dionem Chrysost. audimus, ne vestigium quidem urbis Pellae tum temporis supererat, ὥστε νῦν εἴ τις διέρχοιτο Πέλλαν, οὐδὲ σημεῖον ὄψεται πόλεως οὐδὲν, δίχα τε πολὺν κέραμον εἶναι συντετριμμένον ἐν τῷ τόπῳ, Tarf. I, T. II, p. 12 ed. Reisk.

ead. l. 15. Γίνονται τοιοῦτοι παρ' αὐτοῖς) MS. 3011: γίνονται παρ' αὐτοῖς τοιοῦτοι.

ead. l. ult. Δράκοντος τινὸς) Idem non agnoscit τινός.

Pag. 72. *l.* 4. Ὅπερ μειζόνως) Idem: ὅπερ ἐπὶ μεῖζον.

ead. l. 7. Πρῶτα μὲν) Idem: πρῶτον μὲν, quod placet Belino, propter seq. δεύτερον δέ.

Pag. 73. *l.* 1. Ἠλιθίους) Idem: πλούτους.

ibid. Εἰ φανείη) Piersonus ad Moer. Atticist. pag. 326 em. φανοίη.

ibid. Τις αὐλητὴν, ἢ τυμπανιστὴν, ἢ κυμβάλοις κροτοῦντα) MS. 3011: τις αὐλητὴς, ἢ τυμπανιστὴς, ἢ κυμβάλοις κροτῶν.

ead. l. 5. Ὀλίγης δὲ περὶ τοῦτο στάσεως) Idem: ὀλίγης δὲ τῆς π. τ. στ. non male.

ead. l. 8. Ἐν τῷ Ἀπόλλωνος ἱερῷ) Idem: τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῷ ἱερῷ.

ead. l. 13. Διαφοιτῆσαι ῥᾳδίως τοῦτον τὸν λόγον) Idem: διαφ. τὸν λόγον τοῦτον ῥᾳδίως.

Pag. 74. *l.* 1. Ἐνταῦθα ὁ μὲν Κ.) Idem: κἀνταῦθα pro ἐνταῦθα, bene.

ead. l. 4. Προεισπέμπεται) Idem: προπέμπεται.

ead. l. 8. Ἐγενεαλόγει) Idem: γενεαλόγων ἦν.

ead. l. 9. Καὶ οἱ ὄλεθροι) Idem: ὀλέθριοι, & sic reponi iubet Belinus.

ibid. Ἄμφω τοὺς γονέας) Idem: ἀμφοτέρους, magis Attice.

ead. l. 15. Στύεσθαι) Tuetur hanc omnium edd. ante *Reitz.* (in qua receptum στέλλεσθαι) lectionem sua auctoritate MS. 2954.

ead. l. 16. Εὔρητο) MS. 3011: εἴρητο, probante Belino.

ead. l. 17. Ὡς Σιβύλλης προμ.) In eodem omittitur ὡς.

Pag. 75. *l.* 1. Παρ' ἠϊόσ') Idem: παρ' ἠόσιν, forma Ionica.

ead. l. 6. Εἰσβαλὼν γοῦν) Idem: ἐσβαλὼν οὖν, melius.

ead. l. 10. Διαμασσησαμένῳ) Idem: διαμασησαμένῳ, simplici σ.

ead. l. 11. Ἐδόκει ὁ ἀφρὸς) Idem: ἐδόκει καὶ ὁ ἀφρὸς, bene, iudice Belino.

ead. l. 13. Ἐπιφαίνουσα) Idem: ἐκφαίνουσα.

Pag. 76. *l.* 2. Οἷα δρακόντων) Idem: δράκοντος.

ead. l. 8. Τοὺς ἄρτι ὀρυττομένους) Idem: τοῦ ἄρτι ὀρυττομένου, prave.

Pag. 77. *l.* 9. Καὶ τὴν προῳκονομουμένην — πηγὴν) Belinus revocari cupit veterum edd. lectionem προῳκοδομημένην, qua festive alludatur ad fundamenta templi effossa, in quibus aqua constiterat, cap. 13 pr. Nescimus, quam bene. In MS. 3011 scribitur προῳκοδομουμένην.

ead. l. 16. Τὴν ἁρμογὴν τοῦ πώματος) Idem: τοῦ στόματος, uti editum in *Iunt.* Melius sine dubio.

Pag. 78. *l.* 4. Ὑπεδέξατο) Belinus vertit *leur montra*, ac si legeretur ὑπεδείξατο.

Pag. 79. *l.* 2. Τὰς καρδίας προεξυρημένων) MS. 3011: προεξηρημένων.

ead. l. 6. Λαμβάνει εἰς τὸν κόλπον) Idem: ἐλάμβανεν ἐς τὸν κόλπον.

ead. l. 10. Προκεχύσθαι αὐτοῦ) Idem: αὐτοῦ κεχύσθαι.

Pag. 80. *l.* 3. Εἰσελθοῦσι) Idem: ἐσελθοῦσι.

ead. l. 14. Νεαρώτεροι) Idem: νεαλέστεροι, quod exquisitius.

Pag. 81. *l.* 4. Ὁρῶντές γε) Idem non admittit γε.

ead. l. 15. Ὡς καὶ γεννώμενον ἴδοι τὸν θεὸν, καὶ ὕστερον ἅψαιτο) Cum ὡς h. l. vim habeat τοῦ ὅτι, Belinus emendari iubet ἴδε & ἥψατο, reclamantibus licet exemplis apud optimos auctores pro vulgata facientibus, quippe itidem

vitiosis; v. g. apud Pausan. Attic. p. 25, l. 44 ed. Sylb. ubi pro ὡς κατάθοιτο & ἐσέλθοιεν leg. ὡς κατέθετο & ἐσῆλθον.

Pag. 82. *l.* 7. Πάντα ἐμεμηχάνητο) MS. 3011: ἐμεμηχάνωτο.

ead. l. 12. Εἰς τὴν Κιλικίαν) Idem: ἐς τὴν Κιλικίαν.

Pag. 83. *l.* 1. Ὃ μάλιστα μαθεῖν ἐθέλοι) Ex eodem MS. inseruimus art. ὃ, qui necessario requiritur propter v. μαθεῖν.

ead. l. 6. Καὶ ὡς παρὰ τοῦ θεοῦ ἀκούων) Intempestive Reitzius obtrusit Alexandro illud ὡς ex marg. *A.* 1 *W.* quod cum omnibus edd. recte respuunt MSS. 2954 & 3011. Scilicet vera profitebatur sua oracula, cui contrarium ὡς.

ead. l. 9. Περὶ ὅτου τις ἔροιτο) Τις ἂν ἔροιτο emendat Belinus.

ead. l. 13. Καὶ πάνυ ἀπίστῳ) MS. 2954: καὶ πάντη.

Pag 84. *l.* 3. Πάνυ ἀσφαλῶς) MS. 3011: πάντα ἀσφ.

ead. l. 5. Ἴσως ἐρήσῃ με) Post ἴσως idem ingerit γὰρ, quod tamen reiectaneum videtur.

ead. l. 6. Ὡς ἔχοις) MSS. 2954 & 3011: ἔχεις, minus bene. Ὡς enim h. l. valet ἵνα.

ead. l. 13. Βρυττίας) MS. 3011: Βιρυττίας.

ead. l. 16. Καὶ ἀπέματτε τὸν τύπον) Idem: καὶ ἀπεμάττετο τὸν τύπον, minus bene.

Pag. 85. *l.* 15. Καὶ τὸ εἰκαστικὸν) MS. 2954: καὶ τὸ εἰκός.

ead. l. ult. Τοῖς δὲ καὶ πάνυ ἀσαφῆ) MS. 3011: ἀσφαλῆ, mendose.

Pag. 86. *l.* 2. Ὡς ἄμεινον ἔδοξεν) Idem: ὡς ἂν ἄμεινον &c.

ead. l. 5. Αἱ κυτμίδες, ἀκόπου τι ὄνομα) Idem: αἱ κυτώδεις, κοπτοῦ τι ὄνομα.

ead. l. 6. Ἐκ λίπους αἰγείου) Idem: ἀρκείου.

ead. l. 13. Ἀλλ' εἰς ἑπτὰ &c.) Idem: ἀλλ' ἢ εἰς ἑπτά. Belino legendum videtur: ἀλλ' ἢ ἑπτὰ &c. inducto εἰς, quomodo est in ed. *Iunt.*

Pag. 87. *l.* 6. Διηγησομένους, ὡς προείποι, καὶ ἀνεύροι, καὶ ἐξελέγξοι &c.) Ubique in his verbis pro optativo indicativum modum reponendum censet Belinus, quoniam ὡς h. l. positum sit pro ὅτι. In MS. 3011 pro ἐξελέγξοι est ἐλέγξειε.

ead. l. 14. Ἐμὸν θεράποντα προφήτην) Idem: ἐμὸν θεράπονθ' ὑποφήτην. Hoc verum, illud ex glossa ortum putat Belinus.

ead. l. ult. Ἐπεὶ δὲ ἤδη πολλοὶ) Idem: ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ, minus bene.

Pag. 88. *l.* 1. Καὶ μάλισθ' ὅσοι Ἐπικούρου ἑταῖροι ἦσαν) Idem: καὶ μάλ. οἱ Ἐπικ. ἑταῖροι, πολλοὶ δὲ ἦσαν, quod non improbat Belinus.

ead. l. 3. Ἠρέμα ἡ πᾶσα μαγγανεία) Idem: ἠρέμα ἤδη πᾶσα ἡ μαγγ. Haud male.

ead. l. 10. Μολυβδαίνας) Idem: μολυβδίνας.

Pag. 89. *l.* 1. Καθεωρακότι) Idem: τεθεωρηκότι.

ead. l. 9. Ἐνόντας ἐν τῇ πόλει) Idem: ὄντας ἐν τῇ πόλει, minus bene.

ead. l. 12. Οὔτ' αὐτὸς) Idem: οὔτε αὐτός.

ead. l. 16. Μάλβακα χοιρείων) Idem: χοιράων.

Pag. 90. *l.* 14. Ὑπὲρ τῆς ἐς Ἀρμενίαν εἰσόδου) Idem: ὑπὲρ τῆς Ἀρμενίων εἰσόδου.

Pag. 91. *l.* 1. Ὑπὸ δουρὶ δαμάσας) Ut metrum conſtet, ſcrib. cum MS. 3011: δαμάσσας.

ead. l. 2. Καὶ Θύμβριδος) Idem: Θύβριδος.

ead. l. 4. Εἰσέβαλε) Idem: ἐσέβαλε.

ead. l. 11. Παύσῃ βιότοιο φάους τε) Idem: βιότου φάεος τε.

ead. l. 12. Μεταχρονίους χρησμοὺς) MS. 2954: θεσμοὺς, minus bene.

Pag. 92. *l.* 1. Μηκέτι δίζησθαι) Idem: δίζησθε.

ead. l. 7. Ὡς ὅπ' ἀκούσῃ) MS. 3011: ἀκούσης, melius.

Pag. 93. *l.* 2. Ῥουτιλλιανὸς) In eodem Ῥουτιλιανὸς, cum ſimplici λ. Et ſic dein ſemper.

ibid. Καλὸς καὶ ἀγαθὸς) Καλὸς κἀγαθὸς, malit Belinus.

ead. l. 6. Προσπίπτων ἀεὶ) Idem: προσπ. εὐθὺς, melius.

ead. l. 12. Ῥᾳδίως ἐξαπατηθέντες) Idem his ſubiungit ἂν, probante Belino.

Pag. 94. *l.* 7. Ἐργαζόμενος αὐτῷ) Ibidem: εὔνους ἐργαζόμενος αὐτῷ.

ead. l. 12. Τὰ πεμπόμενα βιβλία) MS. 2954: τὰ πεπεμμένα βιβλίδια.

ead. l. 13. Εἴ τι εὕροι ἐπισφαλὲς) Idem: οὐκ ἀσφαλὲς, ex gloſſa.

ead. l. 14. Κατεῖχεν αὐτὸς) MS. 3011: αὐτό.

Pag. 95. *l.* 1. Συνίης δὲ οἵας) MS. 2954: συνιεὶς δὲ οἷα, male.

ead. l. 3. Ὅτι αὐτοὺς ἐντὸς ἔχει) Idem & MS. 3011: ἔχοι, perperam.

ead. l. 5. Περὶ τοῦ παιδὸς) MS. 3011: ὑπὲρ τοῦ παιδός.

ead. l. 6. Ὅν τινα προστήσαιτο διδάσκαλον) Προστήσαιτ' ἂν διδάσκαλον emendat Belinus.

ead. l. 15. Δι' αὐτὸ) MS. 3011: διὰ τοῦτο.

Pag. 96. *l.* 13. Ἔρωτι ἀλῶναι αὐτοῦ, καθεύδοντα &c.) Idem: ἔρωτι ἀλ. αὐτοῦ καθεύδοντος, prave.

Pag. 97. *l.* 1. Συνετέλει) Idem: ξυνεξετέλει, bene.

ead. l. 5. Μείζω ἀεὶ) Idem: μεῖζον.

ead. l. 6. Χρησμοφόρους) Idem: χρησμολόγους.

ead. l. 9. Ἕνα δή τινα) Idem: ἕνα δέ τινα.

ead. l. 13. Ἐπὶ τῶν πυλῶν) Idem: πυλώνων.

ead. l. ult. Ἐν αἷς τὸ ἔπος ἐπεγέγραπτο) Non habet ἐν MS. 2954, & poteſt ſine damno abeſſe.

Pag. 98. *l.* 2. Τάχα δὲ οἱ πολλοὶ καὶ καταθαῤῥοῦντες) MS. 3011: τάχα δὲ καὶ οἱ πολλοὶ θαῤῥοῦντες.

ead. l. 9. Προεμήνυον) Idem: προσεμήνυον, minus bene.

ead. l. 13. Προεμηχανᾶτο) Προὐμηχανᾶτο malit Belinus.

Pag. 99. *l.* 8. Καὶ γένεσις τοῦ θεοῦ) MS. 3011: καὶ γέννησις τοῦ θεοῦ.

ead. l. 9. Δαδὶς δὲ ἐκαλεῖτο) Exciderunt haec in eodem libro.

ead. l. 15. Ῥουτιλλία) Idem: Ῥουτιλλεία.

ead. l. ult. Ὡς ἀληθῶς ἐρῶσα) Idem: ἐρῶσα ὡς ἀληθῶς.

Pag. 100. *l.* 4. Τῶν ὑπὸ κόλπου) Idem: κόλπους, male.

ead. l. 10. Ἐν τῇ δᾳδουχίᾳ) Idem: ἐπὶ ταῖς δᾳδουχίαις.

ead. l. 12. Διεφάνη) Idem: ἐξεφάνη, quod vulgato praefert Belinus.

ibid. Ὡς εἰκὸς) Idem: ὡς τὸ εἰκός.

ead. l. 15. Πυθαγόρου τὴν ψυχὴν) Sic idem liber. Vulg. articulus deſit.

Pag. 101. *l.* 10. Θεοπρόπους πέμπειν) Idem: θεοπόλους. Probat Belinus, intelligens *ſecundi ordinis miniſtros.*

Pag. 104. *l.* 4. Σὺ μέντοι γε, ὦ Ἀλέξανδρε) Idem: σὺ μὲν, ὦ Ἀλ. minus bene.

ead. l. 5. Προσαγαγεῖν) Idem: προσάγειν, minus Attice.

ead. l. 6. Τὴν ἐπὶ θανάτῳ) Articulum expungi iubet Belinus.

ead. l. 8. Καὶ ἐπανεληλύθει ζῶν) In eodem deeſt ζῶν, quod tamen minime repudiandum videtur. Galli dicerent: *il eſt revenu plein de vie.*

ead. l. 9. Τοιοῦτον δέ τι ἐγεγένητο) Idem: γεγένηται, perperam.

ead. l. 10. Ἀναπλεύσας) Idem: ἀποπλεύσας.

ead. l. 12. Κἀπειδήπερ ἐβράδυνεν) Idem: κἀπειδὴ παρεβράδυνεν, quod non damnat Belinus, vertens, *il tardoit mal-à-propos;* dummodo verbum παραβρ. se tueri possit aliorum auctorum exemplis.

ead. l. 15. Πολλοὶ δὲ ἦσαν) Idem: πολλοὶ γὰρ ἦσαν.

Pag. 105. *l.* 7. Ἐπιδημῶν τῷ Πόντῳ, πρῶτος περιχυθεὶς) Idem: ἐπιδημῶν, τοῦ Πόντου πρῶτος, περιχ. quod arridet Belino.

ead. l. 11. Εἰ δέ τινι προσκαλουμένων &c.) Cum non habeat τινι, ad quod referatur, Belinus, vestigia MSti 3011 secutus, ita h. l. vult refingi: Εἰ δέ, τινων προκαλουμένων (MS. προσκαλουμένων) κατὰ τάξιν τοὺς χρησμοὺς &c. *si, lorsque l'on venoit à son tour demander des oracles.*

ead. l. 13. Εἰ θεσπίζοι) MS. 3011: θεσπίζει, male.

ead. l. 14. Ἔνδοθεν) Idem: ἔνδον, & hoc male.

Pag. 106. *l.* 5. Κεφαλαιωδῶς) MS. 2954: κεφαλαιώδη.

ead. l. 6. Κομίσας ἐς τὴν ἀγορὰν μέσην, ἔκαυσεν) MS. 3011: κομίσαι ἐκέλευσεν, perperam.

Pag. 107. *l.* 2. Οὐ δᾳδὶ καὶ σκίλλῃ) Idem: οὐχ ὕδατι καὶ σκίλλῃ.

ead. l. 6. Καὶ τὸν Ῥουτιλλιανὸν) Ut sensus sit expeditior, Belinus malit: διὰ τὸν Ῥουτ.

ead. l. 8. Ὅτε θεὸς Μάρκος) Idem: ὅτε ὁ Μάρκος.

ead. l. 13. Διϊπετέος) Ex MSS. 2954 & 3011. Vulg. διιπετέος.

ead. l. 14. Ἐμβαλέειν) Iidem: ἐσβαλέειν.

ead. l. 15. Ὀρειτρεφέας) MS. 3011: ὀριτρεφέας, male.

Pag. 108. *l.* 2. Ἐκνηξαμένους) Idem: διανηξαμένους, quod Belino praeplacet.

ead. l. 10. Ἤδη δὲ πολλῶν ἐπιῤῥεόντων) Idem: ἤδη δὲ πολλῶν ἐπὶ πολλοῖς ἐπεσρεόντων, haud male.

Pag. 109. *l.* 7. Τὸ ἔργον ὑπόμισθον ἦν) Idem: ὑπόμισθον γίγνεται.

Pag. 110. *l.* 1. Ὕβρεως ἰδίας) Idem: ὕβρεως ἄχαριν.

ead. l. 3. Ὡς μήτ' εἰσαΐοις) Leg. εἰσαΐῃς· sequitur enim etiam subiunct. εἰσορᾴας.

ead. l. 10. Οὐ ῥᾳδίως ἐξευρίσκων) Negativam delet MS. 2954.

ead. l. 11. Καὶ πολὺς ἐν μέσῳ χρόνος) MS. 3011: καὶ πολὺς ὁ ἐν μέσῳ χρ. bene.

ead. l. 13. Κατὰ σχολὴν λύοιντό τε οἱ χρησμοὶ) Idem: δίδοιντό τε οἱ χρ. probante Belino.

ead. l. ult. Μόρφι ἐβάργουλις &c.) Idem: Μορφεῦ μάργουλος ἰσχιάγχνε χίψι φάος δᾶ. Diversam ab hac lectionem ex MSS. a se collatis citat Belinus in notis versioni subiectis: μορφὴν εὐβάργουλις εἰς κακίαν χνέγχι κραγὴ λ. φ.

Pag. 111. *l.* 3. Λῃστῶν προσελθόντων Μάνγου) Idem: καὶ τῶν ἐπαχθέντων Μάγνου, quod posterius vocabulum respondet Latinorum *Magno*, ideoque forsan verius sit.

ead. l. 15. Κυτμίδι σε χρίσθαι) Idem: κυτμίδι χρίεσθαι.

ead. l 16. Ἐπειδὴ καὶ) Idem: ἐπεὶ καί.

ibid. Ὡς ἐρομένου τοῦ πέμψαντος, εἴτε μοι πλεῦσαι) Idem: ὡς ἐρόμενος παρὰ τοῦ πέμψαντος ὡς εἰ δέοι πλεῦσαι, perperam.

Pag. 112. *l.* 5. Ἐπερωτήσας) Idem: ἐρωτήσας.

Pag. 113. *l.* 8. Φίλου τότε ὄντος) In eodem neglectum τότε.

Pag. 114. *l.* 1. Ὅτι Ἀλέξανδρον αὐτὸν ἀλλὰ μὴ προφήτην προσεῖπον) Idem: ὅτι Ἀλ. ἀλλὰ μὴ προφήτην αὐτὸν προσεῖπον.

ead. l. 6. Καὶ μεταστησάμενος ἅπαντας, ἐδικαιολογεῖτο πρὸς μὲ) Idem: καὶ μεταστ ἅπαντας, εὐμενῶς ὁρᾷ, καὶ ἐδικαιολογεῖ τότε πρὸς ἐμὲ, quod non displicet.

ead. l. 8. Ταῦτά με εἰργάσω) Idem: τάδε με εἰργ.

ead. l. 13. Οὕτω μοι ῥᾳδίας γενομένης μεταβολῆς) Idem: οὕτω μου ῥᾳδία γενομένη μεταβολή. Quam lectionem, etiam fide Cod. Fl. firmatam, amplectitur Belinus.

ead. l. ult. Προὔκπεπομφὼ) Idem: προπέμπων, ex glossa.

Pag. 115. *l.* 2. Ἁπλοῦν τι εἶναι) Idem: ἁπλοῦν τοῦτ' εἶν.

ead. l. 6. Εἰς τὴν θάλασσαν) Idem: ἐς τὴν θάλατταν, Attice.

ead. l. 7. Ῥᾳδίως αὐτῷ ἐπεπολέμητο) Idem: ῥᾳδίως ἂν αὐτῷ &c. bene.

ead. l. 9. Μηδὲν δεινὸν ἡμᾶς ἐργάσασθαι) Idem: μηδὲν δεινὸν ἢ κακὸν ἡμᾶς ἐργ.

ead. l. 10. Προβεβιωκὼς) Idem: βεβιωκώς.

ead. l. 13. Ἐφ' ὅπερ ἡμᾶς) Idem: ἐφ' ᾧπερ, minus bene.

Pag. 116. *l.* 6. Ἐπεκορυσσόμεν) Idem: ἐπεκηρυσσόμεν.

ead. l. 12. Αὐτὸς ἐπέσχε) Idem: ἀνεκτὸς ἐπ. mendose.

ead. l. 16. Καὶ ἀνεπαυόμην) Idem: καὶ ἐπαυσάμην.

Pag. 117. *l.* 3. Καὶ νόμισμα καινὸν ἐγκεχαραγμένον) Idem: καὶ νόμισμα καινὸν κόψαι ἐγκεχαραγμένον. Sic necessario legendum Belino videtur.

ead. l. 12. Ἐφώραθη) Idem : ἐφάνη, ex glossa.

Pag. 118. *l.* 2. Ὡς εἰκάζειν προνοίας τινὸς) Lennep ad Phalarid. epp. p. 143 emendabat ἐκ προνοίας, cui adstipulatur Belinus.

ibid. Τὸ τοιοῦτον) Sic MS. 3011. Vulg. τὸ τοιοῦτο.

ead. l. 5. Τῶν συνωμοτῶν) Idem addit ἐκείνων, probante Belino.

ead. l. 10. Πολιώδης) Idem : πολίτης.

ead. l. ult. Ὃν ἐγὼ πάντων μάλιστα θαυμάσας ἔχω, ἐπί τε σοφίᾳ) Idem: ὃν οὕτω μάλιστα πάντων ἔχω διά τε σοφίαν, male.

Pag. 119. *l.* 6. Καὶ παραδεδωκότι) Idem : καὶ περὶ ἀδήλου.

ead. l. 7. Γενομένῳ) Idem: βουλομένῳ.

In de Saltatione.

Pag. 121. *l.* 9. Ὡς ἐπὶ τοιαύτῃ θέᾳ σχολάζοις) MS. 3011: σχολάζεις, recte.

Pag. 122. *l.* 7. Οὐ σὸν ἂν ἔγκλημα μόνου) Revocandam censet Belinus priscarum edd. lectionem μόνον, obviam quoque in MS. 3011; alioquin οὐ σὸν mutandum foret in οὐ σοῦ.

Pag. 123. *l.* 5. Ἡδίω πεφηνέναι) Idem : πεφυκέναι.

ead. l. 16. Ὑποφαίνεις) Idem : ἀποφαίνεις.

Pag. 124. *l.* 8. Τοῦτό μοι τὸ λοιπὸν) Idem non agnoscit τό.

ibid. Ἐν βαθεῖ τούτῳ πώγωνι) Idem : ἐν βαθεῖ τούτῳ τῷ πώγωνι, bene.

ead. l. 12. Ὀλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ) Idem : ὀλεθρίῳ.

ibid. Εἰς οὐδὲν δέον) Idem : ἐς οὐδὲν δέον.

ead. l. 14. Σύγγνωστά σου ταῦτα) Σοι legit Belinus.

ead. l. ult. Θέαν ἐν ἐπιτηδείῳ) MS. 2954: θέαν ἐπιτήδειον, minus bene.

Pag. 125. *l.* 3. Μὴ ὥραισιν ἄρα ἱκοίμην) Idem : μὴ ὥραισιν οὕτω ἱκοίμην.

Pag. 126. *l.* 7. Ἀλλ' ἔπαινος ἂν εἴη) MS. 3011: ἀλλ' ἔπαινος μᾶλλον ἂν εἴη.

ead. l. 13. Ὁπόσα ἐθέλεις) Sic idem liber. Vulg. ἐθέλοις.

Pag. 128. *l.* 4. Ἐν ὅπλοις δὲ) Idem : ἐνόπλιος δὲ, melius sine dubio.

Pag. 129. *l.* 2. Φησὶ δὲ τὰ ἔπη ὧδέ πως) Idem : φησὶ δέ πως ὧδε τὰ ἔπη.

ead. l. 8. Τοῖς αὐτοῖς ἐγγεγυμνασμένους, καὶ — πεποιη-

μένους) Idem: *ἐγγεγυμνασμένοις* & *πεποιημένοις*, vitiose.

Pag. 130. *l.* 8. *Ἴδοις δ' ἂν καὶ τοὺς*) Idem: *ἴδοις δ' ἂν νῦν ἔτι καὶ τούς.* Consentit MS. 2954, nisi quod *νῦν* ignorat.

ead. l. 13. *Κατὰ στοῖχον*) MS. 3011: *στῖχον*, male.

Pag. 131. *l.* 3. *Διδασκαλίαν ἔχει*) Idem & MS. 2954: *καὶ διδασκαλίαν.*

ead. l. 9. *Ὕστερον ἐν πολέμῳ*) Idem: *ἐν πολέμοις.*

Pag. 132. *l.* 7. *Τῶν ποδῶν θεώμενον*) Idem: *θεασάμενον.*

ead. l. 10. *Προορχηστῆρας*) Idem: *προορχηστὰς*, mendose.

Pag. 136. *l.* 11. *Ὁ Διόνυσος Τυῤῥηνοὺς*) Idem: *ὁ Διόνυσος ὃς Τυῤῥηνοὺς*, male.

Pag. 137. *l.* 6. *Καὶ ὄρχησιν μόνην ταύτην*) Idem: *καὶ ὄρχησιν ταύτην μόνον.*

Pag. 138. *l.* 10. *Μέγιστον νέμων*) Idem: *μέγιστον ἀπονέμων.* Probat Belinus.

Pag. 140. *l.* 3. *Εἰς μῆκος ἄῤῥυθμον*) Idem: *ἄρυθμον.*

ead. l. 9. *Ἡ ἀῤῥυθμία*) Idem: *ἀρυθμία.*

ead. l. 10. *Ἑαυτὸν ἀνακλῶν*) Idem: *ἀνακαλῶν*, absurde.

Pag. 143. *l.* 2. *Ὀψιμαθῆ*) Idem: *ἀψιμαθῆ*, vitiose.

ead. l. 11. *Περιλαβοῦσα*) Idem: *παραλαβοῦσα*, male.

ead. l. 14. *Καὶ θεμέλιοι*) Idem: *καὶ θεμέλια.*

ead. l. ult. *Ἐς τὸ ἀκρότατον ἀποτετέλεσται*) Idem: *ἀποστέλλεται*, minus bene.

Pag. 146. *l.* 1. *Διαλανθάνειν*) Idem: *διαλαθεῖν.*

Pag. 147. *l.* 1. *Λίθου ὑποβολὴν*) Idem: *ἀποβολὴν*, mendose.

ead. l. 3. *Ἔρωτος ἰσχὺν ἑκατέρου*) Idem: *ἀμφοτέρου*, melius.

ead. l. 12. *Καὶ ὅσα περὶ Ἡφαίστου*) Sic idem liber. In vulg. *περὶ* desideratur.

Pag. 150. *l.* 2. *Τὸ χρυσοῦν δέρας*) MSS. 2954 & 3011: *τὸ χρυσοῦν ἀρνίον*, quod aptius est.

Pag. 151. *l.* 16. *Ὀδυσσέως μανία*) Iidem addunt *καὶ* ante *Ὀδυσσέως*, bene.

Pag. 156. *l.* 2. *Ὅπερ καὶ τοῖς ῥήτορσι*) MS. 2954: *ὥσπερ.* Vulgatum melius.

Pag. 157. *l.* 13. *Ὑποδεδοικότα δὲ καὶ*) *Ὑποδεδοικότα τε καὶ* em. Belinus.

Pag. 159. *l.* 2. *Ἐπίσημός τε καὶ*) MS. 2954: *ἐπίσημός τις καὶ*, perperam.

Pag. 164. *l.* 7. *Ἀπολαῦσαί σοι πάρεστιν*) Idem: *πρόσεστιν.*

In Eunuchum.

Pag. 208. *l.* 5. Οἰκειότερον τῇ νίκῃ νομίζων) MSS. 2954 & 3011: οἰκ. τὴν νίκην νομίζων.

Pag. 209. *l.* 11. Ἐμφθεγξάμενος) Infolens hoc verbum Belinus migrare iubet in ἐπιφθεγξάμενος.

Pag. 211. *l.* 8. Καίτοι καὶ) MS. 3011: καί τι καὶ, male.

ead. l. 11. Οὐδὲ τοῦ Σωκράτους ἐκεῖνο) Idem: οὐδὲ τὸ τοῦ Σωκράτους ἐκεῖνο.

In de Aftrologia.

Pag. 215. *l.* 7. Πᾶσι τοῖς ἑωυτέων ἀπηγέονται) Belinus legit: πᾶσι τὰ ἑωυτέων ἀπ. *fua omnibus enarrant.*

ead. l. 8. Οὔτ' ἐπασκέουσι) MS. 3011: οὔτε ἐπασκ.

Pag. 216. *l.* 5. Ἀϊδρείη) Idem: ἀϊδρίη, magis Ionice.

ead. l. 11. Οἰκήσεως) Idem: οἰκήσιος, rectius.

Pag. 218. *l.* 1. Ἐμήσαντο πολλῷ μέζω) Idem: πολλὸν, vitiofe.

ead. l. 7. Ἀπὸ τέων δὴ) Idem: ἀπὸ τέω δή.

Pag. 219. *l.* 3. Τὸ Λιβύων μαντήϊον τοῦ Ἄμμωνος) Idem: τὸ Ἄμμωνος. Unde coniicias legendum τὸ τοῦ Ἄμμωνος.

ead. l. 4. Ἐς τὸν ἠέρα) MS. 2954: ἐς τὸν Ἡρακλέα, abfurde. MS. 3011: ἐς τὸν ἀέρα. Sed Belinus legendum ftatuit ἐς τὸν ἄρνα — εὕρητο, *fut trouvé d'après le belier, & la connoiffance de cette conftellation.*

Pag. 220. *l.* 8. Ἐν οἷς καὶ ἄνθρωπος) Belinus emendat: ἐν οἷσι.

ead. l. 9. Καὶ τῶν ἕκαστον) MS. 3011: καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον, probante Belino.

ead. l. 12. Ἢν δὲ — γνοίης) Εἰ δὲ — γνοίης Belinus refcribit.

Pag. 223. *l.* 1. Τάχα δὲ καὶ) In ed. *Reitz.* τάχα δὲ γὰρ, forte operarum vitio. Vid. not.

ead. l. 8. Κινήσεως καὶ δυνάμεως) MS. 3011: κινήσιος καὶ δυνάμιος, Ionice.

Pag. 227. *l.* 10. Ἔνθα ἡ Κίρκη) Pro ἡ idem Ionice habet οἱ, i. e. αὐτῷ, bene.

Pag. 228. *l.* 2. Καὶ νόμον σφίσιν) Idem: νόμους, male.

Pag. 229. *l.* 7. Κλονεομένων) Idem: κινεομένων.

Pag. 230. *l.* 3. Ἡγεῖται) Idem: ἡγέεται, Ionice.

In Demonactis vitam.

Pag. 231. *l.* 11. Ἡ ὕπαιθρος — δίαιτα) Belinus reponi iubet ὑπαίθριος.

Pag. 233. *l.* 17. Αὐτοσχεδιάσας) Recte sic MS. 3011. Vulg. ἀποσχεδιάσας.

Pag. 236. *l.* 5. Ὑπουργεῖν τῇ πατρίδι τὰ μέτρια) Ante τὰ μέτρια Belinus subintelligit κατά. Vertit adeo: *il persuadoit à la plupart des citoyens de concourir à la gloire de leur patrie par leur m: dération.*

ead. l. 15. Καὶ ἔλεγεν, ὡς ἀεὶ τὸ κωμικὸν ἐκεῖνο) Idem: καὶ ἔλεγεν ἀεὶ τὸ κωμικὸν, perperam.

Pag. 237. *l.* 4. Καὶ μῖσος οὐ μεῖον τοῦ) Pro μεῖον etiam legi posse μικρὸν, deleto τοῦ, notat Belinus. Neque tamen diffitetur vir doctus, sibi magis probari coniecturam Gesneri, post τοῦ nomen Σωκράτους excidisse putantis.

ead. l. 7. Ἅπερ κἀκεῖνοι τότε) MS. 3011: ἅπερ κἀκεῖνον οἱ τότε· quae lectio favet coniecturae Gesneri, modo allatae.

Pag. 238. *l.* 16. Ὡς ἐν γέλωτι ποιοῖτο) Belinus corr. ἐποιεῖτο.

Pag. 239. *l.* 3. Τίς ὢν χλευάζοι) MS. 3011: χλευάζει. Recte.

Pag. 241. *l.* 4. Γραμμάτιον) Idem: γραμμάτειον.

ead. l. 5. Ὅστις εἴη) Belino reponendum videtur: ὅστις ἂν εἴη.

Pag. 244. *l. ult.* Τράγον ἀμέλγειν) MS. 3011: ὄρνιν ἀμέλγειν.

Pag. 249. *l.* 8. Ὑπέρογκον) Idem: ὑπέρογκα. Voluit sine dubio ὕπερον καί.

ead. l. 15. Παρομαρτοῦντες) Suspicatur Belinus mendum subesse sub hac voce, legendumque οἱ ποιηταὶ ᾄδοντες, l. παραινοῦντες.

Pag. 250. *l.* 15. Πολλὰ δὲ ἀκούων) Idem: πολλάκις δὲ ἀκούων.

Pag. 252. *l.* 13. Ἄν τε ἀγαθοῖς γράφονται) Idem: γράφωνται, melius.

Pag. 253. *l.* 3. Τίς αὐτῷ ἀρέσκοι) MS. 3011: ἀρέσκει. Rectius, iudice Belinus.

ead. l. 6. Ἐβίου) Idem: ἐβίω, male.

ead. l. ult. Πρὸς αὐτὰς) Leg. αὐτὰς, monente Belino.

Pag. 255. *l.* 4. Ὁπότε κάμνοι) Ὁπότ' ἔκαμνε emendat idem vir doctus.

In Amores.

Pag. 256. *l.* 7. Εἰς ἡδονὰς) MS. 2956: ἐς ἡδονάς.

Pag. 257. *l.* 5. Ἐφεῖταί σοι πόθος) Idem: ἀφεῖται, minus apte.

ead. l. 9. Ἥδιστα οὖν δοκεῖ μοι) Idem: δοκῶ μοι.

Pag. 258. *l.* 2. Τοὺς προτέρους) MS. 2954: τὸν ἕτερον.

ead. l. 12. Πέπαυσο τῆς ἐπιπλάστου) MS. 2955: ἐπιπλείστου, mendose.

Pag. 259. *l.* 8. Διακριδὸν δ' ἠσκημένης κόμης) Idem: δι' ἀκρίδων, quod locum habere nequit. Belinus, quamvis vulgatam non damnans, coniicit tamen: διὰ τεττίγων ἠρτημένης κόμης. Sed haec vis est.

Pag. 261. *l.* 3. Παιδιᾶς — καὶ γέλωτος ἡγῇ τὴν διήγησιν) MS. 2955: παιδιᾶς — καὶ γέλωτος κρισις ἤδη φέρε. Corrupta lectio; sed e cuius vestigiis Belinus pro διήγησιν restitui vult διάκρισιν· quam genuinam scripturam putat vir doctus, cum διήγησις, *narratio*, ab h. l. sit aliena.

ead. l. 5. Εἰδὼς ὅτι λίαν) Idem pro εἰδὼς habet νέας, natum ex glossa praecedentis v. ὑπογυίου.

ead. l. 7. Περὶ τούτοιν) Idem: περὶ τοιούτων.

ead. l. 13. Ἀγνεύων) MS. 2954: ἀγρεύων, vitiose.

ead. l. 14. Εἰς γυναῖκας) MS. 2955: ἐς γυναῖκας.

Pag. 262. *l.* 6. Ἀπαναστὰς) Idem: ἐπαναστάς.

Pag. 263. *l.* 9. Τὸν ἱστὸν ἐκ τῶν μεσοκοίλων &c.) Homerum imitatur Iliad. α', v. 480 sqq.

Pag. 265. *l.* 13. Ὅλως γὰρ) MS. 2956: ὅλος γὰρ, magis Attice.

Pag. 267. *l.* 6. Πολλάκις γε μὴν ἐπ' ὀλίγον ἀψιμαχίαι τινὲς ἐπ' αὐτοῖς ἐκινήθησαν) Ἐπ' ante αὐτοῖς recte respuit MS. 2954, mutataque verborum serie legit: πολλάκις γε μὴν ἀψιμαχίαι τινὲς ἐπ' ὀλίγον αὐτοῖς ἐκινήθησαν.

ead. l. 10. Εἰς Ἰταλίαν) Idem & MS. 2956: εἰς τὴν Ἰταλίαν.

ead. l. 12. Ὑμνεῖται δὲ τούτου) MS. 2956: τοῦτο.

Pag. 268. *l.* 6. Πρῶτον ἐμπεριελθόντες) Ἐκπεριελθόντες idem & MS. 2954.

ead. l. 9. Τῆς Κνιδίας Ἀφροδίτης) MS. 2956: τῆς Ἀφροδίτης τῆς Κν. melius.

Pag. 270. *l.* 9. Τοσοῦτό γε) Idem: τοσοῦτόν γε, Attice.

ead. l. 12. Ἐμβοήσας) Idem: ἀναβοήσας.

Pag. 272. *l.* 6. Τακερόν τι καὶ ῥέον) Τακερόν τι καὶ μαλερὸν coniicit Belinus.

ead. l. 13. Κατ᾽ ἄκρον) MS. 2954: κατὰ μικρόν· sed in marg. repositum κατ᾽ ἄκρον.

Pag. 273. *l.* 1. Ὑπέκρυψεν) MS. 2956: ἀπέκρυψεν.

Pag. 274. *l.* 12. Καὶ πᾶν ὅ, τι κειμήλιον — φυλάττοιτο) Idem: καὶ πᾶν εἴ τι κειμ. — φυλάττοιτο, optime. Alioquin, servato ὅ, τι, legendum ἐφυλάττετο, monente Belino. Illud melius.

Pag. 275. *l.* 12. Κᾂν λίθινον) Idem: λιθίον, mendose.

ead. l. 13. Τοιοῦτον κάλλος) Sic idem liber. Vulg. τοιοῦτο, minus Attice.

ibid. Ἆρ᾽ οὐκ ἂν ἡ μία νὺξ) Idem: ἆρ᾽ οὐκ ἂν λιθίοις ἡ &c. prave.

Pag. 276. *l.* 3. Μοὶ ἔδοξε λέγειν) Idem: ἔδοξέ μοι λέγειν.

ead. l. 7. Μηδὲ πρόσθεν) Idem: μηδὲν πρόσθεν.

ead. l. 10. Ὡς εὐπρεπὴς) Idem: ὥσπερ ὡς εὐπρεπής.

Pag. 277. *l.* 3. Ἅττ᾽ ἂν ἦν βουλομένοις) Ex eodem Cod. restituimus ἂν ante ἦν, quod vulg. desideratur.

ead. l. 5. Καλῶς ἔδοξα) Idem: ἔδοξε, minus bene.

ead. l. 12. Ὑπερηχοῦσι) Idem: ὑπηχοῦσι, aptius quam vulgatum.

ead. l 16. Ἐλελόγχει) Idem: ἐλελάχει, mendose.

Pag. 278. *l.* 5. Ἐπιστάξης) Idem: ἐπιτάξοις, vitiose.

ead. l. 12. Πῦρ, ὕδωρ) Idem: πῦρ καὶ ὕδωρ.

Pag. 279. *l.* 5. Γονῆς τι δοχεῖον) In eodem additur ex glossa ἀγγεῖον.

ead l. 12. Οὐδεὶς ἀνὴρ) Idem: οὐδεὶς δ᾽ ἀνὴρ, melius.

Pag. 280. *l.* 1. Γείτονα θεῶν) Idem: θεὸν, male.

ead. l. 6. Ἔτεμεν) Idem: ἔτεμνεν, minus bene.

Pag. 284. *l.* 11. Ὀξυτάτας ὁρμὰς παθῶν) Idem: ὀξυτάτας παθῶν ὁρμὰς, ordine concinniore.

Pag. 288. *l.* 11. Τειρεσίᾳ προσεκτέον) MS. 2954: προσενεκτέον, quod amplectitur Belinus.

ead. l. ult. Ἀντιπαρασχεῖν) Idem: ἀντιπαρέσχον, male.

Pag. 289. *l. ult.* Ὁμιλησάτωσαν) Idem: ὁμιλείτωσαν, probante Belino.

Pag. 290. *l.* 7. Εἰς ἄῤῥενα τρυφὴν) Scholiastae lectionem τριβὴν omnino praeferendam censet Piersonus ad Moer. Atticist. p. 151; cui adstipulatur Belinus.

Pag. 291. *l.* 4. Καιρὸς οὖν ὁ νῦν — ἀπαιτεῖν σε) Beli-

nus, cui ad orationis integritatem deesse videtur *τοῦ* ante *ἀπαιτεῖν*, restitui iubet MS. 2954 lectionem *καιρὸς οὖν ὁ νῦν — ἀπαιτεῖ σοι.*

ead. l. 5. *Περικλέους δὲ πειθὼ*) In eodem: *Περικλεῖ πείθου*, prave.

Pag. 292. *l.* 2. *Τὸ μελιχρὸν αὔχημα*) Idem: *τὸ μελοποιὸν αὔχημα.*

Pag. 293. *l.* 12. *Ὁποῖα ζωγράφων*) Idem: *ὁποῖον ζωγρ.* minus bene.

Pag. 294. *l.* 8. *Καὶ ἀπαλῆς*) Idem in margine: *καὶ ἁπλῆς.*

Pag. 296. *l.* 1. *Ἠμφιέσαντο*) Idem: *ἠμφιάσαντο*, male.

Pag. 301. *l.* 8. *Κατ' αὐχένα*) Idem: *κατ' αὐχένων.*

ead. l. 13. *Ὡραϊζομένης*) Idem: *ὡραϊσμένης.*

Pag. 302. *l.* 5. *Ἐν κύκλῳ παρεστᾶσι*) Admisit quidem v. *παρεστᾶσι* in textum librarius MS. 2954; sed suprascripsit *περιεστᾶσι*, quod etiam probum.

Pag. 305. *l.* 10. *Νύκτας ἐπὶ τούτοις διηγούμεναι*) *Διηγοῦμαι* coniicit Belinus, posito dein signo interrogationis. Sed idem iam Gesnero in mentem venerat. Vid. not. ad h. l.

Pag. 306. 5. *Γυναῖκ' ἔπλασσεν*) MS. 2954: *γυναῖκας ἔπλασεν*, male.

ead. l. 7. *Τὸ λοιπὸν γὰρ ἐπιθυμίαι*) Idem cum edd. vett. *ἐπιθυμίαι καί·* unde pronum sit coniicere cum Guyeto *ἐπιθυμίαι κακαί.*

ead. l. 9. *Καὶ φαρμακεῖαι*) *Εἶτ' ἐπιβουλαὶ* ante haec habet idem liber.

ibid. *Καὶ νόσων χαλεπωτάτων*) Idem: *χαλεπώτατος.*

ead. l. 15. *Καὶ χιτωνίσκον καὶ χλανίδα*) Idem: *τὴν ἱερὰν χλαμύδα*, quomodo vett. edd. Cf. not.

Pag. 307. *l.* 8. *Φυλάττουσαι*) Idem: *φυλάττουσι*, mendose.

Pag. 313. *l.* 2. *Ὃς ἅμα τοῖς ἄλλοις*) Idem: *ὃς οὐχ ὅτι τοῖς ἄλλοις.*

In Imagines.

Pag. 1. *l.* 3. *Αὐτὸ γὰρ τὸ τοῦ μύθου*) Ex MSS. 2954, 2955 & 3011 est illud *τὸ* post *γὰρ*, quod edd non agnoscunt.

Pag. 2. *l.* 6. *Οὐ γὰρ, οἶμαι, φθονήσεις* &c.) MS. 3011: *οὐ γὰρ ἂν, οἶμαι, φθονήσαις — οὐδὲ ζηλοτυπήσαις*, quod merito probat Belinus.

ead. l. 10. Ἀπίδης) MS. 2955: ἀπίδοις, minus bene.
ead. l. 14. Ἔνθα ἂν ἐθέλῃ) Belinus malit: ἔνθα ἂν ἐθέλοι.
Pag. 3. *l.* 5. Πλὴν ἀλλὰ ἥτις μὲν) MS. 3011: εἴ τις, prave.
ead. l. 10. Ἥτις καλοῖτο) Vel legendum esse ἥτις ἂν καλοῖτο, vel καλοῖτο mutandum in καλεῖται, monet Belinus.
ead. l. 11. Ἢ τοῦτο μόνον, τῆς Ἰωνίας ἐστὶ) Ἐκ, vel ἀπὸ, ante τῆς Ἰωνιας desiderat Belinus, omninoque melius putat, si legatur ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι ἐκ τῆς Ἰωνίας ἐστί.
Pag. 4. *l.* 4. Τάχα γὰρ ἂν οὕτω γνωρίσαιμι) MS. 2955: γνωρίσαιμεν.
ead. l. 6. Οὕτω θαυμασίαν εἰκόνα) MS. 3011: θαυμασίαν οὕτως εἰκ.
ead. l. 14. Καὶ μὴν ἀσφαλέστερον) Idem: ἐπισφαλέστερον, vitiose.
Pag. 5. *l.* 3. Μὴ ὀκνήσῃς ἀποκρίνεσθαι) MSS. 2954, 2955 & 3011: ἀποκρίνασθαι.
ead. l. 12. Ὡς ἐρασθείη τις) Belinus corr. ὡς ἠράσθη τις, & mox συνεγένετο.
Pag. 6. *l. ult.* Δεήσῃ) Δεήσει cum Solano legit idem vir doctus.
Pag. 7. *l.* 10. Ὅ, τι καὶ χρήσεται) MS. 3011: καὶ κεχρήσεται, male.
ead. l. 12. Ὁρᾷν παρέχει) MS. 2955: ὥρα παρέχειν.
ead. l. 16. Ἐάσεις ἔχειν) Idem & MS. 2954: ἐάσει, ut referatur ad praec. λόγον, melius.
Pag. 8. *l.* 11. Μειδίαμα λεπτὸν) MS. 3011: σεμνὸν.
ead. l. 13. Πλὴν ὅτι ἀκάλυπτος) Idem & MS. 2954: ἀκατακάλυπτος.
ead. l. 16. Κατὰ τὸν Πραξιτέλη) MS. 2955: Πραξιτέλην.
ead. l. ult. Καλὴ γενήσεσθαι) Idem: γενέσθαι, minus bene.
Pag. 9. *l.* 3. Ὦ γενναιότατε) Idem & MS. 3011: ὦ πάντων γενναιότατε. Unde Belinus suspicatur scriptum fuisse: ὦ πλαστῶν γεν.
ead. l. 6. ΛΥΚ. Τοῦτο μικρότατον &c.) In MS. 2954 haec Polystrato tribuuntur, relicto mox vacuo spatio ante verba πόθεν οὖν, quod notandae Lycini personae sufficiat. Belinus adeo mutandum statuit personarum ordinem, totumque locum sic refingit: ΛΥΚ. Τί δ' ἐστί; ΠΟΛ. Οὐ σμικρότατον, ὦ φιλότης, εἰ μή σοι δόξει — — ἡμῖν προσδεῖν. ΛΥΚ. Πόθεν οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα προσαίμεθ' ἂν κ. τ. λ.

Pag. 10. *l.* 1. Ὀφρύων τὸ ἐπιπρεπὲς) Idem: τὸ ἐπιτερπὲς, minus bene.

ead. l. 7. Ἀλλὰ ἔναιμον) Idem: ἄναιμον, vitiofe.

ead. l. 10. Ἐκεῖνος ἐπέβαλλεν) Idem & MS. 3011: ἐπέβαλεν.

Pag. 11. *l.* 7. Οἷόν τι ἐξ οὐρανοῦ γένοιτο) Γένοιτο ἂν legi iubet Belinus.

Pag. 12. *l.* 2. Αὐτὸ δὴ τῷ τοῦ Ὁμήρου) MS. 2954: αὐτὸ τοῦτο Ὁμήρου.

ead. l. 9. Σαφῶς ἥν τινα) Idem: σαφῶς πάνυ ἥν τινα, quam lect. etiam fequitur ed. *Salm.*

ead. l. 12. Νὴ Δία, καὶ στρατιώτας τινὰς &c.) MS. 3011: ΛΥΚ. Νὴ Δία — τινάς. ΠΟΛ. Τὴν βασιλεῖ συνοῦσαν &c. Vid. not.

ead. l. ult. Τῇ τοῦ Ἀβραδάτου) Idem & MS. 2954: τῇ τοῦ Ἀβραδάτα.

Pag. 14. *l.* 1. Ὥσπερ εἴ τις — θαυμάζοι) MS. 3011: θαυμάζει, male.

ead. l. 2. Τὸ δ' ἐντελὲς κάλλος, οἶμαι) Idem: τὸ δ' ἐντελὲς, οἶμαι, κάλλος.

ead. l. 7. Ἀποθανεῖν αὐτὸ) Idem & MS. 2954: ἀπανθεῖν, minus bene.

ead. l. 14. Πολλὰς ἰδεῖν ἔνεστιν) MS. 2954: ἔστιν.

Pag. 15. *l.* 2. Ὁπόσοις ταῦτα ὅρος ἐστὶν) MSS. 2954 & 3011: ὁπόσα ταύτης ὅρος ἐστίν. Belinus Lucianum dediffe arbitratur ὁπόσα ταύτῃ σωρὸς ἐστίν· vel ὁπόσα ταύτης ἔρως ἐστίν. Neutrum placet.

ead. l. 5. Αὐτῷ τῷ μέτρῳ) MS. 2954: τῷ αὐτῷ μέτρῳ.

ead. l. 16. Γλυκίων μέλιτος) Idem: γλυκίω, mendofe.

Pag. 16. *l.* 6. Παραδυόμενος) Reftituimus ex MSS. 2954 & 3011. Vulgo παραβυόμενος.

ead. l. 12. Τότε δὴ τότε) MS. 3011: τότε δὴ τί ποτε, male.

Pag. 17. *l.* 6. Τῇ ἄρσει καὶ θέσει) MS. 2954: τῇ θέσει καὶ αρσει, rectius, iudice Belino.

ead. l. 8. Καὶ τὸ εὐαφὲς) MS. 3011: καὶ τὸ εὐφυὲς, minus bene.

Pag. 19. *l.* 2. Ἧττον γὰρ τοῦτο, καὶ γραφικῶς συντελεσθὲν) Idem: ἧττον γὰρ δὴ τοῦτο, καὶ γραφικὸν ὡς συντελεσθέν. Rectius Belinus legit: ἧττον γὰρ δὴ τοῦτο, κἂν γραφικῶς συντελεσθέν.

ead. l. 7. Ἐπαγγέλλεις) Idem: ἐπαγγέλλῃ, minus bene.

ead. l. 8. Ἔοικας δ' οὖν) Idem: ἔοικας γοῦν, melius.

ead. l. 9. Ὅ, τι ἂν ἄλλο) Idem: ὅ, τι δ' ἂν ἄλλο. MS. 2954: ὡς οὐκ ἔστιν ἄλλο ὅ, τι οὖν ποιήσας, minus bene.

Pag. 21. *l.* 12. Ἀκριβεῖ τῇ στάθμῃ) MS. 2954: ἀκριβεῖ τῇ τέχνῃ, ex glossa procul dubio.

Pag. 22. *l.* 1. Οὐ γὰρ ἴση) Οὐ γὰρ ἴσον in eodem libro legitur, magis Attice.

ead. l. 4. Καταγεγραμμένη) Idem adiectum habet εἰς τὴν γραφήν· quo tamen sine damno caremus.

ead. l. 14. Σὺ δὲ ἄλλας γράφε) MSS. 2954 & 3011: γράφου.

ead. l. 17. *col.* 1. Ὅσον εἰς σῶμα &c.) In principio huius Scholii MS. 3011 addit, quae sequuntur: Εἰ μέν τι τῆς ἀγλαίας τῆς ψυχικῆς ἐπαίνεσιν ἀπεφέρετο Σαπφὼ, οὐκ ἔχω λέγειν, τινας γὰρ ἐρωτικὰς γράφουσα· ἐπεὶ ὅσον &c. In fine pro vulgato πίλοις ἐπὶ μικρῷ emendatius ibidem legitur πτίλοις ἐπὶ σμικρῷ.

Pag. 24. *l.* 6. Ὅμως γενόμεναι) Idem: γινόμεναι.

Pag. 25. *l.* 16. Ἐπὶ πλεῖον) Idem: ἐπὶ πλείω.

In pro Imaginibus.

Pag. 28. *l.* 6. Καὶ ἥκιστα ἐλεύθεροι) MS. 3011: καὶ ἥκιστα ἂν ἐλ.

Pag. 29. *l.* 3. Εἰς ὅσον) MSS. 2954 & 3011: ἐς ὅσον.

ibid. Γνωρίζῃ) MS. 2955: γνωρίζει, minus bene.

ead. l. 6. Εἴ τις — προσάπτοι) MS. 3011: προσάπτει, & paulo post εὐδαιμονίζει pro εὐδαιμονίζοι. Vulgatum melius.

Pag. 30. *l.* 3. Εἴ τις ὑποδησάμενος κοθόρνους, μικρὸς αὐτὸς ὤν) Idem: εἴ τις ὑποδησάμενος κοθόρνους σμικροὺς, μικρὸς αὐτὸς ὤν. Cum absonum sit κοθόρνους dicere μικροὺς, Belinus inde effingit μακροὺς, quod ex opposito respondeat seqq. μικρὸς αὐτὸς, ita ut legendum sit: — ὑποδησάμενος κοθόρνους μακροὺς, μικρὸς αὐτὸς ὤν.

ead. l. 5. Ἀπὸ ἰσοπέδου) MSS. 2954 & 2955: ἀπὸ τοῦ ἰσοπέδου, cum artic.

ead. l. 13. Ὡς ἥδοιτο) Ὡς ἥδετο em. Belinus.

Pag. 31. *l.* 1. Μακρῷ τούτου γελοιότερον) MSS. 2955 & 3011: μακρόθεν, prave.

ead. l. 3. Προθεῖναι) MS. 2955: προσθῆναι, perperam.

ead. l. 7. Τοῦτο ἐπεπόνθει) Idem & MS. 3011: τὸ τοιοῦτον ἐπεπ. magis Attice.

Pag. 32. *l.* 4. Αὐτοῖς προσεῖναι) Iidem: προσιέναι, male.
ead. l. 16. Καὶ Ἀφροδίτην ἔσεβεν) MS. 3011: ἐσέβαλεν, abſurde.

Pag. 33. *l.* 2. Μαρτύρασθαι) MS. 2955: μαρτύρεσθαι.
ibid. Τὰς θεὰς) MSS. 2954 & 3011: ταῖς θεαῖς, contra ſenſum.

ead. l. 11. Ὁ δὲ ταῦτα εἰπὼν — ἀναβιβάζεις) Pro ὁ δὲ legendum σὺ δὲ monet Belinus. Alioqui, ſervato vulgato, ἀναβιβάζεις mutandum foret in ἀναβιβάζει.

Pag. 34. *l.* 11. Ὑπεριδεῖν) MS. 2954: παριδεῖν, minus bene.

Pag. 35. *l.* 14. Μηδὲ σφαλῇς) Idem: μηδὲ σφαλεὶς, male.

Pag. 37. *l.* 8. Καὶ εἰ μὲν) MSS. 2954, 2955 & 3011: καὶ γὰρ εἰ μὲν, melius vulgato.

Pag. 38. *l.* 12. Ὑπάρχειν) MS. 3011: ὑπάρχει, minus bene.

ead. l. 13. Ἀπ' ἐκείνης) Idem & MS. 2955: παρ' ἐκείνης.

Pag. 39. *l.* 11. Ἐφέσιμόν τινα γενέσθαι) Non dubitat Belinus, genuinam ſcripturam eſſe ἐφ. τινα ἀγωνίσασθαι, in qua cum Cod. W. conſentiunt MSS. 2954, 2955 & 3011; adeoque putat, vulgatum γενέσθαι ortum eſſe ex gloſſa verbi ἀγωνίσασθαι.

Pag. 42. *l.* 7. Ὡς ὅσοι) MS. 2954: ὁπόσοι, minus bene; niſi ſtatuas legendum ὁπόσοι γάρ.

Pag. 43. *l.* 2. Τὸ γὰρ μὴ προσαρπάζειν) Idem & MS. 3011: προσαρμόζειν, ſuperſcripta tamen lectione vulgata.

ead. l. 5. Πλὴν ἀλλ' ὅσῳ περ — τοσούτῳ ἀξιωτέραν) Iidem: πλὴν ἀλλὰ ἐς ὅσον περ — τοσοῦτον ἀξιωτέραν, magis Attice. Geminum locum vid. infr. pag. 66: ὅσον γὰρ δὴ λειπόμεθα ἐν τοῖς περὶ φιλίας λόγοις, τοσοῦτον &c.

ead. l. 14. Καὶ κήποις) MSS. 2955 & 3011: καὶ τῇ ἐν κήποις, quomodo omnino legendum.

Pag. 44. *l.* 7. Ὅπως ὑπερθαυμάσεται, καὶ ζηλωτὸν ἀποφανεῖ) MS. 3011: ὅπως ὑπερθαυμάσηται, καὶ ζηλωτὸν ἀποφάνῃ, melius.

ead. l. 9. Ἐκεῖνο δέ σε φημὶ) Εἰδέναι addit MS. 2955.

Pag. 45. *l.* 2. Ὁ τοιοῦτος δοκεῖ) Idem & MS. 3011: δοκεῖ ὁ τοιοῦτος.

Pag. 46. *l.* 13. Καὶ ὁρίσαι) MS. 3011: καὶ διορίσαι.

Pag. 48. *l.* 16. Ὡς μὴ πάντας ὑποπτεύῃς) MS. 2955: ὑποπτεύσῃς, quod amplectitur Belinus.

Pag. 49. *l.* 2. Ὡς μάϑοις) Idem & MS. 3011: ὡς μάϑῃς, minus bene.

Pag. 50. *l.* 3. Εἰκόνας ἀνεφίκτους) MS. 2955: ἀνεφίκτον, male.

ead. l. 8. Συναγορεύσοντα) Idem: συναγορεύοντα.

ead. l. 13. Λέγῃ τῆς Βρισηΐδος) Sic MSS. 2955 & 3011, cum ed. *Salm.* Vulg. λέγῃ τις Βρισηΐδος.

Pag. 51. *l.* 1. Ὁπόταν οὖν τοιαῦτα λέγῃ) MS. 2955: λέγει.

ead. l. 12. Ἐπὶ μέν τοι) Idem: ἐπὶ μέν γε.

Pag. 52. *l.* 9. Ἀπεικάζει) Idem: ἀπεικάζειν — ταῖς Χάρισιν ἀπεικάσαι, male. MS. 3011: οὐ μόνον δὲ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς, ἀλλὰ δὴ καὶ — ἀπεικάσαι. Ex qua lectione δὴ ante καὶ in textum vulg. admittit Belinus.

ead. l. 14. Ἐξαληλίφϑω) MS. 2955: ἐξαληλήφϑω, vitiose.

Pag. 53. *l.* 4. Εἴ τις — λέγηται) Rectius in eodem MS. ſcribitur λέγεται.

ead. l. 12. Εἰς κόρον) Idem: ἐς κόρον.

Pag. 54. *l.* 6. Ἕνεκα τούτου) Idem: τουτουὶ, Attice.

In Toxarin.

Pag. 57. *l.* 2. Μεμνημένοι τῶν ἀρίστων) MS. 2955: μεμνημένοι τῶν ἀρετῶν τῶν ἀρίστων.

ead. l. 7. Ἐποιήσασϑε) MS. 2954: ἐποιήσατε. Vulgatum melius.

ead. l. 9. Ἀπῆγον) MS. 2955: ἀπήγαγον, magis Attice.

ead. l. 14. Σκυϑῶν νόμου) Voc. νόμου deeſt in MSS. 2954, 2955 & 3011, neque eſt deſiderabile.

Pag. 58. *l.* 2. Εἰς τὴν Σκυϑίαν) MS. 2955: ἐς τὴν Σκ.

ead. l. 6. Τοὺς ἐπ' ἐξαγωγῇ) Idem: ἐπ' ἐξαγωγῆς.

Pag. 59. *l.* 10. Εἰ διαφεύξονται) Hoc pro vulgato διαφυλάξονται, auctoribus Cod. L. & MS. Reg. 2954, repoſuimus.

Pag. 60. *l.* 3. Τοὺς Φοίνικας αὐτῶν) Αὐτοὺς cum MS. 2954 legit Belinus.

ead. l. 10. Ταριχοπώλους) MSS. 2954 & 3011: ταριχοπώλας.

ead. l. 14. Κρίνομεν) MS. 3011: διακρίνομεν.

Pag. 61. *l.* 4. Εἰ μὴ φίλοι ὄντες) Vel removenda negatio, iudice Belino; vel legendum εἰ μὲν φίλοι ὄντες.

ead. l. 9. Ἁπάσης τύχης κοινωνεῖν) MS. 3011: ἁπάσης τῆς τύχης. Bene.

Pag. 62. *l.* 5. Διαφθαρείσης αὐτῶν τῆς νεὼς) MSS. 2955 & 3011: διαφθαρείσης αὐτῷ i. e. Ὀρέστῃ· quod multis partibus melius, propter sequentia singularis numeri participia συνειλημμένος & παρεσκευασμένος.

ead. l. 8. Ἤδη ἐκδεδυκὼς τὰ δεσμὰ) Exigua mutatione legendum ἐκλελυκὼς, statuit Belinus.

Pag. 63. *l.* 1. Ἀμελοῦντα) MS. 3011 aberrat in ἀθλοῦντα.

ead. l. 5. Τῷ αὐτοῦ σώματι) Idem & MS. 2955: τῷ ἑαυτοῦ σώματι. Verissime.

ead. l. 10. Οἳ μέχρι μὲν — εἴη) Ἂν εἴη corr. Belinus.

ead. l. 12. Εἰ μὴ — κοινωνήσουσι) MS. 2955: κοινωνήσωσι, male.

ead. l. 13. Ἀντιπνεύσειεν) Idem: ἀντιπνεύσει, minus bene.

ead. l. 14. Ὅπως εἰδῇς) Idem: εἰδείης.

ead. l. 16. Σεμνύναιτο) Idem: σεμνύνοιτο. Vulgatum melius.

Pag. 64. *l.* 1. Γεγενῆσθαι δοκεῖν) Idem: γένεσθαι.

ead. l. 2. Διὰ ταῦτα) MS. 2954: διὰ τοῦτο.

ead. l. 5. Κοράκους) In MS. 3011 inter lineas correctum Κονάχους, picto ν supra ρ, & χ supra κ.

ead. l. 11. Ἄλλως γιγνώσκοντι) MSS. 2955 & 3011: γινώσκοντι, minus Attice.

ead. l. 14. Τὰς ἐν τῷ Ὀρεστείῳ εἰκόνας) MS. 2955: τοὺς ἐν τῷ Ὀρ. ἀγῶνας, ex glossa.

Pag. 65. *l.* 7. Εἰ μὲν καὶ τἄλλα ἡμεῖς τῶν Ἑλλήνων) MS. 2954: εἰ μὲν καὶ τἄλλα ἡμῖν εἰς τὸ τῶν Ἑλλήνων, perperam.

ead. l. 13. Ὧν κατανενόηκα) MS. 3011: ὧν νενόμικα, minus bene.

ead. l. 15. Ἄμεινον ἄλλων εἰπεῖν ἂν) MS. 2955: ἄλλως εἰπεῖν, male. MS. 3011: ἂν εἰπεῖν.

ead. l. ult. Τὰ ἔργα) MS. 3011: τἄργα. At crasis haec non nisi in singulari τοὔργον locum habet.

Pag. 66. *l.* 2. Προδόντες τοὺς λόγους) Idem: τοὺς φίλους, minus apte.

ead. l. 8. Ἀλλ' ἦν του φίλος) In ed. *Reitz.* erat ἀλλ' ἦν που φιλ. Nostram lectionem praeferunt MSS. 2954, 2955 & 3011. Neque aliter editum in edd. *Salm.* & *Bas.* 4.

ead. l. 14. Ὅσον γὰρ δὴ — τοσοῦτον) MSS. 2955 & 3011: ὅσῳ — τοσούτῳ, minus Attice.

ead. l. 15. Ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῖς) MSS. 2954, 2955 &

3011: ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῆς, sc. φιλίας, melius quam vulgatum.

Pag. 67. *l.* 2. Πλεονεκτοῖτε ἂν) MS. 3011: πλεονεκτεῖτε, prave.

ead. l. 4. Καὶ τὴν ἄλλην ἑταιρείαν) Praevalet MSS. 2954, 2955 & 3011 scriptura: καὶ τῶν ἄλλων ἑτ.

Pag. 68. *l.* 12. Ἢ ὁπόσῳ ἄν τις — τοσούτῳ) MSS. 2954 & 3011: ἢ ὁπόσα ἄν τις — τοσοῦτον. Leg. ὁπόσον — τοσοῦτον.

Pag. 69. *l.* 1. Τὰ τραύματα) Inducendus articulus, suadentibus MSS. 2954, 2955 & 3011.

ead. l. 4. Ἑκατέρῳ) MS. 3011: ἑκατέρως.

ead. l. 6. Πλάττειν) Idem & MS. 2954: πράττειν, mendose.

Pag. 70. *l.* 4. Οὐδὲν ἀμείνων Σαμίων τῶν πολλῶν) MS. 3011: οὐδὲν Σαμίων τῶν πολλῶν ἀμείνων.

ead. l. 5. Λυσίωνος) MS. 2955: Λισίωνος.

ead. l. 8. Εἶχε περὶ αὐτὸν) Ibidem: περὶ ἑαυτὸν, melius.

ead. l. 14. Ὑπομιμνήσκων ἀεὶ τῶν προγόνων) Exhibuimus lect. MSS. 2954, 2955 & 3011. In omnibus adhuc edd. legebatur καὶ pro ἀεὶ, sine sensu idoneo.

Pag. 71. *l.* 2. Ἐπῆγεν) MSS. 2955 & 3011: ἀπῆγεν.

ead. l. 8. Ἀποδεδηγμένα) MS. 2955: ἀποδεδειγμένα, vitiose.

ead. l. 14. Ἀστεῖον μὲν γύναιον) Idem & MS. 3011: ἀστεῖον μέν τι γύναιον. Elegans lectio.

Pag. 72. *l.* 1. Μή ποι ἀντείποι) Ex utriusque Codicis 2955 & 3011 lectione, quorum ille habet ἀντείπῃ, hic μή τι, Belinus emendat: μή τι ἀντείπῃ.

ead. l. 2. Καὶ τἄλλα τεχνῖτις) MS. 2955: καὶ τἄλλα καὶ τεχνῖτις, male.

ead. l. 7. Συγκεκρότητο) Idem: συνεκροτεῖτο, quod tamen repudiandum videtur propter sequens plusquamperf. παρεσκεύαστο.

Pag. 73. *l.* 10. Ἁλώσεσθαι) MS. 3011: ἁλώσεως, mendose.

Pag. 74. *l.* 15. Ἐθελήσειε) Rectius cum Belino legas ἐθέλησε.

Pag. 75. *l.* 1. Τῶν ὑποχρύσων) Τῶν ἐπιχρύσων conj. Belinus.

ead. l. 6. Ὡς ἔχοι) Emendatius exaratur in MS. 3011: ὡς ἔχει.

ead. l. 13. Ἣν μόνην εἶχε) Idem & MS. 2955: ἣν μόνον.

Pag. 77. *l.* 2. Ἐκεῖνοι μὲν ὑπέφευγον) MS. 3011: ἐκεῖνοι

μὲν ἔφευγον, & mox ὑπέρχεται pro ὑπεξέρχεται, minus bene.

Pag. 79. *l.* 3. Συλλογιμαίους τινὰς ἀνθρώπων) MS. 2955: συλλογιζομαίους, male. MS. 3011: ἀνθρώπους, quod praeplacet.

ead. l. 16. Ἐπισυρομένους) MS. 3011: ἐπισυρομένας, minus bene.

Pag. 80. *l.* 1. Εἰς τὴν θάλασσαν) MS. 2955: θάλατταν, Attice.

ead. l. 2. Ἐς ὃ κεκύφει) Idem: ἐς ὃ ἐγκεκύφει.

ead. l. 15. Καὶ τῶν κοντῶν τινας) Idem: καὶ τῶν κοιτῶν τινας, quod amplectitur Belinus, intelligitque utres sufflatos.

Pag. 81. *l.* 2. Εἰς πέλαγος) MS. 3011: ἐς πέλαγος.

ead. l. 10. Οὕτω γὰρ ἂν μάθοις) Idem: μάθῃς, prave.

Pag. 82. *l.* 13. Διαθήκας — γελοίους) Idem: γελοίας.

ead. l. 14. Σοὶ δὲ οὐκ οἶδα εἰ τοιαῦται δόξουσιν) Non dubitat Belinus, Lucianum scripsisse: σοὶ δὲ, εὖ οἶδα, οὐ τοιαῦται δόξουσιν.

Pag. 83. *l.* 3. Μήτηρ πρεσβῦτις) MS. 3011: πάτηρ πρεσβύτης, ab oscitante librario.

ead. l. 12. Κληρονομηθήσονται) Idem: κληρονομήσονται, male.

ead. l. 14. Διαιτῶντες) MS. 2955: διαιτοῦντες.

ead. l. 16. Τήν τε ἐκείνου, καὶ τὴν αὐτοῦ μερίδα) Idem & MS. 3011: τήν τε ἑαυτοῦ, καὶ τὴν ἐκείνου μερίδα, meliore verborum ordine.

Pag. 84. *l.* 4. Τί σοι δοκεῖ — ὁ Ἀρεταῖος οὗτος) Belinus rescribi vult τίς σοι, alioquin servato τι legendum esse περὶ τοῦ Ἀρεταίου. Possit tamen stare vulgata, subint. χρῆμα.

ead. l. 9. Καὶ οὗτος μὲν καλὸς) Pro καλὸς MS. 2955 non male legit καλῶς, int. ἐποίησε. Sic Latini: *pulchre ille quidem.*

ead. l. 10. Ὃ εἶχε περὶ τοὺς φίλους) Idem & MS. 3011: ὃ εἶχεν ἐπὶ τοῖς φίλοις.

Pag. 85. *l.* 4. Πανλώβητόν τι) MS. 3011: παλλώβητον, perperam.

ead. l. 6. Ὁ δείξας μοι αὐτὸν, διηγεῖτο τὴν ἀνάγκην τοῦ γάμου) Idem: ὁ δείξας αὐτὸν, διηγεῖτό μοι τ. ἀ. τ. γ. An genuina sit lectio ἀνάγκην, merito dubitat Belinus. Neque enim ulla necessitate coactus, sed ultro uxorem duxerat Zenothemis.

Pag. 86. *l.* 3. Ὀκτωκαιδεκέτις) Idem & MS. 2955: ὀκτωκαιδεκαέτις.

ead. l. 5. Τῶν γε ἀγεννῶν) MS. 2955: εὐγενῶν, quod non reiectaneum putat Belinus, dummodo antec. γε mutetur in τε.

Pag. 87. *l.* 1. Παρὰ τοῦ γαμβροῦ φιλοτησίαν) MS. 3011 cum artic. τὴν φιλοτησίαν: bene.

ead. l. 10. Καὶ οὐχ ὅπως οὐκ αἰσχύνεται) MSS. 2955 & 3011: καὶ οὐχ ὅπως αἰσχύνεται, deleto. οὐκ, quod redundat.

ead. l. 12. Τῶν ἐν σώματι καλῶν) Restituendus art. τῷ ante σώματι auctoritate eorundem MSS.

Pag. 88. *l.* 3. Ὡς ἐλεεινότερον φανείη) Φανοίη malit Belinus, forma Attica, de qua vid. Moeris Atticist. p. 326, ibique Pierson.

ead. l. 6. Ἐπικλασθεῖσα πρὸς αὐτὸ) MS. 2955: πρὸς αὐτόν.

ead. l. 8. Τοιαῦτα ὁ Μασσαλιώτης) MS. 3011: τοσαῦτα.

ead. l. ult. Τὴν Κυνικὴν ασκησιν) Eleganter MS. 2955: τὴν ασκησιν τὴν Κυνικήν.

Pag. 89. *l.* 4. Ἤκουε γὰρ) Idem: ἤκουσε γάρ.

ead. l. 7. Ἀναπεπλεύκει) MS. 3011: ἀνεπεπλεύκει.

ead. l. 12. Συνεισῆλθε) Idem: συνῆλθε, minus bene.

ead. l. 14. Κηρύκιον) MS. 2955: κρίκον.

Pag. 90. *l.* 8. Τὸ Ἀνουβείδιον) Idem: Ἀνουβίδιον.

ead. l. ult. Εἰ δ' ἀπολογοῖτο) Idem: ἀπολογεῖτο.

Pag. 91. *l.* 9. Καὶ ἐστενοχωρημένων) MSS. 2954 & 3011: καὶ στενοχωρουμένων.

ead l. 11. Οἴῳ ἀνδρὶ) Leg. cum MS. 2955: οἷα ἀνδρί.

Pag. 92. *l.* 11. Ἀπαγαγὼν) Idem & MS. 3011: ἀπάγων.

Pag. 93. *l.* 7. Εἶτ' ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ἔργου) Post ἐπανελθὼν insertum habent ἂν iidem MSS. sine sensu.

ead. l. 9. Τὸ λοιπὸν δὲ) MS. 2955: τὸ λοιπὸν ἡμέρας.

ead. l. 12. Ἐπεὶ δὲ νὺξ καταλάβοι) Κατέλαβε corr. Belinus.

Pag. 94. *l.* 3. Ἐς τὸ οἴκημα τῶν λελυμένων) MS. 3011: ἐς τὸ οἴκημα οὐδὲ εἰς τῶν λεγομένων, male.

ead l. 5. Ὡς εἴη κεκοινωνηκὼς) Ὡς ἐστι κεκοινωνηκὼς Belinus emendatum vult.

ead. l. 9. Παρὰ αὐτοῦ πλησίον) MS. 2955: παρ' αὐτοῦ.

ead. l. 14. Καθευδήσει) MS. 3011: καθευδήσῃ, bene, propter antecedens ὅπως. Sed & sic paulo post legendum ἀνιάσηται.

ead. l. ult. Εὐπορήσας) Idem: εὐπόρησε, minus bene.

Pag. 95. *l.* 3. Διειρομένων) Idem: διειργομένων.

ead. l. 14. Καὶ δεινὰ ἐποίει) Ἐποιεῖτο legit Valkenar. ad Herodot. p. 276.

Pag. 96. *l.* 15. Προδιεβεβλήκεις) MS. 3011: προβεβλήκεις. MS. 2955: διεβεβλήκεις.

Pag. 97. *l.* 1. Ὑπὲρ αὐτοῦ) Rectius fit ὑπὲρ αὑτοῦ.

ead. l. 9. Ὅπως μὴ χείρους ἐρεῖς) MS. 3011: ἐρῇς.

ead. l. 14. Ῥήτωρ φαινόμενος) Idem: ῥήτωρ γενόμενος.

Pag. 98. *l.* 3. Ὑπερφθέγγηται) MS. 2955: ὑπερφθέγγεται.

ead. l. 13. Ἀλλὰ εἰκότως τὰ μικρὰ ταῦτα ἐπαινεῖτε) Dedimus lectionem edd. *Salm.* & *Baf.* 4. quibuscum consentiunt MSS. 2955 & 3011. Vulg. ἐπαινεῖται.

ead. l. ult. Ὥσπερ — μάθοις) Legendum, Belino iubente, μάθοις ἄν.

Pag. 99. *l.* 14. Διαμαρτάνοιμεν) Belinus malit: διαμαρτάνωμεν.

Pag. 100. *l.* 3. Ἐνσταλάξωμεν — πίωμεν) Ἐνεσταλάξαμεν & πίομεν l. πίνομεν rescribit idem vir doctus.

Pag. 101. *l.* 2. Οὐδένα θεῶν ἐπωμόσω) MS. 3011: οὐδένα τῶν θεῶν, probante Belino.

ead. l. 5. Ὁπόταν οὖν τὸν Ἄνεμον) MSS. 2955 & 3011: ὁπόταν τοίνυν τὸν Ἄνεμον.

ead. l. 6. Ὀμνύομεν) MS. 3011: ὀμνύωμεν.

ead. l. 15. Ὑποκρούων μεταξὺ) MS. 2955: ὑποκρούων καὶ μεταξὺ, male.

Pag. 102. *l.* 5. Αἷμα συνεπεπώκεσαν) Idem: συνεπεπώκεισαν, minus Attice.

ead. l. 8. Ἐπιπεσόντες) Idem & MS. 3011: ἐπεισπεσόντες, melius.

Pag. 103. *l.* 6. Τῆς κύλικος καὶ τοῦ αἵματος) MS. 3011: τοῦ αἵματος καὶ τῆς κύλικος.

ead. l. 10. Ὁ δὲ ἐβόα τὸν Ζίριν) Idem: Ζήριν. MS. 2955: Ζίρυν.

ibid. Οὐκέτι φονεύουσιν αὐτὸν) Iidem: οὐκέτι φονεύεται ὑπ' αὐτῶν. Receptam lect. probant sqq. ἀλλὰ δέχονται.

ead. l. 16. Ἀποτελέσαι) MS. 2955: ὑποτελέσαι, *subministrare*, verius quam vulgatum.

Pag. 104. *l.* 2. Οὐδὲν, ἔφη, δεῖ ὅλως κατέχεσθαί σε). Potior videtur MS. 3011 lectio: ὅλον.

ead. l. 3. Ζίριν) Idem: Ζήρην. MS. 2955: Ζίρυν.

Pag. 106. *l.* 4. Διείρων τοὺς δακτύλους) MS. 3011: διείργων, prave.

Pag. 107. *l.* 2. Ἐν τῷ δείπνῳ) Idem: ἀμφὶ τῷ δείπνῳ.

ead. l. 11. Μαχλυΐνης) Idem: Μαχλυήνης.

Pag. 108. *l.* 1. Ὥς τις — ἔχοι) Leg. ἔχει, ut bene ante se fert MS. 3011.

ead. l. 15. Οἷοι οὐκ ἄλλῳ Σκυθῶν) Idem: οἷοι οὐκ' ἄλλοι Σκυθῶν.

Pag. 109. *l.* 3. Ὡς ἀτιμασθείη — καὶ γελασθείη) Ὡς ἠτιμάσθη — καὶ ἐγελάσθη em. Belinus.

ead. l. 10. Μαχλυΐ) MS. 3011: Μαχλύη.

Pag. 114. *l.* 11. Εἰς τὸν νεὼν) Idem: ες τὸν νεών.

Pag. 115. *l.* 14. Κατόπιν σοι) Idem: σοι κατόπιν.

Pag. 116. *l. ult.* Εἰ δέ μοι — ἄγοις) Idem: ἄγῃς, male.

Pag. 117. *l.* 5. Ἐτεθεραπεύκει) Idem: ἐθεραπεύκει.

ead. l. 8. Τὰ Μιτραίων ὄρη) Idem: Μητραίων.

ead. l. 12. Τῷ Ἀρσακόμᾳ) Idem: αὐτῷ Ἀρσακόμᾳ.

Pag. 118. *l.* 7. Οὕτω μὲν ὁ Μακέντης) Idem: οὗτος, perperam.

ead. l. 10. Εὐβίοτος ἦρχεν) Idem: ἦλθεν, minus bene.

Pag. 119. *l.* 7. Προεπαφέντες) Idem: προεπαχθέντες.

ead. l 15. Περιεσχημένοι) Idem: περιϊσχημένοι.

Pag. 121. *l.* 11. Εἰ γοῦν τις ἀπιστοίη) Idem: ἐπισταίη, pessime.

ead. l. 13. Μὴ φθόνος — ἡ ἀπιστία ᾖ) Idem: ἀπιστία εἴη, male.

ead. l. 14. Ἀποτρέψεις) Idem: ἀποῤῥίψεις, vitiose.

Pag. 122. *l* 15. Ἠγοράζομεν) Idem: ἠγοράσαμεν.

Pag. 123. *l.* 5. Τάπιδας) Idem: δάπιδας.

ead. l. 12. Τοιοῦτον) Sic ibidem. Vulg. τοιοῦτο, minus Attice.

In Lucium ſive Aſinum.

Pag. 131. *l.* 8. Κἀγὼ ἠρόμην τοὺς Θετταλοὺς) MS. 3011: ἠρόμην τοὺς φίλους.

ead. l. 11. Καὶ ὅπη τῆς πόλεως οἰκεῖ) Repoſuimus ὅπη auctoritate eiuſdem MS. Vulg. ὅποι.

ead l. 12. Ἔχει — τρέφει) Vulg ἔχοι — τρέφει, quod poſterius in τρέφοι mutaverat Reitzius. Vid. not.

Pag. 132. *l.* 2. Οἰκίδιον ἀνεκτὸν) MS. 3011: ἀνετὸν, mendoſe

ead. l. 6. Προσῆλθεν) MS. 2955: προῆλθεν, minus bene.

ead. l. 8. Γράμματα, εἶπον, κομίζω) MS. 3011: γράμματα ἥκω κομίζων, omiſſo εἶπον, quo tamen carere non

possumus. Leg. γράμματα, εἶπον, ἥκω κομίζων, forma Attica pro κομίζω.

ibid. Παρὰ Δεκριανοῦ) Sic ed. *Salm.* suffragante MS. 2955, qui pro Δεκριανοῦ etiam habet Δεκρίου. Vulg. περὶ Δεκριανοῦ.

ibid. Τοῦ Πατρέως σοφιστοῦ) Idem: τοῦ Πατρέως τοῦ σ.

ead. l. 11. Κἀγὼ δὲ παρελθὼν εἴσω) MS. 3011: προελθὼν, minus bene.

Pag. 133. *l.* 1. Παρ' ἐμὲ) Vulg. παρ' ἐμοί. Vid. not.

ibid. Οἰκίδιον τὸ ἐμὸν) MS. 3011: οἰκ. τοὐμὸν, Attice.

ead. l. 7. Οὐχὶ γὰρ μετρίαν) MS. 2955: οὐ γὰρ μετρίαν, probante Belino.

Pag. 134. *l.* 1. Οἷος ἐπὶ δείπνου) MS. 3011: ὡς ἐπὶ δ. minus bene.

ead. l. 3. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ) MS. 2955: τῇ δὲ ὑστεραίᾳ.

ead. l. 4. Ἡ νῦν μοι ὁδὸς) Deficientem in edd. artic. ἡ recepimus ex MSS. 2955 & 3011.

ead. l. 5. Εἰς Λάρισσαν) Iidem: ἐς Λάρισσαν.

ead. l. 12. Γυναῖκά τινα) Abest τινα ab iisdem MSS.

ead. l. 15. Πλησιαίτερον) MS. 3011: πλησιέστερον.

Pag. 135. *l.* 1. Εἴ τινα — ἀκούεις) MS. 2955: ἀκούοις, melius.

ead. l. 4. Ἀλλὰ σοὶ) Idem: ἀλλὰ σὺ, perperam.

ead. l. 9. Γέγονεν εἰς ἐμὲ) MS. 2954: ἐπ' ἐμὲ, minus bene.

ead. l. 11. Ἄγει ποῤῥωτέρω) MSS. 2954, 2955 & 3011: ἀπωτέρω, quod praeoptat Belinus.

ead. l. 15. Ὑπακούσει) MS. 3011: ὑπακούσῃ.

Pag. 136. *l.* 3. Προσεῖχον αὐτῇ οὐδὲν ἔτι) Idem: προσεῖπον. Vulgata non movenda.

ead. l. 12. Ταῦτα λέγων) Idem & MS. 2955: καὶ ταῦτα λέγων.

ead. l. 16. Ἔνθεν ἀρξάμενος) Iidem: ἔνθεν ἑλὼν, subaud. ἀφορμὴν, cuius e glossemate profectum suspicatur Belinus vulg. ἀρξάμενος.

Pag. 137. *l.* 6. Τραῦμα — πυρίκαυτον) MS. 2954: πυρίκαυστον, rectius procul dubio.

ead. l. 13. Κατασκευάζω) Idem: σκευάζω.

ead. l. 15. Δέρειν) Cf. Aristoph. Ἱππ. v. 24, ibique Schol.

Pag. 138. *l.* 1. Οὐ κατακαύματι) MS. 2955: οὐ καύματι.

ead. l. 7. Ὅπως ἂν — ἐθέλῃς) Idem & MS. 3011: ἐθέλεις. Belinus malit ἐθέλοις.

ead. l. 9. Κατακοιμήσῃ) Iidem: κατακοιμίσῃ, male.

ead. l. 10. Ἔλθῃ εἴσω — καὶ καθευδήσῃ) MS. 2955: ἔλθοι εἴσω —— καὶ καθευδήσει, prave.

ead. l. 12. Εἶτα ὕπνου καταψευσάμενος) Idem & MS. 3011 cum art. εἶτα τοῦ ὕπνου καταψ.

Pag. 139. *l.* 2. Καθ' αὑτὰ) MS. 3011: καθ' ἑαυτά.

ead. l. 6. Ἡμῶν τὸν οἶνον) MS. 2955: τὸν οἶνον ἡμῶν.

ead. l. 8. Τοῦτο μὲν πάντως) MS. 3011: τοῦτο μὲν δὴ πάντως, bene.

ead. l. 12. Τὸν ἔλεγχον τούτων) Idem: τοῦτον.

ead. l. 15. Ἐγὼ μὲν νόμῳ) MS. 2955: ἐγὼ μὲν οὖν νόμῳ, probante Belino.

Pag. 140. *l.* 5. Συμπλέκου τῷ ἀνταγωνιστῇ) Idem: τὸν ἀνταγωνιστήν.

ead. l. 9. Καὶ τρώσας) Idem: πρώσας. Belinus inde coni. περάσας.

ead. l. 10. Ἰσχυέτω) Idem: ἰσχύστω, male.

ead. l. 11. Δῆξον) MS. 3011: δεῖξον.

ead. l. 12. Εἰς τὸν τοῖχον) Εἰς τὸν χοῖρον legit Belinus. Τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον χοῖρον ἐκάλουν οἱ Ἕλληνες, Schol. ad Ariſtophan. Acharn. v. 771.

Pag. 141. *l.* 1. Ὁρᾷς ὅπως εὐχερῶς) MS. 3011: ὁρᾷς μὲν ὅπως &c. bene; reſpondet enim μὲν ſq. δὲ poſt σκόπει.

ead. l. 3. Ὑποβάλλῃς) MS. 2955: ὑποβάλῃς.

ead. l. 6. Ἄλλα καὶ οὐ τὰ) MS. 3011: ἀλλ' ἀκέοντα τά. Vid. not.

ead. l. 13. Ὡς ἄμμα) MS. 2955: ὅσα μίμα.

ead. l. 14. Ἔμβαλλε) MS. 3011: ἐμβάλε.

Pag. 142. *l.* 7. Καὶ κάθησον) MS. 2955: κάθισον.

ibid. Πάραψαι) MS. 3011: παράγραψαι, quod verum putat Belinus, vertitque *touchés légérement, careſſés;* uti Amor. c. 42 ἄκροις δακτύλοις ἐπιγράφουσαι, *elles effleurent chaque plat avec le bout du doigt.*

ead. l. 12. Ἐπιλελήσμην) MS. 2954: ἐπιλελησμένος. Bene, iudice Belino, ſi addatur ἦν.

ead. l. 13. Ἦλθεν τὸ μαθεῖν) Debetur haec lectio MSS. 2954, 2955 & 3011. Adhuc enim edebatur ἦλθεν ἐς τὸ μ.

ead. l. 14. Ἤθλουν) Sic vulgatam lectionem ἦλθον optime emendant MSS. 2954 & 3011. Vid. not.

Pag. 143. *l.* 4. Ἐς μηδεμίαν γυναῖκα) MS. 2954: ἐς τήνδε μηδεμίαν γυν. unde Belinus ſegendum ſtatuit: ἐς τήνδε (ſc. ἡμέραν) ἐς μηδεμίαν γυναῖκα.

ead. l. 13. Εἰ δέ μοι καιρὸς ἐπιτρέψει) Ἐπιτρέψοι cum MSS. 2954 & 3011 malit Belinus.

ead. l. 14. Παρασχεῖν σοι εἰδεῖν) Iidem: παρασχεῖν σοι τὸ ἰδεῖν. Articulum amplectitur Belinus.

Pag. 144. *l.* 2. Ἦ νῦν ἔχεις τὸν σαυτῆς ἱκέτην) MSS. 2956 & 3011: ἃ νῦν, ἔχεις τὸν σαυτῆς οἰκέτην, minus bene.

ead. l. 6. Καὶ ἀποσκοπεῖν τὰ γιγνόμενα) Pro ἀποσκοπεῖν iidem habent σκοπεῖν, & post γιγνόμενα non male addunt ἔνδον.

ead. l. 12. Καὶ προσφέρει) Iidem: καὶ προφέρει.

Pag. 145. *l.* 1. Καὶ ἄλλα δὲ) MS. 3011: καὶ τἄλλα δέ.

ead. l. 4. Ὤχετο πετομένη ἔξω διὰ τῆς θυρίδος) Idem non admittit ἔξω, quod & abesse potest.

ead. l. 6. Τῶν ἐμαυτοῦ βλεφάρων) MSS. 2954 & 2956: τοῖς ἑαυτοῦ βλ. perperam.

ead. l. 12. Καὶ τὴν ψυχὴν) MS. 3011: καὶ τὴν τύχην, male.

Pag. 146. *l.* 2. Ἐγένοντο, καὶ τὰ ὦτα) Artic. τὰ prave omittunt MSS. 2956 & 3011, & pro ἐγένοντο MS. 2956 insuper legit ἐγένετο.

ead. l. 4. Ἑαυτὸν ἑώρων) MS. 3011: αὐτόν.

ead. l. 11. Πτερὰ φύουσαν) MSS. 2956 & 3011: πτερὰ χρίουσαν. Vulgatum tenet MS. 2954, superscripta tamen var. lect. χρίουσαν.

ead. l. 12. Ῥᾴων γὰρ) MS. 3011: ῥᾴστη.

ibid. Ῥόδα γὰρ μόνον) Idem & MS. 2956: μόνα.

ead. l. 15. Μίαν νύκτα ταύτην) Iidem: τὴν μίαν νύκτα ταύτην.

Pag. 147. *l.* 1. Καταψήσασά μοι) MS. 3011: μου.

ead. l. 6. Ἄλλον ἀληθινὸν ὄνον τοῦ Ἱππάρχου) MS. 2956: τὸν Ἱππάρχου, melius quam vulgatum.

Pag. 148. *l.* 14. Ἔπασχεν) Idem: ἔπασχον, minus bene.

Pag. 149. *l.* 2. Ἔπαιε ἀεὶ) Idem: ἔπαιεν ἀεὶ, rectius.

ead. l. 4. Καὶ μεγαλοφωνότατον) Idem & MS. 3011: καὶ εὐφωνότατον, e cuius glossa forte venit vulg. μεγαλοφωνότατον.

ead. l. 15. Οἱ ἐν τῇ ἐπαύλει) Ex MSS. 2954 & 2956 est illud οἱ ante ἐν τῇ ἐπ. quo aegre adhuc carebat textus.

Pag. 150. *l.* 2. Ἠριστήκειν) MS. 3011: ἠριστήκειμεν, male.

ead. l. 13. Δάφνην αὐτὴν) MS. 2956: αὐτά. Gesnerus coni. ῥοδοδάφνην, quae emendatio etiam Belino placet.

Pag. 151. *l.* 9. Ἐπ' ἐμὲ) MSS. 2954 & 3011: ἐπ' ἐμοί.

Pag. 153. *l.* 11. Ὡς οὐκ εἴη ἔτι) Rectius MS. 2956: ὡς οὐκ ἂν εἴη ἔτι.

Pag. 154. *l.* 6. Εἶτα ὀλίγον ὕστερον) Idem & MS. 3011: ὀλίγῳ, male.

ead. l. 7. Σκεύη πλεῖστα ὅσα χρυσᾶ) Iidem: σκεύη πολλὰ καὶ αὐτοὶ ὅσα χρ. Hinc Belinus totum locum ita vult refingi: κομίζοντες σκεύη πολλὰ καὶ αὐτοὶ, πλεῖστα ὅσα χρ.

ead. l. 16. Τῶν ἔνδων ἄρτων) MS. 2956: ἄρτον, neque hoc vituperandum.

ead. l. ult. Καταλιπόντες τὴν γραῦν καὶ νεανίσκον ἕνα) MSS. 2954 & 3011: καταλ. τῇ γραῒ νεανίσκον ἕνα.

Pag. 155. *l.* 1. Ἐπὶ ἔργον ἀπῄεσαν) MS. 2956 post haec inutiliter addit ἔξω.

ibid. Ἐγὼ δὲ ἔστενον ἐμαυτὸν, καὶ τὴν ἀκριβῆ φρουρὰν) Idem: ἐγὼ δὲ ἔστενον ἐμαυτοῦ τὴν ἀκριβῆ φρουρὰν, minus bene.

ead. l. 10. Στιβάδων) Idem: στοιβάδων, male.

ead. l. 15. Συνέκλαιον) Belinus malit συνέκλαον, Attice; qua etiam forma mox ante bis occurrit hoc verbum.

Pag. 156. *l.* 7. Εἰς τὴν ὁδὸν) MS. 3011: ἐς τὴν ὁδόν.

ead. l. 13. Ξύλῳ τυπτόμενος) Idem: ξύλῳ παιόμενος.

ibid. Παρὰ πέτραν) Idem: περὶ πέτραν, minus bene.

Pag. 157. *l.* 10. Τῶν δὲ σκευῶν) MS. 2956: τῶν γὰρ σκ.

ead. l. 13. Τί ἔτι μένεις) Idem & MS. 3011: τί μένεις ἔτι.

Pag. 158. *l.* 3. Ὡς μάλιστα πρὸς τὴν φυγὴν) MSS. 2954, 2956 & 3011: ὡς μάλιστα ἐς τὴν φυγήν.

ead. l. 4. Ἐπεὶ εἶδεν) Iidem: ἐπειδὴ εἶδεν.

ead. l. 5. Λαμβάνεταί μου) MSS. 2954 & 3011: με.

Pag. 159. *l.* 4. Διπλῆ ὁδὸς) MS. 3011: τριπλῆ ὁδός.

ead. l. 8. Σὺ παρθένος) MS. 2956: παρθένε.

ead. l. 10. Ἡμεῖς σε τοῖς οἰκείοις) Idem: τοῖς ἰδίοις.

Pag. 160. *l.* 5. Κρεμᾷ ἑαυτὴν) MS. 3011: κρημνᾷ, vitiose.

ead. l. 11. Ἔφη τις αὐτῶν, τὴν δραπέτιν) Idem: ἔφη τις αὐτὴν τὴν δραπ. minus bene.

Pag. 162. *l.* 8. Ἐγὼ δὲ ἀνέστενον αὐτὸν) MSS. 2956 & 3011: ἑαυτόν. Leg. ἐμαυτόν.

ead. l. 10. Ἐπιδεξόμενος) MS. 2956: ἐπιδεξάμενος, non bene.

Pag. 163. *l.* 5. Ἦγον εἴσω) Idem & MS. 3011: ἔσω, Attice.

ibid. Δίκαιον ποιοῦσα) MS. 2956: δίκαια ποιοῦσα, approbante Belino.

ead. l. 12. Παρεισιόντας) MS. 3011: προσιόντας, minus bene.

ead. l. 14. Χάριν μοι ἔφη ἡ δέσποινα ἔχειν παρὰ τῷ πατρὶ) Belinus emendari vult: — ἔφη — πρὸς τὸν πατέρα.

Pag. 164. *l.* 7. Εἰς τὸν ἀγρὸν) MS. 3011: ἐς τὸν ἀγρόν.

ead. l. 8. Ἐχρῆν δὲ ἄρα κἀνταῦθα ὥσπερ Κανδαύλῃ κἀμοὶ γενέσθαι) Desunt in MS. 2956.

Pag. 165. *l.* 13. Εἶτα καὶ ἀνυπόδετος) MS. 3011: ἀνυπόδητος, magis Attice. Conf. Moer. Atticist. pag. 29, & Suidas h. v.

ead. l. 14. Καί μοι συνεξέπεμπον) MS. 2956: συνέπεμπον, minus bene.

ead. l. 16. Πρῶτον μὲν) Idem: πρῶτα μέν.

Pag. 166. *l.* 3. Εἶτά μοι ἐπετίθει) Idem post μοι interserit ἐκεῖ, male.

ead. l. 12. Λίθους ἀχρείους περιφέρων) Idem: προσεπιφέρων, assentiente Belino.

Pag. 167. *l.* 2. Οὔτε χεῖρα ἄν ποτε ἐπέδωκεν) MSS. 2956 & 3011: οὔτε χεῖρά μοι ἄν ποτε ἐπέδωκεν. Belinus, ἂν superfluum existimans, ἄν ποτε mutatum it in οὔποτε, nescimus quam bene.

ead. l. 8. Οἷον εἰκὸς ἦν) Iidem MSS. non agnoscunt ἦν.

ead. l. 9. Τὰ ὄπισθε) MS. 3011: τὰ ὄπισθεν.

Pag. 168. *l. ult.* Καὶ οὕτω λοιπὸν ἀκινδ. ἐβάδιζον τῆς ὁδοῦ τὸ ὑπόλοιπον) Idem: ἐπίλοιπον. Censemus autem cum Belino expungendum in hac phrasi v. λοιπὸν ante ἀκινδυνότερον, ut superfluum, & indignum Luciano.

Pag. 169. *l.* 1. Ἀνάψαι με) MSS. 2956 & 3011: με ἀνάψαι.

ead. l. 3. Προσελθὼν) Iidem: ἐλθών.

ead. l. 6. Ἐξεῦρεν ἐπ' ἐμὲ) MS. 2956: ἐπ' ἐμοί.

Pag. 170. *l.* 7. Ἠμύναμεν) Idem: ἤμυναν.

ead. l. 9. Εἰ μήτε βαδίζειν —— ἐθέλει) Idem: ἐθέλοι, minus bene.

ead. l. 12. Καὶ τὰ κρέα) Idem: τὰ δὲ κρέα, melius.

ead. l. 14. Καταψεύσασθε) Ibidem vitiose: καταψεύσασθαι.

ead. l. 15. Παῖς ὀνηλάτης ἐμὸς) Idem: παῖς οὑμὸς ὀνηλάτης, Attice. MS. 3011: ὁ ἐμὸς ὀνηλ.

Pag. 171. *l.* 7. Σωφρονέστερον προβάτου) MSS. 2956 & 3011: προβατίου.

ead. l. 9. Ὡς εὖ λέγοι) MS. 3011: λέγει, rectius.

ead. l. 12. Ἢ ῥίψαι ἐμαυτὸν) Idem & MS. 2955: ἑαυτόν.

ead. l. 15. Ἦλθεν εἰς τὸν ἀγρὸν) MS. 2956: ἧκεν εἰς τ. ἀγρ.

Pag. 172. *l.* 3. Τὴν θάλασσαν ἁρπάσαι) In MS. 3011 intempestive repetitur αὐτοὺς post ἁρπάσαι.

ead. l. 5. Τῆς συμφορᾶς καὶ θανάτου) MS. 2956: καὶ τοῦ θανάτου.

ead. l. 9. Ἐπικατέδησέ μοι καὶ ταῖς ἵπποις) MS. 2955 subiungit: καὶ....ασι ἄλλοις· quam lacunam Belinus putat expleri posse legendo: καὶ κτήνεσι πᾶσιν ἄλλοις.

Pag. 173. *l.* 6. Ἐπανάγειν) MS. 2956: ἀπάγειν.

ead. l. 15. Πρὸ τῆς θύρας ἀνακέκραγεν) Idem: ἀνέκραγεν.

Pag. 174. *l.* 10. Εἶτα τῆς πόλεως ἐξηλαύνομεν) MS. 3011: εἶτα ἐκ τῆς π. ἐξηλαύνομεν, melius, iudice Belino.

ead. l. 11. Ἐπειδὰν — προσέλθοιμεν) Idem: εἰσέλθοιμεν. Neutrum bene. Leg. l. προσήλθομεν, l. προσέλθωμεν.

ead. l. 14. Ἑλίσσοντες) Idem: εἰλήσοντες.

Pag. 175. *l.* 2. Μήποτε χρεία — γένοιτο) Γένηται, l. γένοιτο ἂν emendat Belinus, & paulo post pro κατακόψειαν legit κατέκοψαν.

ead. l. 5. Καὶ πυρῶν μέδιμνον) MS. 3011: καὶ πυροῦ μ.

ead. l. 12. Ὅτι μέχρι νῦν) Idem: καὶ μέχρι νῦν.

Pag. 177. *l.* 5. Ὅπως ὁδεύοι) Idem: ὁδεύει. Belinus corr. ὁδεύσει, l. ὅπως ἂν ὁδεύοι.

ead. l. ult. Μήτε ἀθυμίᾳ) MSS. 2956 & 3011: ῥᾳθυμίᾳ, falso.

Pag. 178. *l.* 4. Καὶ τὸ ἄλλο) MS. 2956: τὸ δ' ἄλλον, male.

Pag. 179. *l.* 2. Κατακλεισθέντα) Idem & MS. 3011: κατακλεισθέντα ποῖ· quod in ποῦ mutatum, in textum admittit Belinus.

ead. l. 11. Εἰς κώμην) MS. 2956: εἰς πόλιν.

ead. l. 15. Οἱ δὲ καὶ μάλα ἄσμενοι) Idem: οἱ δὲ μάλα καὶ ἄσμενοι.

Pag. 180. *l.* 1. Ἀπέδειξαν) Idem: ὑπόδειξαν, male.

ead. l. 17. Πιπράσκειν διέγνωσαν) Idem & MS. 3011: ἔγνωσαν.

Pag. 181. *l.* 3. Ὡς ἑαυτὸν ἤλαυνεν) MS. 3011: οἴκαδε ἤλαυνεν, ex glossa.

ead. l. 10. Ὀθόνην τοῖς ὄμμασιν ἐπιπετάσαντες) Idem: ὀθόνῃ τὰ ὄμματα σκεπάσαντες.

Pag. 182. *l.* 2. Ὡς χρὴ τὸν δοῦλον) MS. 2956: ὅτι χρὴ τὸν &c.

ead. l. 7. Ὁ δεσπότης οὖν ἕωθεν) MS. 3011: ἔξωθεν, mendose.

ead. l. ult. Ἀνὴρ γενναῖος, στρατιώτου) MS. 2955: ἀνήρ, γενναίου στρατιώτου.

Pag. 183. *l.* 3. Ὅποι ἀπάγει) Ex MSS. 2956 & 3011. Vulg. ὅπου ἀπάγοι.

ead. l. 4. Οὐδὲν ἀπεκρίνατο) In MS. 2956 post haec verba legitur τὸν κήπου, errore librarii ingestum.

ead. l. 8. Καὶ ὃς τὰ πρῶτα) MS. 3011: ὁ δὲ τὰ πρῶτα.

Pag. 184. *l.* 2. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ) MSS. 2956 & 3011: τῇ δὲ ὑστεραίᾳ.

ead. l. 6. Μόλις ἐξαναστὰς) MS. 3011: ἐπαναστάς.

ead. l. 9. Σὺν αὐτῷ συνελθόντες) Idem: σὺν αὐτῷ ἐλθόντες.

ead. l. 17. Πολλῆς βοῆς ἐκ τούτου γενομένης) Idem & MS. 2956: ἐκ τούτων γινομένης.

Pag. 185. *l.* 1. Τίνες εἶεν) Leg. τίνες ἂν εἶεν, iubente Belino.

ead. l. 5. Εὑρίσκουσι) MS. 2956: καὶ εὑρίσκουσι, male.

ead. l. 6. Πέμπουσι) Idem & MS. 3011: ἔπεμψαν.

ead. l. 8. Ἐπέδωκαν) Iidem: παρέδωκαν, melius.

ead. l. 12. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ) Iidem: τῇ δὲ ὑστ.

Pag. 186. *l.* 1. Καὶ εἶχε καὶ) Posterius καὶ, quo nihil indigemus, non agnoscit MS. 3011, & pro εἶχε legit εἶχεν.

ead. l. 16. Καὶ φειδοῖ) Idem: καὶ φείδῳ, male.

ead. l. 17. Καταγνοὺς ἄνοιαν) MS. 2956 aberrat in ἄγνοιαν.

Pag. 187. *l.* 3. Πρὸς ἀλλήλους) Idem & MS. 3011: ἐς ἀλλήλους.

ead. l. 7. Καλὸν ἐγεγόνει) MS. 3011: κακὸν, vitiose.

ead. l. 9. Οἱ δὲ γενναιότατοι μέγαν τέ με) Idem: οἱ δὲ γενναιότατόν μοι μέγαν τέ με, absurde.

ead. l. 12. Προελθόντες, ὡς εἰς τὸ βαλανεῖον) MSS. 2956 & 3011: προσελθόντες, ὡς ἐπὶ βαλανεῖον.

ead. l. 14. Κἀγὼ τότε τοῦ δόλου μηδὲν) MSS. 2954 & 3011: κἀγὼ τότε μηδὲν τοῦ δόλου.

ead. l. ult. Ἐπὶ τὴν ἐμὴν θέαν) MS. 2956: ἐπὶ τὴν ἐμοῦ θ.

Pag. 188. *l.* 2. Καὶ ἤρετό τινα) MS. 3011: καὶ ἤρετό τισιν.

ead. l. 3. Ἐπεὶ δὲ ἤκουσε, καὶ ἐξανίσταται) Idem & MS. 2956: ἐπεὶ δὲ ἤκουσεν, ἐξανίσταται, omisso καί.

Pag. 189. *l.* 2. Τὸ προσενεχθὲν ἔπινον) Iidem: ἔπιον.

ead. l. 3. Ὁρῶν με) MS. 2956: ἐμέ.

ead. l. 7. Ὅσα ποιῶν — ψυχαγωγεῖν αὐτὸν δυναίμην) Δυναίμην ἂν, Belinus legi iubet.

ead. l. 10. Ὥσπερ ἄνθρωπον) MS. 2956: ὥσπερ ἄνθρωπος, non bene.

ead. l. 15. Ὄνος ὁ τοῦ δεσπότου — ὀρχούμενος) MS. 3011 ante ὀρχούμενος repetit ὄνος, quod minime probandum.

ead. l. 16. Τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι) Idem: ἔστι, mendoſe.

Pag. 190. *l.* 1. Ὁπότε θελήσαιμι) Εἴ ποτε θελήσαιμι em. Belinus.

ead. l. 7. Σκευὴ — πολυτελὴς) MS. 3011: σκεύη — πολυτελῆ.

ead. l. 13. Παρέξειν) Idem: παράξαι.

ead. l. 17. Εἴ ποτε χωρίον ἦν) MS. 2956 εἴη pro ἦν.

Pag. 191. *l.* 7. Καὶ τὰ παράδοξα ἐκεῖνα ἐν ἐμοὶ) Idem & MS. 3011: — ἐκεῖνα τὰ ἐν ἐμοὶ, praeſtantius vulgato.

Pag. 193. *l.* 3. Μύρων ἐνέπλησεν) MS. 2956: ἐνέπλησε μύρων.

ead. l. 5. Ἐκ τῆς φορβαίας) Idem: φορβείας, rectius procul dubio.

ead. l. 16. Ἡ γὰρ γυνὴ) Idem: ἡ δὲ γυνή.

Pag. 194. *l.* 7. Ὡς οὐδὲν εἴην) Legendum, iudice Belino: ὡς οὐδενὶ ἦν.

ead. l. 10. Ἐν ἐμοὶ ἐδαπάνησεν) Idem vir doctus neceſſario emendandum ſtatuit ἐπ' ἐμοὶ, vel, quod malit, ὑπ' ἐμέ.

ead. l. 15. Κατεχρήσατό μοι) MS. 3011: μου. Vid. not.

Pag. 196. *l.* 12. Καὶ μηδὲν ἔτι ὀκνῶν &c.) MS. 2956 non agnoſcit ἔτι, & pro ὀκνῶν legit ὀκνήσας· tum pergit, ἵεμαι πρὸς αὐτὰ, omiſſis verbis ἀναπηδήσας τοῦ λέχους ἐκπίπτω. Quod ſi placeat in textum admitti deficientia in edd. verba ἵεμαι πρὸς αὐτὰ, tum totus locus ex Belini ſententia ſic erit conſtituendus: καὶ μηδὲν ἔτι ὤκνησα, ἀναπηδήσας δὲ τοῦ λέχους ἐκπίπτω, καὶ ἵεμαι πρὸς αὐτά. οἱ μὲν ᾤοντο κ. τ. λ.

Pag. 197. *l.* 2. Καὶ μηδέποτε ἐλπισθείσῃ) MS. 2955: καὶ μήποτε, minus bene. Μηδέποτε fortius negat.

ead. l. 10. Ὅτι γυνή με — ὄνον ποιήσειε) Pro ποιήσειε Belinus legit ἐποίησε. Recte.

ead. l. 14. Οὕτω γεγονὼς) MS. 2955: οὕτω γεγονός.

Pag. 198. *l.* 3. Ἱστοριῶν καὶ ἄλλων) Idem: καὶ τῶν ἄλλων.

ead. l. 9. Καὶ τοῦ δίφρου ἀναπηδήσας) Cum verbum ἀναπηδᾷν genitivo abſque praepoſitione iungi non poſſit, Belinus probabiliter emendat κἀκ τοῦ δίφρου.

Pag. 199. *l.* 3. Τὸν ὄνον ἀγαπηθέντα) MSS. 2955 &

3011: τὸν ὄνον τὸν ἀγαπητὸν. elegantius quam vulgatum.

ead. l. 9. Μέγα τι ποιῶν ἀγαθὸν) MS. 2955: ἀγαθῶν, vitiose.

ead. l. 14. Κοιμήσῃ) Idem: κοιμήσει.

ead. l. 15. Μὰ Δία, οὐχὶ σοῦ) MS. 3011: μὰ Δί', οὐχὶ σοῦ, melius.

Pag. 200. *l.* 13. Ἀναθήματα ἔθηκα) MS. 2955: ἀνέθηκα, forma Attica.

ead. l. ult. Καὶ οὕτω δὲ μόλις) Leg. δὴ μόλις, praeeunte eodem MS.

In Iovem confutatum.

Pag. 201. *l.* 2. Ἢ χρυσὸν, ἢ βασιλείαν) MS. 3011: καὶ χρυσὸν, καὶ βασιλ.

ibid. Εὐκταιότατα τοῖς πολλοῖς, σοὶ δ' οὐ πάνυ) Idem: τοῖς ἄλλοις πολλοῖς, καὶ σοὶ δ' οὐ π. minus bene.

Pag. 202. *l.* 3. Ἃ περὶ τῆς Εἱμαρμένης καὶ τῶν Μοιρῶν ἐκεῖνοι ἐρραψῳδήκασιν) Idem: τὰ περὶ τῆς Εἱμαρμένης καὶ τῶν Μ. ἃ ἐκεῖνοι ἐρραψ.

ead. l. 4. Ὁπόσα ἂν αὗται) Idem: καὶ ὁπόσα, non bene.

ead. l. 7. Γίγνεται) Idem & MS. 2954: γίνεται, minus Attice.

ead. l. 15. Οὐδὲν γὰρ οὕτω γένοιτ' ἂν) MS. 3011: οὐδὲν γὰρ ἂν οὕτω γείνοιτο.

Pag. 203. *l.* 5. Διεξέρχονται. καὶ συγγνώμη) Idem: διεξιᾶσι. καὶ ξυγγνώμη, magis Attice.

ead. l. 13. Γὰρ καὶ αὗται) Idem: γὰρ πάνυ καὶ αὗται.

Pag. 204. *l.* 4. Ἠρώτησας τὸ περὶ) Idem: ἠρώτησάς ποτε τὸ περί.

ead. l. 5. Ἢν πρότερον) Idem: ἢν μὴ πρ.

ead. l. 9. Ἐν οἷς πεποίησαι) Idem: ἃ πεποίησαι, male.

ead. l. 12. Ἔφης γὰρ αὐτὸς) MS. 2954: ἔφησθα.

ead. l. 14. Ἐκκρεμαννυμένους) MS. 3011: ἐκκρεμαμένους.

ead. l. 15. Σὺ δὲ) Idem: σὲ δὲ, male.

Pag. 205. *l.* 1. Τὴν βίαν) In MS. 2954 adſcriptum gloſſema: τὴν δύναμιν.

ead. l. 4. Δοκεῖ δ' οὖν) MS. 3011: δοκεῖ γοῦν.

ead. l. 7. Τὰ ἰχθύδια) Idem: τὰ ὀψάρια, ex gloſſa.

ead. l. 8. Οὐκ οἶδ' ὅ, τι) Idem: οὐκ οἶδα εἴ τι, perperam.

ead. l. 11. Ἀκούσῃς μου) MS. 2954: ἐμοῦ.

ead. l. 14. Ἔτι ἀλλαγείη) MS. 3011 non agnoscit ἔτι.

ead. l. 16. Παρ' ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ) Idem: τἀγαθὰ, Attice.

Pag. 206. *l.* 15. Ὅπως ἡμῖν προϊὼν) MS. 2954: ὅπως εἰπεῖν προϊὼν ἡμῖν.

ibid. Εἰς τοῦτο) MS. 3011: ἐς τοῦτο.

ead. l. 16. Περιττὰς εἶναι) Elegantius in eod. MS. omittitur v. εἶναι.

Pag. 207. *l.* 9. Βούλει γοῦν) Idem & MS. 2954: βούλει οὖν, quod mollius sonat.

ead. l. 15. Ἱκανὸν καὶ τοῦτο) Abest καὶ a MS. 3011.

Pag. 208. *l.* 1. Χρηστότητι) Idem: εὐγνωμοσύνῃ, ex glossa.

ead. l. 8. Εἰ μηδὲν ἄλλο) Non comparent haec in eodem libro, qui mox cum Cod. Ox. legit: κἂν ὁ θάνατος, unde Belinus conficit καὶ ὁ θάνατος, bene. Articulus necessario requiritur.

ead. l. 9. Εἰς ἄπειρον) Idem: ἐς ἄπειρον.

ead. l. 10. Ἡ δουλεία γίγνεται) Idem: γίνεται.

Pag. 210. *l.* 1. Εὐδαίμονα εἶναι δοκεῖ) Idem ignorat v. εἶναι.

ead. l. 5. Ἐν ἀκαρεῖ χρόνου) Abest χρόνου ab eodem.

ead. l. 9. Καί σοι τάχα μεταμελήσει ποτὲ αὐτῶν) Idem: καί σοι ποτὲ μεταμελήσει αὐτῶν, melius, iudice Belino; cum τάχα minus apte adiici videatur ab interminante Iove.

ead. l. 12. Κολαζομένους) Idem: κολ. ἅπαντας, glossatoris assumentum.

ead. l. 15. Ὡς ἄρ' ἐκείνων τις εἶ) Ὡς παρ' ἐκείνων, l. ὡς ἀπ' ἐκείνων, malit Belinus.

Pag. 211. *l.* 3. Ἐγὼ δὲ παρὰ τίνος ἂν) MS. 3011: ἐγὼ δὲ, παρὰ τίνος γὰρ ἂν &c. quod ita probat Belinus, ut verba παρὰ τίνος γὰρ ἂν ἄλλου τἀληθὲς, ἢ παρὰ σοῦ μάθοιμι, parentheseos signis includenda statuat.

ead. l. 4. Ἡδέως δ' ἂν) MS. 2954: ἡδέως γοῦν, male. Sequitur enim opt. ἐροίμην.

ead. l. 14. Μετατίθεσαι) Idem: ἀνατίθεσθαι, prave.

ead. l. 15. Ἐπιμελείας) Idem: προνοίας.

Pag. 212. *l.* 12. Οὕτως ἀνάλογον) MS. 3011: ἀνάλογον τοίνυν, quod Belino praeplacet.

ead. l. 15. Ἐφ' ὑμᾶς ἴασι) MS. 2954: ἐφ' ὑμᾶς ἔρχονται, minus Attice.

Pag. 213. *l.* 7. Σὺ ἤδη) MS. 3011: σὺ δ' ἤδη, quod sua auctoritate etiam firmat Cod. Ox. Vid. varr. lect.

ead. l. 10. Καὶ προμηνύειν ἕκαστα) Idem: ἑκάστῳ, male.
ead. l. 13. Παντελῶς ἀδύνατον) Idem: πάντως ἀδ.
ead. l. 14. Ὡς ὁ προμαθὼν) MS. 2954: ὡς ὁ προμαθών τις, minus bene.
Pag. 214. *l.* 2. Καθείρξας ἑαυτὸν) MS. 3011: ἐγκλεισάμενος ἑαυτὸν, ex glossa.
ead. l. 5. Ὡς ἂν ἀπὸ ἰσχυροῦ προστάγματος) Idem: ὡς ἂν ἀπὸ ἰσχυρᾶς ἐντολῆς. Vulgatum glossematis speciem habet.
ead. l. 7. Τὸ μὲν γὰρ Λαΐου) Idem: τὸ μὲν γὰρ τοῦ Λαΐου, cum artic.
ead. l. 9. Μὴ σπεῖρε) Idem: μὴ σπεῖραι.
ead. l. 14. Ἀπαιτεῖτε) Sic edd. vett. praeter unam omnes, quibuscum conspirat MS. 3011. Reitzius ex *Fl.* edidit ἀπαιτοῖτε.
Pag. 215. *l.* 5. Ἐπειρᾶτο) MS. 3011: ἐπείρα.
ead. l. 7. Πλὴν ἀλλὰ τὸ ἐξαπατηθῆναι) Idem & MS. 2954: πλὴν ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξαπ. probante Belino.
ead. l. 9. Καὶ ἄλλως τὸ μὴ σαφῶς) In MS. 3011 prave omittitur μή.
ead. l. 11. Ἐκείνης μέρος ἐστὶν) Idem: ἐκείνης ἔργον ἐστ.
ead. l. 13. Εἰσφερόμενοι εἰς τὰ πράγματα) Idem: ἐσφερόμενοι ἐς τὰ πρ. magis Attice.
ead. l. 15. Ἡ σκέπαρνα) Idem: καὶ σκέπαρνα.
Pag. 216. *l.* 1. Διηγκυλημένος) Idem: διηγκυλωμένος.
Pag. 217. *l.* 6. Καὶ Χάροψ) MS. 2954: καὶ ὁ Χάροψ.
Pag. 218. *l.* 8. Ἄδην μοι λέγεις) Idem: ἄδηλον, male.
ead. l. 14. Ἐν τῷ Ἠλυσίῳ λειμῶνι) Idem: Ἠλυσίῳ πεδίῳ.
Pag. 219. *l.* 7. Τί δὲ καὶ δι' αὐτὸν) Idem: τί δὲ ἐκεῖνον.
ead. l. 11. Ἀποπέμπει) Idem: πέμπει.
ead. l. 17. Δικαιοῖ) Idem: δίκαιον.
Pag. 220. *l.* 12. Αὐτῷ δρᾷ) Idem: δρᾶν, perperam.
Pag. 221. *l.* 7. Ἐπίτονον γάρ τινα καὶ οὐκ ἄμοιρον) MSS. 2954 & 3011: ἐπίπονον — καὶ οὐκ εὔμοιρον, quod verum putamus.

In Iovem Tragoedum.

Pag. 223. *l.* 9. Ὠχρός τέ σε) MS. 2955: ὦχρός τε σεῦ, rectius procul dubio.
Pag. 224. *l.* 10. Μηδὲ τὸν Εὐριπίδην ὅλον καταπεπώκαμεν) Conf. Aristophan. Acharn. v. 484: οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδην.

Pag. 225. *l.* 9. Ἢ ἐρωτός ἐστιν) MS. 3011: ἢ ἐρῶντός ἐστι, aeque bene.

ead. l. 14. Ἐπὶ ξυροῦ ἕστηκεν) MSS. 2954, 2955 & 3011: ἐπὶ ξυροῦ νῦν ἕστημεν, quod verum iudicat Belinus.

ibid. Εἴτε χρὴ ἡμᾶς τιμᾶσθαι ἔτι) MS. 3011: εἴτε χρὴ τιμᾶσθαι ἡμᾶς ἔτι.

Pag. 226. *l.* 1. Μῶν γίγαντάς τινας ἡ γῆ αὖθις ἔφυσεν) Idem: μῶν ἢ γίγαντας αὖθις ἡ γῆ ἔφ. quod vulgatae praestat, in qua redundare videtur τινας.

ead. l. 2. Καὶ τῆς φρουρᾶς) MS. 2955: καὶ τὸ τῆς φρουρᾶς, male.

ead. l. 3. Ἐναντία) MS. 3011: ἐν αὐτῷ. Manifestum vitium.

ead. l. 5. Τί οὖν ἄλλο) MS. 2955: τί γοῦν ἄλλο.

ead. l. 6. Ὅτε μὴ — παραλυπεῖ) Restitutum ex MSS. 2954, 2955 & 3011, pro vulg. παραλυποῖ.

ead. l. 11. Ὅπερ μάλιστα καὶ ἠνίασέ με) Exsulat καὶ e MS. 2954; neque id iniuria.

Pag. 227. *l.* 1. Τῆς συνουσίας) MSS. 2955 & 3011: ξυνουσίας, & mox ἐσαῦθις, Attice.

ead. l. 4. Καὶ ἀληθέστερα) MS. 3011: ἢ ἀληθ.

ead. l. 14. Συνευρίσκετε) Idem: ξυνευρίσκετε.

ead. l. 15. Τὸ μέρος) MS. 2954 post haec addit τί δ' οὖν, perperam repetitum ex antec.

Pag. 228. *l.* 2. Ἐπαναγαγεῖν) MSS. 2954 & 3011: ἐπενεγκεῖν.

ead. l. 3. Συνδοκεῖ) MS. 3011: ξυνδοκεῖ.

ead. l. 5. Συντaράττειν) Idem: ξυντάραττειν.

ead. l. 6. Πράττειν δὲ ἰδίᾳ) MS. 2954: πράττειν δὲ καὶ ἰδ.

ead. l. 8. Ἄπεισιν) Agnoscit hanc scripturam etiam MS. 3011. Vulg. ἄπιοι.

ead. l. 9. Ἀλλ' οὔτε ἀγνοήσεται) MSS. 2954 & 3011: ἀγνοηθήσεται. Recte.

ibid. Ἐν φανερῷ ἐσομένης) MS. 3011: γενομένης.

ead. l. 11. Περὶ τῶν οὕτω μεγάλων) MS. 2955: περὶ τῶν ἄνω οὕτω μεγάλ. probante Belino.

ead. l. 14. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις) MSS. 2955 & 3011 haec tribuunt Mercurio, leguntque: ΕΡΜ. Ὀρθῶς λέγεις, omisso γάρ.

ead. l. 15. Εἰς ἐκκλησίαν συνέλθετε) MS. 3011: ἐς ἐκκλ. ξυνέλθετε, Attice.

Pag. 229. *l.* 1. Ἥκετε, περὶ μεγάλων ἐκκλησιάσομεν) MS. 2955: ἥκετε περὶ μεγ. ἐκκλησιασόμενοι, magis concinne.

ead. l. 4. Συγκαλῶν) MS. 3011: ξυγκαλῶν.

ead. l. 11. Ὑπέρμετρα ἢ ἐνδεᾶ) Idem & MS. 2955: ἢ ὑπέρμετρα ἢ ἐνδεᾶ.

ead. l. 14. Τῆς μαντικῆς ἀσαφείας) Μαντικῆς non comparet in MSS. 2954 & 3011, & videtur e glossa v. ἀσαφείας fluxisse.

Pag. 230. *l.* 5. Συνεκάλει) MS. 3011: ξυνεκάλει.

ead. l. 7. Πειράσομαι δὲ ὅμως) MS. 2955: πειράσομαι δ' οὖν ὅμως.

ead. l. 9. Μενέτω) MS. 3011: μενέτων.

Pag. 231. *l.* 1. Κάθησθε) Idem: καθίζε, perperam.

ead. l. 3. Συνθέουσι) Idem: ξυνθέουσι.

ead. l. 4. Ὡς ἂν — ἔχῃ) Idem & MS. 2955: ἔχοι, melius.

ead. l. 6. Ὁπόσοι ἐλεφάντινοι) MS. 2954: ὅσοι.

ead. l. 9. Προτετιμήσθων) MS. 3011: προτετιμήσθω, prave.

ead. l. 10. Συνωσθέντες) Idem: ξυνωσθέντες.

ead. l. 11. Ἀναπληροῦντες μόνον) Idem: ἀναπληροῦντων, corrupte.

ead. l. 13. Οὐ πρόχειρον εἰδέναι) Idem: οὐ χεῖρον εἰδ.

ead. l. 15. Ἀλλὰ κομιδῇ) MS. 2954: ἀλλὰ πάνυ κομιδῇ, ex glossa.

Pag. 232. *l.* 2. Καθεδεῖται) Idem: καθέζηται, male.

ibid. Ἢ προτιμητέαν χρὴ νομίζειν εἶναι τὴν τέχνην) MSS. 2954 & 3011: ἢ προτιμοτέραν χρὴ νομίζειν τὴν τέχνην, quod receptae lect. praefert Belinus.

ead. l. 4. Ἀλλ' ὁ χρυσὸς ὅμως προτιμητέος) MSS. 2954 & 2955: ἀλλ' ὁ χρυσὸς μὲν οὗτος προτ. minus bene.

ead. l. 9. Προεδρεύσειν) MS. 2954: προεδρεύειν.

ead. l. 13. Ἐπιστίλβον ἔχοντες) MS. 3011: ἐπιστίλβοντες, melius forte.

ibid. Ὡς ἐπικεχρῶσθαι) MS. 2954: ὡς ἐπικεχράνθαι, male.

ead. l. 15. Ἐμπολιτευομένας) MS. 3011: συμπολιτευομένας, non bene.

Pag. 233. *l.* 2. Ὁ Μίθρης) Idem & MS. 2954: ὁ Μίθρην.

ead. l. 3. Ὡς ἀληθῶς) In MS. 2954 verba haec Neptuno tribuuntur, quod minime probandum.

Pag. 234. *l.* 1. Ἐν τοῖς προεδρίοις) MS. 3011: προέδροις.

Pag. 236. *l.* 2. Τῶν ἄλλων μικρότητα) MSS. 2955 & 3011: σμικρότητα.

ead. l. 11. Ἅτε δὴ παῖδες ὄντες Διὸς) MS. 3011: ἅτε δὴ Διὸς παῖδες, sine ὄντες.

Pag. 237. *l.* 1. Ἔνθα ἂν ἕκαστος ἐθέλῃ) Idem: ἐθέλοι, & mox ἐσαῦθις.

ead. l. 6. Διανομὰς) Bis habet MS. 3011, non improbante Belino.

ead. l. 11. Τὴν Ἑλλήνων συνιᾶσιν) Idem & MS. 2955: τὴν Ἑλλ. φωνὴν ξυνιᾶσιν.

ead. l. 13. Συνετὰ) MS. 3011: ξυνετά.

Pag. 238. *l.* 1. Γεγέννηταί σοι) MS. 2955: σοι γεγέννηται.

ead. l. 14. Ἡ γλῶττά μοι) MS. 3011: μου, minus bene.

ead. l. 15. Τὸ δὲ ἀτοπώτατον ἁπάντων) MS. 2955: τῶν ἁπάντων, cum artic.

ead. l. ult. Τὸ προοίμιον ἁπάντων τῶν λόγων) Intempestive repetitum ex antec. commate verbum ἁπάντων reiicit MS. 3011.

Pag. 239. *l.* 3. Πάντα) Idem: ἅπαντας. Leg. ἅπαντα.

ead. l. 5. Προσδοκῶσιν) Belinus legit: προσδοκοῦσιν.

ead. l. 6 Βούλει γοῦν) MS. 3011: βούλει οὖν.

ead. l. 10. Ἱκανὰ) Idem: ἱκανῶς.

ead. l. 11. Τὸ μὲν φορτικὸν τῶν μέτρων) MS. 2955: τῶν ἐπῶν, bene. Superscripta tamen ibidem vulgata humore rubro.

ead. l. 13. Ἥν τινα ἂν ἐθέλοις σύνειρε) MSS. 2954 & 3011: ἥν τινα ἂν ἐθέλῃς ξυνεῖραι.

ead. l. 15. Καὶ ῥᾳδιουργίαν ταύτην εὔκαιρον) Non εὔκαιρον, sed εὔπορον legit MS. 2955; & pro ῥᾳδιουργίαν habet δημηγορίαν. Hoc quidem verum, illud ex interpretamento venisse, iudicat Belinus.

Pag. 240. *l.* 1. Ἄρξομαι δ' οὖν) MSS. 2955 & 3011: ἄρξαι δ' οὖν, praemissa Mercurii persona.

ead. l. 8. Πάνυ ὀλιγώρως) MS. 3011: πάντ' ὀλιγώρως.

ead. l. 11. Συνήγαγον) Idem: ξυνήγαγον.

ead. l. 13. Ἀπολουμένῃ) Idem: ἀπολουμένην, vitiose. MS. 2955: ἀπολλυμένῃ.

Pag. 241. *l.* 3. Ἄλλος ἄλλην) MS. 3011: ἄλλος ἄλλῃ.

ead. l. 6. Τὴν μικρολογίαν) Idem: τὴν σμικρολογίαν, Attice.

ead. l. 9. Ἀποσβεσθῆναι) Idem: ἐπισβεσθῆναι.

ead. l. 10. Ὀσφραίνεσθαι) Idem: ὀσφρεῖσθαι, male.

ead. l. 11. Ὑποσχόμενος) Idem: ὑπισχνούμενος.

Pag. 242. *l.* 1. Γίγνομαι κατὰ τὴν Ποικίλην) Idem: γίγνομαι καὶ κατὰ τὴν Ποικίλην.

ead. l. 3. Συνεστηκὸς) Idem: ξυνεστηκός.

ead. l. 4. Ἐν τῷ ὑπαίθρῳ) Idem: ὑπαιθρίῳ.

ead. l. 5. Ἐπὶ τῶν θάκων καθημένους) Idem & MS. 2955: καὶ ἐπὶ τῶν θάκων &c. quod amplectitur Belinus.

ead. l. 7. Ἔτυχον γὰρ νεφέλην) MS. 2955: νεφέλῃ.

ead. l. 9. Εἰς τὸν ἐκείνων τρόπον) MS. 3011: ὥς τὸν ἐκείνων τρόπον.

ead. l. 11. Ὅστις εἴην) Veriorem lect. suppeditant MSS. 2955 & 3011: ὅστις ἦν. Possis tamen etiam legere ὅστις ἂν εἴην.

ead. l. 13. Ἐκθύμως πάνυ) Alterutrum horum verborum, ut a glossemate ortum, expungi vult Belinus. MS. 3011 delet ἐκθύμως.

Pag. 243. *l.* 1. Τὸ Σαρδώνιον ἐπιγελῶν) Idem: ἐπιμωκιῶν, pro quo Belinus rescribit ἐπιμωκίζων. Suidas μωκίζω interpretatur ἐμπαίζω.

ead. l. 6. Οὐδὲν ἄλλο, ἢ μηδὲ ὅλως) Idem: οὐδὲν, ἀλλὰ μηδὲ ὅλως.

ead. l. 9. Συνηγωνίζετο) Idem: ξυνηγωνίζετο.

ead. l. 14. Εἰς τὸν Δάμιν) Idem & MS. 2955: ἐς τὸν Δ.

ead. l. 16. Τὴν συνουσίαν) MS. 3011: ξυνουσίαν.

ibid. Εἰς τὴν ὑστεραίαν συνθέμενοι εἰς τέλος) Idem & MS. 2955: ἐς τὴν ὑστεραίαν ξυνθέμενοι ἐς τέλος.

Pag. 244. *l.* 1. Ἐπεξελεύσεσθαι τὸ σκέμμα) MS. 3011: ἐπισκοπῆσαι τὸν λόγον, ex glossa procul dubio.

ead. l. 3. Παρ' αὐτοὺς) Videntur haec interpretamentum esse praecedentis vocis οἴκαδε, adeoque inducenda. MS. 3011: παρ' αὐτοῖς.

ead. l. 7. Συνεκάλεσα) Idem: ξυνεκάλεσα.

ibid. Εἰ λογίσεσθε) Idem & MS. 2955: εἰ λογιεῖσθε, Attica forma.

ead. l. 9. Εἰδ' οὗτοι πεισθεῖεν) MS. 3011: προσθεῖεν, vitiose.

ibid. Μηδὲ ὅλως θεοὺς εἶναι) Idem: μηδὲ ὅλως ἡμᾶς εἶναι.

ead. l. 11. Τὰ ἐκ γῆς) Idem: τὰκ γῆς. Durior crasis.

Pag. 245. *l.* 4. Τὰ παρ' ἡμῶν αὐτῷ) Idem: αὐτῶν, male.

ead. l. 9. Τῶν ἠγγελμένων) Idem: τῶν ἐπηγγελμένων.

ead. l. 11. Καὶ γαῖα γένοισθε) Idem: γένησθε, male.

ead. l. 12. Λέγειν δοθείη) Idem: δοθείη λέγειν.

Pag. 246. *l.* 1. Ὦ θεοὶ πάντες) Deest πάντες in eodem libro.

ead. l. 2. Προσεδόκων) Leg. προσεδόκουν.

ead. l. 4. Ἀναφυήσεσθαι) MS. 3011: ἀναφύεσθαι.

ead. l. 5. Τὴν αἰτίαν τῆς τόλμης) MS. 2955: τὴν τῆς τόλμης αἰτίαν, melius.

ead. l. 7. Διαδόχοις τῶν δογμάτων) MS. 3011: τῶν λόγων.

ead. l. 8. Ἢ τί γὰρ αὐτοὺς ἀξιώσεις) Idem: ἢ τί γὰρ ἂν αὐτοὺς &c. melius.

ead. l. 12. Προτιμωμένους) MS. 2955: προτετιμημένους.

Pag. 247. *l.* 3. Ὅταν ἀκούωσι) Idem & MS. 3011: ἀκούσωσι.

ead. l. 4. Ὡς διαβὰς τὸν Ἅλυν) Iidem: ὡς διαβάς τις τὸν Ἅλυν.

ead. l. 5. Εἴτε τὴν αὐτοῦ) Belinus legit αὑτοῦ, adſpirate.

ead. l. 8. Γυναικῶν τέκνα ἦσαν) MSS. 2955 & 3011: τέκνα γυναικῶν ἦσαν.

ead. l. 9. Τῶν ῥαψωδῶν) MS. 2955: ῥαψωδίων.

ead. l. 13. Καὶ ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθενται) Elegantius omittitur λόγῳ in MS. 3011.

Pag. 248. *l.* 5. Τῷ συλλόγῳ) Idem: τῷ ξυλλόγῳ.

ead. l. 9. Οἵ τινες αὐτῶν &c.) MS. 2955: εἴ τινες αὐτῶν οἱ φαῦλοι, ἢ εἴ τινες οἱ χρ.

l. 10. Ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις) Idem: ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν, Attice.

ibid. Εἰ γοῦν) MS. 3011: εἰ οὖν.

ead. l. 11. Εἰς Ἀθήνας) Idem: ἐς Ἀθήνας.

ead. l. 12. Τῇ σῇ προνοίᾳ) Deficit in eodem σῇ.

ead. l. 13. Τῶν ὁδῷ βαδιζόντων) Idem: τῶν παροδοιπορούντων. Hoc verum; vulgatum videtur interpretatio eſſe τοῦ παροδοποιούντων.

Pag. 249. *l.* 5. Εἰς τοὺς πόνους) Idem: ἐς τοὺς πόνους.

ead. l. 6. Ἐφρόντισας) Idem: ἐφρόντιζες.

ibid. Τῆς Ὕδρας) MS. 2955: τι τῆς Ὕδρας, perperam.

ead. l. 8. Τἀληθῆ λέγειν) Idem: τἀληθὲς λέγειν, minus bene.

Pag. 250. *l.* 1. Περὶ τοὺς βωμοὺς) MS. 3011: παρὰ τοὺς β. MS. 2955: κνισσῶσαι θέλοι παρὰ τοὺς βωμούς.

ead. l. 2. Ὡς ἂν τύχοι) MS. 3011: τύχῃ.

ibid. Παρασυρόμενα) Idem: παρασυρόμεθα.

ead. l. 4. Εὑρίσκωσιν) Idem: εὑρίσκουσιν, minus bene.

ead. l. 8. Ἡμετέρους συνηγόρους) Idem: ξυνηγόρους.

ead. l. 9. Ἰᾶσθαι τὰ τοιαῦτα) Idem & MS. 2955: ἰᾶσθαι ταῦτα.

ead. l. 12. Ὑμῶν ἔτ' εὐτυχούντων) Ὑμῶν ἔστι ſcil. κίν-

δυνος, legit Belinus. MS. 2955 exhibet ὑμῶν ἔτι. MS. 3011: ἔτι τε εὐτυχούντων.

Pag. 251. *l.* 2. Συμβουλεῦσαι) MS. 2955: ξυμβουλεῦσαι, & mox ξυμβούλου.

ead. l. 3. Ὅπερ οἱ ἄλλοι, εὖ οἶδ' ὅτι) Idem: ὅπερ οἱ ἄλλοι, καὶ τοῦτο εὖ οἶδ' ὅτι.

ead. l. 5. Ἐγὼ τὰ μὲν ἄλλα) Idem & MS. 3011: ἐγὼ δὲ τὰ μὲν ἄλλα.

Pag. 252. *l.* 2. Ἐπεὶ εἴ γε μοι) MS. 3011: ἐπείτοι γε εἴ μοι, melius.

ead. l. 4. Ἐξ Ὀλυμπίας) Idem & MS. 2955: ἐκ Πίσης.

ead. l. 6. Ἐν Γεραιστῷ) MS. 3011: ἐν Χωρεστῷ, male.

ead. l. 7. Ὑφαιρούμενον) MS. 2955: ἀφαιρούμενον.

ead. l. 9. Καὶ δι' αὐτὸ) MS. 3011: καὶ διὰ τοῦτο.

ead. l. 12. Δόξομεν) Idem: δείξομεν, mendose.

Pag. 253. *l.* 1. Σύντομον) Idem: ἐπίτομον.

ead. l. 4. Προαναιρεῖν) MS. 2955: προαναιρήσειν.

ead. l. 5. Ὡς ἀποθάνῃ) MS. 3011: ἀποθάνοι.

ead. l. 10. Τι συμφέρον εἰς) Idem: τι ξυμφέρον ἐς.

Pag. 254. *l.* 4. Ἐς τὸ τῶν δώδεκα) Idem & MS. 2955: ἐς τὸ ἐπὶ τῶν δώδεκα, male.

ead. l. 5. Μειρακιεύου) MS. 3011: μειρακεύου, vitiose.

ead. l. 6. Μὴ αἰδεσθεὶς) Idem: μηδὲν αἰδεσθεὶς, melius. MS. 2955: αἰδεσθῇς.

Pag. 255. *l.* 8. Ἔοικε χρηστὸς ἀνὴρ) MS. 3011: ἐστὶ χρηστὸς ἀνήρ.

ead. l. 9. Ἠκρίβωκε τοὺς Στοϊκοὺς) Idem & MS. 2955: ἠκρ. τοὺς τῶν Στοϊκῶν, quod praeplacet.

ead. l. 14. Ὀφλισκάνειν) MS. 2955: ὀφλισκάνει.

Pag. 256. *l.* 2. Συνεῖναι) MS. 3011: ξυνεῖναι. MS. 2955: συνειδέναι.

ead. l. 6. Οὐκ ἀποσαφῶν) MS. 3011: οὐκ ἀποσαφηνίζων, quod praeoptat Belinus.

ead. l. 8. Οὐ συνιέντες) Idem: οὐ ξυνιέντες.

ead. l. 9. Καὶ τούτου μάλιστα ποιεῖσθαι πολλὴν τὴν πρόνοιαν) Idem: καὶ τούτου μ. πολλὰ ποιεῖσθαι τὴν πρ. MS. 2955: πολλὴν ποιεῖσθαι τ. πρ.

ead. l. 10. Ὡς συνήσουσιν) MS. 3011: ὡς ξυνείσουσιν.

ead. l. 13. Τοὺς σαφῶς λέγοντας) Idem: τοὺς καλῶς λέγοντας.

ibid. Ποιεῖς σὺ τοῦτο) Idem: ποιεῖς αὐτὸ σύ.

Pag. 257. *l.* 3. Συμβουλεύεις) Idem: ξυμβουλεύεις.

ead. l. 4. Τῆς Τιμοκλέους) Idem & MS. 2955: τῆς τοῦ Τιμοκλέους, melius.

ead. l. 5. Συνήγορον) MS. 3011: ξυνήγορον.

ead. l. 9. Συνήγορον ἐν συνουσίᾳ) Idem: ξυνήγορον ἐν ξυνουσίᾳ.

ead. l. 14. Συνιέντα ὅ, τι ἀκούσειε) Idem: ξυνιέντα. In seqq. ἂν ante ἀκούσειε inseri, vel hoc in ἀκούσει mutari iubet Belinus.

Pag. 258. *l.* 5. Οἶσθα γάρ που) Idem: γὰρ δήπου, melius.

ead. l. 11. Ὅμως, ὦ τέκνον) Idem: ὅπως, corrupte.

ead. l. 14. Εἰ μὴ ἔχοις) Idem: ἔχεις.

ead. l. 15. Ἢ Κολοφῶνι) Idem & MS. 2955: ἢ ἐν Κολ. quod praevalet.

Pag. 259. *l.* 5. Λέγε, σαφῆ δὲ μόνον) MS. 2955: λέγε μόνον, σαφῆ δέ.

ead. l. 6. Συνηγόρου) MS. 3011: ξυνηγόρου.

ead. l. 7. Καὶ χελώνη) MS. 2955: ἢ χελώνη, male.

ibid. Ἕψεται) MS. 3011: συνέψεται.

ead. l. 10. Οἱ ὀφθαλμοὶ) Idem & MS. 2955: καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ, & mox καὶ κόμη, tum καὶ κίνημα.

Pag. 260. *l.* 15. Ὅ, τι καὶ λέγει) MS. 2955 lectionem secuti sumus. Vulgo enim habetur λέγοι.

Pag. 261. *l.* 1. Γόητα μὲν εἶναι) MS. 3011: γόητα μὲν οὖν εἶναι.

ead. l. 2. Ἡμᾶς δὲ) MS. 2955: ὑμᾶς δὲ, melius, iudice Belino.

ead. l. 5. Οὐκ ὀκνήσω ὅμως) Idem: οὐκ ὀκνήσω σοὶ ὅμως.

ead. l. 9. Ἦν δέ τι — ἀποβαίνῃ) Idem: ἀποβαίη, non bene.

ead. l. 12. Ἰὼ Ἡράκλεις) MS. 3011: ὦ Ἡρ.

Pag. 262. *l.* 1. Ἐνὶ πονηρῷ) Idem: ἐπὶ πονηρῷ, quomodo edd. vett. excepta *Fl.* omnes; idque retinendum censet Belinus.

ead. l. 3. Τούτων συμπεσόντων) Idem: ξυμπεσόντων.

ead. l. 6. Ἴσως ἦν τι πρᾶξαι) Idem: ἴσως ἄν τι καὶ πρᾶξαι.

ead. l. 8. Ἄμοιροι) MSS. 2955 & 3011: ἄκυροι, ex glossa.

ead. l. 9. Οὐκοῦν καὶ ὁπότε) Ex iisdem MSS. recepimus καὶ, quod deest in vulg.

ead. l. 11. Καὶ μάλα) MS. 3011: καὶ μάλιστα, minus bene.

Pag. 263. *l.* 1. Εἰ μὴ — δεδογμένον ᾖ) MSS. 2955 & 3011: ἢν μὴ &c. melius.

ead. l. 5. 'Ο κωμικὸς) Iidem : ὁ κωμῳδός.
ead. l. 6. Τὰ ὑμέτερα) MS. 3011 : τὰ ἡμέτερα.
ead. l. 8. Κάτειμι εἰς τὸν ᾅδην) Idem : ἐς τὸν ᾅδην ἄπειμι.
ibid. "Οπου με γυμνὸν ἔχοντα τὸ τόξον) Idem : ὅπου γε γυμνὸν τὸ τόξον ἔχοντα, melius.
ead. l. 11. Φασὶν) Idem : φησίν.
ibid. 'Απέσωσας γοῦν) Idem & MS. 2955 : ἀπέσωσας γ' ἂν οὖν, male.
ead. l. 13. 'Ο εὔγραμμος, ὁ εὐεπίγραφος) Verba ὁ εὐεπίγραφος interpretationi deberi suspicatur Belinus, neque ea comparent in MS. 2955.
Pag. 264. *l.* 1. 'Ο παρὰ τὴν Ποικίλην) MS. 3011 : ὁ περὶ &c. perperam.
ead. l. 2. 'Εκματτόμενος) MS. 2955 : περιπλαττόμενος, ex glossa.
ead. l. 4. 'Αναγγέλλεις) Idem & MS. 3011 : ἀπαγγέλλεις, melius.
ead. l. 9. Χαλκουργῶν ὕπο) MS. 3011 : χαλκουργῶν ἴπτῳ, unde ἴπῳ, *prelo*, confici posse, monet Belinus. In MS. 2955 pessime legitur : ἄρτι ἔτι ὑποπιττούμενος.
Pag. 265. *l.* 1. Δάμιν τε καὶ) MS. 3011 : Δάμιν τε καὶ Τιμόκλην.
ead. l. 2. Παύου) Idem : παύε.
ibid. Τραγῳδῶν) Idem : ἰαμβίζων.
ead. l. 4. Συγκροτεῖται) Idem : ξυγκροτεῖται.
ead. l. 5. "Ετι ἦσαν) MS. 2955 : ἐπῆσαν, vitiose.
ead. l. 7. "Η ἀκροᾶσθαι ἐπικύψαντας) Idem : ἢ ἀκροᾶσθε ἐπικύψαντες.
ead. l. 11. 'Ο δὲ Τιμοκλῆς οὗτος) MS. 3011 : αὐτὸς, approbante Belino.
Pag. 266. *l.* 1. Μὴ Δάμις γε πύθηται) Idem : μὴ Δάμις πεπύθηται, melius certe.
ead. l. 9. 'Επίχει) MSS. 2955 & 3011 : ἐπήχει, male.
ead. l. 11. 'Αποφανεῖ) MS. 2955 : ἀποφαίνεις, mendose.
ead. l. 13. Σοὶ πρότερον) MS. 3011 : σε πρότερος. Leg. σοι πρότερος.
Pag. 267. *l.* 4. Ταῦτα πάντα) Idem : ταῦτα ἅπαντα. Verius MS. 2955 : τὰ πάντα.
ead. l. 11. Εἶτ' ἄνθρωποι) MS. 2955 : ἰὼ ἄνθρωποι.
Pag. 268. *l.* 3. Διατεθήκασι) Scr. διατεθείκασι, auctoribus MSS. 2955 & 3011.
ead. l. 5. Μετίασι) MS. 2955 : μετίωσι, vitiose.

ead. l. 6. Ἀγάγοιεν) Idem & MS. 3011: ἄγοιεν:

ead. l. 10. Ἵνα μὴ βλασφημεῖν καὶ αὐτὸς) MS. 3011: ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς βλασφ.

ibid. Παρὰ τὰ συγκείμενα) Idem: περὶ τὰ ξυγκείμενα.

ead. l. 12. Τῆς ἑαυτῶν) Idem & MS. 2955: τῆς αὐτῶν, minus bene.

Pag. 269. *l.* 1. Ἐπὶ δαῖτα) MS. 3011: μετὰ δαῖτα, quod eſt ipſius Homeri, Iliad. I, 424.

ead. l. 3. Τί πρὸς τοσαύτην) MS. 2955: τί πρὸς ταύτην, cuius lect. nulla tamen habenda ratio.

ibid. Εἴποιμι) Rectius MSS. 2955 & 3011: εἴποιμι ἄν.

ead. l. 13. Προνοίας ἔργα εἶναί μοι δοκεῖ) MS. 3011: οὐ προνοίας ἔργα σοι δοκεῖ; quod vulg. praefert Belinus.

ead. l. 14. Συναρπάζεις) Idem: ξυναρπάζεις.

ead. l. ult. Ἐπιτελεῖται) Idem & MS. 2955: ἀποτελεῖται, melius.

Pag. 270. *l.* 3. Συνίστασθαι) MS. 3011: ξυνίστασθαι.

ead. l. 4. Ὀνομάζεις τὴν ἀνάγκην) Abundat art. neque agnoſcitur a MS 2955.

ead. l. 5. Εἴ τις σοι μὴ ἀκολουθοίη) MS. 3011: εἴπερ σοι μὴ ἀκολουθείη, male.

Pag. 271. *l.* 1. Συνομολογήσουσι) Idem: ξυνομολογήσουσι.

ead. l. 3. Μέλει) Vulg. μέλειν. Lectionem a nobis receptam ſua auctoritate firmat MS. 3011.

ead. l. 5. Μύθοις κατηχοῦσι) MS. 2955: κατέχουσι.

ead. l. 6. Ἡδέως ἂν ἀκούσαιμι) MS. 3011: ἡδέως ἂν καὶ ἀκούσαιμι.

ead. l. 8. Συνδῆσαι) Idem: ξυνδῆσαι.

ead. l. 10. Ἐλεήσασα τὸ γιγνόμενον) Idem: ὡς νοήσασα τὸ γιγνόμενον, quod, dum aliud verbi ἐλεεῖν cum accuſativo rei proferatur exemplum, probat Belinus.

ead. l. 11. Συναρπασθεὶς) Idem: ξυναρπασθείς.

ead. l. 12. Τὴν εὐεργεσίαν) Idem: τὴν χάριν.

ead. l. 13. Ὄνειρον) Idem: ὀνείρου, vitioſe.

Pag. 272. *l.* 2. Ἐπεσπάσατο) Idem & MS. 2955: ἐπεσπάσαντο.

ead. l. 5. Συμπεσόντες) MS. 3011: ξυμπεσόντες.

ibid. Ἄρρενές τε καὶ θήλειαι) Idem: οἱ ἄρρενές τε καὶ αἱ θήλειαι, cum art.

ead. l. 7. Ἅτε καὶ πεπονηκότα) Idem: ἅτε καὶ προπεπονηκότα.

ead. l. 10. Μεμψιμοιροῦσα) Idem: μεμψίμοιρος οὖσα, magis Attice.

ead. l. 11. Ὑπὸ τοῦ Οἰνέως) Idem: ἐπὶ τοῦ 'Ο. male.

ead. l. 13. Ἆρα οὖν) Idem & MS. 2955: ἆρ' οὖν.

Pag. 273. *l.* 4. Οὐδ' Εὐριπίδης) Iidem: ὁ δ' Εὐριπίδης.

ead. l. 12. Ἐμβάτας) Sic etiam ſcribitur h. v. in MS. 2955, non ἐμβάδας.

Pag. 274. *l.* 2. Ἀκούσῃ αὐτοῦ) Idem: ἄκουσον.

ead. l. 5. Καὶ γῆν πέριξ &c.) Deſideratur hic verſus in MS. 3011.

ead. l. 8. Ὅστις ἐστὶν ὁ Ζεὺς) Omittunt ἐστὶν MSS. 2955 & 3011.

ead. l. 14. Συνίδοι) MS. 2955: συνείδοι.

ead. l. 15. Ὁ περὶ θεῶν λόγος) Idem: ὁ περὶ τῶν θεῶν λ. MS. 3011: ὁ περὶ τοῦ θεοῦ λ.

ead. l. ult. Πολλὴ γὰρ ἡ ταραχὴ) MS. 3011: πολλοὶ γὰρ οἱ ταραχοὶ, ortum ex abſurda verborum recentiori aevo pronuntiatione vitium.

Pag. 275. *l.* 5. Καίτοι μὲν ἅπασι) Idem & MS. 2955: καίτοι τοῦτο μὲν ἅπασι, bene.

Pag. 276. *l.* 2. Ἦν τὸν ἐν ποσὶ κίνδυνον) Iidem ante κίνδυνον inſerunt τοῦτον, quae mera eſt interpretatio antecedentium verborum τὸν ἐν ποσί.

ead. l. 10. Ἀμφήκης) MS. 3011: ἀμφήρης, quod Belino praeplacet.

ead. l. 11. Πρὸς ὁπότερον) Idem & MS. 2955: καὶ πρὸς ὁπ.

ead. l. 12. Ἢ τί μᾶλλον) Iidem: τί γὰρ μᾶλλον.

Pag. 277. *l.* 7. Ἐπισφάττεις) MS. 2955: ἀποσφάττεις, rectius.

Pag. 278. *l.* 3. Τὸ ἄμαχον κακὸν ἐπῆλθεν) Idem: τὸ ἄμαχον ἐπηχεῖ, omiſſo κακόν.

ead. l. 6. Ὅστε καὶ οὐκὶ) MS. 3011: ὥστε καὶ οὐχί.

ead. l. 10. Οὐδὲ βροντῶντος αὐτοῦ) Pro αὐτοῦ MSS. 2955 & 3011 legunt ἄρα.

ead. l. 12. Βροντῆς ἀκούειν) MS. 2955: ἀκούων.

ead. l. 15. Διηγοῦνται) Idem: διηγοῦντο.

Pag. 279. *l.* 11. Θελήσῃς) Idem: ἐθελήσῃς.

ead. l. ult. Ὁ ἄνεμος) Idem: ἢ ἄνεμος. Unde Belinus legit: ἢ ὁ ἄνεμος — ἢ οἱ ἐρέττοντες.

Pag. 280. *l.* 2. Ἐκυβέρνα δὲ εἷς τις) Idem inducit εἷς, idque merito.

ead. l. 4. Οὐκ ἂν ἔπλει) In MS. 3011 omittitur ἂν, male.

ead. l. 7. Εὖγε συνετῶς ταῦτα ὁ Τιμοκλῆς) Idem: εὖγε, ὦ Τιμόκλεις, ταῦτα, probante Belino, cui συνετῶς ex glossa verbi εὖγε in textum irrepsisse videtur.

ead. l. 10. Τὰ συμφέροντα) Idem: ξυμφέροντα.

ead. l. 13. Τι εἶχεν ἡ ναῦς) Idem: εἶχέ τι ἡ ναῦς.

ead. l. 16. Οἱ συνναῦται) Idem: οἱ ξυνναῦται.

Pag. 281. *l.* 1. Ἐς τὴν πρύμνην) Idem & MS. 2955: ἐς τὴν πρύμναν.

Pag. 282. *l.* 4. Ὅπως Σωκράτης μὲν) MS. 2955: ὅπως μὲν Σωκρ. MS. 3011: ὅπως μὲν σώματος, vitiose.

ead. l. 10. Γίγνεται) MS. 2955: γίνεται.

Pag. 283. *l.* 6. Συσσίτους ἔστιν οὓς ἀμείνους) Idem: συσσίτους εἶναι τοὺς ἀμ. MS. 3011: ξυσσίτους.

ibid. Καὶ συμβούλους ἐποίησεν ἂν) Iidem: καὶ ξυμβούλους ἐποιήσατ' ἄν.

ead. l. 10. Τὴν κεφαλὴν) Iidem: ἐς τὴν κεφ.

ead. l. 14. Ταυτὶ μὲν ἤδη) MS. 2955: ταυτὶ μὲν οὖν ἤδη.

Pag. 284. *l.* 5. Οὐκοῦν ἐπεὶ) Idem: ἐπειδή.

ead. l. 9. Ἴδοις γὰρ) Ἴδοις ἂν emendari vult Belinus; vel potius lectionem ed. *I.* ἴδε γὰρ restitui. In MS. 3011 est οἶδε, male.

ead. l. 10. Δυνατόν σοι περιτρέψαι) MS. 2955: δυνατόν γε περιτρ. MS. 3011: δυνατόν σε περιτρ. prave.

ead. l. 16. Γελάσιμον) MS. 3011: γελοῖον.

Pag. 285. *l.* 14. Οὗ τινος) MS. 2955: εἴ τινος, mendose.

ead. l. 15. Ἀπέκτεινας) MS. 3011: ἀπέπνιξας.

Pag. 286. *l.* 2. Λαβὼν ἀπέλθῃς) MS. 2955: ἀπέλθοις, perperam.

ead. l. 3. Ἀποδραύσω) Idem & MS. 3011: ἀποσφάξω.

In Somnium seu Gallum.

Pag. 288. *l.* 3. Καὶ ἡδίστῳ ὀνείρῳ) MSS. 2955 & 3011: ὀνείρατι.

ead. l. 8. Ἀποκναίοντι) MS. 3011: ἀποπηγνῦντι.

Pag. 289. *l.* 2. Ἀμυνοῦμαι γὰρ εὐθύς σε) Idem: ἀμυνοῦμαι γὰρ ἀμέλει σε.

ead. l. 4. Νῦν γὰρ) MSS. 1428 & 2954: νῦν δέ.

ead. l. 5. Ἐν τῷ σκότῳ) MS. 2955: σκότει, minus Attice.

ead. l. 7. Ὁπόσον ἂν δυναίμην) Vulg. non legitur ἂν ante δυναίμην, quod restituimus iubentibus MSS. 2955 & 3011.

ibid. Ὡς ἔχοις) MSS. 1428 & 2954: ἔχῃς, vitiose.

ibid. Ὀρθρευόμενος) MSS. 2955 & 3011: ἐπορθρευόμενος, quod praeoptat Belinus.

ead. l. 8. Διανύειν) MSS. 1428 & 2954: προανύειν. MS. 2955: ἀνύειν.

ibid. Ἦν γοῦν) MS. 1428: ἤγουν, male. Belinus em. εἰ γοῦν propter ſeq. optativum ἐργάσαιο. MS. 3011 habet ἐργάσῃ.

ibid. Πρὶν ἀνατεῖλαι ἥλιον) MSS. 2955 & 3011: πρὶν ἀνίσχειν, magis Attice.

ead. l. 9. Προσδοῦ ἔσῃ τοῦτο ἐς τὰ ἄλφιτα) MS. 1428: ἵν' ἐσθίεις τὰ ἄλφιτα. MS. 2954: ἵν' ἐσθίῃς.

Pag. 290. *l.* 9. Ὁμόφωνος ὑμῖν) MS. 2954: ὑμῶν, minus bene.

ead. l. 10. Ἀλλ' ἀποτρέπετε) MSS. 2955 & 3011: ἀλλ' ἀποτρέποιτε, probante Belino.

ead. l. 13. Ἀνεγνωκέναι) MS. 1428: ἐπεγνωκέναι, minus apte.

Pag. 291. *l.* 4. Ὥσπερ σὺ τὸν ἀλεξίκακον) MS. 2955: ὥσπερ σὺ νῦν τὸν ἀλεξ. Sed videtur νῦν temere repetitum ex antec. ὥσπερ ἐγὼ νῦν.

ead. l. 8. Ἐμαντεύετο) MS. 3011: ἐμαντεύσατο.

ead. l. 9. Ἡμιόπτα καὶ ἑφθὰ) MS. 1428: ἡμίεφθα καὶ ὀπτά. MSS. 2955 & 3011 conſentiunt quidem in ἡμίεφθα, ſed ὀπτὰ omittunt.

ead. l. 10. Λαλιστάτου) MS. 1428: καλλίστου, falſo.

ead. l. 11. Καὶ τὰ ἄλλα) MS. 3011: καὶ τἄλλα, Attice.

Pag. 292. *l.* 14. Ὡς Ἀλεκτρυών τις — γένοιτο — συμπίνοι — συγκωμάζοι — κοινωνοίη) Belinus reſcribit ἐγένετο — συνέπινε — συνεκώμασε (l. Attice ξυνέπινε — ξυνεκώμασε) — ἐκοινώνει, quoniam ὡς h. l. ὅτι, non ἵνα valet.

Pag. 293. *l.* 1. Ὁπότε γοῦν ἀπίοι) MS. 2955: εἴποτε γοῦν ἀπίοι, bene.

ead. l. 4. Μὴ κατιδὼν ἐξείπῃ) MSS. 2955 & 3011: ἐξείποι, perperam.

ead. l. 6. Ὁπότε φαίνοι) MS. 2955: ὁπότε φαίνει. MS. 3011: ὁπότε ἀνίσχοι. Sed εἴποτε φαίνοι, l. ὁπότε φαίνοι ἂν, ſ. φαίνοιη ἂν legit Belinus.

ead. l. 13. Μεμηχάνητο) MS. 2955: ἐπεποίητο.

ead. l. 16. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ) Idem: ἐν τῇ κεφ. minus bene.

Pag. 294. *l.* 1. Ἀνατέλλοντα) MS. 3011: ἀνελευσόμενον, ex gloſſa.

ead. l. 5. Ἑτεροῖόν τι ἐγένετο) Idem: γέγονε.

ead. l. 8. Οἶσθα ἄρα τὸν Πυθαγόραν) Idem: ἀκούεις τινα Πυθαγ. Vulgatum servat MS. 2954; sed ἆρα inrerrogat. exhibet.

ead. l. 15. Εὔφορβος γένοιτο) Belinus em. ἐγένετο. Vid. ad pag. 292.

Pag. 295. *l.* 4. Ὦ ἀγαθὲ) MSS. 2955 & 3011: ὦ 'γαθὲ, Attice.

ead. l. 6. Τοῦτ' αὖ μακρῷ — τερατωδέστερον) MS. 2955: ταῦτα μακρῷ — τερατωδέστερα. MS. 1428: μικρῷ, mendose.

ead. l. 15. Ὅ, τι σοι παραβάλοιμι) Ὅ, τι ἂν σοι παραβάλοιμι corr. Belinus.

Pag. 296. *l.* 3. Καὶ ἄλλῳ εἶναι) MS. 1428: καὶ ἄλλος, minus bene. MS. 2955: ἄλλον εἶναι.

ibid. Ἢ Πυθαγόρᾳ ὄντι &c.) MS. 1428: ἢ Πυθαγόρειόν τι νενομικέναι, male.

ead. l. 10. Ἀλλ' εἴ σοι φίλον) MSS. 2955 & 3011: πλὴν ἀλλὰ εἴ σοι φ.

Pag. 297. *l.* 8. Ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος) MS. 1428 addit φησὶν, quo tamen nihil opus.

ead. l. 14. Οἷον οὖν) MSS. 2955 & 3011: οἷον γοῦν.

Pag. 298. *l.* 7. Τὸ μεμνῆσθαι, καὶ διεξιέναι τι) Ita iidem libri cum ed. *B.* 4. Vulg. τὸ μεμνῆσθαί τι, καὶ διεξ. τι.

ead. l. 11. Ἀποψήσῃ) MS. 2955: ἀπομάξῃ.

Pag. 299. *l.* 11. Μέταλλα ὅλα χρυσίου) MS. 3011: χρύσεια, melius.

ead. l. 13. Οἵαν τὴν αὐγὴν) MS. 2955 ἢ ante haec verba habet, quod probat Belinus.

Pag. 300. *l.* 13. Οἶσθα) Plenius in MS. 1428 legitur: καὶ τοῦτο αὐτὸς οἶσθα.

ead. l. 14. Ἥκειν ἐκέλευε) MS. 2955: ἐκέλευσεν ἥκειν.

Pag. 301. *l.* 1. Πεινάσας) Idem: πεινήσας.

ead. l. 2. Ἥκες) MS. 1428: ἥκεις.

ead. l. 8. Διὰ νύκτα) Idem: κατὰ νύκτα, ex glossa.

ead. l. 12. Πάντα) MSS. 2955 & 3011: ἅπαντα.

ead. l. 13. Προάγοντα) Iidem: ἀναπλάττοντα, quam genuinam lect. censet Belinus.

ead. l. 16. Ἐπεὶ δὲ σὺ προθυμῇ) MS. 1428: προθυμεῖς.

Pag. 302. *l.* 1. Παρὰ πλουσίῳ) Idem: πλησίῳ, vitiose.

ead. l. 4. Ἐν πενιχρῷ τῷ τρίβωνι) MS. 3011: σὺν τριβακῷ τῷ τρίβωνι.

ead. l. 10. Αὐτὸς εἴπῃ) MSS. 2955 & 3011: αὖθις εἴπῃ, melius. Vulgatum αὐτὸς otiosum est.

ead. l. 15. Αἰῶνα μήκιστον) MS. 2955: ἀγῶνα μέγιστον. MS. 3011: αἰῶνα μέγιστον.

ibid. Συνεχὲς) MS. 2955: συνεχῶς, minus bene.

Pag. 303. *l.* 3. Ἐμαυτὸν ἀποῤῥίψας) Idem & MS. 3011: ἀποῤῥύψας & ἀπορύψας.

ead. l. 10. Ἐνεχρεμπτετο) Iidem: ἐχρέμπτετο.

Pag. 304. *l.* 6. Ἐθέλῃς) Sic MSS. 1428 & 3011, rectius, quam quod est in vulg. ἐθέλοις.

ead. l. 13. Καὶ ἀπόντι) MS. 1428: ἀπόντος, prave.

ibid. Ἐπέσταλτο) Idem & MS. 3011: ἀπέσταλτο.

Pag. 305. *l.* 3. Ὡς σὺ χώραν ἔχῃς) Iidem & MS. 2955: ἔχοις, non male; ὡς enim h. l. valet ἵνα.

ead. l. 7. Οὐκ ἀπραγμόνως, νὴ Δία) MSS. 2955 & 3011: μὰ Δία.

ead. l. 11. Ἐμὲ κατακλίνουσι) Iidem: ἐμὲ ὑποκατακλίνουσι.

ead. l. 15. Καὶ γελωτοποιοὶ) Iidem non incommode addunt μεταξύ.

Pag. 306. *l.* 5. Καὶ τοιαῦτα πολλὰ) MS. 2955: καί τοι τοιαῦτα. In MS. 3011 deest καί.

ead. l. 8. Τὸ δεῖπνον) MS. 2955: τὸ δειπνεῖν.

ead. l. 11. Ἄκουε δὴ) MS. 3011: ακουε δὴ ἤδη.

ead. l. 13. Προσκαλεσαντα) MS. 2955: προκαλέσαντα, mendose.

ead. l. ult. Ἀέναον) Rectius MSS. 1428 & 3011 exarant ἀένναον.

Pag. 307. *l.* 4. Καὶ περιίππευον) Iidem: προίππευον.

ead. l. 7. Ἐξημμένος) Ex MS. 3011. Vulg. ἐξημμένους.

ead. l. 9. Συνεκομίζετο) Idem: ἐσεκομίζετο.

ead. l. 12. Εἰσκομιζομένου) Idem: ἐσκομιζομένου.

ead. l. 15. Ὑπηνέμιον φερεσθαι) Idem: ὑπήνεμον. MS. 1428: φέρειν.

Pag. 308. *l.* 5. Τὸ πολὺ κεκτῆσθαι) Sic MS. 2955. Vulg. artic. deest; quem tamen praestat adesse.

ead. l. 7. Ἄργυρον) Idem: ἀργύριον.

ead. l. 8. Ἐξήεις) Idem & MS. 3011: ἤεις.

ead. l. 11. Διαδεδεμένους τοὺς πλοκάμους ἔχων) Idem: ἀναδεδεμένος τοὺς πλοκάμους, omisso εχων. Optime.

ibid. Διακινδυνεύειν) Idem: διαγωνίζεσθαι.

Pag. 309. *l.* 2. Ὥς ποτε) Idem: ὁπότε. MSS. 1428 & 2955: ὅς ποτε.

ead. l. 5. Ἀκούεις ἤδη που) MSS. 2955 & 3011: ἀκούεις δήπου, quae genuina lectio.

ead. l. 10. Συνάπτων) MS. 3011 : προσάπτων.

ead. l. 13. Ἥψουν) Idem & MS. 2955 : ἥψησα.

ead. l. 14. Δύο τόμους) Iidem: δύο τεμάχη, Attice.

Pag. 310. *l.* 2. Ὑπὸ μάλης ἔχων) Iidem: ὑπὸ μάλην.

ead. l. 5. Εἶτα ἐπωμόσατο) MS. 1428: ἀπωμόσ. melius.

ead. l. 6. Ἀλλὰ τί οὐκ ἐμήνυες, καὶ ἐβόας τότε) MSS. 1428, 2955 & 3011, mutata verborum ferie: ἀλλὰ τί οὐκ ἐβόας, καὶ ἐμήνυες τότε.

ead. l. 8. Ὃ μόνον μοι τότε δυνατὸν ἦν) MS. 3011: μόνον ὃ τότε δυνατὸν ἦν.

ead. l. 13. Ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους, Σίμων ὁ τὰ ῥάκια τὰ πιναρὰ — ἄσμενος ἐξελαύνει) Rectius procedet oratio, si cum MSS. 2955 & 3011: legas: ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους Σίμωνός ἐστι· καὶ νῦν ἐκεῖνος ὁ τὰ ῥάκια τὰ πιναρὰ — ἄσμενος ἐξελαύνει.

Pag. 311. *l.* 4. Εἴπατε, ἔφη, τῷ πτωχῷ) Iidem libri: τῷ πτωχῷ τούτῳ, non male.

ead. l. 6. Τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι καὶ ἐρῶσιν) Iidem: τὸ δὲ μέγιστον ἤδη, καὶ ἐρ.

ead. l. 7. Ὁ δὲ θρύπτεται καὶ πρὸς ταύτας) Belino exterminandum videtur καὶ auctoritate MS. 3011.

ead. l. 9. Ἀνελεῖν αὐτὰς) Idem & MS. 2955: ἀναρτήσειν ἑαυτὰς, ex glossa.

ead. l. ult. Ἐγέλασας) MSS. 1428 & 2955: ἐγέλας.

Pag. 312. *l.* 3. Πολὺ ἀθλιώτερον ὑμῶν) Iidem: ἡμῶν.

ead. l. 11. Προάγεις) MS. 2955: προάγῃ.

ead. l. 12. Ἀπὸ Εὐφόρβου) Idem & MS. 3011 cum artic. ἀπὸ τοῦ Εὐφόρβου.

ead. l. 13. Μετεβλήθης) MS. 2955: μεταβλήθης.

Pag. 313. *l.* 1. Ἡ ψυχή μοι) Idem: μου, minus bene.

ead. l. 2. Εἰς τὴν γῆν) MS. 3011: ἐς τὴν γῆν.

ibid. Ἐς ἀνθρώπου σῶμα) MS. 2955: ἐν ἀνθρ. σῶμα.

ead. l. 4. Ἄλλως τε) Idem: ἄλλως γε, probante Belino.

ead. l. 14. Ὤκνουν ὁ κακοδαίμων ὀλίγον τῶν ψηγμ.) Idem & MS. 3011: κἂν ὀλίγα τῶν ψηγμ. melius.

ead. l. 15. Ἐς τόνδε τὸν βίον) Ex MS. 3011 est illud τόνδε, quod edd. non habebant.

Pag. 314. *l.* 5. Ὑπὸ Μενελάῳ) MSS. 1428 & 2955: Μενελάου. Belinus malit Μενελέω, Attica forma.

ead. l. 7. Ἄοικος) MS. 3011: ἀοίκητος.

ibid. Ἐξεργάσηται) MS. 1428: ἐξεργάζεται. MS. 2955: ἐξεργάσετο, male.

Pag. 315. *l.* 7. Ἐν Ἀφίδναις) MS. 1428: ἐν Ἀθήναις, vitiose.

ead. l. 13. Ἢ μῦθος ἄλλος) MSS. 2955 & 3011: ἄλλως, neque aliter edd. *Salm.* & *Bas.* 4.

Pag. 316. *l.* 2. Διελάσας τῷ δόρατι) Iidem: τῷ δορατίῳ.

ead. l. 4. Ὁ Μενέλαος) Iidem: ὁ Μενελέως, Attice.

ead. l. 9. Ἀπεδήμησα δὲ εἰς Αἴγυπτον) Iidem: ἀπεδήμησα δὲ καὶ ἐς Αἴγ. bene.

ead. l. 12. Εἰς Ἰταλίαν) Iidem: ἐς Ἰταλίαν.

ead. l. 13. Ὥστε θεὸν ἦγον με) MS. 2955: ᾖδον με.

ead. l. 14. Ὡς δόξειας) Ὡς ἔδοξας, & post pauca ἐπέδειξας pro ἐπιδείξαιο, em. Belinus.

Pag. 317. *l.* 6. Ὑπὲρ αὐτῶν) MS. 1428: περὶ αὐτῶν, uti bene editum in Florentina.

ead. l. 14. Ἄλλοι αλλως) MSS. 1428, 2955 & 3011: ἄλλος ἄλλως.

ead. l. 15. Καθάπερ ἐν τοῖς ἀσαφέσι) MSS. 2955 & 3011: ἐπὶ τοῖς ἀσαφέσι.

Pag. 318. *l.* 1. Καὶ σὺ ἐν τῷ μέρει) MS. 2955: κᾂν ἐν τῷ μέρει, non bene.

ead. l. 2. Τοσοῦτον) MS. 3011 aberrat in οὐ τοσοῦτον.

ead. l. 4. Ἀπολιμπάνοις) Idem: ἀπολιμπάνεις, idque sanius.

ead. l. 10. Καὶ συνῆσθα Περικλεῖ) MSS. 1428 & 3011: καὶ συνῆσθαι Περικλεῖ· & mox Ἀσπασίαν οὖσαν, male.

Pag. 319. *l.* 1. Ὁπόσα ἂν ἀποσκώψῃς) MS. 1428: ἀποσκώψεις, minus bene.

Pag. 320. *l.* 3. Τίς δὲ δὴ) MSS. 2955 & 3011 secuti sic edidimus. Vulg. τίς δὴ, l. τίς δέ.

ead. l. 12. Ἥσθην γὰρ τοιούτῳ τῷ βίῳ) Restitutum ex iisdem membranis. Vulg. deest τοιούτῳ.

Pag. 321. *l.* 3. Ἐγέλασας ἂν) MS. 3011: ἔγελας ἂν, minus bene.

ibid. Ὑπερευδαιμονεῖν ἀεὶ τὸν πλούσιον) Idem & MS. 2955: ὑπερευδαίμονα εἶναι τὸν πλοῦτον, quod praeoptat Belinus.

ead. l. 5. Ἢ ὅ, τι μάλιστα χαίρεις) Iidem: καὶ εἴ τι μάλιστα χαίροις.

ead. l. 6. Τὸν λόγον) MS. 1428: τῷ λόγῳ, perperam.

ead. l. 11. Ἄμεινον ἂν ποιοῖς) Idem: ποιῇς, male.

ead. l. 15. Καὶ πάντα οἶσθα) MS. 3011: ἦσθα, mendose.

ead. l. ult. Ὅπως βιοῦσιν) MS. 1428: ὅπως πλουτῶσιν.

Pag. 322. *l.* 5. Μὴ τὸν ἀγρὸν) Idem: μὴ σὸν ἀγρόν.

X 2

ead. l. 7. Ἢ τὰς ἀμπέλους) MS. 2955: ἢ ἄλλως τὰς ἀμπέλους.

ead. l. 9. Οἷ τραπόμενον) MS. 1428: ᾗ τραπόμενον.

ead. l. 10. Εὐλαβοῦνται μὲν καὶ) Idem: εὐλαβοῦνται τὸ μὲν καὶ, probante Belino.

ead. l. 12. Ὅσα εἶχον) Idem: ἃ εἶχον, non ita bene.

ead. l. 14. Οἰσυΐνην) Idem: οἰσύνην, corrupte.

Pag. 323. *l.* 1. Εἰς σωτηρίαν) MS. 3011: ἐς σωτηρίαν.

ibid. Ἑστιᾶσθαι τὰ ἐπινίκια) MS. 1428: ἑστιαθῆναι ἐπινίκιος.

ead. l. 2. Ἐν εἰρήνῃ τε αὖ) Δὲ αὖ vult Belinus.

ead. l. 3. Σὺ μὲν τοῦ δήμου ὢν) Idem vir doctus legendum proponit: — τοῦ δήμου εἷς ὤν· ut Saturnal. cap. 2, καί που τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς.

ead. l. 4. Τυραννεῖς) MSS. 2955 & 3011: τυραννήσεις. MS. 1428: τυραννιεῖς, vitiose. Forsan τυραννεύεις.

ead. l. 7. Ἐκεῖνοι πονοῦσι) MS. 1428: παρασκευάζουσι, ex glossa.

Pag. 324. *l.* 1. Ἐπαναστὰς) MSS. 1428, 2955 & 3011: ἀπαναστὰς, quod unice probat Belinus, hoc sensu: *te levant pour quitter ton ouvrage.*

ead. l. 4. Εὐφραίνεις σαυτὸν) MSS. 2955 & 3011: σεαυτόν.

ead. l. 7. Παραθήγοντες) MS. 1428: καταθήγοντες, quod vulgato praeferre non dubitat Belinus, quoniam illud potius *hebetare* significet.

ead. l. 9. Ὥστε οὐδὲν) MSS. 2955 & 3011: ἀμέλει, οὐδὲν, melius forte.

ead. l. 12. Ἀποσεισάμενος τῇ ἀσιτίᾳ) MS. 3011: ἀποσεισάμενος τὴν ἄσην, prave.

Pag. 325. *l.* 4. Ταῦτα γὰρ — ἀπόγονα) MS. 1428: αὗται γὰρ — ἀπογοναὶ, male.

ead. l. 7. Οὐκ εἰδότες) Idem: εἰδότι, vitiose.

Pag. 326. *l.* 1. Περιτετιλμένος) Idem: παρατετιλμένος, non improbante Belino.

ead. l. 2. Παρέχῃ) Idem: παρέχει.

ead. l. 3. Ἐπὶ τὴν πυρὰν) Idem: ἐπὶ τὸ πῦρ, minus bene.

ead. l. 4. Ἐν Κορίνθῳ γράμματα διδάσκῃ) Idem: διδάσκει. MS. 3011: ἐν Κορίνθῳ γραμματιστὴς βλέπηται, — παιδία συλλαβίζειν διδάσκων. Vulgata non movenda.

ead. l. 7. Φὴς γὰρ καὶ βασιλεῦσαι) Assentitur Belinus MSS. 1428 & 2955, qui post ultimum verbum addunt ποτε.

ibid. Ποίου τινος) MS. 2955: ποίου ποτ'. MS. 3011: ποίου τότ', hœc quidem bene.

ead. l. 12. Συνὼν) MS. 3011: ξυνών.

ead. l. 13. Οὐ πάνυ πιστὰ) Idem: οὐ πάντῃ πιστά.

Pag. 327. *l.* 7. Πᾶσα ἐς ὑπερβολὴν) MS. 2955 verſo ordine: ἐς ὑπερβολὴν πᾶσα.

ibid. Ὁπότε προΐοιμι) Εἴ ποτε προΐοιμι em. Belinus.

ead. l. 13. Τῆς ἀγνοίας) MS. 1428: τῆς ἀνοίας.

ead. l. 15. Ἡ Φειδίας) Idem: ὁ Φειδ.

ead. l. 16. Ἐποίησεν) MSS. 2955 & 3011: ἐποίησαν.

Pag. 328. *l.* 1. Χρυσοῦ τε καὶ) MS. 2955: ἐκ χρυσοῦ. MS. 3011: ἐκ χρυσίου.

ead. l. 3. Τὰ ἔνδοθεν) Iidem: τὰ γ' ἔνδον.

ead. l. 5. Πεπερονημένους) MS. 1428: πεπαρονημένους. Belinus malit πεπαρμένους.

ead. l. 6. Καὶ τοιαύτην τινὰ πολλὴν ἀμορφίαν) MSS. 2955 & 3011: καὶ πολλήν τινα τοιαύτην ἀμορφίαν, ordine verborum rotundiore.

ead. l. 7. Ἡ μυγαλῶν) MS. 1428: ἢ μυγαλέων.

ead. l. 10. Οὐδέπω ἔφησθα) Idem: οὐδέ ποτε. MS. 3011: ἔφης.

ead. l. 11. Οἵ τινες εἶεν) Exſulat ultimum verbum e MS. 3011, & profecto ſine eo conſtare poteſt oratio. Quod ſi velis retineri, erit legendum οἵ τινες ἂν εἶεν, l. οἵ τινες εἰσί.

ead. l. 12. Ὡς τόγε ἐξελαύνειν) MS. 2955: τῷγε, male.

ead. l. 15. Θεσπέσιον γάρ τι) Idem: γάρ τοι, & hoc male.

Pag. 329. *l.* 2. Τὰ δήγματα) MSS. 1428, 2955 & 3011: τὰ δείματα, ut iam olim corrigendum viderat Solanus.

ibid. Καὶ ὑποψίας) MS. 1428: καὶ τὰς ὑποψ.

ead. l. 4 Ὕπνον τε ὀλίγον) Idem: ὕπνον τὸ ὀλίγον, perperam.

ead. l. 9. Ἐγγίγνεται) Idem & MS. 3011: ἐγγίνεται, minus Attice.

ead. l. 10. Διασκοπεῖν) MSS. 2955 & 3011: διασκοπεῖσθαι.

ead. l. 14 Υἱὸς κωφὸς ὢν) Iidem: ὁ υἱὸς, cum art.

Pag. 330. *l.* 8. Ὁ μὲν γοῦν — ἀπέθανεν) MS. 1428: ἐγὼ μὲν οὖν — ἀπέθανον.

ead. l. 10. Ὁμοιότροπος θάνατος) MS. 3011: ὅμοιος τρόπος θανάτου, quod interpolationi debetur.

Pag. 331. *l.* 3. Τοῦ δακτύλου ἐντεμόντα) MSS. 2955 &

3011: τοὺς δακτύλους ἐντεμόντα, quod ut veriſſimum Belinus in textum admitti iubet, quantumvis vulgatae patrocinetur Reitzius.

ead. l. 5. Κακοῖς συνόντες) MS. 3011: ξυνόντες.

ead. l. 7. Ἰδεῖν ἐστι) MS. 2955: ἰδεῖν ἔνεστι.

ead l. 8. Διαδήματ' ἔχοντας) Idem & MS. 3011: διαδήματα ἔχοντας, melius, iudice Belino; ſc. ne in hexametrum deſinant haec verba.

ead. l. 10. Προσκρούσας) Iidem: κενεμβατήσας. Haud dubie vera lectio, quam etiam firmant Cod. Gr. & Schol.

ead. l. 12. Παρέχει) MS. 1428: παρεῖχε.

ead. l. 15. Ὡς τῆς τε — φαίνεσθαι) In MS. 2955 non comparet ὡς, & pro φαίνεσθαι habetur φαίνεται.

ead. l. 16. Τῶν ἐμβάδων) MS. 3011: τῶν κοθόρνων.

Pag. 332. *l.* 2. Ἐδίδαξας) Idem: ἐδιδάξω.

ead. l 4. Ὁπότε γένοιο) Belinus iterum corr. εἴ ποτε γέν.

ead. l. 9. Ἐμμεμετρημένος) MS. 2955: συμμεμετρημένος. MS. 3011: ξυμμεμετρημένος, quomodo legendum videtur.

ead. l. 11. Ἢ ὀψοποιὸν) MS. 1428: ἢ ὑψιπέτην, male.

ead. l. 14. Ἀληθῆ ταῦτα ἴσως) Idem: ἀληθῆ ταῦτα ἴσθι. MS. 3011: ἀληθῆ ἴσθι ταῦτα.

Pag. 333. *l.* 8. Ἐξαναστὰς) MS. 2955: ἀναστάς.

ibid. Πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν Σίμωνα) MSS. 1428, 2955 & 3011: παρ' αὐτὸν &c.

ead. l. 11. Εἰ μὴ καὶ τοιχωρυχεῖν με συναναγκάσεις) MSS. 2955 & 3011: εἰ μὴ καὶ τοιχωρυχεῖν γε σύ με ἀναγκάσεις. Optime.

ead. l. 15. Ἐπικαμπές ἐστι) In iiſdem ſubiungitur μοι.

Pag. 334. *l.* 1. Ὅτῳ ἂν ἐγὼ ἀποσπασας παράσχω ἔχειν) Belinus coni. ἀποσπάσαντι· melius tamen fore exiſtimans, ſi cum MSS. Regg. legatur ὅτῳ ἂν ἐγὼ ἀποσπάσαι παράσχω, καὶ ἔχῃ.

ead. l. 2. Ἐς ὅσον ἂν βούλωμαι) Vulg. βούλομαι. Noſtrum tuentur MS. 3011 & ed. *Salm.*

ead. l. 8. Ἀποτείνων τὰ καττύματα) Sic MSS. 1428 & 3011 pro vulg. ἀποπίνων, quod nemini ſe probavit. Non eſt vituperanda etiam lectio, quam offert MS. 2955, ἀποπινῶν.

ead. l. 11. Ἦν τοιοῦτόν τι) MS. 2955: ἦν τι τοιοῦτο. MS. 3011: ἦν τινα τοιοῦτον, Attice. Ἐργάζεσθαί τινα τι, *aliquid in aliquem committere.*

ead. l. 14. Φθονεῖν τοῦ τοιούτου) MS. 1428 non agnoſcit verba τοῦ τοιούτου.

ead. l. 15. Ἀφέξομαι) MS. 2955: ἀφέλωμαι, perperam.

ead. l. 16. Ἀπότιλον) Idem & MS. 1428: ἀπότιλλον.

ead. l. ult. Ἀπέτιλας) Iidem: ἀπέτιλλας.

Pag. 335. *l.* 2. Διὰ θάτερον τῆς οὐρᾶς μέρος) MS. 1428: διὰ θατέρου τῆς οὐρᾶς μέρους.

ead. l. 11. Ἀναπεπέτασται) MS. 2955: ἀναπεπέταται, mendoſe.

ibid. Ὥσπερ κλειδὶ) Idem: ὥσπερ ὑπὸ κλειδὶ, male.

ead. l. 15. Πρὸς ἀμαυράν γε) MSS. 2955 & 3011: πρὸς ἀμαυράν τε.

ead. l. 16. Οὐκ οἶδ' ὁπόθεν) Iidem: οὐκ οἶδ' ὅθεν.

Pag. 336. *l.* 5. Οὐδεὶς ὅλως εἶδε) MSS. 1428 & 2955: οὐδεὶς ἄλλος εἶδε.

ead. l. 7. Ὅλως γοῦν) MS. 2955: ὃς γοῦν. MS. 3011: ὅλος.

ead. l. 8. Περὶ τὸν ἱππῶνα) MS. 1428: περὶ τὸν ἵππον.

ead. l. 9. Φιλόπονος ὢν) MS. 1428: ἐστί.

ead. l. 10. Τάριχον αὐτῷ οὕτω μέγαν) MS. 2955: τάριχος — οὕτω μέγα. MS. 3011: ταρίχους — οὕτω μεγάλους.

ead. l. 11. Ὠψώνηκεν ἐχθὲς &c.) Idem & MS. 3011: ὠψωνηκέναι ἐχθὲς ἐλέγετο, ἢ τῇ γυναικὶ — πέντε δραχμῶν ὅλων. Sed praeſtat vulgata.

ead. l. 15. Ὑφέληται ταῦτα) Iidem: αὐτὰ, melius.

Pag. 337. *l.* 7. Φυλάττειν ἅπασαν) Iidem: φυλάττειν ἅπαντα.

Pag. 338. *l.* 1. Ὁ κακοδαίμων) Iidem: ὦ κακόδαιμον.

ead. l. 6. Ἡμεῖς δὲ, εἰ δοκεῖ, Γνίφωνα τὸν δανειστὴν ἴδωμεν) Iidem: ἡμεῖς δὲ — παρὰ Γνίφωνα τὸν δανειστὴν ἴωμεν, melius.

ead. l. 10. Τοὺς δακτύλους κατεσκληκότα) MS. 3011: τοὺς δακτύλους ἤδη κατεσκληκότα. Verius vidit Geſnerus. Conf. not.

ead. l. 11. Ταῦτα λιπόντα) Idem: ταῦτα καταλιπόντα.

Pag. 339. *l.* 2. Ἀνέῳκται) MSS. 2955 & 3011: ἀνέῳγε.

ead. l. 4. Ὀνειροπολεῖς) MS. 3011: ὀνειρώττεις.

ead. l. 9. Ἑτέρωθι) MS. 1428: ἑτέρωθεν, minus bene.

Pag. 340. *l.* 1. Ἀλλὰ νῦν, ἡμέρα γὰρ ἤδη) MSS. 2955 & 3011: ἀλλὰ νῦν μὲν γὰρ ἡμέρα ἤδη. Leg. ἀλλὰ νῦν μὲν, ἡμέρα γὰρ ἤδη.

In Icaromenippum.

Pag. 1. *l.* 2. Ὁ πρῶτος ἡμῖν σταθμὸς) Non improbaret Belinus, ſi legeretur οὗ πρῶτος &c. *ubi.*

Pag. 2. *l.* 3. Καὶ ταῦτα γένοιτο) Καὶ ταῦτ' ἂν γένοιτο idem emendat.

ead. l. 7. Παρακολουθῶν) MSS. 2955 & 3011: ἀκολουθῶν.

ead. l. 8. Σταθμούς τινας) Exterminandam Belinus putat vocem τινας· neque ea eſt in MS. 3011.

ead. l. 12. Τῆς ἔναγχος ἀποδημίας) Margo MS. 2954: τὴν ἀποδημίαν, male.

Pag. 3. *l.* 15. Καὶ πῶς ἔγωγε, ὦ ϑεσπέσιε) MS. 3011: ὦ ϑαυμάσιε, minus bene. Ceterum ἂν ante ἔγωγε inſerit Belinus, ut legatur: καὶ πῶς ἂν ἔγωγε — δυναίμην.

Pag. 5. *l.* 6. Ὥσπερ τὸ Ἰκάριον) MS. 2955: Ἰκαρειον.

ead. l. 10. Πτερορρυήσας εἰκότως) MS. 2954: πτερορρυήσας ἐκεῖνος, perperam.

Pag. 6. *l.* 8. Ἀστεῖόν γε) MS. 3011: με, male.

Pag. 9. *l.* 9. Τῶν χαμαὶ) In MS. 2955 adiectum e gloſſemate ἀνϑρώπων.

Pag. 10. *l.* 2. Ὁπόσων εἴη πηχῶν) Et hic ἂν interponit Belinus, vel εἴη in ἐστὶ migrare iubet. In MS. 2954 videtur ἂν fuiſſe, ſed dein eraſum eſſe. Locus enim vacuus inter ὁπόσων & εἴη ibi relictus, qui huic voci ſufficiat.

ead. l. 13. Τοῦ ἡλίου) Praeeuntibus MS. 2955 & ed. *Flor.* expunximus καὶ, quod ante haec verba legebatur.

ead. l. 14. Ἐκ τῆς ϑαλάσσης) MS. 2955: ϑαλάττης.

ead. l. 15. Ἐξῆς διανέμοντος) Idem: ἐξ ἴσου, melius.

ead. l. 16. Καταμαθεῖν) Idem: ἐκκαταμαθεῖν.

Pag. 11. *l.* 2. Μὴ πάνυ πολὺ) Idem: μὴ πάμπολυ, quae genuina lectio.

ead. l. 3. Γνώμη διάφορος) Idem: γνῶσις διάφορος, minus bene.

ead. l. 9. Καὶ τόπον ἐπινοεῖν) Idem: ἐννοεῖν.

Pag. 12. *l.* 2. Τοῖς μὲν τέλει) Idem: τοῖς μὲν τέλειον, quod Belinus amplectitur.

ead. l. 5. Καὶ τῶν ὡς περὶ ἑνὸς αὐτοῦ) Idem: καὶ τούτων ὡς περὶ ἑνὸς αὐτῶν, male.

ead. l. 7. Ἐδόξαζε) Idem: ἐδίδαξε, quomodo ed. *Flor.*

Pag. 14. *l.* 4. Ἀνώρμησα) Idem: ἂν ὥρμησα, prave.

ead. l. 9. Εἰς τὸν οὐρανὸν) Idem: ἐς τὸν οὐρανόν.

Pag. 15. *l.* 1. Διαρκέσαι) Idem : διαρκῆσαι.

Pag. 16. *l.* 1. Ἤδη δ' οὖν μοι τοῦ τολμήματος μεμελετημένου) Idem : ἐκμεμελετημένου. MS. 3011 : ἤδη οὖν.

ead. l. 7. Ἐγεγόνειν) MS. 2955 : ἐγενόμην, quod melius convenit narrationi.

ead. l. 14. Μετ' ὀλίγον δὲ) Idem : καὶ μετ' ὀλίγον, minus bene.

Pag. 17. *l.* 2. Ἀνεπιμπλάμην) Idem & MS. 3011 : ἐνεπιμπλάμην.

ead. l. 6. Σχήματος πέρι γῆς τε) Iidem : σχήματός τε πέρι γῆς, bene.

ead. l. 14. Ποῦ εἴη) Ποῦ ἂν εἴη reponit Belinus.

Pag. 18. *l.* 14. Καὶ εἴγε μὴ) MS. 2955 : καὶ εἴγε καὶ μή.

Pag. 19. *l.* 15. Οὔτις τοι Θεὸς) MS. 3011 : οὔτι τοι Θεός.

Pag. 20. *l.* 1. Εἰς τοὺς κρατῆρας) Idem & MS. 2955 : ἐς τοὺς κρατῆρας.

ead. l. 3. Ἀναρπάσας) MS. 2955 : ἁρπάσας.

Pag. 21. *l.* 1. Οὐδέν γε) MS. 3011 : οὐδέν σε.

ead. l. 2. Δεήσῃ) Idem : δεήσει, magis Attice.

ibid. Τί οὖν) MS. 2955 : τί δ' οὖν, melius.

ead. l. 5. Τί οὖν) Idem iterum : τί δ' οὖν.

ead. l. 6. Ὀξυωπέστατος) Idem : ὀξυωπετέστατος, mendose. Ibidem in marg. adſcripta gloſſa ὀξυδερκέστατος.

ead. l. 8. Ἦν ἀσκαρδαμυκτὶ — βλέπῃ) Idem : ἵν' ἀσκαρδ. vitiose. MS. 3011 : βλέπει.

ead. l. 10. Τὼ ὀφθαλμὼ) MS. 2955 : τοὺς ὀφθαλμούς.

ead. l. 12. Ἐσκευασμένος) Idem : ἐνεσκευασμένος, quod praeplacet Belino.

Pag. 22. *l.* 3. Τῆς μερίδος ὄντα τῆς χείρονος) Idem : τοῦ χείρονος, probante Belino, & ſubintelligente ζώου.

ead. l. 4. Ἀετῶδες βλέποι) MS. 3011 : βλέπει.

ead. l. 11. Φῶς πάμμεγα) MS. 2955 : πάμπολυ, ex gloſſa.

ead. l. 14. Ἐν ὑπαίθρῳ) Ἐν ὑπαιθρίῳ legit Belinus.

Pag. 23. *l.* 7. Σπαρτῖνος) MS. 2955 : Σπατῖνος.

ibid. Τῶν δορυφορούντων) Idem : τῶν δορυφόρων.

ead. l. 14. Πολὺ γελοιότερα) Idem : πάνυ γελ. male.

Pag. 24. *l.* 14. Ἔργον δυσχερὲς ἦν) MSS. 2955 & 3011 ſanius omittunt δυσχερὲς, quod dubio procul e gloſſa verbi ἔργον in textum irrepſit. In MS. 2954 erat ἔνεργον ἦν· quo eraſo, recentior manus ſuperſcripſit δυσχερές.

Pag. 25. *l.* 2. Ἐν γειτόνων) MS. 2955 : ἐκ γειτόνων.

ead. l. 3. Καὶ ὅτε μὲν — ἀποβλέψαιμι) Belinus corr. καὶ

εἴ τε μὲν, & paulo poſt εἴ τε μεταβαίην legit pro ὅτε δὲ μ.

ead. l. 5. Ἐπὶ τοὺς Σκύθας) MS. 2955: ἐς τοὺς Σκ.

ead. l. 7. Ἐπέβλεπον) Idem: ἔβλεπον.

ead. l. 8. Ἐνεπορεύετο) Idem: ἐνεμπορεύετο, probe.

Pag. 26. *l.* 9. Συντέτακται) MS. 3011: τέτακται.

ead. l. 12. Οὐκ ἔτι δεῖσθαι) Idem: οὐδέν τι δεῖσθαι.

Pag. 27. *l.* 1. Γιγνόμενα) MS. 2955: γενόμενα.

ead. l. 10. Πολυπλεθρότατος) Idem: πολυπλεθρότερος.

ead. l. 12. Τὴν Κυνουρίαν) Idem & MS. 3011: τὴν Κυνοσουρίαν.

Pag. 28. *l.* 4. Ἂν ἐγέλων) Iidem: ἀνεγέλων, cui lectioni etiam ſuffragantur Cod. Ox. & ed. *Flor.*

Pag. 29. *l.* 7. Κατεγεγέλαστο) MS. 2955: κατεγέλαστο.

ead. l. 8. Ἀνεπτώμην) MS. 3011: ἀνεπτόμην. Belinus vero malit ἀνεπτάμην.

Pag. 30. *l.* 5. Οἱ μὲν κατοικεῖσθαί τέ με φασὶν) Deeſt τε in MS. 2955; neque eſt deſiderabile.

ead. l. 8. Εἶναι φασί μοι) Idem: εἶναί μοι φασί.

Pag. 31. *l.* 11. Ταῦτά γε ἀπαγγεῖλαι) Idem: ταῦτα τε ἀπαγγεῖλαι, bene. Sic etiam ed. *Baſ.* 4.

Pag. 33. *l.* 10. Ὡς ἐπιθυμήσαιμι — ὡς ἔλθοιμι — ὧς τἀναντία λεγόντων ἀκούσαιμι, ὡς ἀπαγορεύσαιμι) Et h. l. Belinus ubique corrigit ὡς ἄν.

Pag. 35. *l.* 6. Δι' ἣν αἰτίαν ἐλλίποιεν) MS. 2954: ἐλλείποιεν, male. Sed & vulgatam repudians Belinus reſcribit ἔλειπον, quoniam optativo nullus hic locus.

Pag. 37. *l.* 12. Ὁ δέ τις ἂν φαίη) MS. 2955: ὁ δέ τις ἔφη.

Pag. 38. *l.* 10. Ὁποτέρῳ μᾶλλον ἐπινεύσειεν) MS. 3011: μᾶλλον νεύσειεν. Belinus vult ἐπινεύσει.

Pag. 39. *l.* 9. Σὺ δὲ ὁ Βορέας) MS. 2955: ὁ Βορρᾶς.

Pag. 40. *l.* 5. Ἀποβλέποντά ποι) MS. 3011: που.

ead. l. 9. Ἀμβροσίαν) MS. 2955: ἀμβροσίην.

ead. l. 13. Ἐκιθάρισε) Idem: ἐκιθάριζε, minus bene.

Pag. 41. *l.* 1. Τοῦ Πινδάρου) MS. 3011: τῶν Πινδάρου.

ead. l. 2. Ὑποβεβρεγμένοι) Idem & MS. 2955: ὑποβεβρεγμένος.

ead. l. 12. Παρέσχηται) MS. 3011: παρέχεται. At Belino ſcribendum videtur παρέχει.

Pag. 42. *l.* 7. Ἄλλα πολλῷ γελοιότερα) Idem: ἄλλα πολλὰ γελοιότερα.

ead. l. 8. Ὄνομα σεμνὸν τὴν ἀρετὴν) In eod. deſideratur voc. ἀρετήν.

ibid. Τὰς ὀφρῦς ἐπάραντες) MS. 2955: ἐπαίροντες, minus bene.

ead. l. 12. Ἢν ἀφέλῃς) Idem: ἀφέληταί τις, male; nisi τις tollas.

Pag. 43. *l.* 11. Λοιδοροῦσι τοῖς πλησίον) Idem: ὀνειδίζουσι τοὺς πλησίον, probante Belino.

Pag. 44. *l.* 4. Ἀνυπόδετος) Idem: ἀνυπόδητος, Attice.

ead. l. 14. Ὥστε ὥρα ὑμῖν λογίζεσθαι διότι) Idem: λογίζεσθαι δὴ ὅτι.

Pag. 46. *l.* 5. Χθὲς κατέθηκε) Idem: κατέθεικε.

In bis Accusatum.

Pag. 47. *l.* 1. Ὁπόσοι τῶν φιλοσόφων) MS. 3011: ὅσοι, minus bene.

ead. l. 2. Εἰ γοῦν ᾔδεσαν) Idem: εἰ δ' οὖν.

ead. l. ult. Καθορᾷν ἐδύνατο) MS. 2954, καθορᾷν ἀκριβῶς ἐδύνατο, ridicule.

Pag. 48. *l.* 1. Πανημέριος) MS. 3011: πανήμερος. Sic Amor. cap. 15.

ead. l. 3. Κνήσασθαι) Idem: ἀλφήσασθαι.

ead. l. 5. Κατέφλεξαν τὰ πάντα) Belinus monet legendum: καταφλέξαιεν ἂν τὰ πάντα, quoniam cum conditione haec efferuntur.

ead. l. 12. Εἰς Κολοφῶνα — εἰς Ξάνθον &c.) MS. 3011: ἐς Κολοφῶνα — ἐς Ξάνθον — ἐς τὴν Κλάρον, εἶτα ἐς Δῆλον, ἢ ἐς Βρ.

ead. l. 17. Συνείροντα) Idem: ξυνείροντα.

Pag. 49. *l.* 6. Ἐπ' ἀλλοτρίῃσί τε συμφοραῖς) Idem: ξυμφορῇσιν, Ionice, & quidem melius. Vid. not.

ead. l. 13. Συντελοῦσι) Idem: ξυντελοῦντες, male.

Pag. 50. *l.* 1. Συνδιαπράττουσι) Idem: ξυνδιαπράττουσι.

ead. l. 2. Ἐπ' αὐτοῖς) Idem: ἐν αὐτοῖς.

Pag. 51. *l.* 5. Εἰ γάρ που καὶ μικρὸν ἐπινυστάξομεν) Idem: ἢν γάρ τι καὶ μικρὸν ἐπινυστάξωμεν, quod vulgato praefert Belinus.

ead. l. 13. Ὑψηλὸς μόνος) Idem: μόνον.

ead. l. 14. Οἱ μὲν ἄλλοι ἐπιβάται μεθύουσι, καὶ εἰ τύχοι, ἐγκαθεύδουσιν) Idem: — ἐπιβάται μεθύοντες, εἰ τύχοιεν, καθεύδουσιν.

Pag. 52. *l.* 1. Μερμηρίζω) Idem: μερμηρίζων.

ead. l. 4. Πότε καὶ σχολάζειν) Idem: ὁπότε καὶ σχολάζειν, minus bene.
ead. l. 6. Ἰδοὺ γοῦν ὑπ' ἀσχολίας) Idem: ἰδού γέ τοι ὑπ' ἀσχ. probante Belino.
ead. l. 7. Ἀποκειμένας) Idem: ὑποκειμένας.
ead. l. 9. Ταῖς ἐπιστήμαις καὶ τέχναις) Idem: τὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας, vitiose.
ibid. Συνεστᾶσι) Idem: ξυνέστησαν, melius.
ead. l. 13. Ὑπερημμένους συνέβη) Idem: ξυνέβη.
ead. l. 14. Ἦ συνεῖναι) Idem: ξυνεῖναι.
Pag. 53. *l.* 1. Πολλὰ τοιαῦτα ἀκούων) Idem: πολλὰ τοιαῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ἀκούσας. Recipienda Belinus censet verba ἐπὶ τῆς γῆς.
ead. l. 13. Εἰς Ἄρειον πάγον) Idem: ἐς Ἄρειον πάγον.
Pag. 54. *l.* 1. Ὡς εἰ μηδὲ τὸ παράπαν ἐδεδίκαστο) Belinus haec verba de glossa suspecta habet. Nobis secus videtur. Solent sic iurisconsulti.
ead. l. 8. Χρηστὰ ἐλπίζειν γε δεῖ) Potior est lectio MS. 3011: — ἐλπίζειν σε δεῖ.
ead. l. 13. Καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον) In eodem: καὶ ἐς τὸ δεσμωτήριον.
Pag. 55. *l.* 8. Καὶ ἁπανταχῇ) Idem: ἁπανταχοῦ, omisso καί.
ead. l. 10. Κατὰ ἴλας) Idem: εἴλας.
ead. l. 12. Πολλοὶ γοῦν) MS. 2954: πολλοὶ δέ.
ead. l. 16. Περιέρχονται) MS. 3011: περινοστοῦσι.
Pag. 56. *l.* 3. Καὶ μὴν οὗτοί με) Idem: οὗτοί γε, male.
ead. l. 11. Ἱκανὸν δὲ) Idem: ἱκανόν γε.
ead. l. 13. Ἐκδικασθῶσιν) Idem: ἐκδεδικασθῶσιν.
ead. l. 14. Ἀπίωμεν, ὦ Δίκη, εὐθὺ) Idem: προίωμεν, ὦ Δίκη, ταύτην εὐθύ.
Pag. 57. *l.* 7. Εἴ ποθεν — καταπτοῖο) Idem: καταπτῇς, minus bene.
ead. l. 10. Ἅτε συνὼν) Idem: ξυνών.
ibid. Συνδιατρίβων) Idem: ξυνδιατρίβων.
Pag. 58. *l.* 5. Ἐπεὶ γὰρ) Idem: ἔτι γάρ.
ead. l. 6. Χρηστοὶ ἀκριβῶς) Idem: ἀκριβεῖς, mendose.
ead. l. 9. Μὴ ἐς βάθος παρεδέξαντο) Idem: παρεδέξαιντο, male.
Pag. 59. *l.* 4. Τὴν πνύκα ὁρῶσα) Idem: ἐς τὴν πνύκα ὁρῶσα, quod placet.
Pag. 60. *l.* 2. Σύμμαχος) Idem: ξύμμαχος.

ead. l. 4. Συντελῶν) Idem: *ξυντελῶν.*
ead. l. 5. Ἰδὼν ἐκ γειτόνων) Idem: *ἰδὼν ἡμᾶς ἐκ γειτόνων.* Restituendum *ἡμᾶς.*
ead. l. 12. Τίς δὲ ὑμᾶς) Idem: *τίς δαὶ ὑμᾶς.*
Pag. 61. *l.* 1. Πράττω παρ' αὐτοῖς) Idem: *τιμῶσι με*, ex glossa.
ead. l. 16. Οὐδὲ συνίημι) Idem: *ξυνίημι.*
Pag. 62. *l.* 2. Καὶ ἀστικὰ) Rectius in eodem scribitur *ἀστυκὰ*, ab *ἀστύ.*
ead. l. 5. Καὶ πολεμικὸς) Idem: *καὶ πολεμιστής.*
ead. l. 10. Τῆς συνουσίας) Idem: *τῆς ξυνουσίας.*
ead. l. 14. Εἰς στενὸν) Idem: *ἐς στενόν.*
Pag. 63. *l.* 1. Συγχέαντες) Idem: *ξυγχέαντες.*
ead. l. 3. Ἀπεξεσμένοι) Idem: *ἀποξυόμενοι.*
ead. l. 4. Ὃς ἂν μεγαλοφωνότερος αὐτῶν ᾖ θρασύτερος) Idem: — *αὐτῶν ἦν καὶ θρασύτερος*, bene.
ead. l. 6. Περιασχολεῖ) MS. 2954: *ἀσχολεῖ.*
ead. l. 7. Κεκνημένοι) Sic margo eiusdem MSti.
ead. l. 9. Εἰ δέ γε) MS. 3011: *εἰ δὲ καί.*
Pag. 64. *l.* 4. Εἰς Ἄρειον πάγον) Idem & MS. 2954: *ἐς Ἄρειον πάγον.*
ead. l. 9. Εἰσελθεῖν) MS. 3011: *ἐσελθεῖν.*
ead. l. 14. Συνθέουσιν) Idem: *ξυνθέουσιν.*
Pag. 66. *l.* 16. Ἐννέα κρινέτωσαν) Idem: *κρινάτωσαν.*
Pag. 67. *l.* 3. Διαλύσωμεν) Idem: *διανύσωμεν*, male.
ead. l. 4. Εἰς ὕστερον) Idem: *ἐς ὕστερον.*
ead. l. 6. Εἰ καὶ νεαρὸν) Idem: *εἰ καὶ μὴ παλαιὸν*, quae genuina lectio Belino videtur.
ead. l. 9. Δ' ὅμως) Idem: *δὲ ὅμως.*
ead. l. 13. Τίς δὲ οὗτος) Idem: *τίς δαὶ οὗτος.*
Pag. 68. *l.* 16. Οὐδεὶς) Idem: *οὐδὲ εἷς.*
Pag. 69. *l.* 12. Ὧν προστάξειεν) Vel *ὧν προστάξειέν ἂν*, vel *ὧν προσέταξεν* legendum monet Belinus.
ead. l. 14. Εἰς ἑσπέραν) MS. 3011: *ἐς ἑσπέραν.*
Pag. 70. *l.* 5. Πρὸς αὐτὴν ἀγαγοῦσα) Idem: *ἀπαγαγοῦσα.*
ead. l. 6. Κατηνάγκασε &c.) In eodem MS. a prima manu erat: *κατηνάγκασα — μετεδίδαξα — περιέσπασα — ἐπαίδευσα·* sed posterior manus *α* in *ε* mutavit. Videtur tamen praeferenda MSti lectio; inducitur enim Academia se ipsam accusans.
ead. l. 12. Εἰς μέσην ἑσπέραν) Idem: *ἐς μέσην ἑσπ.*

ead. l. 13. Ἡ Ἀκαδημία ἐγὼ λ͂ηρεῖν διδάσκω) Idem non agnoscit pron. ἐγὼ, neque eo opus.

Pag. 71. *l.* 4. Ἡ συνήγορος) Idem: ἡ ξυνήγορος.

ead. l. 8. Προαρπάσασα) Idem: προσαρπάσασα, non ita bene.

Pag. 72. *l.* 4. Περὶ ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης) Elegantius fit: ἀρετῆς πέρι καὶ σωφρ.

ead. l. 6. Καὶ συγχεῖν) Idem: καὶ ξυγχεῖν.

ead. l. 7. Τὴν συνουσίαν) Idem: τὴν ξυνουσίαν.

ead. l. 10. Καὶ ἀφῄρει τε τοὺς στεφάνους) Otiosum τε omittit MS. 3011, & pro ἀφῄρει etiam legit ἀφαιρεῖται.

Pag. 73. *l.* 5. Ἐπέστρεψα) Idem: ὑπέστρεψα, minus bene.

Pag. 74. *l.* 13. Οἱ πρὸ ὑμῶν) Idem: οἱ πρὸ ἐμοῦ.

Pag. 76. *l.* 2. Ἐρωτᾶτε) Idem: ἐρωτῶ.

Pag. 79. *l.* 1. Τὸ βέλτιον — δοκιμάσας) Idem: δοκιμασθέν.

Pag. 80. *l.* 7. Ἐλπίσωσι) Idem: ἐλπίσουσι, perperam.

Pag. 82. *l.* 8. Τί δὲ) Idem: τί δαὶ, magis Attice.

Pag. 83. *l.* 12. Ὥστε ἂν μὲν) Idem: ὥστε ἐὰν μέν.

Pag. 84. *l.* 13. Ἀπέφευγεν) Idem: πέφευγεν.

Pag. 85. *l.* 9. Προτέραν εἴσαγε) Idem: ἐσάγαγε, magis Attice.

Pag. 86. *l.* 10. Ὅταν τε εἰς) Idem: ἐς.

ead. l. 11. Εἰς τοὺς λόγους) Idem: ἐς τοὺς λόγους.

Pag. 87. *l.* 4. Καὶ ὅ, τι χρήσαιτο) Καὶ ὅ, τι ἂν χρήσ. legit Belinus.

ead. l. 6. Ὁρᾶν εἰς ἐμὲ) MS. 3011: ἐς ἐμέ.

ead. l. 16. Τοῦ γάμου τὴν εὐπορίαν) Idem: τὴν εὐποτμίαν, quod & ipsum commodum.

ibid. Περιελείφθεν) Idem: ἀπελείφθεν.

Pag. 88. *l.* 1. Περιηγόμεν) Idem: περιηγομένη, male.

ead. l. 8. Καὶ συνῆν μοι) Idem: καὶ συνῆν ἀεὶ, sicuti MS. Ox. idque dubio procul verum.

ead. l. 11. Μεγαλοφρονήσας) Idem: μέγα φρονήσας, magis Attice.

Pag. 89. *l.* 10. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκεῖνον, οἶμαι, ὑβρίζειν) Idem: ἀλλ' οἶμαι καὶ ἐς ἐκεῖνον ὑβρίζειν.

ead. l. 11. Τοῖς περὶ κακώσεως νόμοις) Art. τῆς ante κακώσεως etiam restituit MS. 3011. Bene.

Pag. 90. *l.* 11. Ἦν εἰς τὸν) Idem: ἦν ἐς τόν.

ead. l. 12. Μὴ ἐπιτρέπετε) Idem: μὴ ἐπιτρέπητε.

Pag. 91. *l.* 8. Εἰς τοὺς Ἕλληνας) Idem: ἐς τοὺς Ἑλλ.

Pag. 92. *l.* 3. Εἰς τὸ ἑταιρικὸν) Idem : ἐς τὸ ἑτ.

ead. l. 5. Ὅποι τὸν ὀφθαλμὸν φέροι) Vel φέρει cum MS. 3011 legendum, vel potius ἔφερε ſcribendum, monet Belinus.

ead. l. 8. Καὶ εἰσβιάζεσθαι) Idem: καὶ ἐσβιάζεσθαι.

ead. l. 11. Ἀπὸ τοῦ τέγους) Deficiunt haec in MS. 3011.

ead. l. 13. Λαθεῖν) Idem : λανθάνειν.

Pag. 93. *l.* 7. Ἠρέμα συνδιαλεγόμενον) Idem addit : τῶν ἐπαίνων καὶ κρότων οὐ δεομένους, quae verba Luciano aſſerunt etiam MSS. Gr. & P. Vid. var. lect.

Pag. 95. *l.* 2. Εἶτά μοι ἐς τὸ αὐτὸ φέρων συγκαθεῖρξέ μοι) In hac vulgata redundat alterum μοι. Expunximus poſterius auctoritate MS. 3011.

Pag. 96. *l.* 8. Καὶ ταύτῃ) Idem : καὶ διὰ τοῦτο.

ead. l. 10. Ἐπὶ γῆς βαίνειν ἐς τὸν ἀνθρώπινον εἴθισα τοῦτον τρόπον) Idem : ἐπὶ γῆς βαίνειν εἴθισα ἐς τὸν ἀνθρώπινον τοῦτον τρόπον.

Pag. 97. *l.* 5. Καθήμενος — σμικρολογοῦμαι) Idem : κάθημαι — σμικρολογούμενος.

ead. l. 7. Εἰργάσατο) Idem : κατεσκευάζετο.

ead. l. 9. Τὰ πάντα) Sic MS. 3011. In impreſſis tantum πάντα, ſine art.

In de Paraſito.

Pag. 99. *l.* 5. Ἢ ἄλλῳ μεταδοίης) MS. 3011 : μεταδῴης, Attice.

Pag. 103. *l.* 5. Παράσιτον σαυτὸν καλῶν) Idem : ἀποκαλῶν.

ead. l. 9. Ὅτε χρήζοι) Belinus corr. εἴ τε χρήζοι.

ead. l. 14. Γέλως πάμπολυς) MS. 3011 : γέλως πολύς.

Pag. 104. *l.* 1. Εἰ ταῖς ἐπιστολαῖς) Idem : εἰξέσαι ταῖς ἐπ. mendoſe, pro εἴ γε σοι ταῖς ἐπ.

ead. l. ult. Εἰ καὶ σμικρὰ δὲ τοῖς ἀληθέσι) MSS. 2954 & 3011 : εἰ καὶ σμικρὰ δέ τοι ἀληθῆ δέ. Vid. not.

Pag. 105. *l.* 13. Εἰ δὲ μετέχοι) MS. 3011 : μετέχει.

ead. l. 15. Εἴπερ οὕτως ἔχοι) Idem : ἔχει.

Pag. 106. *l.* 1. Ἀλλὰ μὴ) Abſunt ab eodem.

ead. l. 2. Μὴ σαθρὸν ἀποφθέγγηται) Idem: ἀποφθέγγωνται, perperam.

ibid. Δεῖ τοίνυν εἶναι καὶ ταύτην ὥσπερ) In eodem non leguntur quatuor ultima verba.

ead. l. 6. Οὐκ ἂν μεταγνοίη) Hanc edd. *S.* & *A.* lectionem firmat MS. 3011. Vulg. μεταγνοίοι.

ead. l. 9. Τοῦτον δὲ ἄνευ τέχνης) Videtur Belino ad orationis integritatem deeſſe verbum οἴει.

Pag. 107. *l.* 8. Ὅπως παντὸς ἀπέλθῃ) MS. 3011: ἀπέλθοι.

Pag. 108. *l.* 7. Εἰ μὴ καθ' ἡμέραν εἴη) Idem: εἰ μὴ — εἶεν, quod coniecerat Guyetus, probatque Belinus, etiam ſeq. ἀπόλλυσιν mutans in ἀπόλλυνται.

ead. l. 10. Μὴ καὶ μανίας εἴη ζητεῖν) Τὸ καὶ Belinus in ἂν migrare iubet.

Pag. 109. *l.* 7. Ἐπιτρέψας σὺ) MS. 3011: ἐπιτρέψας τις.

ibid. Καὶ χειμῶνι) Idem: καὶ χειμῶνος.

ead. l. 9. Οὐχ οὕτω) Idem: οὐδ' οὕτω.

ead. l. 10. Δυνήσεαι) Idem: δυνήσεται.

ead. l. 13. Οὐκοῦν καὶ παράσιτος) Idem poſt οὐκοῦν inſertum habet ἄρα, quod ut e gloſſa ortum reiicit Belinus.

Pag. 110. *l.* 1. Τέχνη ἄρα ἐστὶν) Idem: τέχνη οὖν ἄρα.

ead. l. 6. Οὐδὲ εἷς ἔχοι) Belinus em. ἂν ἔχοι. Poſſis etiam cum MS. 3011 legere: οὐδὲ εἷς ἔχει.

ead. l. 9. Διωμολόγηται ἡμῖν σήμερον) Idem MS. in locum ἡμῖν collocat καί.

ead. l. 11. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ὅπως) Plenius MS. 2954: ἀλλ' ἐκεῖνο σκόπει δὴ, ὅπως.

Pag. 111. *l.* 7. Ὡς ἄρα μακάριος) Ὡς ἂν μακ. Belino ſcribendum videtur.

ead. l. 12. Καὶ ἐγχείῃ) MS. 2954: ἐγχέῃ.

Pag. 112. *l.* 2. Τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων) Idem: τῷ φιλοσοφωτάτῳ τῶν λόγων.

ead. l. 12. Τὰς λείας κινήσεις). Idem: τὰς τελείας κινήσεις, male.

Pag. 113. *l.* 2. Παραπλήθωσι τράπεζαι σίτου καὶ κρεῶν) Idem: παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι σίτου καὶ κρειῶν. Neque aliter haec apud Homer. Od. I, 7, leguntur.

ead. l. 16. Πάντα καλῶς) Idem: πάνυ καλ. minus bene.

Pag. 114. *l.* 11. Τὸ φαγεῖν ἔχοι) Idem: ἔχει. Et ſic ed. *Baſ.* 4.

ead. l. 15. Εἰ γὰρ ἔχοι) Idem: ἔχει.

Pag. 116. *l.* 4. Ὑπὲρ ὧν — ἀχθεσθείη) Ἀχθεσθείη ἂν em. Belinus.

ead. l. 5. Ὥστε καὶ φάγοι καὶ πίοι) MS. 3011: ὥστε καὶ φάγῃ καὶ πίῃ. Sed & vulg. bene habet.

ead. l. 15. Ἀπὸ τῶν διδασκάλων) Idem: ἐκ τῶν διδ.

Pag. 117. *l.* 13. Οἶμος ἐς αὐτὸ) Idem: ἐς αὐτάς.

Pag. 119. *l.* 11. Ταύτῃ δέ ἐστι) Idem αὐτῇ loco ταύτῃ.

Pag. 120. *l.* 9. Οὐκ ἄλλο τι εὕροις) Leg. εὕρῃς, duce eodem MS. Alioquin ſcribendum οὐκ ἂν ἄλλο τι εὕροις.

Pag. 122. *l.* 11. Ἐπειδὰν γοῦν καὶ τούτων ἀποδείξαιμι) Belinus, nullum optativo locum hic eſſe putans, reſcribi vult ἀπέδειξα.

Pag. 123. *l.* 11. Μήτε εἶναι τέχνην) MS. 3011: τέχνης, male.

Pag. 124. *l.* 4. Καὶ παρέλθοι) Prave ibidem: παρέλθῃ.

ead. l. 7. Φιλοσοφίαν δὲ τίς ὡς ἀναγκ. ἀνάσχοιτο) Belinus em. φιλοσοφίαν δὲ τίς ἂν ὡς ἀναγκ. ἀνάσχοιτο.

Pag. 126. *l.* 13. Οὕς τινας καὶ εὕροις) Idem vir doct. καὶ in ἂν mutandum cenſet, vel recipiendam MS. 3011 lectionem: οὕς τινας καὶ εὕρῃς.

Pag. 128. *l.* 1. Πρὸς τὴν τέχνην) MS. 3011: εἰς τὴν τ.

ead. l. 5. Ἧκεν εἰς Σικελίαν) Idem: ἐν Σικελίᾳ. Non infrequens eſt Athenienſibus, obſervante Belino, ut τῷ ἐν cum dativo caſu utantur etiam cum verbis motum ſignificantibus. Sic Ocyp. v. 105: ἦλθεν — ἐν δόμοις.

Pag. 129. *l.* 9. Πεινῶντας εὕροι) Idem: εὕρῃ, prave.

Pag. 130. *l.* 6. Ὡς οὐ μέτριον ἀγῶνα) In eodem omittitur ὡς, neque eſt admodum deſiderabile.

ead. l. 13. Δηϊουμένην) Idem: δῃουμένην, Attice.

Pag. 132. *l.* 3. Καὶ εἰ ἀποθάνοι) Idem: ἀποθάνῃ, perperam.

Pag. 133. *l.* 11. Ἐντειχίδιοι κάθηντο) Idem: ἐκάθηντο, cum augmento.

ead. l. 12. Ὁ δὲ δὴ κορυφαῖος) Idem & MS. 2954: κορυφαιότατος, probante Belino.

Pag. 134. *l.* 7. Οὐ γὰρ δὴ τούτους ὥσπερ ἐκείνους ἔχεις αἰτιᾶσθαι) MS. 3011: οὐ γὰρ δὴ τούτους ἔχεις ὥσπερ ἐκείνους αἰτ. quod praeplacet.

ead. l. 9. Περὶ τῆς ἀνδρίας) Idem: ἀνδρείας.

ead. l. 13. Ὅστις εἰπεῖν ἔχοι) Belinus legit: ὅστις ἂν εἰπεῖν ἔχοι· vel ὅστις εἰπεῖν ἔχῃ.

Pag. 135. *l.* 2. Οὔτε εἶδον) MS. 3011: οὐδέ.

Pag. 137. *l.* 3. Ὅτε θυμὸς ἀνάγοι) Idem: ἀνάγει, & quidem rectius.

ead. l. 5. Ἑστήκει) Idem: εἱστήκει, Attice.

Pag. 138. *l.* 16. Σαρπηδόνα τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν) Idem: Σαρπηδόνα τὸν παῖδα τοῦ Διός.

Pag. 139. *l.* 4. Ἕκτωρ προσπίπτων) Inter hac voces in eodem MS. commode inſertum legitur καί.

ead. l. 10. Ταῦτα μὲν ἱκανὰ) Idem: ἱκανόν.

Pag. 140. *l.* 1. Ἐν ὑμετέροισι) Idem: ἐν ἡμετέροισι.
ead. l. 2. Ἀποβὰς) Idem: ὑπερβάς.
Pag. 141. *l.* 4. Τοιοίδε ὄντες) Idem: τοιοῦτοι ὄντες.
ead. l. 8. Ἀλλ' ὃν ἐν πολέμῳ μάχεσθαί φησιν ἑστιάσει) Recte habiturus hic locus videtur Belino, si ita legatur: ἀλλ' ὃν δεῖ ἐν πολέμῳ μάχεσθαί φησιν ἑστιάσειν.
ead. l. 9. Μάχεσθαι δέοι) MS. 3011: δέει, prave.
Pag. 142. *l.* 2. Εἰ δὲ δὴ καὶ πέσοι) Idem: καταπέσῃ· unde Belinus non dubitat, quin legendum sit εἰ δὲ δὴ καταπέσοι.
ead. l. 13. Ἐν πολέμῳ) Idem: ἐν τῷ πολ. cum articulo.
Pag. 143. *l.* 2. Χωρία) Belinus, corruptum a librariis putans hoc vocabulum, pro eo reponit σχόλια· & mox l. 7 pro πόλεως χωρία itidem legit εἰρήνης σχόλια.
Pag. 145. *l.* 5. Ὁ τούτου αἴσχιον) MSS. 2954 & 3011: αἴσχιστον, male.
ead. l. 16. Ἔτι πρεσβύτης) Ἤδη πρεσβύτης vult Belinus.
Pag. 146. *l.* 2. Ὅτι μισθὸς) MS. 3011: οἷον ὅτι μισθός.
ead. l. 3. Περὶ τούτοις) Ibidem: τούτους.
ead. l. 7. Ὅτῳ ὀργισθείη) Belinus corr. ὅτῳ ἂν ὀργ.
ead. l. 10. Λυπεῖταί γε μὴν ἥκιστα) Idem: λυπεῖταί γε μὴν καὶ ἥκιστα, eleganter addens καί.
ead. l. 12. Ὑπὲρ ὅτου λυπηθείη) Iterum ἂν inserit Belinus.
ead. l. 14. Πάντως ἀνάγκη) MS. 3011: πᾶσα ἀνάγκη.
Pag. 147. *l.* 8. Εἰ δὲ μὴ ὁ ἀνδρεῖος ἄλλως ᾖ) In eodem ante ἀλλως adiicitur οὐκ, non male.
Pag. 148. *l.* 4. Ἐπιβουλεύσειεν αὐτοῖς) Ἐπιβουλεύσειεν ἂν αὐτοῖς legit Belinus, & mox pro ἀνοχλθείη malit ἐνοχληθείη.
ead. l. 11. Παρασίτου μέντοι οὐδεὶς ἔχοι) MS. 3011: ἔχει, melius quam vulgatum. Belinus tamen praeoptat: οὐδεὶς ἂν ἔχοι.
ead. l. 14. Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκεῖνος) Idem: ἀλλ' ἑαυτῷ ἐκ. minus bene.
ibid. Εἰ μοιχεύσας τύχοι) Idem: τύχῃ, ortum ex confusione τοῦ οι & η, quae ut simplex ἰῶτα proferebant recentioris aevi Graeci, inter dictantem & excipientem vitium. Atqui vitiosa haec tum pronuntiatio tum scriptio non paucos auctorum locos corrupit, virosque alioqui doctissimos decepit, ut, εἰ subiunctivo iungi posse, exemplis evincerent; quod observat Belinus.
Pag. 150. *l.* 10. Ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκοῦσιν) MS. 2954: δοκεῖ, minus bene.

In de Gymnasiis.

Pag. 156. *l.* 6. Ἀφανίσαντες) Suspicatur Belinus legendum ἀφήσαντες, *omittentes.*

Pag. 158. *l.* 14. Διεζώσμεθα) MS. 3011: παρεζώσμεθα.

Pag. 195. *l.* 12. Ὅστις ἐν ἄστει σιδηροφοροίη) Belinus em. ὅστις ἂν ἐν ἄστει σιδ.

Pag. 198. *l.* 13. Ὡς ἐς τοσούτους ἀποδυσόμενοι) Interpolationis suspicionem haec verba incurrunt, forte a Scholiasta quodam huc intrusa.

In de Luctu.

Pag. 206. *l.* 3. Αὖθις λεγόμενα) MS. 3011: αὖθις αὖ λεγόμενα, male.

ead. l. 5. Καὶ ἐκείνοις) Idem: καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις.

ead. l. 7. Οὔτε εἰ τοὐναντίον) Idem: εἴ τε εἰ τοὐναντίον, prave.

ead. l. 8. Ἡδίω καὶ βελτίω) Idem: ἡδέα καὶ βελτίω, minus bene.

ead. l. 12. Ἐπιτηδεύουσιν) Idem: ἐπιτηδεύονται.

ead. l. ult. Οἱ σοφοὶ καλοῦσιν) Idem: οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, perperam.

Pag. 207. *l.* 4. Ζοφερὸν καὶ ἀνήλιον) MS. 2954: φοβερὸν καὶ ἀνήλιον, minus bene.

ead. l. 11. Τὸν τοιοῦτον) Ibid. abest articulus.

ead. l. 14. Τῆς ἀνόδου ὑφιέμενον) MS. 3011: τῆς ἄνω ἐφιέμενοι, prave.

Pag. 208. *l.* 3. Προύκειται) Idem: πρόκειται.

ead. l. 8. Καὶ πύλη, οὔση ἀδαμαντίνη) Idem: καὶ πύλη ἀδαμαντίνη, omisso οὔσῃ, quod & ipsum glossematis speciem habet.

ead. l. 9. Αἰακός ἐστι) Idem & MS. 2954: ἕστηκε, probante Belino.

ead. l. 12. Πειρῶντας ἀποδιδράσκειν) MS. 2954: διαδιδράσκειν.

Pag. 209. *ult.* Ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χῶρον) MS. 3011: ἐς τὸ τῶν ἀσ. χωρίον, quomodo ed. *Fl.*

Pag. 210. *l.* 3. Καὶ τροχῷ συμφερόμενοι) Non dubitat Belinus scripsisse Lucianum συμπεριφερόμενοι, quo verbo & alibi utitur, de Ixionis supplicio loquens; v. g. Deor. Dial. VI, c. 5 fin.

ead. l. 10. Ἐπὶ τῶν τάφων) MS. 3011: ἐπὶ τὸν τάφον.
ibid. Ὡς εἴ τῳ μὴ εἴη) Idem: ὡς εἴ πω, male.
ead. l. 14. Φέροντες ὀβολὸν ἐς τὸ στόμα κατέθηκαν αὐτῷ) Idem: φέροντες ὀβολὸν μεθῆκαν εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.
Pag. 211. *l.* 1. Καὶ εἰ διαχωρεῖ) In eodem omiſſum εἰ.
ead. l. 5. Ἀναπόμπιμοι) Idem: ἀναπέμπει μοι.
Pag. 212. *l.* 7. Ἀφίησι) Idem: ἀφίασι.
ead. l. 14. Οὐ κωμάσῃ) Idem: οὐ κωμήσῃ.
Pag. 214. *l.* 10. Ἐῤῥυτιδωμένος, κυφὸς) MS. 2954: ἐῤῥυτιδωμένος, καὶ κυφός.
ead. l. 12. Ὀλυμπιάδας ἀναπλήσας) MS. 3011: ἀνατλήσας.
ead. l. 15. Οὐ μηκέτι μεθέξομεν) Idem: μεθέξομαι, melius.
Pag. 215. *l.* 7. Οὐδὲ συνουσία παρατρέψει) Idem: διατρέψει. MS. 2954: ἀνατρέψει, & in marg. διατρέψει.
ead. l. ult. Ὁρᾷν δυνησόμεθα) MS. 3011: δεησόμεθα, quod Belino meliorem ſenſum fundere videtur.
Pag. 216. *l.* 8. Τῶν παρεσκευασμένων) Idem: τῶν παρασκευασμάτων. Nihil intereſt, utrum probes.
Pag. 217. *l.* 5. Πολλὰς συνειληχότα) Idem: συνανεχότα.
ead. l. 11. Ὑάλῳ περιχρίει) Idem: ὑέλῳ περιχρ.

In Rhetorum praeceptorem.

Pag. 220. *l.* 2. Πάνδημον ὄνομα) MS. 3011: πάντιμον ὄνομα.
Pag. 221. *l.* 1. Οὐκ εἰδὼς ὅθεν) Idem: οὐκ εἰδὼς ὁπόθεν, magis Attice.
ead. l. 3. Αἰτοίη) Idem: αἰτοίης. Sed optativum ſtare non poſſe, niſi in antec. pro ὁπότε νέος τις legatur εἴ ποτε νέος τις, obſervat Belinus.
ead. l. 8. Τὸ μὲν οὖν θήραμα) Deſiderantur in MS. 3011.
ead. l. 9. Ἀλλὰ ἐφ' ὅτῳ) Idem: ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ.
ead. l. 15. Προπονήσειν) Idem: προπονῆσαι.
Pag. 222. *l.* 5. Τοῦτό ἐστιν) Idem: τοῦτ' ἔστιν.
ead. l. 8. Ἀνιὼν) Idem: προσιών.
ead. l. 9. Εὐωχήσῃ) Idem: εὐωχήσεις.
ead. l. 10. Ἐκείνους) Idem tuetur priſcarum edd. ἔκπνους.
Pag. 223. *l.* 15. Κομίζοντας) Ibidem: κομίσοντας, melius forte.
Pag. 224. *l.* 1. Εἰς τὴν Ἀραβίαν) Idem: ἐς τὴν Ἀρ.
ead. l. 9. Εἰς Αἴγυπτον) Idem: ἐς Αἴγυπτον.
Pag. 225. *l.* 6. Ἐν θατέρᾳ) Idem: ἐπὶ θατέρᾳ. Augura-

tus est hanc lectionem Gesnerus, qui vertit: *ad alteram manum.*

ead. l. 9. Πολλοὶ ἁπανταχόθεν) Idem: πολλοὶ ἂν πανταχόθεν, male.

Pag. 226. *l.* 5. Οἵα ἡ Ἄορνος) Idem: ὁποῖον ἡ Ἄορνος, melius.

ead. l. 16. Πλὴν τό γε τοσοῦτο) Idem: τοσοῦτον, Attice.

ead. l. ult. Ὅτι ἡ μὲν τραχεῖα) Idem & MS. 2954: διότι.

Pag. 227. *l.* 10. Ἐπεὶ δ' οὖν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀφικόμενος) MS. 3011: ἐπὶ δ' οὖν τὴν ἀρχὴν ἀφικ.

ead. l. 11. Ὁποτέραν καὶ τραπητέον) Otiosum καὶ delent MSS. 2954 & 3011.

ibid. Ὡς οὖν ποιήσας) MS. 3011: ὅ, τι οὖν π. bene.

Pag. 228. *l.* 2. Ἐπὶ τοῦ σώματος δεικνὺς) Idem: ἐπὶ τῷ σώματι δεικνύων.

ead. l. 8. Καὶ φήσει) Idem: φησίν.

ead. l. 12. Τῇ βάσει) Idem: τῇ ῥοπῇ.

ead. l. 16. Καὶ τῶν ἀμφὶ Κράτητα) Idem: καὶ τῶν ἀμφὶ Κρητίαν. Vid. not.

Pag. 229. *l.* 5. Ὑπογράψει) Idem: ὑπογράφει, minus bene.

ead. l. 9. Πρὸς δὲ τούτοις) Idem: ὁ δὲ ἐπὶ τούτοις, melius, iudice Belino, cui omnino in textum admittenda videntur verba ὁ δέ.

Pag. 230. *l.* 2. Ὅπου — τέως) Pleonasmum, qui est in his verbis, tollit idem MS. pro τέως commode legendo ἴσως.

ead. l. 3. Ἐδόκει χρήσιμα) Idem: ἐδόκει τὰ χρήσιμα, perperam.

ead. l. 13. Πρὸς δὲ τὴν ἑτέραν) Idem: σὺ δὲ πρὸς τὴν ἑτ.

Pag. 231. *l.* 8. Ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις) Idem: γνωρίζεις, minus bene; ὡς enim h. l. valet ἵνα.

Pag. 232. *l.* 6. Φαίη ἂν τοιγαροῦν) Idem: φαίη τοιγαροῦν ἄν.

ead. l. 9. Οἷον εἴωθεν, Αὐτοθαΐδα) Idem: οἷον εἴωθεν αὐτὸς, Θαΐδα.

ead. l. 13. Ἔπεμψε πρὸς μὲ) Idem: ἔπεμψε ἐπ' ἐμέ.

Pag. 233. *l.* 10. Ὦ Κλητίου μέλημα) Idem non habet voc. Κλητίου, neque erit, credimus, qui illud desideret.

Pag. 234. *l.* 10. Τὰ πρῶτα — ἔχων) Elegantius absit ἔχων subaudiendum; omisit illud MS. 3011.

Pag. 235. *l.* 3. Καὶ λευκὴ, ἔργον τῆς Ταραντίνης ἐργασίας)

Idem: ἡ (leg. ἢ) λευκὴ ἔρια ἔργον τῆς Ταραντίνης ἐργ.

ead. l. 10. Προσήσεται) Idem: προσείσεται, male.

ead. l. 11. Καὶ σκορακιεῖ) Idem: καὶ οὐδὲ σκορακιεῖ.

ead. l. 12. Ἀλλὰ σχήματος) Exsulat ex eodem ἀλλὰ, idque merito.

Pag. 236. *l.* 5. Κᾂν σισύρα τῶν παχειῶν τὸ ἱμάτιον ᾖ) Pro κᾂν Belinus legit καὶ, h. s. *& penula de pellibus vestimentum sit rusticorum.*

ead. l. 8. Ταῦτα συμφορήσας) Idem: ξυμφορήσας.

ead. l. 9. Ἐς τοὺς προσομιλοῦντας) Idem: πρὸς τοὺς ὁμιλοῦντας.

ead. l. 12. Λέγοις) Idem: λέγει τις.

ead. l. 15. Ὀνοματοθέτει) Idem: νομοθετεῖ.

Pag. 237. *l.* 14. Ὅ, ττικεν ἐπί κε ῥῆμα γλῶτταν ἔλθῃ) Depravatum hunc locum censet Belinus, restituendumque ex Quom. hist. c. 32: ὅττι κεν ἐπ' ἀκαιρίμναν γλῶτταν ἔλθῃ.

Pag. 239. *l.* 7. Καὶ λαρύγγιζε) MS. 2954: καὶ κελάρυζε.

Pag. 243. *l.* 7. Διοίσεις τῶν ἄλλων) Idem ante haec verba addit καὶ ταυτί γε.

Pag. 246. *l.* 5. Ἐπισπασάμενος) Idem: ἐπιστάμενος αὐτοῖς. Vid. Schol. ad h. l.

In Philopseudem.

Pag. 250. *l.* 14. Ἐκ γυναικός τις ἐς ὄρνεον) MS. 2954: ἔς τι ὄρνεον.

Pag. 252. *l.* 3. Καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν) Idem: καὶ ἀνόητος αὐτὸς ἔδοξεν.

ead. l. 12. Τοὺς περιηγητὰς αὐτῶν) Non infeliciter Belinus pro αὐτῶν restituit τῶν ἀληθῶν.

Pag. 253. *l.* 15. Ὡς μεμήνοι καὶ ἔξω εἴη) Belinus em. ὡς μέμηνε καὶ ἔξω ἦν.

Pag. 254. *l.* 14. Ὡς ἔφασκον) MS. 2954: ὡς ἔφασκεν.

Pag. 255. *l.* 3. Ὑποφητεῦσαι) Idem: ὑποφυτεῦσαι, perperam.

ead. l. 14. Πεφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι) Μὴ ψαύσαιμι ἂν, & paulo post ὡς ἂν ἀγνοήσαιμι, legendum monet Belinus.

Pag. 256. *l.* 1. Ὑπὲρ τοῦ νοσήματος) MS. 2954 pro ὑπὲρ habet περὶ, quod sensui magis est conveniens.

ead. l. 2. Τὰ δὲ καὶ τότε) Idem: τὰ μὲν δὴ καὶ τότε.

ead. l. 17. Ἐλάφου χρῆναι τὸ δέρμα) Idem: ἐλάφου χρῆσθαι διὰ τὸ δέρμα.

Pag. 257. *l.* 7. Ἐπεὶ μὴ ἐπισταίμην) Ἐπιστάμην vult Belinus.

Pag. 258. *l.* 1. Ὡς πιστεύσειν) MS. 2954: ὡς πιστεύειν, neque hic opus futuro.

ead. l. 5. Τὸ δέρμα ἐνδήσῃ) Idem: ἐνδύσῃ, prave.

ead. l. 11. Καί μοι δοκεῖς) Idem: κἀμοὶ δοκεῖς, Attice.

ead. l. 15. Τί δή ποτε) Idem: ὅ, τί δή ποτε, male.

Pag. 259. *l.* 2. Ἐπάγων τὸν λόγον) Idem: τῷ λόγῳ.

ead. l. 3. Τοῦ τε πύρετοῦ) Idem: οὔτε πυρετοῦ, perperam.

Pag. 260. *l.* 10. Τὸν Μίδαν ἑωρῶμεν) Idem: ὁρῶμεν.

ead. l. 15. Ὅς ἰάσεται) Idem: ὃς ἰάσαιτο, minus recte.

Pag. 261. *l.* 5. Ἐς γὰρ τὸν ἀγρὸν) Idem: ἐς τὸν ἀγρὸν γάρ.

Pag. 265. *l.* 1. Εἰ ταῦτα εἶδες) Idem: εἰ ἂν εἶδες.

ead. l. 6. Καὶ πρόχειρον) Idem: καὶ πρόθυμον, frustra.

Pag. 266. *l.* 2. Ἐγὼ γοῦν ἡδέως) Idem: ἐγὼ δὲ ἡδέως.

ead. l. 15. Εἰ δὲ μὴ πεισθείη) Idem: εἰ δὲ ἀπειθοίη, quod vulgato non est deterius.

Pag. 267. *l.* 3. Τὰ τοιαῦτα εἶδεν) Idem: ταῦτα εἶδεν.

ead. l. 13. Τὰ δοκοῦντά οἱ λέγοντι — μετ᾽ ἐξουσίας) Idem: τὰ δοκοῦντά σοι λέγοντι ἐπ᾽ ἐξουσίας, plane uti in *Flor.*

Pag. 272. *l.* 15. Ὁ πρὸ ἐτῶν πέντε) Idem: ὃ πρὸ ἐτῶν ποτε, non bene.

Pag. 273. *l.* 5. Εἰς τὸ λάσιον) In eodem super λάσιον inductum mendosum λαγεῖον.

Pag. 278. *l.* 1. Ἡ ἐτάφη) Idem: ἧς ἐτάφη.

ead. l. 2. Καὶ ἐπεὶ ἀνέστη) Idem: καὶ ἀφ᾽ οὗ ἀνέστη.

ead. l. 5. Εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε ἐθεράπευες) Redundat in hac phrasi alterutrum γε.

ead. l. 11. Ἐπιβαλὼν αὐτοῖν τὴν χεῖρα) In MS. 2954 superscriptum ἐπιθεὶς αὐτοῖς τ. χ.

Pag. 281. *l.* 1. Πρὸς ἀλλήλους) Idem: πρὸς αὐτούς.

Pag. 282. *l.* 8. Ὡς ἐθέλοις) Leg. ὡς ἐθέλεις.

Pag. 283. *l.* 2. Οἷ βαδίζοιμι) Belinus corr. οἷ βαδίζοιμι ἄν.

ead. l. 9. Πανταχόθεν προσβάλλων) Idem: προσβλέπων.

ead. l. ult. Εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ) Idem: εὐαγγελλων, omisso αὐτῷ.

Pag. 287. *l. ult.* Ἐπειδὴ δὲ ἔλθοιμεν) Leg. ἔλθομεν.

Pag. 288. *l.* 6. Ἐπειδὴ ἅλις ἔχοι) Rectius legatur εἶχε.

ead. l. 8. Ἐποίει ἂν) Expungendum ἂν, ut alienum ab hoc loco.

ead. l. 9. Ὅπως ἐκμάθοιμι) Ὅπως ἂν ἐκμ. em. Belinus.

ibid. Ἐβάσκαινε γὰρ αὐτοῦ) Deeſt ultimum verbum in MS. 2954.

Pag. 289. *l.* 8. Δύο μοι ἐγένοντο διάκονοι) Sic idem MS. niſi quod pro διάκονοι in eo eſt ὑδροφόροι. Vulg. δύο μοι ἐγένοντο οἱ διάκονοι.

In Hippiam.

Pag. 294. *l.* 6. Μεταστελεῖται) MS. 2954: μεταστέλλεται. Nihil refert.

ead. l. 9. Ὁ καὶ ψάλλαι) MS. 1428: ψάλλειν.

Pag. 295. *l.* 3. Πρὸς δὴ τί) Idem: πρὸς τί δή.

ead. l. 6. Ὁπόσοι ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ) MS. 2954: ὁπόσοι ἐν τῇ θεωρίᾳ.

ead l. 11. Σώστρατον) MSS. 1428 & 2954: Σωσίστρατον MS. 3011: Σωσίπατρον.

Pag. 299. *l.* 11. Καὶ ἐγκαθέζεσθαι) MS. 2954: ἐγκαθίσαι. MS. 2957: ἐγκαθίζεσθαι.

Pag. 300. *l.* 8. Ἀρχομένους ἔργου) MS. 2957: ἀρχομένου. Vid. not.

ibid. Θέμεν) Idem: θέμεναι.

ead. l. 12. Προκεχωρηκότα) MSS. 1428, 2954 & 2957: προσκεχωρηκότα.

Pag. 301. *l.* 3. Καινὰ ἐπινοῆσαι) Pro καινὰ MS. 2957 vitioſe habet κοινά.

In Bacchum.

Pag. 303. *l.* 1. ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ) MS. 3011: προλαλιά.

ead. l. 9. Ὡς ἡ μὲν φάλαγξ — γυναῖκες εἶεν) Belinus corr. ἦσαν.

Pag. 306. *l.* 2. Τὴν Ἰνδικὴν πυρὸς ἐμπεπληκὼς) MS. 2957 φλογὸς pro πυρός. MS. 3011: τὴν Ἰνδ. ἐμπεπληκὼς, omiſſo πυρός.

Pag. 307. *l.* 12. Τί πρὸς τὸν Διόνυσον) MS. 2954: τί πρὸς τὸν λόγον.

In Herculem.

Pag. 312. *l.* 1. ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ) MS. 3011 iterum: προλαλιά.

ead. l. 14. Ταῦτά γε) Post haec verba ἰδὼν, vel simile, insertum velit Belinus.

Pag. 313. *l.* 8. Δεσμὰ δέ εἰσιν) MS. 2954: τὰ δεσμὰ δέ εἰσιν, non male.

Pag. 316. *l.* 7. Τηλικῷδε ὄντι) Malit Belinus: τηλικῷ τε ὄντι.

ead. l. 10. Μή τινι ὑμῶν δόξαιμι) Idem vir doct. monet scribendum δόξαιμι ἄν.

In adversus Indoctum.

Pag. 2. *l.* 4. Τοὺς σέας) In MS. 2954 suprascriptum τοὺς σῆτας, addito Scholio: σημαίνει δὲ τοὺς σκώληκας.

ead. l. 7. Ὅσα ὁ Καλλῖνος — γράψαιεν) Belinus corr. ἔγραψαν, l. γράψαιεν ἄν.

Pag. 3. *l.* 10. Ἐκεῖναι γὰρ τῷ ποιμένι) MS. 2954 respuit art. τῷ, neque id immerito.

Pag. 4. *l.* 3. Καίτοι, οὐδὲ, εἰ καὶ πάνυ) Ex eodem MS. restituimus posterius καὶ, quod in edd. desideratur.

ead. l. 5. Ἐμέλησέ σοι πώποτε) Idem: ποτὲ, male.

Pag. 7. *l.* 7. Οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο) Ὅ, τι ἂν χρήσαιτο Belinus legit.

Pag. 8. *l.* 3. Ἀπὸ κρύους, οἶμαι) Idem vir doctus malit ὑπὸ κρύους. Praepositiones ὑπὸ & ἀπὸ quam facile in MSS. misceantur, notum est.

Pag. 9. *l.* 6. Αὐτοῦ τὸ ῥεῖθρον) MS. 3011: αὐτὸ τὸ ῥεῖθρον. MS. 2954: αὐτῷ τὸ ῥ.

ead. l. 12. Ὁπόταν ἀνανεύσειε) Iidem MSS. ὁπότε ἀναν. Leg. εἴ ποτε ἀναν.

Pag. 10. *l.* 10. Ἀδύνατον εἶναι) MS. 2954: ἀδύνατα εἶναι.

Pag. 11. *l.* 5. Ἐντετορευμένων) MSS. 2954 & 3011: ἐντετορνευμένων.

Pag. 14. *l.* 16. Καὶ μακάριον ἔσεσθαι κληρονομήσαντα) Idem: καὶ μακάριος ἔσεσθαι κληρονομήσας.

Pag. 16. *l.* 2. Τοῦ Γηρυόνου) An τῶν Γηγενέων; ait Belinus. Neque enim probabile, Geryonis ossa ex ultima Hispania, ubi ille ab Hercule occisus vulgo creditur, Thebas fuisse translata.

Pag. 17. *l.* 2. Καὶ διὰ τοῦτο χρυσῶσαι αὐτοῦ &c.) MS. 2954: καὶ δι' αὐτὸ χρυσῶσαι αὐτοῦ, & in margine αὐτῷ. Hoc quidem bene.

ead. l. 8. Ὃς τοιαῦτα μὲν φθέγγῃ) Οὐ τοιαῦτα φθέγγῃ coniicit Belinus.

Pag. 18. *l.* 6. Πράως εἴποις τοῦτό γε) Belinus legendum ſtatuit: ῥᾳως εἴποις ἂν τοῦτό γε. In ſeqq. ὁ μὲν ἐπαινοῖ τι, ἢ αἰτιῷτο — σὺ δὲ ἀπορoίης, καὶ μηδὲν ἔχοις &c. idem emendat: ὁ μὲν ἐπαινεῖ τι, ἢ αἰτιᾶται — σὺ δὲ ἀπορεῖς, καὶ μηδὲν ἔχεις.

Pag. 19. *l.* 6. Τῶν καὶ ἐπ' ἐλάχιστον) Sic MSS. 2954 & 3011. In vulgatis deeſt particula καί.

ead. l. 7. Κτένιον) MS. 2954: κτένας.

ead. l. 13. Κᾀμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι) Diverſam ab hac lectionem offert MS. 2954: κᾀμὲ εὑρόντα εἰδέναι.

ead. l. ult. Πεπεισμένον) Idem & MS. 3011: πεπεισμένος.

Pag. 20. *l.* 3. Οὐχ ἕτερος) In iiſdem: οὐδ' ἕτερος, probante Belino.

ibid. Ὡς ἀληθεύοις) MS. 2955: ὡς εἰ ἀληθεύοις, perperam.

ead. l. 6. Ἐκκεκραγέναι) MSS. 2954 & 3011: κεκραγέναι, probe.

Pag. 22. *l.* 2. Ἐπισχοῦσα) Legendum coniicit vir quidam doctus apud Belinum ἐπιδοῦσα.

Pag. 23. *l.* 13. Καὶ Βάταλος) MS. 2954: ἢ καὶ Βάταλος. MS. 3011: ἢ Βάτ. abſque καί.

ead. l. 15. Μαίνεσθαι) Belinus malit: μιαίνεσθαι.

Pag. 25. *l.* 4. Νεόκτιστον) MS. 2954: νεόκτητον.

Pag. 28. *l.* 15. Σὺ γὰρ ὠνήσῃ) Idem: σὺ δὲ γὰρ ὤν.

ead. l. 16. Ὠφελῆσθαι) Idem: ὠφελεῖσθαι, male.

Pag. 29. *l.* 7. Ὁπόταν δὲ) Idem: ὅταν δέ.

ead. l. 13. Μαχαιρίδας) Μαχαιρίδιον vult Pierſon. ad Moer. Atticiſt. pag. 260.

In Calumn. non temere cred.

Pag. 31. *l.* 1. Ἀνθρώποις) MS. 2954: τοῖς ἀνθρώποις, cum articulo. Bene.

ead l. 4. Ἐπισκιάζουσα) Vulgatum hoc ſine dubio ex gloſſemate ortum alterius lectionis, quam ante oculos habuit Scholiaſtes, ἐπηλυγάζουσα. Reſtituendum igitur h. l. ἐπηλυγάζουσα poſt Pierſonum ad Moer. Attiſt. p. 164 cenſet Belinus.

Pag. 32. *l. ult.* Προὔλαβε τὴν εἰκόνα) MS. 2954: προὔβαλε.

Pag. 33. *l.* 1. Πρὸς τὸν Πτολεμαῖον) Art. τὸν ſuppeditarunt MSS. 2954 & 3011. Vulg. πρὸς Πτολεμαῖον. Cf. mox l. 8.

ead. l. 9. Ὡς εἴη κεκοινωνηκὼς τῶν ὅλων, καὶ ὡς ϑεάσαιτο) Belinus em. ὡς ἦν κεκοινωνηκὼς — καὶ ὡς ἐϑεάσατο.

ead. l. 12. Καὶ τὴν Πηλουσίου) MS. 2954: καὶ τὴν τοῦ Πηλουσίου.

ead. l. 14. Ὡς ἂν κάρτα καὶ τἆλλ' οὐ πάνυ φρενήρης) Verba καὶ τἆλλ' & πάνυ non habentur in MS. 3011:

Pag. 34. *l.* 1. Πρὸς τῆς παραδόξου) MS. 2954: ὑπὸ τῆς παρ.

ead. l. 7. Ἔαδε μηνίειν) Forte εὔαδε legendum, ait Belinus, ut apud Homer. Iliad. Ξ, v. 340, & alibi.

ead. l. 15. Μεταγνῶναι) MS. 3011: αἰσχυνθῆναι.

Pag. 35. *l.* 8. Οἷον δὴ τὴν λύτταν) Idem: διὰ loco δή.

Pag. 36. *l.* 1. Δύο παρομαρτοῦσι) Idem: δύο μαρτυροῦσαι, & in margine ὁμαρτοῦσαι.

ead. l. 12. Οὕτω γὰρ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν γενήσεται) MS. 2954 post haec verba restituit voc. φανεροτέρα, pro γενήσεται vero legit γένοιτο.

Pag. 37. *l.* 8. Αἴτιος γένοιτο τῷ πλησίον) Αἴτιος γένοιτο ἂν τῷ πλ. emendat Belinns.

Pag. 38. *l.* 7. Οἷον ὁ Σόλων) MS. 2954: οἱονεὶ ὁ Σόλων, magis Attice.

ead. l. ult. Κεχειρωμένοι) Idem: κεχρημένοι. Vulgatum praestat.

Pag. 40. *l.* 7. Τοῦ πολέμου) Belinus legit: τοῦ πολεμίου.

Pag. 41. *l.* 15. Ἐπαληθεύουσιν, ὅτι) MS. 3011: ὅτι τοι.

Pag. 43. *l.* 13. Τῶν εὐδαιμόνων γίγνεται) Idem & MS. 2954: τῶν εὐδαιμόνων τούτων γίγνεται.

Pag. 44. *l.* 9. Τὰς διαφορὰς) Opinatur Belinus, scriptum fuisse τὰς διανοίας, *excogitationes.*

Pag. 45. *l.* 10. Δυνάμενα προκαλέσασϑαι) MS. 2954: προκαλεῖσϑαι.

ead. l. 15. Μὴ προσίεσϑαι) Idem: προέσϑαι, mendose.

Pag. 47. *l.* 13. Παρὰ τὸν καιρὸν) Malit Belinus: περὶ τὸν καιρὸν, l. κατὰ τὸν καιρόν.

Pag. 48. *l.* 11. Μνημονεύοντα) MS. 3011: μνημονεύσαντα.

Pag. 49. *l.* 7. Ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν) MS. 2954 cum artic. ἐντὸς ἅπαξ τῶν τειχῶν.

Pag. 50. *l.* 13. Οὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτο) Vel γίνεται, vel γένοιτ' ἂν, vult Belinus.

Pag. 54. *l.* 6. Ἅτε μηδὲν ἂν τοιοῦτο &c.) Idem vir doct. mutatum cupit μηδὲν ἂν in μηδένα, & paulo post pro ἧς φησιν ἐκεῖνος reponit ὡς φησιν ἐκεῖνος, sc. Ἀριστείδης. Cf. Plutarch. in Aristid. pag. 484 ed. Reisk.

In Pseudologistam.

Pag. 58. *l.* 3. Ὡς ἀποφράδι ὅμοιος εἴης) Belinus legit ἂν εἴης.
ead. l. 5. Εἰ μὴ καὶ) MS. 2954: εἰ καὶ μή.
ead. l. 6. Ὅ, τι καὶ βούλεται εἶναι) Elegantius ibidem: ὅ, τι καὶ βούλεται, absque εἶναι. Sic infr. pag. 69: τί βούλεται αὐτοῖς &c.
Pag. 59. *l.* 1. Πάριον τὸ γένος) Idem: Πάρειον.
ead. l. 3. Περιπετεῖς) Belinus coni. προπετεῖς, nulla urgente necessitate.
ead. l. 10. Παροξύνεις ἐπὶ σεαυτὸν) MS. 2954: παροξύνεις ἑαυτῷ, male.
Pag. 61. *l.* 5. Ἐς ἡμᾶς ἥκοι) Idem: οἴκοι, vitiose.
ead. l. 8. Πρὸς ἐμοῦ) Idem: πρὸ ἐμοῦ.
Pag. 62. *l.* 2. Οὐχ ὁ ἀσημότατος) Idem: οὐχ ὁ ἐπισημότατος, perperam.
ead. l. 6. Προεισελθὼν) MS. 2955: προσελθών.
ead. l. 13. Ταῦτα μόνα) Idem: αὐτὰ μόνα.
ead. l. 15. Κατάλειπε) Idem & MS. 3011: κατάλιπε.
Pag. 63. *l.* 2. Μηδένα αἰτιάσασθαι) MS. 2955: αἰτιᾶσθαι.
ibid. Μήτε δὲ ἐμὲ πρὸς αὐτοὺς ἐπαινέσῃς) Belinus, cui haec male cohaerere cum seqq. videntur, legendum proponit: μήτε δὲ μεῖον πρὸς αὐτῶν ἐπαινεθήσῃ, hoc sensu, *quoique vous ne remplissiés pas le rôle entier, vous n'en serés pas moins loué par les spectateurs, & vous ne répandrés pas vous-même la lie des vices, dont cet homme est couvert.* In MSS. 2955 & 3011 pro ἐπαινέσῃς est ἐπαινέσεις.
Pag. 64. *l.* 4. Τὸν ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκεῖνον λόγον) MS. 2954: τῶν ὑπὲρ Πυθαγ. ἐκείνων λόγων.
ead. l. 14. Ὅπως μνήμης ἔχωσι) Idem: ἔχουσι.
Pag. 65. *l.* 6. Ὁρῶν) Idem: ἰδών.
ead. l. 7. Ἐξεπολέμωσε τότε αὐτοὺς) Idem: ἐξεπολέμωσεν αὐτοὺς, omisso τότε.
Pag. 67. *l.* 4. Εἰδεῖεν) Idem: εἰδέναι.
Pag. 68. *l.* 3. Ἐπεισκωμάσαν) Belinus corr. ἐπεισκομίσαν.
ead. l. 10. Τὸν Ἐρεχθέα) Non comparentem in edd. articulum τὸν restituimus praeeunte MS. 2954.
Pag. 69. *l.* 7. Ἢ γὰρ ἂν ἡττηθέντες) Ἂν reiiciunt MSS. 2954 & 3011, estque alienum ab hoc loco.
Pag. 70. *l.* 3. Τοὔνομα ἔστω, φησί τις) Belino legendum videtur: τοὔνομά ἐστι, ὥς φησί τις.

Pag. 71. *l.* 13. Εἰ οἱ πάλαι) Εἰ deficit in MSS. 2954 & 3011, & exterminandum illud putat Belinus, ut inutile.

ead. l. 15. Βδελυροί τινες ἐς τὰ ἤθη) MS. 2954: βδελυροί τινες τὰ ἤθη, optime.

Pag. 72. *l.* 11. Κἂν εἴ τις βάκηλον) Idem: κἂν εἴ τις σκληρὸν βάκηλον. Sed rectius abest σκληρόν.

Pag. 75. *l.* 6. Τί δ᾽ ἂν αἰσχρὸν) Belinus malit: τί δ᾽ ἂν αἰσχρότερον.

ead. l. 13. Εἰ λέγοις) MS. 2955: εἰ λέγεις, minus bene.

ead. l. 14. Βεβιῶσθαι) Idem: βεβιῶσαι, perperam.

ead. l. 15. Καὶ τοὖργον αὐτὸ εἶδεν) Idem: τοὖργον αὐτὸ εἶναι εἶδεν.

Pag. 76. *l.* 4. Εἰ μὴ παντάπασιν ἐπιλήσμων τις εἶ) Idem addit: τὸ στόμα, obscurum quo sensu.

ead. l. 14. Ἐργάσασθαι) Idem: εἰργάσθαι, melius.

Pag. 77. *l.* 5. Ἐπίστευσεν ἄν σοι μὴ εἶναι τοιοῦτον) Τοιούτῳ em. Belinus.

ead. l. 15. Προσέμαθες) MS. 2955: εἰσέμαθες.

Pag. 78. *l.* 10. Καὶ τοῦ ἰοῦ ἐκείνου) Idem: κατὰ καὶ τοῦ ἰοῦ, male.

Pag. 79. *l.* 2. Ἀνθοκρατεῖν) MS. 2954: ἀνθοκροατεῖν· unde Belinus coni. ἀντιακροατεῖν.

Pag. 80. *l.* 2. Τηλικοῦτον) MS. 2954: τοιοῦτον.

Pag. 82. *l.* 2. Ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς) Idem: ἀλλ᾽ ὀνόματος, corrupte.

Pag. 83. *l.* 16. Ἐκπεπυσμένη πάντα) Idem: ἐκπεπυσμένη ταῦτα.

Pag. 86. *l.* 3. Ἀμύνασθαι) Idem: ἀμύνεσθαι.

ead. l. 6. Πλὴν εἴ γέ τι) Πλὴν ἕν γέ τι Belinus legit.

In de Domo.

Pag. 93. *l.* 14. Ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ) Pro ἢ Belino scribendum videtur ἦ, *profecto*.

Pag. 109. *l.* 7. Πάρεργον τοῦτο τῆς ἐπὶ Γοργόνας πτήσεως) Belinus probabiliter coni. legendum ἀπὸ Γοργόνος· reversus enim a Gorgonis haec egit Perseus.

In Macrobios.

Pag. 125. *l.* 7. Τί με βοᾷς) Additum oportuit γῆ, iudice Belino. Γῆ, τί με βοᾷς;

Pag. 127. *l.* 2. Ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων) Mendosam hanc

vulgatam ortam ex confusione copulativae καὶ compendiose scriptae cum nota Graecorum numerali κ, quae *viginti* significat, verissime suspicatur Belinus. Sit igitur legendum: ἑκατὸν καὶ τεσσάρων.

In de Dipsadibus.

Pag. 140. *l.* 3. Ἀμηγέπη βατὰ) Sic etiam MS. 2954, sed supra βατὰ scripto η, quasi mutatum voluerit in βατή. Placuit idem Guyeto.

In Navigium seu vota.

Pag. 158. *l.* 15. Εὖγε λέγεις) MS. 2956: εὖ λέγεις.

Pag. 160. *l.* 14. Ἀναφαλαντίας τις) Debetur haec lectio eidem MS. In vulg. desideratur τίς.

Pag. 161. *l.* 10. Ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ) In eodem commode additum invenitur περιπεσόντας.

ead. *l.* 15. Ὁπόταν ἐπιλάβῃ καὶ τοῦ Νότου) Belinus, genitivos τοῦ Νότου non ferens, necessario emendandum putat τὸν Νότον. Non assentimur. Conf. Scyth. c. 5: ἀλλὰ μάλα ἐπιλήψεταί σου.

Pag. 162. *l.* 14. Πλαγιάζοντας) MS. 2956: πλησιάζοντας, vitiose.

Pag. 163. *l.* 6. Στροβίχου) Idem Στρομβίχου· quorum quodnam verius sit, quis praestabit?

ead. *l.* 8. Δυοῖν θάτερον) Idem: δυεῖν.

Pag. 165. *l.* 9. Μέγεθος) Idem: πάχος, quod sua in versione secutus est Belinus.

Pag. 167. *l.* 11. Τις οἶδεν) Idem: τις εἶδεν, probe.

Pag. 173. *l.* 3. Ἀνορύχθω) Idem & MS. 2954: καὶ ἀνορωρύχθω.

ead. *l.* 7. Πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ καὶ Πυθοῖ) Iidem: πλὴν ὅσα θύμον καὶ λίθοι. Vid. not.

Pag. 182. *l.* 13. Ὦ Ἀδείμαντε) MS. 2954: ὦ Σάμιππε. Vid. not.

Pag. 183. *l.* 2. Τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρωσώμεθα) Idem & MS. 2956: τὰν τῇ Ἑλλάδι πάντα ἤδη χειρωσ.

ead. *l.* 4. Κρατήσομεν) Iidem: κρατοῦμεν.

Pag. 187. *l.* 5. Καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην) Belinus tentat: καὶ σοὶ πρῶτα φαίνεσθαι τὴν γνώμην, subaudito ἐστί. Vulgatum defendit Gesnerus. Vid. not.

Pag. 198. *l.* 3. Καταβάντες ἀπὸ τῶν θησαυρῶν) Ἀπὸ τῶν θρόνων legit Belinus.

In Dialogos meretricios.

I.

Pag. 199. *l.* 1. Τὸν στρατιώτην) MS. 2955 addit ἐκεῖνον, ſatis commode.

ead. l. 2. Ἀβρότονον) Idem: Ἀβρότανον.

Pag. 200. *l.* 6. Ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι) Idem: ἀλλ' εἰωθὸς γίνεσθαι.

II.

Pag. 203. *l.* 13. Ἦ συντέθηκας αὐτὴ, ὦ Μύρτιον, καινάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχοῦσα) MS. 2955: ἢ τινὰς σεαυτῇ, ὦ Μύρτιον, κενὰς ζηλοτυπίας σκιαμαχοῦσα ἐξεῦρες; quod vulgato non eſt deterius.

Pag. 204. *l.* 4. Ὡς ἔρια ὠνήσαιτο) Idem: ὡς ἔριον ὠνήσ.

ead. l. 6. Μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ) Idem: μᾶλλον δὲ σὺ αὐτὴ, minus bene.

ead. l. 13. Κατεστεμμένα) Idem: κατεστεφανώμενα (leg. καταστεφ.) ex gloſſa.

III.

Pag. 206. *l.* 2. Ἕωθε δακρύων) MS. 2955: ἕωθεν δακρ.

Pag. 207. *l.* 5. Ὥστε μόλις ἀπέσπασε) Revocavimus lectionem edd. *Salm.* & *Baſ.* 4. quam etiam ratam habet MS. 2955. In *Reitz.* ed. expreſſum ἐπέσπασε, forte operarum errore.

ead. l. 7. Καὶ ἡ Θαῒς ἐμειδία) MS. 2955: ἐμειδίασε, minus bene.

Pag. 208. *l.* 2. Ἔσκωψεν εὐθὺς ἐς ἐμὲ) Idem: ἐπ' ἐμὲ, fruſtra.

ead. l. 7. Τυραννεῖν τὸ συμπόσιον) Idem: τοῦ συμποσίου, vitioſe.

Pag. 209. *l.* 4. Ἢ οἷον δὴ) Idem: ἢ οἷον δὲ, perperam.

ead. l. 6. Τί οὖν; ἀνέχωμαι) Idem: ἀνέχομαι, male.

IV.

Pag. 210. *l.* 2. Εἰ καὶ πάνυ μισουμένη γυνὴ τυγχάνοι) MS. 2954: τυγχάνει, minus bene.

ead. l. 3. Θοἰμάτια γὰρ ὅλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην) In eodem deeſt ὅλα, & mox legitur ταῦτα προείμην.

ead. l. 5. Μισήσαντα Σιμμίχην) Idem: τὴν Σιμμίχην, cum articulo.

ead. l. 7. Οὐκ ἔτι σύνεστιν) Idem: συνέσται. MS. 2955: σύνεστε, quod Belino arridet.

ead. l. 11. Μέμνημαι γὰρ ταῦτα) MSS. 2954 & 2955: πεπείσμαι γὰρ ταῦτα.

ead. l. 13. Οὐδ' ἑώρακα) MS. 2955: οὐδὲ ἑώρακα.

Pag. 211. *l.* 11. Περιβάλλουσαν) Idem & MS. 2954: περιλαμβάνουσαν, prave.

ead. l. 13. Ἐπὶ πλέον ὀχλήσειας) MS. 2955: ἐπὶ πλέον ἐνοχλήσειας, melius.

Pag. 212. *l.* 16. Ἀλλ' εἴ τινα εὕροιμι) Idem: εὕροίμεν.

ead. l. ult. Ἀποσώσοι γὰρ ἂν) Idem: ἀπόσώσειεν γ. ἄν.

Pag. 213. *l.* 8. Καὶ ἐπικεῖσθαι δὲ δεῖ) Idem ignorat καὶ ante ἐπικεῖσθαι.

V.

Pag. 215. *l.* 1. Τὴν Λεσβίαν Μέγιλλαν) MS. 2954: τὴν ἀσεβῆ Μέγ. quod ſine dubio ex gloſſa in textum migravit.

ead. l. 3. Καὶ συνεῖναι ὑμᾶς) MS. 2955: καί σε συνεῖναι αὐτῇ.

ead. l. 4. Εἰ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν) Idem elegantius omittit ἐστιν.

ead. l. 8. Τί τὸ πρᾶγμα) Idem: ὅ, τι τὸ πρ. perperam.

ead. l. 9. Ὅταν συνῆτε) MS. 2954: ὅταν καὶ συνῆτε.

ead. l. 11. Φιλῶ μὲν, εἰ καί τινα) MS. 2955: φιλῶ μέν σε, εἰ καί τινα, melius.

ead. l. ult. Τοιαύτας γὰρ ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας) In eodem poſt γυναῖκας additur ἀῤῥενωπούς.

Pag. 216. *l.* 1. Αὐτὸ πάσχειν) Idem: αὐτὰς πάσχειν, male.

ead. l. 3. Τοιοῦτό τι) Idem: τοιοῦτόν τι, magis Attice.

ead. l. 7. Πότον τινὰ συγκροτοῦσα αὐτὴ, καὶ Δημώνασσα ἡ Κορινθία, πλουσία δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρειλήφασί με κιθαρίζειν) Idem: πότον τινὰ συγκροτοῦσαι αὐτή τε καὶ Δημώνασσα ἡ Κορινθία, πλουτοῦσα δὲ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος οὖσα τῇ Μεγίλλῃ, παρέλαβον κἀμὲ κιθαρίζειν· itaque Belinus iubet in Luciano reſcribi.

ead. l. 10. Καὶ ἀωρὶ ἦν) Idem: καὶ ἀωρία ἦν.

ibid. Καὶ ἐμέθυον) Idem: αἱ δὲ ἐμέθυον, melius.

ead. l. 11. Ἄγε δὴ) MS. 2954: ακουε δὴ, male.

ead. l. 14. Τὸ μετὰ ταῦτα) MS. 2955: τὸ μετὰ τοῦτο.

ead. l. 15. Ἐφίλουν) Idem: κατεφίλουν, quod praevalet.

Pag. 217. *l.* 1. Περιέβαλλον, καὶ τοὺς μαστοὺς ἔθλιβον) Idem: περιέβαλον, καὶ τοὺς μαστοὺς ἀπέθλιβον. Nihil in vulg. mutandum.

ead. l. 2. Καὶ ἔδακνε) MS. 2954: καὶ ἐδάκρυε, corrupte.

ead. l. 3. Ὅ, τι τὸ πρᾶγμα εἴη) Ἂν εἴη em. Belinus.

ead. l. 4. Τὴν μὲν πηνήκην ἀφείλετο) MS. 2955: ἄφειλε, minus bene.

ead. l. 6. Καὶ ἐν χρῷ ὤφθη) Idem: ἐν χρῷ δὲ ὤφθη, omisso καί.

ibid. Οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις) Idem: οἱ πάνυ ἀνδρώδεις.

ead. l. 7. Καὶ ἐγὼ ἐταράχθην) Idem: κἀγὼ, Attice.

ead. l. 9. Ἀλλ' οὐχ ὁρῶ, ἔφην, ἐνταῦθα νεανίσκον) Idem: ἀλλ' οὐχ ὁρῶ γε, ἔφην ἐγὼ, νεανίσκον ἐνταῦθα.

ead. l. 10. Μὴ καταθήλυνέ με) Idem: μή με καταθήλ.

ead. l. 11. Μέγιλλος γὰρ ἐγὼ λέγομαι) Idem: ἐγὼ ὀνομάζομαι, melius forte.

ead. l. 12. Ταύτην τὴν Δημώνασσαν) Absentem ab edd. articulum ante Δημ. reposuimus auctore eodem libro.

ead. l. 13. Ἐπὶ τούτῳ) Idem: ἐπὶ τοῦτο, mendose.

ead. l. 15. Κρυπτόμενον ἐν ταῖς παρθένοις) Idem: ἐν ταῖς παρθένοις κρυπτόμενον ταῖς ἀλουργίσι.

ibid. Καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο) Idem: καὶ τὸ ἀνδρεῖον δὲ ἐκεῖνο, inserto δὲ, quo tamen nihil opus.

ead. l. 16. Ὅπερ οἱ ἄνδρες) Idem: ἅπερ οἱ ἄνδρες.

ead. l. ult. Δέομαι δὲ οὐδὲ) Idem: δέομαι γὰρ οὐδέ.

Pag. 218. *l.* 1. Ἠδίω παραπολὺ) Idem: αἰδοίῳ παραπ. mendose.

ead. l. 6. Τὰ Ἐφέστρια) Idem: τὰ ἐπιχώρια. Sed videtur hoc interpretamentum esse seqq. verborum παρ' αὐτοῖς. Belinus pro Ἐφέστρια legendum coniicit Ἐρωτίδια. Athenaeus lib. XIII, pag. 561: Θεσπιεῖς τε τὰ Ἐρωτίδια τιμῶσι &c.

ead. l. 9. Μὴ οὖν τι καὶ σὺ τοιοῦτο) Idem: μὴ οὖν καὶ σὺ τοιοῦτόν τι.

ibid. Οὔκουν, ὦ Λέαινα) Idem: οὐκ, ὦ Λέαινα.

ead. l. 13. Καὶ γνώσῃ οὐδὲν ἐνδέουσάν με) Idem: καὶ μαθήσῃ οὐδὲν ἐνδέουσάν μου, perperam.

ead. l. 15. Παρέσχον, ὦ Κλων.) Idem: παρέσχον μὲν, ὦ Κλων. melius.

Pag. 219. *l.* 1. Εἶτα ἐγὼ) Idem: εἶτ' ἐγὼ, elegantius quam vulgatum.

ead. l. 2. Περιελάμβανον) Verius ſine dubio ibidem exaratur περιέβαλον.

ibid. Ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει) Idem, inverſo verborum ordine: ἡ δὲ ἐφίλει τε, καὶ ἐποίει, rectius.

ead. l. 6. Ὥστε μὰ τὴν Οὐρανίαν) Idem non agnoſcit ὥστε, legitque νὴ τὴν Οὐρ. non bene.

VI.

Pag. 219. *l.* 3. Τὸ πρῶτον μίσθωμα κομισαμένη) MS. 2955: τὸ πρῶτον μισθωσαμένη· quod e Scholio veniſſe, recte ſuſpicatur Belinus.

Pag. 220. *l.* 5. Ἀποστροφὴ) Idem: ἀποτροφὴ, corrupte.

Pag. 221. *l.* 6. Ἢ τί λέγεις) Idem: ἢ τίνα λέγεις, perperam.

ead. l. 11. Ἀλλὰ ἐκείνη) Idem: ἀλλ' ἐκείνη, melius.

Pag. 222. *l.* 7. Καγχάζειν) Idem: καγχαρίζειν, mendoſe.

Pag. 223. *l.* 5. Ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι) Idem: δέῃ, recte.

ead. l. 7. Ὡς ὑπαγάγοιτο) Idem: ὑπάγοιτο, minus Attice.

ead. l. 10. Παραπολὺ αὐτῆς) Idem: παραχρῆμα αὐτῆς, male.

ead. l. 12. Ζώης μόνον) Idem: ζώοις, minus Attice.

ead. l. 14. Οἷος ὁ Εὔκριτος) Idem: ὁποῖος ὁ Εὔκρ.

Pag. 224. *l.* 1. Καὶ τούτοις συγκαθεύδειν) Idem: καὶ τοιούτοις συγκαθεύδειν.

VII.

Pag. 224. *l.* 1. Ἂν ἔτι) MS. 2954: ἂν δ' ἔτι, melius.

Pag. 225. *l.* 1. Τῇ Οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις δάμαλιν ἑκατέρᾳ, στεφανῶσαι) Idem & MS. 2955: τῇ Οὐρανίᾳ δὲ τῇ ἐν κήποις δάμαλιν &c. Vid. not.

ead. l. 8. Εἰ κύριος γένωμαι) Rectius cum Belino legas ἢν κύριος &c.

Pag. 227. *l.* 8. Καὶ πρώην ὅτε) MS. 2955: καὶ πρώην μὲν ὅτε.

ead. l. 14. Λεῖός μοι, φασὶ, Χαιρέας) Idem: λεῖός μοι φαίνει Χ. probante Belino.

Pag. 228. *l.* 7. Καὶ σωφρονήσεις) Sic idem liber ſcriptus. Vulg. σωφρονήσῃς.

ead. l. 9. Σήμερον Ἀλῶα ἐστὶ) Idem: Ἀλῶος, minus bene. Pro σήμερον Belinus malit Attic. τήμερον.

ead. l. 14. Ἀπειλήσας ἀποπλευσεῖσθαι) Idem: ἠπειληκὼς ἀποπλευσεῖσθαι.

Pag. 229. *l.* 5. Μνησθήσεται οἴει) Idem: μνησθήσεται ἔτι, οἴει, & fic placet Belino.

VIII.

Pag. 229. *l.* 1. Εἴ τις δὲ) MS. 2954: ὅστις δέ.

Pag. 230. *l.* 2. Ἔτι ἐραστὴς ἐκεῖνός ἐστι) MS. 2955: οὐκέτι ἐραστὴς &c. quod amplectitur Belinus.

ead. l. 13. Εἰ σύ τινα ἕτερον ἐραστὴν ἔχοις) Idem: ἔχεις.

Pag. 231. *l.* 13. Εἰ δὲ πιστεῦσαι) Idem: πιστεύσει. Belinus inde conficit πιστεύσειε, bene.

ead. l. ult. Ὀκτωκαιδεκαέτης) Idem: ὀκτωκαιδεκαέτις, melius.

Pag. 232. *l.* 2. Πρὸ πολλῶν ἐτῶν) Idem: πρὸ ἐτῶν ἱκανῶν.

ead. l. 3. Πλέον πέντε δραχμῶν) Idem: πλέον τι πέντε δρ. fatis commode.

ead. l. 8. Καλλιάδης) Idem: Καλλίδης. Sic & in feqq.

IX.

Pag. 233. *l.* 1. In MS. 2955 titulus hoc modo exhibetur: Δωρίδος, Παννυχίδος, Δορκάδος, Φιλοστράτου, καὶ Πολέμωνος.

ead. l. 5. Ὥς φασιν) Idem: ὡς φαίνει.

Pag. 234. *l.* 3. Ἐπανεληλύθειτε) Idem: ἐπανεληλύθετε, male. Genuinam lect. fervat ed. *Flor.* ἐπανεληλύθατε.

ead. l. 12. Παρμένωνα) Idem: Παρμένοντα, corrupte.

Pag. 235. *l.* 1. Ὦ Δορκὰς) Idem: ὦ Δωρί.

ead. l. 4. Οὐδὲν προειπὼν) Idem: προσειπὼν, minus bene.

ead. l. 14. Τηριδάταν) Τιριδάταν legit Belinus.

ead. l. ult. Καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα) MS. 2955: ἀπέδραμον δέ σοι ταῦτα, melius.

Pag. 236. *l.* 1. Παρόντων) Sic idem liber. Vulg. πάντων. Vid. not.

ibid. Ἥξει γὰρ) Idem: ἥξει δέ.

ead. l. 2. Ἀναπυθόμενος εὕροι) Idem: ἀναπυθ. δ' εὕροι.

ead. l. 9. Προσέτι γὰρ) Idem: προσίσταται γὰρ, vitiofe.

ead. l. 10. Πενόμενος ἔτι) Abeft ab eodem ἔτι.

ead. l. 11. Τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν) Idem: τί ἐκεῖνος οὐκ ἂν ποιήσειεν.

Pag. 237. *l.* 6. Καί σοι χάριν ἔχω) Idem: καί τοι χάριν ἔχω.

ead. l. 13. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξεναγὲ) Idem: ἀλλὰ τὰ νῦν σοι, ὦ ξεν. Unde Belinus legit: ἀλλὰ τὰ νῦν σὴ &c. *tua Pannychis mea est.*

X.

Pag. 239. *l.* 1. Φοιτᾷ παρά σε) MS. 2955: παρά σοι.

Pag. 240. *l.* 3. Διότιμον) Idem: Δίωνα.

ead. l. 4. Φίλος μοι) MS. 2954: φίλος ἐστί μοι. MS. 2955: φίλος ἐστὶ, abſque μοι.

Pag. 241. *l.* 3. Περισκεψομένην) MS. 2955: ἐπισκεψομ.

ead. l. 9. Ἀπαγγεῖλαι) Idem: ἐπαγγεῖλαι, minus bene.

Pag. 242. *l.* 2. Ἐπισεσυρμένα) MS. 2954 ſupraſcriptum offert περισεσυρμένα. Probaret Belinus, ſi legeretur παρασεσυρμένα.

ead. l. ult. Εἰ δὲ σωφρονοῖμι) MS. 2955: εἰ γὰρ σωφρ.

Pag. 244. *l.* 5. Τῆς Νεβρίδος) Idem & MS. 2954: τῆς Δορκάδος, falſo.

XI.

Pag. 245. *l.* 4. Ἔκλαες δὲ) MS. 2955: ἔκλαες γάρ.

ead l. 5. Ὀλολύζων) Idem: ἀνολολύζων, melius.

ead. l. 7. Ἀποκρύψῃ) Idem: ἀποκρύψῃς.

ead. l. 12. Καὶ ἀπωθοῦ με) Idem non agnoſcit με.

ibid. Περιπλέκεσθαι θέλουσαν) Idem: μέλλουσαν, minus bene.

Pag. 247. *l.* 1. Μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν) Idem: μῆνες σχεδὸν ἑπτὰ, melius.

ead. l. 7. Εἰς τὸν ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα) Idem: ἐς τὸν ἑπόμενον Ἐλ.

ead. l. 9. Πιστευσείας ἂν) Idem: ἂν πιστεύσειας, melius.

ead. l. 13. Περὶ δὲ τοὺς κρ.) Idem: παρὰ, male.

Pag. 248. *l.* 3. Τοιαύτῃ μὴ συνὼν) Idem: μὴ τοιαύτῃ συν.

ead. l. 11. Ὡς ἐπὶ τούτοις παραλαμβανοίμην) Belinus ultimum verbum reformat in παρελαμβανόμην. Pro ἐπὶ τούτοις in MS. 2955 male ἐπὶ τούτου.

ead. l. ult. Τὴν φενάκην) Idem: τὴν πηνήκην, magis Attice.

Pag. 249. *l.* 1. Τῶν ἀλφῶν) Idem: τῶν ἄλλων ἀλφῶν, perperam.

XII.

Pag. 249. *l.* 4. Ἠνάγκασα ἐμοὶ) MS. 2955: ἠνάγκασα σὲ ἐμοί.

Pag. 250. *l.* 12. Ὡς λυποίης) Idem: λύποις, minus bene. *ead. l. ult.* Ἡ αὐλητρὶς Κυμβάλιον) Idem: Κυβάλιον, & mox iterum.

Pag. 251. *l.* 3. Ὕβριζες) Idem: ὑβρίζεις.

ead. l. 4. Πιὼν ἂν ἐκείνῃ) Idem: πιὼν ἓν ἐκείνῃ, quod non improbat Belinus, hoc sensu: *après avoir bu une gorgée.* In vulgata ἂν redundat.

ead. l. 8. Προκύψας) Idem: προσκύψας.

ead. l. 12. Ἡ λελύπηκα) Idem: ἢ ἐλύπησα.

Pag. 252. *l.* 9. Τὸ δὲ μὴ ἐπικλασθῆναι δακρυούσης) In eodem, neglectis duabus prioribus vocibus, legitur: μὴ δ' ἐπικλασθῆναι θέλει (voluit fort. ἐλέει l. ἐλεῖ, *misericordia*) δακρυούσης.

ead. l. 14. Παύου) Idem: παῦσαι, magis Attice.

Pag. 253. *l.* 2. Εἴθε μὴ αὐτὸς) Idem: μὴ δ' αὐτός.

ead. l. 11. Ἰόεσσαν τὴν νῦν δακρύουσαν) Idem: ταύτην τὴν νῦν δακρύουσαν.

Pag. 254. *l.* 1. Δευτέρᾳ ἱσταμένου) Idem: δευτέρου, mendose.

ead. l. 6. Ἐπὶ τῶν νώτων) Idem: ἐπὶ τὸν νῶτον.

ead. l. 8. Τὴν αὔλιον) Idem: τὴν αὔλειον.

Pag. 255. *l.* 8. Πρὸς αὐτὸν) Idem: πρὸς ἀπάτην, ex glossa.

ead. l. 10. Ὡς ἅμα καθεύδοιμεν) Idem: ὡς συγκαθεύδοιμ.

Pag. 256. *l.* 6. Ὀργιζομένη δικαίως) Idem: ὀργίζομαι γὰρ δικαίως, quod Belino praeplacet.

XIII.

Pag. 257. *l.* 8. Συναγαγόντες αὐτοὺς) MS. 2955: αὐτὸν, vitiose.

ead. l. 10. Ἀνατρέπω μὲν ὅσον ἑπτὰ) Idem: ὡς ἑπτὰ, perperam.

Pag. 258. *l.* 3. Οὐδ' ἐκείνης τῆς πράξεως) Idem: οὐδ' ἐκεῖνα, corrupte.

ead. l. 4. Μέγιστος ὢν, ὁπλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶναι) Idem: μέγιστος ὢν μὲν, ὁπλομάχων δοκῶν ἄριστος εἶναι.

ead. l. 6. Εἴ τις ἐθέλοι) Idem: ἐθέλει, minus bene.

ead. l. 7. Κατεπεπλήγεσαν) Idem: κατεπλάγησαν MS. 2954: κατεπεπήγεσαν, quod arridet Belino.

ead. l. 9. Ἀρίσταιχμος γὰρ ἡγεμὼν ἡγεῖτο) Belinus, non concoquens tautologiam, quae est in verbis ἡγεμὼν ἡγεῖτο, eliminandum censet voc. ἡγεμών. Suspicatur ta-

men idem, forte ſcripſiſſe Lucianum ὁ Ἡγεμῶνος, *filius Hegemonis.*

ead. l. 11. Τολμήσας δ' ὅμως) MS. 2955: τολμ. δ' οὖν.

Pag. 259. *l.* 1. Ἀβίωτα γὰρ ἦν μοι) Idem: εἶναι loco ἦν.

ead. l. 8. Τίνι με πάντες τότε) Idem: τίνι μέ τότε πάντες.

ead. l. 16. Εἰς τὸ στέρνον) Idem: ἐς τὸ στ.

Pag. 260. *l.* 6. Συγκοιμηθοίη) Idem: συγκοιμηθείη, melius.

ibid. Ἔγωγε οὖν) Idem: ἔγωγ' οὖν.

ead. l. 13. Ἐπὶ τῇ σαρίσσῃ) Idem: ἐπὶ τῆς σαρίσσης. Cf. ſupr. l. 1; & infr. pag. 262, l. 12.

Pag. 261. *l.* 12. Ὦ Γραμμὴ) Idem: ὦ Γραμμί.

Pag. 262. *l.* 10. Πολὺ φοβερὸν) Idem: φοβερώτερον.

Pag. 263. *l.* 4. Οὐκ ἄλλως ἀφίκοιτο) Οὐκ ἂν ἄλλως ἀφ. legit Belinus.

XIV.

Pag. 265. *l.* 5. Ἐν γυργάθῳ) MS. 2954: ἐν γυρθάκῳ.

Pag. 266. *l.* 8. Ἐκεῖνος ἐπρίατο) Idem: οὐκ ἐκεῖνος ἐπρ. *an non ille emit?* quod etiam bonum.

XV.

Pag. 269. *l.* 13. Ὑπέκροκον) Schol. MS. 2954: ἀντὶ τὰς χορδὰς διαψηλάφων ἀναβάλλομαι τὴν Λύδιον ἁρμονίαν, ἥτις ἡδίστη τῶν ἄλλων καὶ τόπῳ προσφορωτάτη.

Pag. 271. *l.* 3. Ψόφοι) Ibidem in margine adſcripta gloſſa: ἀντὶ διάκενοι καυχήσεως.

In de morte Peregrini.

Pag. 273. *l.* 16. Οἷός γε ἦν) MS. 2954: οἷός τε ἦν, quod praeſtat.

Pag. 277. *l.* 3. Ἀκούοντας — ὁρῶντας) Ibidem ſupraſcriptum: ἀκούοντα & ὁρῶντα. Nihil intereſt.

Pag. 278. *l.* 11. Καὶ τί γὰρ) Lacunae notam ante haec verba poſuit Belinus, ſcilicet exiſtimans periiſſe hoc loco, quae adverſus Chriſtum in hoc libello ſcripſerit Lucianus, auctore Suida. Nequaquam enim Peregrinum iis praeditum fuiſſe mentis animique dotibus, ut in eum quadrent quae honorifice de eo mox dici videantur. Tum falſum eſſe, quod innuit vulgata, Chriſtianos eo legislatore uſos, ipſumque inſtar Dei habuiſſe. Contra vero omnia pulchre convenire in Chriſtum.

Pag. 290. *l.* 5. Ὥστε ἄμεινον) Belinus emendat ὡς δὲ ἄμεινον, & pro ὑμῶν cum Tan. Fabro legit κυνῶν. Fumus ſymbolum vanitatis, qua laborabant Cynici.

Pag. 291. *l.* 4. Οὐκ ἀπ' ἐλπίδος μὴ ἀναπηδήσεσθαι) Cf. de Paraſit. c. 4: ἀλλὰ ΜΗ καθάπερ αἱ πονηραὶ χύτραι διακρουόμεναι ΜΗ σαθρὸν ἀποφθέγγηται.

Pag. 300. *l.* 13. Οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ περισπούδαστον ἦν) Placet Belino, haec ita ſanari: τοὺς δὲ μὴ, (ſcil. ἀπέστρεφον) οἷς καὶ τοῦτ' αὐτὸ &ç.

In Fugitivos.

Pag. 306. *l.* 4. ΥΠΟΔΙΚΟΣ) Belinus vere em. ὑποδοχεύς. Mox l. 6, pro κατέναντι Ὀλυμπίων, relictum a Luciano putat κατέναντι τοῦ Ὀλυμπίου.

ead. l. 5. Ὡς ἐμβάλοι τις) Ὡς ἐνέβαλε τις corr. Belinus.

ead. l. 6. Αὐτὸν φέρων) MSS. 2954 & 3011: φέρων αὐτόν.

Pag. 307. *l.* 3. Ἀνθρωπίνων σωμάτων) Iidem: ἀνθρωπείων σωμάτων.

ead. l. 11. Τί δὲ βουλόμενος) MS. 3011: τί δαὶ βουλόμενος, Attice.

ead. l. 12. Ἐμπεσὼν) Idem & MS. 2954: ἐμπεσόντα.

ead. l. 15. Ἥλατο) MS. 3011: ἥλλατο.

Pag. 310. *l.* 4. Ἠδικήκασί σε) MS. 2954: ἠδίκησάν σε.

ead. l. 8. Τὸ ἀνθρώπινον) Idem: τὸ ἀνθρωπεῖον.

ead. l. 13. Ἃ μὲν πράττουσιν ἄνθρωποι) MSS. 2954 & 3011 addunt art. οἱ ante ἄνθρωποι. Bene.

ead. l. ult. Ἰάσασθαι) MS. 3011: ἰάσεσθαι, melius.

Pag. 311. *l.* 3. Καὶ τοιαῦτα) Idem & MS. 2954: καὶ ταῦτα.

ead. l. 7. Ηἶξα) Iidem: ἦξα.

ead. l. 10. Ἐργάσασθαι) Sic MS. 3011. Vid. not.

ead. l. 15. Καὶ γένος ὄλβιον) Minus apte *beata* vocatur Brachmanum gens, quorum nota vitae auſteritas. In MSS. 2954 & 3011 pro ὄλβιον legitur ὅλον, verius procul dubio.

ead. l. 16. Τοῖς Νεχραίοις) MS. 3011: Νεχρέοις.

ibid. Ὅμοροι) Idem & MS. 2954: ὅμορον, bene, iudice Belino, cui verba οἱ Βραχμᾶνες inducenda videntur, utpote e gloſſa nata.

Pag. 312. *l.* 6. Ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέποντες) Iidem: ἐντρέποντες, vitioſe.

Z 4

ibid. Ἀλλ' οὐ μέγα τοῦτο) MS. 2954: ἀλλ' οὐδὲν μέγα τ.

Pag. 313. *l.* 7. Ὡς ἐπάδων προσβιάζοι) MSS. 2954 & 3011: προσβιβάζοι.

Pag. 315. *l.* 3. Ὀλίγον ἐπιμετρῆσαι) Iidem: ὀλίγον ὅσον ἐπιμετρῆσαι, ut alias solemne nostro.

ead. *l.* 14. Ὁπότε — στρέφοιεν) Monet Belinus, vel εἴποτε legendum esse, vel στρέφοιεν mutandum in στρέφουσι.

ead. *l.* *ult.* Ἐν παισὶ) MSS. 2954 & 3011: ἐν πᾶσι.

Pag. 316. *l.* 12. Ἔδοξεν οὖν) Iidem: ἔδοξεν δή.

ead. *l.* 13. Ἐπὶ τὴν βελτίστην ἀπόνοιαν) Belinus sollerti coniectura emendat ἀπονίαν. Facilis in utroque verbo librariorum lapsus.

ead. *l.* 15. Προσκαλέσαντες) MS. 2954: προσπαρακαλέσαντες, quod est efficacius.

Pag. 317. *l.* 6. Τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον) MS. 3011: τὸν ἐν τῇ Κοίμῃ ὄνον, mendose.

Pag. 318. *l.* 1. Τὸ δὲ ὀψώνιον) Idem: ὄψον.

ead. *l.* 5. Πολλοὺς οἴονται) MS. 2954: οἷόν τε, corrupte.

ead. *l.* 15. Ἐθέλῃς) Ex MS. 3011. Vulgo ἐθέλοις.

Pag. 319. *l.* 1. Τὸν Διογένη) Idem & MS. 2954: τῶν Διογένη, rectius omnino.

ead. *l.* 8. Περὶ τραπέζας ἔχειν) Belinus coni. τρέχειν.

ead. *l.* 11. Ἐάσουσιν) MS. 3011: ἐάσωσιν, male.

ead. *l.* 12. Εἰς ἑσπέραν) Idem: ἐς ἑσπέραν.

ead. *l.* 14. Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις) Sic idem MS. Vid. not.

Pag. 320. *l.* 10. Κοινὰς ταύτας ἅπασι) Idem & MS. 2954: κοινὰς αὐτὰς ἅπασι.

Pag. 321. *l.* 1. Οὐδὲν γοῦν οὕτως εὕροις ἄλλο) Εὕροις ἂν ἄλλο emendari iubet Belinus.

ead. *l.* 16. Οὐδὲ κεκτῆσθαι ἀξιῶ) MSS. 2954 & 3011: ἀξιῶν.

Pag. 322. *l.* 11. Τῷ τρίβωνι τοῦ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τοῦ Δ.) MS. 3011 melius: τῷ τρίβωνι τῷ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τῷ Δ. Praecessit enim etiam τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος.

Pag. 323. *l.* 13. Καταπέμψωμεν) Idem & MS. 2954: κατάπεμψον, quae genuina lectio.

Pag. 324. *l.* 13. Ὡς κἂν ὀλίγους αὐτῶν ἐπιτρίψωμεν) Veram iudicat Belinus MSti 2954 & marginis *A.* 1 *W.* scripturam ὡς οὐκ ἂν ὀλίγους &c.

Pag. 325. *l.* 12. Ὑποπεπταμένον) Ὑποτεταμένον legit idem vir doctus.

Pag. 326. *l.* 2. Καί τις ποταμὸς) MSS. 2954 & 3011: καί τις καὶ ποταμός.

ead. l. 6. Καὶ ὑπονέφελοι) MS. 3011: καὶ ἐπινέφελοι, manifeſtum vitium.

ead. l. 12. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπὸν) MS. 2954: οὐδὲν τὸ χαλεπόν.

ead. l. ult. Διὰ τὸ μὴ ξυγγενέσθαι αὐτοῖς) Idem & MS. 3011: διὰ τὸ μὴ ξυγγενέσθαί ποτε αὐτοῖς, melius.

Pag. 328. *l.* 7. Ὄνομα ἦν) MS. 3011: ἦ, prave.

ead. l. 10. Τῶν κροκίδων) Idem & MS. 2954: κροκύδων.

ead. l. 13. Φιλοσοφεῖν φησιν) MS. 3011: φιλοσοφεῖ. MS. 2954: φιλοσοφεῖ καὶ φησίν.

Pag. 330. *l.* 9. Ἄλλο δὲ εἴποι) Iidem: εἴπῃ, rectius.

ead. l. 11. Φιλότητα παρέσχε) MS. 3011: παράσχῃ.

Pag. 331. *l.* 6. Κυνὸς ἀγρίου) MS. 2954: ἀργείου, vitioſe.

ead. l. 13. Ἅ τινά σοι) MS. 3011: εἴ τινά σοι, perperam.

ead. l. ult. Κυνικὸς γὰρ) MS. 2954: γυναικός.

Pag. 332. *l.* 7. Εἶτα τί οὐκ ἂν) Idem: ἤ τι οὐκ ἂν, male.

Pag. 333. *l.* 10. Εἰς τὴν Ἑλλάδα) MS. 3011: ἐς τὴν Ἑλλάδα.

In Saturnalia.

Pag. 1. *l.* 1. Ἔοικας ἄρχων) MSS. 2954 & 3011: ἄρχειν, minus bene.

ead. l. 4. Ὅ, τι σοι εὐκτέον) MS. 3011: εὐκταῖον.

ead. l. 5. Εἰ μὴ καὶ — ἐθέλοις) Idem: ἐθέλεις.

ead. l. 7. Οὐκ ἀνανεύσω) Male vulgo: οὐκ ἂν ἀνανεύσω. Sed ἂν reſpuit MS. 3011, neque habent edd. *Salm.* & *Baſ.* 4.

Pag. 2. *l.* 8. Εἰ ἀτυχήσεις) Idem: εἰ ἀτυχήσειας, probante Belino.

ead. l. 12. Καὶ ἢν — γένωμαι) Idem: καὶ εἰ — γένωμαι, male.

Pag. 4. *l.* 8. Τῷ κύβῳ) Haec verba Belino a Scholiaſta quodam addita videntur.

Pag. 7. *l.* 3. Καὶ τοῦτο γ' ἂν εἴη) MS. 3011: καὶ τοῦτο μανείη.

ead. l. 4. Πῶς ἀγνοήσεις) Belinus em. ἀγνοήσει.

Pag. 9. *l.* 7. Πεδοτρίβας) MS. 3011: παιδοτρίβας.

In Cronosolonem.

Pag. 14. *l.* 6. Ἐπὶ συννοίας) MS. 2954: ἐπὶ συννοίαις.
Pag. 21. *l.* 8. Προπιόντες τοῦ πλουσίου) Idem: προπιόντος τοῦ πλουσίου.

In epistolas Saturnales.

Pag. 23. *l.* 11. Μύρμηξ ἢ κάμηλος) Belinus legit: μύρμηξ καὶ κάμ.

Pag. 25. *l.* 7. Παρὰ γοῦν ἡμῖν) MS. 2954: παρὰ δὲ ἡμῖν.

Pag. 26. *l.* 1. Ἐφ' ἁλουργίδων) Idem: ἐφ' ἁλουργίδι.

Pag. 27. *l.* 9. Ἐσκομισθέντος συὸς) Idem: ὑὸς, magis Attice.

Pag. 28. *l.* 9. Τὸ τάριχος μὲν ἐς τὴν φακὴν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων) Pro φακὴν idem habet κεφαλὴν, quod non displicet Belino.

Pag. 29. *l.* 3. Ὁ δὲ δὴ) Sic edd. *Salm.* & *Bas.* 4. nec abludit MS. 2954, in quo legitur τὸ δὲ δή. In *Reitz.* ὃ δὴ, omisso δέ.

Pag. 30. *l.* 12. Ἀγνοεῖς) MS. 2954: ἀγνώσσεις.

ead. *l.* 13. Εἷς ὢν) Herelius Ep. crit. ad Meuselium legendum proponit εἰς ὕστερον. Absunt vero haec verba a MSS. 2954.

Pag. 32. *l.* 13. Συῶν) Idem: ὑῶν.

Pag. 33. *l.* 10. Ἐπιφαίνοντα) Idem: ἐμφαίνοντα, optime.

ead. *l.* 13. Ἐκ ῥακῶν) Idem: ἐκ ῥακίων.

Pag. 34. *l.* 1. Οὐχ ὁρᾶθ' ὅτι) Idem: οὐχ ὁρᾶτε ὅτι.

ead. *l.* 13. Ἁρμάμαξαν) Plus soni & emphasis hoc habet, quam quod est in eodem MS. ἅμαξαν.

Pag. 37. *l.* 6. Εἰ δέ ποτε — ἐθελήσετε) Vulgo ἐθελήσητε, quod praeeunte eodem MS. mutavimus.

Pag. 40. *l.* 8. Ἐπιδείξασθε) Firmatur eodem Codice editionis *Flor.* lectio ἐπιδείξετε.

ead. *l.* 15. Ἡ φακῆ δὲ ὑμῖν) Idem: ἡ φακέλη δὲ ὑμῖν.

Pag. 41. *l.* 7. Ἃ καὶ τῇ ἑορτῇ πρέποντα γένοιτ' ἂν) Idem: ἃ καὶ τῇ ἑορτῇ πρέποιτ' ἄν.

Pag. 42. *l.* 6. Ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα) Idem: ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅπαντα, bene. Respondet μὲν seq. οἱ δέ.

Pag. 43. *l.* 2. Μὴ διδόντα) Idem: μὴ δόντα. Praevalet aoristus.

ead. l. 4. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέτρια) Οὐ μέτρια legit Belinus.

ead. l. 14. Ἀξίωμα ἴσον ἔχων) MS. 2954: ἔχειν.

In Convivium, seu Lapithas.

Pag. 48. *l.* 8. Πάντα συνείρων) MS. 2955: ἅπαντα συν.

ead. l. 10. Ἀλλ' ἕξεις) Idem: ἥξεις.

Pag. 49. *l.* 5. Δεήσῃ) Idem: δεήσει.

Pag. 53. *l.* 5. Σοφῶν τῶν πλείστων) Idem: σοφῶν τὸ πλεῖστον, melius.

Pag. 54. *l.* 12. Ἀφραίνεις Μενέλαε) Additur ibidem ex Homero διοτρεφὲς, sine causa.

Pag. 55. *l.* 4. Βόην ἀτεχνῶς ὄντα) Idem: βόην ἀγαθὸν ὄντα. Vide Solani not.

Pag. 57. *l.* 7. Ἰδὼν) Idem: εἶδον, & in antec. ante ὡραῖον addit καί.

ead. l. 9. Γλαφυρώτατον) Idem: γλαφυρώτερον.

ead. l. 11. Ἀποληψόμενος) MS. 2954: μεταληψόμενος.

Pag. 59. *l.* 3. Εἰς τὰς γυναῖκας) MS. 2955: ἐς τὰς γυναῖκας.

Pag. 60. *l.* 13. Ἀνεγίνωσκε) Sic MSS. 2954 & 2955, quibuscum facit ed. *Baf.* 4. Vulgo ἀνεγίγνωσκε.

Pag. 61. *l.* 4. Ἐπὶ τῇ κορυφῇ) Ex MS. 2955. Vulgo: ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. Vid. not.

Pag. 65. *l.* 3. Ἐν γειτόνων) Idem: ἐκ γειτόνων, probante Belino.

ead. l. 6. Πλακούντων) Idem: πλακοῦντος, singulariter.

Pag. 66. *l.* 8. Προσηγόρευκα — ἐπὶ τῆς οἰκίας) Idem: προσηγόρευσα — ἐπὶ τὴν οἰκίαν. Posterius etiam habet MS. 2954.

Pag. 67. *l.* 13. Εἰ θέλεις) Idem: εἴγε θέλεις.

Pag. 68. *l.* 3. Ἀποσπάσας) Idem: περισπάσας.

ead. l. 12. Ἤδεισαν) MSS. 2954 & 2955: ᾔδεσαν.

Pag. 69. *l.* 3. Ἀναγινώσκων) Iubentibus iisdem libris rescripsimus pro vulg. ἀναγιγνώσκων.

Pag. 70. *l.* 9. Ἐσκευάσθαι) MS. 2954: κατεσκευάσθαι, melius.

ead. l. 11. Πρὸς Ἑστίας) Idem: πρὸς τῆς Ἑστίας, cum articulo.

Pag. 71. *l.* 10. Τῷ δημίῳ) Idem: τῷ δήμῳ, mendose.

ibid. Τοῦ μαθητοῦ) MS. 2955: καὶ μαθητοῦ, elegantius

quam vulgatum. Paulo ante pro Σωστράτου in MS. 2954 exaratur Σωκράτους.

Pag. 72. *l.* 16. Κατ' ἐμαυτὸν) Iidem MSS. πρὸς ἐμαυτόν.

Pag. 73. *l.* 2. Εἰ μή τις καὶ) Edd. praeter *Flor.* omnes: εἰ μή τις ἄρα καί. Sed abest ἄρα etiam a MS. 2954; quare illud valere iussimus.

ead. l. 6. Ἀπάγῃ) MS. 2955: ἀπάγει.

ead. l. 8. Συνεχὲς ἀφορῶντας) MSS. 2954 & 2955: ἀτενὲς ἀφ. Verius, iudice Belino.

ead. l. 11. Εἰς τὸν οἶνον) MS. 2955: ἐς τὸν οἶνον, & mox τὰ γινόμενα pro τὰ γιγνόμενα.

Pag. 74. *l.* 1. Κατεγίνωσκον) Conspirant in hac lectione MSS. 2954 & 2955. Eandem agnoscunt edd. *Salm.* & *Bas.* 4. Vulgo: κατεγίγνωσκον.

Pag. 75. *l.* 7. Κτήσησθε) Iidem MSS. κτήσεσθε.

ead. l. 9. Πάλιν αὖ) MS. 2955: πάλιν τε αὖ.

ead. l. ult. Ἐς τὸ ἔδαφος) Idem: ἐς τοὔδαφος, Attice.

Pag. 78. *l.* 7. Οὐ παύσῃ) MSS. 2954 & 2955: παῦσαι, neglecta negatione.

ead. l. 13. Ἀνεγίνωσκεν) Vulg. ἀνεγίγνωσκεν. Ut edidimus, est in MS. 2954.

Pag. 79. *l.* 3. Πασάων) MS. 2954: πασέων.

In de Syria Dea.

Pag. 86. *l. ult.* Αὐτοψίῃ μαθὼν) MS. 2955: αὐτοψίῃ ἔμαθον. Melius. Sequitur enim etiam imperfectum ἐδάην.

Pag. 90. *l.* 8. Ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ) Pro Βυβλίῃ idem legit Βυβλίνῃ, & mox l. 13 pro Βυβλίοις itidem Βυβλίνοις.

Pag. 91. *l.* 10. Αἱμώδεα) Idem: αἱματώδεα.

Pag. 92. *l.* 6. Καὶ θεοὶ δὲ κάρτα αὐτοῖσι ἐμφανέες) Idem: καὶ θεοὶ δὲ κάρτα αὐτοῖσι ἐμφερέες, *& Dii sibi ipsis valde similes.* Sed nihil in vulgato mutandum.

Pag. 93. *l. ult.* Ἔπρησσον) Ionismum restituimus, monente Belino. Vulgo: ἔπρασσον.

Pag. 94. *l.* 5. Ἔστε ὃ πάντα) MS. 2955: ἐς ὃ πάντα.

Pag. 96. *l.* 7. Οὐ κάρτα ἐμφανέες) In eodem omittitur οὐ.

Pag. 98. *l.* 11. Ἐλεφάντων κέραα) Idem: ἐλεφάντων κέρεα.

Pag. 113. *l.* 4. Ἑκατὸν ὀργυιέων) Mendosum ἑκατὸν Belinus ortum putat e compendiaria scriptura ε' καὶ ν', adeoque legendum πέντε καὶ πεντήκοντα ὀργ.

Pag. 127. *l.* 14. Ἀποκέαται) MS. 2955: ἀπικνέαται. Vid. not.

ead. l. ult. Λαβὼν δὲ αὐτίκα) Suſpicatur Belinus ſcripſiſſe Lucianum: λαβὼν δὲ τὰ αἰδοῖα.

Pag. 130. *l.* 7. Καὶ τόδε) Belinus malit τῷδε, i. e. ἐκείνῳ ſc. ξεινοδόκῳ.

ead. l. 12. Καὶ εὔχεται) Giſb. Koen ad Gregor. de Diale&t. p. 164 coniicit: καὶ εὐωχέεται, & *epulatur.* Eleganter. Expreſſit hanc emendationem ſua in verſione Belinus.

In Demoſthenis encomium.

Pag. 132. *l.* 9. Ἀμέλει μὲν, ἔφη) MS. 2954: ἀμέλει μὲν οὖν, ἔφη.

Pag. 138. *l.* 14. Πόθεν γὰρ δὴ περιφρονοίην ἂν τὴν σὴν Καλλιόπην, ταύτην δὲ γιγνώσκων) Idem: πόθεν γὰρ δὴ περιφρονοίην ἂν τὴν Κλείω σὴν Καλλιόπην ταυτὶ δὲ γινώσκων. Haec Codicis veſtigia ſecutus Belinus locum ſic conſtituit: — περιφρονοίη ἂν Κλείω τὴν σὴν Καλλιόπην, ταύτην δὲ γινώσκουσα; *Unde igitur Clio tuam Calliopen contemnat, talem qui norit?* Poſſit etiam legi, iudice eodem: — περιφρονοίην ἂν ἐγὼ τὴν σὴν Καλλ.

Pag. 144. *l.* 9. Οὐ σφυρήλατον) Ibidem: καὶ οὐ σφυρήλατον.

Pag. 148. *l.* 8. Ἰσμηνὸν &c.) Idem Pindari fragmentum, omiſſis tamen duobus verſibus, ſervavit Plutarchus *de gloria Athenienſium* pag. 371 Opp. T. VII ed. Reisk.

ead. l. 12. Πουλυγαθέα τιμὰν) MS. 2954: πολυγαθέα τιμὰν, melius, ita exigente metro.

Pag. 151. *l.* 9. Ὅτι τί δὴ) Mutatum cupit Belinus: ὁ δὲ, τί δή; *ille vero inquit, quid eſt?*

Pag. 162. *l.* 6. Ἢ γραμματεῦσι τριηρίταις) Aeſchinem videtur innuere. Sed obſcuriora ſunt verba. Nodum ſcindit Belinus, legendo: ἢ γραμματεῦσι καὶ κριταῖς. MS. 2956 pro τριηρίταις habet τρικρίταις.

Pag. 172. *l.* 6. Βασάνων ἢ θανάτου φόβῳ) Οὐ βασάνων &c. legit Belinus. Placet.

Pag. 177. *l.* 2. Ἢ τὰς εἰς οὐρανὸν ψυχῶν νομιζομένας ὁδοὺς) Videtur Belino hic excidiſſe verbum ἀνέπτη, vel aliud ſimile, unde pendeat accuſativus ὁδοὺς, quem durius ſit referre ad antecedens οἴχεται.

In Deorum concilium.

Pag. 178. *l.* 1. Τονθορίζετε) MS. 2956: τονθορύζετε.

ead. l. 2. Πρὸς οὖς) Idem cum articulo: πρὸς τὸ οὖς.

Pag. 179. *l.* 9. Εἰργάσασθαι) MS. 2954: εἰργᾶσθαι.

Pag. 181. *l.* 1. Πρὸς τὴν παῤῥησίαν) Idem: εἰς τὴν παῤῥησίαν.

ead. l. 3. Ὁ γάρτοι γενναιότατος Διόνυσος) MS. 2956: ὁ γὰρ γενναιότατος οὗτος Διόνυσος.

ead. l. 7. Οὔτε τὴν μέθην) Idem: οὔτε τὴν θέσιν τὴν μέθην, ſine ſenſu.

Pag. 185. *l.* 12. Οὐχὶ ἄῤῥενες μόνον, ἀλλ') Idem: οὐχ οἱ ἄῤῥενες μόνον, ἀλλὰ, melius.

Pag. 189. *l.* 15. Εἰδὼς ὅτι, κἂν μυρίας ἑκατόμβας παραστήσῃ) Sententia imperfecta; neque enim appoſitum eſt verbum, unde regantur ſeqq. ὅμως τὴν τύχην πράξουσαν τὰ μεμοιραμένα &c. praecedente ὅτι. In marg. MS. 2956 adſcriptum: οὐκ ἂν διαφύγῃ. Quod ſi amplectaris, erit legendum: εἰδὼς ὅτι, κἂν — ἐπεκλώσθη, οὐκ ἂν διαφύγῃ.

Pag. 193. *l.* 6. Καινὰ ὀνόματα) Idem MS. κενὰ ὀνόματα. Verius procul dubio. Conf. ſupr. pag. 189, ἀνυπόστατα καὶ κενὰ πραγμάτων ὀνόματα.

In Cynicum.

Pag. 212. *l.* 9. Κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μετατίθεσθαι καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν &c.) MS. 2954: κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μετατίθεσθε καὶ ἐπανορθοῦντες τὰ ἡμέτερα κακῶς βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν. Ex mendoſa utraque hac lectione, & illa, quam offert liber Florentinus, (vid. varr. Lectt.) novam conflavit Belinus, hanc: κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μετατίθεσθαι, καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε, ἄλλοις ἐπιτιμώμενα (l. ἐπιτιμῶντα), ὡς κακῶς βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν· αὐτοὶ ἄσκεπτοι κ. τ. λ.

Pag. 214. *l.* 9. Τῶν καλουμένων ἀνθρώπων) Lennep ad Palarid. Ep. p. 47, col. 2, pro καλουμένων legit καλλωπιζομένων. Melius Wetſten. ἀνθρώπων mutat in εὐδαιμόνων, Belinus etiam coniicit: τῶν καλουμένων δεσποτῶν.

In Philopatrin.

Pag. 240. *l.* 9. Ὡς διὰ κάλων αἱ ὁλκάδες τὸν Εὔξεινον

πόντον οἰχήσονται) Male haec cepit Gesnerus. Verte: *ut naves remissis funibus Euxinum Pontum navigent.* Sic Aristoph. Ἱππ. v. 756: Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι. Eurip. Med. v. 278: Ἐχθροὶ γὰρ ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων.

Pag. 250. *l.* 13. Ὑπ' αὐτοῦ) Belinus emendat ὑπὸ θεοῦ, ut, qui sequuntur, nominativi masculini generis βλέπων & ἀπογραφόμενος habeant, ad quod referantur.

In Charidemum.

Consarcinatum esse hunc Dialogum ex Isocratis laudatione Helenae, probe monuit vir quidam doctiss. in Ephemeridibus literariis Goettingensibus an. 1791, N°. 193.

Pag. 282. *l.* 2. Ἵν' ὅσα θεοὶ καλοὺς τετιμήκασι, παραλείπω) Post haec verba deesse quaedam ad sensus integritatem, suspicatur Belinus.

ead. l. 5. Ἔτι τῆς ἡλικίας οὖσαν ἐντὸς) Coniecit Belinus legendum ἐκτὸς, *extra*, l. οὐκ ἔτι — ἐντός· quod etiam in mentem venit Guyeto. Sed vulgatum bene defendit Reitzius.

In Tragopodagram.

Pag. 1. *l.* 1. ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ) In MS. 2956 rectius exaratur ΤΡΑΓΩΙΔΟΠΟΔΑΓΡΑ.

INDICES

INDEX
DIALOGORUM ET OPUSCULORUM
LUCIANI.

Numerus maior Tomum, minor paginam denotat.

A.

B.

C.

a 2

I N D E X

H.

I.

L.

M.

INDEX
RERUM NOTABILIORUM.

A.

B.

F.

H.

I.

M.

P.

S.

T.

X.

Z.

INDEX
IN SCHOLIA
ET VARIAS LECTIONES

Potissimum eas, ex quibus emendatio in contextum recepta.

A.

Γ.

E.

Z.

H.

Θ.

Λ.

M.

N.

Υ.

Φ.

Ψ.

Ω.

INDEX GRAECUS
NOTARUM
AD LUCIANUM.

A.

B.

E.

Z.

Θ.

K.

Λ.

M.

N.

Ξ.

O.

Π.

P.

Σ.

T.

Υ.

X.

Ψ.

Ω.

INDEX
SCRIPTORUM
A
LUCIANO LAUDATORUM.

A.

INDEX SCRIPTORUM LAUDATORUM.

INDEX SCRIPTORUM LAUDATORUM.

INDEX CRITICUS

Auctorum veterum, quorum lectio in notis ad Lucianum emendatur, vel qui cum elogio allegantur; & quorundam recentiorum, qui laudantur, vel castigantur.

B.

D.

E.

F.

G.

H.

K.

L.

M.

N.

O.

Errata.

Vol. VIII, pag. 217. l. 6. ὄφθη, leg. ὤφθη.
Vol. X. pag. 2. l. 1. τεθνενῶσιν, leg. τεθνεῶσιν.

Date Due
